

گولی تهره قی

جیگایه کی تر

دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی

زنجیره ی روشنیبری

*

خاوهنی نیمتیان: شهوکت شیخ یه زدین

سهرتووسهر: به دران شه همد شه اییب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنه وهی ئاراس، گهره کی خانزاد، ههولیتیر

س. پ. ژماره: ۱

www.araspublisher.com

گولۛ تهرهقى

جىگايهكى تر

كۆمهله چىرۆك

وهرگىرانى

دلاوهر قهرهداغى

ناوى كىتىب: جىگايهكى تر- كۆمهله چىرۆك

نووسىنى: گولۛ تهرهقى

وهرگىرانى: دلاوهر قهرهداغى

بلاوكرارهى ئاراس- ژماره: ۲۷۸

دهرهينانى هونهرى: بهدران ئهحمدهد حهبيب

بهرگ: ئاراس ئهكرهه

ههلهگرى: دلشاد مستهفا و ههندرئين شىرزاد

ههلهگرى سهر كۆمپيوتهر: عهزىز عهبدوخلالىق

سهرپهرشتىبارى كارى چاپخانه: ئاورههمانى حاجى مههمود

چاپى يهكهه، ههولتير- ۲۰۰۴

له كىتبخانهى بهرپوهبهرايه تىبى گىشتى رۆشنبىرى و هونهر له ههولتير ژماره (۲۰۶) ى سالى

۲۰۰۴ ى دراوهتى

ئەم كۆمەلە چىپرۇكە سەرجه مى ئەو چىپرۇكانەن كە لە كىتئىبى (جای
دیگر) دا چاپ بوون، جگە لە چىپرۇكى (گەمەيەكى ناتەواو).
ھەرسى چىپرۇكى (پاسەكەى شەمىيران) (مالىك لە ئاسمان) و
(گورگەخان)، كە پىشتەر لەگەل چىپرۇكى (ھاورى چكۆلە) دا بەجىا
چاپ بوون، دواى پىداچوونەو و سەرلەنوئ دارىشتنەو
زمانەوانىيان، لە دوو توئى ئەم كىتئىبە دا جىگەيان كراو تەو. لە
بەرنامەمدايە لە ئايندەيەكى نىزىكدا، ھەمدىس تەرجومەى رۆمانى
زىستانەخەون، چاپ بگەمەو. كۆمەلە چىپرۇكى (دوو دونيا) ش كە
نوئىترىن كارى خانى تەرەقىيە، پرۆژەيەكى دىيە و ھىوادارم بتوانم
لە ئايندە دا بەددارى ئىوئەى خوئىنەرانى خوشەويستى بگەيەنم.

دلاوەر قەرەداغى

مەرەكەب. لە خەيالی منالانەمدا ئیدی من یەكەمین و جوانترین چیرۆکی خۆم نووسی. لە تەمەنی شازدە سالییدا بۆ ئەمریکا رۆیشتەم و لەوێ فەلسەفەم خویند. بەلام لە تەواوی ئەو ماوەیەدا چیرۆکی كورت كورتەم دەنووسی و چاوەڕێتی دەرفەتێك بووم تا لە گۆڤاریکی ئەدەبییدا بلاویان بكەمەوه.

مەخابن ئەو چیرۆكانەم لای خۆم نە پاراستن، بەلام بچیرۆكەي ئەو چیرۆكانەم لەبەرە. لە هەمان سەرەتای جەحیلیدا مەسەلەیهك كە فیکری منی بەخۆیەوه خەریك كەردبوو، مەسەلەي نازادیی و هەلبژاردن بوو. چما ئایا ئینسان دەتوانێ چاره‌نووسی خۆي بگۆرێت؟ داخو ئینسان نازادیی هەلبژاردنی هەیه؟ ئەدی بۆچی خەلكی دەرژمانیەتیان لەگەڵ خۆیاندا هەیه و ناتوانن بپاریکی راست و دروست بدەن، بپاریك كە دەتوانێ رەوتی ژبانیان ئالوگۆر پێ بكات؟ ئایا ئینسان كۆیلەي یاساگەلي كۆمەلایەتییه؟ ئایا ئەوه ترسە لە تێپەرینی زەمەن و مردن كە فەرمانرەوایی بەسەر حالەتە دەروونیي و بپارە ئەقلانییه‌كانیدا دەكات؟

لە چیرۆکی (منیش چێ گیشارام)دا، پالەوانی چیرۆكەكە كوتوپر، پەي بە تێپەرینی زەمەن و كۆتایی جەحیلێي خۆي دەبات. چلەمین سالرۆژی لەدايكبوونییه تی و بە ترسەوه لەخۆي دەپرسی ئەری چۆن و بۆچی بەداوی ژبانیکی ئاوها گچكە و سنووردار و بیژەره‌وهوه بووه؟ ئەویك كە خۆي بە (چێ گیشارا) بەراورد دەكرد و دەبویست دویا و میژوو بگۆرێت.

چەندین جار لە چاوپێكەوتنەكاندا روونم كەردۆتەوه كە بەهەلبژاردنی كەسیتیي (چێ گیشارا)، كەلكەلەي هونافكیشانی سیاسیم نەبووه. هەلبژاردنی گیشارا بەو مەبەستە بووه كە ئەو ئینسانە چاره‌نووسی خۆي - راست یان هەلە - هەلبژاردبوو. مەرگی خۆي قەبوول و ترسی لە ئاكامی هەلبژاردنەكەي نەبوو.

هەمان بابەت لە كتیبي (زستانە خەون)دا وروژاوتەوه. كەسەكان لەم كتیبه‌دا لە یەك ریتمیكی و بیزاریی لە ژبان، دەنالیین، بەلام ترسیان لە گۆران و گۆرانكاریي هەیه. یەكێكان دەلێ: «ئیمە خەلكانیکی گچكەین. چ رینگەیه‌کی تر بۆ ئیمە نییه. گەر سەد كەرەتی تریش بیینه‌وه دویا، ئەوا هەمان رینگە هەلدەبژیرینه‌وه». كەسیتییه‌كان لەم كتیبه‌دا لە خولیای جینگایه‌کی تر و ژبانیکی باشتردان. بەلام، وەك مندالگەلیکی ونبوو لە دارستانیکی رەشدا، خۆیان داوتە پال یەكتری و جورئەتی گۆرینی ژبانی خۆیان نییه.

رستیک وشە بۆ خۆینەرانی كورد

لە بارەي ئەزموونی نووسینمەوه

گۆلی تەرەقیي

بەپرای من، خەلك دوو جۆرن: جۆریك كە هەر لە بەرابری جەحیلێي یان لە سەرەتای منالییه‌وه دەزانن دەبنە چي - پزیشك، ئەندازیار، بازرگان، شاعیر، پالەوانی فەتوولین و... هتد - جۆریکی تریش كە نازانن دەبنە چي. ئەو خەلكانە بەرپگای جۆراوجۆردا دەپۆن و بەزۆریش لەوه‌دا كە ویستووینانە بینە چي، بەهەلەدا دەچن.

من دەمویست بێمە نووسەر. ئەفین بۆ نووسین لە خود و رۆحی مندا گینگلی داوه و هەر بەو ئەفینەوه لەدايك بووم.

رەنگبێ ئەز ئامادەگیم بۆ نووسین لە باجەوه بۆ مابیتەوه. بابم كتیبي میژوویی و وتارگەلی سیاسیي - كۆمەلایه‌تیي دەنووسی و بەرپوه‌به‌ری گۆڤاری (تەرەقیي) بوو. هەر جارێك كە دەچومە ژووره‌كەي، دەمبینی لەو دیو میژەكه‌یه‌وه دانیشتوووه و سەرگەرمی نووسینه. ئەوكات چوار پینچ سالان بووم. لەپشت سەرییه‌وه راده‌وستام و تەماشایم دەكرد. هیند گچكە بووم كە بەزەحمەت سەرم دەگەیشته لیواری میژەكه. دەمبینی قەلەمه‌كەي بەسەر كاغەزه سپییه‌كه‌دا دەخزێ و لە نووكی قەلەمه‌كه‌یه‌وه مەخلوگەلی وردیلە و رەش، وەك هەزاره‌ها میژووله، دینە دەری و بەسەر كاغەزه‌كه‌دا بلاو دەبنەوه. یەكێك لەو رۆژانە كاتی بابم لەماله‌وه نەبوو، خۆم گەیانده‌ لای میژي نووسینه‌كەي، قەلەمه‌كەيم نەدۆزییه‌وه، ناچار پەنجەم رۆبدره‌ ناو شووشەي مەرەكه‌به‌كەي و ئەوجا دەستە مەرەكه‌باوییه‌كانم هینا بەسەر كاغەزی سپی و جلکەكاندا. دەموچاوم سەرپا بووه پەلەي

من نووسه ریکم قسه کانم له ژبانی ناوه دم هه لده گوزم. هه مه رهنگی و نه زموونه دهروونییه کانم ده بنه بابته چیروکه کانم. که سیتییه کان له رۆمانی زستانه خه وندا - که دلاوه قهره داغی کردویه به کوردی - حهوت پیاو و ههر هه موویان له زوبانی دل و ناوه وهی منه وه دنا خشن. بی توانایی نه وان، بو پارایی و بی توانایی دهروونییه من ده گه رپته وه. نه و پیره مپیردانه خۆمن. هه لبهت له کاتی نووسینی رۆمانه که دا، من نه مهسه له یه له لا رۆشن نه بوو.

کاری هونه ری، به زۆری، له قولایییه وه را سه رچاوه ده گرت، له ئوقیانووسیک تاریکایه وه هورۆم دیتی که ئیمه لیتی بی ناگاین، خو به خو دیتته ده ری و ده بیتته کاری نه ده بی. نه فراندنی هونه ری، به زۆری چه مکی چاره سازی له خویدا هه لگرتوه، ریک وه که ده وایه کی شیفابه خش. ئینسانی هونه رمه ند، گرفتارییه دهروونییه کانی خو له رپگه ی په نابردن بو داهینانی هونه ری، ده گپرتته وه و نه م گپرانه وه و دان پیا نانه دهروونییه ش دوو تایه تمه ندی گه وره یان هه یه، به کیکیان نه وه یه که خودی هونه رمه ند. له گرفتارییه دهروونییه که ی به له د ده بی و نه ویتیشیان نه وه یه که نه م ناگاییه، وه که هه توانیکی نه فسووناوی، برینه دهروونییه کانی ساپژ ده کات.

نه ز چهن دین جار له گه ل خو مدا هیناومه و بردوومه که نه گه ر توورییه و ترس و ئاره زووه دهروونییه کانی خو م له فۆرمی چیروکه دا نه گپرا بایه ته وه، نه وای بیگومان دوو چاری جوړیک نه خو شیبی دهروونییه ده بووم.

رۆمانی (زستانه خه ون) ئاوتنه ی دهروونی خو م بوو، گرینگ نه بوو که که سیتییه کانی نه م کتیبه ههر هه موویان پیاو گه لیکتی تیک و پیک شکاو بوون. چه ندیک جار لییان پرسیم نه دی بوچی له هه ندی چیروکه مدا له زوبانی پیاو تیکه وه قسان ده که م، منیش وه لام ده ده مه وه خو ئیمه پیاوانیکیشمان هه ن که دنیای ژنان به رجه سته ده که ن، له هه ردوو باره که دا نووسه ر، چ ژن و چ پیاو، له باره ی خو به وه ده دوت، قسه کانی دلی ده نیتته سه ر زاری که سیتییه چیروکه کانییه وه.

دوای شوپرش، گۆرانکارییه کی گه وره له ژبانی مندا روویدا. بهر له شوپرش له زانکۆی تاران ده رسم ده گوته وه. که زانکۆ داخرا، بیکار بووم و نه وسا بریارم دا بو ماوه یه کی کورت بو ده ره وه سه فه ر به کم. به و ئومبده ی که بارودوخه که ئارام بۆه بگه رپتمه وه. مه خابن شه ر هه لایسا و ناچار بووم نه گه رپتمه وه. نه و رووداوه، له ژبانی مندا، به راییه نه زمونیکی نوی بوو: نه زمونی غه ربی.

ته نیایی، دووری له نیشتمان، نه بوونی ناسنامه و جیگه و رپگه بوونه ناوه رۆکی دیاری زۆرتربنی چیروکه کانم.

نه ز بو نووسین ئیلهام له رووداوه کانی ده ره وه و گۆرانکارییه کانی ناوه دم وه ره ده گرم. چیروکیکم هه یه به ناوی (مالیک له ئاسمان)، چیروکی دایکیکه که مناله کانی له ئیران کوچیان کردوه و ماله که یان فرۆشتوه. نه م ژنه به رده وام له مالی خوشکه که یه وه بو مالی برا که ی، له مالی کیژه که یه وه له ئینگلیستان بو مالی کوره که ی له پاریس جیگورکی ده کات. هه یچ که س ناتوانی بو هه میسه لای خو ی گلی بداته وه. له شاریکه وه بو شاریکتی تری ده نیرن. تاقه مالی واقعییه ی، کورسییه فرۆکه یه که کربویه تی و بووه ته هه ی خو ی.

من له ده ره وه ی ئیران شاهیدی ده ره ده رییه نه م دایکه سه رگه ردانه بووم. مالی ده سه رخیزانیم بینیوه که له دوو ژووری چکۆله دا ژباوون و له پیناوی خویندن و ئاینده ی مندا له کانیاندا به رگه ی زه حمه ت و بی پاره ییان گرتوه. گرفتارییه له غه ربییه، نه بوونی کار و پاره و پله و پایه نییه. خه لکانیکم ناسیون که سه روه ت و سامانی پیوستیان هه بووه، به لام ههر نیگه ران و غه رب بوون و جیگای خو یان له کۆمه لگایه کی بیگانه دا نه دۆزیوه ته وه. ئازاره کانی نه وانم پچ ئاشنا و نه وسا که وتمه نووسینی رۆمانیک به ناوی (به سه ره اته کانی جه نابی نه لف له غوره تدا). نه م رۆمانه هیشتا ته وا نه بووه و دوای بیست سال هیشتا نیوه ناچل ماوه ته وه. که سه فه ر بو ئیران ده که مه وه فیکری مانه وه له ئیران له سه رمدا بنج داده کوتیت. هاو رپگه لیک ده بینم که له ژبان له ده ره وه، به سه ختییه شه که ت بوون و بریاری گه رانه وه یان داوه. هه ندیک له وانه دوای ماوه یه ک نیشته جی بوون له ئیران، دوو چاری ناومیدی بوون و هه مدیس سه فه ریان بو جیگایه کی تر کردوه. قسه و نه زمونی نه و خه لکانه م گه لیک پی سه رنج راکیشه و بیرۆکه ی نووسینی چیروکیکم ده رباره ی گه رانه وه، شیلگیرانه، بو لای خو ی کیش کردووم. حالی حازر، سه رقالی نووسینی چیروکیکم ده رباره ی ژنیک که دوای بیست سال ژبان له ده ره وه، بو ئیران ده گه رپته وه، که چی له ویش ههر خو ی به غه رب ده زانیت. ئاخ زۆر شت له نه بوونی ویدا گۆراون و چ ئاسه واریک له رابردووه نه ماوه ته وه.

غه ربییه له نیشتماندا، نه زمونیکی تره که خودی منیش ده سته و یه خه یم.

گواستننه وه که داده نئی تا به ژئیر نامیری پشکنینه که دا تیپه ریت. ناماژه بۆ موسافیریکی تر دهکات.

به خۆم ده لیم: "خانم گیان تووړه مه به، وازی لی بیته، ناوهایه. پارده کی بده ری با پروات!"

دیوارتیکی شووشه یی ئه وانهی ئه م دیوه وه له وانهی ئه و دیوه وه جیا دهکاته وه. ئه وانهی که ده میتنه وه و ئه وانهی که سه فهر ده که ن. هه ردوو تا قم خه مین و دلته نگن و قسه بی دنگ و روانینه پر له قسه کانیا ن له ئه ستوورایی ئه و دیواره شووشه ییه وه رت ده بی و وه ک ته پ و توژیکی خۆله میشیی له سه ر پوخساره کان ده نیشیت.

به وردی دل و ریخۆله ی جان تاکه م ده پشکن، شتیکی گومانای و ترسناک، که نازانم چیبه، له جان تاکه مدایه.

په نجه یه کی ترسناک، ناماژه بۆ ناو جان تاکه دهکات.

- نامیری کوژهر!

- چ نامیریکی کوژهر؟ له جان تاکه ی مندا؟

پشکنره که له گه ل کارمه ندیکی تر دا ده ویت، داده نه ونه وه و ته ماشای ئه و وینه نادیاره ده که ن که له سه ر شووشه ی نامیری پشکنینه که ده رکه و تووه.

ئه وانهی بۆ خواحافیزیی هاتون، له و دیو دیواره شووشه ییه که وه مله قوو تیتیان پی ده که وی. ئه وانهی ده ورو به رم ده که ونه چپه چپ. له قولایی چاوانیا نرا پرسیا رتیکی لال شه پۆل ده دات. هه ر یه که سه ر هه ست ده که م شیوه و پوخسارم گۆراوه و بوومه ته مه خلوو قیتیکی ترسناک. مه خلوو قیتیکی گونا هبار که سزادانم شتیکه حه قمی.

- تیرۆریست؟

ده شی. هه موو شت و هه موو کاریک بۆی هه یه.

نامیره کوژهره که ته ورزین* یکی ئالتون نییه که له خرتکه و پرتکه فرۆشیکی گومانای ئه سه فه هان بۆ کوړه که مم کرپوه. شتیکی گرانبه ها نییه، که سبشی پی نا کوژریت، به تاییه تیش فرۆکه وان.

* جوړتیک چه که له شیوه ی ته وهر دا به ده سکی ناسینه وه که له کۆندا به کار دهینرا و له کاتی ئه سپ سواریدا به بهر زینی ئه سپه که وه ده کرا، هه نو که هه ندی له ده رویشان به ده ستییه وه ی ده گرن.

نه نه هه نار و کوړه کانی

فرۆکه خانه ی میه راباد - گه شتی ژماره ۷۲۶ - ئیرفرانس

سه عات دووی نیوه شه و، واته ته وای شه و بی خه ویی. واته ته وای شه و هه راسانیی و شه که تیی و په له په لیبی، واته دلته نگیی و شیرزه ییه کی نادیار بۆ ئه وه ی که ئیدی ده رۆم و له وی ده میتنه وه و ناگه ریمه وه (له و خایله گه له پوچانه)، یان به پیچه وانه وه، هه ر لیتره، له هه مان ئه م تارانه نازیزه - به هه موو خه راییی و باشییه کانییه وه - ده میتنه وه و له جیگه ی خۆم ناجوولیم (له و خایله گه له پوچ ترانه)، خۆلاسه که گوو به گۆری باوکی ئه م ده ربه ده ربی و ئه م هات و چوونه ئه به دییه (ئه به دیی هینده ی عومری من) و ئه م هه لفرینانه ی نیوه شه و و راکیشانی جان تا و تیپه رین به گومرگ - پردی سیرات - دا و پشکنینی سوو کایه تیی نامیزی له ش و پیتلاو و گیرفان و کونه گوئی و کونه که پوو.

خواحافیزیی. به بی قسه، به بی له یه کتر روانین، سارد و سپ و خیرا، به رقیکی شاراوه و تووړه ییه کی بی پاساوه وه که نابی پیشان بدری و هه ستیکی تال که ده بی قووت بدریته وه و ئه وسا ئیدی تی قووچینری.

شوینی هاتنه ژووره وه ی خوشکان. قلاسه تم وه ک پیویست نییه. له چکه که م بۆ دواوه خزاوه و دوا قۆیچه ی سه دریه که م کراوه ته وه. زۆر باشه. راست ده که ن. له چکه که م جوان به سه رمدا ده ده مه وه. ئه و حه مالهی که جان تایی سه فهر و جان تا ده ستییه که ی بۆ هه لگرتووم، په له یه تی. کرکیکی ده ویت. به دوا ی موسافیریکی تر دا ده گه ریت.

پتی ده لیم: "ده با تا گومرگ له ته کما دایت!"

مامله مان کردبوو، قسه قسه ی خۆیه تی، ده یه ویت پروات. جان تاکه م له سه ر به که ری

جانناکه م دههیننه ئەملاوه. دەبێ کەلویە لە کانی ناوی بەوردیی بپشکنریت. موسافیرەکان بە گومان و سەر سوڕمانەوه، دەشی بە ترسیشەوه، تەماشام دەکەن و چاوەکان لە خۆم و جانناکه م راماون.

دەلێم: "باوکم، ئەوه تەورزینیکی کۆنە. هینی دەرویشەکانە. حەزم لێی کرد و کریم. لە جانناکه مدایە. خۆ من ناتوانم چ کارێک بەوه بکەم. کاری چیی؟"

قسەکانم ناخۆن. تەورزین - نامیرە کوژەرەکه - بە پارێزەوه لە جانناکه م دەردێن. خەڵکەکه تەماشام دەکەن. پیاوێکی گومرگ دەلێ ئەوه کۆنە، هی ژێر عەرە، گرانە بە هایە، شتیکی کە لە پووریە.

ناقل!

پسوولە ی کرینە کەم پێیە. بیکوژی و بیسیری پێنج هەزار تومەن ناھێنێ. رووێ کە یان بەوشە ی عارەبیی، پەنگبێ بە ئایە تێک لە قورئان، رازاندۆتەوه.

- "دەبێ کاک توتوی بیت و بێرخینی."

موکە بەرەبە ک کاک توتی بانگ دەکات. یەک دوو کەس پێدەکەن و کەسیک لە ژێر لێوێوه وەک توتوی وشە یەک دوو بارە دەکاتەوه. دەستی بکەم دەگریت.

- "خانم گیان..."

پیریژنیکی شتیکی دەلێت. شتیکی گەرەکه، تیبی ناگەم، پەلمە. ئاخر دەبێ مەسە لە ی نامیرە کوژەرەکه یە کلائی بەکەمەوه.

دەلێم: "من ئەو تەورزینەم ناویت. بو ئەنگۆ. وازم لێ بێن."

چارەنووسم وا بە دەستی کاک توتیبیەوه. دەبێ چاوەری بکەم. کویراییم دایت.

پیریژنەکه لەدواوه دەکیشیت بە شامدا، هەمدیس دەلێ: "خاتوون گیان، خودایە دەک قەزات لێم کەوی، درەنگ کەوتوم، دەترسم جێ بمێنم."

پیریژنیکی لادیببە، گێژ و وێژ و دەستەوێستەوه. دەپارێتەوه کە پرسنامە ی گومرگە کە ی بو پرکەمەوه.

دەلێ: "خانم گیان. چاوم نابینیت. خۆینە واریبەکی ئەوتۆم نییە. کورەکانم گوتیان: نەنە، سواریە و وەرە. نەمدەزانی ئەم حەمکە بێنە و بەرەبە ی دەوێت. دووجار لە دایره ی بەساپۆرت بووراومەتەوه. شەکەت بووم."

دەلێم: "تارام بگرە، ئیشم هەیه، داوای یارمەتیی لە کەسیکی تر بکە." دەلێ: "لە کێ؟ کەس کاتی نییە."

گەنجیکی پاک و تەمیز - جوان پۆش و کەشخە - ی پیشان دەدەم.

دەلێ: "لێم پرسێ. لە هەندەران گەورە بوو. نازانیت بنوسیت. دەترسم کورەکانی منیش هەر نەخویندەوار بن. دەترسم فارسییان بێر چوویتەوه. خودا روحم پێ بکات."

موکە بەرەکه هەمدیس کاک توتی بانگ دەکاتەوه. پیریژنەکه واز ناھێنیت. بە دەوری خۆیدا دەسوڕیتەوه. نازانی بو کوی بروات و چ بکات.

دەپرسیت: "خانم گیان. فرۆکە ی سوێد لە کوێوێه؟"

پاسپۆرتە کە ی هەڵدەدەمەوه. قەدی نەشکاوه. یە کەمین سەفەریتێ. ناوی هەنار چناریببە. خیرا پرسنامە کە ی بو پر دەکەمەوه. لەدایک بووی سالی هەزار و دوو سەد و نەو دە و شەشە. تەمەنی هەشتا و سێ سالی. لە گەل منبشدا سەفەر دەکات. هەمان تەیارە. دەچیت بو پاریس و لەوێوێه بو سوێد.

دەلێت: "دە سالی کورەکانم نەببینون. دلم وەکو سیر و سرکە قولپ دەدات. پێم گوتن: خودایە قەزاتان لێم کەویت، بوچی دەپەرنە ئەوپەری دونیا؟ (یەزد) هەکی خۆمان چ عەیبیکی هەیه؟ پێیان داگرت کە ئیلان و بیلان دەبێ برۆن. شووہ رەحمەتیبە کە م گوتی: "دیوانە ی گەنجیبە و لە کەلە ی داون!"

کاک توتی بەدواما دەگەریت. کورته بنە و لاواز، هیندە ی منالیکێ دە سالانە. بەلام کە پوویەکی زل و پیری هەیه و شووشە ی چاویلکە کە ی هیندە ی بنی ژێر پیاڵە یەک ئەستورە. لە تەورزینەکه ورد دەبیتەوه، قسان ناکات. لە ژێر رووناکي گلوپە کە دا پایدەریت.

دەلێ: "ئەم تەورزینە کۆنە."

سەر دەلە قێنم. نەنە هەنار سەرێک دەکیشیت. دەست بە تەورزینە کە دا دینیت.

دەلێ: "خانم گیان، مەگەر دیاریی برابوو؟ ئەمە هی دەرویشەکانە."

دەلێم: "کۆن واتە کە ی؟"

کاک توتی پێ چەقینیبە کە می پێخۆش نییە. کاتی نییە. دەلێت: "سەرە کە ی کۆنە، بەلام کلکە کە ی نوێیە."

بەھەر حال، لەبەر ئەوەی دەتوانریت بەو ئامیترە سەری فرۆکەوان و ھەموو خزمەتچییەکان و کارمەندانی ئاساییشی فرۆکەخانە ببردیت و موسافیرەکانی بەبارمەتە پێ بگیری و فرۆکەکەش بۆ ئەفەریقا ببردیت، ئامیترکی خەتەرناکە.

دەلێت: "ئەو تەورزینە ھەخامەنشییە بۆ خۆتان!"

قایل نابن. دەبێ بگەڕێنریتەو. پیریژنەکە لەپالمدا جوولە ناکات. جەنابی تووتی پەلەپەتی. خەوی دیت. باویشک دەدات.

تەورزینەکە بەدەستەو دەگرم. دیمە چەپەری فرۆکەخانەکە تا تەورزینەکە بەدەمە ھاورپێکە کە بۆ خواحافیزی لێ کردم ھاتبوو. لەوێ نەماوە. خەلکی لەودیو دیوارە شووشەکە پێ دەکەن و دەستم بۆ رادەوشتین. لەتاو شەرم گرمۆلە دەبم.

تاقمیتکی چل پەنجاکە سیبی، پیر و گەنج و جۆرەھا منالی قەد و نیو قەد، بەچەپکە گۆلی ژااکاوە، چاوەپێ گەشتنی موسافیرگەلێکن کە لە ھیندوستانەو دین. ھات و بات و قەرەبالخییەکە نەبیتەو. منالێک قاچ بەپامدا دەنیت. رادەکا و بەخۆشحالییەو چەپکە گۆلە ژااکاوەی رادەوشتینیت.

تەورزینەکە دەدەمە ھەمالێک بۆ خۆی کە لەپال دەرگاگەدا رادەستا وە. بەھەناسەبرکتی و توورەییەو دەگەریمەو و دەبینم خاتوونی پیر، گیتز و ویتز و شپرزە، لە جینگەکە خۆیدا رادەستا وە و لەدەورو بەری خۆی دەنۆرێ. رینگەکە بەلەد نییە. کە چاوی بەمن دەکەوێت، شاگەشکە دەبیت. دەستیم بۆ رادەوشتینیت. خۆیم دەگەییەنیت.

دەلێت: "خانم گیان، ئەو لە کوێ بویت؟ لەدلی خۆدا گوتم رویشتوو و بۆ خۆم جێمام!"

بە دوامدا دیت. جاننا دەستییەکە قورسە و ھەناسەبرکتی پێ کەوتوو. ئارەقە بەسەر و روخساریدا دیتە خوارووە. دەسەسریکی زل لەگیرفانی سەدرییەکە دەردینێ و روخساری پێ پاک دەکاتەو. دەسەسریکی ھێندە نیو روو میتز.

دەلێت: "سۆھەیل خانم لە گوندەکە ئیمە مامۆستایە. ناوی ھەموو شارەکانی دۆنیا بەلەدە. پیتی گوتم: نەنە ھەناری، سوید ھاوینەکەشی سەھۆل بەندانە. سەد و پەنج دەرجە ژێر سفرە. گا و مەر ھەر بەپیتو دەیانەستیت. دەی منیش لەترسا، ھەرچی جلکی خورییم ھەبوو، کردمنە بەرم، و ئیستا خەریکم لە تاو گەرما لەھۆش خۆم دەجم."

فرۆکەکە سەعاتیک دوادەکەوێت. رەنگیشە دوو سەعات. مەعلوم نییە. خواحافیزبکەران، بەتاقەت و ھوسەلەییەکی خەمییەو، لەودیو دیوارە شووشەییەکەو ھەستاو. ئەوانە ئەمدیو تەماشای ئەوانە ئەودیو دەکەن. دەنگیان ناگاتە گوێی بەکتر.

وادە و ساتی فرین پیتش وەخت دیاری کراوە. بەلام بەو جۆرە نابیرت بەرپتو. ئەو بەھەزار رەنگە و گومان و دلەراوکیو راپەلە. خایلەگەلی رەش رەش لەنیو سەرمدا دەخولیتنەو. بلایی سەفەرم لێ قەدەغە نەکرایت؟ رەنگە ئیتر ئەوانە نەبینمەو کە خۆشم دەوین. رەنگە لیرە نەبم و تا دیمەو فلان و فلان و فیسار مردبن. کۆتایی ئەو (رەنگە) یە بەوشە (ھەرگیز) ھو لکاو و (ھەرگیز) یش وشەییەکی تال و تاریکە کە تازەکیی وەک ئیدراکی لالی مەرگ، دزە کردۆتە زەینمەو و لەودیو ھەو لەچاوەروانیی وەدیارکەوتنا خۆی لەبۆسە ناو.

ھەنار خاتوونی چناری، بیدەنگ و کر، وەک سێبەر بەدوامەو ھە. لێکدا لێکدا قسان دەکات. دلەراوکی لە روانینی شپرزە و دەستە لەرزۆکەکانییەو دەرپژیت.

دەلێت: "خۆش بەحالی ئەو کەسانە منالی گوێ راپەلێان ھەییە. کورەکانی من ھەر لەمنالییەو بزێبوون. ناآرام و بێ ئوقرە. رقیان لە خەلکی گوند بوو. دەیانویست بڕۆن بۆ شار. دەیانویست بۆ تاران بڕۆن. بۆ جینگایەکی تر بڕۆن. بۆ کوێ؟ خۆشیان نەیان دەزانی. ئیمە کە گەنج بووین لەیەک جینگا زیاترمان نەدەناسی. یەزد بەلامانەو ئەووەل و ئاخیری دۆنیا بوو."

ئەووەل و ئاخیری دۆنیا.

دەلێت: "نەنە خانم، خۆش بەحالت کە جینگای خۆت دۆزیووەتەو."

خەیاالی لای منالەکانیتی. بیی چۆتەو لە کوئیە و چ رینگەییەکی درێژی لەپیتشە. چاوانی پرن لەخەون. خەونی یەزدیک کە لەودیو خۆیەو جیتی ھیشتوو و خەونی شارێک کە لەچاوەروانییە.

دەلێت: "نامەم بۆ کورەکانم نووسی. ھەلبەت من خۆم خۆینەواریم نییە. من دەمگوت و سۆھەیل خانم بۆی دەنووسیم. لیم پرسین: ئیو کە لەوین، لەوپەری دۆنیان، ئەری لەوی باش و سلامەتن؟ وەلامیان دامەو، نەنە، ئیمە لیرە بێ کەس و کارین. ئیسکەکامان لەحەمەت سەرما بۆتە سەھۆل. ھەندێ شەو ھۆن ھۆن دەگرین. ئەلعان دەمانەو بچین بۆ ئەمەریکا. سۆھەیل خانم گوئی ئەمەریکا شەبتانە. میتردەکەم مرد و زیندوو بۆو. گوئی

تهواو... کوربه کانم دهر به دهر بوون. پیتیان له عهر د هه لکه ندرآ. بۆ هه رکوی برۆن غه ربین. " ده لیت: "په له که. ده بی جاننا دهستییه که تیان پیشان بدهیت."

نه نه هه ناری چناری دوو دانه جاننای دهستییه پییه. په که میان ده کاته وه پره له خرتکه و پرتکه: چهند پاکهت شیرینی، دوو سچ پارچه قوماشی چناروی به زدی، چهند قاپیتی باغه و دوو جووت پیلای پیاوانه، دیاری بۆ کوربه کان. جاننا دهستییه که ی تریش پره له هه نار و باینجان.

ده لیت: "ئه وه هه ناری باخه که ی خۆمانه."

کاره کانمان جی به جی ده بیته. لیره ش تیده په پین. جاننا کانمان هه لده گرین و دهرۆین. هه نار خانم له دوامه وه دیت. بلیته که ی ئه و و بلیته که ی خۆم پیشان ددهم. جیگا کانمان دیاری ده کرتیت. ده چینه نهۆمی سه ره وه. پاسپۆرته که م ناماده و به ده ستمه وه ده یگرم. دلّم به بی چ پاساویتک، ره نگه بو بیته خو، له سه ره خۆی نییه، چاره پتی رو داویتی ناخۆشم. دلّم ته په ته پی پیکه وتوه. ده ترسم له شتیکم که م بی، ده ترسم له شتیکم زیاد بی، ده ترسم مۆرتیک له په ساپۆرته که م نه درابیت، ده ترسم نیشانه یه کی تاییه تی بیته هۆی ئه وه ی رتیکه م نه درۆ برۆم. چۆن؟ نازانم. هه موو شتیکم بۆی هه یه. ئه وه پرسیار و دلّه راو کتییه کی گشتییه.

به خیر تی ده په ریت.

پشکنینی له ش وهک ئه وسا نییه. هاسانتر بووه. نه نه هه ناری چناری هه قه یه. هه رکه ده ست به ره له شی ده که ویت، قاقا پیده که نی و وه خته له پیکه نینا ببوریتته وه. دوو تاک بازنگی ئالتوونی له ده ستدان، جگه له ئه نگوستیله به کی یاقیقی. به ترسه وه له ملاولای خۆی، له دوور، له من ده نۆرۆ. جووتیک گواره ی یاقووتی، که به هایه کی ئه وتۆی نییه، له گیرفانه کانیدا شار دۆته وه. ده ترسی پیوه بی و به تۆمه تی قاچاخ جیتی زی و زیو ده سگیر کری. ده سگیر ده کری. هه لده له رزیت.

ده لیت: "ئه م گوارانه بۆ بوو که که م ده به م. سو هه یلا خانم پی پی داوم. کویر به نه گه درۆ بکه م. بوو که که م فه ره نگیییه. بۆته موسولمان، نویت ده کات! "وا ده لّی و ده پاریتته وه.

کاریان به سه ربییه وه نییه، ده توانیت پروات. گواره کانی ده ده نه وه.

ده لیت: "کوربه گه وره که م ژنی فه ره نگیی هیناوه، له گوندیکی سوید هینا ویتی. پی م

گوت: نه نه، بگه رتیه و وه ره وه شاره که ی خۆت، کچانی به زدی هه ده لّی هه تاون. خۆ ئیمه زوبانی سویدی به لّه د نین. ئه دی چۆن به زوبانه که ی تۆ بدوین؟"

ده گه یه هۆلی چاره وروانی. نه نه هه ناری چناری له پال مندآ له سه ره کورسییه که داده نیشیت. وه نه وز ده بیاته وه. شت گه لیک له ژیر لیوه وه ده لّیت. سه ری که وتوه به سه ره سینگیدا و قاچه کانی لی بلاو کردونه ته وه. وهک بلیتی خه ون به کوربه کانیه وه ببینی، خه ون به کوربه بزیه کانیه وه که له سه ره زه مینه سه هۆل به ندانه کاندا به دوای ژیانیتی باشترا ده گه رین. داده نه ویتته وه و له سه ره کورسییه که ی به ده مدا ده که ویتته خواره وه. له جیگه که م راده په رم. موسافیره که ی لایه وه، ئه ویش بۆ یارمه تیدانی وه خۆ ده که وئ. به رزی ده که یه وه. گیتز و ویتزه. نازانی له کوئییه. منالیتیک به ده نگی به رز پیده که نی و ژنیتیکش به قه هره وه سه ری راده وه شینت.

- "خانم گیان!" ده نگی خه مینه. له چکه که ی رتیک ده که مه وه. خۆی گرد و کو ده کاته وه. ملی هه لده برۆ، هه ولّ ددها پی بکه نی یان لانی که م زه ره خه نه بیگریته. ده یه ویت قلاقه تی رتیک پیشان بدات، به لام چاوانی پرین له خه ون و شه که تیی و جه سه ته پیره که ی به لیواری به ربوونه وه وه یه.

موسافیره کان بانگ ده کرتین. ده بی ئیدی سه ره کن. ریزتیکی خوار و خیچ و دریتز چوونه دهره وه ی زه حمه ت کردوه. نه نه هه ناری په له ی چوونه دهره وه یه تی و خۆی ده کات به ناو موسافیره کانا. له به ره پتیلیکانه ی فرۆکه که دا، چه په ساو و هه راسان، راده وه ستی و زق زق له باله گه وره کانی ته یاره که ده نۆریت. جاننا دهستییه که ی قورسه. بۆی هه لئاگیریت. دوو پتیلیکانه سه رده که وئ و راده وه ستیت. رتیکه که ی گرتوه. کارمه ندانی عه ردیی ته یاره که بۆ یارمه تیدانی دین. ده چنه ژیر بالی و پتیلیکانه به پتیلیکانه سه ری ده خه ن.

جیگه که ی له لای منه وه یه. خه نی ده بیته. داده نیشی و به زۆر و به زه حمه ت جیگه ی جاننا دهستییه که ی له ژیر پایدا ده کاته وه.

ده لیت: "تۆه کورینه، نامان له ده ستی ئیوه. خۆزیا خۆشه ویستیتان له دلّمدا نه ده ما و ئه ناوا سه ره گه ردان نه ده بووم."

پیلاره کانی داده که نیت. ئاخ و تۆفی پیده که ویت. گۆره ی ره شی ئه ستووری له پادایه. گه رمایه تی. روخساری شه لاله له ئاره قه.

ده لیت: "سو پاس بۆ خودا که جیگا که م لای ئیوه وه یه. سو هه یلا خانم پی پی گوتم: نه نه

هه‌ناری، ئەگەر بەخت هه‌بیت، ئەوا له‌پال‌که‌سی‌کدا داده‌نیشیت که هه‌ر وه‌ک که‌نیشکی خۆت وا ده‌بیت. حه‌یفیک من که‌نیشکم نه‌بوو. ئاخ‌ر که‌نیشک بۆ دایک وه‌ک پا وایه. مه‌حال بوو لیگه‌رابایه بۆ سوید هاتبام. ئەی ئیوه چۆن؟ من‌لتان هه‌یه؟"

وه‌رده‌چه‌رخیم و پشتی تی ده‌که‌م و چاوم رۆ ده‌به‌مه‌ نیو بالشته‌که‌وه. ده‌مه‌وی بنووم. بازۆله‌ نه‌رم و گوشتنه‌کانی نه‌نه هه‌ناری گوشاریکی خۆش ده‌خه‌نه سه‌ر شانم. جه‌سته گه‌رم و شه‌که‌ته‌که‌ی له‌سه‌ر کورسییه‌که‌ بلاو ده‌بیته‌وه و نیوه‌ی جیگه‌که‌ی منیش ده‌گریت. قوولایی هه‌ناسه‌ی بۆنی برسیتی لێ دیت، به‌لام بۆنی جه‌سته‌ی خۆشه. چمکی به‌تانیه‌که‌ ده‌ده‌م به‌سه‌ر چاومدا و ئیدی له‌و خه‌ونه ده‌نۆرم که له‌ودیو پیلوه‌کانه‌وه خۆی ناوه‌ته‌وه.

ده‌پرسیت: "خانم گیان، ئەری تۆیش بۆ سوید ده‌چیت؟"

سه‌ر ده‌له‌قیتم.

ده‌لێت: "ده‌ترسم جی بمیتم."

وه‌لام ناده‌مه‌وه.

- "خانم گیان، هه‌ر کاتێ گه‌یشتینه سوید خه‌به‌رم که‌ره‌وه."

ده‌لێم: "بنوو، نه‌نه هه‌ناری بنوو."

خاتوونی میوانداری فرۆکه‌که‌ قایشی موسافیره‌کان به‌سه‌ر ده‌کاته‌وه. قایشه‌که‌ی من به‌ستراوه. نه‌نه هه‌ناری شاره‌زای رێپوره‌سمی سه‌فه‌رکردن به‌ته‌یاره‌ نییه. گێژ بووه. خۆی راده‌پسکیتی. ئانیشکی به‌توندی به‌ر لاکه‌له‌که‌م ده‌که‌ویت.

ده‌لێت: "خانم گیان، ئاخ‌ر من زوبانی بیگانه‌ به‌له‌د نیم."

خاتوونی میواندار ده‌یه‌ویت قایشه‌که‌ی بۆ به‌ستیت. سه‌ری قایشه‌که‌ له‌ژێر نه‌نه هه‌ناری دایه و ده‌رنایه‌ت. ده‌ستم به‌زۆر و به‌زه‌حمه‌ت، رۆ ده‌به‌مه‌ ژێر جه‌سته‌ گه‌رم و شه‌که‌ته‌که‌یه‌وه. ختوکه‌ی دیت و خه‌ریکه‌ له‌تاو پیکه‌نێن به‌پشتا بکه‌ویت.

ده‌لێم: "به‌یارمه‌تی، خۆت به‌رزکه‌وه." ئەوسا سه‌ری قایشه‌که‌ له‌نیو په‌نجه‌کامدا ده‌گرم، رایده‌کیشم، ده‌رنایه‌ت. توندتر رایده‌کیشم، سوودی نییه. ئەستوو و قورسه. نه‌نه هه‌ناری به‌سه‌ر قایشه‌که‌ و له‌سه‌ر ده‌ستی من دانیشتوووه و له‌خه‌یالی ئەوه‌دا نییه بجوولیت. میوانداری فرۆکه‌که‌ بۆ یارمه‌تی دێ و ده‌ستی له‌لایه‌کی تره‌وه بۆ ژێر نه‌نه هه‌ناری رۆ ده‌بات. نه‌نه هه‌ناری هه‌ر زۆر حه‌قه‌یه. له‌به‌ر پیکه‌نێن هه‌له‌ده‌به‌زیته‌وه. خۆی

راده‌پسکیتی. لایه‌کی ده‌که‌ویته سه‌ر من و ئیدی سه‌ری قایشه‌که‌ی له‌ژێردا ده‌ردیت.

ده‌لێت: "وا‌ی خانم مردم. گوشتی جه‌سته‌م بووه ئاو. چهند پیکه‌نیم. خۆزگه‌ کوره‌کانم ده‌یانینیم." وا‌ ده‌لێ و هه‌مدیس له‌تاو پیکه‌نێن خه‌ریکه‌ بپوریته‌وه. ده‌ستم ده‌گری و له‌نیو ده‌سته‌ زیر و گه‌رمه‌کانیدا ده‌یگوشیت.

نه‌نه هه‌ناری میه‌ره‌بان و نوورانییه و و چاوانی گرد و ره‌شی ده‌ده‌ره‌وشینه‌وه. هه‌مدیس ده‌لێ: "خانم گیان، هه‌ر کاتێ گه‌یشتینه سوید خه‌به‌رم که‌ره‌وه. ده‌ترسم جی بمیتم."

بۆی روون ده‌که‌مه‌وه که ته‌یاره وه‌ک پاس نییه. له‌ ده‌ جیگا راناوه‌ستیت. له‌ فرۆکه‌خانه‌ی تاران هه‌له‌ده‌سی و له‌ فرۆکه‌خانه‌ی شارل دیگۆل ده‌نیشیته‌وه. ده‌بی بونیاده‌م دابه‌زی و فرۆکه‌که‌ی بگۆریت.

گێژتر ده‌بیت. به‌حه‌به‌ساوی ته‌ماشام ده‌کات و سه‌ر له‌قسه‌کانم ده‌رناکات. سوید ته‌نها جیگایه‌که‌ که‌ بیستویه‌تی و فیری ناوه‌که‌ی بووه.

ده‌لێ: "خانم گیان، سی رۆژه به‌ریتگه‌وه‌م. له‌یه‌زده‌وه به‌پاس هاتم بۆ تاران، پاسه‌که‌مان له‌ ریتگه‌ خه‌راپ بوو، تایه‌که‌ی ته‌قی. له‌ رێ لایدا و خۆی دا له‌ پیره‌میردیکی چیاوار. پیره‌میردی داماو عومری به‌خشی به‌ئه‌نگۆ. خۆلاسه، سه‌رت نه‌یه‌شینم، شه‌و له‌ رێ نووستین. تا به‌یانی کیچ و میشووله‌ خواردمیان. به‌هیلاک چووم. وا هات به‌خه‌یالدا له‌ ریتگه‌ ده‌مرم. ئاخ‌ر من هه‌زار ده‌رد و نه‌خۆشیم هه‌ن. عومرم هه‌شتا به‌ره‌و ژوووه. به‌لام مه‌حه‌به‌تی بینینی ئەو دوو تولفه‌م هێزم ده‌دات. ئەم جانتایه‌ی که‌ ده‌بینی پر له‌ باینجان و هه‌نار. چهند شووشه‌یه‌ک رۆبه هه‌ناریشم هیناوه. وا‌ی چ رۆبه هه‌ناریکه‌. هی گونده‌که‌ی خۆمانه. ئاخ‌ر هه‌ر له‌به‌ر ئەوه‌یه پیم ده‌لێن نه‌نه هه‌ناری." وا‌ ده‌لێ و قاقا پێده‌که‌نی. ده‌ست ده‌کیشی و دوو دانه هه‌ناری سوور و گه‌وره له‌ جانتا ده‌ستیه‌که‌یدا ده‌ردیت.

- "فه‌رموو... بیخۆ."

سه‌ر ده‌له‌قیتم. هه‌ناره‌که‌ ده‌گوشیت. چاوم راما و له‌ توپکلی ناسکی هه‌ناره‌که‌یه که وه‌ک میزه‌لانیکی ته‌نکی لیها‌توووه و ئیتر له‌وه‌دایه‌ به‌ته‌قی.

ده‌لێم: "نا، نا، نامه‌ویت. مه‌یگوشه!" وا‌ ده‌لێم و خۆم ده‌کشینمه‌وه. سه‌دریه‌که‌م سپییه.

ده‌لێت: "خانم گیان مه‌ترسه. ئەم هه‌ناره له‌وه‌ناره ئاساییانه‌ی تر نییه. هه‌ناری

مه‌حه‌به‌ته. " وا ده‌لئی و به‌په‌نجه به‌هیزه‌کانی هه‌ناره‌که ده‌گوشی.

ده‌لئیت: "من له‌ژئیر داره‌ناردا گه‌وره بووم. باوک و دایکم نه‌بوون. له‌بری شیریی دایک، ناوی هه‌ناریان داوه پیتیم. په‌لکی دره‌خته‌که‌م راده‌کیشایه خواره‌وه، ناوی هه‌نارم ده‌مژی. وام زه‌ند ده‌کرد هه‌ناره‌که مه‌مکی دایه‌مه. خه‌لکی گوتیان: هۆو هه‌نارۆک، ئەم دره‌خته دایکی تۆبه. دره‌ختی مه‌حه‌به‌ته. له‌پال ئەو داره‌ناره‌دا، دارچناریکیش هه‌بوو. گوتیان: ئەمه‌ش باوه‌ته. ئیتر بۆ خۆم بوومه‌ خاوه‌نی باوه و دایه. چووین ناسنامه ده‌رینین. یارۆ گوتی: ناوت چییسه. گوتم هه‌نارۆک. گوتی: ئەدی ناوی بابت چیه؟ گوتم: چنارۆک. گوتی: برۆ له‌به‌ر چاوما مه‌مینه، مه‌گه‌ر تۆ له‌ دره‌خت به‌ربووینه‌ته‌وه؟ گوتم: به‌لئی."

نه‌نه هه‌ناریی ده‌نگیکی به‌سۆزی هه‌یه و چاوانی پیده‌که‌نن. خه‌رتۆله و کورته‌بئه و چکۆله‌یه و پیتی ناگاته عه‌ردی ته‌یاره‌که. روخساریشی به‌گویه سوور و لیوه ناوداره‌کانییوه هه‌ر ده‌لئیی هه‌ناره سووره‌یه. پیرێژنێکی به‌که‌یف و نازه‌نینه. هه‌میشه خۆی راده‌پسکینێ و پێ و پله چکۆله و قه‌له‌وه‌کانی ته‌کان ده‌دات. خه‌وم لێ زراوه.

سه‌عاتیک به‌سه‌ر هه‌ستانی ته‌یاره‌که‌دا تی ده‌په‌ریت. به‌رچاییمان بۆ دین. نه‌نه هه‌ناریی برسپیه‌تی و هه‌ر له‌رپوه نان و مه‌راباکه هه‌ل ده‌لووشیت.

ده‌پرسیت: "خانم گیان، ئەری ئەوه برسیت نییه؟ بۆچی ناخۆیت؟"

وا ده‌لئی و ئەوسا به‌ئیجازی من، به‌رماوه‌ی به‌رچاییه‌که‌ی منیش ده‌خاته به‌رده‌می خۆی و ئەویش ده‌خوات.

ده‌پرسیت: "تۆیش منالته هه‌ن؟"

سه‌رم به‌نیشان‌ه‌ی ئەری راده‌وه‌شینم.

ده‌پرسیت: "مناله‌کان لای خۆتان؟"

- "به‌لئی."

- "خۆش به‌حالتان. چ ئیقبالتان به‌رزه. منال واته شیریه‌ی عومری ئینسان. من دوانزه ساله‌ کوره‌کانی خۆم نه‌بینیون. ئاخه‌ر که‌نگی به‌ئه‌قله‌ نوقوسانه‌که‌مدا ده‌چوو که‌ مناله‌کانی من، مناله‌کانی نه‌نه هه‌ناریی، سه‌ر له‌ فه‌ره‌نگستان بینه‌ ده‌ری؟ کوره‌ گه‌وره‌ نامه‌ی هه‌نارد. نووسی: نه‌نه من نوێژ ده‌که‌م و له‌ رێگه‌ی وه‌ته‌ندا ده‌جه‌نگم. پرسیم: نه‌نه، له‌گه‌ل

کیدا ده‌جه‌نگیت؟ نووسی: له‌گه‌ل دوژمنانی دین و وه‌ته‌ن. کوره‌ چکۆل ئەه‌لی ئەو قسانه‌ نییه. سالی جاریک نامه‌ ده‌نیرێ و قسه‌ی خۆش ده‌نووسیت. ده‌نووسی: نه‌نه، وه‌ره پیکه‌وه ده‌چین بۆ کافه و ده‌ره‌قسین. سه‌گابه درۆ ده‌کا. به‌لام هه‌ر به‌و درۆیانیه‌ که‌ خۆی له‌ دلێ ئینسانا ده‌کاته شه‌کر. ئەو‌یتریان هه‌موو خه‌یالی لای جه‌نگه. هه‌ر ده‌به‌وه‌ی سه‌ری عه‌لام به‌ریت. گوتم: "هه‌تیوه‌مه‌گه‌ر تۆ قه‌سابیت، پیاو کوژیت؟" گوتی: "رۆژیک ئاخه‌به‌که‌ی سه‌ره‌نگ زه‌مانیی ده‌کوژم." شووه‌ نه‌گه‌به‌ته‌که‌م به‌سه‌ریدا کیشا، گوتی: هه‌ی ولاح، سه‌ره‌نگ زه‌مانی موسولمانه. ژن و منالی هه‌ن، گوناها ته‌گات. پیتی داگرت، گوتی: فلانی‌ش ده‌کوژم. درۆ ده‌کا. درۆی شاخدار. دوو جار ژنی فه‌ره‌نگیی هیناوه. ژنی به‌که‌میانی ده‌تگوت پشیله‌یه. یه‌ک پارچه ئیسقان بوو. شووه‌که‌م که‌ ره‌سمه‌که‌ی بینی تفتیکی لێ کرد، ره‌سمه‌که‌ی دراند و خستییه ناوده‌سخانه‌که‌وه. ئەوجا ره‌سمی کوره‌ چکۆله‌ هات، قژی مێش کردبوو، که‌نیشکیک بوو بۆ خۆی. نووسی‌بوو: نه‌نه، من سازی فه‌ره‌نگیی ده‌ژهنم و له‌ زه‌ماوه‌نده‌کانا گۆزانی ده‌بێژم. شووه‌که‌م گوتی: ئەره‌وه‌لا حه‌یامان چوو. برۆی کردوو، سپی‌اوی کردوو، ئەمه ئیتر کوری من نییه. ته‌عزیه‌ی دانا. گوتی: ئیتر کوره‌کانم مردن. هیند نالاندی تا هه‌ر به‌راستی مرد. منیش گوتم ئیتر به‌ی می‌رد و منال ژبان دۆزه‌خه. چووم له‌ژئیر داره‌ناره‌که‌دا لێی راکشام. نارامم گرت تا ئیتراییل بیت و گیانم بکیشیت. کوتوپر گوتیم لێ بوو وا خه‌لکی گوند بانگم ده‌که‌ن. پۆسته چییه‌که‌ بوو. هینشتا زه‌نگی پاسکیله‌که‌بیم له‌گوتدایه. منالینی گوند له‌سه‌ر حه‌ساریک دانیشتبوون و چه‌پله‌یان لێ ده‌دا. کوێخاش هاتبوو. کابرای پۆسته چیی گوتی: هۆو نه‌نه هه‌ناریی، ئەوه چییه‌ دانیشتوویت؟ وه‌ره له‌ فه‌ره‌نگستانه‌وه نامه‌ت بۆ هاتوو. کوێخا نامه‌که‌ی وه‌رگرت. زه‌رف و پووله‌که‌ی بۆ خۆی برد. گوتی ئەمه مه‌دره‌که و ده‌بێ ئه‌رشیف بکریت. نامه‌که‌ له‌ کوره‌ چکۆله‌وه بوو. نووسی‌بوو: دایه، هه‌سته و وه‌ره. وا خه‌ریکه سویم بۆت ده‌بیته‌وه. ده‌ترسم تۆیش بم‌ریت. گه‌ر بتبینمه‌وه، ئەوا سه‌د سال گه‌نج ده‌بمه‌وه. منیش له‌جیگه‌که‌م هه‌ستم. گوتم، نه‌نه، خوايه قه‌زات له‌ گیانم که‌ویت، گه‌رچی شیه‌وی ژنیشت لێ نیشته‌وه، هه‌ر چییه‌ک بیت جه‌رگمیت. پرسیم: ئەری سوید که‌وتۆته کوێوه؟ له‌ گونده‌که‌ی خۆماندا که‌س نه‌یده‌زانی سوید کوێوه که‌وتوو. کوێخا گوتی مه‌رۆ. له‌ رێگه‌ ده‌مریت. گوتم ده‌رۆم. به‌پیتی پیاده‌ش بیت خۆم ده‌گه‌یه‌مه‌ سوید. خه‌لکیی گوتیان ده‌بی حه‌وت زه‌ریا به‌ریت. گوتم ده‌بیرم. خودام له‌گه‌له. مناله‌کانم چاوه‌رێمن. کوره‌ گه‌وره تووره و ترۆیه. به‌یانی تا ئیساره ده‌لئی ده‌بێ تۆله بسه‌نریته‌وه. سه‌ری بۆنی قاورمه سه‌بزی لێ دیت.

له زهمانی شادا، دوو جار خرایه زبندان و بهردرا، کهچی هەر ناقل نه بوو. هه مدیس گوتی: ده بی هه موویان له دار بدرین. ده بی تۆله بسه نریتسه وه. گوتم نه نه، ناخر هه موو بهنده ی خودان. گوتی: نه خیر. ئەم قسانه کفرن. ته نها ئیمه بهنده ی خوداین، ئەوانی تر هه مووی دوزمنی دین و وه ته نن. رۆژتیکیان، چەند پاسدارتیک هاتن بۆ گوند، به دوا ی کورده که ما ده گه ران، کوره ش چوو له ژتیره مینه که ی مائی سه ره ننگ زه مانیی خۆی شارده وه. چل رۆژ له وئ مایه وه. سه ره ننگ زه مانیی نان و ئاوی پێ ده دا. تا ناخریبه که ی، دایه شاخ و بۆ خۆی ئاواره بوو. سێ سالی لپی بی خه بهر بووین. وامان زانی مردووه. سێ سالی تازیبه باری بووین. به هه موو که سیکنمان گوت شه هید بووه. خه لکی ده هاتن و پیرۆزیایی و سه ره خۆشیان لێ ده کردین. فه رشی ژتیر خۆشمان فرۆشت و دامانه مزگوت تا زه ماوه ندی بۆ بگتیرن. رۆژتیکیان، شوکور بۆ خودا، خه بهر هات که له سویده. به کهم جار وامان زانی سوید شویتیکه له ئیران، له گونده کانی باکور. پاشان تیگه بشتین له و په ری دونیایه. ئەوسا کورده گچکه ش کینچ که وته که وئ. گوتم به سه ر ده ست و پیتیدا و گوتم، قه زا که ت لیم که ویت، تۆ مه رۆ. سوودی نه بوو. گوتی منیش ده مه وئ بۆ جیگایه کی تر بچم، بۆ شاریکی تر. ناخر گه نج بونیاده میکی که ره و ده بی قسه هه ر قسه ی خۆی بیت. که وته رێ و رۆیشت. چەند سالی له تورکیا ده ره ده ر بوو تا خاله گه وه ئیشی بۆ کرد. سه رم ئیشاندن. نه مه یشت بنوون. ویستم ببینن که منال چ به سه ر بونیاده مدا دین. ئەوه ده سالی له خه وو بیداریدا له گه ل ئەو کورانه مدا قسان ده که م. ده ترسام بخله فیم و ئەوانم بیر بچنه وه. شووه که م ده یگوت: بیر چوونه وه به ره که ته، ره حمه ته، خۆزیا عیشقی ئەو کورانه له سه رمان ده چوو ده ر. خۆزیا سه رمان ده نایه سه ر عه رد و ده مردین. من سویدم خواردا تا مناله کانم نه بینم سه ر نه ئیمه سه ر عه رد. که نوێژم ده کرد به رز به رز ناوی کورده کانم ده هینایه سه ر زوبان. ئەوه نده م ناو هینان تا ئیدی ده نگم به گوتی چکه یان گه ییشت. بلیتیا بۆ ناردم. له یه زده وه هاتم بۆ تاران، چومه مائی کاک موهه ندیسی برای سوه یلا خانم. کاک موهه ندیسی یارمه تی دام و تا فرۆکه خانه ی هینام. گوتیا ن له سوید باینجان نییه. منیش چەند کیلویه کم له گه ل خۆمدا هینا. خۆزگه تۆیش ده هاتیت بۆ سوید. هه ر ئەمشه و ده مه وئ چیشتیکی باینجان لیتیم. دوا ی ئەوه ش چیشتی فیسینجان. هه ر شه وه ی چیشتیکی ئیرانی بۆ ئە و کورده نامیهره بانانم لێ ده نیتیم تا هه وای یه زد بداته وه له که لله یان. ئەدی سوید کام جه هه نه می خودایه؟ سوه یلا خانم گوتی له وئ ئاو له ده مدا ده یبه ستیت. فرمیسک له چاودا وه ک ورده شووشه ی لێ دیت. بونیاده م له جیگای خۆیدا کویر ده بیت.

گوتم خودایه، نه کا کورده کانی منیش کویر بوویتن؟ خودا ده زانی ئەو ماوه یه چیا ن خوار دووه. شووه که م ده یگوت ئەوانه گۆشتی به راز ده خۆن، هه ر بۆیه شیوه ی ژنیا ن وه رگرتووه. کورده گه وره که م مل قه وییه، برۆی نه کردووه، به لام مۆنی کردووه و ده یه وئ تۆله له م و له و بکاته وه، چاوانی لیکتر نیتزیک بوونه ته وه. هه ر که گه یشتم کورده گچکه له باوه ش ده گرم، به سینگمه وه ده یگوشم، شه و له لایه وه له سه ر دۆشه که له ده نووم و سه رم ده خه مه سه ر پیتی. که منال بوو به پای په تی پیتی ده کرد. قاچ و قوولی بۆنی گژ و گیای لێ ده هات. هه میشه ته واوی جه سته ی درک بوو. ئەلعانیس ده ست و پای به سا بوونی فه ره نگیی ده شوات و بۆنی خه لکانی غه ریبه ی لێ دیت. کورده گه وره که م که له دایک بوو، بۆنی ئینسانی بالقی لێ ده هات. بۆنی ئاره قه ی جه سته ی خه لکانی بۆگه ن. شووه که م گوتی ئەم مناله شه ره، به بۆنه که یدا دیاره. گوتم پیاوه که، ئەوه حیکمه تی خودایه. خۆ نایی هه موو منالیک بۆنی خۆش بیت. هه ر که سیکن بۆنیکی تایبه تی خۆی هه به. سه گ و پشیله بۆنیا ن ناخۆشه، به لام دلایان پاکه. مریشک بۆنی ناخۆشه، به لام بی زوبان و پاقره. شووه که م گوتی ئەم کورده مان میسکی بۆگه نی کردووه. ئەم بۆنه له که لله ی سه ریبه وه دیت، بۆنی پای نییه. چ بلیتم. بۆنه که ی له که بووی منا له بۆنی گولا و ده چوو. باشه، ناخر من عاشقم. به ده ست خۆم نییه. به مه جنوونیا ن ده گوت: مه جنوون، له یلا له چه قل ده چیت، که چی ئەو ده یگوت: خودایه قه زام له شتیه چه قه له بیبه که ی که ویت. عاشق ئاوه اییه. کورده گچکه به زه وقه. سازی فه ره نگیم بۆ ده ژهنج و منیش بۆی ده ره قس. نووسبویه تی نه نه، ده ست و چیشتی تۆ به له زه ته. وه ره لیتره یه ک مه ته مه می ئیرانیی ده که یه نه وه. بۆ خۆمان ده وئ مه مند ده بین، مه ته مه که ناو ده نین مه ته می (نه نه هه نار و کورده کانی.)

هه وا خه راپه و ته یاره که خوار و ژووریبه تی. نه نه هه نار خوار و ژوورکردنی ته یاره که ی پێ خۆشه. ده ست ده دا به یه کدا و پێ کوله کانی ته کان ده دات.

ئەری ئەم ژنه نازانیت که ئیمه له نیوان عه رد و ئاسماندا یین؟ نازانیت ته گه ر ته یاره که بکه ویته خواره وه ده بینه هه زار پارچه وه؟ ئەدی نازانیت ژیا مان به تاله موویه که وه به نده؟

ده پرسیت: "خانم گیان، بۆ ده فعی حاجه ت، بونیاده م ده بی بچی بۆ کوئی؟"

وه لامی ناده مه وه. جه سته م شل بووه و دلّه کوتیم پێ که وتووه. زه من بۆته له حزه یه کی درتۆ و پا و پلم، به شپه رزه بیبه کی به سویتوه، به دوا ی عه ردا ده گه ریت، عه ردیکی سفت و تۆکه م.

نه نه هه ناربی تهنگاوه. قایشه که هی ده کاته وه و نیوه هه ستانیک هه لده ستیت. میوانداره
فه ره نساییه که ناماژهی بۆ ده کات دانیشیت. نه نه هه ناربی رانه قه له وه کانی له یه کتر
ده خشیتیت.

ده لیتیم: "دانیسه، ئارام بگره، ده که ویت!"

گوئی ناگریت. په له یه تی. ده که ویته ری و پیللا وه کانی له ژیر کورسییه که دایه. له تر
ده دات.

موسافیریک له دواوه ده گاته فریای. کورپیکی جحیل و به حه وسه له یه. ژیر باسکی
ده گری و رانومایی ده کات. فرۆکه که ده که ویته چالیکی هه واییه وه و ژنیک ده زریکیتیت.
نه نه هه ناربی به ده ستیک خوی هه لئواسیوه به موسافیری جحیلدا و به ده سته که هی تریشی
سه ر و ملی موسافیریک دانیشتوو ده گریت. پیده که نیت. میوانداره فه ره نساییه که
به ده ست موسافیره ئیرانییه کانه وه بۆژو بووه. به نئومیدی سهر با دده و ده ست له
ناره زایی ده برین هه ل ده گریت.

پیللا وه کانه ده که ونه سهر یه کتر. کوره کانی نه نه هه ناربی له قوولایی چاواندا پینچ
ده خۆن. سه رما یانه. هه لده له رزن.

ده پرسم: "کورپینه، ئیره هه مان ئه و شوینه یه که له دووی ده گه ران؟" وه لام ناده نه وه. به فر
له سه ر قژه ره شه کانیان نیشتوو. ده یانه ویت سه فه ر بۆ شاریکی تر بکه ن، شاریک له و دیو
کیو و زه ریا کانه وه. شاریکی گهرم و ئاشنا. ده لیتیم: "منیش دیم، ئارام بگرن وا دیم."
قیتاره که ده تووتیتیت. موسافیره کان خویان به ده رگا و په نجه ره کانییدا هه لئواسیوه. نه نه
هه ناریشیان له ناودایه. ده پرسیت: "ئه ری ئه نگۆ بۆ کوئی ده رۆن؟" کهس نازانیت.

داچوونی نا کاوی فرۆکه که خه به رم ده کاته وه. ده نگی نه نه هه ناربی له دووره وه ده گاته
گویم. به مست به ده رگای ئاوده سته که دا ده کویتیت.

- "خانم گیان، فریام که وه!"

میوانداره که شه که ت و تووره یه. له جیگه ی خوی ناچوولیت. یه کیک له موسافیره کان
هه لده ستی و ده رگا که بۆ نه نه هه ناربی ده کاته وه. ده ست و دم و چاوی شتوو و ئا و له
داوینی سه رپۆشه که یه وه ده چۆریت.

ده لیتیم: "وهی چ جیگه یه کی ته سک و تروسک بو، خودا نه سیبی که سی نه کات، زۆر

ببووره له م چا و قایمییه م، به لام به خودا ئاوده ست هه ر ئاوده ستی لای خۆمانه."
ورده ورده هه لبه ز و دابه زه کانی ته یاره که که م ده بیته وه. هه ناسه م وه به ر دیتته وه. به لام
جه سته م سست بووه و هیز له ده سته کاغدا نه ماوه. په تۆکه به سه ر روخسارما ده ده مه وه و تا
نیشته وهی ته یاره که پیللا وه کانه ناکه مه وه.

تایه ی فرۆکه که توند ده که ویته سه ر عه رد و نه نه هه ناربی له جیگه که ی راده په ری ت.
ده بییت و موسافیره کان سه رقالی کۆکردنه وهی که لویه له کانیان و ئه ویش به په له
قایشه که ی ده کاته وه.

ده پرسیت: "خانم گیان گه یشتین؟"

- "به لئ."

- "گه یشتینه سوید؟"

- "پاریس."

موسافیره کان په له یانه. له راره وه که دا ریزیان به ستوو و قه ره بالخییانه.

- "سوید ویتسگه ی دواتره."

بۆ جاری چه نده م بۆی رۆن ده که مه وه که ده بی دابه زیت، فرۆکه که ی بگۆرئ و ئه وسا بۆ
لای کوره کانی بجیت.

ده لیتیم: "وا ی خواجه. ئاخو من خۆینه واریم نییه. به لده نیم. له زوبانی ئه مانه تیناگه م."

ده لیتیم: "بلیته که تیان پیشان بده. ئه وان خویان رانوما ییت ده که ن."

- "پیشانی کیی بده م؟"

- "مه ئمووره کانی ئیر فرانس."

ده لیتیم: "من دانا به زم. له جیگه ی خۆم ناچوولیم. ده ترسم جی بمینم. ده ترسم گوم بم."

ده لیتیم: "وه ره من پیشانت ده ده م."

ده پاریتته وه: "خانم گیان، خودایه قه زات لیم که ویت. تا سوید له ته کمد و ره."

فرمیسک ده زیتته چاوانی. سه ری داده خا و له گه ل خۆیدا ده ویت.

ده لیتیم: "نه نه هه ناربی، هه سته. مه ترسه. گوم ناییت. ده تده مه ده ست نه فه ری ک له خۆم
باشتر." دوو دله. چ ریگه چاره یه کی تری نییه. قایل ده بییت.

دهلئیت: "ئەدی کئی نالی کورەکانم لیرە نین!"
- "رەنگە."

پای ئاوساوه و بەپیتلاوه کانیدا ناچن. پیتلاوهکانی لە بن هەنگل دەنی و دەکەوێتە رێ.
نالە نالیتی. ئەزۆکانی هیشک بوون.

دهلئیت: "گەر لەبەر خاتری منالەکانم نەبا، لە جیتی خۆم نەدەجولام. یەزدەکە خۆمان
هەر دەلئیی بەهەشتە. حەیف نییە. شۆرش هی شاربیەکانە. چ پەییوەندی بەئیمەوه نییە.
کورەکە خالە ئەکەبەر بوو تە پاسدار. کورپکی خەرپ نییە. چوو بە شار. گوتم: نەنە،
گەر ئیوەیش نەزۆبشتان، ئەوا کاتی پیری دەبوونە دارەسای دەستم. گوئیان رانەدێرا."
میواندارەکان لەبەر دەرگای تەیارەکەدا ریزیان بەستوو. نەنە هەناری خواحافیزی
لەمیواندارە فەرەنسییەکە دەکات. دەیەوێت رووخساری ماچ کات، بەلام بالای کورتە و
دەمی ناگاتە گۆنای. میواندارەکە پێ دەکەنێ و دەستی وی دەگوشیت.
راپەوێکی درێژ لە پێشە.

دەپرسیت: "ئیرە تا سوید ماوهکە زۆرە؟"

جاننا دەستیەکە لێ دەگرم. بێ ئەندازە قورسە. دیدەمەوه بەخۆی.

دهلئیم: "بنۆرە. تۆ دەبێ لەم لایەوه برۆیت و منیش لەولایەوه. رینگەکەمان بەکێک نییە.
بلیتەکەت پێشانی ئەو دوو خانمە بە (خانمەکانی کۆمپانیای فرۆکەوانیی پێشان دەدەم) و
ئیدی ئەوان یارمەتیت دەدەن."

بە حەپەساوی تەماشام دەکات. چاوەروانی ئەم جیابوونەوه کوتوپرە نییە. بەداوێنی
چاکەتەکەمەوه دەنووسیت.

دهلئیم: "نەنە هەناری. سەفەرێکی خۆش. یەک کەوچک لەچێشتی باینجانەکەم بۆ
دانی!"

دهلئیت: "تاخر چۆن تییان بگەیهنم؟ من زوبانیان بەلەد نیم!"

- "بلیتەکەتییان پێشان بەدە."

- "چ بلیتیم؟"

- "بلی سوید."

لەبەر خۆبەوه دووبارە دەکاتەوه (سوید) و لە بلیتەکە دەنۆریت.
هاوار دەکات: "هۆو خانم گیان..."

دەرۆم. ئاوار لە دواوه نادەمەوه. سەفەرێکی درێژ و پرزە لێ بر بوو. خۆشحالم کە پێم
ناوەتەوه سەر عەرد و چ خەبەرێک لەو هەلبەز و دابەزە نێوان عەرد و ئاسمان نییە.
موسافیەر ئێرانییەکان بەپەله پال دەنێن، رادەکەن. لەنێو سەرما هیشتا هەر دلم لای نەنە
هەنارییە. بلیتی رۆبشتی... نەزۆبشتی؟

زۆرەهی موسافیەرەکان بەر لە من گەیشستون و ریزتیکی درێژ لەبەردەم پشکینی
پاسپۆرتەکاندا یە. دەستە چەپ هی ئەوروپاییەکانە، دەستە راستیش هی بیتگانەکان،
عارەب، ئێرانی، رەش، زەرد، ئەفغانی و هی تر. کەسیک بەشانمدا دەکیشیت. پیاویکی
نەناسیاوه.

دهلئیت: "ببۆرە، ئەو پیرێزەهی کە لەپال ئیوەدا دانیشتبوو، جوولەهی بۆ ناکریت. ئەوه
بەدوای ئیوەدا دەگەریت."

دهلئیم: "ئەدی کەس نییە یارمەتی بدات؟ تاخر من پەلەمە."

ئەهی هاوار. دەگەریمەوه و لەوسەری راپەرەوهکە دەنۆرم. چاوم بە نەنە هەناری دەکەوێت
کە بەتاقی تەنیا، لە ناوەراستی راپەرەوهکەدا، لەهەمان ئەو شوێنەهی کە لەبەکتر جیا
بووینەوه، لەسەر عەردەکە دانیشتوو و جاننا دەستیەکەهی ناوەتە کۆشی. موسافیەرەکان
بەپەله بەلایدا تی دەپەرن. لەدوورەوه چاوی بەمن دەکەوێت و لە خۆشحالییدا دەقیژتیت.
رەنگی دەگەشیتەوه. دەخزیتە پێشتر و بەگاگۆلکی بۆ پێشوازی دەیت.

دهلئیت: "خانم گیان، ببۆرە، دەی خوایە قەزات لێم کەوێت. هەر دوو قاچم وشک
بوون. ناتوانم یەک هەنگاو هەلبێنم. هەر کەسیک لیرەوه تێپەری گوتم سوید، سوید-
چەند جار وام گوت، بەلام هەر بەسەگیشیان نەزانیم."

ژنیکی بەکورسی پێچکەدارەوه لەوێو تێدەپەریت. نەنە هەناری بەحەسرەتەوه تەماشای
دەکات.

دهلئیت: "لەو کورسیانە خانم گیان، مشورێکی ئەو کورسییانەم بۆ بخۆ!"

دهلئیم: "زۆر باشە. هەر لیرەدا دانیشە. لەجێگەکەت مەجوولێ تا دەگەریمەوه."

لەگەڵ مەئموورانی ئێفرانس دا دەکەومە چەنە چەن، تکا دەکەم و دەپاریمەوه، سوودی

نیبه. پیتستر کورسیی پیچکه داربان راسپاردووہ. دہبی داواکاری پر کریتہوہ و چند رۆژ چاوه ری بکریت.

بۆیان پروون دہکەمەوہ: "ناخر ئەم ژنە لە گوندیکی ئیرانەوہ هاتووہ (پروونکردنەوہیەکی بی مانا) پای وشک بووہ، ناتوانی پروات!"

بەزەبیان پیتیدا دیتەوہ، بەلام دہبی پەیرەوی پرپارەکان بکریت، ھەموو شتیک یاسا و ریتسای خۆی ھەبە، دہبوو پیتستر داوامان کردبا. خۆ شاری ھیرت* نیبە.

چ بکەم؟ جیی بەیتلم و پروم؟ دلەم نایەت. چاوم بە عارەبانەییەکی ئاسایی - تاییەت بە ھەلگرتنی کەلوپەل - دہکەویت. لەو جۆرە عارەبانانەییە کە میلیان لەم لاولاوہ نیبە. بونیادەم دہتوانیت تیایدا دانیشیت. زۆر چاکە. پەلە دہکەم. نەنە ھەناری، پیللاوہکانی بەدەستەوہ و قاچی لی بلاوکردۆتەوہ و لەناوہ راستی پارەوہ کەدا، لەسەر عەرەدە کە دانیشتووہ. خەلکی بەبی گوی پیدان بەلایدا تی دەپەرن. جانتا دەستیە کە دەخەمە ناو عارەبانە کەوہ و لەخە یالی ئەو دام ئەدی چ لەخۆی بکەم؟ ناخر عارەبانە کە ھی کەلوپەلە و ئەم لا و لاکە کراوہیە.

دەلیم: "نەنە ھەناری، ھەستە، لەم عارەبانەییەدا دانیشە."

دەلیم: "وای خانم گیان!" وادەلی و بەواق ورمایی تەماشام دہکات. باوہر ناکات. پیتدە کە نیت.

- "وای خانم گیانی ناویت. یاللا ھەستە!"

- "یا ئەبولفەزل!"

- "خیراکە."

ناچار قایل دہبی. شەرم دہکات. سەیری خەلکی دہکات.

دەپرسیت: "تا لەم عارەبانەییەدا؟"

دەلیم: "بەلی. دہی ھەستە. منیش ئیشم ھەبە. درەنگمە."

لە شەرما سوور ھەل دہگەریت. گریانی دیت.

دەلیم: "خانم گیان، حەیا چوونە. ناخر خەلکی پیم پیتدە کەنن."

دەلیم "نەنە ھەناری، کەس تو ناسیت. لە فەرەنگستان ھیچ شتیک عەیب نیبە. نەنە دہی بجوولی."

پیتی دیشیت. یارمەتی دەدەم. دہنالییت. ھەول دەدات، دہکەویت، نیوہ ھەستانیک ھەلدەستیت و دەست بەئەژنۆ و پشت لە عارەبانە کە رادەوہستیت.

دەلیم: "دانیشە!" وا دەلیم و شانی دہگوشم.

وای خانم گیانیکی نزم لەژیر لیوہوہ دہلی و لەناو عارەبانە کەدا دادەنیشیت. قورسە. عارەبانە کە دہجوولی و خوار خوار بەلایەکی تردا دەرپا و بەتوندی خۆی لە دیوارە کە دەدات. موسافیرەکان تەماشای دہکەن. پیتدە کەنن، نەنە ھەناری لەچکە کە بەسەر دہموچاویدا دەداتەوہ.

پراکیشانی عارەبانە کە بەو ھەموو قورسایبەوہ، ھاسان نیبە. بەدەوری خۆمدا دەسوورپتمەوہ و بەچەپ و راستا دەرۆین. نەنە ھەناری کۆمەک دہکا و بەپاژنە یی گوشار دہخاتە سەر عەرەدە کە و عارەبانە کە بۆ پیتشەوہ دەبات. ریتیوارتیک دہگاتە فریام. ئەوسا ھەردوو کمان دہسکی عارەبانە کە دہگرین و نەنە ھەناری بۆ پیتشەوہ دہبەین.

دەلی: "ناخ، کورینە لە کورین تەماشای دایکتان کەن؟"

بلیتە کە لی وەر دہگرم. تەماشای دہکەم. گۆتینبۆرگ. زانیاری جوگرافیاییم کە مە. دیارە گۆتینبۆرگ شاریکی سویدە. بەلام کوئی سوید، نازانم. کورەکان لەوئ چاوه پیتی دایکیانن. لە مەئموورەکانی فرۆکەوانیی دہپرسم. دہبی بۆ تەرمینالی (ب) پروات. واتە بۆ لایەکی تری فرۆکەخانە کە. تا ئەویش دہ دەقیقە ریتگەبە. ئەویش بە پاس.

نەنە ھەناری سەر ھەلدەبری و گوی رادەدیتری. چاوانی لە من راماون. تا ویستگە ی پاسە کە، ریتگەبە کی درێژمان لەپیتشە.

بلیتە کە نەنە ھەناری بەدەستی منەوہیە. بەوردی لیبی دہنۆرم. گەشتی پاریس - گۆتینبۆرگ سەعاتیکی ماوہ. کاتیکی زۆر نیبە. بە ھەر گیان کیشانیک بووہ، نەنە ھەناری، کە وەک سەر نویتیکی تۆپەل، لە عارەبانە کەدا کروشکە ی کردووہ، تا ئەوسەری پارەوہ کە دہبەم. لەسەری پیتچە کەدا چاوم بە پیتیلیکانەییە کی کارەبایی دہکەوئ و بەحەپەساییی رادەوہستم. ئەدی ئەلعان چ بکەم.

نەنە ھەناری بەبینینی ئەو پیتیلیکانە جوولاوہ، لەجیتگە کە رادەپەری و چاوانی

* شاریکی و ھەمیی و ئەفسانەیی کە لەوئ چ یاسا و ریتسایە ک نیبە، شاری بن حاکم.

بچووک دهبهوه.

دهلئیت: "وای خانم گیان، ئەوه خو ئەم پیتیلیکانانە بەریتگەدا دەروژن. من لەجیتگەکم ناجوولتیم. با لە ریتگەیهکی ترهوه برۆین. ئەولای پیتیلیکانەکان تەواو و حیسابییه. وەک پیتیلیکانەکانی لای خوومان وایه. من نایه. دەکهوم. دەمرم."

دهلئیم: "مەیکەرە هەرا، ناخر تو له سویدت چی بوو؟ بۆچی ئەم بەزمەت بەخۆت کرد؟ مال و یران دەبیت. دیق دەکهیت!"

تووڕهه و نازانم یهخه ی کێ بگرم.

دهچمه ژیر بالی. بهرزی دهکهمهوه. دهنالئیتیت. ئەژۆکانی راست دهبهوه. له عاره بانه که دادهبه زئی و پال به دیواره که وه دهاته وه. جانتا که ی دهگرم و له پیتیلیکانه کان دیمه خواره وه. نه نه ههناری له سه ره وه ته ماشام دهکات. دهستی گرتوه به دیواره که وه و به ترسه وه سهیری من و پیتیلیکانه جوولاه که دهکات. یهک دوو جار گوژم دهاته خوئی و یهک دوو پێ دیتته پیتیشی، قاچیکی ههله برۆ و پاشان، سهری دهله قینیی و به ترسه وه بۆ دواوه پاشه کشی دهکات. دلنایم له یهکه مین پیتیلیکانه دا گیر دهخوات.

دهلئیم: "نه نه ههناری، له سه ره پیتیلیکانه ی یه که م دانیشسه و به دانیشتنه وه وه ره خواره وه!"

دهلئیت: "وای خانم گیان، وای خوایه، قوری کوئی به سه ری خویدا که م. ناتوانم. کورده کان گوتیان سوید له و دیو درگا که وه یه. له رویشتن بۆ مه شهه د هاسانتره. گوتیان سوار ده بیت و ده که یت."

له خه یالی ریتگه چاره یه کدم، ده بینم و دوو پیاوی بالا بهرزی سویدی ده یانه وی به پیتیلیکانه کانا بینه خواره وه و نه نه ههناری ریتگه ی لی گرتوون. شتیکی پێ ده لئین که تی ناگا و شتیکی به سویدی به من ده لئین که تی ناگه م. به میهره بانیی نه نه ههناری له ریتگه ی خو بان لاده دن، به لام هیشتا هه ر ریتگه که یان داخراوه. له گه ل یه که تریدا ده دوین، نامازه بۆ من ده که ن و بهرله وه ی دهرفه تی راقه کردنم هه بیت، ده بینم و دوو به دوو چوونه ته ژیر بالی نه نه ههناری و بهرزیان کردۆته وه. نه نه ههناری دهرزیکینیی، ختوکه ی دیت، پێ ده که نی. وای وای ده کات. ده خنیتته وه و پیتلاه ره شه کانی لی ده که ون. قاچ و قووله قه له و و کوله کانی له هه وادا ته کان ددها و به چوار پهل خوئی به ده ست و یه خه ی پیاوه بیانییه کانا ده له ده واسیت. کیشی قورسه و هه لگرتنی هه روا سانا نییه. به خویم ده لئیم هه ر نه لعان

هه رسیکیان به سه را ده که ونه خواره وه و ئەوسا له ترسا چوانم لیک ده نیم. به لام به سلامه تی ده گن و نه نه ههناری نیوه گیان، به پیکه نینه وه له سه ره عه رده که داده نین. ماوه یه کی ده ویت تا هه ناسه ی وه به ریته وه. ئاره قه به سه ره و روخساریدا چۆراوگه ی به ستوه. له چکه که ی به لادا دامالراوه و چه پکیک قژی نیوه سپی و نیوه خه نه یی لیوه هاتۆته ده ری.

دهلئیت: "کوئخا گوتی نه نه ههناری، ده بی له حه وت چیا و له حه وت زه ریا به دیت. به لام نه یده زانی که ده بی له عاره بانه دا دانیشم و سواری کوئی خه لکانی غه ربیه بيم."

عاره بانه که له سه ره پیتیلیکانه کان ماوه ته وه. شه له شه ل تا دهرگای دهره وه ده روژن. حه مالتیکی بی کار ته ماشامان ده کات. بانگی ده که م. مامله ده که ین له سه ره ئه وه ی که نه نه ههناری تا لای پاسه که به ریت. بۆی روون ده که مه وه: ها... ته رمینالی (ب).

ده زانیت.

دهلئیم: "نه نه ههناری، ئیتر ده بی له یه کتری جیا بینه وه. ئەم پیاوه تو تا لای پاسه که ده بات و به شۆفیره که ده لی له کوئی داته زینیی. مه ترسه. ئەمانه خه لکانی دلۆفانن."

دهلئیت: "ئە ی تو چۆن؟"

- "من به رپی خو ما ده روژم."

- "خانم گیان..."

- "برۆ به سلامه ت."

فرمیسیک له چاوانیی وه دهرژیتته خوار. ده ستم ده گری و به توندی سی چوار جار ماچم ده کات. جانتا ده ستییه که ی ده کاته وه. هه ناریکی تیدا دهر دینیی و پیم ددها.

هه ناری مه حه به ت.

دهلئیت: "خۆزیا تویش ده هاتیت بۆ سوید و پیکه وه ده بوین و چیتشتیکی ده ستی منت ده خوارد. کورده کانم هه ر ده لئیی گولن. خودا ده یزانی چه ندیک دلۆفان و میهره بانن. به و قیبله یه به راستمه." و ده لی و نازانی بۆ قیبله ده ست بۆ کوئیه راکیشیی.

دهلئیم: "گه بیشت. جاریکی تر."

ده لی: "جاریکی تر نییه. روژی خوژیای من هه مان ئە مرۆ و سه بینیه."

حه ماله که چاوه رپیته تی. ره ش پیستیکی دهم به پیکه نینه. نه نه ههناری زه ق زه ق

تەماشای دەکات. جاننا دەستیپهه ده داتتی. دەستی له باسکییه وه دەتالیتی و هیور هیور و بههنگاوی ورد، وهک میرووله، دوور دهکەوتیه وه. ئاور ده داته وه و به میهره بانترین چاوی دونیا تەماشام دەکات.

دهبی منیش جانناکانم بدۆزمه وه. سه عاتیگ تیه ریوه. هاوسه فه ره کانم رۆشیتوون. جانناکانمیان خستۆته ئەمباره وه و ده رگای ئەمباره کهش داخراوه. خه و، شه که تیبی و برسیتی کلافه یان کردووم.

مه ئمووره کهی ئیفرانس ته له فۆن بۆ که سیگ ده کات. ده لیت ده بی چه ند ساتیک ئارام بگرم. چه ند ساتیک ده بیته نیو سه عات. ده بیته سه عاتیگ. ده بیته ئە به دییه تیک. داده نیشم و چاوه ریم.

بیر له نه نه هه ناربی ده که مه وه. به خۆم ده لیم ئیستا گه یشتوو و خه ریکی چیش ت لیتانه. کوره کانی جلکی نوی بۆ ده کړن و له جیبی ئە و سه رپۆشه زل و شر و پره، ئاوریشمیکی ناسک به سه ریدا ده دن. ده بیه ن بۆ گه ران، ده بیه ن بۆ بینینی گۆره پانه گه وره کهی شار، ده بیه ن بۆ سینمه ما، ده بیه ن بۆ که نار ی زه ریا و باخچه ی ئاژەلان. ئە مشه و دوا ی ده سال دووری، سه ری ده خاته سه ر پێ و پله بۆ که نه کهی کوره گه وره و ده نوی و وای چ خه ونی خۆش خۆش ده بینیت. خۆشتر له هه میشه .

چوار شه مه، پاش نیوه رۆ. سی رۆژ به سه ر گه رانه وه مدا تی ده په ریت. جانناکه م به تال ده که م. سه دریه ئیسلامیه که م ده نیمه ئە ملاوه تا بیده مه جلک شۆر. گه رفانه کانی ده گه ریم. دوو پاره ی سه د تومانی، پا که تیک بنیش ت، پارچه کاغه زکی چوارقه د کراو. پسوله ی جلک شۆری سالی رابردوو، سه نه دی بانک و بلیتی فرۆکه .

- بلیتی فرۆکه ؟

ده یخوینمه وه: تاران- پاریس- گۆتینبۆرگ. یه ک شه مه، بیست و نوی سیپتیمبه ر. یه ک شه مه بیست و نوی سیپتیمبه ر.

پاریس - گۆتینبۆرگ.

هه نار چناری

گۆتینبۆرگ

یه ک شه مه، بیست و نوی سیپتیمبه ر.

مات ده ماته وه و خه یال م ده تالۆزکی ت. مه حاله. نه نه هه ناربی رۆشیت. سواری ته یاره که بوو. خۆم بینیم. بلیته که ده خه مه سه ر میتزه که. به ودیودا. نامه وی بیینیم. نامه وی بیر بکه مه وه. تامیکی تال ده رۆشیت زارمه وه. شپزه بیه کی به سوئی له ریحۆله مدا پیچ ده خوات. روانیم له سه ر ئە و بلیته نه فره تیه چه قی به ستوو ه.

گوتی: "هه ی نه نه ی جری، جوان سه رکه، هیچت لی جی نه ماییت؟"

گه را، جاننا دهستیپهه کهی قایم به سینگییه وه نوو ساندبوو، پاسپۆرته کهی به دهستیپهه وه بوو.

ئه دی بلیته کهی؟ بلیته کهی به من بوو. خستمه نیو گه رفانی سه دریه که مه وه و بیرم چوو. منی گیل، منی چه پ و حۆل. ده بی بیدۆزمه وه. به لام له کوئی؟ چۆن؟ بیرم ئالۆزکا وه و میتشکم وه ستاو.

خۆزیا یارمه تیم نه دابا. خۆزیا له سه ر ریکه مدا قووت نه بایه ته وه و خۆزیا ریکه وتی که سیکی تری کردبا. چوزانم. خه تای من بوو. خه تای کوره کانی بوو. خه تای ئە و پۆسته چییه نه فره تیه بوو که نامه ی کوره کهی بۆ هینابوو. ده چم بۆ سوید. ده چم بۆ گۆتینبۆرگ. ده رۆم بۆ یه زد. ده بدۆزمه وه.

گوتی: "ده مه ویت ئە م کورانه م ببینمه وه. له باوه شمیان بگرم. سه د ماچیان بکه م و ئە وسا، به دللی ئیسراحت، سه ر بنیمه سه ر عه رد و بمرم."

ته له فۆن بۆ کۆمپانیای ئیفرانس ده که م. ته له فۆنه که بان قه ره باله خه. دوو یاره، سی باره ته له فۆن ده که مه وه، هه مان شته. توت توت توت توت توت، ئە لو. ئە لو. ئە لو. وه ری گرت به لام که س وه لام ناداته وه. مۆسیقای له سه ره. ده نگیک ده لیت: ئارام بگه، هه ر ئیستا وه لام ستان ده ده نه وه. هه ر ئیستا واته یه ک عومر، واته یه ک ئە به دییه ت. دل م خه ریکه له گه روومه وه دیته ده ره وه. ته له فۆنه که داده خه مه وه، فرۆکه خانه وه ده ده گرم. ئە م جار ه یان وه لام ده ده نه وه. لیستی موسافیره کانی پاریس - گۆتینبۆرگ ده ویت. سه عات یه کی پاش نیوه رۆ، بیست و نوی سیپتیمبه ر. بیده نگیی. درێژترین بیده نگیی دونیا. ده ده قیه، په نگه هیله که پچرابی؟ ئە لو، هاوار ده که م ئە لووووووووو. وه لام ده ده نه وه، لیسته که یان لا نییه، گه ر لاشیان بی نایدن. تکایان لی ده که م و لییان ده پاریمه وه. ده لیم خانمیکی ئیرانی، به ناوی هه نار چناری ون بووه. چوه بۆ سوید، بۆ گۆتینبۆرگ، بلیته که شی به من بووه. له تاران وه هاتوو ه. ئە لو. ده نگه که ده پچری و دیته وه. که سیکی تر قسان ده کات.

لهسهروهه قسه كانم دووباره دهكه مه وه. بۆي روون دهكه مه وه. كه سيك بهو ناوه له ليستي موسافيره كانا نيبه. ته له فون بۆ باليو زخانه ي كو ماري ئيسلامي له پارس ده كه م، به ليني هاو كاري ده دن. ده كه ونه شوين مه سه له كه، به لام باليو زخانه سي روژ پشويانه. ته له فون بۆ باليو زخانه ي كو ماري ئيسلامي له سويد ده كه م. ده لين چ خانميك بهو ناوه سه ري لي نه دا ون. ته له فون بۆ هاوري به كم ده كه م له ستوكه ولم. لبي ده پاريمه وه و تكاي لي ده كه م كه پيرسي و بزاني كورگه ليك به ناوي بنه ماله ي چناري هه ناري له گو تينبو رگ هه ن؟ كورگه لي خه لك ي يه زد، به كيكيان به قزي دريژي رهنگ كر دو وه وه، گو زاني سيژ، نه وي تر يشيان چاو و برژ ره ش، مون و تووره.

چاو پرتم. ده ليم به لكو بيت به نه قلي نه نه چنارييدا و داواي ته له فوني من له پرسگه ي پارس بكات. نه دي به چ زوبانيك داواي كات؟

هه بنی، شه مه، به ك شه مه، دوو شه مه، سي شه مه.

هه فته ي دواتر.

مانگي دواتر.

و پاشتر.

هه ناره كه يم له سه ر ميژي پال ته خته نوينه كه مدا داناه، هه ناري مه حبه ت ده بيژم. هه زار جار له خوم پرسيوه بلبي له كو ي بي و چ بكات؟ ده كرئ هه زار جو ر خايه بكرت. خايه گه لي خه راپ و خايه گه لي باش. نه مرژ له روژه سو كه له رووناكه كانه، له و روژه نايابانه به كه ته يرگه لي نه بينرا و له وديو په نجه ره وه هه راهه رايانه و هاوسبي مون، پيچه وانه ي هه ميشه، به فيكه كيشانه وه تيده په ري و خانم خاوه ن مال له كه لي شه يتان هاتو ته خواره وه و چاك و چوني له گه ل پو سته چيي پيردا ده كات. به هه را هه راي به خته وه رانه ي ته يره كان و رووناكيي ناكاوي نه وديو په نجه ره كه، دلخوش و گه شين ده م و به خوم ده ليم كه هه ر نه لعان نه نه هه ناري له تو ي دلي كور ه كانيدا دانيشتو وه، چيشتي باينجان ه كه ي لينا وه و هيلاكبي سه فه ري له جه سته ده رچو وه.

به خوم ده ليم روژي ك ده گه ريمه وه - روژيكي خوش و به خته وه ر - خانويه ك، باخچه به ك رو وه و چيا و هه تا و ده كر م. هه نار ه كه ي نه نه هه ناري ده رو يتم و به ره كه ي بۆ خه لك ي ده ورو به ري خوم ده نير م. نه وانه ي تامي هه ناري مه حبه به تيان كر دو وه ده زانن كه له گه ل به كتر يدا خوشك و بران و هه ر جاريك روانييان ده كه ويته سه ر به كتر، هه ستيكي

خوش رو ده روژي ته دل يان و روحي شپرز ه يان بۆ ساتي ك هيو ر ده بيته وه، هه موو نه وه ش به هۆي بي و قه ده مي نه نه هه ناريكي ته مه ن سه د ساله وه به كه له ژي ر داره هه نار ه كه يدا نو سته وه و خه وه كه ي هيند شيرينه كه هيج كه سيك دلي نايه ت خه به ري كاته وه. كور ه چكو ل ستر انيكي خوشي بۆ دا يكي دانا وه كه هه نار ه عاشقه كان ده يچرن. كور ه گه وه ره بو وه ته خا وه ني دوو كچي چاو ره شي خري و خه پان، ريك له نه نه هه ناريان ده چن و باوكيشيان خايه ي تو له سه ند نه وه به ري دا وه.

بوو كه فه ره نكي به كه به خته وه ره. شه وان ه به ر له نو ستن وشه ي ئاش، وه ك دو عاي موجبه، له دلي خو يدا دووباره ده كاته وه و نه وسا به ئيسراحت ده نو يت.

من ده زانم، دلنيام نه نه هه ناري له هه ر كو يبه ك بيت، خه وتوو يان بيدار، بيه ره سه فه ره دوو ر دريژه كه ي ده كاته وه، بيه ره جانتا كه ي ده كاته وه، بيه ره به ستن قاي شه كه و ختو كه دانه كان ي، بيه ره دانيشتن نا و عاره بانه كه و چوونه كو لي خه لگاني غه ريبه وه، بيه ره ونبووني بليته كه ي و بيه ره من.

هه ندي جار خه وي پتو ه ده بينم و ده نكي له قولايي گو تيدا ده زرنگي ته وه:

"خانم گيان، نامه ي كور ه كانم بۆ ها تو وه، له نه مه ريكاش هه ر بي كه س و كار و غه ري بن. هه مديس خو يان تاما ده كر دو وه بۆ جيگايه كي تر بو زن. نه مجاره يان بۆ كو ي؟"

ده ليم: "نه نه هه ناري، خه فه ت مه خو، زور كه س ئاوها يين. هه ميشه و له هه موو شوي نيك غه ري بن. نا ئارامن و جيگه به خو يان ناگرن. روژي ك دي ت ده بيني كور ه كان ت گه را ونه ته وه. خوش حالن، له ژي ر داره هه نار ه كانا را ده كشي ن و وه نه وز ده يان با ته وه. پاشان، هه مديس فيله كه يان كه ل كه له ي سه فه ري هيندو ستن له كه له ي ده دا ته وه. هه مديس ده ده نه وه شاخ و ده رو زن. نه دي، ئاخ ر رو يشتن و گه رانه وه ش جو زي كن له ژيان."

ده ليم: "به زده كه ي خومان چ عه بيكي هه به؟"

ده ليم: "نه نه هه ناري، بنو، به يله با منيش بنوم!"

بيده نك ده بيت. له گه ل خو يدا ده دو يت. له گه ل كور ه كانيدا ده نا خي ت. ده نكي ده گاته گو يم و وي نه كال و ته پ و تو ز لي نيشتو وه كه ي، وه ك نه خشيكي دي رينه، له وديو را ره وه پيچا و پيچه كاني خه ونه وه، هيو ر و به كا وه خو دي ار ناميني.

مههين خانم له ته و اوای نه و ماوه په دا ههر سه يری کړدېو، بچ نه و هې شتيک بېرسې يا پرته و بوله يهک بکا يا خود گوزارشت له خوې بکات، به چاوی خوې بينيښووی چوڼ دار و نه داری خراوه ته سهر فرۆشتن، به لام نه م فرزه ليوه نه هاتېو. به چاوی خوې بينيښووی چوڼ خه لکانی غه ريبه به ماله که دا نه م ژوورا و ژوور ده کهن، به لام نه م ليوې هه لنه هينا بووه وه، به درتيايي نه و ماوه په له قوښنيکدا، له پال ديواره که دا هه لئروشکا بوو، له سهر فهرشه گه وره ته ورتيزيبه که ي یادگاری باپيران، به حه سره تتيکی شاراوه وه دهستی به سهر گوله مه خمه ليه کانی فهرشه که و وینه رهنگا ورهنگه ئالتونويه کانی رۆژانی رابردودا هينا بوو، دوا بهرکه وتنی سهر په نجه کانی به و بارسته ئاشنا دیرینه يه دا، له دهسه پتان ده چوو به ده دهنيتکی نيوه گهرم له دوایين ساته کانی ژياندا. چنگی کړدېو به ريشالی قوماشی سهر ميزه که دا تا بو ساتيک خوې پتوه بيان راگرئ، چاوی گتړا بوو بو قاپه گولداره کان که نه م دست و نه و دهستیان ده کړد، چاوی گتړا بوو بو چرا بن به رزه رووسيه کان که فرۆشرا بوون.

ويستېووی بلئ: "نا، بوخچه قه يفه ييه که و ئاوتنه ی ماره ييه که م نادم!" ويستېووی شتی هه لگرئ و وه يشارئ، به لام ورته ی ليوه نه هاتېو، شه لال له برینی ناخ... بو خوې له کونجنيکدا هه لئروشکا بوو.

شابه تی تالانفرۆشکردنی کاتژميتری ديوار و ميز و کورسيی و ده فری چينيی و چوارچيپوه ئالتونويه کان بوو، ته و اوپک وهک سه فهری خه مگيني مناله کانی دايکيکی پير بو شاره کانی فهره ننگستان. ده بزانی رۆژگار يکی سه ختی له پيشه و که چی قه بووليشی بوو، چ گله ييه کيشی له کوره که ی نه بوو، ئاختر نه م خوې سالانتيک له وه ويهر خانوه که ی خستېووه سهر کوره که ی، پرپاريان و ابوو تا نه م له ژياندا مابئ خانوه که نه فرۆشن، نه مه پرپاريکی دیرين بوو، پرپاری نه وسای پيش شوړش و جهنگ، پرپاری نه وسای پيش ترس و لهرز و سه رگه ردان بوونی مناله کان. مههين خانم جگه له سلامه تی و به خته وه ريبی کوره که ی چ شتيکی تری نه ده ويست، بو کچه که يشی هه مان شت که شوی کړدېو به کابراهه کی ئينگليز و له تاران نه ما بوو، فهرشی ژير خویشی پيدا بوون، ته نانه ت ناماده ش بوو رۆحی خوې دريښئ و به وانی ببه خشي، مناله کانيشی به هه مان شيوه نه میان خوښده ويست.

مه سعود (د) قه تاوقه ت له بيري نه وه دا نه بوو که دايکه پيره که ی جيتي لي و پراکات، يان به تاقی ته نها به نه مانی خودای بسپيرئ و به لای راپه راندنی کاروباری خوښه وه بچيت، که چيی دواچار له و شپره يی و نه گبه تيبه دا، له و جهنگ و بوردومان و نه گه رې مردنه دا،

ماليک له ئاسمان

هاوینيکی ناخوښ بوو، هاوینيکی گهرم، بچ ئاو و بچ کاره با، هاوینيک که ههر هه مووی جهنگ و ترس و تاریکی بوو. مه سعود (د) ده تگوت هه لدير اوته بني خه ونيکی ناخوښه وه، گيژ و ويژ و په شوکا و، خيرا په لی ژن و مناله کانی گرت و خوې گه يانده هه ندران، نه بيري کرده وه و نه ده شيزانی چ ناینده په ک چاوه رپتی ده کات. نه يده ويست که سيکی فامیده و وردبين و دوور نه ندتیش بچ، نه يده ويست مشوره ت به که س بکات، مشوره ت به و که سانه ی که له م به نه زمونتر و له ههر جوړه جيتگورکي و گورانيک ده ترسان، يا خود مشوره ت به و که سانه ی که باوه ريان به خاک و سوننه ت و ره گوريشه هه بوو، مانوه بيان ليتره له سهر بناغه ی پرپاريکی نه خلاقی بوو.

مه سعود (د) له جهنگ بيتزار و زنده قی له مهرگ چو بوو، دلته راوکيی شه وان توانا و حه وسه له ی پچ نه هيتشتېو، شپره يی به سوتی سپيدانيش نازاری ددها. ده بوو پروات، ده بوو راکا و له جيتگه يه کی نه ميندا داسه کنئ، جيتگه يه ک دوور له هه را و زه نا و بومب و بوردومان، جيتگه يه ک دوور له چه نگالی مهرگ.

کاروباره کانی وهک (با) به نه يتي جيتگه يه کړد، که لويه لی ماله که ی تالانفرۆش کرد و خانوه که شې به موفت و خوړايی به نه وه ولين مشته رې فرۆشت، فيزای وه رگرت، بليتی ته ياره ی کړی، بار و بنه ی پتچا په وه و رتيک له کاتی خوا حافيزيدا، وهک خه لکانتيکی تا ليها توو چاوی به دايکه پيره که ی که وت و نه ژنوی شکا.

له خوې پرسې: "ته دی باشه نه م پيرتزه چوڼ؟"

دل و ريخوله ی له ژان و برکا هتند تاوی سه ند که بو له حزه په ک جهنگ و مهرگی بېرچووه و پرپاری مانوه ی دا.

هۆش و گۆشى به خۆى نهماوو، بهرپرسيارى كار و خولياكانى نه بوو. مههين خانم ئه مهى دهزانى و بيه دهنگى و ته سلیم بوون و قاييل بوونه كه شى له و په بيه رنه دا يكانه يه وه سه چاره وى گرتبوو. هه لبه ت دهگريا، بهر ده وام دهگريا، به للام به نه پى نى و دوور له چاوانى نه وانيتر دهگريا، شه وانه له تاريخى ژير چهر چه ف و بهر ژوش له همامى ده رگا داخراو و له وديو دار كاجه بهرزه كانى باخچه كه وه دهگريا. شال و فهرش و نه شيا ديره نه كان، ياده وهرى باوك و ميتر و رژه خوشه كانى جحيلى خوى بوون و خوشيده ويستان، له گه لياندا عومريكى بر دبوونه سهر و ئولفه تى پيوه گرتبوون، ياده وهر يه كانى وهك هه زاره ها وينه ي په رته وازه له فه زادا، له ژوو ره كانى خانووه كه دا ده هاتن و ده چوون و جيگه پى و شوين په نجه ي سهر ده مى منال ي به سهر بهر دچنى حه وشه و گه چى ديواره كانه وه مابوونه وه. مههين خانم جگه له م ماله به هيچ شو نى كى تر ئاشنا نه بوو، ده بى نى كه ئيدى خاوه نى ئه م جيگه يه نيه، خاوه نى هيچ شو نى كى نيه، ژير پاى بوشاييه و بهه لپه سى رراوى له فه زادا ماوه ته وه، حه زيده كرد وهك پشيله كه كاتى نه خوشى و مهرگ سهر داده خا و تى ده قوچى نى، ئه ميس هه ر وهك پشيله ديار نه مابا، به للام ده بى نى هيشتا ماوه و زيندووه و ئاماده ي مردن نيه، ئاخه خه لكانى تر پير يان به سهر دا سه پان دبوو، روانى بى روحم و قه زاوه تى بيو ژدانانه ي ئه وان ته مه نيان بى ديار بكر دبوو، تى په رى نى سالان يان ده دا يه وه بهر وويدا.

به للام ئه م وينه يه كى جحيلان هى بى خوى هه بوو، وينه يه كى پى چه وانه بوو له ئا وينه ديره نه كاندا، له ياده وهر يه خوشه كانى رژه انى پيشوودا. دل و وه تپه ده كه وت و چاوى به دواى شته كاندا را يده كرد، چاوه روانى ئاينده بوو، چاوه روانى هاتنى به هار و هاو ين... هه زار ئوميد و ناره زوى بى خوى و بى مناله كانى، بى كوره زا و كچه زاكانى، بى نه بيه ركان بى له سهر دا بوو... حه فتا و چوار سال يان حه فتا و شه ش يا خود زياتر! خه لكانى تر ئه م حيسابه يان بى ده كرد و رژه شوو كردن و له دا يكبوونى ويان مه زنده ده كرد، ئه گينا مههين خانم له چل سالى شى تينه په راند بوو، ئه مه ته نها خوى ده زانى و هه ستى پى ده كرد و باوه رى پى بوو، وا هه نوو كه ش... بى جيگه و بى رپگه، نه يده زانى كه وتوته كام ساته وه ختى زه مه نه وه، نه يده زانى كى به و له كو تيه و چاره ي چيه! ببوه شتى كى زياده له ده ره وى سيستيمى كه ونى مه نزومه كان، وهك ئه ستيره يه ك كه وت بيه خواره وه و بى

* نه بيه ر: مناله كانى كوره زا و كچه زا.

قوژبنى كى تاريخى ئاسمان دوور خرابيته وه... حه زى ده كرد مر دبا، به للام مهرگ لى دوور بوو، پاى عه ردى ده ويست، به ده نى گه رديله ي روونا كى و گه رمايان قوت ده دا و هوش و بى رى به هه زار تاله ده زوى نه بيه راره وه به گۆشه و كه نارى شى رى نى ژيانه وه دوور ابوو.

پى رادرا مههين خانم بى چه ند هه فته يه ك يان زياتر (رهنگه بى دووسى مانگ) بيه نه لاي خوشكه كى تا مه سعو د (د) له پاريس جيگير ده بى، خانو ده گرى، ئيشى ك په يدا ده كا، ژيانى باش ده بى و ئه وسا فرسه ت دى نى و به خه يالى كى ئاسو ده و دل تى كى خوشه وه دا يكى را ده كى شى. كچه كه شى هه ر خه يالى لاي بوو، سه ره راي كه مى داها ت و گرانى ژيان بهر ده وام له له نده نه وه ته له فو نى ده كرد و داوه تى دا يكى ده كرد، زاوا ئينگليزه كه شى پيا وى كى دلوفان بوو، ئاماده بوو پيشوا زى له خه سووى بكا. به كور تى ده بوو ئارام بگرن، دوا جار هه موو شتى ك ده چووه وه شو نى خوى، ده شى با شتى ريش له يه كه م رژه، مههين خانم شى رتى كى به حه وسه له و ئاقل بوو، مناله كانى قه رزار بارى ئه وه هه سته دا يكانه يه ي بوون.

يه كه م ين دوو هه فته كه م قورس تى په رى، ئاخه جيگور كى هاسان نه بوو، مههين خانم فى ر نه بوو شه وانه له مالى ئه م و ئه و بنوى، به ژوو ر و چه رپا و بال شتى خوى راهات بوو، راهات بوو به دهنگه دهنگى كو لان و هاموشوى هاوسى ديره نه كانى، ته نانه ت به بو ساردى مويه ق و شى ئاشنا ي پى لى كانه كه ي سه رى راهات بوو، راهات بوو به بو نى گوله كان و به ئاماده يى هه ميسه يى چوار دار چناره به ژن زرافه كه ي هاو ته مه نى باوكى.

خوشكه كه ي مههين خانم ژنى كى ميه ره بان و ميوان دۆست بوو، دختور (يونس خان) ي ميتر دى شى كارى به كارى كه سه وه نه بوو، پيا وى كى خه مگين و ته نيا و خه فه تى بى دوور يى مناله كانى ده خوارد. دواى شو رى ئى ران هه ر حه وت كو ر و كچه كه ي له ئى ران ده رچوو بوون، كوره گه و ره كه ي نيشته جى ئوستوراليا و ده ستى پيا رانه ده گيشت، دوو كچه كه ي (دووانه خوشه ويسته كه) له ئه م ره يكا بوون، كوره ناوه نجى له نيوان سه نكا پوره و تا يلان د و ژاپوندا ده هات و ده چوو، ئه و يتر يش به ر ده وام شو نى نيشته جى بوونى خوى ده گورى، به كى له كه نيشكه كانى ش (به مه زنده ي دختور يونس خان - ئاخه دل نيا نه بوو - زه نى له كار كه وت بوو) ره گه زنامه ي كه نه دا يى يا هيندو ستانى ي يا خود ولا تى كى نه ناسراوى ئه فرى قاي و هه ر گرتبوو.

هه رت ك خوشك لى كتر نى زى ك بوون و مه سعو د گيان له و باره يه وه چ خه مى كى نه بوو،

دواجار بۆردومانی شهوانه و هېرشى مووشه که نه حله تیبیه کان رۆحیییه تی هیمنی دختور یونس خانیان زۆر گۆری، شتی سهیر سهیری به خه یالدا دهات و له خۆوه گومانی له هه موو که سیک ده کرد، له ودیو ده رگاوه گوتی له قسان راده دتیرا، له جزدان یاخود له جانتای مه هین خاندا به دواى تشته خرتکه و پرتکه کانی خۆیدا ده گه را که ده بشاردنه وه و بیری ده چوو له کوپی دانان، لای خۆی دلنیا بو که مه هین خانم چاویلکه و چه رخه که ی هه لگرتوو، ئەمەى بەژنه که ی ده گوت، ئەوسا ژنه که شى ده که وته سکالا و ده بووه ده مه قالیپیان، مه هین خانمیش هه لگورما و له ودیو ده رگاوه، له تاو شهرم گرمۆله ده بوو، رۆژه کانی ده ژماردن تا هه رچی زووتره به ره وه فه ره نگستان بکه ویتته ری و لای مناله کانی ئاهیتی که به به ردا بیتته وه، دلشیشی به دختور یونس خان دسووتا و دلنیا بوو که ئەم ره وتارانە ی به مه به ست و له نارپه سه نییه وه نین. ته نانه ت ئەو رۆژه ی که په نجه ی بوو به ده رگا که وه و نینۆکی له بیخه وه ده رها ت، یان ئەو شه وه ی که مېردی خوشکه که ی به دواى ئەنگوستیله یا قیقییه که یدا نوینه که ی ئەمی ژیره و ژوور کرد و گیرفانه کانی گه را، نه کرووزایه وه و نه ورته یه کیشی له ده م هاته دهر. به خۆی گوت هه موو ئەم ساتانه تیده پهرن و سوپاسی خودای کرد که مناله کانی ساخ و سلامه تن و خۆشیشی سه ره رای هه موو ئەم شتانه، هیشتا هۆشیار و زیندوو.

دواجار رۆژی سه فه ر هات و به دیداری مه سعود (د) و مناله کانی شادبۆوه، مه هین خانم و ایده زانی خه ونه و له خۆشیدا هۆن هۆن فرمیسک له چاوانیییه وه رژا. ئاخو ئەویک که به سانایی له به رده م خه لکیدا نه ده گریا، هه نووکه گریانه که ی به ده ستی خۆی نه بوو، په یتا په یتا سه ر و رووی کوره زاکانی ماچ ده کرد و ناگای له خه و و ئیسراحت نه ما بوو، گه رچی به درتژیایی شه و به پتیه ببوو: فرۆکه خانه، گومرگ، گه ران به دواى جانتا کانیدا، ونبوونی جزدانه که ی، له بېرچوونی چاویلکه زه ربه بینه که ی و پاکه تی ده رمانه کانی، قاچ ئیشه و ژانه سه ری کوتوپر و دل تیکه لاتنه نه فره تیبیه که ی ناو فرۆکه... به لام گه ر لیگه رابان حه زی ده کرد ته وای ئەو رۆژه بئاخقی و مناله کان و کوپ و بووکه که ی ماچکا و به و شوقه هینده ی کونه مشکه دا بیت و بچی و په رۆش و ده سته پاچه هه زاران پرسپاری بی سه روبه ره له باره ی ئەم و ئەوه وه بکات.

به زۆری زۆرداره کیی مه هین خانمیان دوو شه و له ژووری مناله کاندای خه واند، دۆشه کیان له ژووری میوانا بو مناله کان راخت و به ئەه سپاییش به گوتیاندا چرپاندن: داپیره تازه کیی

که یشتوو و فه قیره ماندوو، پاشان جینگه که ی ده گۆرن و ژووره که یان ده ده نه وه.

مه هین خانم خیش کردن و بیده نگیی مناله کانی بینی و دلای داهیترا، ویستی تشتییک بلتی به لام رووی نه هات، حه وسه له ی گوتنیشی نه بوو، ته وای جه سته ی له شه که تیدا ده له رزی... هه رکه سه ری نایه سه ر سه رین خه وی لیکه وت، ناگای له خۆی نه ما، به لام ده مه و سپیته خه به ری بۆوه، وا مه زنده ی کرد که قورسیتیکی ئاسنیان نابیتته سه ر فه فه زه ی سینگی و هه ستیتیکی ئازاردهر و نه ناسراو، جوړیک له شهرم و هه سترکردن به چکۆله بوونه وه و گونا، وه ک ئازاریک له جه سته یدا پیچی ده دا. نیگای عاجزانه ی مناله کانی هاته وه بېر و نارپه حه ت بوو له وه ی که ژووره که یانی زه وتکردوو، وه ک بلتی له شیشی بدن و ناو دۆشه که له و ژیر بالشته که ی پر بن له سوژن. پیی باشتروو له راره وه که و له ودیو ده رگا که وه، یاخود خۆی گرمۆله کا و له سوچیکی که نتۆره که ی کونجی دیواره که دا بنوی و جیتی که س نه گری. رۆژی سیتییه م جینگه که یان بو گۆری و ئەوسا مه هین خانم هه ناسه یه کی ئیسراحتی هه لکیتشا. دۆشه کیتیکی ئیسفه نجی سوکه له یان دایه که شه وانه له ژووری میوان رایده خست و به رۆژیش له ژیر قه نه فه که دا ده بشارده وه. جانتا کانی له ژووری موبه ق دانابوو، جانتا ده ستییه که شى بو هه ر شوینیتیکی له ماله که دا چووبا له گه ل خۆیدا ده یبرد. ده رگای که نتۆره که له به ر زۆری جلیک دانه ده خرا و ژیر چه رپا کانیش پر بوون له که لوپه ل، جینگه بو قاچ راکیشانیش نه بوو. ئاخو مه هین خانم عومریتیکی له خانووی گه وره و ژووری رووه و خۆر و دیه نی ئاسمان و هه تاو و باخ و باخچه به سه ر بردبوو، ژووره که ی گه نجینه ی خۆی هه بووه و ئەمباره که ی سه ری جیتی سه دان جانتا و ژیر زه مینه که ش جیتی بارى لۆرییه ک که لوپه لی تیا بېووه، باشه... ئەم قسانه هی رابردوون، ژبان سه ری و ژیرتی هه یه و نوستن له قورنیتیکی ژووری میوانیش خالی له لوتف نییه، هه لبه ت دهنکه دهنک له کۆلان زۆر و وه ی ترامیتیکی ژیر زه مینی که له و نیزیکانه وه تیده په ری شووشه ی په نجه ره کانی ده هینایه له ره، به لام مه هین خانم له هه مان ده قیقیه ی یه که مه وه به خۆی گوت که ژبان له فه ره نگستان ئاوه اییه، وه ختی ناز و نووز نییه و سوپاس بو خودا که لای مناله کانیتی و ژبانى دامه زراوه ته وه.

کوره زاکانی له ژبانیان قاییل بوون، قوتا بخانه که یان خۆشه و بیست و ده سته یه ک هاوړی و هاوړلی پورتوگالییان په یدا کردبوو، جارنا جار میواندارییان ده کردن و مه هین خانم ناچار ده بوو له جینگه که ی هه سته ی و بچیت له شوینیتیکی تر دانیشین، دۆشه که له که ی هه لده گرت

و به‌دوای کونجیکی نارامدا ده‌گه‌را.. له کوئ؟ دوو ژوور ژووری نوستن و موبه‌قیکی درپژکۆله و هه‌مامیکی چکۆله و ناوده‌ستیک له گۆشه‌یه‌کید، خو نه‌ده‌کرا بچئ له ژووری کور و بووکه‌که‌ی بنوئ، گه‌رچی کوره‌که‌ی داوای لیده‌کرد له‌وی بنوئ و بووکه دلۆفانه‌که‌شی هیچی نه‌ده‌گوت، له‌ژووری مناله‌کانیش جئ نه‌بوو، دوو چه‌رپای به‌یه‌که‌وه لکاوو کتیب و پیتلاو ره‌کته‌ی تینس و تۆپی فیتبۆلین له‌عه‌رده‌که‌دا، ده‌مینیتته‌وه موبه‌ق... قسه‌ی ناوئ، تاخر مه‌گه‌ر مه‌هین خانم چه‌ند بست جینگه‌ی ده‌گرت؟ گچکه هینده‌ی منالیک بوو، لاوازو چکۆله و تورت له‌ناو باوئ و له‌ژیر چه‌رپاکه‌شدا جیتی ده‌بۆوه، شه‌ویکیان له‌ناو بانپۆی هه‌مامه‌که‌دا نوست و هه‌ویشی لیکه‌وت، به‌لام کوره‌که‌ی به‌توندی ناره‌زای ده‌رپیی و له‌وی هه‌لیساند و هینای به‌زۆر له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که، لای ژنه‌که‌یه‌وه خه‌واندی. ئەو شه‌وه ناخۆشترین شه‌وی ژبانی مه‌هین خانم بوو، شه‌رمی له‌بووکه‌که‌ی ده‌کرد، له‌سه‌ر لیواری سیسه‌مه‌که راکشا، هیند دوور که ئەگه‌ر به‌ک تۆزقال جوولابا ده‌که‌وته خواره‌وه، ئەو شه‌وه پیتلوی لیک نه‌نا، چه‌رچه‌فه‌که‌ی به‌رده‌که‌وت و جه‌سته‌ی وه‌خووروو ده‌که‌وت، هیند خۆی گرمۆله‌کردبوو که به‌تۆپیکێ چکۆله ده‌چوو، گه‌ر به‌ئه‌سپایی پالیکت پیتوه‌نابا به‌کسه‌ر ده‌که‌وته خواره‌وه.

بووکه‌که‌ی سئ چوار شه‌ویک دانی به‌خۆیدا گرت و پاشان به‌قسه‌ی خۆش شووه‌که‌ی تینگه‌یاندا که به‌رده‌وام بوونی ئەو وه‌زعه‌ شتیکی راست نییه، مه‌سعود (د) یش گه‌رچی پیاویکی هینم و ناقل بوو، که‌چی نه‌زانرا بۆچی به‌و قسه‌یه ته‌قییه‌وه و ئەوسا ژن و می‌رد ده‌میان له‌یه‌ک گیر بوو، شتی وایان به‌یه‌کتر گوت ئەوسه‌ری دیار نه‌بوو، مه‌هین خانم مردو زبندوو بۆوه، نه‌فره‌تی له‌خۆی کرد که خه‌تای و بیبه هاتوو بۆ ئیره و ژبانی خیزانیکی شتواندوو، هه‌مان رۆژ برپاری رۆیشتنی دا.

جانتاکه‌ی پیتچایه‌وه، پیتلاوه‌کانی له‌پا کردو چاکه‌ته‌که‌ی له‌به‌ر کرد، له‌سه‌ر کورسی پاره‌وه‌که دانیشت و چاوه‌رپیی کرد، چاوه‌رپیی ئەوه‌ی که لیدانی دلی هیتور بیتته‌وه، چاوه‌رپیی ئەوه‌ی که بیری ساف و هاوسه‌نگ بیتته‌وه و بزانی بۆ کوئ بچئ! چما بگه‌رپیتته‌وه بۆ تاران؟ ئەمه‌یان باشترین شته... به‌لام ئەدی له‌وی بچئ بۆ کوئ؟ بچئ بۆ مالمی خوشکه‌که‌ی؟ واته دووباره‌ دختۆر یونس خان و گه‌وجه گه‌وجیه‌کانی! نا... ناکرئ... ئەدی بچئ بۆ مالمی کچه‌ پوره‌که‌ی؟ بیری چوو بۆوه که دوو مانگ له‌وه‌به‌ر ئەو کچه‌ پوره‌ی مردوو، خه‌می نوئ بۆوه و ده‌ستی کرده‌وه به‌گریان... ئەدی بچئ بۆ مالمی کوره‌مامه‌کانی؟

مالمی برازاکانی؟ (تاخر برازاکانی چوو بوون بۆ ئەمه‌ریکا) ئەدی بچئ بۆ قه‌برسان؟ قیروسیا، سوآل ده‌کا، کاره‌که‌ریتی مالمین ده‌کا، به‌س نییه له‌مه‌مله‌که‌تی خۆبدايه، سه‌ر ده‌نیتته سه‌ر ئەرزو ده‌مرئ، که‌واته لیره نامینئ، مه‌حاله لیره نامینئ.

خۆشبه‌ختانه مونیژه‌ی کچی مه‌هین خانم (که له‌فه‌ره‌نگستان به‌مه‌گی بانگیان ده‌کرد) له‌هنده‌نه‌وه ته‌له‌فۆنی کردو پاراپه‌وه و تکاو ره‌جای کرد که هه‌مان رۆژ، هه‌مان ده‌قیقه دایکی سواری ته‌یاره‌ که‌ن و ره‌وانه‌ی لای ئەمی بکه‌ن. هه‌مان ده‌قیقه که نه‌ده‌کرا ئەوه بکرئ، به‌لام هه‌فته‌ی دواتر مه‌هین خانمیان بۆ فرۆکه‌خانه برد، مه‌هین خانم وه‌ک مه‌لیک که له‌قه‌فه‌ز ئازاد کرابئ، گیانیکی تازدی ته‌هاته‌وه، ته‌یاره‌که له‌مال ده‌چوو، گه‌رم و ئەمین و ئومان، تاخر له‌ویدا مه‌هین خانم کورسی خۆی هه‌بوو، هیی خۆی، جینگه‌که‌ی دیاری کراوو که‌س بۆی نه‌بوو لیبی داگیرکا، خو گه‌ر له‌سه‌ر عه‌ردیش به‌ک کورسییان بدایه، به‌ک بست جینگه‌یان بدایه که بیزانیا هی خۆبه‌تی، هیچی تری نه‌ده‌ویست. به‌ئیشتیاوه که‌وته خواردن و نه‌نه‌ خانمی بیرکه‌وته‌وه که به‌سینی، شتی بۆ ده‌هینا. تاخر ئەوکات ئەم که‌سی بوو حیسیتی بۆ ده‌کراو سه‌ری له‌نیو سه‌رانا بوو، چه‌ند دلی بۆ سووتاو چه‌ند گریا کاتیکی هه‌والی شه‌هید بوونی کوره‌زاکه‌ی نه‌نه‌ خانم و شیتبوونی کوره‌که‌ی بیست، گه‌ر ئەوه رووینه‌دانا ئەوا ئیستا هه‌موو شته‌کان جوړیکێ تر بوون. مه‌سعود (د) ده‌یویست جینگه‌یه‌کی چکۆله بۆ دایکی بگرئ و به‌نه‌نه‌ خانمی بسپیرئ، ئەوه باشتترین رینگه‌چاره‌ بوو بۆ هه‌مووان، بۆ خۆی و بۆ دایکیشی، به‌لام کن خه‌به‌ری له‌سبه‌ینیی خۆی هه‌یه؟ خومپاره که‌له‌ی کوره‌زاکه‌ی نه‌نه‌ خانمی پیتکاو ده‌سبه‌جئ کوشتی، چه‌ند که‌سی له‌سه‌بزه‌وار* هه‌هه‌ هاتن و بووه قیامه‌ت، له‌کو‌میتته‌وه هاتن، له‌ده‌زگای شه‌هیدانه‌وه هاتن، پیرۆزبایی و سه‌ره‌خۆشیی، نه‌نه‌ خانمیان برده‌وه بۆ گونده‌که‌ی خۆی، ژووریکیان دایه، شه‌هیدانه‌یه‌کیان بۆ بریبه‌وه و بریاردا له‌هه‌مان جینگه‌ بمینیتته‌وه. هه‌موو ئەو شتانه به‌ر له‌رۆیشتنی مه‌هین خانم بۆ مالمی خوشکه‌که‌ی روویاندا بوو.

مه‌گی (مونیژه‌ی جارن) دایکی له‌نامیز گرت و هیند به‌ئه‌قین و دلته‌نگیه‌وه به‌خۆیه‌وه گوشیی که خه‌ریکبوو له‌تازارو خۆش‌حالی‌دا هه‌ناسه‌ی له‌به‌ر بپیرئ. زاواکه‌شی ماچی کرد و توند توند ده‌ستی گوشیی. دایشید ئۆکلی پیاویکی باش بوو، خوینی یه‌هودیی له‌ده‌ماره‌کانیا ده‌گه‌راو خوین گه‌رمیبه‌که‌شی هه‌ر له‌وه‌وه بوو، مه‌هین خانم کاتی خۆی نارازی

* سه‌بزه‌وار: شاریکه له‌ئیران.

بوو به شووکردنی کیژده که ی به یه هودیه کی ئینگلیز، همزی ده کرد زاوکه ی ئیرانی و موسولمان با، به لّام ورته ی له دم نه هاتبووه دهر، تاخر نه و دهستی وهر نه ده دایه کاروباری مناله کانیه وه، به لّام دلّی گوشرابوو، تا نه و رۆژهی که روخسار و قیافه تی ته ندروست و چوانی کراوه و میهره بانانه ی دایقید ئۆکلی بینی و ئیدی باریکی قورس له سهر قه فه سه ی سینگی هه لگیرا. دهستی خسته نیو باسکی پیاوانه ی زاوکه یه وه و پیکه نی، له و له حزه یه دا سهرنجی لاوازی و چکۆله یی دهسته کانی خۆیدا، بالای نه ده گه بشته ناوقه دی زاوکه ی، ریک هینده ی جووجه له یه ک بوو، کیشی له چل کیلۆ زیاتر نه بوو، له چل کیلۆش که متر، ئیسقانه کانی کلۆرو قاجیشی باریک بوو وه ک قه لّام.

باران دهباری و ههوا سارد، دایقید ئۆکلی قه مه ره ی هه بوو، جانتاکانی له سندوو قه که ی دواوه ناو به خو شحالییه وه توند به شانی چکۆله ی مه هین خانمیدا کیشا. مه گی له پال دایکیدانیش و سه ری نایه سهر شانه دهرده داره که ی، به گویتیدا چرپاند که ئیدی ناهیتلی بو پاریس یان بو تاران بگه ریتته وه، دلّی مه هین خانم له حاست نه و هم که میهره بانیه دا که وته ته په ته پ، چوانی لیکناو خه وی لیکه وت، به لّام چ خه ونیتی نه دیت.

شوقه که ی مه گی و دایقید له نه زمی چواره م بوو، نه و ئاپارقمانه ئاسانسوری نه بوو، مه هین خانمیش شه که ت و خه والوو له تری ددا. دایقید ئۆکلی خه سووی که وه ک کا سووکه له بوو به رزکرده وه و مه هین خانم زیرکاندی، وه ک قه لّام خۆی ره پ کرد، مه گی پیکه نی، دایقید ئۆکلیش خو شحال و خه سووی وه ک بوو که دارینه له باوه ش گرت و به پیتلیکانه کاند سهر که وت. مه هین خانم چوانی نه ده تروو کاند، باوه ری نه ده کرد، نه یه زانی پیتیکه نی یا بزریکینی یا خود بگری، به هه موو ژبانی شتی وای نه بیینیوو، بویه چ کاردانه وه یه کی ئاماده ی بو قه بوو لکردن یان ره تکرده وه ی نه و هه لوتیسته نه بوو، ههستی کرد نه مه خۆی نییه، به لکو بوته شتیک، بوته گسک یان کورسییه ک که له بازار کپیوانه. (بوون به گسک) نه زمونیتیکی نوئ بوو له و دنیا تایبه تییه ی خۆیدا.

شوقه که ی مه گی له وی براهه ی چکۆله تر بوو، له ژووری نوستنیک زیاتری تیدا نه بوو، له بری نه وه ی منالیان نه بوو، سه گیان هه بوو، سه گیتی گه وره و کولکن، سه گیک هینده ی مه هین خانم.

دایقید ئۆکلی پیاویکی ماقوول و مه نتیقی بوو، هه موو کاره کانی به حیساب بوو،

نه ده چوه ژیر باری سوژو به زه بییه وه، تیده فکری، له روو دانه ده ما. بریار درا مه هین خانم له سهر قه نه فه که ی ژووری میوان بنوی، که میوانیش هات بچیتته ژووری کچ و زاوکه ی و له وی له سهر سیسه مه که ی نه وان راکشی - نوستوو بیدار - چاوه ری بکات. هه لّبه ت نه مه ریکه چاره یه کی ماقوول نه بوو، به لّام نه دی چاره چی بوو؟ مه هین خانم قسه ی نه بوو، هه رگیز قسه ی نه بوو، خو گه ر قسه یه کیشی هه با نه و ده بزانی که وه ختی گوتی نییه، هه ر نه مه ش ژبانی بو هه مووان سانا کردبوو.

دایقید ئۆکلی ماموستا بوو، وانه ی ئابووری ده گوته وه و ته وای خه رجیه کانی مالی لای خۆی دهنوسی. مه هین خانم خو شبه ختانه هینده ی فروجیک بوو، هه ولّی ددا له مریشکیک که متر بخوات. مه گی ده چوو بو زانکو، له وی دهرسی ژمیتر باری ده خوتند، ژن و میرد هه ر له به یانییه وه ده چونه دهری و شه وی ده گه رانه وه، شه که ت و تاقه تی قسه کردنیان نه بوو، خو گه ر قسه شیان کردبا نه و له باره ی گرایی و خه رجی ژبانه وه ددان. مه هین خانم پاره ی پینه بوو، هه ر یه که م رۆژ مووچه وانه ئالتوون و گواره یاقوتیه کانی به زوری زۆرداری و به تکاو ره جا دایه کچه که ی تا بیانفرۆشی. مه گی گوتبووی: "نا، مه حاله!" شووه که شی گوتبووی: "قه یچیکات!" مه گی گریابوو، گوتبووی: "نا!" به لّام پاشان قایل ببوو، هه لّبه ت به نابه دلّی و به رانوما یی شووه که ی.

مه هین خانم فیریبوو که له گه لّ خۆیدا بئاخفت، تاخر زوبانی زاوکه ی نه ده زانی و (مه گی) یش ناچاروو به ئینگلیزی له گه لّ شووه که بیدا بدوی یان هه ر هیه چ نه لی. به ییده نگیی شیویان ده کرد، مه گی دهرس و ده وری سه بیینی ئاماده ده کردو دایقیدیش ده که وته رۆژنامه خوتنده وه، ته وای لاپه ره کانی نه م دیو و نه و دیو ده خوتنده وه، پاشان سی قۆلی ده که وتنه ته ماشا کردنی ته له فیزۆن، به رنامه ی زانستی یان کلتوری، باس و توویژ و مه هین خانمیش واقورماوو راماو، نه هیه چی ده بینی و نه له هیه چیش حالیی ده بوو، له نیو یاده وه رییه کانی خۆیدا نوقوم ده بوو، له کات و شرتیتیکی تر. به رۆژیش هه ر به ته نیا بوو، ماله که ی گسک ددا، به دوو ئینجانیه ی سهر قه راغی په نجه ره که وه خۆی خه ریک ده کرد، به سه عات له بارانی به رده وام و ئاسمانی تاریکی شاری دهنویری، له سه گه که ی دایقید ئۆکلیش دهرساو زۆریه ی کات تا کچه که ی ده گه راپه وه له ژووری نوستن ده مایه وه، هه ندی جار ده چوه دهری، گه ر باران وچانی دابا نه و له باخچه که ی به رامبه ر داده نیش و له سه رمادا هه لّده له رزی. زستانیتیکی توش بوو، سه رما کاری له مه هین خانم

کرد، یه که مجار قورگی ههوی کردو پاشان سینگی، وای چ قایم دهکۆکیی! وهک بلتی دل و ریخۆلهی بیانهوی بیینه دهرهوه، له هه مووشی ناخۆشتر دهنگی کۆکینه که ی بوو که خهوی هاوسیتکهی نهو دیوبانی زړاندبوو، هاوسیتکه یان به ممشت به دیواره که یدا ده مائی و مههین خانمیش سه ری له ژیر سه رینه که دهنه او چمکی چه رچه فه که ی ده ترنجانه ده می و هه ناسه ی له خو ده بری.

که به هار هات هه موو شتی گۆرا، چند تاله رووناکیی و هه تاو له و دیو هه و ره وه و دیار که وتن و دلکه کان کرانه وه. دایشید ئۆکلی سی رۆژ مۆله تی وه رگرت و ژن و خه سووه که ی بو پیاسه و گه ران برد. نهو ماوه یه خو ش پرایان بوارد، مهگی چه پ و شروبی مهقه ویی بو دایکی کری و مههین خانم دوو کیلویهک گوشتی گرت و له توپی دلا شوکری خودای کرد، به لام هیشتا سوپاسه که ی ته واو نه کردبوو که هه مدیس نه خو شکه وته وه.

هیشتا نه ووه لی هاوین بوو، دایشید ئۆکلی دوو مانگی هاوین ده چوو بو لای پووری، نه ده کرا مههین خانمی بردبا بو نه وی، ده شبوو نهو دوو مانگه شو قه که یان بداته کری تا پاره که ی شتی که له خه رجییان بو پرکاته وه، به تاییه تی خه رچی خه سووشی هاتبووه سه رو لانی که م به و پاره یه نهو خه رجییه قه ره بوو ده بووه. ریک که وتن له سه ره نه وه ی که مههین خانم بو پاریس بو لای کوره که ی بنیره نه وه، خیرا نه م بریاره باندا، به بی راورێژکردن به مه سعود (د). مههین خانمیان سواری ته یاره کردو ته له فۆنیان بو مه سعود (د) یش کرد که وا دایکت به رپویه به. چ وه ختیکی ناجۆر بوو! مه سعود (د) گه رچی به هاتنه وه و بینینی دایکی خو شحال بوو، به لام به تاییه تی لهو کاته دا نه بده توانی لای خو ی گلی بداته وه، هه ر کاتیکیتر با پیتاوی له سه ره چاوان بوو، به لام لهو وه خته دا نه ده کرا، ناخر هاوینه و هه مووان ده چن بو باشووری فه ره نسه، پاره ی ئوتیل و کری خانووی سه ره زه ریایان نییه، په شمال هه لده دن، له قه راغ زه ریا و له بیابان... نا... له دارستان یا خود له ده شت... جیا وازی چییه؟ له به ره نه وه برنی مههین خانم مه حال بوو، نه وسا خوشک و برا بووه ده مه قالییان، دایشید ئۆکلی چه ند رینگه چاره یه کی شک ده برد، هه مووان نه قلیان خسته سه ریه ک و بریاردا که مههین خانم هه مدیس بو له ندهن بگه رپینه وه و شتیکی بو بکه ن تا هه ره له وی بییتنه وه.

گه رچی هه ولیان ده دا قسه و باسه کانیان نزم و هیتاش بی و دایکیان گوتی لی نه بی، به لام مههین خانم ده بیستن و نوکی پیی له عه رده که گیر ده کرد تا به لکو کون بی و

رۆبجیتنه ناوی، خو ی ده بیننی بوته شتیکی زیاده و نه مده ست و نهو دهستی پیده کری. مههین خانم سه ره گپژه ی پیکه وتبوو.

فه یروزه خانم ها ورپیه کی نیزیکی مهگی بوو، دوکانیکی چکۆله ی جلک شتنی هه بوو که خو ی پی ده ژبانن، داوای یارمه تی یان له و کرد. فه یروزه خانم ژنیکی رووخۆش و قسه خو ش بوو، پی گوتن خو شی له ژووریک چکۆله دا ده ژی و ناتوانی که س لای خو ی گل بداته وه، به لام نه مباریک له پشت دوکانی جلک شو رپیه که یدا شک ده با، گه رچی په نجه ره ی نییه به لام گه رم و نه مینه، دایشید ئۆکلی قایل بوو، مهگی ناره حه ت بوو، به لام چاره ی تری نه بوو، هیچی نه گوت، مههین خانمیش قایل بوو، ده بوست هه رچی زوو تره کۆتایی به و کیشه یه بیت.

ژووره که ی پشت دوکانی جلک شو رپیه که شیدارو نیوه تاریک بوو، به که مین شه و مههین خانم تا به یانی گریاو له خودا پاراپه وه بیمرینی. له خو ی پرسی نه ری نه وه چ شتی که که ئاوا نه می به ژبان وه گریدا وه و نهو هپزه ی له کو ی بوو؟ بو ی ده رکه وت نه وه نه قینی مناله کانیته نه می ئاوا به ژبان وه گریدا وه. نه زری کرد نهو نه قینه له دلایا نه مینی و ئیتر بو خو ی ئیسراحه تکا.

فه یروزه خانم ژنیکی نازه نین بوو، دهیتوانی ناو بریوانی ده پیاو بکا، میرده که ی له تاران ده ژیا، میردیکی ماتم زده ی تریاکیی، سالی جاریک به پاره ی ژنه که ی ده چوو بو فه ره نگستان، میردیکی دم به پرته و بۆله، دم به شکایه ت له نه رز و له ئاسمان، میردیکی ئاوساوی ده ست و پی سپیی، پیشتر که سیک بووه یان خو ی پی و ابووه که سیکه خو ینده وارو نه هلی کتیب و ته رجومه، به یه که مین گورزی زه مانه نه ژنۆی شکا بوو، په ریشان و ناومید ببوو، فه یروزه خانمیش شیره ژن بوو، هه وسه له ی منگه منگ و پرته و بۆله نه بوو، مناله کانی ره وان ی ئینگلیستان کردبوو، دواتر خو شی هاتبوو بو نه وی و قۆلی ئیشکردنی لی هه ل مالیبوو. فه یروزه خانم ژنیکی نازا و به ماریفه ت و به رامبه ر خه لکانی ده وره بری میهره بان بوو، یارمه تی نهو که سانه ی ده دا که شایانی یارمه تی بوون. هه ر که چاوی به مههین خانم که وت - شیرین روخسار، چاوانیکی هه نگوینی خه مگین - شه یدا ی بوو. بازاری بو ده کرد، به هانا یه وه ده چوو، له دوکانی جلک شو رپیه که یدا دایده نیشان، کتیب و رۆژنامه ی فارسیی بو ده هینا و سه رگه رمیی ده کرد.

که ریم خانی برای مههین خانم له که نه دا ده ژیا، خاوه نی پاره و خانوو، ته نانه ت

باخچه یه کیشی به چهند دانه یه ک بالنده و که رویش که وه هه بوو. له ریگه ی خه لک و خواهه هه والی وه زعی خه رایی خوشکه که ی پیگه یشت و کردیبه هه را، نه وه هه واله هیند کاری تیگرد که نامه یه کی پر له گله یی و جیتیوی بۆ خوشکه زاکانی نووسی (دهشی زیاده ریوی له و نامه یه دا کردی، به لام ئیدی به دهست خوی نه بوو) له نامه که دا نه مری پیکردن که پیدایستیبه کانی سه فهر بۆ خوشکه که ی جیهه جیکه ن، نه م خویشی ناسیایکی له بالیوزخانه ی که نه دا هه بوو، به هوی نه وه وه قیزی بۆ مهین خانم وه رگرت. بلیتی ته یاره ی بۆ ره وانه کرد، که مه سعود (د) یان مه گیش ویستیان شتیگ بلین، یه کسه ر ته له فونی بۆ کردن و کاریکی باشی پیکردن، ناخر له وه وه که سه رگه وره ی خیزانه که بوو که سیان نه یانده توانی له قسه ی دهرچن.

سه ره تای زستان بوو که مه هین خانم به ره وه که نه دا که وه ری، خوشحال بوو به وه ی وا نه مجاره یش، به ریگه یه کی وا دریتدا که وتوته وه نیوان عه ردو ناسمان، وای... مه هین خانم چ که یفیکتی هه بوو! لای په نجه ره که وه دانیششت و چاوانی بریبه رووناکیی ته نکی دهری، جیگه که ی گهرم و نه میس نه وه ی دوویست که کونجیکتی پاریزراوی له ده سدریژی خه لکان هه بی. مه هین خانم تای هه بوو، هه تاو خوی له ودیو شووشه ی په نجه ره که هه لده سوو، بۆ له حزه یه ک خوی لیکه وت، سه ری که وه ته سه ر سینگ، به ناگا بووه، پیلوه کانی نیوه کراوه و نیگای تا کوتایی ناسۆ دهریشت، تا کوتایی نه و ویسه ته مه زنه که تا نه وه پیری راخرا بوو، ژیریشییبه وه دهشتنیک بوو له هه وری سپی، رووناک، سووکه له، پاقر... وه ک خه ونیکی مه له کوتیی، خه ونیکی بی خایله ی فریسته خۆشه ویسته کان.

که سیگ به گویتدا چریاند، نه فهره که ی لایه وه بوو، گوتی لی نه بوو، سینی خواردنه که ی نه ویست و رووی وه رچه رخاندا، روخساری به شووشه ی په نجه ره که وه نووساندو روشنایی خۆر رژیبه چاوه سیحراویبه کانیبه وه، ههستی کرد هه زاران نه ستیره ی چکۆله له توتی بیرو خه یالاته کانییا دهره وشینه وه و چرایه کیان له ناخیدا پیکردوه.

ناسمان سه راپا شین، به بی په لیه ک هه ور، به بی له که یه کی ناقۆلا یان شه پۆلیکی ناهاوسه نگ، رۆچوو بووه دوایین سنوره کانی نه ندیشه وه تا سه ره تای شته کان، تا نه وسه ری فیگۆره رۆژانه یی و پیوانه باوه کان. مه هین خانم خوی بینی ته مه نی دوانزه سالانه و له باخه که ی ده ماوه دندا سه رگه رمی یاریبه، به فر دهباری و سه ره په نجه کانی به به رکه وتنی تویتالی ته نک و قرچۆکی سه هۆل ده ته زین، له بارینی سه رنجراکیشی به فر

دهنۆری، له ناسه واری ره نگ خۆله میثیی ناسۆ دهنۆری و هه سته ده کا پیتی له عه رد بۆته وه و به ره و ناسمان دهنۆری، مه هین خانم شیت و شه یدای نه م گه مه یه بوو، که پیرییش بوو نه م گه مه یه ی هه ر بیرو نه چۆوه، له پال په نجه ره که دا داده نیشت و نه نه خان چا و نه واتی بۆ ده هینا، ئیدی هه ردووکیان وه ک نه وه ی جنۆکه دهستی لیه شان دبن، له سپیتی ره های دهره و یان دهنۆری و هیتور هیتور خه و ده یبردنه وه، نیوه شه و خه به ری ده بۆوه، ده یزانی که به فر هه ر دهباری و گوتی راده دتیرا، هه موو شار نوستبوو، هه موو شار به ستبووی، شار له مالتیک ده چوو چۆل و هۆل که نه شیاکانی له ژیر چهرچه فیکتی پاک و ته میزدا شاردرابیته وه، جگه له بیده نگیی نه فسوناوی فها، بیده نگییه کی لیتوولیتو له هیچ، تزیی له ناماده یی خامۆشی خودا، چ ده نگیکتی تر نه ده بیسترا.

مه هین خانم به درتیایی ریگه تای هه بوو، شه لال بوو له ناره قه، ناره قه یه کی خوش، دانیشستوو له پال په نجه ره که دا هیند دیه نی دهره وه نه فسوون و خوماری کردبوو، بیرو نه ده که وه ته وه کتیه و له کوتیه، وه نه وزی ددا، خه ونی ده بینی، وه ناگا ده بۆوه، ده پروانی، یاده وه بریبه کانی وه بیرو خۆ ده هینانه وه و هه مدیس ده که وه ته وه ری، سه مای ده کرد، له نیو به فردا بوو، له ناوه راستی ناسماندا خلیسک خلیسکینه ی ده کرد، جۆلانه ی ده کرد، له هه موو شوتیتیکدا بوو، له زه مه نی جیاواز جیاوازا، له یه ک له حزه دا هه زاره ها وینه ی خوی ده بینی، یان په رته وازه له فه زادا، یاخود به ریز مه هین خانمی جۆراو جۆری له دوا ی یه که وه ده بینی، مه هین خانمی پیرو مندال و جحیل له م ژیانده داو له رۆژه کانی تر دا. ژنیک به توانایه کی بی کوتاییبه وه، گرتدراو له گه رانه وه یه کی نه به دیدا، به که م جار بوو که مه هین خانم بیرو لای مناله کانی و لای خه لکانی سه ر عه رد نه بی، بیرو لای فه رشه ته وریتیبه گه وره که و بیرو لای شاله کانی نه بی، بیرو لای ماله که ی نه بی له شه قامی په هله ویی و بیرو لای یاده وه بریبه کانی سه ر عه ردی نه بی.

به ژور هه وره وه بوو، ویسه ته تی مه زن هیتور هیتور ده چوه جه سته یه وه و له وسه ری رۆحیدا رۆده نیشت، شیدارو داهیتراو وه ک گه رمای دل فینی پاییز خوی تی ده تالان و ته ونی به ده وریدا دهره و چه تری له سه ر هه لده دا، وه ک بلتی له زگی دونیادا بی، پاریزراوو له نه ماند، له ودیوی زه مه نه وه بی.

که ریم خان، ناارام چاوه روانی گه یشتنی خوشکه که ی بوو، بریاری دابوو لای خوی گلی بداته وه و له بیتاکیی خوشکه زاکانی شه رمه زار بوو. هه ر که چاوی به مه هین خانم که وت دایه خوره ی گریان، ناخر نه م خویشی هه ر دلته نگ و دوور له که سوکار بوو، رۆژی هه زار

جار هه‌وای نیشتییمان له که‌لله‌ی دده‌او خۆی ژێوان ده‌کرده‌وه، ئیدی بینینی خوشکیش به‌و پیری و تیشکاوایی و سه‌رگه‌ردانییه‌وه خه‌می نوێ کرده‌وه. له‌ دلێ خۆیدا گوتی: "تف له‌ غه‌ریبی!" بۆ چرکه‌یه‌ک به‌سه‌ریدا هات بگه‌رپه‌ته‌وه، له‌وێ باخ و مولکی هه‌یه و بۆ خۆی ده‌چیته‌وه سه‌ر ماڵ و ژبانی خۆی و له‌گه‌ڵ مه‌هین خاندا ده‌ژی، ئاخ‌ ئه‌وو مه‌هین خانم نێزیککی یه‌کتر بوون، پێکه‌وه گه‌وره‌ ببوون و جیا‌وازییه‌کی ئه‌وتۆیان له‌ عومردا نه‌بوو، که مه‌هین خانمی بینی ترسا، وای .. چهند لا‌وازو پیرو واقورماو بوو! ده‌روانی به‌لام نابینی، هۆش و گۆشی به‌خۆی نییه، کاتی که ده‌ستی گرت راچله‌کیی، ئیسکیکی گه‌رم و هیچی تر، قسانی له‌گه‌ڵ کرد، قسه‌کانی نه‌ده‌ژنه‌فت، وه‌لامی سه‌یرو پچر پچری ده‌دایه‌وه، ئه‌وسا که‌ریم خان په‌شوکاوو بزراکاو، خوشکه‌که‌ی له‌ئامیزگرت و ماچی کرد، هه‌ستی به‌پیری خۆی کردو دلێ تاریک داها.

گه‌یشتنه‌ ماڵ، که‌ریم خان مه‌هین خانمی له‌سه‌ر سیسه‌میکی گه‌وره‌ خه‌واندو دختۆری هینایه‌ سه‌ر، ته‌له‌فۆنیشی بۆ خوشکه‌زاکانی کرد، له‌ باره‌ی وه‌زعی دایکیانه‌وه قسانی بۆ کردن و دلنیای کردنه‌وه که هۆی ئه‌وه ماندوویی پێکه و بێ خه‌وی و گوشاری خۆینه، هیچ جینی مه‌ترسی و نیگه‌رانیی نییه و ئه‌وسا که‌وته دلنه‌وایی کردنی خوشکه‌که‌ی، په‌رۆش و شپزه و هیند قسانی هه‌بوون که نه‌یده‌زانی له‌ کۆتیه‌ ده‌ست پێبکا. چما له‌ باره‌ی رۆژانی زووه‌وه قسانی کردبا؟ له‌ باره‌ی رۆژانی منالییه‌وه؟ له‌ باره‌ی دوینی و پیرتیه‌وه؟ له‌ باره‌ی خۆی و بریاری نا‌کاوێ گه‌رانه‌وه‌یه‌وه بۆ نیشتییمان؟ پێده‌که‌نیی، خوشحال بوو، باوه‌ری نه‌ده‌کرد بریاری گه‌رانه‌وه‌ی دای، ئه‌م خوشحالییه‌ کوتوپه‌ری له‌چاوی خوشکه‌که‌ی ده‌ناسی، خۆی نه‌یده‌زانی چۆناوچۆنی ئه‌و خه‌یاله‌ داویتی له‌ که‌لله‌ی، ده‌شی بینینی قلا‌فه‌تی مات و ئاماده‌یی سه‌رگه‌ردانی خوشکه‌که‌ی ئه‌می راچله‌کاندین، له‌ چاوانی رامای مه‌هین خانمی رووانی و ترسا، چاوانیک که وه‌ک بلتی چۆل بن له‌ یاده‌وه‌ری ئاشناو بیرو خه‌یالاتی ماقوول، غه‌ریه‌تی له‌و چاوانه‌دا بینی و له‌ قولایی دل‌ه‌وه له‌رز دایگرت، تازه‌کیی په‌ی به‌وه برد که چه‌ندیک بێ که‌سوکارو ته‌نبايه، تازه‌کیی په‌ی برد به‌وه‌ی که ژیر پای چۆله و وه‌ک موسافیریکی غه‌وواره له‌و یه‌ستگه‌یه‌کی ساردو خه‌مگیندا، ئاماده‌بوونیکی کاتیی و زوو تپه‌ه‌ری هه‌یه. ده‌ستی مه‌هین خانمی گرت و ماچیکرد. پیتیگوت: "ده‌ربه‌ده‌ری و بێ ماڵ و حالی ته‌واو!" پیتی گوت: هه‌ر که ته‌ندروستی هاته‌وه سه‌ر خۆی به‌یه‌که‌جاری ده‌گه‌رپه‌ته‌وه. مه‌هین خانم پیلووی لیکنا، بینی له‌پال په‌نجه‌ره‌ی ته‌یاره‌دا دانیشتووه و ویسه‌تی شین بانگی ده‌کات، خه‌وی لێ که‌وت و هه‌مدیس ئاسمانی له‌ خه‌وندا بینی که وه‌ک زه‌ریابه‌کی به‌خوڕ به‌ره‌و پانتاییه‌کانی رووناکی بوون پتی ده‌کرد،

خۆی نه‌یده‌زانی چه‌ندیکه‌ نوستووه، تینووی بوو، هه‌ستایه سه‌ر پێ، ئه‌ژنۆکانی ده‌له‌رزین، که‌ریم خان له‌مال نه‌بوو، له‌م لا‌ولای خۆی رووانی، نه‌یده‌زانی له‌ کۆتییه، رۆشناییه‌کی دل‌فین له‌ودیو په‌رده‌ تۆرییه‌که‌ی په‌نجه‌ره‌که‌وه ده‌رژایه ژووری، زیاتر چووه پیتی، ده‌ستی به‌لیواری کورسییه‌که‌وه گرت، راوه‌ستا تا هه‌ناسه‌یه‌ک وه‌گرێ، دوو هه‌نگاوی هه‌لێناو مه‌زنده‌ی کرد کێه‌که هه‌لکه‌ندراوه، ئاره‌قه به‌خوڕ به‌پوخساریدا ده‌هاته‌ خوار، به‌ده‌ستی له‌رزۆکه‌وه په‌رده‌که‌ی لا‌دا، له‌ده‌ره‌وه به‌فر ده‌باریی، گوتی را‌دی‌را، هه‌مان سکوتی بانگ‌یشتکارانه‌ی دیرین. نه‌نه خانم چا و نه‌واتی بۆ هینابوو، له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌دا راوه‌ستا، ده‌گریا، ئاخ‌ کورپه‌زاکه‌ی شه‌هید ببوو، ده‌چوو بۆ سه‌بزه‌وار، مه‌هین خانم پتی گوت: "نه‌نه گیان، راوه‌سته پاره‌ت بده‌م بۆ پێکه!" ده‌ستی خسته سه‌ر ده‌سکی ده‌رگا‌که، شه‌که‌ت ببوو، ده‌یویست دانیشی، به‌دوای جیگه‌که‌یدا ده‌گه‌را، میوانداری ته‌یاره‌که ته‌ماشای بلیته‌که‌ی کرد، که‌زیه‌کی سارد له‌ پوخساریدا، له‌رز لیتها، به‌فر ده‌باری، به‌فریکی چر هه‌ر کلوه‌ی هینده‌ی ژیریاله‌یه‌ک، چووه پیتی، پتی هه‌لخلیسکا، ته‌یاره‌یه‌کی سارد بوو، جیگه‌یه‌کی په‌یدا کرد لیتی دانیشی، زیاتر چووه پیتی، شه‌قامیکی سپیی له‌به‌رده‌میدا راخراوو، پرۆشه‌ی به‌فر ده‌چووه چاوانیییه‌وه، کیتی ده‌ماوه‌ند، به‌رز و تۆکه‌مو شکۆدار، له‌دووره‌وه ته‌ماشای کرد، شکۆمه‌ندییه‌که‌ی له‌ شکۆمه‌ندیی باوکی ده‌چوو ئه‌و ده‌مه‌ی له‌سه‌ر به‌رمال بۆ نوێژکردن را‌ده‌وه‌ستا و (با) خۆی ده‌کرد به‌ژیر عه‌باکه‌یدا. له‌و ساتانه‌دا پینده‌چوو باوکی سه‌ری له‌ ئاسمانا بێ و پای ره‌گی به‌عه‌ردا رۆ بردین. چهند خوش بوو ئه‌و کاتانه‌ی که له‌پال ئه‌و کێه‌ بلنده ئه‌فسوناوییه‌دا ده‌ژیا، ئه‌و کێه‌ بلنده ئه‌فسوناوییه‌ی که سه‌ری دا‌بووی له‌ئاسمان. ئه‌م پیاوه له‌نیوان دوو عامودی مه‌رمه‌پیدا راوه‌ستاوو بۆ نوێژی نیوه‌رۆ، له‌گه‌ڵ سێبه‌ره‌که‌یدا ده‌چوو بۆ ئه‌وه‌په‌ری دونه‌یا، چ که‌یفیتی هه‌بوو ئه‌و کاتانه‌ی که ده‌چوو ژیر عه‌باکه‌یه‌وه و سواری کۆلی ده‌بوو، به‌سه‌ر بلنده‌ترین ترۆپکی دونه‌یاوه بوو، له‌سه‌روو عه‌ردو له‌سه‌روو خانووی چکۆله‌ی قوړو به‌ژوور مرۆفی چکۆله و کورته‌بنه‌وه که هه‌ر هینده‌ی میرووله‌یه‌ک بوون.

له‌په‌نجه‌ره‌ی ته‌یاره‌که‌وه ته‌ماشای کرد، هه‌مان دمه‌نی بینی و پتی و ابوو هه‌مدیس باوکی کردووه‌تییه‌ قه‌لانده‌شکانی و ده‌ستی که‌سی ناگاتی، نه‌ ده‌ستی دایکی که سزای بداو سه‌رزه‌نشستی بکا، نه‌ ده‌ستی خانمی مامۆستای مامتا‌تیک که له‌ باره‌ی زه‌رب و به‌شه‌ نا‌کو‌تاکانه‌وه بۆی بدوێ، نه‌ ده‌ستی حه‌سه‌سه‌که‌ی کۆلان که گوتیچه‌ی را‌کیشی، نه‌ ده‌ستی می‌رده‌که‌ی که بیچه‌وسینیته‌وه و قه‌هری بدا، نه‌ ده‌ستی مناله‌کانی که هۆگری بن و به‌له‌زه‌تیکی ئاژله‌نه‌وه گۆشتی بجوون و خۆینی بخۆنه‌وه، نه‌ ده‌ستی خه‌لکانی تر که

پیتوهری ئەخلاقى و فەلسەفەى مېژوویى بۆ دانین و سەرى بەکیشى قورسى وشەکان بناخن و بەراستەو پرگالى ئەندازە پەک کەوتووہ ماتماتیکییەکان مەرزى روانین و سنوورى شعورى مەزەندەکەن.

کەسە بانگى کرد، دەشى دەنگە کە لەودىو کیتوى دەماوندەوہ بووی، رایکرد، سوڤایەوہ، بەشەقامیکى دەستەچەپدا داگەرا، شەقامیکى پر لە بەفر، خەریکبوو لەتاو گەرما دەسووتا، پالتۆکەى داگەند، قۆچەکانى کراسەکەى کردنەوہ، سەرى رووہو ئاسمان ھەلپى، گەمەکانى منالیى بىرکەوتنەوہو پیتکەنى، بەفر دەرژایە دەمى، بەفریکى بەتام بوو، سەبرى کرد.... سەبرى کرد، دىقەتى دا، بچ ئەوہى پیتلوو بتروکیتى، پای لە عەرد بوو، پەرى بەفر بەفەزادا داگوترا بوو، ئەمیش بەرەو سەرى دەچوو، ئىدى لە ئاسمان بوو، بەژوور ھەروہو، کیتوى دەماوندى بىنى، کیتوى دەماوند لەژیربەوہ بوو، کورسییەکى گەرەى لەدارگوتىز دروستکراویان لەسەر ترۆپکەکەى بۆ دانا، شالیکى مەخمەلى سووربشيان - لە ھەمان ئەو شالەى کە لە ژوورەکەى باوکیدا بوو - دابوو بەسەر کورسییەکەدا، میواندارى تەیارەکە جیگەکەى پیتشان دا، جیگە تاییەتیەکەى خۆى، دانیشت، ھیندەى منالیک دەبوو، لەنێو کورسییەکەیدا رۆچوو، عەباکەى باوکى لەخۆوہ پیتچاو روخسارى بەپەنجەرەکەوہ نووساند، ئاسمان یەک پارچە شین بوو، زولال وەک سەرچاوەیەک لە رووناکى، ویسەتى مەزنىش کراوہ و سەخى و شکۆمەند. گوتى پادیرا، جگە لە دەنگى بارىنى بەفرو خاموشى شىرىنى مەرگ چ دەنگیکى تر نەدەبىسترا.

مەسعود (د) گوناھەکەى خستە ئەستۆى خوشکەکەى و ئەوى بەکەمتەرخەم زانى، خوشکەکەشى گلەبى لە خالە کەرمى کرد. دايفيد ئۆکلى گوتى: "ئەم جۆرە شتانە زۆر روودەدەن!" لەوہشەوہ کە لەزانکۆ دەرسى دەگوتەوہ، لە بارەى یاسای عیللەت و مەعلولەوہ قسانى کردو ئامازەى بەئەحکامە مېژوویى و ئابووریەکاندا. فەيروزە خانم دللى بۆى سووتاو پاشان بىرى چۆوہ، خەلکانبتریش زۆریان لەخۆیان کرد تا چیرۆکەکەى مەھین خانمان بىر نەچیتەوہ، بەلام دواجار بىریان چۆوہ.

ئەدى چما لەو ھەموو گرفتارى و بەدبەختى و ڤاکەڤاکە و شەکەتیەدا، چما لە زەمەنى جەنگ و غەربیدا، دەکرا بونیادەم ھىچى بىر مینى؟

مەھین خانم باش لەمە گەبشتبوو... سوپاس بۆ خودا کە وى ژنیکى بەشعوربوو.

سەفەرە گەرەکەى ئامینە

ڤاگرتنى کارەکەرى بیانىى (بەر لە شۆرش) - فیلیپینى، ھیندى، ئەفغانى و جار بەجاریکیش فەرەنگى، شتیکى نوئى بوو، بەدەر بوو لە دابونەرتى کۆن، وەک ھاتنە ناوہوى وشەیکەى غەوارە بۆ نێو زوبانىکى باو. وەک پیتیکى ناچارو زیادە کە بەچ شتیکەوہ نالکى و چ جیگەیکەى لە ئىعرابدا نیبە.

ئامینەى بەنگلادیشى، بەپرچى رەش و ددانە سپیەکانییەوہ، بەروانىنى بزرو پیتلوو قورسەکانى لەچیتى خەونیکى شاراوہدا، لە باشورى بەنگلادیشەوہ ھات و ھەر لە ئەکتەریکى چاو بەخومارى نێو فیلمە ھیندیەکان دەچوو. خاوەن پیتکەنیکى ساخ و غەربى، جەستە خەوالتو و تەمبەلەکەى تژی بوو لە کەشم و نەشمى شەرمى ژنانە. دەیزانى کە چاوەکان لە دووى ڤادەکەن و روانىنەکان لە زارى شىرىن و جەستە گەرم و ساخەکەى ڤاماون، چ جەى بەو جگە ڤەنگاڤرەنگەیکەوہ، ئاوریشمى شەرابى و سەوز بەداوینى برىقەدارو گولتى وردى ئالتوونییەوہ. دوو سال بەسەر ھاتنیدا تیدەپەرى و بەفارسىیەکى رەوان قسانى دەکرد. بەختەوہرو ئاسوودەخەيال، چ بەلایەوہ کیشە نەبوو کە لە کوپتە. لەسەر کارکردن لە شارگەلى بیانىدا ڤاھاتبوو. ئەوہ ئیمە بووین کە بەسەر سوڤمان و دوو دلایەوہ تەماشای ویمان دەکردو لەقوولایى دلە پر لە گومان و بەپارتەکانمانا لە ئامادەبى توخمیکى نااشنا (لەگەل ئەوہشدا کە بەسەر زارەکى گوتیمان لى دەخەواند) ناپرەخت و ناقایل بووین. رووداویکى دەرەکى دزەى کردبووہ ژيانمانەوہ - ژيانى ئیمە و زۆر کەسى تر - و ئىدى ئەو گۆرانە چکۆلەیکە، ئەو رووداوە ھاکەزایبە، نوقلانەى بۆ ھاتنى بچ سرتەى رووداوەگەلى ترسناک لیدەدا. وەک بلتى دەستیکى نەبىنراو دەرگای شارى کردبیتەوہ و شالوى واقیعیەتیکى دەرەکى، یاسای ماقوولتى خىلى

ئامینه له دنیای بیده‌نگی خۆیدا و خایله‌گه‌ل و حه‌زه‌کانی، له سنووری دَل و یاده‌وه‌ریگه‌لیکی هینده‌ی په‌نجه‌ژمیرتیک تیبه‌ری نه‌ده‌کرد. میردیکه‌ی هه‌بوو به‌ناوی (راجا) که ژن و مندالی هه‌بوون - ژنی یه‌که‌می و کوره‌گه‌وره‌کانی - و راجا سی ساَل له‌خۆی گه‌وره‌تر بوو. ماله‌که‌ی، به‌قسه‌ی ئامینه، هه‌شت ژووری تیداو فهرش له هه‌موو ژووره‌کانا راجاوه‌وه‌ره‌سه‌که‌کان هی ژنی یه‌که‌می بوون. قاپ و قساق و په‌رده و بالشته مه‌خمه‌له‌کانیش هه‌ر هی ئه‌و بوون، خودان راجای ربه‌وه‌له و په‌شتاله‌ش، به‌قژه‌چه‌ورو لیوه شین هه‌لگه‌راوه‌وه‌کانییه‌وه، هه‌ر هی ویی بوو.

وینه‌ی که‌که‌ی پێشاندام - شه‌ش هه‌وت سا‌له، په‌ش داگه‌راو، له‌رو لاواز، به‌ملی باریک و قژه‌لووله‌که‌یه‌وه، به‌ددانی گه‌وره و چاوانی ئه‌بله‌ق بووه‌وه. به‌چاوانی خه‌مینی خه‌لکانی گه‌وره‌وه. ناوی شه‌لیمه‌بوو، له ته‌واوی مناله‌سوالکه‌ره هیندییه‌کان ده‌چوو، پا په‌تی و برسیی.

ئامینه شیت و شه‌یدای خه‌و بوو، خه‌وی قوولیی ده‌سه‌عاتیی، وه‌ک رۆچوون له بی هۆشیدا. به‌یانیان مه‌ندو حه‌په‌ساو، وه‌ک که‌سیکی گه‌راوه له دنیایه‌کی تر، خه‌مین و ناچار، هه‌لده‌ساو جه‌سته گیترو ون بووه‌که‌ی، لۆژ لۆژ، له‌م ژووره‌وه بۆ ئه‌و ژوور به‌دوای خۆیدا کیش ده‌کرد. رۆحی بزرو چه‌ند سه‌عاتیکه‌ی ده‌خایاند تا حه‌واسه‌ په‌رته‌که‌ی جلّه و ده‌کرده‌وه. ده‌بوو ده‌ستیمان به‌کاریکی واقیعیی وه‌ک هه‌لخستنی جلک به‌ته‌نافدا، یان گسکدانی فهرشی تۆزو خۆلاییی گری دابا، تا گه‌راوبه‌ته‌وه بۆ زه‌مه‌ن و شوینی واقیعیی خۆی و ئیدی بزانیته‌کییه و له‌کوئییه. چه‌ند گۆقاریکی سینه‌مایه‌ی هه‌بوون، پر بوون له وینه‌ی ئه‌کتەر و ستران بیژه هیندییه‌کان. له‌ژیر سببه‌ری دره‌ختیکدا له‌باخه‌که داده‌نیشت و به‌شه‌یدایی بوونه‌وه‌ریکی ئه‌فسوون بووه‌وه، له‌و وینه‌ی راده‌ما. گه‌ر بانگیان کردبا، گوئی لی نه‌بوو، هامشۆی خه‌لکی نه‌ده‌بینی. له‌جیگایه‌کی تر بوو، جیگایه‌ک له‌ودیو واقیعییه‌ته‌هه‌مگینه‌ی رۆژانه‌ییه‌که‌نه‌وه، له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌ستی خودان راجاوه‌وه‌ شه‌لیمه‌ی سوالکه‌رو له‌ده‌ره‌وه‌ی ده‌ستی ئیمه.

ئامینه‌ی خه‌یال بلاو، دانیشتوو له‌چیمه‌ن و له‌ژیر سببه‌ری دار بیدا، پا په‌تی، شل و شوپ، نیوه‌بیدار، خه‌زیمیکه‌ی سه‌وز، وه‌ک خه‌یالیکه‌ی ته‌نک، له‌گۆشه‌ی که‌پویدا ده‌دره‌وشیتته‌وه‌وه‌ مه‌چه‌که‌ جحیله‌کانی پر له‌موچه‌وانه‌ی رهنگا‌وپه‌نگ - موچه‌وانه‌ی

شووشه‌یی، هینی مندالان. قاپه‌کانی نیوه‌رۆی شتوووه‌وه‌ جلکه‌کانی له‌ته‌نافه‌که‌ کردوونه‌ته‌وه. تاقه‌تی ئیش کردنی نییه، خه‌یالی لای وینه‌کانی ناو گۆقاره‌که‌یه، دلی لای فیلمی خه‌یالیی و عاشقانه‌یه، فیلمی پر له‌دیمه‌نی گریانوی و رووداوی عیبه‌ت نامیتز. خۆی ده‌بینی پاوانه له‌پا له‌کاتی راکردنایه‌به‌سه‌ر گه‌ردۆلکه‌کانداو خه‌ریکی چرینی گۆرانیه‌کی خه‌مینه.

که‌سیک بانگی ده‌کات. گوئی لی نییه. خه‌یالی له‌جیگایه‌کی تره. بیری چۆته‌وه‌که ده‌بی قاپه‌کان بشوات، بیری چۆته‌وه‌که ده‌بی ژووره‌کان گسک بدات و مناله‌کان بخه‌وینیت. بیری چۆته‌وه‌که ئه‌و کاره‌که‌ریکی بیانییه‌وه‌ ده‌بی هه‌موو سه‌ری مانگیک موچه‌که‌ی بۆ شووه‌که‌ی، بۆ خودان راجا بنیترته‌وه. ته‌نانه‌ت بۆ ساتیکیش شه‌لیمه‌ی له‌رو لاوازی له‌بیر کردوووه و حه‌وسه‌له‌ی رابردوو نییه. ئامینه، له‌دنیای خه‌یالدا، ئه‌کتیره. وینه‌که‌ی له‌گۆقاره‌کاندایه. له‌پشت راجاوه‌وه‌ شه‌لیمه‌ی په‌شتاله‌وه‌ باوکه‌ سوالکه‌ره‌که‌یه‌وه‌ راره‌ستا وه‌وه‌ له‌ساته‌وه‌ختگه‌لی به‌خته‌وه‌ری کاتییدا رۆچوووه.

ئامینه‌ی خه‌یال بلاو، به‌گۆرانیه‌که‌لی سرک و حه‌زی مه‌حاله‌وه، ده‌توانی چیی بۆ بکریته‌؟ گه‌ر میردی نه‌با (میردیکه‌که‌ کلای ناوه‌ته‌ سه‌ری و قازانجی لی ده‌کات)، ئه‌گه‌ر کیتریکه‌ی په‌ش داگه‌راوو له‌رو لاوازی نه‌با (شه‌لیمه‌ی بیده‌نگ و ئارام که‌ قسه‌ی چکۆله‌وه‌ خه‌فه‌ته‌ گه‌وره‌کانی ده‌رنابری)، ئه‌گه‌ر باوکی سوالکه‌ر نه‌با (سوالکه‌ری فه‌رمیی به‌کارتی شایسته‌ی سوالکه‌رییه‌وه) و سه‌د ئه‌گه‌ری تریش، ئه‌وا رهنگیی له‌جیی کاره‌که‌ری له‌شارگه‌لی غه‌واره‌دا، بکه‌وتایه‌ته‌ شوین حه‌زه‌کانی دلی و سه‌ری له‌سینه‌ما ده‌ره‌ینابا. رهنگیی.

هه‌ر جاری که‌ ئاوها له‌سه‌ر ربه‌وه‌ ده‌رگای ژووره‌که‌ی ده‌که‌مه‌وه، ده‌بینم له‌به‌ر ئاوینه‌که‌دا راره‌ستا وه‌وه‌ قسان له‌گه‌ل خۆیدا ده‌کات. عیشوه‌ ناز ده‌نوینتی و پیده‌که‌نیت. یاخود له‌سه‌ر عه‌رده‌که‌ دانیشتوووه‌ زه‌یتی گوئزی هیندی له‌قژی ده‌ساوی و نینۆکه‌کانی ده‌ست و پای بۆیه‌ ده‌کات. کاره‌که‌ری ماله‌ دراوسی ئه‌فغانیه‌وه‌ ژنیکه‌ی هیندی ناسیوه. ئه‌و رۆژانه‌ی ئامینه‌ مه‌ره‌خه‌سیی هه‌به، هه‌ردووکیان دین بۆ مالی ئیمه‌وه‌ له‌ژووره‌ چکۆله‌که‌ی ئامینه‌ کۆده‌بنه‌وه. ده‌ژهنن و ده‌چرن و ئامینه‌ش سه‌مایان بۆ ده‌کات. به‌لام ئاماده‌ی نه‌بیراوی خودان راجا، به‌بالای کورت و سببه‌ره‌که‌ته‌که‌یه‌وه، به‌سه‌ر سه‌رییه‌وه‌ ده‌سوورپه‌ته‌وه‌وه‌ ده‌بیتته‌ شتیکی واقیعیی که‌ ناتوانیت چ نکولی له‌بوونی بکریته.

گوتی: "تهرئ نامینه، بۆچی مانگانه کهت بۆ خۆت گل ناده بتهوه؟"

(بۆچی) له وشه بێ مانا و نه ناسراوانه بوو که له دونیای خامۆش و دهسته مۆی نامینه دا جیگای نه بوو. خودان راجا بۆچییه کانی دهست نیشان ده کردن و ههر خۆبشی وه لاهمه کانی دده ناهوه.

گوتی: "خانم گیان، شووه کهم کلاوی له سههر نام (جۆریک وای گوت که وهک بلتی نهوه کاریکی ناسایی بیت که میرد کلاو بنیته سههر ژنی خۆی. نه توو ره بیهک له دهنگیدا هه بوو نه سههر سوپمان و نه ئه فسووسینک). ناسنامه کهی گۆری بوو، ژن و منالی هه بوون، دوو کوری گه وره. من ئاگام له وه نه بوو، پرسیاریشم نه کردو گوتی من موسولمانم. پیاوی موسولمان دل و زوبانی پاکن. درۆ ناکات. گهر درۆیش بکات له میه ره بانایی خۆبه وه دهیکات. من هیندۆ بووم. گوتی ده بێ بیسته موسولمان. قایل بووم. کاتی بۆم ده رکهوت ژنی هه یه، ئیدی کار له کار ترازابوو. دارکاری کردم. گوتی ژن نابێ هه موو شتیکی بزانیته یان بیلیت. ژنی باش چاوو گوتی خۆی داده خات. ژنی یه که می قه له وو ته مه ل بوو. له ژوو ره کانی سه ره وه ده ژیا. من له ژوو ره کهی هه وشه بووم. ژنی یه که می هه مه کاره بوو. خانمی واقعی بوو. فه رمانی دده او قژی راده کیشام. شووه کهم گوتی ده بێ ئیش بکه یته و مانگانه که تم بده یته. گوتی من خودانم. من هه موو شتیکم. منی هه نارد بۆ جه دده. دوو سال له وئ ئیشم کرد. خاوه نه عاره به کهم مانگانه که می بۆ شووه کهم دهنارد. نه و کات شه لیمه دوو مانگان بوو. خاوه نه عاره به کهم ده یوست به یته. به شووه که می گوت ته لاقم بدات، به لام نه و قه بوئی نه کرد. گوتی نامینه ده بێ ئیش بکا و مانگانه که می بۆ بنیتریت. خودانه عاره به کهم به رقا کهوت. شه ش مانگ موو چه ی پێ نه دام. خۆی چوار دانه ژنی هه بوون و ژنه کانی پیرو چاویان به منداهه لته ده هات. بریاریان دابوو ده رمان خواردم کهن. به رده وام ژه هریان ده کرده خواردنه که مه وه. یاخود جال جالۆکه و دوو پشکیان ده خسته نوینه که مه وه. خودانه عاره به کهم که ده چوو بۆ سه فه ر، منیان له ژیر زه مینه که چه پس ده کردو ته نه نانی وشکیان پێ دده ام. کاتی به وه ی زانی روحمی تلیسا و ترسا ژنه به خیله کانی بکوژن. ئیدی بۆ به نگلادیشی هه نارد مه وه. بازنگیکی ئالتوون و چه ند ده ستیک جلکی پیدام. ژنی یه که می خودان راجا به زۆر هه مووی لێ سه ند. ژنی یه کهم پاره داره. عه رزه و خانووی هه یه. به لام پیسکه یه و یهک روپییه به راجا نادا. ده خواو دهنوی و خه فه ت بۆ دووری دایکی ده خوا. له هه یوانه که داده نیشت و وهک منالی ون بوو، هۆن هۆن ده گری.

راجای خۆش ناوی. کوره کانیشتی قومار باز و تلیاک خۆرن. له دایکیان دده دن و زێرو زبوه کانی دده زن. ژنی یه کهم، بیست و چوار سه عاته، ههر له به یانییه وه که چاوانی ده کاته وه تا شه و که دهنوی، شت ده خوات: قاپ قاپ برنج و شله و گوشتی به رخ به نانه وه. هیند ده خوات تا زگی با ده کا و ئیدی له تاو ئازار ناله نالی پێ ده که وئ. رۆژ به رۆژ قه له وتر ده بێ، له بهر ئاویته دا داده نیشت و سورمه له چاوانی دده دا، برۆی ره ش ده کات، خال ده کوتی، قژی لوول ده کات. که ده بیستی قه له وو پیر بووه، ده زریکینی. له خۆی دده دا. چنگ له روخساری ده گری. ئاویته که ده کیشی به دیواره که داو ده یشکینی. که ده بیستی من باریکه له و جحیل، وه زعی خه راپ ده بێ. ده ترسی زووتر له من و راجا بمری و نه وسا له حه ژمه تا ده کروزیتته وه ده نالینی. باوکی، مانگی جاریک بۆ سه ردانی دیت. سههر ده نیته سههر ژنۆی باوکی و ده گری. وهک منال. وهکی شه لیمه ده گری."

نامینه ده زانی که خودان راجا کلاوی ناوه ته سههری و فریوی داوه. ده زانی که ئیستیفاده ی لێ ده کا و پاره کانی به زۆر لێ ده سه نیته، ده زانیته که شووه که می پیاویکی خه راپه و له شه لیمه دده ات. به لام نه و زانیته چه کار دانه وه یه کی له لا دروست ناکات. راجا خودانیکی ره هایه و واقعییه تی بوونی - به هه موو خه راپییه کانییه وه - لای نامینه شتیکی سروشتییه، وهک وه رزه باران و وهک لافاویتیک که هه ستاو دایک و براکانی بردو وهک ژیانیک که هه روا درێزه ی هه یه.

گوتی: "خانم گیان، میرده کهم بیستبووی ئیرانییه کان پاره دارن. ژنیکی هیندی بۆ به نگلادیش هات. کاره کهری کۆ ده کردنه وه و ده بیردن بۆ ئیران. خودان راجا گورج ئیشه کانی منی راپه راندو به و ژنه ی سپاردم. شه لیمه مان برده لای باوکم. باوکم خۆش حال بوو. گوتی بونیاده می سوال که به مناله وه پاره ی زیاتر ده ست ده که ویت. ژنی یه که می خودان راجا، به و ژیا نه خۆشگوزه رانه یه وه، به خیلی به من ده برد. ده یگوت تۆ ئازادیت. من دیلم. چه زی ده کرد له ژوو ره کانی سه ره وه راکات، که بۆنی راجا ده گه ییه که پووی یه عی ده کرد. به زیم پیتیدا ده هاته وه. شووه کهم گوتی: "نامینه، پیاوی ئیرانی به ره لان، نوێژ ناکه ن. بیستمه وه خه راپ سه یرت ده که ن، ده تکوژم. زه ره ی پیکرد بووم. درۆ ده کات. من لیره ئاسووده م. چه ز ده که م شه لیمه ش بۆ ئیره بیت."

شه لیمه ی ره شتاله و برسیی، جار جار، نامه ی دوو دیری بۆ دایکی ده نووسی. ناوی خۆی و باپیره ی.

نامینه گوتی: "خانم گیان، باوکم له سوالکهره هاکه زایی و بی نابرووه کان نیبه. ناخر ئەو کارتیی سوالکهریی ههیه، کاتیی که دهمریت، کارتته کهیی بۆ من یان بۆ شه لیمه جی دەمیتنی. باوکم سچ جادهو گۆره پانیتکی بۆ سوالکردن ههن. ههر وهک نووسینگه کهیی کاک موهه نديس. سهري ئەسپیتی ههیه. گهر ئەسپیتکان بمرن، ئەوا شه لیمه ئەسپیتی له سهري سوالکهره کانی تر قهرده دهکا و له سهري باوکمدا رۆی دهکات. ناخر گهر سوالکهریک ئەسپیتی له سهريدا نه بیتت وهکی پادشای بی تاج وایه. من کاره کهرم. کاره کهر له سوالکهر خهراپتره. له مائی ئەم و ئەودا ده ژیم."

پرسیم: "چما باوکت مائی ههیه؟"

گوتی: "به لئی. مالتیکی مقه بابیی. مالتیک له مقه باو تهنه که، مائی هه ژاران ناو هابییه. به لآم باشه، ههر چیبیه ک بی خۆ مالتیکی شه خسییه."

مائی منالیی نامینه له خشت و گلّه، به هه یوان و پیتلیکانه و ژوورگه لی واقعییه وه، به پانکهی کۆنه وه، هه لئو اسراو به ساپیتتهی ژووردا، به فهرشی چنراو و راخراو له ژتیر پادا، به بۆنی داوو دهرمانی تیژو بخوورو عه تری چره وه، به دهنگی ته نبوو رو و تیردی کازتیوانه وه، به دراوسیگه لی قه لئوو میهره بان و به حه وشه گه لی پر له مناله وه. له گوند دهژی، بیستانی خه یارو کوله که یان ههیه، گایه ک و چهند بزنیکیشیان ههن. دایکی نان دهکا و براکانی حه مالیی دهکن. شه وانه له دهوری یه کتر کۆده بنه وه و زگیان تیرو به زگی تیرو پل و په نجهی چه وره وه له لای یه کدییه وه ده نوون. دایکی میهره بانه و بهر له نوستن نامینهی چکۆله ماچ دهکا و دوعای بۆ ده خوتنیت. براکانی هه موو به یانییه ک نامینه سواری و لاخ دهکن و بۆ قوتابخانهی ده بن. نامینه نه شمیلانه یه و دایکی قردیلهی په نگاورهنگ و گولی سوور له پرچی ده دات. باوکی ده لئی: کاتیی نامینه گه وره بوو، ده بیتته ژنی مه هاراجه یه ک و ئیدی نامینه خه ون به کۆشکه گه وره کانه وه ده بینن و ترس دایده گریت. پاشان وه رزی باران دیت و باران ههر خۆش ناکاته وه. رتیه که کان ده گیرین. براکانی له ماله وه ده میننه وه. ناو بیستانه که یان راده مالییت. دایکی نیگه رانه و باوکی بهرز بهرز دوعا ده خوتنیت. باران ههر شه ست دهکات، شه و تا به یانیی و هه موو رۆژتیک، هه موو رۆژتیک، هه موو رۆژتیک. نیوهی گوند به ژتیر ناوه وه ده بیتت. نازووخه ی برنج ته و او ده بی و چ شتتیک بۆ خواردن نامیتنی. باوکیان کاله کینکی نه گه ییوی ده سده که وئ، ئەوه تهنه شتتیکه که په یادی کردوو و به سه ر هه موو خیزانه که دا دابه شی دهکات. هه مووان برسین. براکانی بهرماوهی سه وزه و گه لای

دره ختان دهخۆن. دایکی به شه کاله که کهیی خۆی ده داته نامینه. به شه برنج و به شه میوهی نه گه ییوو بهرماوهی نانه کهیی خۆی ده داته نامینه. شه و لافاو هه لده سیت. ناو دایکی و براکانی ده بات. نامینه چوار برای ههن و ناو ههر چوار یان ده بات. باوکی، نامینه دهکاته باوه شی و خۆی به قه دی دره ختتیکه وه ده گریت. سه ری نامینه له ژتیر ناو دایه، هه ناسه ی گیراوه و ده می پر بووه له قه وزه و قوراو. ماسییه کی چکۆله ده وره بهری لیتوو پیتلوه کانی ده لیتسیتته وه، ماسییه کی چکۆله که له ئوقیانوسه دووره کانه وه هاتوو، له بنی تاریکی دونه یاو هاتوو. نامینه، ناو له ریخۆله و ده ست و پیتدایه تی، له چاوانیایه تی، له سه ربایه تی. نامینه ده زانی مردوو هه ناشترسیت. ناخر مردن جوړیکه له نوستن و نامینه ش عاشقی خه وه. جهسته ی سپر بووه و ئیدی میتشکی بیر ناکاته وه. ماسییه چکۆله له زگی ویدایه.

له وسه ری روبراره که، نامینه و باوکی له ناو دا در دیتن. خانوه گلّه که یان، به ژووری واقعیی و بۆنگه له خۆشه کانییه وه، له گه ل گاو بز نه کانیانا، له به یین چوون. دایکی و براکانی، هه موویان خنکا ون.

نامینه هیشتا له ژتیر ناو دایه و هه ز له ژتیر ناو دهکات. دوور که و تهنه وهی بیده نگ و هیتوری دایکی له بیره. ده بینن دایکی به بی هات و بات، به بی بهرگریی یان ترس، له گه ل شه پۆله کانا دوور ده که ویتته وه. نه رۆده چیت، نه بهر بهردو گاشه بهرد ده که ویت، نه له ژتیر شه پۆله کانا تل ده داو نه لنگه فرتیی دهکات. چاوانی له ناوه وه هاتوونه ته ده ری. ته ماشای وی دهکات، روانینی هیتوری که سیک که بۆ سه فه ریکی خۆش ده روات، بۆ جیگایه کی ناشنا.

نامینه، له ژتیر ناوی ساردا، بیر له دوا یین روانینی دایکی دهکاته وه و ئەوسا جهسته به شه خته بووه کهیی به ده سته ییاسای زه ریا ده سپیتیت. لنگه فرتیی ناکات. ده نووی و خامۆشیی مه رگی بی غه واره نیبه.

پیت گوت: "نامینه، مانگانه کهت بۆ خۆت گل بده وه. بۆ که که تی هه لگره."

به چاوه خامۆشه کانی دایکی ته ماشام دهکات، چاوانیکی خۆ به ده سته وه ده ر. تی ناگات. ناچی به ئەقلیدا. مه حاله. شان ده له قینن و له پا په تیبه کانی ده نوژن.

گوتی: "خانم گیان، خودان راجا پاره کانم ده خاته بانکه وه. ئالتونوم بۆ ده کړیت."

نامینه هیشتا له ژتیر ناو دایه و خه ون ده بینن - خه ونی ناوی. تهنن رتیه کی

دهربازبونی، رامانه له وینهی نهکتهرگهلی سینهمایي نیو گوڅارهکان و سه ما کردن له بهر
تاوینه وړل بینین له فیلمه خه یالیبه کانیدا.

ناکری و تووړی له گه لدا بکریت. ناخر ماسی مەرگ له زگی ویدایه و تاو له سه ری تی
په ریوه. شووه که ی خودانه، باوکی سوالکهره، تاو دایکی بردووه و شلهیمه ش بی که سه.
نیتر نهویه که هیه. مه حکومت به کارکردن له مالی نه م و نه ودا، مه حکومت به شوشتنی
نه رزو جلک و قاپ و قاچاخ. ده بی تا ماوه له شاریکه وه بو شاریکی تر بچیت و
پاره کانی بو شووه که ی روهانه کات. چ ریگه یه کی تری له بهر ده مدا نییه. گهر سه د جاری
تریش بیته وه دونیا، هه مان تاس و هه مان هم مامه. به لام ده شی شتیک بو شلهیمه
بکریت. ده شی.

گوتی: "خانم گیان، یارمه تیم ده تا شلهیمه بهیتمه لای خوم. مه زاحیمی نیوه نابیت.
ده یخه مه قوتایخانه. خه رجی جلک و خواردن له سه ر خوم. له ژوروه که ی خوم ده نیونیم.
له خانویه کدا به م گه وره یبه مه زاحیمی که س نابیت."

ده بو کاک راجامان قایل کردبا. نامینه نامه ی بو نووسی و میترده که ی وه لایمی
دایه وه: شلهیمه له هه مان شویندا ده میتیتته وه.

هه مدیس نامه ی دوور و دروژترمان نووسی. گوتمان مانگانه که ی نامینه زیاد ده که یین و
خودانیش پاره ی زیاتری ده سه ده که ویت، زیاتر له و پاره یه ی که شلهیمه ی منال به سوال
دهستی ده که ویت. قسه ی چه ورو نهرمی تریش، تا دواچار کابرای هیندی هاته ژیر بار.

هه لبت به گوتی نیمه ی گه یاند که نه و هه ر خوی خاوه نی بریاری رها یه و له هه ر
چرکه یه کدا بو هی هه یه را بگوړی و بریاریکی تر بدات.

نامینه پروای نه ده کرد، گریا. به په له گوڅاره سینه مایه کانی له ژیر دوشه که که ی نا. به و
پاره که مه ی کوی کردبووه پیتلاو و جلکی بو شلهیمه کری. جانتا که ی پیتچایه وه و داماوو
سه رگه ردان به ری که وت.

سه رته ی شوړش بوو.

سی مانگ تیپه ری. شار قه ره بالخ بوو. بگره و به رده بوو. حکومتی سه ربازی شا
رویشته. نیمام هات. گو ترا ده بی بیانیه کان ولات چولکه ن. کاره که ره فیلیپینی و
نه فغانی و هیندیبه کان به په له رویشته. کاره که ره خومالیبه کانیش رویشته. به نرین قات

بوو. گرانی گوشت و لهو حال و وه زعه دا، لهو سوورانه وه ی میژووه و لهو لیلی رووداوه
روژانه بیانه دا، نامینه و شلهیمه له تو ماری زه نیماندا ره وینه وه.

ده بی چ به لایه ک به سه ر نامینه دا هات بی؟ نه دی نه ی شلهیمه ی سوالکهر؟ نه نامه یه ک،
نه ته له فونیک. هیچ شتیک. بی خه بهر بووین لیان و به گرفتاریبه کانی خومانه وه سه رقال
بووین. نامینه کاره که ریکی بیانی بوو. رهنگی له ولاتیکی ناسایش تر، کاریکی
باشرو مالیکی تری به دلی خودان راجا دوزبیته وه.

سی سال تیپه ری و لهو سی ساله دا زوریکی مردن. زوریکی رویشته، زوریکی داماوو
سه رگه ردان بوون و هه ر به داماووی و سه رگه ردانیش مانه وه. زوریکی چه پله یان کوتا.
زوریکی هه لپه رین و گوژیان به کلکیان شکاندو منیش سه رم له پاریس هینایه ده ری.
به تاقی ته نی، به دوو منالی هاره وه که به دارو دیواردا هه لده گزان و به خه یالی چکوله و
پاکژیان به دوا ی مه مه یه کدا ده گه ران که شه و یه ک بو خوی رفاند بوو.

هینانی کاره که ری فهره نسی کیشه بوو. له توانادا نه بوو. هه رکه سیکم ده هینا نازو
مه کری ده کردو منی نیانی جیهانی سی قه بول نه بوو. کاره که ره پورتوگالیبه که مژن و له
مناله کانی ده دا. سییه میان پوله ندایی بوو، خوی سه رخواست ده کردو له نه بوونی مندا
پیوانی غه ربیه ی بو ماله وه ده هینانه وه. به خوم گوت: "کاره که رم ناویت. که سم پتویست
نییه. هیچ که س." له یادی هه موو که سیکدا بووم نامینه نه بیت. به لام کاک راجا نیمه ی
بیر بوو، نه دره سی منی دست که وتبوو، نامه یه کی گهرم و گوړو چه وری، پر له بونی کاری
و بونگه لی هیندی و چاک و چونی ته رو نیزهاری مه حه به تگه لی خه یالی و عه رزی
دلسوزی درو بینه بو ناردم. نامه یه کی سی لاپه رهی، نه م دیو و نه و دیو، به نینگلیزیه کی
شکاو. به کورتی نه وه ی که نامینه گیان بی کاره، دلی بو نیوه و مناله نازیزه کانتان
سه خله ته و حه زده کات بیت بو پاریس. ده ستان ماچ ده که یین، دهستی خانی دایکتان،
دهستی باوکی مه رحوم و مامه و پوورو مناله کانتان، دهستی دراوسیکانی دهسته چه پ و
دهسته راست و دهستی جه نابی میتیران و نه وانی ترو نه وانی تر ماچ ده که یین.

- نامینه له پاریس؟ به و بالا و که شم و نه شمه و جلکه ناسکه هیندیبه یه وه؟ هه رگیز.

وه لام دایه وه: نا.

نامه ی دووم هات. هه مدیس هه مان قسه و تکاو ره جای نه وه ی که پاره ی بلیتی هاتن و
گه رانه وه ی نامینه، من، شووه فیداکاره که ی وی دهیده م. به گیان و دل دهیده م. بی چه ندو

چوون. شتیتک نییه که خودان راجا بۆ خانمی تارانیی - خه لکی تاران - نه یکات. له وه ساناترو باشتر؟ خو ئه گهر گریمان قایل نه بوویت، که بیگومان ده بییت، ئهوا ئامینه سواری ته یاره ده که ییت و بۆ به نگلادیشی ده نیتریته وه. دوو لاپه ره له باره ی ئه وه وه که ئامینه بۆ خو ی بیانییه، نیوه فه رهنگییه و فارسیی به له ده، ده تاناسیت، ده سپاکه، میهره بان و سه لاره، هه زارو یه ک باشیی هه یه وه تا دوایی...

وه لامیم نه دایه وه. به لام هیتاو بردم، تاووتیم ده کرد. له گه ل خو مدا لیکم ده دایه وه. نیوه قایل بووم.

نامه ی سیتیهم له خودی ئامینه وه بوو، به ئینگلیزی، ئینگلیزییه کی راست و ره وان. رایسپاردبوو بۆیان نووسیوو. به لام قسه کان هبی خو ی بوون. شیرین و ساکارو خو مانه بوون. نیگا خه و الوو ده نگه مه خمه لیه که ی - کاتی له ژتیر دره خته کانا گۆرانیی ده چریی - و بۆنی گوژی هیندی پرچی، له درزی نیوان رسته کانه وه ده هاتنه ده ری. جه سته گهرمه که ی هاته وه بهر چاو م ئیدی تاسه ی هه تاوی تاران هه لیگرتم و چومه ژتیر بار.

ده مزانی خودان راجا له خه یالی بهرزه وه ندیی خو یدایه و ئامینه بۆ وی هۆکاری پاره په یدا کردنه. پیتشینازی مانگانه یه کی که مم کرد. راجا که وته چهنه. سئ لاپه ره ی له باره ی باشییه کانی ئامینه وه نووسی: چیتشت لیتانه که ی، درو و مانه که ی، مالدارییه که ی، فه رش چینه که ی و ئه وه ی که له هه ر په نجه یه کی ئامینه وه هونه ری جو رواجو ر ده رتین و هه زار قسانی تر. پیا هه لدان له دوای پیا هه لدان. ئامینه م ده ناسیی و ده مزانی که ته مبه ل و هه یچ کاره یه. ته نها باشییه کی وی له دل پاکیی و میهره بانیی به یدا بوو، له جوانیی و پیکه نینه شیرینه که یدا بوو. ده مزانی که ئاقله و مناله کان ئازار نادات. دوا جار ده بوو مه سه له که م سه بارت به سه ره تای کاره که له گه ل راجادا یه کلایی کردبایه وه. ئاخه ئه و کابرایه ئه هلی فیل و ته له که بوو. به خو م گوت حیسابییکی بانکیی بۆ ده که مه وه و مؤله ت نادم فرانکیک یان دۆلاریک له پاره کانی بۆ خودان راجا بنیتریته وه.

راجا داوای چوار سه د دۆلاری ده کردو هه موو ئه و پاره یه شی بۆ خو ی ده ویست.

نووسیم: "دوو سه د دۆلار."

به سئ سه دو په نجا دۆلار قایل بوو.

نووسیم: "دوو سه د دۆلار." قسه ته واو.

وازی نه ده هیتا. "سئ سه د دۆلار." تکای کردو پارایه وه.
"دوو سه د دۆلار" ته واو. ئه وه یه که گوتم.

کرووزایه وه، نالاندی. نووسی ئاخه ئامینه زپرو زیوه. هه زار دۆلار زیاتر ده هیتیت. ناینیترم. هه ر لیره ده میتیت. خوا حافیزتای بیت. نه یارد. به دۆزه خ. هه مدیس نامه. بینه و به رده. تا دوا جار قایل بوو. به لیتنامه مان نووسی و له سه ر هاتنی ئامینه قایل بووم. به بی ئه وه ی بیه ره له سه رتیشه کانی بکه مه وه و بزانه چ شتیک له چاوه رواندایه.

مانگ و رۆژو سه عاتی هاتنی ئامینه بۆ پاریس دیاری کرا: حه قده ی دیتسامبه ر. سه عات دووی پاش نیوه رۆ. به کۆمپانیای هیتلی ئاسمانیی تیر فرانس.

مناله کان خو شحال بوون. ئاخه جگه له من که سیکی تریش ده هاته ماله که مانه وه، که سیک که له گه لیا نا ده ژباو له سه ر ته خته نوینه که یان ده نوست.

ئاخه رۆژی ده جار ده یان پرسیی: "ئه گه ر تو بیری ئه دی کنی ئیمه گه وره ده کات؟"

هه نووکه ده متوانی به مناله کان بلیم که ئامینه، خانمی شوخ و شه نگ، به چاوه ره شه کانییه وه و به خه رواریک پرچی دریتو جلکی ره نگا وره نگه وه، ژنه ئه کته ری سینه ما، دایکی شه لیمه ی ره شتاله، له نه بوونی مندا (نه بوونی ئه به دیی مندا) ده تانبات بۆ به نگلادیش و له وی کارتی سوال کردنتان بۆ ده ردیتیت.

حه قده ی دیتسامبه ر رۆژتیک سارد بوو. باران به باوه ده باری. موسافیره کان هه موو چاکه ت و پالتویان له به رداو ملپیتچیان له مله وه پیتچاوو چه تریان پیتبوو، هه موو جگه له ئامینه. ئامینه ی رووت و قووت، به پیتلاوی هاوینه و پای بئ گۆره وی و جلکی ته سک و قۆلی کورته وه. له ژتیر سینگه وه تا زگی رووت و سارییه کی ره نگ لیموی کۆنی له خو وه پیتچاو. جاننا ده ستییه چکۆله که ی نووساندبوو به سینگییه وه و له رزه ک و ویل، به چاوانتیک ساردو چۆل به دوای مندا ده گه را. ئامینه که ی جارن نه بوو. تیشکاوو چروسکاو ده هاته پیتش چاوو ته رو بریی جحیتلییه که ی جارانی له ده ست دا بوو. پا دردۆنگ و بئ گیانه کانی له عه رد ده خشانو به شه رمیککی ئاویتته به ترس، له خه لکان و له ده رو به ری خو ی ده نۆری. غه واره بوو. دلیم گیراو هه ستیککی کپ و غه ریزی ئاگاداری کردمه وه که به بی بوار له ئاوم داوه. هه ولیم دا بیه ره که مه وه. ده ستم بۆ راوه شاندا. نه یینیم. خه یالی له جیتگییه کی تر بوو، وه ک هه میشه، گیتو نیوه هۆشیار، رایه ل به جیتگا و زه مه نی دییه وه. بی هیتو بی ئامانج، له دوای خه لکه که وه ده رپویشت. روانیی

لیتوریتز له خه ویتکی قوول بوو، له دهو روبره خوی نااگادار. وهک بلتی قورمیش کرابی و ئیدی وا ئه قورمیش کردنه کاتیبهش پروو له ته و او بوون بیت.

بینیم نامینه له پاریس، که سیتی تره. خوشحالیی و شکوکه ی جارانی نییه. دنیای سیتی. نه کتهرتیکی دهستی سیتی له فیلمیکی بچ به ادا. نمونه ی وهک وی زورن و داواکاریان که مه. نامینه له تاران نه مسهرو نه وسه ری هه بوو. دیکه تی ددها، بوونه وهرتیکی په ننگا وره ننگ بوو. بیانیی بوونه که ی به مه زییهت له قه له م دده راو له به های وییان زیاد ده کرد.

کاره که ری به ننگلادیشی، به پای نیوه په تیبی و پرچه ره شه که یه وه که بونی گوژی هیندی لی ده هات و بونی یاده وهری گه لی ناو تیه به بونی کافورو داری عود، ده زانی پاریس جینگای وی نییه. به سه رسورمان و خه مه وه له ژنانی بالا به رز و قژ زهردو پیاوانی باریک و کهم خوتن دهنوری. دپاره که ته و او ی شه و به خه بهر بووه و خه فته تی بو دووری شه لیمه خواردوه. قلافه تی هاوار ده کات.

گوتم: "نامینه گیان، ئیره هیندستان یان عاره بستان نییه. ئیره سه هولستانه." وامگوت و چاکه ته که مدا به شانیدا. جانتای نه بوو، ته نی جان تابه کی کونه ی دهستی له گه ل خویدا هینابوو، که پری بوو له بیبه ری سوورو داو و ده رمانی تیژی سه رگیتزه کرد.

له سووچیکی ته کس بیبه که دا کروشکه ی کردو بینیم چاوانی پرن له فرمیسک و په ره کانی که پوی ده لرن. ده ستیم گرت، ده سته شه که ت و سه رگه ردا نه که ی.

پیمگوت: "تارام بگره تا ده گه یه وه ماله وه. مناله کان چاوه ریتن. بیر بکه وه، تو ئیدی هاتوویت بو پاریس. کهم کهس هه یه به ختی وا پرووی تی بکات."

وه لای نه دایه وه. له نه حوالی شه لیمه م پرسی. سه ری هه لبری. شه لیمه له قوولایی روانینیدا نوستبوو.

گوتی: "ده مویست شه لیمه ش له گه ل خومدا بیتم. خودان راجا روخسه تی نه دام. کوریتی دوو ساله شم هه یه. ناوی موخشینه." پیکه نی. رهنگی کرایه وه. چاوانی پرشنگیان دا. شتیه ی بووه به هی جارن.

گوتی: "موخشین به لایه که بو خوی. نه وسنه، مه شکنه." وایگوت و گو په کانی پر کردن له هه وا، سه ری له قاند. قاقا پیکه نی.

گوتی: "تازه کیی زوبانی پژاوه." وایگوت و لاسایی قسان کردنی وی کرده وه. بیری چو بووه له کوپیه. ته ماشای نه م لاو لای خوی کرد. هه لمی سه ر شو شه که ی دو اوه ی به ده سستی سیری. بارن ده باری. بیتدنگ بوو.

نامینه مناله کانی ده ویستن. دلای موخشین و شه لیمه بوو. روژتیک خوی پی رانه گیرا. که چاوی به مناله کانی من کهوت فرمیسک به خور له چاوانی به وه رژایه خوار. نه ی هاوار.

له مویه قه که دا دانیشیت و کولی گریانی به ریوو. سه ری نایه سه ر نه ژنوکانی و خور خور گریا.

وای.

گوتی: "دلیم بو موخشین بوته ناو. نه دی چ بکه م؟"

چ هه له یه کم کرد. فریوی قسه چه ورو نه رمه کانی کابرای هیندیم خوارد. منی گه مژهی خدیال پلاو. له تاو هه ریه که که و تمه ناو مه نجه له که وه.

مناله کان، واق و پراوو خه مین، ته ماشای وییان ده کرد.

باوه شی کرد به کچه که ما. سه رو روخساری ماچ کرد. سه رو روخساری شه لیمه ی ماچ ده کرد.

گوتی: "شه لیمه به ژن زراف تره، به لام له ر و لاوازه وهک مردوو. موخشین زور خورو خرتوله. هه ر دوو کیان لای باو کمین. له ته کیدا سوال ده کن."

گه ر لیبی گه رابایت تا به یانیی له باره ی مناله کان ییه وه قسانی ده کرد. یه ک ریز: شه لیمه، موخشین. موخشین، شه لیمه.

ده مزانی بچ بوار له ناوم داوه. هه له م کرد. پاریس شوتنی نامینه نییه و بو خوی لیره دیق ده کات.

به خوم گوت: "سو پاس بو خودا بلیتی گه رانه وه ی پییه. ده بی ده م و ده ست مه عزه رته تی بو بیتمه وه. نه و سه ر ئیشه یه ناهینیت. هه ر سه به ینی سواری ته یاره ی ده که م و ده یگه ر پیمه وه."

نامینه له خه یالی گه رانه وه دا نه بوو. به رنامه گه لی تری له بن سه ردا بوون.

گوتی: "خانم گیان. یارمه تیم بده. تو خۆت منالّت ههن. تیدده گهیت، موحشین دوو سالانه. ده بیینی باوه شم خالییه. ناخر ئه و شهوانه له باوه شی خۆمدا دنوست. هیشتا شیرینی منی ده خوارد. شتییک بکه تا موحشین و شه لیمه بۆ ئیره، بۆ لای خۆم بیین."

موحشین و شه لیمه - شوژیای شیلّم* - له پاریس؟ ههر ئه مه م که م بوو.

گوتی: "ژنی یه که می خودان راجا دوژمنی مناله کانه. کاتی تیگه یشت راجا ده یه ویت من به ره و پاریس بنیتریت، شیت بوو. زیرکاندی. خۆی دا به عهرددا. له نیو خۆله که دا خۆی گه وزاند. گوتی تو کاره که ریت به لām نازادیت. به لām من لیره له قهفه سدām. زیندانیم. لینی دام. له شه لیمه ی دا. ده رۆشیت و هاواری باوکی ده کرد. ژووهره کانی سه ره وه هی ئه ون. فه رشه کانیش هی ئه ون که چی ههر ده گری. له تاریکییدا داده نیشت یان ده نویت و چه ره قه فه که به سه ره ده موچا ویدا ده دات. نایه ویت هیچ که سه یتک چرچ و لۆجیه کانی روخساری بیینی. ته مای بوو رۆنی قرچاو به ده م و چاوما پرئیت. زۆر ده ترسم به لایه ک به سه ره مناله کانا بیینی."

گوتم: "تامینه، ژیانی من گوژاوه. ئیره تاران نییه. منم و دوو منال و خانویه کی چکۆله. جیگا بۆ تویش نییه. ده بی له ژوویری میوان بنوویت. ده ته ویت مناله کانیش بیینی!"

ژنیکی ناقل بوو. بیری لی کرد بۆوه، وه لāmه که ی پیسوو.

گوتی: "ژووور ده گرم. موحشین ده خه مه باخچه ی ساوایان. شه لیمه ده سالانه. ده چیت بۆ قوتابخانه. منیش رۆژانه ئیشه کانی ئیوه ده که م." هه روا به هاسانیی.

- "کام ژووور؟ له کوئی؟ پیتوایه ئیره به نگلادیشه؟ رهنگه به ته ویت له کونجی شه قامدا خانویه ک له موقه با رۆبیینی؟"

گوتی: "کارده که م. کرێکه ی ده ده م."

گوتم: "یه که م جار ده بی کارتی مانه وه ده ربینی. ده بی خه لک بناسیت. ده بی کرێی دوو مانگ به دیت. خۆ شاری بی حاکم نییه."

له سه ره قسه ی خۆی سوور بوو: "شه لیمه - موحشین، موحشین - شه لیمه."

* شوژیای شیلّم ئاماژه به بۆ شتیکی تیگه ل و پیگه ل و بی سه ره به ر. چیشتی مجبور.

گوتم: "نا" و هاوارم کرد. بلیته که م سه یر کرد. به خۆم گوت ئه م ژنه به یه که م فرۆکه ده گه رتیمه وه. جیگه ی وی له فه ره نگستان نییه. کاک راجا ده بی بییریکی تر له ژنه کانی بکاته وه.

ناخ.

بلیته که ی تامینه یه ک سه ره بوو. به نگلادیش - پاریس. گه رانه وه ی تیا نه بوو. ههر به راستی کلاو نرابوو سه رم.

بلیته که م له به رچاوی تامینه دا راکرت. له حه ژمه ت حیرس و تووپییه هه لده له رزیم.

گوتم: "ئه دی شووه که ت نه یگوت بلیتی دوو سه ره ی بۆ بریویت؟"

- "به لئی گوتی."

- "ئه دی کوا؟"

سه ری راوه شانند. له عه رده که ی نۆری.

- "شووه که ت به لینی داوو. نووسیوو. ئه دی چ بوو؟"

به شی دووه می سیناریوکه ی ئه زبه ر بوو به لām متمانه ی به خۆی نه بوو. رۆله که ی خه راپ ده بیینی. به شی یه که می حه قیقه تی هه بوو. واقیعی بوو. مناله کانی ده ویستن و درۆی نه ده کرد.

به لām به شی دووه م ده سچن بوو. بی سه رو به رو تیگه ل و پیگه ل. قسه ی خودان راجا بوو: گوایه دوو رۆژ پیش هاتنی تامینه، ئاگریکی گه وه ده که ویته وه. نیوه ی شار له ئاگردا ده سووتیت. (کام شار؟ دیار نییه) ماله که ی راجاش له گه ل خانوه کانی تردا ده سووتی و دار و نه داری ده فه وتیت. له و رۆژه وه به دوا ژنی یه که م و کوره گه وره کانی سه ره گردان ده بن. ئیدی خودان راجای به خته وه ر، له و شه وه وه به دوا نابوت ده بی (به دۆزه خ). خانمی تارانیه، خانمی تازیز، به و هۆیه ی که فریشته یه کی ده ست و دل کراوه یه (سوپاس) یارمه تییا ن ده دات. خودان راجای نابوت بوو، به قه ردو به دبه ختی، له حالیکدا که ماله که ی سووتاو وه دار و نه داری به با چوو، توانیویه تی ته نها بلیتیکی یه ک سه ره بۆ تامینه بریت تا لای خانمی ئیرانی بی به لاین ده رنه چیت. خودان راجای میه ره بان، له هه موو هه لومه رچیکدا، له خه و و بیداربییدا، خه یالی لای خانمی تارانیه و مناله کانیه تی. له گه ل هه موو ئه و به لایه شدا که به سه ری هاتوو، به لینه که ی خۆی نه شکاندوو. خانمی

خه لکی تاران، خانمی دهست و دل کراوه، پاره‌ی بلیستی نامینه دده‌او ئیدی هه‌مووان به‌خوشی و شادومانی سهد سال ژیان ده‌گوزهریتن. هه‌روا به‌سانایی.

نامینه ده‌یزانی که ده‌نگی چۆله له هه‌ست و متمانه. رسته‌کانی ئه‌زبه‌ر کردبوون و دووباره‌ی ده‌کردنه‌وه. ئه‌کته‌ریکی خه‌راپ بوو. زۆری له‌خۆی ده‌کرد تا فرمیسکی بزینیتته چاوانی و نه‌یده‌توانی. خه‌یالی لای مناله‌کانی بوو. به‌لام به‌لیننی به‌راجا دابوو خانمی تارانینی قایل کاو ناچار، حه‌کایه‌ته درۆکه‌ی له ئه‌وه‌له‌وه تا ئاخیر، پچر پچر دووباره کرده‌وه: ئاگر که‌وته‌وه، هه‌موو شار سووتا. راجا و ژنی یه‌که‌می سووتان (پیم و ابوو لای خۆیه‌وه ئه‌م برکه‌یه‌ی بۆ زیاد کردبوو، چونکه ته‌نها رسته‌یه‌ک بوو که له‌قوولایی دل‌یییه‌وه ده‌یگوت). خانمی تارانینی مه‌لایکه‌ته. ده‌ستی یارمه‌تی رایه‌ل ده‌کات.

خانمی تارانینی مه‌لایکه‌ت نییه. گورگه. پيشانتان دده‌ات.

هه‌مدیس گوتی: "خانمی تارانینی تیده‌گات."

خه‌راپ گیرۆده‌ بووم.

نامینه داوای پاره‌ی بلیته‌که‌ی ده‌کرده‌وه، به‌لام تۆنی ده‌نگی ساردو هاکه‌زایی بوو. حه‌جینی نه‌بوو. ده‌سته خه‌مگینه‌کانی به‌داوای موخشیندا ده‌گه‌ران و خۆیان نه‌ده‌نواند. ته‌مسیلی نه‌ده‌کرد. داوا کردنی بۆ مناله‌کانی ته‌مسیل و که‌له‌ک نه‌بوون.

گوت: "ئیتستا بنوو تا سبه‌ینن خودا گه‌وره‌یه." وام گوت و ئیدی ده‌رفه‌تی بپرکردنه‌وه‌م به‌خۆمدا. سه‌باره‌ت به‌وه‌ی که نامینه ده‌بج بگه‌ریتته‌وه و هه‌رچی زوو‌تریش بگه‌ریتته‌وه، جیگه‌ی دوو دل‌یی نه‌بوو. به‌لام کئ پاره‌ی بلیته‌که‌ی ده‌دایه‌وه؟ هه‌زار دۆلار، نه‌ ئه‌و هه‌یبوو نه‌ من و نه‌ خودان راجای مال و ویران.

له‌گه‌ل کازپه‌ده‌دا، نامینه‌م گیترو ویترو خه‌والوو، که ته‌واو نه‌یده‌زانی له‌کوئیه، له‌سه‌ر کورسییه‌که دانیشان. خۆیشم له‌ به‌رامبه‌ری دانیشتم و ریک و په‌وان پیم گوت که هینانی مناله‌کانی بۆ پاریس له‌ شته مه‌حاله‌کانه. له‌ ماله‌که‌ی مندا جئ نییه، ئه‌گه‌ر ده‌شبه‌وی لای من پروات، ئه‌وه‌یان شتیکی تره‌و خوا حافیزی بیت. خۆی ده‌زانی و خودان راجا. هه‌نوکه‌ش بجینه‌ سه‌ر مه‌سه‌له‌ی بلیته‌که. بئ ئه‌م لا و لا پیم گوت که باوه‌رم به‌یه‌ک وشه له‌ قسه‌کانی نه‌ کردووه و حه‌کایه‌تی ئاگر که‌وته‌وه‌که ساخته‌یه. پتکه‌نیناوییه. سه‌راپا درۆیه.

نامینه سووربووه و پاشان دایه قاقای پتکه‌نین.

گوت: "ده‌ته‌ویت بگه‌ریتته‌وه بگه‌ریتوه. به‌لام من پاره‌ی کرینی بلیتم نییه. راسپیره راجا بۆت بنیتریت."

قسه‌کانم بئ ئه‌م لا و لا بوون و نامینه بیده‌نگ بوو. ئیدی رۆله‌که‌ی خۆی بینیبوو. هه‌ر به‌کسه‌ر پیتی له‌وه‌نا که راجا، زرپ و زیندوو لای ژنی یه‌که‌مییه‌تی و هه‌موو ئه‌م قسه‌و حه‌کایه‌ته ساخته‌نه‌ به‌فرمانی وی بوون.

پرسیم: "ئه‌دی هه‌نوکه ده‌ته‌ویت ج بکه‌یت؟"

بیری کرده‌وه. گوتی: "ده‌مینه‌وه."

گوت: "بئ مناله‌کان!"

وه‌لامی نه‌دایه‌وه.

نامینه مایه‌وه. مانگانه‌که‌ی سئ سهد دۆلار بوو، پیم گوت سهد دۆلاری بۆ لئ ده‌نیمه‌ لاه. مافی ئه‌وه‌ی نییه هه‌موو پاره‌که‌ی دهم و ده‌ست بۆ شووه‌که‌ی بنیتریتته‌وه.

گوتی: "وا، خانم گیان. گه‌ر تیبگات ده‌مکوژیت، شه‌لیمه ده‌کوژیت."

گوت: "گوو ده‌خوات. بۆ بنووسه خانمی تارانینی دوو سهد دۆلار زیاترم ناداتی. ناویریت بیت بۆ ئیره و له‌گه‌لما بیکاته هه‌را."

نامینه ده‌ترسیت. ئاخ‌خودان راجا خه‌ته‌رناک بوو. ده‌هات بۆ پاریس و هه‌ردوو کمانی ده‌کوشت. پیستی مناله‌کانی ده‌گروو. کارت‌ی سوال‌که‌رییه‌که‌ی باوکی شه‌لیمه‌ی ده‌سووتاند. شاری به‌یه‌کدا ده‌دا. خودان راجا زۆری به‌دونیا‌دا ده‌گه‌بشت. نامینه ده‌یویست له‌سه‌ر قسه‌کانی به‌رده‌وام بیت که به‌ریم گرت. کئ؟ له‌ کوئ؟ وس. شتی وا نییه. سه‌هوه‌وه.

ده‌بوو رۆم به‌ردایه به‌که‌له‌ی نامینه‌دا که خودان راجا قادیری په‌ها نییه‌و رۆبردی ئه‌و بیروکه‌یه‌ش له‌ سه‌ری به‌شه‌خته‌بووی نامینه‌دا کاریکی دژوار بوو.

گوت: "نامینه گیان، جوان گوتیت بکه‌وه. تو کار ده‌که‌یت و پاره‌که‌ت هی خۆته. وانهی یه‌که‌م."

"هی خۆت" قسه‌یه‌کی نوئ بوو که له‌گوتی نامینه‌دا زرنگانه‌وه‌یه‌کی نااشنای هه‌بوو. ته‌ماشای کردم و روانینه‌که‌ی حه‌په‌ساوانه‌و پر له‌ بئ متمانه‌یی بوو. له‌قوولایی ئه‌و

نیگایه‌دا ترسیکی کپ و به‌رای شه‌پۆلی ده‌دا. " تو " کئی بوو؟

هم‌مدیس دووباره‌ی کرده‌وه : "ده‌مکوژیت".

گوتم: "سه‌هوه. ده‌ستت لی به‌رزکاته‌وه یه‌کسهر ته‌له‌فۆن بۆ پۆلیس بکه. شکایه‌تی لی بکه. ئەوسا حسییی بۆ ده‌که‌ن و ده‌ستوورد ده‌یکه‌نه‌ ده‌ره‌وه."

شکایه‌تی لی بکات؟ ئاقل. ئامینه‌ شکایه‌ت له‌ راجا بکات! ئامینه‌ی کاره‌که‌ر شکایه‌ت له‌ خودانی گه‌وره‌ بکات! خانمی تارانیه‌ی گیل بووه. قسه‌ی هیچ ده‌کات. وانیه‌ی یه‌که‌م قورس و ئالۆز ئامینه‌ش قوتابیییه‌کی ته‌مه‌ل بوو. وانه‌کان فیر نه‌ده‌بوو. به‌وه‌شه‌وه، گویتگرتن له‌ قسه‌کانی منی پێ ناخۆش نه‌بوو. چاوانی پرشنگیکی منالانه‌ی دا، ترسیکی شیرینیان تیدا دره‌وشایه‌وه له‌ منی روانی. ته‌ماشای دیواری به‌رامبه‌ری کرد (خودا ده‌یزانی له‌نیو سه‌ریدا چ ده‌گوزه‌را) و به‌خۆشییه‌کی دردۆنگ و ترسنۆکانه‌وه، له‌ژێر لیوه‌وه پیتکه‌نی. ئەوه‌ ترس بوو که ئەوی هینابوه‌ پیتکه‌نین.

هیشتا پیتکه‌نینه‌که‌ی ته‌واو نه‌ببوو که فیله‌که‌ی هم‌مدیس که‌لکه‌له‌ی هیندوستان له‌ که‌له‌ی دایه‌وه‌ دلی بۆ مناله‌کانی ته‌نگ بۆوه. جوژه‌ دلته‌نگییه‌کی خامۆشی هم‌میشه‌یی، بێ قسه، بێ گله‌یی و شکایه‌ت، به‌لام هه‌ست پیتکراو بۆژۆکه‌ر، وه‌ک ئاماده‌یی نه‌بینراوی زهمه‌ن، په‌رته‌وازه‌ له‌ته‌واوی ساته‌ه‌خته‌کانی رۆژدا.

هاوړی له‌گه‌ل نیگا خه‌مینه‌که‌ی ئامینه‌دا، شه‌لیمه‌ و موخشین، بێ ده‌نگ هاتنه‌ نیو ژبانیه‌ی ئیمه‌ و به‌هه‌ژموونی بێ چهند و چوونی بارسته‌گه‌له‌ واقیعییه‌کان، له‌نیو خه‌لک و شته‌کانی ده‌وره‌به‌ردا، جیگایه‌کی جیگیرو به‌رده‌وامیان بۆ خۆیان چێ کرد. وه‌ک بلایی له‌گه‌ل ئیمه‌دا بن و له‌ ته‌کماندا بژین. هه‌رجاریک که ئامینه‌ ته‌ماشای منالیه‌کی ده‌کرد، هه‌رجاریک که مات ده‌بیرده‌وه یاخود چاوانی پر له‌ فرمیتسک ده‌بوون، هه‌رجاریک که به‌ژنه‌فتنی ده‌نگی منالیه‌کی له‌کۆلان له‌جیگه‌که‌ی راده‌چله‌کی، هه‌رجاریک که نامه‌یه‌کی له‌باوکییه‌وه بۆ ده‌هات، هه‌رجاریک که کروشکه‌ی ده‌کرد یان رووه‌ دیوار ده‌نوست یاخود له‌ژێر لیوه‌وه له‌گه‌ل خۆیدا ده‌دوا، هه‌رجاریک که له‌به‌رده‌م ئاوینه‌دا داده‌نیشت و گۆرانیه‌کی خه‌مینه‌ی به‌چرپه‌ ده‌چرپی، شه‌لیمه‌ و موخشین ئاماده‌ ده‌بوون و له‌پالمانا به‌رامبه‌ر ته‌له‌فیزۆن، یان له‌سه‌ر فه‌رشه‌ی پای ته‌خته‌نوینه‌که‌، یاخود له‌سه‌ر سه‌کۆی پارک داده‌نیشتن و ده‌بوونه‌ هاوبه‌شی کارو باره‌کامان.

به‌زۆری ئه‌وانمان له‌ بیده‌نگی نیوان قسه‌کامان ده‌دۆزیه‌وه، له‌ لابه‌لای خه‌وه‌کامانمان، له‌

ته‌ماشاکردنی مناله‌ مه‌زلومه‌ سواله‌که‌ره‌کانی سوچی شه‌قامدا، له‌ هه‌واله‌کانی جه‌نگ و لافاوو بوومه‌له‌رزده‌دا، له‌ بۆنی ئەو خواردنه‌ توونه‌دا که ئامینه‌ لی ده‌نا و له‌ گوێ رادێران بۆ نه‌وای که یفاوه‌ری سیتاری هیندیدا. هه‌ندێ جاریش، کاتی خۆشحال و به‌خته‌وه‌ر بووین، چاوانی خه‌مینه‌ی شه‌لیمه‌ و موخشین له‌قوولایی تاریکییه‌وه و ده‌یار ده‌که‌وتن و ئاماده‌یی خۆیان، له‌ هه‌ستی گوناهیکی کاتی و زوو گوزه‌ردا، به‌سه‌رمانا ده‌سه‌پاند. ده‌مینه‌ی شه‌لیمه‌ی له‌رو لاوازو ره‌ش داگه‌راو، به‌چاوانی وردو حه‌په‌ساوو پای په‌تیه‌وه - ته‌واوی رۆژ له‌کۆلانه‌کانا سوأل ده‌کا و له‌دووی دۆزینه‌وه‌ی چهند ئه‌سپیه‌کی گه‌وره‌یه‌ بۆ نیو قژی باوه‌ گه‌وره‌ی.

شتنی عه‌ردو گسکدانی مال و چاودێری کردنی برا چکۆله‌که‌ی له‌ ئه‌ستۆی ویدایه‌و هه‌واله‌م هه‌بوو که چه‌ندیک دلی بۆ دایکی ته‌نگه‌و تا چ ئه‌ندازه‌یه‌ک ته‌نها و شه‌که‌ته‌. ده‌مزانی موخشین شه‌وانه‌ ده‌زریکینیت، مه‌شکن و نه‌وسنه‌و مۆزه‌کانی ژنی یه‌که‌می راجا ده‌دزیت. چه‌ندین جار سزا دراوه، قامچی خواردووه، حه‌پس کراوه، بیبه‌ر به‌سه‌ر زوبان و پیتلوی چاوانیدا کراوه. به‌لام ئاقل نه‌بووه. له‌ شپه‌زه‌یی کپ و نیگه‌رانیه‌ی خامۆشه‌که‌ی ئامینه‌دا، موخشینم ده‌بینی نه‌خۆش که‌وتووه، سه‌رمای بووه، تایی لی هاتووه‌ ده‌کوکیته‌. له‌ که‌شم و نه‌شمی ئاسووده‌و هیوری ئامینه‌دا، مه‌زه‌نده‌ی باشیی و خه‌راپیی ته‌ندروستی کوره‌که‌یم ده‌کرد. کاتییک که له‌ ئاوینه‌دا ته‌ماشای خۆی ده‌کردو له‌کاتی داهینانی قژیدا گۆرانیه‌ی ده‌چرپی، ئیدی ده‌مزانی که مه‌ترسییه‌که‌ ره‌ویوه‌ته‌وه‌و موخشینیه‌ی چکۆله‌ چاکبۆته‌وه.

ئامینه‌ له‌مال نه‌ده‌چوو ده‌ره‌وه. ده‌ترساو سه‌رمای بوو. یان خه‌وی ده‌هات. گه‌ر لی گه‌راپاین ئەوا هه‌موو رۆژه‌که‌ ده‌نوست. کاتی بیدارییش هه‌ر وه‌ئاگا نه‌بوو. جوړیک سستی و هیورییه‌کی خودیی له‌ سروشتیدا بوو که هی دوتیی و پیریی نه‌بوو. رایه‌ل نه‌بوو به‌مردنی دایکی و تاریکایی ژیر ئاوه‌وه. به‌لکه‌ ره‌گی له‌میراتیکی دیریندا هه‌بوو، له‌ هه‌وش خۆچوونیه‌کی عیرفانیدا، له‌جوړیک خۆ به‌ده‌سته‌وه‌دان و سه‌بوری باپیراندا. ده‌بوو پالمان پیوه‌ نابا، سیخورمه‌مان تیوه‌ ژه‌ندبا، بیخی قژیمان راکیشابا تا بیته‌وه سه‌رخۆی و بجوولیت. تا ئاوینه‌ چکۆله‌که‌ی و گوشاره‌ سینه‌ماییه‌که‌ی بنیته‌وه ژیر بالشته‌که‌ی و هه‌ستیت، تا خه‌ونی شیرینی مناله‌کانی، بۆ ماوه‌یه‌کی کورت، له‌ودیو پیتلوه‌کانیه‌وه یان له‌نیو سه‌ریدا حه‌شار بدیی و بێ تین و تاو به‌لای کاروباری ماله‌که‌وه بچیت.

دوچار، به زۆرو به هه ره شه، له مال هه نامانه دهره وه. رېگه ی قوتابخانه ی مناله کانم پيشان دا و به يانيان، له گه ل نه واندا، ره وانه ی کولانم ده کرد. رۆژى يه کهم نه رۆيشت و گه رايه وه. رۆژى دووهم خۆى کرده نه خۆش و له جېگه که ی هه لته ستا. رۆژى سېيه م گوتى نارۆم و پارايه وه و تکای کردو گريا. رۆژى پېنجهم بووه شه رمان و که وتينه ده مه قره. رۆژى شه شه م، ناچار قایل بوو، رۆيشت. رۆژانى دواتریش رۆيشت و رېگه ی دهره وه به له ده بوو. شتى زۆرو به زووبى فېر بوو. سه ره تا هه مان نه وه دهره وه ده گه را. تا کۆتايى جاده که ده رۆيشت و له ترسى وون بوون، ده گه رايه وه. هېور هېور، دوو جاده نه ولتر به له دو پاشان گۆره پانى پشت پارکه که و سینه مای گه ره کی دۆزیه وه. هه روه ها دوکانه هه رزان فرۆشيه کان. تى گه بيشت که پاسى هه شتاو حه وت تا بهر بورجى ئيفل ده رواو ده گه رپته وه و ئبىدى کارى مه يسه ر بوو. هه روا کارى ئيمه يش.

"تامينه"

"تامينه گيان"

"تامينه خان"

ئبىدى زوو ديار نه ده ما. تا سه رم وهرده گېرا، تامينه دهره تى قۆستبۆوه و بى هات و بات، به بى پرس يان به بى چ بيانويه ک، له مال چوو بووه دهره وه. ترسى ره و بېۆوه وه و هک پشيله يه ک که رېگه ی دهره وه فېر بووبت، گل دانه وه له مال وه زه حه مت بوو. سواری پاس ده بوو، خودا ده يزانى سه ر له کوئ دینيته دهرى. چه ند ژنه کاره که رېکى تونسى و مه راکيشى ناسيبون. ژنانى هاوته مه نى خۆى، به لام به ناگا له رووداوه کانى دونيا، به زه ينيكى نيوه خۆره لاتىبى و نيوه خۆرئاواييه وه، گوئ رايه ل به لام هوشيارو نارازى، ژنى مال و ژنى کار، ناگا له سنوورو مافى خۆ.

يه ک شه موان رۆژى پشوى تامينه بوو. له سه ره تا دا له مال وه ده مايه وه به لام کارى نه ده کرد. ده نوست. گوڤارى ده خوتنده وه. نامه ی دنووسى و خه ونى به مناله کانويه وه ده بىنى. يا خود له تاو زه برى ته نيابى و له رووى ناچار بيه وه، بۆ کلتيساى گه ره ک ده چوو. له و هات و چوونانه يدا جه ميلای دهرگاوانى تونسي ناسيبوو. به چه ند وشه ی فه ره نسى و مستىک رسته گه لى عاره بى که ده يزاني، قسه کانى خۆى ده کردن. هه ر رۆژىک که تېده په رى، تامينه يه کی بېدارترو شيلگيرتر - شيلگيرتر بۆ بىنين و ناسين - به به رده مانا تېده په رى و روانى پېشتر له خۆى رايده کرد.

جه ميلا مامۆستای وى و به دواى خۆيدا بۆ يه که به يه که ی کۆلانه کانى نه وه دهره وه ره ی دهره و رپۆ ره سمى ژيانى له فه ره نگستان پيشان ده دا. هېور هېور، نيگه رانى بووين. ده بوو جله وى بگريين. خودان راجاش وه ک بلتې خانه گومان بووى، ده بوست بزانيه تامينه له کوپيه و چ ده کا و بۆچى مانگانه که ی که مه. وه ک بلتې بۆنى کردى که تامينه فيل بکا و برېک له دۆلاره کانى بۆ خۆى بنيته لاهه. نامه يه کی به ئينگليزيه کی شکاوو تېکه ل پېکه ل بۆ نووسيم و دهره ي تامينه پرسى لى کردم. هه ره شه شى کرد که نه گه ر دلنیا بيت تامينه کلاو ده نيته سه رى، نه وا پېستى ده گروى. وه لاميم نه دايه وه. تا رۆژىکيان تامينه سه راسيمه و هه راسان، به لام - خۆش حال - هه والى هينا که ميره تازيزه که ی بىرى ده کا و ده به وئ بۆ پاريس بيت. نه وه يه که مين جار بوو خودان راجا، نه فېنى خۆى بۆ وى دهره پرى و تامينه ش، تامينه ی حه په ساوى ژير ئاو، به ماسيه چکۆله که ی خه ونه وه له نيۆ زگداو نه وه هه موو قورق قه وزه يه ی نيۆ زار بيه وه، تېنووى نه فېن بوو. ده ستور دواى لېکدايه وه که راجا وازى له ژنى يه که مى - ژنه قه له وه ناله باره که ی - هينا وه په ی به جھتلى و جوانى نه م بردوه. دېت و شه ليمه و موخشينش له گه ل خۆيدا دىنى. ژوورېکى چکۆله به کرى ده گرن، ژوورېکى واقىعى. هه مووان له دهرى يه کدى کۆدبه نه وه. چوزانيت، رهنگى باوکه سوالکه ره که شى پېيانه وه رايه ل بى و بتوانيت ناسنامه يه کی فه رمى سوالکردن له حکومه تى فه ره نسه وهرگرى و هه زار رهنگى و ناره زوى تريح، هه مووى په يه ند به رۆژانى خۆشى ناينده و ژيانىکى باشته وه. هه رچه ند من ده مگوت و هه رچى جه ميلا ده يگوت بى هووده بوو. تامينه هيشتا وه ناگا نه بېۆوه و سىحرى خودان راجا لای وى له لېکدانه وه لۆژىکيه کانى ئيمه به تين تر بوو. فيل و فرى کابراى هيندى هه ر له سه ره تاوه ديار بوو، به کورتى، تامينه نه بده بىنى يان نه يده ويست بىنيت. خودان راجا، ده م و ده ست (به بى چ پاساوىکى تايه تى) ناشقى ژنه جھتله که ی بووه و له دوورى وى عه زاب ده کيشى! بۆچى و چۆن، خودا ده يزاني. نه م جوړه شتانه روو ده دن. ئاخه نه شق بى سرته ديت، ده گات و به يه خه ی بونيا ده مه وه ده لکيت. تامينه پرواى هه بوو به موجيزه و دهر پىنى مه حبه تگه لى خودانىش به رانبه رى، سه لمينه رى نه م موجيزه يه بوو. نامه له دواى نامه. درۆ له دواى درۆ. خولاسه به وه ی که ميره دى - ده م و ده ست ناشق بوو، کو توپر شيت بوو - پېوستى به بانگيشتنامه ی فه رمى هه بوو، بۆ به دونيا يه ک شه رم و زوبانى بى زوبانيه وه، داواى له تامينه کرد بانگيشتنامه ی بۆ بنيرى و پاره ی بليته که شى بۆ بدات. نه ويش، بۆ قه ره بوو کردنه وه نه وه حه مکه مه حبه ته، بازنگى

ئالتون و گوارهی یاقوت بۆژنه جوان و میهره بانه کەوی دینیت. لەگەڵ یەک زەمیلە ئەقین و سندووقیەک ئەوازشت و یەک دونیا نییەت پاکیی.

گوتم: "ئامینە کەر مەبه!" وام گوت و بەسەریدا قیژاندم.

گوتی: "خانم گیان، مێرد سەرورە. خودانە. بەلێنی پێ داوم. درۆ ناکات."

مەزەندەم کرد بەهەڵە لە قسە کەوی گەیشتم. پرسیم: "درۆ ناکات؟"

سەری دانەواند. نەیدەویست لەچاوانم بنۆریت. گوتی: "موحشین دینیت. بازنگە ئالتونە کەم ناویت. بەلێنی داوه موحشین بێنیت."

- "بە دۆزەخ. چ دەبێت با بێت."

ئەو پارەبەم بۆ گەراندەوه کە بۆم خستبووه لاه. پارەوی خۆی بوو. هەزارو بیست و پێنج دۆلار. وەک با بلیتی کرای و بۆ خودانی هەنارد. بانگێشتنامە کەشی لە جەمیلا وەرگرت.

دوو مانگ دوواتر راجا هات، بە دەستی بەتال، بەبێ بازنگی ئالتون و زەمیلە ئەقینە کە و هەلبەت بەبێ منالەکانیش. بەبێ موحشین. بەبێ شەلیمە.

یەکەمین جار بوو خودان راجام دەبینی. لەوه داماو ترو چەورو چلیک تر بوو کە مەزەندەم کردبوو. رەنگ زەردو کورتە بالاو گچکە. بەلێوی تەرۆ ددانی رزبوو جووریک روانینی بێ شەرمانەوه. ئینگلیزی قسانی دەکردو سەری دەله قاندو لیکدا لیکدا زمانی بەلێوه شین هەلگەر او کەیدا دەهینا. هەر لەرێوه، هەولێ دەدا بەچینی کۆمەلابەتی و پلەو پایەیی خۆیدا هەلبدا، نەبا من وایبیر بکەمەوه کە شووه کەوی ئامینە وەک خودی وی سوالکەرە. کەوتە فوو تیکردنی خۆی.

گوتی: "خانمی تارانایی. من پارەم هەیه. خانووی گەرورەم هەیه. هەشت دانە ژورم بەکری داوان."

ویستم قسەبەکی رەقی پێبۆییم بەلام زمانی خۆم گرت. ئامینە سینی چاکەیی بۆ راگرت. قلافەتی شپرزە بوو. دەیزانی کلاو نراوتە سەری بەلام ددانی بەجەرگی خۆیدا نا.

گوتم: "ئەگەر دەولە مەندیت ئەدی بۆچی ژنە کەت کارە کەرتینی دەکات؟ بۆچی خۆت پارە بلیتە کەت نەدا؟"

پێکەنی. خۆی بەناحالیی پێشاندا. قاچی نابوو سەر قاچ. جگەرەیی دەکیشاو ئەنگوستیلە ئالتونە کەوی لە پەنجەیدا با دەدا. پاشان، دەمودەست، بییری کەوتەوه کە

مالە کەوی سووتاووه دارو نەداری بەبا چوووه ئەوسا یە کسەر، قلافەتیکی خەمین و مەزلوومی بەخۆوه گرت. ویستی بکەوتی نالە و کروزانەوه کە جەلەویم گرت. ئامینە دەستە پاچەو شپرزە بوو. دلێ تیکەل دەهات.

پرسی: "تەری ئامینە مانگانە کەوی چەندە؟"

گوتم: "دوو سەد دۆلار." درۆم کرد. ئاخر پارەکانی ئامینەم پێ نەدەدا.

چاوانی چکۆلە بوونەوه. لە ئامینەیی روانی و ئامینەش رووی خۆی وەرگیتر. ئاخر بینیبووی کە بازنگی ئالتون و تەلاقانی ژنی یە کەم و دەرپینی ئەقینی بۆی - هەر وەک جارن - درۆ بووه ئەوسا وروژانیکی کپ لە ناوهو پرا هەلایسابوو. کلافە و بەچاوانیکی شەرمەزارووه لە عەرەدە کەوی دەنۆری.

چاوی کوێر بیت. لە کەرتیبە کەوی توورە بووم و پێم خەراپ نەبوو ئاوهایی بەسەر بیت. بەلام چم لە دەست نەدەهات. ئاخر گۆرانی ئامینە کاتی گەرەک بوو. رەنگبێ کاتیکی درێژ تر لە عومری خۆم و وی.

هاتنی خودان راجا بەرنامەکانی ژبانی ئامینە و منی بەیە کەدا دا. مێردی خاوەن بریار، دەمودەست لە گەرە کێکی عارەب نشینی پاریس ژووری بەکری گرت و بریاردا ئامینە شەوانە لای شووه کەوی بێنیتەوه، بەرۆژ ئیش بکا و پارەکانی بەمۆلیی بخاتە دەستی و بییهوه. بۆ من گرینگ بوو شەوانە کە سێک لای منالەکان بیت. رۆیشتنی ئامینە، پێچەوانەیی بەلێن و قەولیک بوو کە لە بەلێننامە کەماندا دیاری کرابوو. بەلێننامە پووچە کەوی شووه کەیم پێشاندا و پێم گوت کە رۆیشتنی وی پێچەوانەیی بەلێننامە کەیه. سەری نایە ژێرو بێدەنگ بوو. هیچی لە دەستدا نەبوو. بریاری ژبانی لە مستی خاوەنە کەیدا بوو. ئەو بوو کە بریار و یاساکانی دەرە کردن.

بیرم کردووه خودان بۆ گەشتیکی کاتیی هاتوووه بەزوویی دەگەریتەوه و پاشان حالیی بووم کە نا، بۆ مانەوه و عیاشیی و دارکاری کردنی ئامینە هاتوووه تەمای گەراندەوهی نییه.

ئامینە خە یالی پارەو بازنگی ئالتونوی لە سەری خۆیدا کردبووه دەرەوه. خووی بە لە دەسدانی پارەکانیشییەوه گرتبوو. بەلام شتیک کە نەیدەتوانی بیڕ خۆی بەرتەوه، چیگەیی چۆلی منالەکانی بوو. دلنیا بوو (دلنیا ییەکی گیلانە) کە خودان راجا لەگەڵ شەلیمە و موحشیندا دیت. پارەکانی لە ئەقینی بینینی منالەکانیدا لە دەست داوو،

نهمجاره یان فیتله که ی خودان راجا پاروویه کی وا زل بوو که پیتی قووت نه ده چوو.

گوتی: "خانم گیان، خوم دهرؤم و مناله کانم دینم."

دهنگی یه کلاکه ره وه بوو. ته ماشایم کرد. راجله کیم. باوه ریم نه ده کرد. ژنیکه غه واره له گه لمداد ددهوا، ژنیکه تووره، تژی به غه ریزه گه لی به رای، وهک پشیله یه کی کتویی ناماده بو بهرگری کردن له بیچوهه کانی.

گوتی: "ناهیتم شلیمه بیته سوالکهر. ناهیتلم موحشین له کولانه کانا بنویت. دهرؤم و مناله کانم دینم."

- "چون؟ به کام پاره؟"

گوتی: "به جوهری که خوم هاتم. ریگه یه که هر ده دوزمه وه. ژنه یه که م پاره کانی دزبوه. لپی ده سه نمه وه. قهردارمه. شکاتی لی ده که م. ماله که ی تاگر تی بهرده ده م. فهرشه کانی ده دزم."

"به بی مؤله تی راجا؟"

گیتر بوو. خویشی نه یده زانی چ ده بیژیت. شته کان له سهریدا جیگه گورکییان پی کرابوو. فیری نه وه ببوو بنوریت.

نیگهرانی نامینه بووم و له کاردانه وهی کابرای هیندی ده ترسام. مه زنده که م راست دهرچوو. کاتی راجا ده بیست نامینه ده به وهی پروات و مناله کان بینیت، نه ویش به بی مؤله تی وی، شین و مور ده بیته وه. نامینه برسبی و تینوو له ژوره که دا حه پس ده کات، هه ره شه ی لی ده کات که ده بکوژی. نامینه، به نازابه تیبیه کی بی پیشینه وه. هه مدیس ده لی: "دهرؤم." وا ده لی و پی داده گری و نه وسا به شیوه یه کی حبسایی بیراز ده کرت.

رؤژتیک که نامینه م به روخساری شین هه لگه راره وه بینی، هاوارم لی هه ستا. لیوی ناوساوو دهستی ده یه شا.

گوتی: "خانم گیان، شووه که م گوتی، نه نکت میتیران بووه، بابت میتیران بووه تا بو من بیته مادام نامینه؟"

چاوانی پری فرمیسک بوون و به لام قاقا وهک منالانی گیل پیکه نی.

گوتی: "شووه که م ده لی: ده بی هه موو رؤژتیک پاره که تم له سهر میتزه که بو دانیتیت. ده بی داوی پاره ی زیاتر له خانمی تارانی بکه یه. گهر نه یدا نه وا ده چیتته جیگایه کی تر. لای

خانمی فهره نسبی نیش ده که یه."

پرسیم: "نامینه، نه دی تو چیت ده وی؟"

پچر پچر ته ماشای کردم. هه مان ته ماشا کردنی لیل و گیژ و ویشی هه میشه یی. (تو) نه ویکی بزر بوو، که سیتی خه یالی بوو، له فیلمدا، له خه وندا. گرینگ نه وه بوو که خودان راجا چ ده لی. چبی ده وی. برپاره کان نه و - نه وان - ده یاندا.

گوتی: "خانم گیان، ئیدی میرده. ناکری پیتی بگوتری نا."

به لام، له کوتایی نه و دوایین رسته یه دا، له کوتایی نه و (ناکری پیتی بگوتری نا) یه دا، وروژانیتی کپ شه پولی ددها. گومانی هه بوو، نیوه یه که له رچی راده پهری، شته کانی لیکده دایه وه نه و نیوه ناقابیله ژیانیتی باشتری بو مناله کانی گهره ک بوو.

گوتی: "دهرؤم و مناله کانم دینم. تاخر له وی میتنه وه دهنه سوالکهر. هه ردووکیان ده بنه سوالکهر. من ده مه وی شلیمه بخونیت. هه ره که مناله کانی نیوه."

نامینه، به و ئومیدو به و خایله یه وه، لای من رویشت. سی مانگ لپی بی خه بهر بووم تا هه مدیس سهر و که لله یه پیدا بووه، نه خوش و له ر و لاواز و پهرت. رهنگ په ریوو ژیر چاوانی رهش داگه راو. نه یده ویست قسان بکات. دانیش و بیده نگیه که ی له مهراقه که ی قورستر بوو. وا هات به خه یالمد شتیک به سهر شلیمه دا هاتوو. سهری راره شانند. نازاری هه بوو. گینگلی ددها. دواچار زمانی کرایه وه. گپراهه وه که چ به لایه کی به سهر هاتوو. له و ماوه یه دا له پاریس بووه کاری کردوو. روی نه هاتوو بیت بو لای من. پاشان، دوو گیان بووه خودان راجا مناله که ی نه ویستوو و له قه ی له زگی داوه. هه نووه سی روزه خوینی هه یه و ژان نیسقانه کانی کلور کردون.

گوتی: "خانم گیان، دلنیام مناله که له زگما مردوو."

گوتم: "ده بی بچیته لای دختور. هه سته بچین بو خه سته خانه."

کهوت به سهر ده ست و پیمدا. ده ترسا. خودان راجا مؤله تی نه ددها. گوتبوی بو لای دختور بچیت، ده تکورم.

ده زمانی فیزاکه ی خودان راجا ته وا بووه گهر پیتی بزانی دهرده کری.

گوتم: "ده بی خه بهری پولیس به دیت."

سهری راره شانند.

گوتی: "تامینه، یاسا پشتگیریت دهکات. حهق به تۆبه."

تامینه له حهق و یاسا بئ خه بهر بوو. کام حهق؟ دونیا ئاوها خولقا بوو. یاسای سروشت ههر ئاوهایی بوو.

تامینه به زۆر برد بۆ خهسته خانو و دوو رۆژ دواتر مناله که ی له بار چوو. مهسه له کهم بۆ خانمی دختۆر باس کرد. هه ناسهی هه لکیشا. ههر یه کسه ر ته له فۆنی کرد بۆ شاره وانی و له سکرتهیری کۆمه لایه تی واده ی بۆ گرت. تامینه م لای خۆم گل دایه وه.

خودان راجا، شپرزو به شات و شووته وه، هاته بهر ده رگای ماله کهم. ده یویست تامینه به رپه تته وه. رپه گه یه نه دا. ده رگای ژوو ره که ی تامینه م کلیل دا. هه رپه شه ی کرد، ته له فۆنم بۆ پۆلیس کرد. ئیدی وهک با تیتی قووچاندو دیار نه ما.

ته وای هه فته من و جه میلا و سکرتهیری کۆمه لایه تی له گه ل تامینه دا قسانمان کرد. له رواله تدا رام ببوو به لام نه ده بوو متمانه ی پئ بکریت. له نیوان بریار و دوو دلیدا ده هات و ده چوو. هه ولتی ده دا. په له قازتیی ده کردو له راجا پر بوو.

ئیدی توو رپه بیه که ی، خۆی خستبووه روو.

ئیدی سه ری له ئاو هینابوو ده ری.

ئیدی ده ی نو ری.

خودان راجا وازی نه ده هینا. ده یزانی ته گه ر ده ست پۆلیس که ویت ته و وه زعی خه راپ ده بیت. به دوا ی رپه گه چاره دا ده گه را. خانمی تارانیی خه ته رناک بوو. تامینه ی له رپه گه لادابوو. کۆتایی هه فته، هه مدیس بۆ سه ردانی تامینه هاته وه، مه زلوم و ژتیوان. به جووتیک پیتلای چهرم و پارچه قوماشیکه وه، به زه رده خه نه به رینه که ی و چاوه پر له فرمیتسک و ددانه پرتوکا وه کانیه وه.

گوتی: "ده یه وی بۆ به نگلادیش بگه رپه تته وه. هه لبه ت له گه ل تامینه دا. دلئ نایه ت تامینه کار بکات. له مه وودوا خه رجیی ته وو باوکه سوالکه ره که ی ده کیشیت. جیگه ی ژن پال میرده." وایگوت و ته ماشای تامینه ی کرد. تامینه خۆشیی به درۆ ده هات. درۆگه لی شیرین، درۆگه لی هاسان و تژی له ئه قین.

خودان خالی لاوازی تامینه به له د بوو. به لئینیدا یه کیتک له ژوو ره کانی سه ره وه ی بداتی. ته و بکاته خانمی یه کهم و شه لیمه ش بنیته قوتابخانه. روخساری تامینه گه شایه وه. گیل

کردنی وی هاسان بوو. که قسه له باره ی مناله کانیه وه ده کرا، شل ده بوو. ته وسا ته و تۆزقاله نه قل و مه نتیقه ی بیر ده چۆه که کردبوو مانه سه ریه وه.

گوتی: "خانم گیان دلّم بۆ مناله کانم توواوه ته وه. ده بی بگه رپه تته وه. شه لیمه ته نه ها ماوه ته وه. موخشین ده گری. به رگه ی دوو رییان ناگرم."

هه مان تاس و هه مان هه مام.

ته و رۆژه ی که ده رۆیشت باران ده باری. رپک نۆ مانگ به سه ر هاتنیدا تپه ده په ری. مافی مانه وه ی یه ک سالییم بۆ وه رگرتبوو.

گوتی: "تامینه تا سئ مانگی تر فیزای گه رانه وه ت هه یه. ده توانیت بگه رپه تته وه. من و ژنه فه ره نساییه که (تامینه له مالی ژنیکی فه ره نساییدا کاری ده کرد) و سکرتهیری کۆمه لایه تی، هه موومان یارمه تیت ده ده یین."

گوتی: "گه ر بریار بیت رۆژتیک بگه رپه تته وه، ته و مناله کانیشم له گه ل خۆمدا دینم. له مه وودوا له مناله کانم جیا نا به وه."

تامینه رۆیشت و من به ته نه ها مامه وه. به خۆم گوت ئیدی که س ناهینم و خۆشحال بووم که له شه ری بینینی قلاقه تی خودان راجا رزگارم بوو.

جه میلا، پچر پچر، هه والی تامینه ی هه بوو، له و باره یه وه خه به ری ده دامی. ژنی یه کهم کردبوویه ده ره وه. ژوو ره که ی هه وشه یان به کری دابوو. له مالی باوکه سوالکه ره که ی ده ژیان، له گه ل شه لیمه و موخشیندا، له مالیکی مقه باییدا، له ژتیر بارانه ته وانه بووه کانا. له ژتیر ئاودا.

دوا ی ته وه ئیدی ونم کردو ون کردنی تامینه ش شتیکی زه حمه ت نه بوو. ئاخه ته و به هاسانی دیار نه ده ما و پاشان، به بی پاساو دوو ره له چاوه روانیی، هه مدیس سه رو که لله ی په ida ده بووه.

تامینه له ژتیر ئاوه تاریکه کاندایارنه ماوه، وهک کاتی که منال بوو، کاتی که لافاو هه ستا و براکانی، هه ر چوار براکه ی بردن. سئ فه رسه خ دوو تر لاشه ی ئاوساوی و بیان له ئا و ده ره هینابوو. که س گومانی نه ده کرد ته و کیژۆله به شه خته بووه شین هه لگه راره رۆحی تپیدا مابیت. به لام زیندوو بوو. هه ناسه ی ده دا، هه ناسه ی هپور. قوماشیکی سپییان پیدادا. به لام ده موچاوی به ده ره وه بوو. که سیک به سه ر سه ریه وه دو عای ده خوتند. تامینه

دهیپینی. نامینه هممو شتیکی لهبیره، تهواوی ساتهکانی لهبیره، له یهکهمین رۆژوه که باران دایکردو ئەو شهوهی که لافاو ههستاو درهختهکهی نیتو باخی له رهگهوه هه لکیتشا و گا و بزنهکانیانی لهگه ل خۆیدا برد، نامینه هممو شتیکی لهبیره. دایکی له هه یوان نووستیوو. باوکی له ژووهره کهی پشتتهوه دوعای دهخوتند. سینی شیتو له بهر ده رگا که بوو. دوایین شیتو. قاپتیک برنجی کولاو بۆ هه موو خیزانه که، نامینه بهوردی هه موو شتیکی لهبیره، ته نانه ت ئەو ساته وهخته شی لهبیره که له ژیر تاودا بوو، ئەو ساته وهخته شی که مردبوو، له سه ره تاوه تا کۆتایی، دهقیقه به دهقیقه.

دوو سال تیه پری. جیژنی کریتکاران بوو. مناله کانم بۆ پارک ده برد که له زهنگی ده رگا درا. چاوه روانی کهس نه بووم. ده رگام کردهوه و چاوم به نامینه کهوت، له گه ل کچیتکی منالی رهش تاله و کورپتکی خپۆله دا. نامینه بوو له گه ل شه لیمه و موحشیندا. باوهرم نه کرد. قاقا پتیکه نی. چاوانی ده ره و شانوه. قه له و ببوو. حه یف. به لام قه له و بیه کی میهره بانانه و خاوه ن جوانیی دایکانیکی به خته وهر.

شه لیمه سه ر به ژیر و شه رمن بوو. به هه مان ئەو شیتوه یه ی که له زه نیندا به رجه سته م کردبوو. موحشین مه شکن و زۆرخۆر بوو. ته ماشای ئەه ملاولای خۆی ده کردو چاوه ره شه کانی ده ره و شانوه. هه ر به رتیه مۆزیتکی هه لگرت و قه پالتیکی لیگرت. ده سته نوچه کانی به داوینیی دایکی سړی و به ده مپکی پر له مۆزه وه پتیکه نی و مۆزیتکی تری هه لگرت. شه لیمه سه ری له قاندو هیچی نه ویست.

چاوانی نامینه له به خته وه ریدا پرشنگیان ده دا. ده یویست قسان بکات، به هه مان ئەو فارسییه ره وان و شیرینه ی که به له دو به باشیی بیری مابوو. نه یده زانی له کوپوه ده ست پتیکات.

له ئەوه له وه ده سته ی پتیکرد: شووه که ی، هه ر له گه ل گه رانه وه دا، به لیتنی خۆی شکاندوووه که وتوته گیانی. ژنه ی یه که م نه خۆش بووه، خۆی خوراندوووه، سه ری به کومباری ژیریا و چه و و زیخی حه وشه دا ساویوه وه سه ری به ده رو دیواردا کیتشاهه. شه وانه ده ست و پتییان به ستوته وه له ژوو رتکی تاریکدا حه پسیان کردوووه. خودان راجا که وتوته مه شروب خۆری و ژنانی بی تا پرووی بۆ ماله وه هیناونه ته وه. کوره گه وره کان ئیشیان نه کردوووه. به رده وام داوای پارهیان له باوکیان کردوووه و که لوپه لی ماله که یان فرۆشتوووه. خودان راجا، هه مدیس، ئەمی خسته وتته وه بهر ئیش. ئەه جارهیان له ئەردن، لای

دیپلوماتیکی ئینگلیز. کابرای دیپلومات، دوا ی ته و او بوونی به لیتنامه که ی، قیزیای بۆ وه رگرتوووه له گه ل خۆیدا بۆ له نده نی بر دووه، پاشان، یارمه تی داوه و مناله کانیشی بۆ هیناوه. - شه لیمه - موحشین - شۆربای شیلیم.

ریز ریز قسانی ده کردو ته ماشای مناله کانی ده کرد. قه فه سه ی سینه ی به رز و نرم ده بووه و سینگه گه وره که ی له سینگی ژنیتکی دوو گیان ده چوو. دوو گیان له له زه تی غه ریزه گه لی دایکانه دا.

گوتی: "خانم گیان، ده تو بزانه، دوا جار مناله کانم هینا."

دوا جار.

گوتی: "خانمی ئینگلیزی ژنیتکی دلۆقان بوو، به لام حه وسه له ی منالی نه بوو. خانم گیان، حه قی خۆیان بوو. ئاخو خۆیان منالیان نه بوو. ژیانیان ده تگوت چه پکه گوله. شه لیمه هار و حاجیی نه ده کرد به لام موحشین هه میسه هه ر خه ریکی یه خچال کرده وه بوو. ئاقل نه ده بوو. خانمی ئینگلیز رۆژی سی دانه مۆزی ده دای، به لام به وه شه وه چاوی ئەم مناله نه وسنه له سه ر قوتووی شیرینی بوو. له هه رشوینیک قوتوه که یان ده شارده وه، ده یدۆزییه وه. هه موو چکلپتته کانی ده خواردن. ئەوسا خانمی ئینگلیز بۆ ژو بوو."

ته ماشای کوره که ی کرد. پتیکه نی. پتیکه نینیک له قوولایی دلپیه وه، له قوولایی به خته وه ترین چالی دلپیه وه هاته ده ری.

گوتی: "شووه که م نامه ی هه نارد له خودانی ئینگلیز داوا بکه م که قیزیای بۆ شه ویش وه رگرت تا بۆ لای ئیمه بیت. هه مدیس ده یویست فیلمان لی بکاته وه. نامه ی بۆ بالیۆزخانه ی به نگلادیش نووسی که ژنه که ی مناله کانی دزیون. هه زار قسه ی درۆی تریش."

- "که واته خودان راجا درۆشی ده کرد!"

نامینه سوور هه لگه را.

ده سته ی به گۆنای شه لیمه دا هینا. له سه ر عه رده که دانیشته و مناله کانی له پال خۆیدا دانیشاند.

گوتی: "خانمی ئینگلیز ده ست و دل کراوه بوو، موچه ی سی مانگی دامی. پرسى: ده ته وی بۆ پاریس، بۆ لای خانمی تارانیی برۆیت؟"

ئەم ئامىنە يە ئو ئامىنە دەست و پىچ سېپىيە دەستە مۆبەى تر نىبە. چارە نووسى منالە كان بە دەستى خۆبە وەبەو لە پىناوى ئەواندايە كە دەجەنگىت. دەزانى گەورە كەردنى منالە كانى لە فەرەنگستان زەحمەتە بەلام بىبارى خۆى داو. چاوانى كراوون و گوپكانى دەژنەفن. بىرۆكە كان لە سەربدا شىو دەگرن، بىرۆكە كانى خۆى. هەستە كانى واقىعەى و لە تارىكايى كوئجە داخراوە كانى زەينىبەو دەپنە دەرى. هېشتا هەر خەون دەبىنى و هېشتا هەر لە فىلمە خەيالسىبە كاندا دەور دەبىنى، بەلام خۆى حەكايەتى فىلمە كە دەنووسى و هەر خۆبىشى دەرهپنە رەكەبە. هەفته يەك مىوانى من بوو پاشان ژوورى بە كرى گرت. رۆژانە كارى دەكرد، هېتور هېتور، بەبى مۆلە تنامەى فەرمى، كارو داھاتى بەقەدەر خەرجىبە كانى بوو. ناوى شەلىمەى لە قوتابخانەى سەرەتايى و ناوى موحشىن ىشى لە باخچەى ساوايانى گەرەك نووسى. مادموازىل شەلىمەو مېسىۆ موحشىن. شەو لە نىوان منالە كانىدا دەنووست و دەيزانى كە ئىدى وەرزى بارانە مەرگ هېنە كان بەبى بوو.

يەك شەموان پشوو دەداو ئىواران لە گەل منالە كانىدا بو سەردانى من دەھات. شەلىمەى لەرو لاوازو رۆح پىنەماو نەختىك گيانى بە بەردا ھاتبۆو. تەماشای خەلكان و دەوروبەرى خۆى دەكرد وەلامى سلاو يان پرسىارە ساكارە كانى دەدايەو. لەتەواوى ئەو ماوہبەدا، خودان راجا، وەك تارمايى، سووسەى جىگە پىتى ئامىنەى دەكرد دەستى لى ھەلنە دەگرتن. ئاخى ئامىنە، چاوكەى داھاتى ئەو ژنى يەكەمى پارەى نە دەدايى.

گوتم: "ئامىنە، ئاگات لەخۆت بىت. دەترسم خودان وەك جارى پىشوو، ئەشقت لە كەللەى بداتەو.

گوتم: "خانم گيان، مەھالە بەھىلم جارىكى تر شەلىمە بىتەو بەسوالكەر. دەمەوى وەك منالە كانى ئىو دەرس بخوتىت. بىتە دختۆر. دەمەوى موحشىن ئىش بكات. بچىتە زانكو. دەچمە بالىۆزخانە داواى يارمەتى دەكەم. ھەرچ شتىكەم لە دەست بىت دەيكەم."

تەواوى قسە گەلىك كە دەيكرد قسەى بونىادەمىكى تا لىھاتوو بوو، بونىادەمىكى وروژاو و ياخىي. سەرى لەژىر ئاو ھىنابوو دەرى و لە ھەواى ئازاددا ھەناسەى دەدا. ھىچ كاتىك ئامىنەم ئاوا تۆكەمەو شىلگىر نەبىنىبوو، ھىند بىدارو ئاگادار. دەمىنى پىتكانى بى تاو نىن و جەستەى نوچ نابات. دەمىنى چاوكەانى پر لە پرسىارو بەرخۆدانن و گوپكانى لە دووى دەنگە كان پادەكەن.

خودان راجا لە رىگەى منەو، بەدواى ئامىنەدا دەگەر او منىش نامە كانى، بەبى ئەوہى بىانخوتىنمەو، دەمخستەنە تەنەكەى زىلەكەو نەمدەزانى بارو بنەى پىچاوەتەو بەو زووانە سەرو كەللەى پەيدا دەبىتەو. ئامىنەش ئەوہى نەدەزانى. سەرقالى كارو ژيانى نوتى بوو. شەلىمە، بەو جەستە لاوازو روانىنە شەرمەبەو، پەلەقازىتى دەكرد لە گەل زەحمەتسىبە كانى ژياندا لە غەربىسى زۆرانى دەگرت. ساردىي و گەرمىي ژيانى چەشپوو دەيزانى چۆناوچۆنىي خۆى پى بگەبە نىت. برا گچكەكەى بو باخچەى ساوايان دەبرد، دەبەپنەبەو، كە داىكىشى لە مائەو نەدەبوو، ئىشە كانى وى دەكرد.

ژيان بە تارمايى دەگوزەرا. دلە پراوكىكان ھىنى پابردوو بوون.

لە مائەو دەنىشتسبوم و لە دەرگا درا. - تەق تەق تەق - و پاشان زەنگىكى درىژ. دەرگا كەم كەردەو ھەناسەم وەرگرت. چاوەرپى مىوانىكى ھىندى نەبووم، ئەویش بەو بىچم و قلاقەتەو. بۆنى تىژى عەترى چر بە پارەو كەدا بلاو بوو ھەناسە پچر پچرە كانى خودان راجا لە قولايى مەنجەلى داو دەرمانەو ھاتە دەرى. بەخۆنە وىستىبەكى درۆبىنەو سلاوى كەردو بىنىم كە ددانە كانى زەردتر بوون و زمانىشى تەر بە ماددەبەكى سوور. بويمىخى بەستوو، چاكە تىكى رەشى لە بەردا پىلاوى تىنس لە پا دا- پىلاوى تازە كپراو، ھەلەت، لە پىلاو فرۆشەكەى سەرى كۆلان، ھەمان رۆژ.

دەسپىكردنى ژانە سەر.

نەفرەتسى.

سلاو و ئەحوالپرسىي كەردو لە ھەوالى ئامىنەى پرسى. خۆم نەكرد بەخواوہنى. گوتم نازانم و ئىزنم دا. لىنە دەگەر. ھەمدىس لە دەرگای داہو - تەق تەق تەق - و زەنگ لەدواى زەنگ. لەدووى دەرگاوە پىمگوت كە بۆتە ئەرك و ھەر ئەلعان لای پۆلىس شكاتى لى دەكەم. راجا ترسىكى تايبەتى لە پۆلىس ھەبوو، ھەر كە دەنگى (پ) و دەنگى (سین) ى دەژنەقت، ئىدى لە پى دەكەوت. ئەمجارەش بەپەلە كلكى ناہو سەر شان و تىي قوچاند. تومەز لەسەرى كۆلان وەستاو و چاودىرىي دەكات. ئەمەش كارى ھەموو رۆژىكىبەتى.

يەك شەمە بوو. چاوەرپى ھاتنى ئامىنە بووم تا ھەوالى ھاتنى مىردەكەى بدەمى. مەغرىب بوو، ئامىنە بى خەبەر لە ھەموو شتىك، بەشەلىمەو موحشىنەو ھات. خۆشحال و بەختەو لە نىوان منالە كانىدا. بەكەشم و نەشمى دىرىنەبەو تەماشای دەوروبەرى خۆى

دهکردو حهزی دهکرد خه لکیش ته ماشای کهن. خوئی خستبووه روو، جهسته قایل و وه ناگاکه ی وهک جهسته یه کی بهشکو، له گهل خویدا کیش دهکرد. ده مبینی بوته دایک و هیلگه لی میهره بان له سهر روخساری نه خشبووه. غه بغه به یه کی گچکه له ژیر چه ناگه بیدا چی ببوو، چهند تالیتی سپیش له نیو پرچه بریقه داره که بیدا خو بان ده نواند. قوولایی بیلبله لی چوانی ده دره وشانه وه - دره وشانه وه ی وروژانیتی ناماقوول و نارزه ووبه کی بزر. توورده یی، ههستیکی نوئی بوو که هپزی به وی ده داو کلپه ی به هه ناسه کانی ده سه ند. جهسته ی نا تارام بوو. ده جوولا، پینچی ده خوارد، نارقه ی ده کرده وه گهرمایه کی ناوه کیی بوژی کردبوو. ساته وه ختیک سهر حال و دلنیا له خو بوو، ساته وه ختی دواتریش دردوژنگ و نیگه ران. رایهل ده بوو به خایله گه لی ناته واو و نارزه ووبه کی کپه وه نه خشه ی جو راو جو ری داده رشت. هه زار شت هه بوون که ده بوستان و پیتی له سه ریان داده گرت. هه زار شت هه بوون که نه یده بوستان و لیبیان ده ترسا.

گوتم: "تامینه، چما نازانیت شووه کهت هاتووه."

وشک بوو. دهستی شه لیمه ی گرت و به خه مه وه له کورده کی روانی. ترسیکی ناشنا روچووه به دهنیبه وه.

ترسیکی دیرین.

ترس له ماسی سپیی مه رگی ژیر ناوه سارده کان.

هه ستایه سهر پا. ده بوستان راکات. هه لده له رزی. روانینی وهک باز نه گه لی رووی ناو، سهر گهردان و دردوژنگ بوون و جهسته ی هه مان دلنیا یی پیشووی نه بوو.

گوئی: "ته لعان ده چه سو راغی خانمی یارمه تیدهر. پاریزه رتیکیش ده ناسم. راجا هاتووه مناله کان به ری. ته دی چ بکه م؟"

شه لیمه بیدنگ بوو. یهک وشه له قسه کانی نیمه حالی نه ده بوو، به لام ده بیینی دایکی شپرزیه و دلنیا بوو که نه و شپرزیه ناکاوه ی دایکی په یوه نده به باو کییه وه. ته نانه ت موخشینیش بوئی مه سه له که ی کردبوو که مه ترسییه کی شاراه هه ره شه له وو دایکی دهکا و دوا یین له ته موز، له گز شه ی گو پیدا به تو په لیبی ما بوو.

له بییری ریگه چاره یه کدا بووین که له زهنگی ده رگا درا. خوئی بوو - خودان راجا. شه لیمه و موخشین خو بان لکاند به دایکیانه وه و تامینه ش له پشت منه وه راوه ستا. ته پ و

کوتی دلیم ده ژنه قت. موخشین موئی کردبوو، شه لیمه له عه رده که ی ده نو ری.

خودان راجای ده م به پیکه نین، به ددانی زهردو پیتلوی سپیی که تانیبه وه، هاته ژووری و فیلته ری جگه ره که ی خسته نیو ئینجانه ی لای ده رگا که وه - کوکه له دوا ی کوکه و به لغه مه که ی له ده سه سرپکی چلکن نا. پاکه تیک شیرینی بو من هینا بوو. دوو مه ساسه ی له گیرفانی ده رهیتا و به موخشین دا. تامینه خوئی برده پیشه وه و زیت زیت له چوانی میرده که ی روانی.

خودان راجا بازنگیکی ئالتونو نیشی بو ئامینه هینا بوو - هه مان نه و بازنگه ی که ژنی به که می له تامینه ی زهوت کردبوو. تامینه بازنگه که ی ناسیبه وه و دهنگی به رز بووه. به که م جار هیتوو پاشان به رز و به رز تر. مه گهر خودا ده یزانی چیبی پی ده گوت. زوبانه که ی به له د نه بووم، به لام له ته کاندانی سه رو ده ستیبه وه مانای قسه کانی دیار بوون. موخشین دایه خو ری گریان و شه لیمه ش رایکرد. رایکردو خوئی له موبه قه که دا حه شاردا.

نو ری من بوو بیتمه ناو مه سه له که وه. تامینه م هیتور کرده وه و به راجام گوت ده ست له هه ره شه و نه زبه تدانی تامینه هه لگ ری.

که وته خانم گیان خانم گیان. توورده ییه که ی هیتور کرده وه. قلاقه تی باوک و شوویه کی فیداکاری به خو وه گرت و رووی خوئی به تامینه پیتشان دا. خوئی کرده مشکی تو ییوو گونای موخشین ماچ کرد. سه ری له ژیره وه نا، هه ناسه یه کی به سوئی له قوولایی دل وه هه لکیشا، خودا حافیزی کردو به رو واله ت رویش ت. نه من باوهرم کردو نه تامینه ش.

گوتم: "تامینه، نه که ییت فریوی که له که کانی بخویت."

دهستی مناله کانی گرتبوو. گیتو ویتز منی به چی هیش ت.

مانگیک تپه ری. چ هه والیتیکی تامینه نه بوو. دلنیا بووم هه مدیس که و تو ته وه داوی شووه که ی و نه مده زانی چ به لایه کی به سه ر هاتووه. تا نه وه ی که جه میلان له کو لان بیینی. نه و هه والی تامینه ی لا بوو. گوئی تامینه هه ره وهک جار ان نیش دهکا و پاره که ی وهک هه میشه، له سه ر تاقه که بو خودان داده نیت. خودان راجا له ریستور انیتی هیندی کار دهکا و ژووری گرتووه، ته له فیزونی کرپوه و بو خوئی باشه.

پرسیم: "ته دی مه گهر مو له تنامه ی کاری هه یه؟"

نا. مو له تنامه ی کاری نه بوو. سو پاس بو خودا. به خو م گوت نه گهر کاری نایاسایی

بکات، ئەوا وەزعی خەراپەو دەتوانی پشستی ملی بگیری و بە لەقە بکریتە دەروە. بە کورتیی مەسە لەکە لەسەر بریاری نامینە دەووستا. نامینە سەرەرای بوونی خایله گەل، توورەیی و بریار، سەرەرای بوونی منالەکانی، هیشتا لە بەرامبەر قودرەت و فەرمانی شوو کەیدا لاوازو، دلنیا نەبووم کە تین و تاوی سەرپیچی کردنی وی هەبیت.

جەمیلا پیتی وابوو نامینە لە ناو خۆیدا خۆی دەخواتەو و وەک مار کە پکە ی کردوو. ناگر لە ژێر خۆلە میسدا یەو لە یەکی تیک لەو رۆژانەدا کەلپە دەسەنیت. هەر وایش بوو. بورکانی خامۆش، زووتر لە وادە ی خۆی، کەوتە چۆ قوڵتە قوڵت.

نامینە شیرزەو کلافە یە. شەوانە خەوی لی ناکە ویت. نەخۆش کە و توو وە تای هە یە. دلێ بەردەوام تەپ و کوتییە تی و جەستە ی ناگر دەسەنیت. ناقایل و نارازییە. نایەوی پارە کە ی لەسەر تاقە کە بو خودان دانیت. حالی بوو کە ئەو پارە یە هی خۆ یە تی. هینی شە لیمە و موحشینە. دلێ تیکە ل دیت. دە یە ویت هاوار بکا بە لام دەنگی دەرنایەت. خواردنە کە ی سووتاندوو و لیدانی خواردوو. لیوی هە لئە شیاو و برووسکە بە پشتیدا دیت. حەز دەکات بە مەشت بە دەرگا و دیواردا بمالیت. حەز دەکات شت بشکینیت. چاوەرپیە و چاوەروانی نازاری دەدات. دەزانیت هە لئە ژاردنی رووداو وەکان و ژبانی لە دەستی خودان راجا چۆتە دەرو وە ئیدی زەندە قی لەو پەرتە وازە یی و نازادییە چوو.

خودان راجا، نیو شەو، مەست و ویران لە دەرو وە دیتە وە. ژوو رە کە یان لە سەری سەر وە یە، لە نەومی شە شەم. رینگە کە ی درێژە و ئە مەیش مەست. لە سەر هەر پیلیکانە یە ک دادە نیشیت و وە نەوزیک دەدات.

نامینە لە ویدیو دەرگا وە چاوەرپیە تی. دلێ کە و تۆتە تەپ و کوت.

خودان راجا مەست و دلخۆشە. تیری خواردوو و تیری خواردۆتە و وە گوتیز بە دەمی دەشکینیت. گۆزانی دە لیت. لە خە یالی هە ستاندا نییە. هاوسییە کیان دەرگای ژوو رە کە ی دەکاتە و وە بە سەریدا هاوار دەکات. راجا بیدەنگ دە بیت. دەنگی پیتی بە گوتی نامینە دەگات. پاژنە ی پینا وە کە ی نالی پیو یە و تە قە تەق دەکات. پاشان، پینا وە کانی دادە کە نی و ئە و جە هانکە هانکی هە ناسە ی لە نەومی سپیو دە ژنە فریت. دەرگای ژوو رە کە ی نامینە نیو کرا وە یە. گلتۆپی راره وە کە سووتا وە. خودان راجا نوچکە دە بات. کوپرە کوپرە دیتە ژووری. پای پە تی خودان لە جانتایە کە ی سەر ری دە گیری و هە لئە نگوی و بە سەر شە لیمە دا دە کە وی. شە لیمە دە زریکینی و وا مە زەندە دەکا دز هاتۆتە سەریان، لە جینگە کە ی

را دە پە ری. سوراحی ئا وە کە لە ژوو ر سە ریدا هە لئە گیری و بە توندی بە سەر راجا ییدا دە کیشیت. نامینە بو یار مە تیدانی کیشە کە ی دیت. ژن و میرد دە کە و نە گیانی یە کتر. راجا قژی نامینە لە بیخە وە دە گیری و هە لئە سوور پینیت. موحشین گاز لە پای باوکی دە گیری. نامینە هاوار دەکا و داوای یار مە تی لە هاوسیکانیان دەکات. دەرگای مال دە کاتە و وە بە پای پە تی بە راره و و پیلیکانە کانا راده کات. راجا دوا ی دە کە ویت. هاوسیکانیان دە رژی نە دە ری. نامینە بو بەرگری کردن لە منالەکانی چنگ لە دە موچاوی خودان دە گیری. خودانیش کە فگیری کە لە دەستی شە لیمە هە لئە پچرو قینی و بە سەر تیزە کە ی دە کیشیت بە سەر و دە موچاوی نامینە دا. نیوچە وانی نامینە دەشکی و سەری دە قلیشی. خوتناوی و نیو گیان لە سەر پیلیکانە کان لە هۆش خۆی دە چیت.

هاوسیکان تە لە فۆن بو پۆلیس دە کەن. خودان راجا بەر لە گە یشتنی پۆلیس. دیار نامینیت.

نامینە منالەکانی هە لئە گیری و بو مالی ئیمە دیت.

گوتی: "خانم گیان، دە مە وی شکاتی لی بکەم. فیترم کە. تە لە فۆن بو کتی و بو کوی بکەم؟"

گوتم: "بو پۆلیس. نازیم بو پۆلیس." وامگوت و هە ناسە بە کە ی ئاسو و دە بیم هە لکیشا. دە تگوت باریکی قورس لە سەر شانم دا گیرا وە. چە ند هە نگا و تیک چوو بو وینە پیش، هە نگا و گە لی گە و رە و چارە نووساز.

نامینە گوتی: "ئە و پیاو زولمی لە من و منالەکان کردوو. دە مە وی داوای تە لاقی لی بکەم. ئە دی بو تە لاقیش دە بی بە پۆلیس بگوتیت؟"

نامینە بو یە کە مین جار، تامی یاسا و پۆلیس و شکاتی دە کرد و هەستی دە کرد کە لە م دونیا یە دا بە تە نی نییە.

گوتم: "تارام بگره. یە کە م جار دە بی شکاتی لی بکە ی ت. نۆرە ی تە لاقیش دیت." تارامی نە دە گرت. تە لاقی دە ویست. هە مان رۆژ. هە مان دە قیقە.

جە میلا یار مە تیی کۆ مە لایە تی و یاسا گە لی پە یو نە بە بیانیان بە لئە بوو. نامینە ی بو شارە وانی گە رە کە کە ی بردو پارێزە ریکی بە خۆ رایی بو گرت. من، جە میلا و ئە و خانمە ی کە نامینە لە ماله کە ییدا کاری دە کرد، بە کۆ مە ل پارە مان خستە سەر حیسابە کە ی نامینە و بە و

هۆبه شهوه كه چه په كان له سهر حوكم بوون و ياسای مانه وه و كوچ هاسان تر ببوو، كارتی مانه وهی ئامینه یان تا پینچ سال درپژ كرده وه.

خودان راجا ماوه په ك خوئی شارده وه. بۆ سهر كاریش نه ده چوو. چاوه ری بوو شته كان بچنه وه شوپنی خوئی و ئامینه له كه ری شهیتان بیتته خواره وه. دلئ به شعوری سنوورداری ئامینه و زهینی فه راموشكاری وی خووش بوو. دلئیا بوو ده توانی به مستیك وشه ی فریوده رو به لئینگه لی په نگا و په نگ، دلئ سافیلكه ی وی به ده دست بیتته وه. نامه ی بۆ ئامینه نووسی، نامه ی پر له ئاه و كپوزانه وه له دووری مناله كان و ته نهایی و دلته نگی و خه می غه ربیی.

ئامینه نامه كه ی بۆ من هینا. گوتی به لئینه كانی ئه و پیاوه هه مووی درۆن و تا ته لاقی لی وهرنه گرتت ناحه ویتته وه. له رووی مشووریشه وه ژووره كه ی خوئی گۆری و ئادرپسه نوپیه كه ی به كه س نه دابوو.

خودان راجا، بیده نگی ئامینه ی به حسیی قایل بوون لئكدابوو وه به ئومیدی وهرگرتنی پاره كانی ئامینه - دوو مانگ مووچه - بۆ قوتابخانه ی مناله كان ده چیت. شه لیمه له دووره وه ده بیینیت. تئكه لای قوتابیه كانی تر ده بی و خوئی له چاوه نیوه مه ست و خوماره كانی باوكی ده شارپته وه. به للام موحشین تیده كه وئ و فریوی مشتیک نوقول و چند مۆزیک ده خوا. ده ست له ده ستی خوداندا به ره و ماله وه ده گه پته وه. كابرای هیندی، سه ره له نوئی، له ماله كه ی ئامینه دا نیشته چی ده بیتته وه. ئامینه چاوه ری درفه ته. ته له فۆن بۆ جه میلا ده كا و جه میلاش هه وال به پارپزه ری شاره وانیی ده گه یه نیت. ئامینه له خودای ده وئ راجا لئی بدات. هاوسیکانی له پلانه كه ی ئاگادارن. بهرگری لی ده كه ن. خودان راجا، شه ویتکیان، دلخوش و دم به پئیکه نین، به پئیلیكانه كاندا سه رده كه ویت. ئامینه ده رگاكه ی لیده كه ته وه. سه ر داده خوا و نادویت. راجا له سه لاری و گوئی رایه لئی ژنه كه ی دلخوشه. سه ر ده له قینئ و هه ر به ریوه داوای ئاوو خواردن ده كات. ئامینه له جیی خوئی ناجولئ و كابرای هیندی بهرزرتر قسه كه ی دووباره ده كات وه. ئامینه هه ر گوئی پئ نادات. راجا ده حه په سیته. تی ناگات. خووی به و جوړه ره و تارانوه نه گرتوه. كونه كه پووی ده كرتته وه و داده خری و به مشته به میزه كه دا ده كیشیت. ئامینه، هه روا خوئی تی ناگه یه نئ و جووی نازنی. راجا له جیگه كه ی راده په ری و پرچی ده گری و رایدیه كیشیت.

مناله كان له راپه وه كه هاوار ده كه ن. داوای یارمه تیی ده كه ن. له ده ره وه به ده رگای ژووره كه ی ئامینه دا ده كوتن.

راجا تی ناگا. ئاو و خواردنی ده وئ. برسپیه تی. حه وسه له ی نییه. ده رگاكه ده كات وه. دوو كه س له ویدیو ده رگاوه چاوه ری. خاتوو ئامینه یان ده ویت. دینه ژووره وه. راجا هه ست به خه تر ده كات. هه لده سی و نیازی رویشتنی هه یه، رایدیه گرن. داوای پاسپورت و كارتی مانه وه و مۆله تنامه ی كاری لی ده كه ن. وه زعی خه راپه. خه راپتر له وه ی كه مه زه نده ی كرده وه. پتیه بووه ریگای راکردنی به روودا داخراوه.

یهك هه فته مۆله تی ده ده نئ خاکی فه ره نسه جیبیتت.

ئامینه به ته نئ كاره كانی تر راده په ری نیت. یه كسه ر، له گه ل پارپزه ره كه یدا ده چیت بۆ بالیوژخانه ی به نگلادیش و داوای ته لاق ده كات. هاوسیکان له بهر ژه وندی وی شایه تیی ده دن. بالیوژخانه لایه نی وی ده گرتت.

خودان راجا تیشكاوو ویران، بهر له رویشتن بۆ سه ردانئ من هات، ببوو مشك و به درۆوه ده گریا. رهنگه گریانه كه شی به راستیی بوو بیتت. گوتی ئامینه حه یای بردوو، ئامینه به ره لا بووه دوو گیانه و ئه میش به ناوینشانی كه سیكی موسولمان مافی ئه وه ی هه یه سه ری بپرتت. خوینی حه لاله. به للام، له به ره ئه وه ی ئه و پیاویكی دل و ده روون پاك و به ریزه، ئاماده یه له ئامینه ببووری به و مه رجه ی مل بدات، تویه بكا و له ته كیدا بۆ به نگلادیش بگه رپته وه.

بیده نگ بووم. نازانم بۆچی دم و ده ست به زه ییم پتیدا هاته وه. شه رمه زار بووم و حه زم نه ده كرد ئاوها به زه لیلی بیینم.

گوتی: "ژنی یه كه میان بۆ نه خویشخانه بردوو. ده لئین سه گی هار گازی لی گرتوه. چاره سه ری نییه. شیت بووه. ئامینه ش هه ر شیت بووه. هار بووه. خودا غه زه بی لی گرتووم. هه موو ژنه كانم هار بوون. خانی تارانیی، ئه دی به رای تو من چ بكه م؟"

دانیشتبوو، له خه یالی رویشتن نه بوو. ده سته وه سان و لۆژیکی دیرینی نه ییده توانی ریگه چاره بۆ كیشه و گرفته نوپیه كانی بدوژیتته وه.

گوتی: "خانم گیان، باوكم سی ژنی هه بوون، له ژنه كانی ده دان. هیچ كامیكیان هار نه بوون. ئه وه نه ریته خیزانه كه بوو. ئه وه یان قه بول بوو كه پیاو خودانه. ئه وه ياسای سرشته. ژنیك پاسه وان بۆ شووه كه ی و ناگابیتته وه ژن نییه. فه ره نگستان قوری كرد به سه ر ئامینه دا. خه تای خۆم بوو ئه وم بۆ ئیره هه نارد. له ئیران چند ژنیكی باش بوو، له عاره بستانیش ژنیكی گوئی رایه ل بوو. هار نه بوو. فه ره نگستان ئه وی گۆری. ئه وی

بەدبەخت كرد.

ژنى يەكەمىيان لە ئۆزى زەمىنەكە حەپس كەردوو و كۆرە گەورەكان پارەو پوولى باوكيان ماشىبەتەو. حەكايەتە درۆيىنەكەى راجا - ئاگر گرتنى شارو مالهەكەى - بوو راست و گەر بىهوى پارەى بلىتى ئامبەش بەدا ئەوا پوول لە گىرفانىدا نىيە. نازانى لە چ گوناھىكى گەورەو گلاو و لە ماناي پروداوكان تى ناگات. ژنى يەكەمى لە خىزانىكى خواپىداو و هاتوو. باوكى بازىرگانى قوماشە. دواجار، ژوورەكانى سەرەو هى وىن. دەبى هى ئەو بن. مافى ئەون. ئامبە هىندۆيە. باوكى سولكەرە، دلئى موسولمان نىيە. دواجار جىگەى وى، ژوورەكەى خوارەو يە. سروسىيە. هەموو شتىك لەسەر بناغەى ياسا و حىكمەتى كۆن شىوئى گرتوو. دواجار، ئامبە ناژاوى ناو تەو و پىتى لە بەرەكەى خۆى زىاتر راکىشاو. دەبى داركارى بكرىت. دەبى ئاقل بكرىت. دەبى جەلەوى بگىرئ و دەست و پىتى بىه سترىتەو. خودان راجا بە پىتى ياساى قەبىلەكەى رەوتارى نوواندوو، بە پىتى ياساى باوو باپىرانى. پاساويك بۆ بەدبەخت بوونى خۆى نابىنىتەو و شكاتى لە پۆلىسى فەرەنسە هەيە. بەلام هىچى پىناكرىت. خۆزىا ئامبەى بۆ فەرەنگستان نەئاردبا. خۆزىا.

ئامبە تەلاقى وەرگرتوو ئەفسوون و واق ورمائو، زەق زەق لە خەلكان و لە چوار دەورى خۆى دەنۆرئ. بەخۆى تازەى ناتاشنايە و ترسى لەو ئازادىيە رووتە هەيە كە گەمارۆى داو. بى ئەندازە رىگەكانى بەردەمى و آلان، ئەدى كامىان هەلبىزىت؟ لەمەودا بەرپرسىارى كارەكانىيەتى، بەرپرسىارى منالەكانىيەتى. ئىدى چ خودان راجايەك لەمىيانا نىيە تا زۆرى لى بكا و شىوئى ژيانى بۆ ديارى بكات. رادەكات، دەسورپتەو، دەكەوئ و خۆى بەدارو ديوارا دەدات. هەراسانە. تەنىيە. بەو شەو، ژىر پاي پتەو و ئەو عەردەى ژىر پاي چارەنووسى منالەكانىيەتى. ستونگەى مال و شوىنگەكەى لە ناوئەندى ئەو عەردەدا داکوتراو. لىرەو يە كە دەيەوئ دەست پىبكاتەو، لەم خالە تۆكەيەو لەم ساتەوختە تايبەتەو.

دەبىت شەلىمە بىتە دختۆر. دەبى موحشەين ئىش بكا و پارەى مۆزەكانى دەرىنئ. ئامبە مالىكى راستەقىنەى دەوئ، مالىك رۆنراو لە بەردو چىمەنتۆ كە بتوانىت لەبەر زەبرى لافاوو زىباندائى خۆى راکرئ.

دەبى بۆلام. هەناسە پرکىتى پىكەتوو.

دەلئى: "خانم گىيان، سەرم قەرەبالخە. دەبى مۆلەتنامەى كار دەرىنئ. دەبى پارە

پەيداكەم. دەبى منالەكان گەورەكەم. دەبى لەبىرى كارتى مانەو ودا بىم و لەبىرى ئايندە.

ئايندە؟ بەم وشەيە غەرىم. ئاخەر هەمىشە لەگەل ئامبەدا لە بارەى رابردوو و دەو اوو، قسەكانمان لە بارەى تاران و رۆژانىكەو بوون كە لەمالئى ئىمە بوو. ئەو تاقە دونبايەكى واقىعەى بوو كە شارەزاي بوو. كەچى هەنووكە، ئامبە، بەيەك باز پىشى منى داو تەو و زەمەنىكى نوئى دۆزبەتەو، زەمەنى سەبىنئ. خۆى و منالەكانى، لە پىشى پىشەو، لە رۆژگەلىكى باشتردا بەرجەستە دەكا و بەرەو ئەو رۆژانە رادەكات. دەستى منىشى گرتوو و بەدوئى خۆيدا كىشم دەكات.

ئامبە رۆشنى و وەك هەمىشە بزر بوو. بەردەو ام بىرىم دەكرد. بەلام نىگەرانى نەبووم. دەمرانى لە جىگايەك لەگەل منالەكانىدا سەرقالئى كارو ژيانە.

جەمىلام لە سەر جادە بىنى. دوايىن هەوالئىك كە لە بارەى ئامبەو هەبىو، هىنى سالىك لەو و بەر بوو، هىندەى دەزانى ئامبە لە پارىس رۆشستوو و لە شارىكى ترە. تا، دواجار، خۆى تەلەفۆنى كرد. دوو سالى تىپەرى بوو. لە شارىكى باشورى فەرەنسەو تەلەفۆنى كرد.

خۆمانەو گەرم و گوو بوو. دەم بە پىكەنەن و خۆشحال. وەك بلىتى هەر دوئىنى لەلای ئىمە رۆشستبىت. نەيدەزانى دوو سالى تىپەرى (دوو سالى درىژ) و لەم ماو يەدا هەزار شت روويانداو. دوو سالى، لە ژيانى ئىمەيەك كە رۆژەكانمان دەماردن و بەختەو و رىبە چكۆلەكانمان، زەرپە زەرپە دەپتو و ئەو دوو سالى بەدرىژايى عومرى نوح بوون. ئاخەر ئامبە بەلۆزىكىكى تر كاتر مپىرەكەى كۆك دەكردو پەيوەندى وى بەزەمەنەو لە حىكمەتىكى دىرىنەو سەرچاوەى دەگرت، لە خەونى چەند مىلۆن سالىەى خوداگەلىكى ئەفسانەيەو.

گوتم: "ئامبە، ئەرى ئەو هەموو ماو يە لە كوئى بوويت؟"

- "كام ماو؟"

- "كچى دوو سالى واتە يەك عومر. من وا پىر بووم!"

پىكەنى و پىكەنىنەكەى رىك هەر لەخۆى دەچوو، خۆى جارانى، خۆى ئەو كاتەى كە لەژىر درەختەكانى باخەكەى ئىمەدا لەتاران رادەكشاو خەونگەلى ئالتونى دەبىنى.

گوئى: "خانم گىيان، مپىردم هەيە. مپىردەكەم جىلە. باخەوانە. ئىمەيش هەر لەباخەكەيدا دەژىن. دوو ژورمان لەودىو دايرەى باخەوانىيەكەيەو هەيە. هەر دەلئى باخى خۆمانە. خۆزىا ئىوئەيش دەهاتن. دەهاتن بۆ لای ئىمە. خودا گەورەترىن باخى دونباي بەمن

به خشيوه. جيگه بۆ ئيوه و مناله كانيشستان ههيه. خانم گيان، دوو منالتي ترم ههن، دووانهن. شهليمه بۆ قوتابخانه دهچيت. فهره نسايي قسان دهكات. مادموزتيل شهليمه. راجاي داماو بووه ته سواله كهر. ژني يه كه مي گهراوه ته وه بۆ لاي باوكي. باوكم بهر له وه ي برت، كارتى سواله كه ي خو ي داوه ته راجا. گوڤه پان و شوتني سواله كرده كه ي خو ي شي پيداوه. ئاخه هه رچييه ك به زواي بووه. باوكي شهليمه يه. منيش خو م ده مه و ئ سه رتيك بده مه وه و بيمه وه. ئاخه نيوه ي دل م له و پنده ره. نيوه ي زياتر."

ته له فۆنه كه پچرا. چاوهر پيم كرد. پيم وابوو هه مديس ته له فۆن دهكات وه، نه يكرده وه. خووم به هات و چۆي ئامينه وه گرتبوو. ده مزاني هه مديس سه رو كه لله ي پهيدا ده بيته وه.

ده سال به سه ر دوو ايبن ديداري من له گه ل ئامينه دا تيده په ر ي. له ده رگا ده دن. زهنگ ليداني لاسارانه و نا ئارامانه ي مناله كان نيه. زهنگي كه ستيكي غه واره و به پاريزه. كه ستيك كه مه زنده دهكات به هه له هات بيت يا خود بوو بيته ئه رك.

- "كيتيه؟"

بيده نكيي.

له وديو ده رگاوه راده وه ستم. جاران گه ر يه كتيك له ده رگاي دابا، ئه وا به نه ريتي خو مان، به به پرس يا خود چ واهيمه يه ك و به به ترس له خه لكانى غه ربه، ده رگا كه مان به رو ي ميواني تازيزو گليني چاواندا ده كرده وه. ماوه يه كي ويست تا خوومان به پرسيارو پاريزه وه گرت، تا ئه لقه ريز له ناوه دانين و له چاوي زه ره بينيه وه له وديو بنورين.

هه مديس ده پرسم: "كيتيه؟"

دهنگيكي نا ئاشنا ده لتي: "منم."

"من"، ههركي بهن، دهنگيكي ناسك و شه رمني ههيه. پيموايه به هه له هاتوه. ده رگا كه ده كه مه وه. كيژتيكي ره شتاله، به چاواني گه وره ي شه رمين، پرچه دريژه كه ي هونيه ته وه و پيلاوي قه يتانداري له پادا، به رامبه رم راوه ستا وه. جلكي هينديي له به ردايه - سارييه كي رهنگ بادامبي.

به فه ره نساييه كي ره وان سلاو دهكات. فه ره نساييه كي پاراو، ناوي شهليمه يه. سه ري له ژيره وه ناوه و شه رم دهكات.

له باوه شي ده گرم و بۆني داكي به كه پومدا دهچيت. به لام جوانيه كه ي ئه وي نيه.

ده لتي دوو سالي زانكو به تي، زانكو ي پزيشكي. دهيه وي بيسته پزيشكي منالان. پيده كه ني. ددانه سپيه كاني داكي ههن.

ده لتي موخشين له ئاماده ييه. وينه كه يم پيشان ده دا. پيلاوي تينسي له پادا و هيشتا كه ميك چيلاك و چه ويله. هه ردوو كيان پاسپورتي فه ره نسايان هه يه، جگه له خوشك و براهه كي تري ته من يازده ساله يان. باوه پياره كه يان پياويكي ميه ره بانه. خه رجيان ده كيشيت. خو ي شي بورسي خو يندني هه يه وه فه ته ي سي رۆژ له كتيب فرو شييه كي ئينگليزي زويان كار دهكات.

ده مه وي له باره ي ئامينه وه قسانم بۆ بكات، له باره ي ژيانيه وه، له باره ي باخي گه وره و به رنامه كاني ئاينديه وه.

بيده نگ ده بيت. چاواني له عه رده كه ده بري و خه ميكي ميه ره بان له سه ر روخساري ده نيشيت. خه مي كيژتيكي ئاقل و متمانه به خو. خه مي كيژتيكي به ننگلاديشيي.

دل م داده كه ويت. نامه وي بزائم. به خو م ده ليم باشتره، هه رليزه، ده موده ست، ليكتر جو ي بينه وه. ده مه وي ئامينه له باخه سه وزه كه يدا به رجه سته كه م و بۆ هه ميشه ئه و وينه يه يم له ياده و هريدا بيميت.

بيده نكييه كه ي شه ليمه ئاويتته يه به شه رم و قايل بوون. جانتا كه ي دهكات وه. زه رفيكي زه ردي لي ده رديتيت. ده لتي: "دايكم ده يو يست ئه م وينه يه تان بده مي. سوپاسي ده كردن. شه ش مانگ له مه وه بهر مرد. دوو جار چاواني كرده وه و باسي ئيوه ي كرد. ناوي ئيوه ي هينا. من ئه م سال خو يندنه كه م ته وا ده بيت. بۆ به ننگلاديش ده گه ريمه وه. هه مديس لافاو هه ستا وه ته وه. زۆر كه س مردوون. كه مييان له پزيشكدا هه يه. باوكيشم هه ر نه خو شه. چاواني نا بين. ده به ئاگام لي ي بيت."

هيند ده سته مو و هيو ر له باره ي مردني داكييه وه قسان دهكات كه ئيدي منيش ئه و روودا وه مه حاله به هاكه زايي و ره ده گرم. ته نانه ت پيوستى به راقه ي زياتر نيه. بوچي و چۆن؟ گرینگ نيه. مردن به رده واميي ژيانه. جوژتيك سه فه ره. بروام به ديارنه مانه دريژه كاني ئامينه هه يه و پيموايه رۆژتيك، هه مديس سه رو كه لله ي پهيدا ده بيته وه. ئاخه ئه وسا بۆي گي رابوو مه وه كه چۆن داكي، له گه ل شه پۆله قوراوييه كانا، هيو رو به كا وه خو دوور كه و تۆته وه له چاوه خامۆشه كانيدا چ ترسيك يان سه سه رتيك نه بووه. ئه و وينه يه ي ئامينه بۆي نار دووم، له زه رفه كه ده رديتم. وينه يه كي ره نگا وره نكه. ئامينه له نيوان مي ردو چوار مناله كه يدا راوه ستا وه، زه رده خه نه ي له سه ر ليوه و به خته وه ره. له قوولا يي روا نيني دا

خه میکی قوول و قایل شه پۆل دهدات. ده زانیت که نه خوشییه که ی چاره سهر ناکری و به و زووانه ده مریت، به لام نیگه ران نییه. قژی ماش و برنجیی بووه و ژیر چاوانی پرن له چرچ و لۆچییه کی میهره بان. جلکیتی له حهریری سپیی له بهردایه که وهک لاو لاو خۆی له جهسته سهیر لاوازه که یه وه تالاندووه. هه موو ئه و گۆرانکاریان له جوانییه که بیان زیاد کردووه. جوانیی تهیرتیک که په ر و بالی به خشیه ته بیچووه کانی و ئیدی به ره و سه رزه مینه دوورتره کان ناماده ی سه فهره. دووانه که له باوکیان ده چن، بۆ به چاوانی شینه وه، به لام نیگای رووناک و زهرده خه نه که بیان چۆته وه سه ر دایکیان. منالی به نگلادیشی - فهره نیسی. مناله کانی مادام نامینه.

ده پرسم: "ئه دی موخشین چیی؟ ده مینیته وه یا خود ئه ویش ده گه ریتنه وه؟"

وه لامه که ی شه لیمه دوو سه ره یه. په نگه. نازانیت. ده لئ: "ئه و کورپه چۆته وه سه ر دایکم. له جیگایه که به نگ نابیت. ده یه وئ ئیش بکات. تاقه تی دهرس و ده وری نییه. فیکرو زیگری هه ر لای سه فهره. گه ر بشگه ریتنه وه نامیته وه. من چ کاریکم به و نییه. خه میم نییه. ده زانم که رۆحی دایکم ده یپاریزیت."

شه لیمه خانم، پزیشکی منالان دهستم ده گوشتیت، خودا حافیزی ده کا و ده ورات. ریتگه رۆیشتنی ریتک هه ر ده لئیی نه شم و که شمه شیرینه که ی دایکیبه تی، دایکی ئه وسای، دایکی ئه وسایه که که له دونیای خه یالدا، ده وری له فیلمی ئاشقانه و خه میندا ده بینی، دایکی ئه وسایه که که له ژیر ئاودا گۆزانی ده بیژاو له بهر ئاوتنه دا سه مای ده کرد. دایکی ئه وسایه که که پرچه درتیه که ی، له دوواوه تا ناوقه دی ده گه بیشت. قژیکی ره شی بریقه دار، ئاوتنه به زه یتی گوژی هیندی. وینه که ی نامینه، وهک دوواین به شی کتیبییکی شیرین، له بهر چاواندا یه. روخساری له وینه که دا بزۆزو زیندووه سات به سات، ده گۆریت. وهک بلئیی ته وای ژبانی، ژبانگه لی پیشووی خۆی و باپیرانی، هه موو، وهک سه ده ها وینه ی به سه ر یه کدا که له که بو، له قوولایی ئه م دوواین وینه یه دا شاردرایتنه وه. نامینه ده بینم له ژیر شه پۆله لیتاوییه کاندایه و به له قازئ ده کا و ماسی خه ون خۆی به ییلوه کانیسه وه لکاندووه. لافاو مال و بیستانه که یانی بردوون، هه روه ها دایک و براکانیشی، هه ر چوار براکه ی بردوون. نامینه له ئاوه که ده ریتنه وه. هه ناسه دهدات. زیندووه. چاره نووسی کیژه که ی له زگی ویدا پاریزراوه و له قوولایی رۆحه ژنانه که یدا، دایکیکی دیرین، خه می مناله کانی ویه تی. سه فهره مه زنه که ی ته و او بوونی بۆ نییه و دلئ، له وسه ری ئاسۆگه لی نه ناسراودا، بۆ منالی مناله کانی، بۆ نه بیره کانی لیده دات.

خامه مه زنه که ی رۆحی من

کاشان. گه یشتووم و ماندووم. ده ده مه بیابان. نه شاره زام و ریتگه ون ده که م. هه وا پر له گه ردیله ی ته ری نه بینراو و بۆنی خۆش، پر له په له پیتکه لیدانی به سوژ و نه وازشتی مه زن. با بۆنی سه وازی لئ دیت، بۆنی گژو گیای شیدار و گولی تازه پشکوتوو. وهک بلئیی به ناسمانیکی پر له دارودرختا تپه رییی و به هه ناسه یه کی بۆن خۆش نامیتنه بوو بیت.

پرسیم: "ئه ری کاک حه یده ری، رۆلی ئیوه له م شوړشه دا چییه؟"

هه لده له رزی و له حه ژمه ت نه هاتی و تالانکاری خه وی نه بوو. ده رگا کانی ماله که ی کلۆمدا و له درزی په نجهره کانه وه له کۆلانی ده نوژی.

ژنه که م گوتی: "من له خاوه ن خانووه که مان خانه گومانم. گومان ده که م په یوه ندیی به دژه شوړشییه کانه وه هه بی."

شار هه لایساو و بیدار. په نجهره کان ده کرتنه وه و داده خرین. ده نگه ته ق و توقی په رته وازه دیت و ده نگه هات و باتیکی کپ. جیگه به ک ده سووتی و خه لکانیکی غه واره له کۆلانه تاریکه کاندایه ده وای یه کتریدا راده که ن. باوکم چ په یوه ندی به پرووداوه کانی ده ورو به ره نییه. ده لئ: "ئه مه ش تی ده په ریت!" وا ده لئ و ده رگا به ده رگا له دووی میتۆی نایاب، بۆ شه رابه که ی ده گه ری.

ئاسمانی کاشان، دوور له قه ره بالخیی خه لکی، وهک کانیه کی سازگار ده دره وشیتنه وه و ده شت تا داوینی گردۆلکه کان پۆشراوه به ته لانی ئه سپه نده رو گولاله سووره. چیاکان رووت و قووت و هۆشیار، له جهسته ی ژنیکی ئه فسانه یی ده چن و بیابانیش خاوه ن ناماده ییه کی دایکانه یه.

لهو دوورهوه، له پېچې جادهيه كې خوځدا، ژنيك له سهر عهردهكه دانېشتووهو لپرهش، له نېزېك منهوه، پياوېك له ژير سېبهري داره نارېكدا، نوژي دابه ستووه.

له بهر پېمدا چكوله ترين گولي دونه روواوه.

پرسيم: "كاكي شاعير، ئهري وېژداني ميژوويي ئېوه كوا؟"

گوتې: "من هېشتا له واق وړمان به ديار هم گوله وه، نه هاتومه ته دهري."

رېگه زانكويان داخستووه. قوتابيه كانم ده لېن: "بمري فلهسه فه، بمري كونه په رستبي." وا ده لېن و به مسته جحيلكه كانيان به ديواره كانا ده كېشن. ماموستاكان به گوم له بهر چاويي*، دادگايي ده كرين و له پاره ووه كاني زانكوذا كه وتوونه ته شوين واتاي نازادبي.

ده پرسن: "ئهري جه ناب، يه كيتي وشه چيه؟ ماده په سه نه يان تايدا؟ ميژوو حه قيقه تي هيه يان خودا؟"

ژنه كه م برواي به جيهادي روئانه وه هيه، موچه وانه زيوه كاني به خشيوه ته مزگه وته كه ي سهرى كولاڼ و له روژي پاك و خاوتيني شارد، كولاڼه خولا وييه كه ي گه رېك، گسك ددا.

ده لې: "توله سندنه وه له ئيسلامدا په وايه." وا ده لې و به سه رسورمان و ترسه وه له وينه ي له سيداره دراواني نيو روژنامه كه ده نوژي. شه وان، په له پهل، بو كلاسي ئيرشادي خوشكان و زانباري تايني ده چي و برواي به ئه مر به م معروف و نه هي له مونكه ر هيه.

نېنوكه دريژو سووره كاني كرووه و سېبه ره سه وزه كه ي پشتي چاواني سپوه. سهرى له سه ريوشيك پيچاوه و زور به وردى ناگداره كه هېچ كه س شلكه ي گويكاني نه بينيت. نائارام و بي تاوه دلي به زه بري ئيمان كه وتوته ته پ و كوت. له لامه وه داده نيشي و ته ماشام ده كات. له باره ي كوفرو ئيمان وه قسانم بو ده كات، له باره ي وه سوه سه گه لي شه يتانيي و پيداويستبي سزاوه.

ده پرسيت: "ته دي تو باوه رت به به هشت و دوزه خ نيه؟"

به ميه ره بانبي ده ستم ده گري و به سوژيكي دايكانه ته ماشام ده كات. شه وان، زور جارن بيداره و له ژير ليتوهه دوعا ده خويتيت. هه ناسه ي فينكه و پيسته بوني گولاوي ليديت. هه ر جاري كه ته ماشام ده كه م، ده بينم زه رده خه نه ي ديتي و رواني راماو له ئاسماني

* به گوم له بهر چاويي: به غيايي.

ئه وديو په نجه ريه.

ده لېت: "گوږ راډيره. ئه دي نه واي گوراني فرشته كان نايبيه يت؟"

- "نا، نايبيه م."

سهرم رو ده به مه نيو سهرينه كه و به دواي خه وندا ده گه ريم.

ده نكي تهق و توقي په رته وازه دي و سه داي ئه لالو ئه كبه ر له وديو سه رباني ماله هاوستوه.

هاورپيان ده لېن: "ده بي بروين."

هاورپيان ده لېن: "ده بي بمينيه وه و بجه نكين."

هاورپيان به په له، له بيري دامه زراندي حيزب و ده ركردي روژنامه دان.

كاك حه يده ري ژيرزه ميني ماله كه ي پر له ئاردو برنج و نهوت كرووه و فره شه ئاوريشميه كاني بو مالي ئيمه هيناوه. پاره كاني له بانك راكيشاوه ته وه و دراوه ئالتونويه كاني له كيسه يه ك ناوه و به مليدا كرووه.

زانكو قه ره بالخه. كه سيك نوتق دداو جه ماعت سه لاوات ده نيرن. له بهر ديواي زانكوذا چه وه نه رو په تاته به ته نوور ده فروشن و وينه كاني ئيمام به دره خته كانه وه كراوه. پيرپيژنيك ديتي به رده مم و وينه ي كوره شه هیده كه يم پيشان ده دات. ده گري و به شوين ئايه توللايه كي بزدا ده گه ريت. شوسته كه هه لدراره ته وه له كتبي مه زه بي و پانتولي كاوبو پيلاوي كه تانيي. له ولاوه تر، فيدايه ك جوړي به كار هيتاني ته رزه تفه نكيك، فيري تاقمي ك ده كا و پياويكيش له گه ل ژن و مناله كانيدا له ژير دره خته كانا سفره ي راخستووه و به دابه شكردي خواردنه وه سه رقاله.

قوتابيه ك پيشم ده گري. له ئه حوالم ده پرسيت. نايناسم. روخساري په ش كرووه و په چه يه كي له سه رو ملييه وه پيچاوه. وايزانم جحيلكي عاره به و له فه له ستينه وه هاتوه. تفه نكيكي پييه و چه ند فيشه كيك به ئاسماندا ده ته قينيت. ژنان ده زريكتين و له وديو دره خته كانه وه، خويان به عه ردا ده دن.

له ده رگا ده دريت. نيوه شه وه. ژنه كه م شپزه له جيه كه ي را ده په ريت. باوكم به په له قاپه عاره قه كاني ده شارپته وه. كاك حه يده رييه. شيري وشك و مره باو رو ن ماسي هيندي بو هيناوين. هه ناسه بركيي بي كه وتوه.

دهلئى: "به نيزين چۆر بر بووه. ئارد نيبه، دهر دو په تا بلا بوته وه. بهو زوانه هه مووان به كترى دهخۆن."

ژنه كه م پيگه نيينى بهو قسانه دئ و باوه رى وايه كه خه لكانى ئيماندار خوار دمان بو ديتن. كورپه كه م به تورپه بيه وه سه يري گونيبه ئارده كان دهكا و دهلئى: شوڤشى راسته قينه به رپويه. كورپه كه م برواى به سه ركه وتنى خه لكانى زۆر ليكراو هه يه. رۆژانه ده چيت بو كارگه كان و نازانى چۆناو چۆن بى له گه ل كرپكاره كانا بيته هاوړئ. كورپه كه م جلكى دراو له بهرده كا و خۆى به پيلاوه خۆلا و بيه كانيبه وه باده دات. ئاخى كورپه كه م عاشقى هه ژارى و گرتى هه ژارى هه يه.

هاوړئ نىگار كيشه كه م خه لكى كاشان بوو. بانگيشتى كردم. له خوام ده ويست. هه ستام و رويشتم. ژنه كه م خه ريكى نوڤ بوو. تازه فيتى نوڤ ده بوو، نوڤ به له د نه بوو. كاغه زيكى كردبوو به ديواره كه وه له سه رى ده بخوڤنده وه.

خاوه ن مال له حه وشه بوو. كه منى بينى له جيتگه كه ي راچله كى. له رز داى گرت. چاوه رپى كه سيك بوو. ته ماشاى جانتا كه ي ده ستى كرد.

پرسى: "ده ته وئ را كه يت؟"

گوتم: "نا."

پرسى: "ناوى ئيوه يش له ليسته كه دا به؟"

سه رم راوه شاندا.

گوتم: "من ده گرن. نه مرۆ يان سه بينئ. توڤش ده گرن. هه مووان ده گرن."

باوكم به خه بهر بوو. له بهر په نجه ره كه دا دانيشتمبوو، تاره كه ي كوڤ ده كرد. تا ماوه يه كه له وه بهر باوكم تارى فيتى خه لكيى ده كرد، به للام ئيدى قوتابيه كانى نه ده هاتن. ئاخى قوتابيه كانى سه رووى شوڤشگيرانه يان ده چرى. ميسيو ئارداواز هاوړپى دپرينى باجه و جار جار بو سه ردانى ديت. پيگه وه سه رى قسان له باره ي را بردووه داده م زرين. ميسيو ئارداواز دوكانى مه شروب فروشيه كه ي داخستوه. به كيتك له ژوره كانى كردۆته دوكان، نانى سوخارى* و مره باى گول ده فروشيت. ميسيو ئارداواز له ئيمپرياليزم ده ترسى و پراى به كومارى ئيسلامى داوه.

* وشه كه روسيبه. جوڤيك نان شيرينى وشك و سووكه.

بيست قامچيبان له خاوه ن مال دا.

كورپه كه م له گه ل سيستمى سه رمايه داريدا ناكۆكه و دهلئى: ده بى خاوه ن مال له سيئداره بدرئ.

دهشت چند دووره له م قسانه و چنده قايل و سه بووره دهشت. له و دووره وه، له دامپنى چيادا، ئاوايه كى خاموش له ئامپزى دره ختانى سه وزدا نوستوه و مه ليك له دووره وه ده خوڤنئ، هه ست به له ش سووكى ده كه م، هه ست به گوله گه زيه يه كه له فه زادا ده شپيته وه. له بهر خو مه وه ده چرم:

له گولستانه وه چ بوئى گژ و گيا به ك دئ

من له م ئاوايه دا، له دووى شتيك ده كه رام

له دووى خه ونى ك... ره نگين

له دووى نوورتيك، لمي ك، زرده خه نه يه ك.

به رانبهر، له سه ر به راييه ك، نه ستيركيك هه به و له لايه وه ژوورتيكى گل، بى ده رگا و بى بيچم. زۆنگاويك، پر له قه وزه، پيره مي رديك به ولا خه كه به كه وه تيده په رپت. سلا و ده كات. تووره كه كه ي بوئى نانى تازه ي ليدئ و جه سته شى بوئى دارى سووتا و.

هه زار هه زار كه س بو نوڤتى جه ماعت راوه ستا ون. هه زار هه زار كه س سو جده ده به ن. ژنان به په چه ي ره شه وه كو لانه كانيان پر كردوه. جحي ليك پالى به ديواره كه وه داوه ته وه، له پال مندا هه لده له رزيت. چاوانى ليكنا وه فرميسك له چاوانيبه وه ده رږئ.

هاوړئ شاعيره كه م له جيتگه دا كه وتوه. ده لين شيت بووه و خۆى به دارو ديواردا ده كيشيت. بو سه ردانى ده چم، دل م قورس و ته نگه. هاوړئ شاعيره كه م نوستوه، نيوه بى هو شه.

ژنه كه ي تى ناگات. ژنه كه ي گيژ و ويژ و واق ورماره. كه ده م بينيت، ده داته قولپى گريان. دهلئى: "تارام بگره تا هو شى ديتته وه. ره نگه شتيك به ئيوه بلئ. قسان له گه ل خه لكانى خه ياليدا ده كات. رۆژى بيست ركات نوڤ ده كا و ليكدا ليكدا تو به ده كات. له كاتى خوڤئا و ابو ندا ده چيتته سه ريان و له دهنكى نه لالا و نه كه به رى وى، ده رود راوسى ده رږينه ده رئ. شه وانه ده گرى و له حه ژمه ت ترسى ئاماده بى خودا، خه وى نه ماوه."

باوه ر ناكه م. مرۆ قيتكى ئارام و شه رمين بوو. قسه كانى خۆى نه ده گوتن، قسه كانى دلئى.

شيعری دهگوت. شيعری ساکارو جوان. شهوانی شوپش دههات بۆ مالى ئيمه. داده نيشت. هيچى نه دهگوت. ههردوو کمان گويمان راده پيرا بۆ بانگى نه لالا و نه کبهەر، بۆ هات و باته سه يرهکانى شار. بۆ دهنگى تهق و توقى په رته وازه له کۆلانه دووره کانه وه. وا پييده چوو شوپنيناک ناگرى گرتي. په نجه رهکان دهکرانه وه. ژنان، منالان و پيره ميتردان ده پزانه دهروه. دهنگى ناژيرى ترومبيلى ناگر کوزينه وه و نه ميولا نسهکان دههات. هاوړي شاعيره کهى من، له ته و اووى نه و ماوه يه دا بيده نگ بوو، هيچى نه دهگوت.

دهستم، ههروا بۆنى خويناى تازه ليديت، خويناى تازه له کول، خويناى هه زره کارتيک که ته مهنى کوره کمى هه بوو. وروژاو و شپه زه. هه ناسه برکيتى بوو. مسته چکۆله کهى له هه وادا باده داو هه په شهى له عه سه که رهکان دهکرد. له پيچى جاده که دا بزم کرد. جيتگايه ک دهسووتا. شه قام تزيى له دوکه ل و تهپ و توژتيکى خنکينه ر. ژنان رايان دهکرد و پياوان به په له دوکانه کانيان داده خست. تهقه دامه زرابوو. هاوړي شاعيره کهم له لامه وه بوو، هه لده له رزى. قسانى له گه ل خويدا دهکرد. مردن روخسارتيکى ناشنايانه هه بوو، وهک ژنيکى وه سه وه وروژين و هه لفر بوينه ر به شاردا دهگه را. چاوم به هه رزه کارتيکى غه ريبه کهوت. دانه ويبووه. دهستى له قه دى دره ختيک ئالاند بوو. به رزم کرده وه. قورس بوو. هه ناسه ه نه ده دا. گولله ناوه راستى سينگى پيکابوو. ريبوارتيک بانگ کرد. چوومه به رده مى پياويک. له ده رگاي مالىکم دا. جحي له غه واره کهى من هه ر بيده نگ بوو. هاوړي شاعيره کهم هيچى نه دهگوت. له لامه وه راوه ستا وو به چاوانتيکى نه فسوون بووه وه له مه رگى ده نوړى.

دونيا رووه و تاريخيه. نه دى له کويم؟ که سيک له ده ورويه رمه وه نيبه. ون بووم. به رده مم بيابانتيکى بيده نگ و به ره و سه رزه مينه تاريخ و نه ناسراوه کان ده کشيت. دللم که وتوته تهپ و کوت. با ته نها شتيکه که له گه ليدا ده ناختم. بي مه به ست و بي مه قسه د ده چمه پيش. به زووى شه و داديت. ترسيکى شاره وه له جه سه مدا پيچ ده خواو ده سه سارده کهى به پشتى سه رمدا ده هيتيت. بي هه لده گرم. پيلا وه کانم پام ده گرن. له دووى دره ختيک، نيشانه يه ک، گونديک و ئينسانتيک ده گه ريم. ده سوور پيمه وه و بۆ لاي چه پ داده گه ريم. بيابان ته ماشام دهکا و هات و باتيکى کپ و په رته وازه له فه زاده يه. چاوم به کوپره رپيه کى باريک ده که وپت که وهک نيشانه يه کى نه فسوناويى من به ره و شوپنيناکى نااشنا رينونيبى دهکات. شه که تم، تينووم. ماندوو و مردوو، خوم به ره و پيشه وه کيش

دهکه م. جار جار کوپره رپيه که داده خري و ده کريتته وه و پاشان له مه ودايه کى دوور تره وه دريژه ي ده بيت. ديت به خه يالمدا که هه رگيز ناگه م. جگه له رويشتن چ رپگه چاره به کى ترم نيبه. تاقه ئوميدى من نه م باريکه ري سه خته يه.

په نگه خه ون بييم؟

را ده وه ستم. باوه ر ناگه م. به رامبه رم، له ناوه راستى بياباندا، له و به ره هوته خاموشه دا، باختيکى سهوز، وهک خه ونيکى به هه شتيى، بيده نگ پالى داوه به ديوارتيکى سپيه وه و دانيشتوه. ده رگايه کى نيوه کراوه به ره و لاي خو ي بانگيشتم دهکات. سه رتيک ده کيشمه ژووړي، که س نيبه. باختيکى چۆل و ته نيا، به دوو ريز سپيدارى به ژن زراف له قه راخى ديواره کانا و چوار دار سه رووى ديريى له دللى چوار باخى پو شرا و به گولا له سووره ي کيوى و گوللى خو پرسكى نااشنا، روواو. له ناوه راستى باخه که دا، نه ستيرکيتى گه و ره هه يه به ئاوى بلوورينه وه، ليپوړي له شينايى ئاسمان. به رده جنى ده ورويه ر پو شرا وه به غويارتيکى ته نک. نه جتگه پييه ک، نه جى ده ستيتک، نه نيشانه يه ک له ساته وه ختيکى شپه زه و نه ياده وه ريبه ک له نه قشيتى رووشاو. لاي باکو ريبه وه، به سه ر پيپليکانه به ردينه کانه وه، هه يوانتيکى فراوان هه يه و له ژوو رووشيه وه خانويه کى سپي و مه له کوتيى پشت له ئاسمان کرده و. هيتن ته نک و سوو که له يه که له وپنه يه ک له خه وندا ده چيت يان له وپنه يه کى خه يالبي، له فه زادا کيشراو. وهک بلبي وه ديواره که وتنى ئاماده گيى پيروز بيت يان وه کو ئابه تتيکى نوورانيى له ئاسمانه وه هاتبيته خوار.

هيتور، به هه نگاوى نه رم و دوو دل ده چمه پيش. ده ترسم گه ر روانيى له سه ر هه لبرم، به روپته وه. يان گه ر به رزه هه ناسه بده م، دارميت.

له ليوارى نه ستيرکه که دا داده نيشم و دم و چاوم ده شو م. که يفم هه يه. واى چ چيژتيکه! وپنه ي ماله که له قوولا يى ئاودا ده دره وشيسته وه و دره خته سه وزه کان له حاسته مه رپيه که يدا ديار. ده نوړم. که سى له و ده ورويه ره نيبه. نه و ماله سپيه، له هات و باتى ميژوو و قه ره بالخيى رو ودا وه کانا، له بير کراو.

بۆنى فينکايى ئاو، وه سه وه وروژينه. جلکه کانم داده که نم. هه لده نگويم، رو ده چمه ژير ئاوه که. چاوه کانم ده که مه وه. شينايى ئاسمان له قوولا يى نه ستيرکه که دا راخراو. پيده جى له نيو شيره رتيکاندا مه له بکه م. هه ناسه ي ئاو، تهپ و توژى هه زار ساله له روحم راده مالى و روحم له خو شحاليده هه لده له رزى. وهک بلبي ده ستيتى نه بينراو،

له سه رچاوه ی ناوی ژباند، غوسلم بدا. له ناوه که دا راده کشیم. هه تاو به نیتوقه دی دیواره که دا هاتوته خواره وه دار سه رووه کان، له تاریکایی پرووناکي مه غریبدا، دريژ بوونه ته وه. چاوم هه مدیس به ماله که ده که وئ و دلّم ده که ویتته وه ته پ و کوت. چهند ساکارو رۆح سووکه، چهند میهره بان و به شکۆبه، هیند پاقرۆ بیگه رده که وهک بلّی له شوشتنیکی پیرۆز هاتیبته وه. که سیکي ناشنام وه یاد دینیتته وه، که سیکي نیزیک به لام له یاد چوو، که سیکي دانیشتنوو له به رایي خه ونیتکی خوشدا، دانیشتنوو له به رایي یاد وه دریه دیرینه کانا. ده مخاتوه یاد ی ژنیتکی ئه سیریی، ژنیتک به جهسته یه کی تاسمانیه وه و چاوانیتک له جینسی ناو. ریک وهک وینه ی بوو کیتی دایکم، به و نیگا کچانه شهرمنه ی و به و گولّه چوار په رهی نیو په نجه کانی، ژنیتکی دورتر له و، ژنیتکی هه میشه یی، ژنیتکی له زمه ندا ره وان.

دیمه درئ. هه لده له رزم. مه غریبانی بیابان فینک و سازگاره. جلکه کانم له بهر ده که مه وه. پیلاره کانم به دهسته وه ده گرم. به پای په تی ده رۆم. دوانزه دانه پیلپیکانه ده ژمیرم. که سیک له هه یوانه که نوژی کردوه و به رده نوژی که ی لی جیماوه. لبایه کی سپیی، به گولّی چکۆله ی شینه وه، له هه یوانه که راخراو. ده چمه ژووری. هه وشه که پرووناک، به دیواری ساکارو بی نه خش و نیگارو بی سه کۆ بۆ دانیشتن، بی سه کۆ بۆ ته ماشا کردن. سوچی دیواره کان، به تاقه کانه وه لکاو، به گولّی که چیی رازاونه ته وه و ناوینه کاری دهوری په نجه ره کان پاکیزه و خونه ویستانه یه. له هه ردوولای هه وشه که وه، دوو ده رگای کراوه هه ن که ده چنه وه سه ر ژووره کانی دی و به سه ر خه لوه تگه یه کی شاراوه دا ده نۆرن. راره وه بی کۆتایی و پیلپیکانه پیتچاوپیتچ و نیوه تاریکه کان به ره و لای خو بان بانگیشتم ده که ن.

که ده گه مه سه ره وه، هه ناسه م ته نگ ده بیت. له وئوه چوارگۆشه ی دونیا دیار. تاسمان پیتیه ک دوروه بیابان به کۆتایی تاسۆوه لکاو. داده نیشم. ماوه یه کی دريژ داده نیشم. ئه ری ئه مه چ کاتیکي زمه نه؟ چما له کویم؟ خه وم دیت، خه ویکي شیرین له ویدیو پیلوه کانه وه پیتچ ده خوات، به لام ناگاته می شکم. ئه ستیره کان، یه که یه که وه دیار ده که ون. روانیم له فه زادا مه له ده کا و بیرو هۆشم، وهک بازنه گه لی سرک له سه ر رووی ناو، به بی شیه یه کی جیگیرو چه سپاو.

هه ست به ده ست و پام ناکه م. له شم قورساییه جهسته یه که ی بزر کردوه و هیلّه کانی

به ده نم تیک و پیک شکاون. وهک بلّی دريژ هه یوان و ده رخته کان و بیابان بم و چوانم به ئه ستیره کانه وه شۆر بوو بیتته وه. چهند دوورم له هه موو که سیک و له هه موو شتیک، چهند دوورم له رایه لبه ندیی ئه ندازه یی بارسته و هاوگونجانی ماقولّی شته کان، چهند دوورم له ژماردنی دووباره ی ده قیقه و لیکدانی ره های ژماره کان، چهند دوورم له په یوه ندیگه لی نارایشترکراو و فیکرگه لی تو مارکراو، چهند دوورم له تابلوی مه زنی یاسا و کتیبی ئه ستووری ره وشت، چهند دوورم له رپوره سمی راستیی ژبان کردن و یاسای بوون. چهند دوورم له حاکمییه تی ماده و ره سه نایه تی میژوو و حه قانییه تی چه سپیوی تایدیاکان، چهند دوورم له ئه حکامی بی نوژیی و خوینی دوای منال بوون و ته جه لای ئه قلی یه که م و دونیای میسال. چهند دوورم له کتبه رکیی خو ره لات له گه ل خو رئاو او زۆردار له گه ل زۆر لیکراو له تایینی ته هاره ت و چهند دوورم له رپوره سمی کفن و دفن و چهند دوورم له وه ی که ده یگوت خودا وه ند مردووه و له وه ی که ترسی هه بوو له مه رگ و له وه ی که چاوه رپی وه دیار که و تنی موحیزه یه ک بوو.

که وه ناگا ده مه وه کازتیه ی داوه. گیژم و واق و رماو ته ماشای ده رو به ر ده که م. هه لده سم. برسیمه و دلّم خو شه. جه ستم سوو که له و شه که تی له گیانم ده رچوه. شنه یه کی فینک هه لیکر دووه. که له شی ریک له دووره وه ده قووقیتیت. ناواییه کی چکۆله، له و دووره وه، له داوینی چیا یه کدا، بیدار. پیلاره کانم له پا ده که م. ده نگی ته په ی پی دیت. ده چمه خوارئ. پیره می ردیک له سه ر لیواری ئه ستیره که که دانیشتنوو وه ده ست نوژی ده گریت. ریشه په رکه ی سپییه. سلّوی لی ده که م. سه ر ده له قیئی. دوعا ده خو تیتیت.

جیگه پیکانم به سه ر ته پوتۆزی پیلپیکانه کانه وه جی ماوه. که ده گه مه لای ده رگا که وه راده وه ستم، ناو ر ده ده مه وه له دواوه ده نۆرم. ماله که، له تاریکایی پرووناکي کازتیه دا، هیند ره سه ن و ته واوه که دلّم ده هینیتته له رزه. شتیکم پی ده لیت، شتیکي خو ش و ساخ، شتیکي له گوتن نه هاتوو که تی ده گه م و ئیدی هه ستیکي هیورو دلّیا، بو ژیر پی ستم دزه ده کات.

رپی گه رانه وه به لده نیم. بیابان نارام و بیده نگ و چۆل له وه سه سه گه لی ترس و روژین. که ده گه مه ده ست و سنووری سه وزایی، ریکه که قه دیر ده که م و به کیتلگه کانا تی ده په رم. نیزیک له جاده که، لۆرییه ک راده وه ستی و هه لم ده گریت. کورپکی جحیلّه، ریشی ره ش و پیستی سووتاوه به هه تاو.

وینەى دەیان ئایەتوللای بەجامی ترومبیلەکه یەوێ کردووێ. نیزیکی شار، لەلای چاخانە یەکهوێ دادەبەزم و تازەکیی تێدەگەم که چەندیکم برسێیە. بەیانێی بۆتەو، بەیانێی رووناک و گەرمی هاوین.

بۆ ژووێرە کهم لە میوانخانەى شار دەگەرێمەوێ. چەند تەلەفۆنیکیک لە تارانەوێ کراوێ و هاوڕێیەکی که شەوێ پیشوو وادەمان پێکەوێ دانابوو، هاتووێ و رویشتووێ، یاداشتێکی بۆ جێهێشتووێ: کارێکی گرینگی بۆ دروست بوو. دەبێ بەپەلە بگەرێمەوێ. قوتابییەکانم مانیان گرتووێ و مامۆستانان لە خەيالێ خۆشاردنەوێدان. خرتکەو پرتکەکانم کۆدەکه مەوێ. جاننا دەستیە کهم هەلەدەگرم و دەکهومە رێ. گۆرەپانەکهی ناوێراستی شار قەرەبالخە. لۆرییەکان پرن لە خەلک. لە گوندیکەوێ دەچن بۆ گوندیکێ تر. هوتاف دەکیشن. سەلەوات دەنێرن. مەرێکیان سەر برێوێ. خۆتەکهی بەپشتی لۆرییەکاندا دەساوێ. جحیلان کراسی رەشیان لەبەراییەو مستیان لە هەوادا بادەدەن.

دوکانەکان داخراوێ. شار نیوێ تاتیە. پیرمێردیکێ نەخۆش، کۆکە کۆک، لە جامی ترومبیلەکه م دەدات. کاغەزێکی بەدەستەوێهێو نازانێ بیخۆتێتەوێ. چاوانی نابینێت. بۆی دەخۆتێمەوێ که ئەوێ نادریسی مالتیکە لە گوندیکێ زۆر دوور، مالتیک لە کۆتایی نشیوتێکدا، مالتیک لەو دیو دارچنارەکانەوێ.

جاده قەرەبالخ و شپرزە، پر لە لۆریی و پیکاب و عارەبانەو و لاخ. که دەگەمە (قوم) رێگە گیراوە. مردوو دەبەن. ئارام دەگرم. خەلکەکه سەلەوات دەنێرن. ژنانی رەش پۆش، لەپال یەکدا دەپۆن. منالیکێ سۆلکەر خۆی بەسوپەری ترومبیلەکه مەدا هەلەدەواسیت. هەوا لیوورێژە لە تۆزۆ خۆل و دوکەل و شار بۆنی بەنزین و نەوتی لێ دیت. گەرمامە. ئارەقەم کردۆتەوێ. هەناسەم دەرنایەت. دەچمە لاو، ئارام دەگرم تا رێگاگە بکریتەوێ.

هەمەدیس بەردەم لێ دەگیریتەوێ. ناسنامەى ترومبیلەکه یان دەوێت. سندووقەکهی دووێ دەگەرێن. رۆژنامە یەک لەسەر کورسیی دووێ ترومبیلەکه یە. هەلەدەدەنەوێ. دەبیەن، سەرم گێژ دەخوات. فیلتەری جگەرەکه م دەجووم. تف دەکه م. هۆرن لێ دەدەم. هاوار دەکه م. ژنیکی بەمست لە جامی پیشەوێ ترومبیلەکه دەداو جینیو دەدات. منالەکهی دەگری.

که دەگەمە جادهی سەرەکیی، خپرا دەکه م. لۆرییەکان، زۆر سەیر بەرەو پرووم دین. روحم بێ و لەدلیانا نییە. موجیزە یە گەر بەزیندوویی بگەمەوێ تاران. ناو گەر ووێ دەبرژیتەوێ.

دەم وشک. جامەکه دەکه مەوێ. بۆ هەوا دەگەرێم. بۆ یەک قەترە باران. تا چاوی پرکا هەر بیابان و خۆل و چیاى بەردینەو کورەگەلی خشت سازیی.

بەیانێی زوو کۆبوونەوێم هە یە. ئەو گوتارەى که بەلێنم داوو بینووێسم، هێشتا تەواو نەبووێ دەبێ هەر لەرێوێ بۆ مەراسیمی چلەى مامی هاوڕێیەکم بچم.

ترومبیلێکیک لە دوامەوێ هۆرن لێدەدات. گەرەکییەتی رێگە ی بکه م. نازانێ بەردەمی منیش گیراوەو ناتوانم. هەمەدیس هۆرن لێ دەداتەوێ. هۆرنی یەک لەدوای یەک، پچر پچر، بەرز، هاواهەنگ بەهەرەشەو جینیو. حەز دەکه م دا بەزم و بکیشم بەناو گوتیدا. حەز دەکه م یەخەى که سێک بگرم و رایوێشێنم. هەوا پرە لە بۆنی گازۆبیل و دوکەل. ئاسمان داخراوێ ئاسۆ قیراویی. هەورە قورسە چیمەنتۆبیلەکان بەسەر سەرمەوێ. هەوا ئەستووێ زەرەو خۆی بەروانینمدا دەکیشێت. دلێم گیراوەو لەبیری رۆژە شپرزەکانی ئایندەدام که لەناکاوێکرا، لە قولایی خۆلەمیشیی ئاسۆو، لە دلێ کلاو رۆژنە یەکی خوداییەو، وینەى مال، وەک دیارییەکی بەهەشتیی، شۆراو و بۆن خۆش وەدیاردەکهوێ و هیتور هیتور، دیتە پیش. دەبینم که لەویدایەو هەناسە بەهەشتییەکهی لەو دیو شتەکانەوێ شاراوێهێو دەزانم که لەو دیوێهێو، جارجار، بێ سرتە دێ بۆ لام. دەزانم که لە مەغریبە ئاوساو خەمینه کانا، لە رۆژە پر هات و بات و دەقیقە لیخنەکانی مێژوو، لە شەوێ تاریکە ئاومیدەکان و لە زەمەنی مەرگدا، لەگەلدا دەبێ و دلێم هیتور دەکاتەوێ. ئەوێ که هەمیشە لەویدایە، ئەو کاملە، ئەم خانمە مەزنەى رۆحی من.

رهبهق دوور له نه زبه رکردنی شیعرتیکی دریترو قوړ، یهک ههفته ی رهبهق دوور له مه شقی خوشنوسیی به قامیش و مه ره که بی چینیی، رها له چهنگالی دهرس و قوتابخانه... جهوت پوژنی رهبهق نازادی و یاری.

چهند خوش بوو نهو کاتانه ی که میوانمان ده بوو، به فر ریگه کانی ده گرت، نهوسا هه موو نهو میوانانه ی که له مالی نیتمه بوون دوو سځ شه و گلده درانه وه. میوانه هه میسه بیه کانی مالی نیتمه بریتیی بوون له: داپیره ی باریک و بنیس و میهره بانم، که شه وو پوژ دوغای ده خویند و به ختیاریی و ساخ و سلامه تی و عومریکی دریترو بو نیتمه له خودا داوا ده کرد.

نه نه گیان، پووری دایکم که گوئی که پر و هه سته کانی له کار که وتیوون، به هه له منی له گه له براهم و براهمی له گه له یه کئی له کورپه خاله کانم و نهو کورپه خاله شمی له گه له یه کئی له هاسپیکان و نهو هاسپیبه شی له گه له مندا لی تیک ده چوو.

پووره نازدری نازنینم به خوئی و منداله هارو هاجه کانیه وه، مناله کانی له پارپه و هکانا یه که و گوته که یان ده کردو خه راپتر له مه میوونی کئی به زیقه زیق، یان به دیوارو دهرگا و درخته کانا هه لده زنین، یا خود له سهر په یزه کان هه لده خلیسکان و ده که وتنه خواره وه.

خاله نه حمده خان، میهره بانترین ددان سازی دنیا، نهو ددان سازی که دلئی نه ده هات ددانی که س بکیشی. هه ر که به کیکمان ده گریا، نیدی فرمیسک له چوانی نه وودا قه تیس ده ما.

خاله گه وره، نه فسه ری توپخانه ی سوپا که له نه سپ ده ترساو زنده قی له توپ و تفهنگ چو بوو، هه ر نهو پوژهی کرایه نه فسه ر، جلکه کانی داکه ندو به رکوشیکی ژنانه ی له نیو قه دیبه وه گریداو نیدی پتی له مال نه نایه دهر، بو خوئی که وته دروستکردنی مره پای به تام و چینیی بلوسی رهنگا وره نگی خوری.

دوا که س، توپا خاتوونی قه له وو له ش داهیتراو، چیروکی سه یرو سه مه ره ی به له دو ناشنایه تی له گه له جنوکه و نه و احدا هه بوو، جادوو گه ری ده زانی و جارچاره سیحری بو ده کردین.

تا به فر ده که وته تووانه وه، هه موو نهو خه لکانه له مالی نیتمه ده مانه وه، منیش شه یدا به ژووری قه ره بالخ و لیفه ی راخراوو میزی پر له خوړاکی جوړاو جوړ: هه ر له گوژه ی شه ربه ت و کاسه ی پر له دنکه هه نارو ده فری لیواولیو له شوژیای زه رده وه تا ده گاته بسته و شیرینی و گهزی نه سفه هان و نهو پاقلاره به تامه ی که دایکم دروستی ده کرد.

پاسه که ی شه میران

به رله وه ی به پاسی ژماره هه فتادا راگه ین، پاسه که به ری ده که وی و جیمان دلی، که چه چکوله که م چهند هه نگاویک به دوایدا راده کا و به رله وه ی بگاته پیچی جاده که، نائومید ده بی له وه ی پاسه که راوهستی، نیدی چاوه ری ده که ین تا پاسی دواپی هه لمانگری.

به فریکی ناکاو ده باری و هه لمیکی تنک له هه وادا خوول ده خوا، بیته نگیسه کی سازگار جیگه ی به غه لبه غه لبی پوژانه ی شار لیژکردوه و هه موو شوینیکی سپیی و نارام. له ماوه ی نه م هه شت ساله دا که له پاریس ده ژین، نه مه نه وه لاین جاره که به فر به ناوها چریبه ک بیاریت. دنگی نه نکم له گویمدا دهرنگیته وه: "نه وه مه لایکه ته کانن که سه رگه رمی مال پاکر دهنه ون، توژو خوئی سهر هه وره کان گسک ده دن و فه رشه کانی ناسمان ده ته کین!"

زستانه هه تاویبه کانی تارانم بیر ده که ونه وه، چیا گه ردن که شه که ی نه لپورز له ژیر ناسمانیکی رووناکدا، واته واتی به فرماله کان له سه ربانی مالان، دارچناره کانی نه وسه ری باخ که وه ک پیرونی بالا به رز سپیی ده چوونه وه.

له منالییدا که به فر ده باری نیدی پی نه ده چوو خوش کاته وه، شه مه، یه ک شه مه، دوو شه مه... پوژه کانم ده ژماردن، ده سه نتمه تر، بیست سه نتمه تر، نیو مه تر به فر له سهر عه رد ده نیشت و بو ماوه ی ههفته یه ک دهرگای قوتابخانه داده خرا.

چهند خوش بوو! خوشیبه ک مه گه ر خودا بو خوئی بزانی، یه ک ههفته ی رهبهق نووستنی به یانبان، یه ک ههفته ی رهبهق شه ره توپه لی نیو کولانه کان له گه له هه زارو یه ک کورپه خال و که چه پوور، یه ک ههفته ی رهبهق دوور له چاوی توپه ی خانمی موذیر یان ماموستای نارپه سنی ماتماتیک، نه کردنه وه ی کتیبی فیقه و نه نووسینه وه ی وه زیفه... یه ک ههفته ی

چەند خۆش بوو كاتى ھەزاران بۆنى تاسىنەر لە ھەرچوار لای مالىەكەو بەرز دەبۆو لە دالانەكاندا بلاو دەبۆو. بۆنى تووتنى سەبىلەكەى داپىرە و ھەلمى بۆن خۆشى گژوگيا كولتيراوكانى نەنە گيان و عەترى زەغفەرانى سەر برنجى كولاو بەدارچىنىيى و زىرەو گولاو و پىيازى برژاو و كەبابى نىوہ برژاو لەسەر پشكۆى ھەلايساو. چەند حەزم دەکرد بەورتە ورتى گەورەكان و پىكەنىنە كەپەكانيان كە لە ژوورەكانى ئەم لا و لاوہ دەھاتە گويم، خەو لەچوانم بکەوئیت، گويم رادەدپىرا بۆ دەنگى بەسۆزى تارەكەى خالە گچكەو لاواندەوہى ژيەر لىئوى پوورە ئازەرو شەپەشەپى سۆلەكانى داىكم لەسەر پىپىلىكانەكان، گويم رادەدپىراو خەو دەبىردمەوہ، نىوہشەو خەبەرم دەبۆو، دەمبىنى ھىشتا گەورەكان نەنوستوون و گلىۆپەكانىش ھەر داگىرساون، ھىشتا موبەق پىر لە ھاتوچۆى خەلك و لە تەقەتەقى قابىلمەكان بوو، ھەمدىس خەوم لىدەكەوتەوہ، خەو كەم سووكتەر بوو لە فرىنى كۆلارەبەكى سرك.

ئەمشەوئىش وەك سەردەمى منالىيى بەتەماشاكردنى بەفر خەنىيى و خۆشحالتم، كچەكەيشم لەوپەرى جۆش و خرۆشدايە، بەچوار دەورى خۆيدا دەخولیتەوہو سەما دەكا، بەدەستە چكۆلەكانى بەفر تۆپەل دەكا و بەم لا و لای خۆيدا ھەلىدەدا، بەردەوام رادەكاتە ناوہراستى جادەكەو نىگەرانى ھاتنى پاسى ژمارە ھەفتايە. ئەم نىگەرانىيەى ئەو، خورپەى دلە چكۆلەكەى منالىيى خۆم دەخاتەوہ ياد، ئەو وەختەى ھەموو ئىوارەبەك دواى بەربوونمان لە مەكتەب، بەنىگەرانىيى چاوم لەوپەرى جادە دەبىرى و لە چاوەروانىيى بىنىنى كاك عەزىزى ھاوئىمدا دەقیقەم دەژمارد.

سەر ھەلدەپرەم، دەم دەكەمەوہ تا پرۆشەى بەفر لەسەر زوبانم بنىشى، واى... پرۆشەى بەفر چ تامىكى خۆش و چ بۆنىكى سازگارى ھەيە! وەك ئەوہى ھەزاران پەرى گولە ياسەمىن لە ئاسمانەوہ بيارنە خوار. ھەست دەكەم پىتم لە عەرد بۆتەوہو لە فەزادا مەلە دەكەم، وەك بلىيى لەنىو بلورىكى چرادا بم و ھەناسەبەكى شاراوہ، من لە زەمەندا بگەپىنیتەوہ بۆ دوا.

سەرنج دەدەم، تەمەنم (دە) سالانە، لە چوار راکەى نىزىك قوتابخانە چاوەروانى ھاتنى پاسەكەى شەمىرانم.

خانووە تازەكەمان لەوپەرى دونىايە، لەودىو گردۆلكەكان و لەسەر زەمىنە قاقەرەكانا لەو خانووەدا ژيان بەسەر دەبەين، چ خانوویەكى تر لە دەورو بەرمانەوہ نىبە، ھەندى شەوان

لوورەى چەقەل دى و داىكم ترس دايدەگرى، لالۆ حەسەنى ئاشپەزىش ھەر دەترسى، دەترسى و لە حەژمەتا قەرەوئىلەكەى بۆ رارەوہكە دەگويزىتەوہو لەودىو دەرگای ژوورەكەى باوكمەوہ دايدەنتى.

من مالىەكەى ناوہراستى بىباانم خۆشەوئى و ناترسم لە ئاوى تانكىيە گەورەكەو ناترسم لە ئەستىركى پىر لە بۆق و لەسىبەرى ئەو درەختانەش ناترسم كە رىك لە خەلكانىكى چەقاوہسوو دەچن. ناترسم و لەوپەرى باخەكەدا، لەودىو دارشمشادەكانەوہ بەچەرچەفى كۆن ژوورىكى چكۆلە بۆ خۆم رۆدەنىم، كەس منى بۆ نادۆزىتەوہ، خواردەكانم لەبىن خشتەكان دەنىم و لەترسى داىكم ئەو وەرەقى ئىمتىحانانە دەخەمە چالەوہ كە سفرم تىدا وەرگرتوون، دار چنارەكان ھاوگەمەى خۆم، ھەر يەك لەو درەختانە ناوتىكى خۆيان ھەيە، درىژتەرەكانيان كورن، كە لە قوتابخانە دىمەوہ، جانتاكەم دادەنىم و بەپەلە خۆم دەگەيەنمە لايان، ھەموو ئەو شتانەيان بۆ دەگىرەمەوہ كە كر دوومن، بەدەنگى بەرز كىيى فارسىيان بۆ دەخۆينمەوہ، ھەندىكيان دەكەونە باوئىشكدان، ھەندىكى ترىان حەسوودو نارەسەنن و گويم لى ناگرن، ئەوانە ماچدەكەم كە لەگەلم باشن، بنىشتە جووراوہكانم بەگەلىتەكانىانەوہ دەنوستىم، ئەوانەش داركارى دەكەم كە لە پاشەملە زەم دەكەن، داركارىيان دەكەم و چلەكانيان بەگوريس دەبەستمەوہ.

تا قوتابخانەى (فەبروز كوہى) بەپاس زياتر لە سەعاتە رىبەكە، براكەم لە من گەورەترەو بۆى ھەيە بەتاقى تەنبا بىت و بچىت، بەلام من دەبى لالۆ حەسەن دەستم بگرى و بۆم نىبە بى مۆلەتى ئەو يەك ھەنگاو بەتەنھا برۆم، ئەمە ئەمرى داىكم، بەلام من خۆم چىم پىخۆش بى ئەو دەكەم. خۆگەر لالۆ حەسەن يەك وشە بۆ داىكم بگىرپىتەوہ پىستى دەگرووم، لەبەر ئەوہى دەزانم كاتى كلىلى ئەمبارەكەى سەرى بزر بوو، لەنىو بەرى چاكەتەكەى ئەودا بوو، دەزانم كاتى داىكم لەمالىەوہ نابى، بەمشت نىسك و برنج و لۆيا لە گونىكان دەدزى و لە توورەكەيان دەنتى، لەوسەرى باخەكەو لەپشت ئاودەستەكەوہ دەيشارىتەوہ تا كاتى رۆژى مەرەخەسى ھات لەگەل خۆى بەرى، لەبەر ئەوہى كە لالۆ حەسەن ناوئىرى و بۆى نىبە ھىچ بۆ داىكم بگىرپىتەوہ. ھەر بۆبە كە نە لەو قسەو نە لەمن قسەو ئىدى پاك لە پاكىن.

سەعات چوار لە مەكتەب بەردەبين، لالۆ حەسەن دەگاتە سەرم و لە چوارراكە بۆ پاسەكەى شەمىران رادەوہستىن. ئەمرو بەفر دەبارى، كلووە بەفرى ھىندەى ژيەر پىاللەبەك،

هموو شوپنیک سپیی سپیی دهچیتتهوه لالۆ حهسه نیش وهک تارماییه کی سراره له پال دیواره کهدا ههلتروشکاوه، روخساری به په له هه ورپکی تنک دهچن، له وه هوره دهچن که من شهوانه له ناسمانا دهیبینم و پیم وایه خه لکانیکی هزار سال له مهبه رن، هه ندیکیان تاجیان له سهر و ریشیان درپژوه به سواری ئه سپی تیژرۆوه غار ددهن. گهر بونیادهم به وردی دیقهت له ناو مانگ بدات، دهیبینی که منالکی چکۆله ی تیدا دانیشتوه، ههردوو قاجی هیناوه تهوه یهک و دهگری، من هه رکاتی ئه و دیمه نه پشانی برا که وده نه کهم ددهم، نایبینی. دایکم له وه شهوه ده ترسی که مانگ تیایدا چواردهیه و پپی ناخۆشه له ئه ستیران بنۆرم.

گا له شینایی ناسمانه وه هه ژدیهایه کی زه به لاح دهرده په پری و له (شیره پری) وه داده به زنی، کاتی که ئه وه به لالۆ حهسه ن ده لیم له حه ژمه تا ده قیژینی، چمکی لیفه که له سهر خۆی لاده باو به دهنگی بهرز دوعا ده خوینتی.

پاسه که ی شه مپران دیار نییه، منیش خه نیم و له ناوه راستی جاده کهدا خلیسک خلیسکینه ده کهم، به لقه به قه دی دره خته کاندایه مالیم تا تۆبه لیک له به فره که ی سهریانم بهرکه وی. لالۆ حهسه ن جانتاوه سه فه رتاسی خوارده نه که می له بن هه نگل ناوه له تا و سهرما هه لده له زنی، هه لپکی بی گیان له ده مپیه وه دپته دهری. لالۆ حهسه ن پیتاوه کۆنه کانی باوکمی له پیتاوه که چه ند رقه مپیک به پپی گه وره یه، پیتاوه کانی لای پاژنه ی پیتیه وه هپند به تاله که ریک به فر دزه ده کاته ناوییه وه، دهستی لالۆ حهسه ن چکۆله به و ده ستکیشه کانی دایکم له ده ست کردوون، جووتیک ده سکیشی تاکه و تاک، تاکیکیان چه رمپکی په مهبی و ئه ویتیشیان موشه به کپکی رهش. باوکم هه موو شه وانپکی جه ژن جواب ده نیری چاکه ت و کراس و پیتاوه گۆره وی و فانیله و ژیرکراسی تازه مان بۆ بکردری. لالۆ حهسه ن جلکه تازه کانی ناپۆشی، به لکو له جانتا که یان دهنی تا که هاوین بۆ گونده که ی گه راپه وه، له گه ل خۆی به ری، یاخود ده یانفرۆشی و پاره که ی له لوله ی بوخاری ژووره که یدا قایمه دکات. من ته نها که سیکم که ده زانم پاره کانی له وی حه شار ددا، به لام دهستی بۆ نابهم، سویند ده خۆم دهستی بۆ نابهم.

دهنگی مه کینه ی پاسیک له دووره وه دپت، لالۆ حهسه ن له جیگه که ی راده په پری و منیش خۆش حال و دردۆنگم به هانتی ئه و ژووره سپیه چکۆله یه کی که وهک حاجی له قله ق نیزیک ده بیته وه. دیقهت ده ده م، له دللی خۆدا ده لیم: گهر لایتی لیدا سوار ده بم، گهر لیینه دا

چاوه ری ده کهم تا پاسه که ی دواپی... سوار نابم ته نانه ت گهر لالۆ حهسه ن له سه رمادا ره قه له بی و دایکم له چاوه روانیدا شیت بی و خۆیشم له برسیتی و شه که تیدا گیانم ده رچن! ئه مه نه پیتییه که چ که سی لی ناگادار نییه، هپچ که س، ئه مه نه پینی نیوان خۆم و کاک عه زیزه، ته نانه ت لالۆ حهسه نیش له و نه پیتییه بی ناگایه و تی ناگا بۆچی هه ندی رۆژ سواری پاسه که ی شه مپران نابم (ئاخر ئه و پاسه ی لایت لی نه دا پاسه که ی شه مپران نییه!) راده کهم و ده که ومه هاوار هاوارو چ حیساییک بۆ بۆله بۆله که ی لالۆ حهسه ن ناکه م، چه ندین جار هه ره شه ی لیکردووم که به دایکم ده لتی، منیش ئیشاره تم بۆ کلیلی ئه مباره که ی سه ری کردووه که له نپو به ری چاکه ته که بدا یه، هه ربۆه حه قی به سه رمه وه نییه و دهستی لی هه لگرتووم.

ئه و پاسه ی که سی جار له دووره وه لایت لیدات ئه وه پاسه که ی کاک عه زیزه. من هه موو شه وانپیک وه ختی خه و، له بری ئه و دوعایه ی دایکم فیری کردووم، سی جار له بهر خۆوه ده لیم: "جگه له پاسه که ی کاک عه زیز سواری هپچ پاسیکی تر نابم!" ئه مه په یمانیکه که تا رۆژی حه شر به یه کترمان داوه، هه لبه ته په یمانیکی بیده نگ و به بی وشه، له بهر ئه وه ی من له گه ل ئه و هاوری زه به لاحه مدا که له باوکم که له گه ت تره و حه ره سه کانیش له بیچم و قیافه تی ترسناکی ده تۆقن قسان ناکه م، ناویرم قسانی له گه لا بکه م!

لایتی ئه و پاسه ی که له دووره وه دپت، داده گیرسیت و ده کۆژیتته وه، دلیم وهک فرپۆکه به ده وری خۆیدا ده خولیتته وه، پاسه که راده وهستی و سوار ده بم، لالۆ حهسه ن پیتش من سه رده که وی، کاک عه زیز سه یر ده کا و به چاوه ناوسا و سووته مه رۆکانی وه لامی سلاوه که م ده داته وه. قژی کاک عه زیز چه ورو لوله، لالۆ حهسه ن ده لتی: ئه م کابرایه ده لپی قژی نیگرۆی شه ش مانگیی کردووه!

برۆی کاک عه زیز ره ش و سمیلکی زل که هه موو ده می داپۆشیوه، له کورسییه که ی پشت کاک عه زیزه وه داده نیشم، لالۆ حهسه ن خۆی بۆ دواوه ی پاسه که ده کوتی، له بهر ئه وه ی ئه وی گه رمتره، هیتشتا دانه نیشتوه خه وی لیده که وی. موسافیره کان له چه ند نه فه ریک زیاتر نین و هه ر هه مووش خه وه نوچکیتیا نه. ریتی قوتابخانه تا ماله وه سه فه ریکه بۆ خۆی، به تاییه تیش که زستانان به فر ده بارئ و ترومپیله بی زنجیره کان له چه قی جاده دا ده خزین و ریکه ده گیرئ. هه ندی رۆژ کاک عه زیز شه که ته و باویشکی زل ددها و بۆنی ده می له و ده رمانه تیژتره که دایکم له برینه کانی سه ره ئه ژنۆمی ددا، سه رم گپژ ده خواو

ریخوڼم دهکه ویتنه قوږه قوږ، کاک عزیز له ناوینه که وه ته ماشام دهکا و ده مخاته پیکه نین، گوپی پر دهکا له ههوا، لووتی وهرده چهر خیتنی، چاوی قیچ دهکا.... منیش دستم به ده موه ده گرم تا نه فهره کان دهنگی پیکه نینه که م نه ژنه فن، له توتی دلا خه ریکم له پیکه نینا بته قم. هاورپیکه له دیو دهچی و منالانی چکوله لیبی دترسن، هه موو دست و سر سینگی به خال کویوه، له نپزیک گوپی هه تا نه وسه ری ملی هیلکی شینی نه ستور کیشراوه، وهک نه وهی کاتی خوژی که سینک و بستبیتی سه ری بپری.

دایکم قه تا وقته سوار ی پاس نابی، دایکم شو فیرو ترومیلی خوژی هه یه، به لام ده زانی که دونیا دیوی وهک کاک عزیز تی دایه، بویه دایه و دره م دلی لامه، حه ز ناکا به پاس بچم بو قوتا بخانه، به لام نه وه نه مری باجه و که س بو نیی لیتی لادا.

لالو حه سهن له دوا ی پاسه که دا به چیچکانه وه خه وی لی که وتوه، کزه یه کی سارد له شووشه ی شکاوی جامه که وه دیته ژووری و نه فهره کان خه ریکن ره ق بینه وه، کاک عزیز چاکه ته که ی داده که نی و دهیدا به سه ر کوشمدا، چاکه ته که ی بو نیکی ناخوشی لیدی، حه ز ده که م نه فهره کان ته ماشام که ن و منیش به شانازی هه وه دست به یه خه ی چهوری چاکه ته که یدا بیتم، په نجه کانم بو نیکی سه بر ده گرن، بو نیکی که له مالی نیمه دا نیی، له مالی خال و پوره کانیشما نیی، بو نی سه گ و پشیلوه گاو مه ریش نیی، بو نیکی که له کونه کانی دونیا یه کی نه ناسراوه ده دیت، بو نی هه موو نه کاره خه راپانه یه که نابی بکرتین و بو نی هه ر هه موو نه و شتانه یه که ناکری نه لعان بزانتین.

بو نی دایکم له چ بو نیکی تر ناچی، بو نیکی هه عه ترو پوډره ی فهره نسبی، بو نیکی له ژنه نه کته ره کانی سینمه ماو گوڤاره کانی موډو شه قامی لاله زارو هو لی سه مای کافیتریای (شه هرداری) یه وه دیت، دایکم بو نی روژانی ناینده ی لیدیت، بو نی سبه ینی و بو نی هه موو نه و شته باشانه ی که له چاوه رتی مندان.

به و چاکه ته وهی که دراوه به سه ر کوشما بو موه ته مه خلوقیتی تر، مه خلوقیتی که چ ناچار نیی پاک و ته میزو به نه ده ب و دره س خوین و یه که می پول بیت، چ ناچار نیی قردیلای فوودراو له قژی بداو سلاو له هه مووان بکا و هه مووان به خیریتنی، چ ناچار نیی له هه موو بو نه یه کی میواندارییدا، نه و شیعه ره له به رده می غه ربیه دا بخوینیتته وه که له مه کته ب فیری بووه هیتشتا کیش به باشی نه زه ری نیی، چ ناچار نیی یه که مین وانه ی فیروونی پیانوژی، که جگه له دو باره کردنه وهی دو ری می فا سو ل لا سی، چ شتیکی تر

نیی، بو خزم و خویشی چه نه بازو بی حه وسه له بژنه نی، چ ناچار نیی به شداری له پیشبرکتی هه لپژاردنی جوانترین منالدا بکا و بیبته وه.

به و چاکه ته ی کاک عزیز وه له سه ر کوشم، بو موه ته مه خلوقیتی کوتومت وه کو خوژی، هه ست ده که م ته وای جه سته م به خال کوتراوه و نیوه ی ددانه کانیشم ئالتونن، خو م ده بینم به تاقی ته نی به کولانه کانداه سوورپیمه وه وهک که چه تیوه کانی فاته ی جلک شو ر که وتوموه ته حیلکه حیلک، له پاشکوی قوژترین کوری گه رده کدا، له سه ر ماتوره که ی داده نیشم و له گه لیدا درو م فیلمی ته رده زان بیتم.

ده گه یه و بستگی (تابشار). له ویدا کاک عزیز پاسه که ی راده گری، زوره ی نه فهره کان داده بزن تا له چاخانه که ی سه ر ریگه چایه ک بخونه وه. من و لالو حه سهن له جیگه ی خو مان نابزوین، کاک عزیز به رله وهی دابه زیت، پاکه تیکی چکوله له داشبرد ی پاسه که ی دهرده هیتنی و له سه ر رانم دایده نی، له ناوینه که وه ته ماشام دهکا و چاو داده گری، روخساری لیواولتیه له میهره بانیی، وهک داهو له په رو نیی یه که پر ه له هیلتی نهرم، هاورپیکه م میهره بانترین دیوی دونیا یه وه له دست و پیته وه، له بو نی سه بری ده مییه وه، له چاوه سووتمه ره وکانیشیه وه، له چاکه ته چه ورو شه که یه وه... شتیکی وهک هه لمیکی ته نک دیته دهری و گه مارو م ددات، منیش له وه هه لمه سیحراوییه دا وهک کلوه به فریک ده توموه وه هیتند به خته وه دره م که ئیدی ده خوارم هه زاران هه زار سال وهک په یکه ریکی به ردین له هه مان شوین و به هه مان شیوه میتمه وه، نه گه وره بم و نه بشگورتیم.

نه مرو کاک عزیز وشکه ئالبالووی بو کریم، لالو حه سهن له دواوه ی پاسه که وه قاوم دداو ده پرسنی نه ری نه وه چ ده که ی! من خو می تینا گه یه نم و خیرا خیرا ئالبالووه کانم ده ژمیرم. نه فهره کان راوه ستا ون و چا ده خونه وه. کاک عزیز قومیتک له بوتله عاره که ی هه لقسوراند، پاشان چوو تا له و دیو دره خته کانه وه هه ل میزیت، من سه بری ناکه م، سه ر داده خه م و جوان جوان ئالبالووه کان ده جووم، به لام له سه رمدا ده بینم و گوچکه م سوور هه لده گه ریت.

ده که وینه وه ری و تا گوږه پانی (ونهک) پاسه که هیواش هیواش وه کو میرووله ده روا، هه ندی جار به دوا ده خلیسکتین، ترومیته کانی تریش ده خلیسکتین و له ناوه راستی جاده که دا له به رده م نیمه دا ده چه قن. تاریک داهاتووه هه موو دونیا سپی ده چیتته وه، لالو حه سهن ده ترسی و له دوا ی پاسه که دا لیکدا لیکدا بانگم ده کات، ده زانم که چه ند

دهقیقه یه کی تر نابات دست دهکاته گریان، ناخر ئه وه همیشه گریانه که ی ناماده یه و رژوی دوو سی جار له خووت و خوړایی دهگری، دایکم پتی وایه گریانه که ی لالو حه سهن وهک گاره گاری مریشک وایه وچ پاساوکی تایه تیی نییه، باوکم دهلی: لالو حه سهن ولاختیکه لهو گوره ی! لالو حه سهن پیده که نی و دیاره ولاخ بوونی پیخوشه، هه بریه شادومان و خه نیی دهفره کان کوره کاته وه و سهیری بابم دهکا که به چپزه وه پلیک گوشت دهجوی و له لیانی چپشته که ی قایله.

شووشه ی په نجه ره که ی لای منه وه شکاوه و کزه یه کی سارد ریک روخسارم دهسم، ملم وشک هه لگه راوه و پشتم له سه رمادا بوته شهخته. کاک عه زیز له ناوینه ی پاسه که وه، به نیگه رانییه وه دیقه تم ده دات، پاسه که راده گری، له ته رژونامه یه ک و چهند پارچه په رژویه ک ده په ستینیتته درزی په نجه ره که وه و همدیس له پشت سوکانه وه داده نیشتیه وه. من له زوبانه بیده ننگه که ی دهگم، ده زانم دلی لامه وای پی باشتره شوینه که م بگورم، وهک بلتی به چاوانی پیمبلی: "هسته کچه چکوله زیتله که! هسته با سه رمات نه بن، بروره دواوه، ئه وی گهرمتره، ناخر ده ترسم نه خوش که ویت!" منیش به ئه سپایی وه لامی ده ده مه وه: "نا، له شوینه که ی خو م هه لئاسم، ئه م کورسییه هینی خو م وه له سه ری هه لئاسم!" نیگه رانییه که ی کاک عه زیزم خوشده وی، میهره بانیه دایکانه که ی، قوولی هاورپیه تیه که ییم بو ده سه لمینی، ئه وسا پیلوه که نام لیکده نیم و سه فره ریکی خه بالیی به چاخه دووره کان و به سه رده می پادشا گوره کانا دهگم، سه فره ریکی خه بالی به زه مه نیکدا دهگم که قاره مانانی به وفا له پینا و سه لماندن راسگویی و قوربانیدانیا ندا بو شه هریار، به پتی په تیی به سه ر پشکو ی هه لایسا و ده رۆن و له گه ل ئه ژدیهای هه وت سه ردا دهجه نگین.

چیتر پاسه که جووله ی بو ناکریت، ریگه گیراوه، سه رما جیگه ی به هه موو شتیک لیژ کردوه، لای راستی به دهنم سه بووه، سه ره نجه کانم میرووله دهکن، پیم بی هه ست و سه رم وهک کیتو قورس، وهک بلتی فووی تیکرابی، ده ناوسی و ده نیشتیه وه، بوومه ته تهخته و له تیله ی پیلوه نیوه داخراوه کانه وه چه ندین تارمایی له ده ره وه ده بینم که له ناو به فره که دا سوور ده خون، ئا و به که بوومدا دپته خواری و چاوانم ده برژینه وه. ناکا و گهرم گهرم دادیم، داخ ده بم، پاشان له رزم لیدی و ددانه کانم له سه رمادا چۆقه چۆقیان پیده که وی، فرمیسک به خوړ له چاوانه وه ده رژوی، به ده ست خو م نییه، کاک عه زیز به په نجه زبه رکانی

سه ر روومه ته کانم وشک ده کاته وه و به ده می داخراوه و پیده که نی، ئه و قوتابیانه ی کاک عه زیز ده ناسن ده لئین: "هه موو ددانه کانی نالتوون!" باوه ر ناکم، له دایکم ده پرسم، ئه ویش نازانی و کاک عه زیز هه ر نانس، به لام پرسیاره که می پیخوش نییه و هه ره شه م لی دهکا که ئه گهر سهیری شو فیری پاسه کان بکه م یاخود قسه یان له گه لدا بکه م ئه و داخ دهکا، دایکم پیموایه ته نها خه لکانی خه راپ و لات ددانی نالتوونیا ن هه یه و هه مووشیان دز و پیاوکوژن و هه زار به لا به سه ر کچانی چکوله دا ده هین.

من باوه ر به دایکم ناکم، خه فته ده خو م که هه ندی جار دایکم ده بینم نارپه سهن و درۆزن دپته به رچا و، به پوره نازر دهلی: قه له وی پیس! خه فته ده خو م به وه ی که دایکم زور شت نازانی، بو نمونه ناوی پایته ختی زور له ولاتان به له د نییه و فریشی به یاسا ساکاره کانی حیسابه وه نییه، له گه ل ئه وه شدا به لای منه وه دایکم میهره بانترین و جوانترین دایکه له دونیادا، شه وانه به ر له نوسان خو م ده که مه نه خوش تا له پال نوینه که مدا دانیشی، ده خوازم ئیعتیرافی لا بکه م که چ بیرو خه یالاتیکی خه راپ له باره ی ئه وه وه له که لله مدایه، به لام دایکم هه همیشه هه ر خه ریکی ئیشه، په له یه تی و گو ی له قسه کانی من رانگری، گهر بزانی به ئه سپایی له ودیو ده رگاوه گو ی له قسه کانی ئه وو باوکم راده دیرم، ئه و سزایه کی خه راپم ده دا.

کاک عه زیز له حه ژمه ت به فرو ریبه ندان گرمۆله بووه، ته و او یک هه ول ده دا پاسه که چهند هه نگا ویک پیشتتر به ری، به لام ناتوانی، وهک بلتی له بیابانیکی سپیدا ریگه مان ون کردی. دهنگی لالو حه سهنم له دووره وه دپته گو ی، ده نالیینی و نزگه ره ی زل زل لیده دا، منیش سه یرم لی به سه ر هاتوه، هه ستده که م خه ریکم نه خوش ده که وم، گه ده م پر بووه له ئالبالوو، ده خوازم برشیمه وه، به هه ردوو ده ست چاکه ته که ی کاک عه زیز به خو م وه ده نووسینم و سه رم گیتز ده خوات، ده مه وی هه ستم، به لام هیز له قاچمدا نه ماوه، ده مم ده که مه وه، به لام ده نگم ده رنایه ت، هه موو شوینیک پر له به فر، هه موو پاسه که، هه موو شار، هه موو دونیا پر له به فر، منیش له ژیر ئه و تاقه سپیبه دا بوومه ته سه هۆل، سالانیکه به و جه سته به شه خته بوومه وه ماومه ته وه، ته نها چاوه کافن که وه کو دوو ته نور ده سووتین و خیرا خیرا فرمیسیکیان لیوه ده رژپته خو ار، ده مم وشک و تال و له دووی ئا و ده گه ری: ئا و... ئا و... ئا و.

ده ستیکی نه رم و بو ن خوش، بو نی پودره و کریم، نیوچه وانم نه وازش ده کات. یه کتی دوعا

به گویمدا ده خوینتی و فوو به روخسارمدا دهکا. روخساری ناشنا به چواردهوری تهخته نوینته که مدا راوه ستا ون و چاوانی گوره و شیرینی پوره نازهر له ژیر روشنایی گلژبه که دا دهرده وشینه وه، بونی کولا تووه که ی نه نکم دیت، نه رمیی به تانی و چه رچه فه پاک و ته میزه کانی خوم ده ناسمه وه و ده زانم که له نیو نوینی خومدام و دایکی ششم له لاویه، ههستیکی لیواولیو له نارامیی دهرژیتته دلّم، خوم لی ده که وی و خهون ده بینم که به کۆلی کاک عه زیزه وه و ئه ویش وه کوفه رشی بالدار له ژووور هه وره کانه وه ده فری و من بو ته ماشای شاره دوورو نه ناسراوه کان ده بات، وای چهند حه ز ده که م ده می بکاته وه و من ددانه ئالتوونه کانی بینم، به لام حه یفیک لیوه کانی وه ک سندوو قیکی چکۆله ی پر له زیرو زیو کۆم دراون.

ته واپیک نه خوشم، دختور که وسه ری هه موو پینج شه ممه یه ک سه ردانم دهکا، سینگم قرخه قرخی دی و شه وانه تاکه م به رز ده بیته وه، دختور که وسه ری هه رجاریک که دیت دهرمانه کانم بو ده گوری، نه خوشییه که شم خهراپتر ده بی، له رولاواز بووم و رهنگی مردووم لی نیشته وه و قرژم دهروو تیتته وه، دختور یکی ترم دیتنه سه ر که له من زیاتر ده کۆکن، دهرمانه کانی ئه م دختوره له هیچ نه جزاخانه یه کدا ده ست ناکه وی. رۆژ و هه فته کان وه ک با تیده پهرن، دهرس و مه کته بم بیرچونه ته وه، به رۆژ دهنووم و له خه ویشدا هه ر ده کۆکم، داپیره له خوار تهخته نوینته که مه وه داده نیشی و له ژیر لیوه وه دوعا ده خوینتی، گه ر به خه به ر بم، ئه واکه یه تم بو ده گیتیته وه و خوار دهنه که م به که وچک به ده مه وه ده کات، هه موو رۆژتیک له په نجه ره ی ژوووره که مه وه له و دار خورمالووه دهنۆرم که لق و په لکه کانی رووت بوونه ته وه له گه لا، تا به هار دیت رۆژه کان دهنۆرم، هه موو رۆژتیک سه عات چواری پاش نیوه رۆ پاسه که ی شه میران ده بینم که له چوارراکه ی به رده م قوتابخانه وه ره ت ده بی و کاک عه زیزیش خه مبارو ته نها له جیگه چۆله که ی من دهنۆری و تیده پهری، ده شی منی بیرچوو بیته وه و ئه و نه سه تانه بداته کچیکی تر که له ناو داشبردی ترومبیله که یدا بو منی دانان، دلّم له ئیره ییدا ده سووتی و کۆکینه که م توندتر ده بی، دایکم به حه له لایی دهنیری به دوی دختور که وسه رییدا دهنگی باوکم ده بیبه م که ئه مر ده کا ئاماده م که ن تا هه رجیی زووتره ره وانه ی فه ره نسا کریم.

ئه مسال له پۆله که ی خومدا ده میهنه وه، ده گریم و پوره نازهر ده لی: هیچ شتیک له ساخ و سلامه تیی گریبکتر نییه. خوزیا هاوین ده هات و دارگیلاسه کان به گه لا و به به ر

ده رازانه وه، هاوینان ماله که ی ئیمه قه ره بالختر ده بی، خانه واده که ی ئیمه قه بیله یه کی گوره یه و من ده بیان پووو خال و یه ک دهرزه ن کوره خال و کچه پوورم هه ن. باوکم سه رۆکی ئه م قه بیله یه یه و هه مووان حیسایی بو ده که ن، ئه م قه بیله یه رۆژانی هه یینی نانی نیوه رۆ له مالی ئیمه ده خۆن و شه وانه ییش دایکم زیاتر له نیوه یان له مالی خومان گل ده داته وه. هه موومان پینکه وه له به ره یوانی باخه که دهنوین، منالان له پال یه کدیدا گه وره کانیش دوورتر له ژیر دارچناره کانا، له سه ر ته ختی دارین و له نیو په رده کولله دا، باوکی ششم به تاقی ته نها له ژیر که په ره که دا دهنوی، دوو جوگه له م لا و لای که په ره که وه دینه خواری و تا به یانی دهنگی خوره ی ئا دیتته گوی. داپیره له گه ل ئیمه ی منالاندا دهنوی و چاودیریمان ده کا، له ژووور سه ری هه ریبه کیکماندا په رداختیک سه هۆلاوو له ژیر سه رینی هه ریبه کیکماندا چنگی گوله یاسه مین داده نی، مناله کان دهنۆمیری و هه ریبه که بیان به ناوی خویه وه بانگ ده کات تا دلنیا بی که هه موومان له جیگه ی خومانین.

من حه زم له بیده نگیی شه وانه، له شه ودا لیدانی دلّی میوه ی گه ییوو هه ناسه ی سووکه له ی بیچوو هه وره سه کان ده بیبه م، به رله وه ی خوم لیبه که وی، ئه ستیره کان دهنۆمیرم و له و هه وراوه دهنۆرم که له ئاده میزاد ده چن.

یه کیک له و هه وراوه هه ر ده لی کاک عه زیزه، له وسه ری سه ره وه بانگم ده کا و به دهم و چاوی ده مخاته پینکه نین. خالۆزاکانم ورته ورتیان وه داپیره له هه مان ئه و شوینه وه که لیتی ده خه وی، به شوکه دریشه که ی پیتیاندا ده مالی، خاله گچکه پرخه پرخ ده کا و سه گی که لاوه کان دینیتته وهرین، نه نه به دهم خه وه قسان ده کا و توبا خاتوونیش تا رۆژ ده بیته وه خۆی ده خوینتی، یه کی له مناله کانیش لیکدا لیکدا دهنگیکی لی به رده بیته وه داپیره له جیگه که ی راده پهری تا بزانی ئه وه کامانین! منالان هه موو خۆیان ده که نه نوستوو، هه ناسه له خۆیان ده برن.

به دهم ویزه ویزی ئه ستیره و زریوه زریوی ئه ستیرانه وه چاوه کان پر دهن له خه ون، هه ندی شه واران داده کا و داپیره نایلو نیکیی قه به و دریشمان پیندا ده دا که هه میشه له پال خۆیدا دایده نی، من و خالۆزایه کم له ژیر ئه و روپۆشه ئه ستوره دا دهنوین و وه ک میرووله ی ژیر خاک گوی بو دهنگی باران راده دیرین.

له وکاته وه ی نه خوش که وتووم ناچارم له ژوووره که مدا زبندانیی بم، هه موو شتیک ده مترسیتنی، ترس وه ک تارمایی له هه موو شوینیکدا یه، گا ده رگا که ده کاته وه و پاش

نیوه پروانیش کاتی گه وره کان ده که ونه خه ونوچکی دیتته لام، گا له ویدیو شووشه ی په نجه ره که وه یه یا خود خوی له ژیر کوشی دایکما قایم ده کات. ئه مرۆ به یانیی له ناوینه که دا بوو، وهک بلتی گالته م پی بکا. ئه وه ترسه که ده مخاته کۆکه، ئیدی دایکم پروای به دختور که وسه ربی نه ماوه و ده زمانه کانی توورداوه، خاله گیان، دختوری شه وان له مالی ئیمه دهنوی، له گه ل دایکمدا واریک که وتوون که شه ویک ئه و شریقه م لی بدا و شه ویکیش دایکم، باوکم ده لی دختوره کانی فهره نسا بلیمه تن و به یه که مین ره چه ته قورسترین نه خوشی شه فا دهن، پوره نازه ره به چاوانیکی خه مین ته ماشام دهکا و به جۆریک ماچم دهکا که پیده چی ئیتر نه مبینیتته وه، لالۆ حه سه ن پۆست کارتییکی کونی پییه که ره سمی ژنیکی که له وی قژ زه دی تیدایه و جلکیکی موشه به کی مه خمه لیبی پۆشیوه، لالۆ حه سه ن ده لی: ئه م ژنه شازنی پاریسه و ژنیکی به دخوه و ئیمانی به قورئان نییه! لالۆ حه سه ن خه می من و دایکمییه تی و داوا له نه نه دهکا که شه وو رۆژ له پینا و رزگارکردنی ئیمه له چنگی ئه و شازنه کافره دوعا بکا، دایکم به خوشحالییه وه جاناکانی سه فهر ناماده دهکات. من ده زانم که ترس له پاریسیش هه یه و بۆ ههر شویتیک برۆین ترس ههر به دوامانه وه یه، نه نه په ییتا په ییتا دوعا ده خوینی و فوو به روخسارمدا دهکا، توپا خاتون هه موو مه غریبیک به ک په رداخ ئاوی جگه ری کولاووم ده رخوا ده دا، هه زار جۆر موفه رکیان به گه ردن و پامه وه کردوه و ژیر سه رینه که شم پره له کاغه زی چکۆله ی چوارقه د کراو.

هیشتا هه موو پاش نیوه رۆیه ک کاتی ده بیتته سه عات چوار، دلّم لای به ربوونی قوتابخانه یه، دلّم لای ئه و پاسه یه که له دووره دئی و وهک خه ونیکی نیوه فه رامۆشکراو، به رله وه ی بگاته لای من، له ته متوو مانیکی سپیدا رۆده چی.

هیشتا ههر بهر له نوستن سی جار له دلی خۆدا ده لیتم: من له پاسه که ی کاک عه زیز زیاتر سواری هیچ پاسیکی تر نابم! ئه مه په یمانیکه به یه کمان داوه و تا رۆژی حه شر ئه و په یمانه ناشکیتم، سویتد ده خۆم، له کاتی سویتد خواردندا پیلووم لیکده نیتم، هه ناسه له خۆم ده برم و دلّم وهک ته پل لیده دا، دلّیام که کاک عه زیز لیدانی دلّم ده ژنه فی و وه لامم ده داته وه.

سی رۆژی تر سه فهر ده که یین، نه نه لای په نجه ره که وه دانیشته وه، گو له یاسه مین دهکات به ده زوو وه و ملوانکه و بازنگم له و گولانه بۆ ده هۆنیتته وه، هه مووان خه مبارن، ته نانه ت توپا خاتونیش که هه همیشه قونی باه داو چه قه نه ی لیده دا، ئیستا ئیدی ئه ویش وهک جار ان

نییه، چاوانی پر له فرمیسک و ئاوی که پووی به سه ر قۆله که ی ده سړی.

له ده رگا درا، به خۆم ده لیتم: ره نگه دختوریکی تازه یا خود یه کئی له پوره کانم بیته، ئاخ هه زاران جۆر له خه لکیی دیده نیمان ده که ن و رۆژی سه د جار له ده رگای مالی ئیمه ده دری.

لالۆ حه سه ن دیتته ژووری و له پال ده رگا که دا راده وه سستی، گیژ و ویز و حه په ساو ته ماشای دایکم دهکات، ده په وی شتیکی بلتی به لام جورته ت ناکات، وهک هه همیشه له ترسا که وتوته نزگه ره، ئامازه بۆ که سی یان شتیکی له ده ره وه دهکا، به لام دهنگی ده رنایه ت.

دایکم تووره و بی هه دادان هه لده سی و به دوا ی لالۆ حه سه ندا به ره و دالانه که ده چی، دهنگی ده بییه م: کئی؟ وه لامه که ی لالۆ حه سه ن نابیستم، ته نها دهنگی دایکم دیتته گوئی که بهرز و بهرتر ده بیتته وه وهک دهنگی ئاژیر هه مووان نیگه ران دهکا، داپیره هه لده سی و په نجه ره که داده خا، به تانییه که تا ژیر چه ناگه م راده کیشتی.

دووباره دهنگی دایکم دیتته گوئی: "چی؟ سایه ق پاس؟"

راده چله کم، ده کهومه سه ر ئه ژنۆو له سه ر جینگه که م داده نیشم.

وه لامه که ی لالۆ حه سه ن له باعه باعی مه ریک ده چی که بیان وهی سه ری بپرن.

هاواری دایکم له نیو سه رمدا لول ده خوا: "کئی؟ چی؟ کام پاس؟"

لالۆ حه سه نی فه قیر نیوه گیان و زمانی لالّ ده بی، شیتته شیتی دایکم ده بییه م که ده په وی تیبگا چۆن شو فیتریکی هیچ و پوچ جورته تی کردوه بۆ هه و الپرسینی کیژه که ی بیته! لالۆ حه سه ن ده نیتری تا پیی بلتی گه ر جاریکی تر به م ناوه دا بیتته وه ئه و ئه مر دهکا قه له می ئه ژنۆی بشکیئن!

به تانییه که لاده دم، له جینگه که م ده رده په ریم و پیخاوس و به جلکی ته نکی نوستنه وه به ره و دالانه که راده که م، توپا خانم هه ولّ ده دا پیتشم بگری، پالیتیکی پیته ده نیتم و گازتیک له ده سستی ده گرم، دایکم له م ره وتاره سه یرو سه مه ره یه م حه په ساوه، ئه مر م پیده کا هه رچی زووتره بۆ نیو نوینه که م بگه رپیمه وه، به لام گوئی به و هه موو هه ره شه و گو ره شه یه ناده م و خۆم ده گه یه م ژووری خویندنه وه ی باوکم که له وه په ری راره وه که دایه، ده چه م ژووری و له م دیوه وه ده رگا که به کلیل داده خه م، په نجه ره ی ژووره که به سه ر کۆلاند ده نۆزی، په رده که لاده دم، ده چه م سه ر کورسییه که و ده بینم کاک عه زیز وهک منالیتیکی شه رمن و مه زلۆوم

له ناوه راستی کۆلانه کدا راوهستا وه، زهرفیتی چکۆلهی به دهسته وه به، قژه لووله که ی شانە کردوو و قۆبچهی کراسه که ی تا بنی بنه وه داخستوو، ناخر نایه وئ سینگه به خال کوتر او که ی دهر که وئ. په نجه ره که ده که مه وه، بانگیده که م، سهیری ئەم لا و لای خۆی ده کا و ده یه وئ بروت، به رزتر بانگی ده که م و دهستی بۆ راده وه شیتیم، ناوړ ده داته وه، سه ر هه لده برئ و چاوی به من ده که وئ، هه مدیس هه مان میهره بانیی دیرین روخساری ده پۆشیته وه، هۆن هۆن فرمیسک له چوانم ده رزئ و خۆشیم نازانم ده لیم چیی! کاک عه زیز هه ر له هه مان ئەو شوئنه ی که لینی راوهستا وه، به سه ر سلالوم لیده کات، مه گه ر خودا بۆ خۆی بزانی چه نده خۆش حال ده بی، به ره و لای من دیته پیتش، پیتده که نئ و به و پیکه نینه شتیکی سهیر روو ده دات، ده می ده دکاته وه، ده می وه که ئەشکه و تیک تاریک، یه ک ددانی ئالتوون له قوولایی ده میدا، وه ک چرا که ی عه لادین پرشنگ ده دات، دلنیام هه رچیم بوئت به هۆی ئەو چرا ئەفسانه بییه وه بۆم جیبه جئ ده بیت، پیتلوه کانم لیکده نیم و داوا ده که م:" ئەمجاره چاک بیمه وه، ئەمجاره کۆکینه که م نه مینئ و ترس به رۆکم به ردا ت!"

که گه یشتینه پاریس له ئوتیلی و اگرام دابه زین، سئ رۆژ دواتر دختورتکی فه ره نسایی فه حسی کردم و ره چه ته یه کی دوو رو درتیزی بۆ نووسیم، ته ندروستیم له جار ان باشترو که متریش ده کۆکیم.

چ که سئ له نه یینی من و سبیری چرا ئالتوون بییه که به ناگا نه بوو، دایکم پیتی وابوو چاکبوونه وه ی خیرام به هۆی زیره کیی دختوره فه ره نسایی به وه به، به لām خۆم ده مزانی چاکبوونه وه له بن سه ری کئ و چیدا به. هه موو شه ویک له تاریکیی ژوو ره که و ژیر چه ره فه که دا دهستم بۆ چرا خه یال بییه که ی عه لادین راده کیشاو دوعا هه می شه بییه که م دوو باره ده کرده وه.

شه ش مانگ زباتر له فه ره نسا ماینه وه، که گه راینه وه تاران قوتابخانه که یان بۆ گۆریم، ئەو قوتابخانه نو بییه م چه ند هه نگاو تیک له مائی خۆمانه وه دوو بوو، به پئ دهر پۆشتم و ده گه رامه وه، به لām کاتئ له شه قامه که وه تیده په ریم دلّم ته نگ و چاوم بۆ پاسه که ی شه میران ده گپرا.

سالان به خیرایی رده ت بوون و من ئیستا بوومه ته کیژۆله خان تیک بۆ خۆم، پاسه کۆنه کان یان کۆکر دوو نه ته وه و ترومبیلی تاکسی به شو فیری جحیله وه جیی ئەو پاسانه یان گرتوته وه، به لām من هیتستا به رامبه ر ئەو هاوړئ گه وره و دیرینه م وه فادارم، هه رکاتئ دلّم

ته نگ ده بی یان خه فه تی رووم تیده کا و کۆسپیک ده که ویته به رده م کاروباره کانه وه، کوتر پر ده می موجیزه ئاسای هاوړتیکه م له و دیو یاده وه رییه کانی منالیمه وه دهر ده که وئ و پرشنگی ددانه ئالتوون بییه که ی وه ک ئەستیره ی زوهره له تاریکیی شه واندا دهره وشیته وه.

پاسی هیلی ژماره هه فتا له سه ری پیتچه که دا وه دیار ده که وئ و به کا وه خۆ دیته پیتش، ده نگیککی منالانه له گوئیدا ده لئ: "جگه له پاسه که ی کاک عه زیز سواری هیچ پاسیکی تر نابم!"

کچه که م پیتشم ده که وئ، ده ست بۆ شو فیری پاسه که راده وه شینئ و چوانی پر ده بن له راز و خولیای منالانه. ده شی کچه که شم نه یینی که ی له لا هه بی و پیم نه لئیت، ته واو تیک وه ک ئەوه ی که منیش نه یینی خۆم به که س نه ده گوت، نه به دایکم، نه به لالۆ حه سه ن، ته نانه ت ئەو نه یینی به م لای دار چناره کانی ئەوسه ری باخه که ییش نه ده درکاندا!

نه فره تيبه ته واو كه م. ده بې. واده ليم و زور له خوځم ده كه م تا چوار پسته پهرته وازه كه ي ئه م (ده بې) شار او ديه له پال يه كدا ريز كه م و مانا راسته قينه كه ي بؤ ميشكم بگويزمه وه. ده بې بكه ومه نووسين. ته واو و روښت. ئيدى چ به هانه و بيانويه كم نيبه. له م باخه دووره ده سته دا، نه كه سيك هه يه كاتم به چنه نه بازي و باس و وتوويزه وه به هه دهر بدات، نه هاتوچوونيك، نه به زموره زم و شايي لوغانيتك، نه ژن و مناليتك، هه موو شتيتك جگه له كاتي زور و هه تاوى دره وشاوه و سكوت و نارامبي و ده شتگه لي سهوز و تاسمانى شين (ته واوى پيداويستى به سوود بؤ خه يال و بپر كرده وه و داهينان و ئه فراندن)، هه موو شتيتك جگه له م باخه وانه موزا حيمه كه ده بې هه ر ئه لعان حيسابى خو مى له گه لدا يه كلايى بكه موه و تيببگه يه نم كه خودانى به ريز (خودانى پيشوو) بؤ ئه نجامدانى كارتيكى گرينگ و ژيانيتك به م ويرانيبه هاتووه و نووسينى كاره نه مره كه ي بؤ خو ي و خانه واده و سهرزه مينه كه ي - و ته نانه ت بؤ دونياش - گرينگيى و به هاى هه يه .

- "قوربان گيان، قسه يه كم له باره ي ئه م دار هه رميتيه وه هه يه ."

له وديو ميتزه كه وه داده نيشم.

- "قورب... ب.... ان گيان."

بينده نگ. ميژيكي شهق و شر و لهق. گرينگ نيبه. نووسين نامانجى سه ره كيپه و ئه فراندنى كارى هونه رييش ده توانري له سه ر عه رد، له سه ر دره خت، قونه و تلور، له سه ر پشت، به پيوه له سه ر قاچيک، كه لله هه لواسراو به حه واوه، له هه ر جيگايه ك و له هه ر هه ل و مه رجيتكا بيت به ئه نجام بگه يه نريت. مه به ستم له كاره راسته قينه كه يه، ئه و كاره ي كه له قولايى دل و ريخوله وه هه لده قولتي. له ناو جه رگه ي روچه وه ديتته ده ري.

كاغه زى سپيى - دوو به سته ي ئه ستوربي پينج سهد ودره قه يى - و كه ره سته ي پيوست بؤ نووسين له لاي ناميري تايپه كه وه داده نيم. پاندان، قه له م، لاستيك، قه له م دايان، ته پله كي جگه ره، چه رخ و بتلي ئا و (نابج هيجم له بير بچيت. ناخر هه ستان و هينانى ئه م شت و ئه و شت زه ره له ئيشه كه م ده داو زنجيره ي بير كرده وه م ده پچرنتي). هه مووى له سه ر ميتزه كه داده نيم. ئاماده م. هه ركه ده ستم به نووسين كرد ئيدى ناوه ستمه وه. به يه ك گوژم په نجا لاپه ره ده نووسم. رسته ي دريژ دريژ، به يه كه وه گريدراو، هاوسه نگ، وه ك قه لبه زه يه كي به خوړ ره وان، توكمه، هه ژينه ر، به شكو. له باره ي چيبه وه؟ پرسيارتيكى به جيبه. حالى حازر وه لام نيبه. له باره ي هيجه وه. چ بلتم؟

دار هه رمى

هه ر كارتيك له ژير هه تاودا زه مه نيكه

زه مه نيكه بؤ له داىك بوون

زه مه نيكيشه بؤ مردن

زه مه نيكه بؤ روانين

زه مه نيكيشه بؤ پشكووتن

زه مه نيكه بؤ په يقين

زه مه نيكيشه بؤ سكوت

كنتيبى كو مه لگه - ده روازى ستيه م

گشت دره خته كانى باخى ده ماوه ند به ريان داوه دار هه رمى نه بى - داره رميى مه كرياو و خو نوين. باخه وانى دزيوى پير، هه موو به يانيبه ك، له كاتي ئاودانى دره خته كانى باخدا، به خه م و تووره بيه وه، ئه م حه قيقه ته حه يا به ريه م به گويدا ده دا. كه چاوانم ده كه موه ده يبينم چاوه روان له وديو په نجه ره ي ژووره كه موه راوه ستا وه و تيناگات كه چاره نووسى خه مينى گژوگيائى گه مژه و خه فه تباريى يان دل خو شيبى سه وزايى و چيمه ن و ئه له ف په يوه نديى به منه وه نيبه (به منى نووسه رو فه يله سوف) وه و ئاگاي له وه نيبه كه خه يالى من له جيگايه كي تره، جيگايه ك له وديو رووداوه عه رديبه گچكه كان و رووداوه روژانه بيه گچكه كان.

- "قوربان گيان!"

خو مى تيناگه يه نم. به خوځم ده ليم ده بې ئه مسال دوا جار، ئه م كتيبه جادو وليكراوه

باخهوانی پیر، بهسلاویکی دوو دلانه و پیکه نینیتیکی به پارتهزهوه، له شووشه ی په نجه ره که ددهات. سه ری به ژیره وه ناوه، شهرم دهکات، دهستی به یه کدا ده مالتیت. نیگایه کی په یجوریانه ده گرتته ژوره وه. ده بیتی وا خودان، بی باک، به بی تۆز قالتیک په رۆشیی و وروژان، به روانییتیکی چۆل له ههر جوړه نه ندیشه و خه یالتیک - ته نانه ت به بی شعوریش - پرووه دیوار دانیشتهوه و چاوی له خالتیکی نادیار له فهزادا برپوه. ده لیت: "بیورن. وه زعتان باشه؟ زور بیورن. گهر ده کړئ ته ماشایه کی ئەم داره رمییه بکه ن."

له گه ل خۆمدا حسیتی ده که م که نه گهر ههر سه عاته و لاپه ریه ک بنوسم و رۆژی ده سه عات کار بکه م، ئەوا ده کاته رۆژی ده لاپه ریه. ده کاته ههفته ی هفتا لاپه ریه. مانگیکی هاوین و سئ مانگی پاییز - گهر وه کو ئینسان کار بکه م - ئەوا تا سه ره تای زستان، نیزیکی هه زار لاپه ریه نووسیوه و دوو بهرگی مقه یایی زیرینم بۆ چاپ ناماده یه. ههر بهرگی نیو کیلو. خو ئە گهر تا سالی داهاتوو کار بکه م ئەوا هه زار لاپه ریه تریش دهنوسم.

ده بی قسه یه کی تر بۆ گوتن په یداکه م. قسه یه ک که پروام پیتی هه بی. وه ک جارن، وه ک سه رده مانیک که دهمیست دونیا بگۆرم. شاره که م، کۆلانه که م و خۆم بگۆرم. - "قوو... و... ریان... گ... ی" له ژیر لیتوه وه، پچر پچر، به ترس و شهرمه وه.

نه خیر. تا وهلامی ئەم باخه وانه نه دهمه وه، ناکرئ بحه ویمه وه. چۆن ده بی به ناماده بوونی په کیکی تر، موزاحمه تی فیکرگه لی مه زن بکرتیت؟ هه رله و شوینه دا که دانیشتهوم، به دهنگی بهرز ده لیم: "باوکه گیان. به لئ. جه نابی خاله حه سه ن."

ده کۆکی. ده لئ: "خاله حوسه یین. بچووکتان."

"جه نابی خاله حوسه یین (خاله علی. خاله غولام. ههر کییه کیت)، گوو به گۆری باوکی دار هه رمی و هه رچی پروه ک و گیا هه یه (هه رچی باخه وانی پیری بۆ ژۆکه ریش هه ن) وا ده لیم و به رق و سه رزه نشته وه ئەودوای جگه ره که م ده کۆژنمه وه. توورپه م و توورپه ییش کاره که م دواده خات. ئەدی کام کار؟ نووسین. وه ک هه ناسه دان. وه ک بوون. به و ساناییه. رووداوکی پتویست، سروشتیی، هه موار. کاریک که له ناوه وه مرا تاوده دا یان تاوی سه ندوه. جوړیک پیداویستی ژبانیی. جوړیک بیتوو، جوړیک نه خو شیی. جوړیک خوو.

- "قوربان گیان."

کاریک که بۆم هاسان بوو، وا ئەلعان، یه که نده ردوو، به بی چ پاساوکی ئاشکرا، به بی چ پاساوکی قابیلی قه بوول و ماقوول، بووه ته گیان کیشانیکی به سوئ، بووه ته په له قارئی کردنیکی بی ئاکام، بووه ته شلپ و هۆرپکی ناشیانه له ئەستیرکیکی قوولدا، بووه ته راکردن له خه وندا، جیگیر له سه ر خالتیکی چه سپاو. ناتوانم بنوسم. دانپیانانیک تال. ئیتر هه ر ئەوه یه و ناتوانم بنوسم. دانپیانانیک تالتر. خو گهر هه ر بشمه وئ بنوسم - ئە گهر - ئەوا نازانم له باره ی چیه وه بنوسم. قسه کانم ته واو بوون و ئیدی که فگی ره که م بهر بنی مه نجه له که که وتوه. رۆژه کان وه ک با و بروسکه تیده په رن. به و زوانه ده گه مه شه ست سالیی. سه ره تای غلور بوونه وه. هیشتا نه گه یشتوومه ته هه یچ کوئ. هیشتا چ شتیکم نه سه لماندوه. ده بی خۆم به فیکرکی وه سه سه وروژین، به ئومیدیکی مه زن و به له نیتیکی درۆینه وه هه لئواسم.

قوتابیه کانم ده پرسن: "مامۆستای به رتیز، ده بی چ بکری؟"

ده لیم ئارام بگرن. ئارام بگرن تا کتیبه تازه که م ته واو ده بیت. دوایین قسه ی من - قسه ی سیاسی - فه لسه فیی - عیرفانیی من له و کتیبه دا نو سراوه. حه سه له تان هه بی.

قوتابیه کانم کات و حه سه له بان نییه. قسه ی دوو باره یان ناوی و هه ست ده که ن کلاویکی گه و ره و نه بیروایان له سه ر نراوه. قسه ی نو تیان ده وی، قسه یه کی ته واو، چۆل له زاراه ی ره نگین و ئەحکامی ره ها. ئەدی من چۆن و له کوئ ئەوها قسه یه کی مه حال په یداکه م؟ ئاوها فیکرکی پاقری رۆنه ر؟

چاو به را بردوومدا ده گتیرم. ده بینم ده یان کتیب و سه دان وتاری سیاسی و کۆمه لایه تی و فه لسه فیم نووسیون. عومریک قسانم کردوه. به حیرس و ساکارییه وه - ساکار تا سنووری گه مژیی، بهرگرم له بیروباوه رم، به راست یان به درۆ - کردوه. نوتق دوا ی نوتق، ره نگه زۆر زۆریش. له سه ر شانۆ، له ناوجه رگه ی گۆرپان، له لاپه ریه ی نه ده بیی رۆژنامه کان، له رادیوکان و له سیمیناره کان ناماده ییم هه بووه و نووسین و قسه کردن به شتیکی بنه رته یی له ژبانیی فیکریم بوون و هه نووکه ییش؟ ئەدی چۆن ئەم خاموشیی و فه رامۆشییه گوزارشت لی بکه م و راقه ی بکه م؟ ئەم بیزاریه ئارام و سستییه هه میشه ییه، ئەم ته مبه لیه قورس و بی باک و خه وه یته. ئەدی ئەم حه زه بۆ بیتدهنگی و

گۆشه گيرىيى له كۆتو هاتوو و چۆناوچۆنى له رۆحمدا رۆنیشتوو. هاواری جهسته يى و تهپ و كوتى عاشقانه، ئاره زووگه لى مه زنى ئىنسان دۆستىيى، ئامانجگه لى سياسىيى، پابه ندىيى، بيروباوهر، قودرهت و يستىيى كۆمه لايه تىيى و زانستىيى و كلتورىيى، وه همگه لى دلرفين له باره ي خۆم و ئهوانى تره وه ئاره زوو بۆ خۆ دهرخستى و خۆ سه لماندن له گيان و رۆحمدا خامۆش بوون و پيدا اويستىيى ئاماده بوونم له سه رى سه ره وه ي رووداوه كانا بىرچۆته وه. رۆحىيى ساردو خامۆش دزه ي كردۆته منه وه روانىم مه وداى له رووداوه رۆژانه بيه كان گرتوو. رهنگى مه سه له پىرى بى و پيدا اويستىيى بى بۆ هه ناسه دان و وچان. رهنگى ماندوويى بى و بى نه مان. خۆ رهنگى ئاومىديش بىت.

دهنگى قسه كردن دى. دهنگى ته په ي بى به سه ر ورده به رده كاندا. ده نۆرم. باخ، له وديو ئه م په نجه ره چكۆله نيوه كراوه يه وه، پر له دهنگه دهنگ و جووله و خرۆشانه. پر له هات و بات و تهپ و كوته، پر له خۆنوواندىيى رووه كىييه. دار گىلاسه هه رامزاده كه، سوورو سه وزو ئال و والا، به كه شم و نه شم هه ميه شه بيه كه يه وه، لى پوژ له خۆيستىييه كى جىيلى (به تاييه تىيى جىيلى) به په لك و لقى والاى له خۆبايه وه، به رامبه رم راوه ستا وه و به پاساويى ناماقوول، تامى تامىيم ده دات. دره ختى گىلو كه ي له خۆبايى لاسارىم به رامبه ر ده نوئى. ئىره يى؟ رهنگى. چ گالته جار بيه كه! ده زانم. هه رچىييه ك بى شتىيى به سووى له عىشه وه گه رىيه موزىيانه و جوانىيه دلرفينه كه يدا هه يه كه شىرزه م ده كات.

- "قوربان گيان! بۆ سه ده مين جار.

باخه وانى پىر ئه مجاره كوتى خاى رىش سىيى گوندىشى له گه له. له به ر په نجه ره كه دا راوه ستا ون و چه چه يانه.

خۆمىيان لى ناكه مه خاوه ن. كاغه زىك گرمۆله ده كه م و بۆ عه رده كه توورى ده ده م. كاغه زىكى تر دهر دىنم. ده كه ومه نووسىن. وا خۆم ده نوئىم ده خوئىنمه وه. غه رق له بىر كردنه ودا. قه له م به ده ست. ده ست نيوه هه لپه سىر دراو به حه واوه. ده سه كه ي ترىش بى ئىش. قامكىك له گۆشه ي ده مدا. له سه ر گۆنا، له سه ر نيوچه وان. ده نووسم. رسته گه لى بى واتا. خه تى به سه را دىنم.

خه يالم لاي پىره مىر ده كانى ئه وديو په نجه ره يه. باشه چىيان لىم ده وى؟ خه وم دى. باوئىشك ده ده م. برسىمه.

ئهرى كى من ناچارى نووسىن ده كات؟

ناچار به پابه ندىبون؟

ناچار به گوتن و فره وئىيى، به دهنگى بهرز، بهرزتر له خه لكانى تر؟

كوتى خا ده خاله ت ده كات. كۆكه. منگه منگ. رهنگى جىيو له ژىر لىنوه وه. دىته پىشى. تاكى كراوه ي په نجه ره كه زىاتر ده كاته وه. به تىله ي چاو، چاودىرى ده كه م. سه رىك ده كى شىته ژوورى و به چاويك - چاويكى چكۆله و په بچۆر - دىقه تم ده دات، دىقه ت له من ده دات كه سه خت خه رىكى نووسىن و كوژانه وه م. له شووشه ي په نجه ره كه ده دات. شتىك به گوتى باخه واندا ده چرىيى (واته ناشى خودان كه ر بىت) و به هاوار سلاوه كه يم به گووى ده گه يه نىت. نه خىر. خه راپ تووش بووم. ده سه ردارم ناين. سه رىك ده له قىتم و قه له مه كه م به رقى و ئه هتىكى به رزه وه، كه سووتوى جگه ره كه م به و ناوه دا به لاف ده كاته وه، له سه ر مىزه كه داده نىم.

خۆزيا ده كرا له م نه خۆشىيه قورسه (له كه سىك بوون) چاك بامه وه و بۆ زه مه نىكى كورت نه هاوما به رچاوان. يان پىويستى به م وه ديار كه وتنه نه كر دبا، پىويست به پىچه وانه بوونه وه - به زۆر بوون - به پهرش بوون - به پهرشبوونى خود نه كر دبا.

له به ر په نجه ره كه دا راده وه ستم. ئاسمان، له سه رى ئه م ژووره وه، له پشت ئه م دىوارگه له ئه ستوره گه چىبه وه، له وديو كه لله ي سنوردار و فىكره هه ناسه كورته كانى منه وه، فراوان و رووناكه و رهنگىكى خۆنه ويستانه ي هه يه، به بى په له يه كى ناچۆر يان هىلئىكى ناهه موار، بى كىش، بى نىياز، خامۆش. وه ك بلىيى له وديو هىلئى ناسكى ئاسۆه، ژيانىكى تر راخرا بى و گه رديله گه لى نه ناسراو له دۆخى كراوه وه دروستبووندا بن. لانى كه م به گومانى من، منى ئابلووقه دراو له نىو ئه م چوار دىواره دا، بى توانا له نووسىن، بى توانا له بىنىنه وه ي قسه يه ك بۆ گوتن، بى توانا له خۆ هه لواسىن به ئىمانىكى تۆكه مه دا، به ئىمانىكى ره هادا، يان لانى كه م، به خۆ هه لواسىن به عه شقىكدا، به عه شقۆكه به كدا، بى توانا له خۆ هه لواسىن به خه وئىكدا.

پىره مىر ده كان چاوه رىن. قسه و ئىشيان راشكاوانه و واقىعىيانه يه. داره رمىكه به رى نه داوه و ئه م رووداوه ش په يوه ندىيى به خاك و عه رده وه هه يه و چ رايه لئىكى به شىعرو فه لسه فه و دونىاي غه بيه وه نىيه.

- "چ ئىشىكتان هه يه؟"

- "خه جاله ت خۆمان. بووىنه ئه رك. مه به ست عه رزى سلام بوو. خۆ شوكور ئىنشاللا"

باشن؟

- "وه زعی خانی دایکتان؟"

- "به لئی."

- "مه بهست له موزاحیم بوونه ئه مه بوو، ده زانن که....."

قسه کانیان کورت ده که مه وه: دره ختی ناجوامیری ههرمی، به بی چ ناگادار کردنه وه یه کی پیشینه، به بی چ پاساو یک، نه مسال بهری نه داوه و جه نابی خاله حوسه ینیش، نه کاره ناماقوول و نه بیده نگیه حه یابه ره یه داره رمیتی به سوو کایه تیبه کی له به خشین نه هاتوو بو ریشی سپیی خۆی و حورمه تی سهوزی باخ له قه له م داوه. نه دی چیی روویداوه و کوئی کاره که خهراپه؟ تی ناگا و نه م (تی نه گه یشتن) هه نازاری ده دات. ناخر نه و لۆژیکی راشکاوانه و رووناکای گیاکان ده ناسی و به قه هرو گله یی و نازو ره وتاریان ناشنایه. چ شتی که نه ماوه نه و بو نه م دره خته ی نه کردی. ناوی داوه - سویند ده خواو فرمی سکیک له قوولایی چاویبه وه ده رژی - په لکه زیاده کانی قه له م کردوه، خۆل و خاشاک و چیلکه و ئالف و هه رزه ی گله که ی بژار کردوه، په ینی کردوه - بالترین په ینی ئینسانیی - قسانی له گه ل کردوه، نامۆژگاری کردوه، به قوربان و به سه ده قه ی بووه: پتی گوتوو: نوکه رتم، خزمه تکارتم، بچوو کتم، هه رچی به نه قلدا هاتوو پتی گوتوو. نازو نه و ازشتی کردوه. ته نانه ت خۆشی لی کردوه به ئاشداو له هه وانته پیکه نیوه. به جیی نه هیشتوو، لپی گه راوه تا نه مه خواجه نه قل بینیتوه به رخۆی و که چی هه ر نه یه یناوه ته وه. نه وسا باخه وانی پیر که لله یی بووه، هاواری به سه را کردوه، جنیوی به نه ژدادو تابای داوه و پیله قه ی له قه دی جه سته ی بی نمودی داوه، تفی له رووی بی حه یای کردوه و دۆش داماو به دیاریبه وه بیری کردۆته وه که چ مه رگیه تی و ده بی چ بکری. نه مه له خۆی ده پرسی و له کویتخای به نه زمونی گوندو له من که نه ته نه ها خواه نی باخه که م، به لکو پییاویکی داناو بیاریام و ده با له هه موو چۆن و بوچیبه کانی دونیاو زانست ناگادار بام.

ده لیم: "باوکه گیان، برۆو سه ینی وه ره وه."

ده لئی: "چاره نووسی باخ له ده سته ی ئیوه دایه. ده بی ئیوه حوکه که ده رکه ن."

- "حوکم؟"

کویتخا قسه که ی رافه ده کات: "مه به سته ی له وه یه رپوره سمیک هه یه که ده بی ئیوه

به شداری تیدا بکه ن."

ده لیم: "بامیتنی بو کاتیکی تر. بو هه فته ی داها توو."

بیده نگ ده بن. ناقایلن. تیناگه ن بوچی خواه نی به ریزی باخ ناوها بی باک و خوین سارده. ناوها حه پ و خۆل و بی غیره ته.

باخه وان ده لئی: "دره خته کانی ترشت فیتر ده بن. رووه که گه ل لاسایی یه کدی ده که نه وه." و پاشان، بو وه ده ست هینانی دلی من - دلله به رده که ی من - به نه غمه یه کی خۆمانه و پیکه نینیتی باوکه نه له سه ر قسه کانی به رده وام ده بی: "بیرتان دی چه ندیک به م داره رمیتیبه وه په یوه ندو هوگر بوون. (بیرم نایه ت) و چه ندین جار وه بیرتان هیناومه ته وه که باخی ده ماوه ند به بی نه م دره خته لوتف و سه فای نیبه و (من قسه ی وا قۆرم گوتوو؟) و باوکی خوالیخوشبووتان - روچیان شاد - جاره های جار پاداشت و به خشیشیان کردووم و (درۆی رووت) و خودی ئیوه کاتئ منال بوون، نه و هاوینه تان له بیره که له ژئیر هه مان نه م داره رمیتیبه دا بوو پیتان فرمووم....."

کویتخا پیده که نی. یه ک ریز ددانی سپیی، له ده میدا ده جوولئی.

ده لئی: "هه میشه له خه یالی دره خته کانا بوویت. باشم له بیره. روژیکی ولاخ ئیوه ی هه لگرت و تا که ناله که ی سه ره وه ی بردن."

باخی منالیی. ده ماوه ندیی منالیی، مه حف و په نگ په ریو، وه ک وینه یه کی خه یالیی، هیور هیور، له کو تایی زه ینی کال و توژ لی نیشتوو مه وه، وه دیارده که ویت. له و دیو دره خته سه وه زه کانه وه کویتکی منالکار راوه ستا وه له نیزیکیبه وه، له سه ر به تانیبه کی چوارگۆشه دار، کچیک جحیل دانیشتوووه کتیب ده خوینیته وه.

- "ئیمه پیمان وایه ده بی گوتی نه م دار هه رمیتیبه راکیشریت."

کویره منالکاره که دیقه ت له کچه جحیله که ده دات. ده نگی ته پ و کوتی دلله ئاشقه که ی له قوولایی گوتیدا ده زرنگیته وه. له و دیو پیلووه کاغه وه سیبه رو روخساره کان، وه ک وینه گه لی به سه ر یه کتریدا که له که بوو، پیکه وه ده لکین. رووخساری روشاو، نیوه ئاشنا، به به ر چاواندا تیده په رن.

باخه وان، نیگای خه والو و بیده نگی منی به ئامازه ی قایل بوون وه رگرتوووه. چه ند هه نگاو یک دیتته پیش. ده سته کانی به یه کدا ده مالیت. داده نه ویتته وه دوو سی کاغه ز که

لهسهر عهرده که کهوتون، ههلهدهگریتهوه دهیانخاته سهه مپیزی قهه دیواره که. ناخر نووسینه کانی خودان گرینگن. زۆر گرینگن.

دووا هاوین؟

ئهو دوای قسه کانی نابییهم. دهستیکی نه بیئراو په له پیتکه له گوشه و سووچی خاموشی دلّم ده دات. یاده و هریگه لی مه حف و تم و مژاویی له نیتو سه رمدا ده خولینه وه. هه زار هه زار فه رسه خ له دووایه مین هاوینه وه دوورم. یه ک نه به دیهت دوورم. که سپیک له و دیو پیتلوه کانه وه ده بزویت. که سپیک سترانیک له قولایی گویمدا ده چرئ. پاشماوهی خه ونیتیکی دیرین - هه پروون، په ته وازه - له لیواری پیتلوه کانه ده نیشیت. دووایین هاوین!

ئهو (دووایین) ه، رایه له به ژیانیتیکی پیشینه و نامازه بۆ زه مه نیتیکی تر ده کات. زه مه نیتیکی له یاد چوو. بز. رابردو، وهک شکانی قاپوقاچاخی ژیر عهرد، هه پروون هه پروون، له پال یه کدا ریز ده بن و روخسارگه لی رووشاو، رهنگاو رهنگ، رهش و سپیی و توز و خولایی به بهر چاواندا تیده په رن.

خه لکانیک ده بینم له هه یوان، به ده وری سفره ی خواردندا، له سهه عهرده که دانیشتون. رووخساره کان تۆزو خولایی و نادیارن. ده مگه لیک که بیده نگ ده کرتنه وه و داده خرین. سه رتیک نه و یوه ته وه، ده ستیک له تیک نانی رۆبردۆته ناو قاپیک ماسته وه. ته متومانیتیکی نه ستور له سهه باخ و جهسته کان نیشته وه. ته متومانانی فه راموشیی. ته نهها روخساریک که زیندوه، روخساریک تاشکراو هه ست پیکراوه و خۆیم پیشان ده دات. ته ماشام ده کات. له کوتایی تاریکییه وه، له قولایی ئه وه له دیره دووره وه، هیتور هیتور دپته پیش و دوو پی دوور له من راده وه ستی. دلّم له جهز مهت دلته نگییه کی سهه ر ده که ویتته ئیش. ده نگیتیکی خۆش له گویمدا ده زرنگیتته وه.

کوئخا روو له من قسان ده کات. ته ماشای ده که م و روانیم بی باکانه له داوینی روخساری و بیه وه تیده په ری، له سهه دهسته کانی راده وه ستی و هه مدیس بۆ روخساری ده گه رپته وه. یه ک له حزه، نادلنیاو دوو دل، له سهه چاوانی ده خلیسکی و پاشان واق ورم او - ته نانهت به که یف - دپقه تی ده دات.

- بیرتان دی ئه و ساله.....

- نا. کام سال؟

- "دووایین سال. چوو بویتته سهه دارگوئزه که. له وی خۆت قایم کردبوو. هه رچه ند هاوارمان لی ده کردیت وه لامت نه ده داینه وه. ماشه لالا چ منالیتیکی شهیتان بویت."

- "نا... چۆن بیر نایهت. وای بابم چ شه پازلله یه کی توندی لیدام."

- "ئه وه نده ی نه مابوو من له سهه دره خسته که عاسیی که یهت. هه ر به ره و ژوورتر هه له ده گزایت. په لکه که ی ژیر پیی من شکا..."

من ئه م کوئخا ریش سپییه ده ناسم. بیرم دپته وه. ئه و زه مانه کوئخا نه بوو. ئه م شیوه یه ی ئیستاشی نه بوو. تپه رینی سالان که سیتیکی تری لی خولقان دووه (له منیش؟) چروسکاو، ژاکا و چ ئاسه واریک له هه یبه تی دپهاتی و جهسته دارستانییه که ی نه ماوه ته وه. که منال بووم به خیلیم پیی ده برد. چاوان و برۆو ریش و کراسه که ی رهش بوون و دهنگه گرو ترسناکه که ی سه گه کانی بیابانی ده هیتایه وه رین. باخه وانانی باخه که ی ده ماوه ندو ده سه لاتداری ره های ته وای دره خسته کانی گوند بوو. تپه رینی زه من مه خلوقیتیکی سپیی لی دروست کردوه، مه خلوقیتیکی لۆکه یی، هه لاساو، به ریشیتیکی برۆنزی و قزی ته نک و روتاوه وه، ریک وه کو ته پۆلکه یه که به فر. چاوه بی رهنگ و پر له ئاوه که ی، وهک تیلهی شووشه یی ژیر رووناکییه کی زهرد که نیوه ی رووخساری پۆشیوه، پر له نه خش و نیگارگه لی کوژاوه و سیبه ری دیرینه و له قولاییه که یدا ئاسه واری رهنگاو رهنگی یاده وه ریگه لی دیرینه شه پۆل ده دن. پیتلوه ته ره کانی به گوشاریکی خه الووانه ده کاته وه و من له میانه ی ئه و درزه باریکه وه، له و دووره وه، هه مدیس رۆژگه لی ئاشناو هاوینگه لی رووناکی منالیم، پچر پچر، وهک خه ونیتیکی ناته و اوو دووباره، ده بینمه وه. روانینی درتۆ پر له قسانی کوئخای ریش سپیی، وهک هه ناسه یه کی توند، تۆزو خۆلی سهه ر رۆحم راده مانی و دهنگه کانی باخی ده ماوه ند، په له وه رگه لی شه و، چپه چپی کپی دپهاتییه، خسه خشی گژوگیای بهرز و زیگری یه کتای مورغی چیشکه له سهه داری، هاوری به خوره ی دلرفیتی ناوی که ناله که له نیتو نه ستیرکی باخ و پیکه نینی شیرینی ئه و ته نی روخساره - ئه و دم و چاوه خۆشه ویسته، له گوئ و سه رمدا جمه ی دپت. ده ماوه ندی منالیی، به کیوی سپیی و گه می ئالتوونییه وه، هه لفریوتنه تر له نوینی گه رم و ته مه لانه ی منالیی، من له نیتو خۆیدا رۆده باو ده قیقه گه لی ئه فسووناوی و یاده وه ریگه لی په ریشانی ئه قین - یه که مین ئه قین - وهک تارماییگه لی راست بووه وه له خه ویتیکی هه زار ساله، هۆشیارو ئاماده، تیم ده رژین و له نیتو جهسته ی به رتۆزه به شکۆ ماقوللی مندا -

جسته‌ی شه‌کەت و پیرمدا - دەکەوێه سەما .

تەمەنم دوانزە سالانەو دوانزە هەزار جار بە توانی سەد - پتر لە حەوسەلەو فراوانی دل و پوچی گچکەم - عاشقم. گێژم. خەوتووم. گێلم. دەست و پێ سپیی و بێ هۆش و واق و پرمای. خۆم نیم (چ باشتر)، خۆمی هەمیشە بییم. لەخۆوە پێدەکەنم - پێکەنینیکی سست و بێ بناغەو سارد کە دلی خەلکانی گەورە بەیەکدا دەدا، بەبێ پاساو و گۆرۆز و بێ تاقت و خەمینم. ناشیرین و درێژ و لەق لەقیی بووم. دەم و چاوم پڕ لەزێپکەو قێژم، خەراپتر لە گۆرگیای کیتی هەرزه لە سەرمەو هاتۆتە دەری. دەنگیشم گۆراو و گرو شەرم و روژین بوو. لەگەڵ هەموو ئەوانەشدا، لەگەڵ لاوازی و بێ خەویی و بێ خۆراکیدا، لەگەڵ بوونی ترس و هەلەرزینی شاراوو خەفەتی نەناسراو، لەگەڵ ئەو هەدا کە پام بەشیوەیەکی ترسناک و لەناکاو پیکرا درێژ بوو (قامگەلی درێژ) و بەدەنم کە بۆنی تیزی ئارەقەیی لێ دیت (بۆنی باڵق بوون)، لەگەڵ بوونی لەرادەبەدەر شیرازە تیکچووونیتی هەستی و فیکری و لەرادەبەدەر دلەراوکی شاراوو لەرادەبەدەر دەرد و ژەهری ماری تر، تا بلیتی بەختەوهرم. دوو بریاری گەورەم داو: یەکیان دەمەوئ بێمە نووسەر. رەنگبێ بەشاعیریش. ئەووتیران ئەوێه کە سویندم بە (میم) خواردوو، سویندم بە ئەقینی گەورەو ئەبەدیی خواردوو و هەفادار بێنمەو. تا ئەو کاتە کە زیندووم، تا دوایین رۆژ، تا دوایین دەقیقە، تەنانەت تا دواي مردن، لەو دنیا، لە بەهەشت، لە دۆزەخ، لە هەر کۆتییەک بم.

خۆزیا زووتر گەورە دەبووم. خۆزیا زەمەن هێند درێژ دەبوو. هێند خاوو خلیچک و سست نەدەبوو - چەند گێل بووم - و زووتر دەبوومە بیست سالان یان سببی، یان چل، دەگەبێستمە تەمەنی خەلکانی گرینگ و ناسراو ئەوسا (میم)، بەرێزو ستایشەو تەماشای دەکردم، شیعەرەکانی دەخویندەو و قسەکانی دلێم بەجیدی وەر دەگرت.

کوێخا دەرگای ژوورەکە دەکاتەو، من، وەک خەلکانی خەوالوو، بەدوایدا دەکەومە پێ. پیرەمێردەکان خێرا خێرا قسان دەکەن. درەختی میوه‌کانم پێشان دەدەن.

- "باوکی خوا لێخۆشبووتان پەيوەندییەکی تاییه‌تی بەدار توووه‌هه‌بوو...."

- "خاتوونی دایکتان رقی له‌ دار خورمالووه‌که‌ بوو. فەرمانی دابوو بەردرێتەو."

- "زستانی پابردوو، سەرمایه‌کی خەراپ بوو، خافل گیریی کردین، دیواره‌کانی حەوزەکه‌ درزیان تییوو. جەناب ئێوه‌ له‌ فەرەنگستان بوون."

گاشە بەردیکی ساف و گەورە، لەژێر دار بییەکەدا یە بۆ دانیشتن. دادەنیشم.

پیرەمێردەکان راده‌وستن. چاوه‌رێن. سەر له‌کاره‌کانی ئەم خودان زاده‌ گێژ و وێژە دەرناکەن. کوێخا دەلی: "جاریکیان لەسەر درەختەو کەوتیتە خوارەو. سەرتان بەر ئەم بەردە کەوت و شکا."

پیرەمێردەکان وەک دوو پەیکی زەمەن، لە دنیای پابردوو و دین و پەيامیان له‌ (میم) هە پێیه‌ بووم.

ئەدی ئەو چۆن بوو له‌ بیرم کردبوو؟ چۆناوچۆنی نیو سەدە تێپەری و من بیرم چوو بوو کە (میم) هێشتا هەر چاوه‌رێتی منه‌؟

لەسەر هەمان بەرد دانیشتبووین. وەک بلیتی دوینی بێ. وەک بلیتی هەر سەعاتیک لەمەو بەر بێ.

(میم) پێنج سال لەمن گەورەترەو کەسیکە بۆ خۆی. لەگەڵ خەلکانی گەورەدا هەلەدەسی و دادەنیشی و دایکە گێلەکە هەمیشە قسە له‌ باره‌ی بەشوودانی ویی بەپیاوانی خوێنەوار دەکا و منیش دەزانم - دلنیام - و سویند دەخۆم کە (میم) نابیتە ژنی هیچ کامیان. مەحاله. دەزانم هیچ پیاویکی ئاقل و بەشعور نییە ئەو بکاتە ژنی خۆی. چونکە لاواز و رەش داگەراو ناره‌سەن و لەخۆبایی و شیتە. چونکە وەک من بیر دەکاتەو ئەویش وەک من شاعیر و هونەرماندو خەیاڵ پلاو. چونکە شیوەی کوری هەیه، کورە منالێکی لاسارو شەرانیگێز. قژی کورت و لوولە، ملی باریکە، سینگی سافە، پای ئیسکنە، چاوانی رەش و گەورە بێ حەیا، دەمی گەورەو ددانی سپیی، دەستی چکۆلەو قامکی منالانە (عاشقیم). ئەم کیژۆلە خانمە یان کورە منالە شەرانیگێز، بەزۆر دەست و دەم و چاوی دەشواو چ جای خۆی ئارایشت و جوانکات. پانتۆلی درێژ لەپێ دەکا و کاله له‌ پا دەکا و من له‌ تەماشاکردنی تیر نام. چاوانم تەنێ وی دەبین و خەونەکانم پڕن لەو دەقیقە خەیاڵییانە کە لەگەڵ ویدام. هەر جارتیک شتیکی بۆ دینم (راکشاو لەسەر بەتانی، لەژێر درەختەکانا، کتیب دەخوینتەو)، دەستم بەژوور سەریدا دەبەم، سەری پەنجەکانم دینم بەسەر قژیدا و ئیدی ئەم بەریه‌ک کەوتتە ترسناکە بەچێژە - کە تەنێ یەک چرکە دەخایه‌نیت، دەست و برد پوخسارم سوور هەلەدەگەرێتی (کە میم دەمبێنی)، زگم دەخاتە قۆرە قۆر (کە میم دەمبێستی) و بەزەرەخەنەیه‌کی موزی و روانینیکی بەسوئ - روانینیکی پڕ له‌ لۆمە و گالته‌ پیکردن و سەرزەنش - دیقەتم دەدات.

پیرەمێردەکان هەر چاوه‌رێن. چاوانیان له‌ زارم بریوه‌. دەبێ شتیکی بلیتم. دەبێ بوونی

خۆم وه دیارخهم. هه رچییه ک بئی من خودان و خاوه نی ئەم باخهم.

- "به لئی. داره رمی ده بی سزا بدریت. باشه. بیده ن."

کوێخا ده لئی: "ده بی ئیوه یه کهم قسه به گوئی دره خته که دا بچپین."

هه ول ده دم هاوسه نگی و خوین ساردیی خۆم بپارێزم. ده مه وئ به ته نیا بم. ده مه وئ بیر له (میم) و رابردوو ده کان بکه مه وه. به زه ده خه نه یه کی ناچار بی، بو یان روون ده که مه وه که من له تاو قه ره بالخیی شار و چه نه بازی خه لکیی راکردوو ه. بو ئیره ها تووم تا کار بکه م و پیشه ی منیش، ئە گه ر نازانن، نووسه رییبه - نووسین. کتیب. قه له م. تیده گه ن؟

تی ناگه ن، به لام به ریز و خۆنه ویستییه وه، بیده نگ ده بن، بیده نگییه ک که زیاتر له یه ک چرکه درێژه ناکیشی و هه مدیس، هه ردوو کیان به یه که وه دووباره ی ده که نه وه: "نا بی ئەم دره خته به و وه زعه وه جی به ئیلری."

ده لئیم: "باو که گیان. ئە ی پیاوی چاک، ئە مر به فرموون ئە م دره خته نار ه سه نه له ره گه وه ریشه کیش کرئ و کوتایی به م کیشه یه به ئیری."

- "ئە م دره خته دلئ ئیشاوه. قه هری کردوو ه. ناقایله."

له تویی دلما ده لئیم: "گوی خواردوو ه." وا ده لئیم و روانییتی خیرا له کاتژمیره که ی دهستم ده دم (که به قه زا و قه ده ره له سه ره ده و سی و پینج ده قیقه نوستوو ه). کاتژمیره که م قورمیش و کوک ده که م. ده یینیم به گویمه وه و به ته واوی ئە و کارانه گه ره که مه له و دوو که سه و زیاتریش له خۆمی بگه یه نم که کات ده گوزه ریت، که زه مه ن ده رفه ت نادات، که ژبان به لامدا تیده په ری، که من له رووداوه کان، له فیکر و ده رفه ته کان دواکه و تووم و وه ک کیسه لئیکی پیر، له په راویزی میژوودا دیم و ده چم.

بانگی نیوه رۆ ده گاته گویم. به و جو ره یه کات تیده په ری. به و جو ره یه که دوا ی پینج سال (له راستیدا - شه ش سال و دوو مانگ) هیشتا فه سلئیکی کتیبه که م ته واو نه کردوو ه. ئە و چل لاپه ره یه ی نووسیویشمه له سه ر تیری و دووباره کردنه وه ی قسه کانی پیشووم بوون - دزی له کاره کانی خۆم و دزی له کاری خه لکانی تر.

کار. کار. کار. کات ئالتوو نه و مردن له و دیوه وه خۆی له بو سه ناوه. هه ره ناسه یه ک که ده یده م به رامبه ر به قه له م بازیکه له زه مه ندا، به رامبه ر به لاپه ره یه کی کتیبه که مه. تووره م و ده زانم که به لایه ک به سه ره ئە م ئامیره بی شعوره ئاسنینه، که چ کو مه کیک به نووسی نی

من ناکات، ده هینم. هه ر کاغه زئیکی تی ده که م، سپیی و به تال دیته ده ری. هه ر دیریک ده نووسم بی هوده یه، بی مانایه. ریک له رووی خۆنوواندن و بی باوه ری ته واوه وه یه. بریار ده دم به پاندا ن بنووسم. ره نگه به رکه و تنی په نجه کانم له گه ل کاغه زدا، په له پیتکه یه ک له دلئ سه هۆلین و که لله ی به شه خته بووم بدات. ئە دی چۆنه گه ر ماوه یه ک بیده نگ بم؟ بو ماوه یه ک نه نووسم؟ ئە گه ر ده سه برداریم و پشت له زه مین و زه مه ن راوهستم و چ شتیک نه که م؟ کئی ناچارم ده کات؟ قه رداری کیم؟ یه که م که س قه رداری خۆم - قه رداری ئە م خۆ زۆر و به لاف بووه ی خۆم که ناتوانیت چاو له وینیه ره نگا وره نگ و پر له به باق و بریق هه لبرئ، خۆیه ک که خوی به ئاماده یی و پشکوتن و گو تنه وه گرتوو ه و پیوسیستی به خۆنوواندن و نومایشه. قه رداری خه لکانیک که دهستم لی هه لئاگرن و نا ئارام چاوه رپی دووایین کاری ئە ده بیمن.

ده پرسن: "کهنگی ته واو ده بی؟"

- "به م زوانه."

- "ناو نیشانه که ی چیه؟"

- "نازانم."

- "له باره ی چیه وه یه؟"

بیده نگ ده بم و ئە م بیده نگ بوونه فه یله سو فانه یه ش له گرینگیی کاره که م زیاد ده کات.

- "ئە دی بوچی ئە م هه موو ساله درێژه ی کیشاوه؟"

ده مه وئ راستییه که ی بیژم، به لام ناویرم. ئاخ چۆن دان به وه دا بنیم که دوا ی ئە م هه موو ساله، دوا ی ئە م هه موو قسه و به لئین و په یمانه - دوا ی ئە م که ش و فش و به شان و بالئ خۆدا هه لدا نه، به رئه نجامی ئە م زۆر له خۆ کردنه ئە ده بیی - فه لسه فی - کو مه لایه تییا نه م هه یج بوون، هه یج. که ئیتر نه قسه یه کم بو گو تن هه یه و نه ئاره زوو یه ک بو ژنه فتن. هه ست به ئە فسوس یان ژئوانیی نا که م. گه ر بو خۆم بژیم، باشم. به لام خه لکانی تر قایل نابن و دهستم لی هه لئاگرن. چاوه رپی داهینان و جووله و ئیلتیزامن لیم و به راسته ی قه زا وه تیان به بنی پیمدا ده کیشن - جار جاریش به که لله ی سه رمدا. ده بی هه مان ئە وه ی که بووم هه روا مینمه وه: خاوه ن بیر و باوه ر و پا به ند، به ئیراده و به شعور و به هیتز، له پیناوی رۆنایی دویا یه کی باشتر و بالاتری ئینسانیدا تیکۆشم، له پینا و وه دیهیتانی شاری پۆتویایی و

پیکهتینانی ئەحکامی میژوو و تەحکیمی رەوش و بەهاگەلی بالا و چەسپاندنی حەق و کەشف و هەلگۆزان و لە کۆتاییشدا هەلدێران.

دەلێم: "هاورپییانی ئازیز، وازم لێ بێن. من - مەخلوقیکی ناچیزە ی سەرپا گوناھ - هەر کتیبەک بووم (هەر ناوینشانیک کە دەتانهوی لێم بێن: ئەدیب- فەیلەسوف- جەنگاوەر- عاریف)، قەسەکانی خۆم کردوون. دەیان کتیبم نووسیون و سەدان وتار. زیاتر لە توانا و شعورم کارم کردوو. نیوەی زیاتری ژبانم بەگەرپان و هاموشۆ (جار جارێکیش عاشقانه) و ئامادەیی لە کۆر و کۆبوونەوی ناووە و دەروە بەسەر بردوو، بەبەشداریی لە گەردبوونەکانا، لە رووداوگەلە ناخۆیی و جیھانییەکانا، لە رادیۆکانا، لە تەلەفیزۆنەکانا، لە رۆژنامەکانا، لە کۆنفرانسهکانا، لە میوانییەکانا - و ئەمرۆیش کە تالەمووەکانی سەرم سپیی بوون و ورگم دەرپەریوە و ناوم بەسەر زارانەویە و دەبوو بەخالی ترۆپیک گەیبام، کەچی بەپێچەوانەوه، چ هەستیکم نییە و ئەو کلاوێ دێرینە، سەرلەنوێ، بەسەر سەرمەوه قورساییی دەکات. هەرۆهە باوەرپم بەو شتانه نەماوه کە گوتوومن و باوەرپەکانم، هەمووی وەک رستی پووچ و بێ رەگ، شیی بوونەتەوه. رەنگە لە دەروونەوه نەخۆش بوم، رەنگە نەخۆشییەک لە دەرووی من بلاو بووبیتەوه. رەنگە کۆتایی هەزارە و بەراییی سەدە ی تاریکیی بێت. رەنگە. ئەدی چون ئەم شتانه بەقوتابییەکانم بلێم؟ بەو رۆحە ساکار و جحیلانە ی کە بەعیشق و راستگۆییەوه لەدووی قەسە ی راستیی و رەهان و بەپەرۆشییەکی دلەسافانە سەر بەسەر کتیبە ئەستورەکانا شۆر دەکەنەوه.

دەپرسن: "مامۆستای بەرپێز، خۆرتاوا زەدەگیی خەراپترە یان خۆرەللات زەدەگیی؟ ئەقل زەدەگیی خەراپترە یان جەهل زەدەگیی؟ شا زەدەگیی خەراپترە یان مانگ زەدەگیی."

دەلێن: "ئێوه لە کتیبی یەکەمتانا لە بارە ی عیشقەوه قسانتان کردوو - عیشقی ئەبەدی - و لە بارە ی رەسەنایەتی هەست و خەیاڵ و هونەرەوه. لە کتیبەکانی دواترانا - سائەهای سائ - بەرگریتان لەژێرخانی ئابووری و حەقانییەتی میژوو و ئازادیی ئینسان و مافی کرێکاران و زەحمەتکێشان کردوو. پاشان، خامۆش بوویت. گوتیان دووچاری نەخۆشی ئەعساب بوویت. تەنانەت وا بلاو بوۆه کە دەسگیران کردوویت و قسانی تریش. هەرچیەک بوو، ئەوه بووه هۆی ئەوهی کە با بەدیتهوه. هەمدیس سەر و کەللەتان پەیدا بووه و تیگە یشتین کە ئێوه رووتان لە عیرفان و ئیشراق کردوو و جوۆرێک لە ئالۆزیی لە قەسەکانتانا دروست بووه (جوۆرێک لە پێچ بەزگدا هاتن).

دەلێن: "جەناب (تووڕە و زویرن)، یان توۆ نازانیت چیت دەوی و هەلوێستتان لەگەل خۆتان و دونیادا روۆشن نییە، یاخود دەستی ئیمەت بریوه."

منیش، خەفەتبار و سەر بەژێر، بەلام بە روکاریکی فەیلەسوفانە، ئاماژە بوۆ کتیبیک دەکەم کە هەنووکە خەریکی نووسینیم (کتیبیک کە دەزانم هەرگیز ناووسریت) و سەر و بنی مەسەلەکە، بەبێدەنگییەکی شاراووه بەمانا، هاواھەنگ دەکەم.

دەگەرپیمەوه ژووورەکەم. دەرگا و پەنجەرە دادەخەم. دەچمە دەست شوۆرییەکە و ئاویک بەسەر و روخسارمدا دەکەم. ریشم هاتوو و ژێر چاوم ئاوساوه. لە ئاوینەکەدا وینە ی رەنگ پەریوی پیاویکی پیر دەبینم کە لێک چوونیک ی دووری لەگەل مندا هەیه و لەو دیو زەینە شپرزەکەمەوه، لەو دیو کتیبگەلی تەواو کراو و تەواو نەکراو و ئاپۆرە ی خەلکان و قسان و لە لایەلای رووداو و یادەوریگەلە پەرتەوازهکاندا، کوڕە منالیک ی چوارە سالانە دەبینم کە لەسەر چلەپۆی درەختیک ی بەرز دانیشتوو و چاوی بریوتە گەردیلە ی رووناک کە لە هەوادا بەلاقبوونەتەوه.

پەناگە ی من - راکردن لە دەست پەند و ئامۆزگاریی گەورەتران و راکردن لە دەستی (میم) - سەر بەژن زراقتەین درەختی باخە. لەوی دەستی کەسم ناگاتێ. لەویو، بەو بەرزاییەوه، لە خەلکانی بەرپێز و بەتەمەنی خێزانەکەم دەنۆرم و دلەم بەیەکدا دیت. من و ئەو کچە ی کە هەلەم بژاردوو لە قوماشیک ترین. پارە؟ یەع. هەرگیز. ئاخەر ئیمە هونەرمانەدین. - من و (میم) بەرنامەگەلی ترمان بوۆیان و ئایندەمان هەیه. (میم) هەر روۆزە ی کتیبیک دەخوینیتەوه. جگەرە دەکیشی (بە منیشی دەدا) و منیش نووسینەکانم بوۆ تەیرەکان، بوۆ مەخلوقات ی ئاسمانیی و خەلکانی خەیاالیی دەخوینمەوه و لەگەل خۆمدا قسان دەکەم. ناوی تەواوی (میم) م لەسەر لەپی هەرتک دەستم نووسیوه. دەست بەروخسار و لێو و جەستەمدا دینم و دلەم لەحەژمەت ترس و لەزەت، لەجۆرە هەستیکی چێژ بەخشدا - وەک هەلکەندنی قەمغە ی برینیک ی کۆن یان گوشاردانی ددانیک ی کلۆر و لەق - ئۆخۆرنی پێدا دێ. پاشان، لە حەژمەت ترس و ریسوایی، ناوہەکی بەزوبانم پاک دەکەمەوه و تامیک ترش و تال، لە گەرۆمەوه دەچیتە خواریوه و سەرم لە گێژەوه دەبات. دایکم (میم) ی خۆش ناوی و بەدەنگیک فەرماندەرانی پر لە قەزاوہت و سەرزەنش، پیم دەلێ: "کارت بەکاری ئەو کێژەوه نەبیت!" وا دەلێ و بەروانینیک کە باش و خەراپ لیکتر جووی دەکاتەوه و لێوپیژە لە ئەحکامی رەوشیی، بەتیلە ی چا و تەماشای (میم)

دهکات. دهزانم که خه لکانی ماقوول و خو پاریز، خیزانه که ی (میم) ی نازیزی میان خوش ناوی چونکه نهوان پیمان ناوه له عاده تگه لی هه می شه یی و دابونه ریتی باو و کار و قسانیان جیاوازی له گه ل کار و قسانی هه موواندا هه یه. (میم) ده یه وی بچیت بو فه رهنگستان و بیته نه کته ری شانو. ده یه وی نازاد بی و به من ده لی که هه رگیز هه رگیز هه رگیز شوو ناکات. ده زانی من ده مه وی بیه شاعیر یان نووسه ر و بونی کردوه که عاشقیم، کتیبه کانیم به قه رد ده داتی. به میه ره بانیی گویم راده کیشی (که له هزار جنیوم پی خه راپتیه) و هه ندی جار - کاتی که دوو هزار فه رمانی به سه را داوم و هه ر هه موویم وه ک کو یله یه کی گو ی رایه ل جبهه جی کردوون، قژم ده گری و رایده کیشی (که له خوشیدا نیوه گیان ده ب) ، یاخود په لیه بیتکه یه کی توند و به سو ی له سه ری که پووم ده دات و پاشان، کاتی زور دلی پیتم ده سووتی، قو یچه ی کراسه که م داده خا و به به ری دهستی، گو نام نهوا زشت دهکات.

پاش نیوه روان من نه بی، هه مووان ده نوون. ته نانه ت (میم) یش ده نوی. خه لکیی گوند هه موو ده نوون و بیته ده نیگه یه کی وه سه وه سه وروژین و تاییه تیی له سه ره باخ ده نیشتیت. دره خسته کان بیدارن و من ده نگی هه ناسه دانه شاراوه کانیان ده ژنه قم. خشو که نه بینه رانه کانیش هه ر بیدارن و به گژو گیاکانه وه ده نالین. هاو بیتی که گرمه و هه تاوی پاش نیوه روان تا نیو موخی نیسقان رو ده چی. (میم) له ژووری میوان - دیوه خان - له سه ره چه ره فیتی گو ل گولی، قونه و تلور، رووه و دیوار نوستوهه. سه رینه که ی ژیر سه ری خزاوه، مه له لیتی سپیی داوه به خویدا که له ژیر جهسته یدا تو یه ل و لوول بووه. پی رووته (ته واوی روژ پیلو به ده دست به جوگه ی پر له ناوی باخدا رویشتوهه) و گه لایه کی ته ره به قه له می نه ژنویه وه لکاوه. جار جار به دهسته خه الوو و تووره که ی، میشتیکی هار و هاج له دم و چاوی دوور ده خاته وه یان به رقیکی منالانه جی گازی میشتوه له یه کی بیزه وه ره له سه ره ملی ده خو ری تی. له نیوان نه و یه کیتک له پی ریژنانی خه و خوشی خیزانه که دا، که له وه سه ری ژووره که دا نوستوهه، مه ودا یه کی چه ند مه تری هه یه. هیچ که س له خه وتنی من له و رو به ره چه لده نارازی نییه. گه وره تره کان، له ژووره کانی نه م دیو و نه و دیو، نیژیک یه کتر، له پال یه کدیدا نوستوون. ده رگای ژووره که کراوه ته وه. له سه ره نووکی پی، بی قسه ده چه مه ژووری. راده وه ستم. هه ناسه کانی (میم) قورس و هاوتان. ده چه مه پیشتر. له سه ره زگ راده کشیم، دوورتر له (میم)، له سه ره فه رش، به بی چه ره جف و سه رین و مه له ل. جووله له خو م ده بوم. که سیک به هه یوانه که دا ده روا ت. سه ری ک ده کیشیتیه ژووری. خو م

ده که مه نوستوو. (میم) که لله که ده گو ری. نه مجار روو له من ده نوی. گوشه ی سه رینه که ده گری و ده یکیشیتیه ژیر سه ری. میشتیک به نیوچه وانیه وه ده نیشتیه وه. میشتیک له سه ره پاژنه ی پی گیزه ی دیت. گه رما یه تی. سه ر لیوی نارقه ی کردو ته وه. لیوی نیوه کراوه به و سه ر ددانه سه ره سپیه کانی دیاره. برژانگی دریز و بروی باریک، دوو هیلالی رهنگ قاوه یی به در یژایی چاوه لیکنراوه کانی ده وار یان هه لداوه. پی ریژنی خه و خوش له گه ل خویدا ده دوتیت. داده نیشتی و مات ده بیاته وه.

سه ری وه رده چه رختی و ته ماشای من و (میم) دهکات. پیلو وه کانی کراوه ن، به لام روانینی چول. هه مدیس سه ری ده نیته وه سه ره رینه که ی و پر خه پرخی لی به رز ده بیته وه. ده ستم به کاوه خو، به ترس و دوو دل ییه وه، به ره و لای (میم) رایه ل ده که م، ده سستیکی په ریژان و له رزوک که هه رگیز پی ناگات، یه ک مه تر مه ودا ی لی هه یه - مه ودا یه کی نه به دی - و هه رله وی دا ده نیشتیه وه، بی توانا له جووله، بی توانا له گیشتن به و نارزه ووه ره هایه، بی توانا له گیشتن به و داوا کراوه هه می شه دوور له ده ست ره سه و بی توانا له گیشتن به و به لینه مه حاله.

میم تل ده دات و پشت له من ده نوی. گه ره خه به ری بیته وه و بیبنی له پال نه ودا، ته نانه ت چه ند مه تر دوور تریش له و نوستوو م، مۆن دهکات و تووره ده بی. هه ر جار یک که وه ک گه نه پیوه ی ده لکیم و ده که ومه دوا ی، له خویم ده تارینی و به سه رمدا ده قیژینی. هه لده سم. دیمه هه یوان. له سه ره پیلیکانه کان داده نیشم. له هه یوانه که کاک خاکسار، له سه ره ته ختیکی دارینه و له ژیر پانکه یه کی شهق و شر دا نوستوهه و له پر خه پرخی خویدا یه. پیلو وه کاله کانی (میم) له سه ره پیلیکانه کهن، کاله ی سپی قه ی تاندار، خو لاوی. به چا و قایمیه کی له زه ت و روژینی کوره منالیتی بالقه وه، به هیتو اشیی ده ستم ده که مه تاکی پیلو وه که یه وه - گه رم و ته ره و بونی تاییه تیی جهسته ی وی لی دیت. هه سستیکی سه ره و ختو که یه کی ته مه لانه ده رژیته له پی ده ستمه وه و هیتور هیتور، دزه ده کاته سه راپای جهسته مه وه. وه ک بلتی له ناویکی شله تین و وه ستا ودا مه له بکه م و پیلو وه کانم قورس به و نه وزتیکی تیپه ر، به سه ره یه کدا ده که ون.

کو تایی هاوینه که (میم) به نار ه سه نییه تاییه تیه که ی خو ی و به بی خوا حافیزی ده روا و ده فته ری شیعه ناوی و یاده وه ریبه نه تینییه کانی منیش له گه ل خویدا ده بات و ئیتر هه رگیز نامدا ته وه. له گه ل رویشتنی نه ودا ده ما وه ند یه که نده ردو و ده بیته جیگایه کی چول و

سارد و منیش وهک منالانی نهخووش، تاقهت و هوسهلهی گمه کردنم له گهل کوره هاوتهمه نهکانی خوژدا نامینتی. لهوسهری باخدا، تهنهای تهنها دیم و دهچم و ناوی (میم) لهسهر قه دی درهختهکان هلدهکوژم. خوژ دهبینم لهسهر چله پویهی درهختیکی بهرز دانیشتووم و ههرچی بانگم دهکن وهلام نادهمهوه. نیگه رانیی گهوره ترهکانم خوژ دهوی. شوکرو لالی باخهوان، ههمان نم پیره میرده ریش سپییهی که نمرو بووه ته کویتخای بهریزی گوندو لهودیو په نجه رهوه راوهستا وه و ديقه تی من ددها، تاقه که سیتکه که له هشارگه کهی من ناگاداره. به قسهی خوژ داوام لی دهکات بیتمه خوارهوه. به قسهی ناکهم. به سه رمدا هاواردهکا و هه ره شهه م لی دهکات. بی سووده. به وهی که له ترسا زوبانم له کلپله وه چوه - ترس له شه و له وهی که باو کم گویم راده کیشیت - خوژ زیاتر له نیو په لکه کانداه شارمه وه. شوکرو لالی باخهوان به لئیم پی ده دات که نه گهر بیتمه خوارهوه، نهوا چه موشترین ولاخی گوندم بو دینتی و منی که ریش باوه ری پی ده کم. که پیتم ده گاته سه ر عه رد نه وسا تیده گم چ کلاویکی گهوره نراوه ته سه رم و نه م کلاوه، وهک سیبه ری خه مگینی چاره نووس، لهوسه ره وه، جیگه پیکانم تاقیب دهکات.

تهواوی شهو خهون به (میم) هوه دهبینم - خهونیتی تیکهل پیکهل و پچر پچر - کلافه م. وامده زانی له بیرم کردوه، چ ناگام له وه نه بوو که چند نیزیک له من، له قولایی چاواندا، له ریخوله مدا، لهودیو پیلوه هیشتا عاشقه کانه وه، نوستوه. ده ماوند تژییه له نامادهیی نه بینراوی وی، له ته په ی گمه و له جهستهی نا تارامیی، لیوپر لی بونی پیللاوهکانی و له بونی دهسته مه ره که باوییهکانی.

له پال که ناله که ده راوهستا و به چاوانیتی بی متمانه و په بجوره وه، ته ماشای جالجالوکه به کی گچکهی ده کرد که خیهوتیکی ته نکلی له داوگهلی له رزان ته نیبوو. ویستم پی بهو خیهوته دا بنیم، به سه رمدا قیژاندی. پالی پیته نام. له چاوی منه وه نه وه جالجالوکه به کی ناشیرینی رهش بوو، به داوگهلی دزیه وه.

گوتی: "ههی منالی کهر. چما کویریت. نابینیت."

گوتم: "من شاعیرم!" وامگوت و فووم کرده خو. فوویه کی منالانه.

مهسخه ره ی کردم. که پوی گرتم و بایدا. توند بایدا. چ ناره سه ن بوو. کاتی تووره ده بوو، روح بی و له دلیدا نه ده ما.

گوتی: "ته م جالجالوکه به له تو شاعیر تره. بنوره چ تو ریکی چنیوه، بیده نگ و به بی

هات و بات. شاعیری بزر ناو، وینهی له روژنامه کانا نییه. تیده گیت؟"

نا، تی نه ده گیشتم. دلیم دهیویست شیعه ره کانم چاپ بکرتن و وینه م له روژنامه کانداییت. دهویست ناسراو و به نیویانگ بیم و خه لکی بلین نه مه فلانه و ستایشم بکن.

نیزیکی کازتویه. له پال په نجه ره که ده راده وهستم. سالانیتکه له هه لانتن و ناو ابوونی خوژ بی ناگام. ناسمان سامال و به بی گهر دبله یه ک هه وره. ههوا بونی روژانی منالیی لی دیت، بووی هه ناسه گه لی سووکه له ی بی نه زمون.

- "قوربان گیان..."

- "وا..."

- "سه لام و عه له ی کوم."

- "به لی."

- "بفه رمون وهرنه دهره وه. ته شریف بو باخ بیتن."

بو پینه وهی داره رمیتکه هاتوون. جگه له به شداریی کردن له و رپوره سمه بی مانایه دا، چ ریتکه چاره به کی ترم نییه. ئیدی لانی که م دهستم لی هلده گرن و مه زاحیم ناین. دیمه ده ری. کویتخاش هاتووه. سی چوار که سی تریش هاتوون. به ده وری داره رمی بی به ره که ده باز نه به ک دروست ده که یین. درهختی دزیو و بیزه وه. خوژ حال م که ده پینه وه و له شه ری رزگارم ده بیت. باخهوان، ته ور به دهست، ناماده راوهستا وه. قسان له گهل درهخته که ده دهکات. ته حقیر و سووکایه تیبی پی دهکات. به له قه ده کیشی به قه ده بی نموده که پیدا. ته وره که ی پیشان ده دات. نهوانی تریش هه روا به نه فره تی ده کن. به کومهل، روو به درهخت، شتگه لیک له ژیر لیوه وه ده لئیم که باش گویم لی نییه، به لام مه زنده ده کم قسه کان له نه فسوس و سه رسوورمانه وه بیت به رامبه ر گه مره بی و پی هه لچه قینیی درهخته که.

باخهوان داوای رای من دهکات.

رای چیی؟ ده لئیم: "بیپینه وه و رزگاری کهن." منیش رزگار کهن و دهستم لی هه لگرن. سی روژ له کاتی ده گمن و گرانبه هام به هه ده ره چوه و کاره که م بو پیشه وه نه بردوه. یه ک دیرم نه نووسیوه.

کویتخا، واق ورماو و بی متمانه، ته ماشام دهکات. خودان نه ک ته نی کهر، به لکو کویر و بی شعوریشه!

باخهوان لیواری تهوره که بهقهدی درهخته که دا دینتی. دریژهی ددهاتی. گیانی من و گیانی درهخته که بهلیواری هله دیره وهیه. ریپوره سمی برینه وهی درهخته که نه شکه نجه دهره. باخهوان تهوره که بهرز دهکاته وه.

دهلی: "تهی درهخت، تو پیچه وانهی یاسای باخ ره وتارت نوواندوه و شایستهی مردنیت." وا دهلی و تهوره که بهسهر سه ریبه وه ده سووریتیتته وه. نیتر له وه دایه له قه دی درهخته که بدات، له و کاته دا کویتخا مه چه کی باخهوان له هه وادا دهگری. نه وانی تر، تاماده بووان سه له وات دهنیرن.

کویتخا موداخه له دهکات. قسان له گهل درهخته که دا دهکات. لیتی ده پاریتته وه. گره له سهر ریشی دهکات. له زوبانی درهخته که وه، به لیتن به باخ و باخهوان و من ددهات که تم درهخته له کهری شهیتان دیتته خواره وه و بو قهره بوو کردنه وهی بهد ره وتاریبه کانی، سالی تاینده ههرمیتی گهره تر ده به خشیتته نیتمه و کومه لگه ی رووه کان و نه وسا ههمدیس سه لاوات دهنیرن و تاماده بووانیش هه روا شه فاعهت دهکن و درهخته که یان گهل یک شهرمه زار و ژیتوان و ره زیل کردوه و نه و جا به ههرا و هوریا و پیتکه نین و شادومانیی دوور ده که ونه وه.

من دهمیتنه وه و درهختی سهر به ژیری ههرمی - ههردوو کمان چه په ساو و قورس له فیکره وه چووین.

لیتی ده پرسم تهی جه نابی درهخت، نیتستا هه ره خو مانین، مه به ستت له م لاساری و بیتدنگیبه چیبه؟

نه خوشیت؟ گهر ساخیت ته دی بو بهر نادهیت؟ گهر ته و او بوویت و پیریت، ته دی بوچ گهللات سه وز و قهدت زیندوه؟ ده ته وی که له ک له کتی بدیت، له خوت یان له م باخهوانه پیره به دبه خته؟

ده گه ریتمه وه ژووره که م. زهنگی ته له فون لی ددهات. وه لام ناده مه وه. ههر که سیک بی، دهیه وی بزانیته چهند لاپه رهم نووسیوه و چهند کارم کردوه و تا چهند هاوسه نگیی فیکرگه لی مه زن و تایدیگه لی نوی بو میتشکی موباره کم گهراونه ته وه.

کاغه زیک دهنیتمه نامیتری چاپه که وه. دهنوسم: ته قلگه رایی یان ته قل ستیزی. خوراوا زهدهگیی یان خوره للات زهدهگیی. کاغه زه که دهر دیتیم. گرمولهی ده که م. توری ددهمه سهر

عهرده که. هه مان قسه ی دووباره. حه وسه له م نیبه. دلتم دهیه ویت نامه یه ک بو (میم) بنوسم، له هه مان نه و نامانه ی که بریار بوو بینوسم. زستانه که (میم) له گهل دایکیدا بو مالی نیتمه دیت. به فریکی چر باریوه و (میم) پوتی چه رمیی له پادایه. سهری که پوی له تاو سهرما سووره لگه راوه و ددانه سهر سپیبه کانی هه مان بریقه دانه وهی هه همیشه بیان هه یه. یاده وه ریبه کانی منی خوتندوته وه، دان پبانانه ناشقانه کانم. نه خوشم. خه وتووم و شهرم و خه فته و تا له جهسته لاوازه که مدا پیچ دهخون. گهره تره کان نیتمه به ته نی جیتیلتن. (میم) ته ماشام دهکا و پیده که نی. چوانم لیکده نیتیم.

تاگام له وه نیبه که نیدی ته مه دواین جار ده بی دهبینم. له پی دهسته کانم ده سووتینه وه و دیت به خه یالما که ناوی نهویان له سهر هه موو جهستم کوتیوه. پیم دهلی دهرات بو فهرهنگ. که واته نیدی چ هاوینیک له میان نامیتیت. نابج بگریم. هه رگیز. ددانه کانم له سهر یه ک گوشار ددهم. قورگم پر له گریانه. دهنگ له گویمه وه دیت. شه لاله ی ناره قه م. گریان له نیسو زارمدا یه، له که پوومدا یه، له و دیو پیتلوه که نامه وه یه، به لیواری برزانگه کانه وه یه. چه رچه فه که ددهم به سهر دم و چاومدا، تام هه یه و پیم وایه خه ونم به هه موو شتیک - به باخی ده ماوه ند و میم - وه بینیه. ورینه یه کی گهره له و دیو پیتلوه که نامه وه سوور ده خواو له یه ک کاتدا، له ته و او ی روزه کانی هاوینی رابردودا تاماده میم هه یه. هه ناسه یه کی گهرم و بون خوش له روخسارم ددهات. روخساری (میم) نیتزیک له روخساری من، له وسهری چه رچه فه که دایه. زویان له سهری که پووم ددا و پاشان، وهک هه همیشه، به نهریتی جوریک هاو رتیه تیی و ناماژهی عه شق (عه شقیک که من له بهر چاواندا به رجه سته م کردوه)، سهری زمانم له نیتوان دوو قامکیدا دهگری و هیتور هیتور دهیگوشیت، بهر له ریشتن، بهر له بو هه همیشه دیار نه مان، چوانم ماچ دهکات - چوانی ته ر و داخ و گریاناوییم - و من دهرانم که ماچ کردنی چا واته دوور که وتنه وه و نیدی دلتم سهخت تهنگ ده بی. دهنگی داخستنی دهرگا دیت، دهنگی ههنگاونانیکتی په له وهک جوریک له راکردن. ورینه و خه و تا، وهک شه پو لیکتی مه زن، به سهرمدا هوروزم دین و زه ریبه کی رهش، به شه پو ل و دله راوکی وروژین، له بهر چاواندا وه دیار ده که ویت. په له قازتی ده که م. له ژیر تاودام، ناوی تاریک، ناوی گهرم و پیر. رهنگه مردیم. رهنگه له ژیر عه ردد و له وسهری باخی ده ماوه ند و خور و تاسماندا بم. هه ست ده که م جه سته م کوت کوت بووه و نه ندانه کانی به دهنم له یه ک جودا مه له ده کن. ته نها سهری که پوومه که هه روا واقعیبه تی جه سته یی خوی پاراستوه و گوشاری قامکه کانی (میم) ی له

نامهکانی لهوسه‌ری سنوره‌کانهوه دێن. وازی له ئه‌کته‌ری هێناوه. میژوو و ئه‌ده‌بیات ده‌خوینێ. ته‌مه‌فان له یه‌ک نیتزیک بۆته‌وه. من بیست و دوو ساڵه‌م. ده‌کرێ قسانی زۆر بکریت. یا بی‌ری لێ بکریته‌وه. بریاربوو بکه‌ومه‌ سوواخی و نه‌مکرد. بریاربوو ئه‌و بیته‌ و بچین بۆ ده‌ماوه‌ند و نه‌هات. گرینگ نه‌بوو. ده‌کرا ئارام بگیری و من له‌و پوه‌وه‌ له‌ خۆم دلنیا بووم. دلنیا بوونێکی غه‌ریزی.

کاغه‌زگه‌لی هه‌روا سه‌پی. ئه‌دی له‌ باره‌ی چیه‌وه‌ بنوسم؟ له‌ باره‌ی عه‌شقیکه‌وه‌ که‌ ته‌واو بووه‌، له‌ باره‌ی ئامانج گه‌لی سیاسیی خه‌لک فریوده‌وه‌وه‌، له‌ باره‌ی هاوڕێپێناوه‌وه‌، له‌ باره‌ی حیزبی هه‌له‌شاه‌وه‌وه‌، له‌ باره‌ی ته‌زویرو کلاویکه‌وه‌ که‌ نه‌رايه‌ سه‌رم؟ یه‌که‌مین کتیبیک که‌ نووسیموه‌ هه‌له‌ده‌گرم و به‌حه‌ په‌سان و حه‌سه‌ره‌ته‌وه‌ ده‌که‌ومه‌ هه‌له‌دانه‌وه‌ی. کۆمه‌له‌ شیعریکی عاشقانه‌یه‌ - پێشکه‌ش به‌ (مبیم) کراوه‌. خۆم ده‌بینم: لاواز به‌لام جوان، سه‌ر قژن (ئه‌دی رووتانه‌وه‌ی سه‌ر له‌ که‌یه‌وه‌ ده‌ستی پێکرد؟) سینگ کۆتری - به‌رده‌وام وهرزش ده‌که‌م - زگی به‌قوولاچوو (ئه‌دی که‌نگی و‌رگ په‌یدا بوو؟ و‌ا بزانه‌م دوا‌ی له‌دایک بوونی کورده‌کان یان دوا‌ی ئه‌و قووناغه‌ی زۆر خۆری و‌ باده‌ نوشیی؟). کتیبه‌که‌م له‌ جامخانه‌ی کتیب فرۆشیه‌کاندا‌یه‌. هه‌موو رۆژتیک سه‌ردانی هه‌موو کتیب فرۆشیه‌کان ده‌که‌م و‌ خویندنه‌وه‌ی ناوه‌که‌م - گه‌وره‌، به‌پیتی سه‌وز - دل‌م ده‌خاته‌ ته‌پ و‌ کوت و‌ پیل‌وه‌کانم له‌ هه‌ستیک له‌ خۆیایی بووندا‌ لێک ده‌نرێن. هه‌شتا عاشقم و‌ ئه‌م عیشقه‌، ئه‌م تینوتاوه‌، رێگه‌یه‌کی نوێ ده‌گریته‌ به‌ر و‌ له‌ ده‌وری مه‌عشوقیکه‌ی جیهانی تر ده‌گه‌ری. (مبیم) ی ئه‌به‌دی، (مبیم) ی بز بوو، له‌ قالیکی گه‌وره‌تردا‌ وه‌دیارده‌که‌وینته‌وه‌ و‌ ده‌بیته‌ هاوڕێیه‌کی سمیل ره‌ش و‌ زه‌حه‌مت کێش. له‌ دووی هاوڕێ تازه‌کانم - هاوڕێ سیاسیه‌کان - یاده‌که‌م، پێ به‌پیتی ئه‌وان، له‌ قوولایی دل‌وه‌، به‌باوه‌ریکی پته‌وه‌وه‌ هوتاف ده‌کێشم، سه‌رووی حیزبی ده‌چرم، وینه‌ی مارکس و‌ لینین به‌دیواری ژووره‌که‌مدا‌ هه‌له‌ده‌واسم و‌ دلێشم هه‌روا به‌هه‌مان زه‌بر و‌ تینتاو لێ ده‌دات. نامه‌کانی (مبیم) به‌بێ وه‌لام ده‌میننه‌وه‌. گرینگ نییه‌. (مبیم) بۆته‌ به‌شیک له‌ حیزب، بووه‌ته‌ به‌شیک له‌ هاوڕێ ستالین و‌ هاوڕێکانی تر. حیزب دل‌فینتر له‌ پیل‌وه‌کانی (مبیم)، منی به‌لای خۆیدا راکێشاوه‌. هه‌ست ده‌که‌م له‌ ماڵ و‌ له‌ نیشتمانی راسته‌قینه‌ی خۆمدا‌م. هه‌ر چیه‌که‌م به‌ر گۆی ده‌که‌وی باوه‌ر ده‌که‌م. هه‌ر ئه‌مریک بفه‌رموون جیه‌جیه‌ ده‌که‌م. بۆ هه‌رکویه‌ک بلێن ده‌رۆم. سه‌فه‌ر

ده‌که‌م. له‌ باکووه‌وه‌ بۆ باشوور، له‌ خۆرزه‌له‌ته‌وه‌ بۆ خۆرتاوا. رۆژنامه‌ دابه‌ش ده‌که‌م. قسان بۆ کریکار و‌ جوتیاران ده‌که‌م. نوتق له‌ دوا‌ی نوتق. وه‌زعیکی باشم نییه‌. بێ پارهم. برسیم. نه‌خۆشم. ده‌زانم که‌ به‌دوامه‌وه‌ن. به‌دوا‌ی هه‌مووانه‌وه‌ن، هه‌واڵم پێ ده‌گه‌یه‌نن که‌ شۆین پیمیان هه‌له‌گرتوه‌وه‌. به‌خه‌یاڵما‌ نایه‌ت. ناخه‌ عاشقم. سیحر لیکراو و‌ داگیرکراو. باشت‌ترین ساڵه‌کانی ژیا‌مه‌. ئه‌م‌رۆ به‌که‌رتیبی خۆم پێده‌که‌نم به‌لام ئه‌و زه‌مانه‌ دل و‌ رۆحم له‌ ده‌ستی باوه‌ری سیاسیمدا‌ و‌ ژبان به‌ته‌واوی زه‌بر و‌ هه‌زییه‌وه‌ له‌ ده‌ماره‌کانما‌ ده‌گه‌را و‌ نووسین کاریکی هاسان بوو. کتیب له‌ دوا‌ی کتیب. گوتار له‌ دوا‌ی گوتار. قسه‌، قسه‌، قسه‌، وشه‌، په‌یفین، قسه‌. له‌ نیه‌و‌راستی گۆره‌پانی نه‌به‌ردا‌ بووم، له‌سه‌ر ترۆپکی رزگاری و‌ شانازی، له‌ نیه‌و‌ خه‌لک و‌ چاره‌نووسیکه‌ که‌ له‌ نیه‌و‌ له‌ پی ده‌ستما‌ بوو.

ئه‌دی پاشان؟

پاشانی نییه‌. (پاشان) هه‌مان ئه‌و کلاوه‌ دیرینه‌ بوو که‌ له‌ سه‌رم نرابوو. نه‌مه‌دزانی په‌نا بۆکی و‌ بۆچی به‌رم. له‌ نیه‌وان عه‌رد و‌ ئاسماندا‌ بووم و‌ ژیر پام چۆل بوو. گه‌ر وه‌لامی نامه‌کانی (مبیم)م دا‌بایه‌وه‌، ئه‌وا هه‌موو شتیک ده‌گۆرا، لانی که‌م چاره‌نووسی من. ده‌مویست هه‌موو کاره‌کانم جیه‌جیه‌که‌م و‌ له‌ ده‌رفه‌تی گونجاودا‌ به‌دوا‌ی ویدا‌ پرۆم. ده‌مویست یه‌که‌م جار دونیا‌ بگۆرم. کتیبه‌کانم بنوسم. دا‌بونه‌ریت بده‌م به‌یه‌کدا‌، بیه‌مه‌وه‌ و‌ پاشان، به‌ده‌ستی په‌روه‌، دووی (مبیم) که‌وم. نه‌مه‌دزانی که‌ عیشق له‌ چاوه‌روانی خه‌لکدا‌ دانانیسی و‌ هیل به‌سه‌ر ئه‌وانه‌دا‌ ده‌هینێ که‌ خۆپاریز و‌ ترسنۆک و‌ ده‌سه‌لات وێستن.

له‌ زیندانا‌ بووم که‌ هه‌وا‌لی روودا‌وی ترومبیل و‌ مردنی (مبیم)م به‌رگۆی که‌وت. دووه‌مین سالی شۆرش بوو.

قوتابیه‌کانم ده‌پرسن: "ئه‌دی تۆ باوه‌ریت به‌م شۆرشه‌ هه‌بوو؟"

- "به‌لێ."

- "راسته‌ ده‌ستت له‌ کار کێشایه‌وه‌؟ خۆت شارده‌وه‌؟ و‌تارت نووسی؟ هوتافت کێشا؟"

- "به‌لێ."

- "کتیبی دوا‌یتان له‌ باره‌ی چیه‌وه‌یه‌؟"

ئیمه‌ چوار که‌س بووین له‌ ژووریکه‌ گچکه‌ی بێ په‌نجه‌ره‌ی زیندانا‌، ترانجا‌بووینه‌ ناو

به کتر. دهیانگوت هه چوارمان له سیداره ده درین. گوندنشینه کانی گوندی ژووروو (باوه) ده که ن یان نا، من گومانم له خاله حوسهین و خاله شوکروولای نازیزه ههیه، شکاتیان لی کردبووم. دۆسییه یه که ئه ستووریان بۆ هۆنیبوومهوه. ئه و سیانه که ی تر له سیداره دران، یه کیتیان (میم) ی دنه ناسی. خزمی یه کتر بوون. هه والی مردنی (میم) م له وه وه ژنه فت، له ویکه وه که ئه ویش ده مرد.

په نجه ره که داده خه م. خرتکه و پرتکه کانم کۆده که مه وه. سه بهینی به یانیی ده گه پتیه وه. کاغه زه کانم ده نیته لاه. ئامیری چا په که داده پۆشم. شتییک ده خۆم. راده کشیم تا ده مه و خۆرئا و بوون. چ هه والیک له باخه وان و کویتخا نییه. دیمه باخه که.

سه ره تای شه وه. شه ویکه رووناک و ته نک. هه یف له ژوور سه ری باخه وه پرشنگ ده دات. تری، تری تازه پیگه یشتوو، له ژیر تریفه ی هه یفدا دره وشانه وه یه کی سه رنج راکیشی هه یه. گیلایه سووره ئاوداره کان چا و داده گرن. دار سیوه که له هه موو کات سه رحالته ره و په لکه کانی له ژیر کیشی بهر و قورسای میوه ی سه نگیندا چه میونه ته وه له وه دان بشکینه وه. بۆ هه رکوتیه ک ده نۆرم، دره ختیکی ئال و والا ده بینم که وه ک شازاده خانمیک، ئاوینه به ده ست، مه حف له ته ماشای خۆیدا را وه ستا وه و ئه و پرسیاره به ره تیه یه ئه به دییه دووباره ده کاته وه: "ئه ی ئاوینه، بیته، شوخ و شه نگترین ژنی دونیا کتیه. شوخ و شه نگترین، باشتین، مه زنتین، هونه رمه ندرین، پاره دارترین، زۆردارترین؟" باخ ترییه له ته پ و کوت و نه جوا و چه چپ، لیو ریژه له هات و باتی ژیانزایی له خۆبایی. دره ختان سه رفه راز و به خته وه ر، په لکه پره کانی خۆیان به ره و لای من و به ره و لای دونیا رایه ل ده که ن - هه موویان جگه له داره رمی که به جه سته به کی خامۆش و ده ستانیکی به تاله وه، له نیو ئه و چه مکه ده نگه ده نگ و گه یین و رووانه دا را وه ستا وه و گوپی له سه رزه نشتی ئه م و ئه و نییه. ته ماشای ده که م - ئه م جار ه یان به چا وانیکی پشکنه ر و په یجورییه. له پیریک ده چیت له نیو خه لوه تدا دانیشتوو، خو نه ویست و ئارام. له نیو ئه و هه موو وتی وتیه هه لفریوتنه ره دا، له نیو ئه و هه موو شکۆ و خۆنووانده دا، له نیو ئه و بازاری کالا و نومایش و ته ماشایه دا، به خامۆشیی را وه ستا وه و ئاماده یی ساکاری بی نیازی بونیاده میکی بز ناوی هه یه. شوکروولای باخه وان، هه موو هاوینیکی بهر چه یه کی پر له هه رمیی هه لبارده ی بۆ ده نار دین و به له زه ت و له خۆبایی بوونه وه له ملچه ملچی ده مه هه للوو شه ره کانی ئیمه ی ده نۆری و هه نوو که ش، تاقانه ی باخ و تاوسه په ر ئالتوو نییه که ی،

بال و په ر و کلکی به ستراوه، سه ری بر دۆته وه نیو قاوغه که ی و بی باک له جنیو و سوکایه تیی خه لکی، بی ده نگه. ده ستم به میهره بانیی به جه سته ی ته ر و زیندوویدا دینم، ده ست دینم به هیلگه لی کۆن و قه وزه یه کی نه رمدا که له سه ر توپکله که ی نیشتوو. ئه م دره خته هۆشیاره و ئه وه تا وه لای به ریه ک که وتنی په نجه شه که ت و له رزۆکه کانم ده داته وه، وه لای په نجه مه ره که باوییه کانم، زه رد به دوکه لی جگه ره و ره ق و زه ر به گوشاری قه له می جۆرا و جۆر. ئه م دره خته قسه یه کی شاراوه ی هه یه و له گه ل خۆیدا له چه دایه و من ته په ی ژیان ی ناوه ی ده ژنه قم. وه ک بلتی به م دره خته وه بوویت که دایکم ته نافی جلکی به سستی و (میم) له ژیر سیبه ری فینکی گه لاکانیدا، به تانییه چوار گو شه که ی راخستی و کتیبی خوتن دینیه وه. وه ک بلتی له سه ر قه دی شکۆمه ندی ئه م دره خته بووی که خوشکه که م وینه ی دللی به تیر پیکراوی خۆی، به چه قۆی تیژی گیرفانی وینه کیشایی و منیش ناوی (میم) م له سه ر هه لکه ندی و برا که م دیریکی بۆ یادگار نووسی، و ابزانم به په لکی هه مان دره خته وه بوو که پوره گیان هه موو شه ویک چمکی په رده کولله که ی گری ده دا و باوکم له پالیدا نویری ده کرد و منالانی گچکه به تیره دارینه کانی خۆیان نیشانه یان له قه ده که ی ده گرت وه و من، پی په تیی، به کاوه خو، به سه ر په لکه کانیدا هه لده گزام و له و سه ره وه، له و به رزاییه مه زنه وه، ته ماشای دونیا و ته ماشای (میم) م ده کرد. ئه م دره خته به من ئاشنایه و ته واوی رۆژه کانی منالیی منی له بیره. ده سته کانم به نازایه تیه کی زیاتره وه له ده وری قه ده که ی ده ئالینم. بۆنی خۆی لی دیت، بۆنی جه سته یه کی ئامیته له ئه زمونی ده وه مه ند و ده قیقه گه لی بۆن خو ش و عه شقگه ل و ده رده گه لی دیرینه. بۆنی بارانی به ربه یانیان و بای موهاجیر و مه لی بزئو، بۆنی ته واوی خه لکانیک که رۆژیک له ژیر په لکه کانیدا نوستوون، جگه له بۆنیکی تریش، بۆنیکی جیاواز له هه موو بۆنه کانی دونیا، بۆنیکی ئه فسوناوی و وه سو سه وروژین، بۆنی پیلاره کانی (میم). داده نیشم. پال به م هاویری سه وزه وه ده ده مه وه، به م پیره چه کیسه وه. قاچم دریز ده که م. پیلاره کانم داده که نم. تازه کیی تیده گه م که چه ندیک شه که تم و چ ریگه یه کی دوور و دریزم، ماندوو مردوو، به چنگ و ددان، به هه ناسه برکی، به په له، پیشتی له خه لکانی تر برپوه. (میم) له پالیدا ده بزوی و دهنگی پیکه نینه خو شه که ی له و دیو جوگه له کانه وه دیت. خه لکه کان، هه مدیس، مه حف و به بی چ هیلگه لی دیاری کراوی روخسار، له م لا و لاه وه دیار ده که ون. پیکیدا ده چرژین. ده بنه یه ک. مه ودا له یه ک ده گرن و وه ک ته پ و تۆزیک له هه وادا په رش ده بن، له فه زای نیوه تاریکی باخدا خول ده خۆن. (میم) ته ماشام ده کات. له

بېستانين. باران دهبارئ. رادهكه ين. كراسه كه ي (ميم) شه لالتي بارانه، كراسه كه ي به جه سته يه وه نووساوه و واپزانم به په لكې هه مان دره خته وه بوو كه (ميم) جلگه ته په كاني هه لئاسي. رهنگي. چل سال به سهر نهو ميژووه دا تپده په ريت - به سهر نهو يه كه مين ته پ و كوتي عه شقه دا - چل سالي دريژ، پر له پروودا، پر له هه وراز و نشيو، چل سال كار - كار - كار - چل سال قسه - قسه - قسه، وتوويز، دروشم، شيعر، تيوره دوای تيوره، حوكم له دوای حوكم. چل سال نوميد و دره وشانه وه و له دايك بوون و هه ميشه تاماده له نه به ردا، له ميژوودا، له كور و كو بوونه وه كانا، له پرووداوه روزهانه ييه كانا، له زرمه ي دهوژ و شه پيووره كه ي ئيسرافيلدا، له چاوه پروانيدا، چل سال پيچه وانه بوو، چل سال به لاقبوو.

دار هه رمج له وديو منه وه پاره ستا وه و باوكانه په لكه ئارامه كاني، وهك چه تر به سهر سه رمدا هه لداوه. باخه واني پير ده بيژي ئه م دره خته هه مديس به رده دا. رهنكه له دهرفه تيكي گونجاودا. له زه مه نيكي دروستا. هه ر به راست ئه م دره خته ليتي خوي كلوم داوه. وهك بلتي بو ته ماشا كردني دونيا دانيشتبي و دهرفه تي بينيني دونيا ي به خوي دايج.

له سهر عه رده كه راده كشي م. چ كه يفيكم هه يه. بار يكي قورس له سهر شانم داگير اوه. هه ناسه هه لده مژم. دهنورم. ئاسمان پر له ئه ستيره يه. روانيم تا دوور ترين هه يثي نوورانيي ده روا و ميشكي سنوور دارم هه ول ددات تا ماناي ناكوتا راقه كات - ناكوتاي شيره ري، ناكوتاي فزا، ناكوتاي بوون و ناكوتاي زه مه نيك كه سه رها تا و ئاكامي هه يه.

"ماموستاي نازيز، پيروزبايي و خوشحاليي. دوا كتيبتان شاكار يكه بو خوي. ئه ري راسته بو خه لاتي نوبل پاليوراويت؟ وينه تان له گوڅاره فه رهنگييه كاندا چاپ كراوه. نيشتيمان شانازيتان پتوه ده كات. له كاتي خويدا پاره كانتان راكيشاوه ته وه. ئه ري راسته كوره كه تان شه هيد بووه و كچه كه تان له نه خوڅخانه ي نه خوڅشيه ده روونيه كان كه وتووه. ئامانجي ئتوه چيبه. چون بوو ده ستان له كار كردن له گه ل حيزي توده دا كيشا يه وه؟ ناي هيشتا باوه رتان به عيرفان هه يه، ئه ري نه يني سه ركه وتني ئتوه چيبه؟"

دهنگي خسه خشي گژوگيا به رزه كان ديت. (ميم) له نيو ئه ستيره كانا به فه زاوه يه. مه ليك له دووره ده خو نييت. خه وتووم و بيدارم. گوشاريكي ديرين كه شه و روزه چوكي له سهر دل م دادابوو، هيتور هيتور وهك ته مي به ربه يانييه ك، له سهر سينگم هه لده گيري و دهره ويته وه. هه ست يكي ساكار و ساخ له گياندا دهنيشي و ئاراميي و خاموشي

دارهه رمي كه بو منيش ده گويزر يته وه. شه ويكم به سه، سه عاتي ك بي ئيشيي، دهرفه تيكي كاتي بو بوون و بو روانين، چول له تين و تاو و ترس و دل راوكي، چول له حيساب و كيتاب و ته رازوو و پتوانه و ئه ندازم به سه.

(ميم) له ناوه وه مرا لوول ده خوات. چنگم لي ددات. نهوازشتم دهكا و دهروات. ئاسمان هيند سازگار و ته واوه، هيند يهك ده ست و سووكه له يه، كه شه كه تبي زه ره زه ره له بني پاو سه ري په نجه كانه وه دپته ده ري، شه كه تبييه كي باو و باپيرانه، شه كه تبييه كي بو ماوه يي. خوڅحالم. باشم. دلخوش و شادومانم. ئه دي له كويم. له هيچ كوي. نيوه شه وه يان نيزيكي كازتوه؟ نازانم. وهك بلتي له وچانيكي چولي نيوان دوو ده قيقه ي پر له هات و باتدا دانيشتيم، له نيوان ناكوتاي رابردوو سه يني دا. روانيم له جه سته و شت، له دارو دره خت و باخ و باخه وان، له ئاده ميزاد و هاش و هوشي، له باق و بريق و له خو بايي بووني، له قسه و موكه به ره و له خوم - خومي بيري ار و روشنيير و هونه رمه ند - مه وداي گرتووه و ديقه تي داوه ته كوره منالتيكي گچكه كه له سهر به ژن زراقترين دره ختي دونيا دانيشتووه و چاواني پر يوه ته جالجالو كه يه كي به حه وسه له، كه هيتور و بي هات و بات، سه رقالي چيني ناسكه تور يكي ته نكه.

وهك خه لكانى نيوه نوستوو، به ده وورى يه كديدا ده سورتينه وه و تيناگه ين چما ده كرى به بى به يه كدا هه لساخان و به بى نه زيه تدانى يه كتر، ژيان بگوزه ريترى! مناله كانم بوونه ته بوونه وه رى هار و هاج، يه كه ميان ته مهنى پيئنج سالانه و نه و تيريشيان چوار سالان. خرؤشاوو هه راسان، ترسى خويان به زريكه و بوكس و له قه دان به ده رگا و ديواردا ده رده برن. كوره كه م له كچه كه م ددها و منيش له كوره كه م ددهم و ژنه كه ي نهؤمى خواره وهش به ديواره كه يدا ده مالى. هه ندى جار به گسك يان دارىكى دريژ ده كيشى به مپيچى ژوو ره كه يدا يا خود له په نجه ره كه وه ده قيرينى: "بى دنگ بن!" يا خود له ته له فونه كه دا هيند بلند ده وى كه ده نگيم نهك هه ر له سه ماعه كه دا، به لكو له و په رى راره وه كه وه ديتته گوئ. ده نگانده وه به كه ي تووره و به رده وامى وا كه وهك بلتى له هه ر چوار لاي دونيا وه به رز بيتته وه و وهك شه يپوره كه ي ئيسرافيل دلّم ده هينيتته له رزه و لؤژيكي ساكار و دواكه و تووانه م به يه كدا ده دات.

ده رگا كه ده كه م وه، روانينى شهرمانه م ده برمه عه رده كه وه دنگى له رزؤكم وشه كان ده ست و پى شكاو نوتق ده كا و ده ستم خونه ويستانه له فه زادا ده جوولتى و قاچم ناماده ي پاشه كشه و تيقوو چاندنه و به دنه م به زيوو و بى به رگري له شويتى خوى بزمار كوت بووه. هه موو نه وانه نيشانه ي پيشمانينى و دان نان به (گونا ه) دان. به لئين ده ده مه ژنه كه ي نهؤمى خواره وه كه ئيدى نه و دنگه دنگه نائينسانينيه دو ياره نه بنه وه و مناله كان گه ر شيويشيان نه كرده بى (جا چش كه شيويان نه كرده وه) به له قه و شه پازلله بخه و ينم و خو يشم بى نه وه ي قاچم له نه رز بدات، وهك ميتشووله يه كه سوو كه له تا نه وسه رى راره وه كه بفرم و تا سى شه و سى رؤژ له ژيتر ليفه، يان گه ر پيويست كات له ژيتر ته خسته نوينه كه دا، له بيدنه گي م هه رگدا به سه ر به م و ته ووى هه ولّم بو نه وه بيت كه گو تراهه لى ياسا و رپوره سمى خه لكى نه م ولا ته بم.

ژنه كه ي نهؤمى خواره وه قسه كافى به نه قلدا ناچن. جار يكي تر شالا و ديتنى و هه مديس دنگى به رز و چاوانى زهق ده كاته وه و كه پوى ده له ريتنى و له ميانه ي رسته دوور و دريژه كانيدا، بريك ناخ و ئوف و ئاه و ئوه ده كا و به هه موو نه و دنگانه وه كه له هه وه بروسكه و هه وه گرمه ده چن، تيم ده گه يه نى كه وه زعه كه له جار ان خه راپتره و جه نكه كه توند و تيژتر دريژه ي هه يه.

شوقه ته نك و تروسك و چكوله كه ي ئيمه، كه ته نانه ت حه مالىكى گه ره كه

گورگه خان

هه مومان... خؤم و مناله كانم و نه و هاو رپيانه م كه جار جار سه رانم ده كن، وهك سه گ له ژنه كه ي نهؤمى خواره وه ده ترسين. ژيان له غه ريبينى، له پارس، دلّه راو كيتى له گه له، جو ريك له هه ست كردن به گونا هى ل گه له، هه ستر كردن به گونا هى نه وه ي كه غه ريبه يه ك له و په رى سنوره كانه وه ها تووه و جيگه ي به خه لكى نه م ولا ته ليژ كر دووه، جو ريك له ليبور دن و پاشه كشه ي ناچار ي و تووره يبه كه ي خاموش كه جو رنه تى نه وه نييه گوزار شتى لى بكرى، هه ستر كردن به رقيتى ناخ كه چزو به كار ديتنى و چاوه رپتى قه ره بوو كرده وه يه، شانازيبه ك كه ره گيتى دوو هه زار و پيئنج سه د سالى هه يه، نيگايه ك كه له و سه ره وه، به گومان و گالته پيكر دنه وه له پيشه اته كانى شار ستانيتى و تازه گه رى ده نو رى. باوه رپوونيك به وه ي كه ئيمه، نه وه كانى كو رش و داربوش، ته نانه ت له شكست و فه لاكه ت و تووانه وه شدا، له هه موو كه سيك باشترين (نه دى چؤن؟ خودا ده يزانيت!) خو گه ر كه وتبينه نه م رؤژه و له و حه مكه عه نعه نات و خو به زلزانيبه چ شت يكمان بو نه ما بيتته وه، نه وا نه وه گونا هى ئيوه يه، ئيوه نه ي خو رئا و ايبه سه رمايه داره پاره په رسته رو واله ت بينه كان!

گه ر هيچ كام له م تومه تانه راست نه بن، نه وا شت يك واقيعيبه تى هه يه، نه و يش نه وه يه كه به دبه ختيا ئيستاي من، وا له بن سه رى خانه كه ي نهؤمى خواره وه دا كه وهك تار ماييه كه شووم ناماده ي نه بينرا و هه ميشه يى له ژيانى قه ره بالخ و شپزه ي ئيمه دا هه يه. ئاخه جو رنه تى رى رؤيشتن، پيكنه ين و قسان كردنمان نييه. به و هؤبه شى كه تازه گه يشتووين و نازانين ژيان له هه نده ران چؤنا و چؤنييه، له خانوى گه و ره ي به حه وشه و دارو دره خت و بنه ماله و هاو رى و ناسيا وانه وه بو نه م به رى دونيا توور هه لدر او ين، نه وسا

(مهحموودييه) ش نامادهی به کړی گرتنی نییبه، بهو هۆبهوه که له ناوجهرگه ی پاریس دایه و پارهوی ههیه و کانتۆزی تیدایه، زۆر گرانه و له نهۆمی پینجهمی ئاپارتمانیکدایه که بهرامبهر کلتیسیایه. سوپاس بۆ خودا که له حهوشه ی کلتیساکه دا، چهند درهختیکیان روواندوو و سێ چوار چۆله که و ههوت ههشت کۆتری قهلهو قهلهو له ژیر میچه کهیدا خۆیان دهخوړین. هه موو ئهوانه، تاران و شه میران و باخهکانی دهر بهند دهخاتهوه یادی من و منالهکان و خۆشحالمان دهکن. جگه لهوه، تایبهتمهندییه باشهکانی تری ئهم کونه گورگه لهوه دایه که له بهردهمی په نجهره ی ژووری میوانه کهیدا، بانیزهیه کی دوو مهتری ههیه و بۆته جینگه ی پینشوازی و ههوانهوه و بای بال لهیه کدانی ئیمه. ئهم باخه دلگیره، تا جیتی بیتهوه، ئینجانیه گوله شه مه دانی و ئه تله سیمان تیایدا له سه ریه ک داناوه و له کاتی خۆر ئاوبوندا، گهر باران مۆلت بدات، ئهوا لهو بسته جینگه سهوزه و له نیوان گوله بێ بۆنهکاندا، داده نیشین تا خه یار و هه لۆزه ی بێ تامی فهرهنگی، به خه یالکی ئاسوودهوه بخۆین و خۆ گهر هاو پتیه کیش بۆ سه ردا ئمان هات، ئهوا بۆ ئهم جینگه تهنگ و تروسکه داوتهی کهین و بیکهینه شه ریه که به شی ئهم به خته وه ریه مان و خه می نیشتمانی له سه ر ده رکه یین.

ژنه که ی نهۆمی خوارهوه، وهک منالهکان ده لێن (گورگه خان)، له ههستان و دانیشتنی ئیمه نارازاییه و دهقیقه به دهقیقه ش ئه و نارازی بوونه ی ئاشکرا دهکات. دهرزیکینی: "بێ دنگ!" ئهم ئه مرکردنه ی هیند راشکاوانه و بێ چهند و چوونه، که دنگ له گهروماندا دهخکینی و زه رده خه نه له سه ر لیومان ده مه یه نی. ئیدی ناچار له بانیزه که هه لدهستین و من به په له په نجهر که داده خه م و به خۆم ده لیم: ده بی به ئارام و به حه وسه له بین و به خۆنه و بیستییه کی به سوێ، له شانازی به خۆ کردنی باو و با پیرانمان تپه رین. به تایبه تیی منی ئیرانی، که پیش وهخت، به ئه نجامدانی تاوانیکی نادیار خه تابا کرکرام و مافی هیچ جۆره به ر په رچدان وه به کم نییه. ئاخه له م شه رده، خه لکی له بانیزه ی منالهکانیان دانایشن و حیلکه حیلک ناکه ن و وهختی گرانبه هایان به قسه ی هه له ق و مه له ق ناکوژن. خۆ گهر بیشیا نه و پت هاو پتیه ک ببین، که بێ گومان له پیناو دامه زرانندی سه ری قسانه له گه لیدا له باره ی سیاسهت و فه لسه فه و ئه ده بیاتی دونه یوه، ئهوا بۆ کافیتریا یه ک داوتهی دهکن و به په له و به دهم فیکردنی قاوه ی خه سته وه، سه ر و بنی با به ته که ی له گه لدا یه کلایی ده که نه وه.

قسه کانم بۆ خۆم قه ناعهت پێ هینهن، به لام مناله کانم هه ری له بری ناکه نه وه. ئاخه ئهوان له ئامیزی نه نک و پوور و مام و له میانی ئه مباریک ئه فین و مه حبهت و ناز و نه واز شه وه بۆ جینگه یه کی خه مین و بێ سۆز دوور خراونه ته وه و له مانای ئهم ناعه داله تپیه گه وره یه ناگه ن. ئهوان شیت و شه یادی ته قه ی ده رگا یان زهنگی ته له فۆن و ته نانهت ها تنی گورگه خان لهو بێ دهنگی و گۆشه گیریه به با شتر ده زانن که بالی به سه ر ماله نو تیه که ماندا کپشاوه.

فهره نساییه کان هه روا به هاسانی ده رگای ماله کانیان ناکه نه وه. بهر له هه ر شتیک، به باشی لهو چاوه زه ره بینه وه سه ر ده کن که به ده رگا کانیا نه وه یه، تا بزانت ئه و که سه کتیه که له ده رگا کانیان ده دات. پاشان ده پرسن: ئیشت به کتیه و چیت گه ره که، دوا ی ئه وه ی که به چاکیی دلنیا ده بن، ئه وسا ئه لقه ریزه که له ناوه وه ده که نه وه و پاشان قوفلی یه که م و دواتر قوفلی دووه م ده که نه وه و لهو ده رفه ته شدا هه مدیس ته ماشا ده که نه وه و هه مدیس ده پرسنه وه و ئه وسا به پار تیزه وه ده رگا که که لا ده کن و گهر ته نی بۆ سه ردان چوو بیت ئهوا هه ر له هه مان جینگه دا مه زه رته ت بۆ دینه وه و خۆ گهر ئیشیتی گرینگیشت هه بیت، ئهوا هه ر له بهر ده رگا که دا ئیسه که ت له گه لدا ده بریننه وه و کۆتایی به مه سه له که دین. ده رگای ماله که ی ئیمه ئه لقه ریز و چاوی زه ره بینه ی نییه، بێ پرسیار و خه نی به ها تنی میوانی ناوهخت، وهک (با) ده رگا که ده کینه وه و منالان فه رموو له هه موو که سیک، ته نانهت له گورگه خانیش ده کن. منیش خیرا قۆری ده نیته سه ر ئاگر و به زه رده خه نه وه بۆ پینشوازی ئه و که سه ده چم که له بهر ده رگا را وه ستا وه و حه ز ناکه م له پاره وه که دا قسان بکه م. پیم خۆ شه جار ی دانیشین و پشوویه ک بده یین و چایه ک بخۆینه وه، ئه وسا ئه گهر گله بی و شکایه تیکیشمان هه بیت، لپی بدوین. خانمه که ی نهۆمی خواره وه، کاتی ئهم جۆره شتانه ی نییه. دینه سه ره وه، له ده رگا ده دا، هاوار ده کات و ده روات. خانمی بهر پرسیار ی ئاپارتمان که ش وهک ئه و دیت، له ده رگا ده دات، پۆسته که مان ده داتی و ده روات. کارمه ندی ئیداره و کاره باش وهک ئهوان دیت، له ده رگا ده دات، ده نووسیت و ده روات. سلاو کردن و ئه حوال پرسیی نه بۆته باو. هاوسیکه ی پالمان ژنیکی ته مه ن مام ناوه ندییه، ژنیکی شه ره نگیز نییه، گله بی لیمان نییه و به ده رگای ماله که ماندا نامالیت، به لام وهک ئه وه ی بوونی نه بیت، وهک ئه وه ی که نه ئیمه بوونمان هه بیت و نه ئه و، جار جار یک له پاره وه که ده یینم، یاخود پتیه که وه ده چینه ئه سانسۆره که وه، نه ئه و ورته ی لیوه دتی و نه من، گهر سلاوی لئ بکه م، وه لامم ده داته وه، گهر سلاوی لئ نه که م چ نالیت. به یانیا ن شه به قیی

دهروات و شهوانه ماندوو و مردوو دهگه پیتته وه. ته نیایی ئه و ژنه عه زابم ددها و مه زندهی ئه وهی که که سیک له شاری خۆیدا هیند گۆشه گیر و ته نیا و بی که س و کار بیت، ده مترسیتیت. خانمه کهی نهومی خواره وه، زیندوو، شپته و شه رمان له ته کیدا ههیه، ئه مه بۆ خۆی جوړیکه له په یوه ندیی، ساته وهختیک نییه که له بوونی یه کتر بی ناگا بین و شتییک نییه که سه ره خۆ له و ناگاییه، راقه و گوزار شتمان لی کرد بیت.

ناوی مناله کانم له باخچهی ساوایانی گه رهک تو مار کردوو و خو شحالم که به درتیا بی پوژ، له سه عات هه شتی به یانییه وه تا سه عات پیتنجی ئیواره، ناگایان لییان ده بی. نیوهی زیاتری خو شحالییه که شم له بهر خاتری گورگه خانه. هه زم ده کرد یه که شه موانیش دهوام هه با و روژانی تربیش تا شه و پیکه درهنگ، منالان له باخچهی ساوایان و قوتابخانه مه ره خهس نه کرابان. گه یاندنی مناله کانم بۆ باخچهی ساوایان شتیکی هاسان نییه. به زوری زورداره کیی ده پوژن و له ماموستا کانیان ده ترسن و له زوبانیان تی ناگن. به یانیان دونیا تاریکه و به زوریش بارانه. ئیمه ییش که ترومبیلیمان نییه، ده بی شه قامیک و سنی کولان به پا بیری. مناله کان هه ردوو کیان ده گرین، که ده گه یینه کولانی دووهم، ئیدی ورکی به یانیانی کوره کم ده ست پیتده کات، ده که ویتته نووکه نووک و به قاچه مه وه ده نووسی و ده یه وئ بۆ ماله وه بگه پیتته وه، به زه ییم پیتیدا دیتته وه، به لام کاتی بیر له ماله وه ده که مه وه، روخساری هاوسی که م دیتته وه بهر چا و ئه وه به سه ر سوژی دایکانه مدا زال ده بیت. کچه که ییشم گپژ و خه و الووه و تا به رده م ده رگای باخچهی ساوایان باویشک ده دات، خۆ گه ر لیتی گه ریم ئه و له هه مان شویتندا خه وی لی ده که ویتته وه. گه یاندنی بۆ باخچه به هۆی شیرینییه وه یه. که داده نیشیت، کاغه زی رهنگا ورهنگی شیرینییه کانی پیتشان ده دم و تامی تامی ده که م. ئه وسا له جیگا کهی ده رده په ری و له عه زه ت شیرینییه که، دوو سنی مه تریک راده کات. هه ر که ده یخوات، هه مدیس داده نیشیتته وه و ده که ویتته وه باویشک دان. ئیدی ملوانه کهی ده گرم و تا به رده م باخچهی ساوایان ده بیه م. بارانیش له و لاه بووه ستی. نازانم چه تره که به سه ر سه ری کامیانه وه هه لدم، ده زانم شه ویش پژمین و له رز و تا و کوکه دیتته وه و پزه بیان و ئه وسا ته وای ئه و دهنگانه له درزی په نجهره کانه وه ده چنه ده ری و ده گه نه گوئی هه ستیاری خانمه کهی نهومی خواره وه. گه ر جهنگ نه با، ئه و ده گه ر امه وه ولاتی خۆم، ترسم له بۆمب و جهنگ نه بایه، یه ک روژ ماتل نه ده بووم، به لام له راستیدا مه یدانی جهنگ لیره یه و دوژمنی واقیعی له نهومی خواره وه خۆی له بۆسه ناوه. گه ر له ولات بمایانه ته وه، ئه و به نه گه ریکی زور، فیشه ک که لله مانی نه ده پیتکا، ئه مه له

کاتی کدا که لیره له هه موو چرکه یه کدا له هه له اتن و رو به روو بوونه و ده این و دۆشکه یه کی نه بیئراو نیشانه ی لی گرتووینه ته وه. سه دام حوسه یین له و په ری دونیایه و گورگه خانیش پیتیه ک لیمانه وه دووره. ئیمه وه ک دیلی جهنگ، ده ستمان له پشتی سه رمان ناوه و له و په ری نا هومیتیدا خۆمان داوه ته ده ست ته سلیم بوونیکه ناچاری. ئه وه ییشی ئیشمانی خه راپ و جورمانی ئاشکرا کرده وه، نه زانیی زوبان و له قسه نه گه یشتنه. ئاخه هه یچ رمیک له وشه برنده تر نییه، ده می ئیمه ییش کلۆم دراوو سه رکه وتنی دوژمنیش به هۆی قسانه وه یه.

خاتوونه کهی نهومی خواره وه بیری له پیلانیکه نوئ کردۆته وه، نامه یه کی فه رمی و دوورودریژی له شپوهی ناگادارینامه یه کی به رپوه به رایه تی شاره وانیدا بۆ نار دووین و هه وت هه شت یاسای گرینگی تیا دا دیاری کراوه. یه که مین یاسا ئه وه یه که ده بی کومباری ئه ستوو له عه ردی ته خته یی ژوو ره کانا راخه یین تا له کاتی ری رویشتنا که متر دهنگ دروست که یین، ده بی خۆمان بیاریزیی له له پاکردنی پیتلاو (به تاییه تی پیتلاوی پاژنه به رز و سوئی ته خته یی)، ده بی له بانیه که دانه نیشین، ده بی له هه مام و مو به قدا قسان نه که یین له بهر ئه وه ی بۆری هه وایان تیدا یه و دهنگ بلاو ده کاته وه، ده بی به یانیان، یاخود شه وان دوا ی سه عات نو هه مام نه که یین یاخود سیفونی ئاوده ست رانه کیشین، ده بی ده رگای که نتوره کان توند دانه خه یین و هه یچ دهنگیکه به رزمان لیوه نه یه ت، وه ک پیکه نین، کوکه و تر، دوا یاسا که هیلتیکه سووری به ژیردا هینراوه، دووپاتی ده کاته وه که که متر بکه وینه ماله وه و ده بی هه ول به دین تا ده کری زورترین کاتی خۆمان له ده ره وه به سه ر به رین.

جگه له باشه به سه ر چاو، چ چاره یه کی ترمان نییه. خیرا کومباری ئه ستوو رو ئیسه فنه نجیی له ژوو ره کانا راده خه یین، به پیتی په تیی به ژوو ره کانا دین و ده چین، به چیه ده په یشین، ئه و هاو رپیسانه ی که بۆ سه ر دافمان دین، له بهر ده رگا پیتلاوه کانیان داده که نن. ترسی ئیمه بۆ ئه وانیش گویترا وه ته وه. قه بو لمانه به پاریز و بی دهنگ بین و نکولی له ئاره زوه کافمان بکه یین، که م که م بییرمان ده چیتته وه ئیمه ییش ئیسانین و هه ر که سیک له نیو چوار دیواری ماله کهی خۆیدا ئازاده و زور زویش، بی ئه م لا و لا گوئی رایه لی فه رمانه کان ده یین و زور هاسان و به ته رزیکی سه روشتی سه ر بۆ دیکتا توره تی گورگه خان نه وی ده که یین. ئاخه ئیمه فییر نه بووین دا کوکی له مافی خۆمان بکه یین و ناشرانین مافه کافمان له م ولاته دا چین. له رابردوو شدا هه ر نه مانزانیوه و ئه وه ی هه مان بووه، پیتمان وابوو سه رو

زیادمانه و نه‌و‌ش میراتی باو و باپیرانه.

گورگه خان له‌وه به‌ئاگایه که له ئیمه باشتره، رۆژ دواى رۆژ ددانه‌کانى تیژتر ده‌کاته‌وه، له‌ته‌واوى ئه‌و یاسایانه‌ی دهری کردوون، دوا یاسایان له هه‌موویان زه‌حمه‌ت تره (کاتى خۆتان زیاتر له دهره‌وه به‌سه‌ر به‌رن!) ئاخ‌ر بۆ‌کۆی پڕۆین؟ هاورپیکانى من زۆریه‌یان هونه‌رمه‌ندو نووسه‌رو نیگارکیتشن و ژن و منالیان نین، پاره‌و پوول و خانووی گه‌وره‌و توانای پیشوازیی کردنی خه‌لکیان نییه، هه‌ریه‌که‌یان له هۆده‌یه‌کی چکۆله‌ی پڕ له کتیب و کاغه‌ز یاخود بۆیه‌و سێ پاو فلچه‌دا ده‌ژین و ماله‌کانیان جیی منالی تیدا نابیتته‌وه، خۆ ئه‌وانه‌شیان که ژن و منالیان هه‌ن، به‌ده‌ست مناله‌کانى خۆیانه‌وه بۆژۆن و حه‌وسه‌له‌ی منالی تریان نییه. که‌واته تاقه‌ پڤگه‌ی هه‌لاتن په‌نا بردنه بۆ پارک. به‌رامبه‌ر ماله‌که‌ی ئیمه پارکیتی هاکه‌زایی هه‌یه که بۆته جێ ژوانی پیرپژته‌کانى گه‌ره‌ک و کاره‌که‌ره عاره‌به‌کان، له ئیواره‌یه‌کی دره‌نگیشا سوالکه‌ره سه‌رخۆشه‌کانى لێ کۆده‌بنه‌وه‌و پاره‌ی سواله‌کانیانى تیدا دابه‌ش ده‌که‌ن. من له‌م پارکه‌ بێزارم و کاتى ده‌چم خه‌مى دو‌نیام لێ دهنیشیت. تاقه‌ گه‌مە‌ی مناله‌کان له‌م پارکه‌دا یان خۆله‌ په‌تانیه‌ یاخود خۆ هه‌لژینه به‌خلیسک خلیسکیتنه‌یه‌کی شه‌ق و شپدا. باخی لۆکزامبۆرگ جوانه، به‌لام ئه‌وى دووره‌و رۆیشتن بۆ جیگه‌ی دووریش له هه‌واى حول حولی پاریس دا خه‌ته‌ره. هیشتا له‌نیوه‌ی رێداین، باران داده‌کا و ئیمه‌یش که پالتۆمان له‌به‌رداو چه‌ترمان هه‌لداوه، له‌ژیر تاقى دوکانیکدا خۆمان په‌نا ده‌ده‌ین و ته‌ر ته‌ر چۆن هاتووین، هه‌ر ئاوه‌هاش ده‌گه‌رینه‌وه. بۆ نه‌گه‌یه‌ی یه‌ک شه‌موانیش هه‌میشه‌ بارانه و مه‌حکومین به‌وه‌ی له ماله‌وه بمینینه‌وه. تاویک که ده‌چینه بانیه‌که، نا‌ره‌زایی ژنه‌که‌ی نه‌مۆى خواره‌وه له‌و دوا په‌ناگایه‌شمان هه‌لده‌که‌نى.

خۆشترین ساتى ژبان ئه‌و کاتانه‌یه که مناله‌کانم نوستوون و گلۆپه‌کانى نه‌مۆى خواره‌وه کورژاونه‌ته‌وه‌و سێ چوار نامه له‌ملاولای دونیاوه له هاورپ و خزم و خویشانی دهره‌ده‌ره‌وه به‌ده‌ستم گه‌یشتون. یه‌کسه‌ر نامه‌کان ناخوینمه‌وه، به‌لکو هه‌لیان ده‌گرم بۆ شه‌و، تا له‌سه‌ر سیسه‌مه‌که‌م له‌گه‌ل فنجانیک قاوه‌ی له‌کۆل و جگه‌ره‌یه‌کی حه‌یاتدا بیانخوینمه‌وه.

نامه‌ی یه‌که‌م له له‌یلاوه هاتوه که له تاران ده‌ژى و به‌خته‌وه‌ره‌و له ژبانى قاییله. مناله‌کانى ده‌چن بۆ قوتابخانه‌و دوو هه‌زار ره‌فقیان هه‌ن و له‌ناو باخ و له‌کۆلان و گۆره‌پانى گه‌ره‌ک پاسکیل ده‌ئاژوون و ترسیان له جه‌نگ و بۆردومان نییه. له‌یلا خۆبشى

کار ده‌کا و له په‌چه‌ی ئیسلامى ناترسى و هه‌موو شه‌ویک یان ده‌چیت بۆ میوانی یاخود ده‌یه‌ها میوانی هه‌ن. نامه‌ی دووهم له داریوش (نا) وه‌یه، وی هیند خه‌مین و بێزاره که نامه‌که‌ی گریاندمی. بێ کارو کاسپییه، کوره‌که‌ی له سه‌ربازی هه‌لا‌تووه، هاورپیکانى خۆیان شارده‌وته‌وه، وینه‌یه‌کی هیند ره‌شى بۆ ناینده هه‌یه که زنده‌قی بردم. نامه‌ی سێیه‌م له جه‌نابى (کاف) وه‌یه. نامه‌که‌ی وی راپۆرتیکی چرو پره له‌هه‌والی ناخۆش، برازاکه‌یان گولله باران کردوه و دایکی دوو جار هه‌ولێ خۆکوشتنی داوه، گرانبی پشتی بونیاده‌می شکاندوه‌وه به‌م زوانه هه‌مووان له برسا ده‌مرن، عه‌مه‌له ئه‌فغانیه‌کان هه‌موو شه‌ویک هه‌ل ده‌کوته‌ سه‌ر مالا‌ن و گۆشاو گۆش سه‌رى ژن و منال و پېرو گه‌نج ده‌برن، رووس له‌گه‌ل ئه‌مریکاییه‌کانا پیک هاتوون و پارچه پارچه بوونی ئیران شتیکی حه‌تمیه، کوره‌کانى خاله ئه‌که‌ری باخه‌وان بوونه‌ته مه‌ئموورى کۆمیته‌ی مه‌حمودییه‌و گه‌ره‌کیانه پاره‌و موک و ماله‌که‌ی وی داگیرکه‌ن. دوا نامه‌ی دایکه‌م که چه‌ند لا‌په‌ره‌یه‌که‌و له سیناریۆی فیلمی فارسیی ده‌چیت. پره له روداوو به‌زم، پره له شتی پیچه‌وانه. مرۆقه‌کان له‌و نامه‌یه‌دا هه‌م زۆر زۆر به‌خته‌وه‌رن و هه‌م زۆر زۆریش به‌ده‌خت، میوانداری و بیاسه‌و سه‌یران و که‌یف و سه‌فایه‌که نه‌بیتته‌وه، هه‌مووان له دهری یه‌ک کۆبوونه‌ته‌وه، ده‌خۆن و ده‌خۆنه‌وه‌و دوعا بۆ کۆماری ئیسلامی ده‌که‌ن. پاشان له نامه‌که‌دا کتوپر شته‌کان پیچه‌وانه ده‌بنه‌وه. دێره‌کانى دواوه‌ی نامه‌که، بریتین له‌حه‌کایه‌تى مه‌حروومییه‌ته‌کان: نه کاره‌با هه‌یه، نه ئاو هه‌یه، نه گۆشت ده‌ست ده‌که‌ویت، په‌تا بلا‌بووته‌وه، دختۆر دهرمان نین، ئاسایی نییه، پۆلیس و حه‌سحه‌س نین، گرانبی و نه‌هاتیبی پشتی بونیاده‌میان شکاندوه‌وه، دوو مه‌تر به‌فر باریه‌وه، نه‌وت قاته، سه‌رمایه‌کی کوشنده‌یه‌و له هه‌موویشی ناخۆشتر به‌رگه‌ گرتنی ته‌نبایی و دووری مناله‌کانه. له‌کۆتایی نامه‌که‌دا هه‌مدیس جینۆدانه به‌هه‌نده‌ران و پاریس و باسی ئه‌وه‌ی که خۆیان له‌وى هه‌موو شتیکیان هه‌یه‌و له‌شاری خۆیاندا ئازادن و منه‌تى خه‌لکی هه‌نده‌ران هه‌لناگرن و هه‌موو ئه‌وانه‌ش که ولاتیان جی هیشتوه، هه‌له‌ بوون. ئینجا جاریکی تر قسان کردن له باره‌ی میوانی و خوردو خۆراک و سه‌یران و پاشان له‌ناکاو دایکانه رایده‌گه‌یه‌نێ که بریاری داوه دارو نه‌داری بفرۆشێ و بیت کونه گورگی له‌غه‌ریبیدا بۆ خۆی پیکه‌وه بنی و ئه‌و چه‌ند رۆژه‌ی که له‌ژیانیدا ماوه، به‌دلی ئیسراحت بگۆزه‌رینێ.

شه‌و دره‌نگه‌و خه‌وم نایه‌ت، کچه‌که‌م سورپزه‌ی گرتوه‌وه له (تا) دا ده‌سووتیت. نیگه‌رانم و نازانم داواى یارمه‌تیی له کێ بکه‌م. ده‌مه‌وى شتیکی بنووسم به‌لام می‌شکم ئیش ناکات. کتیبه‌که‌ی ده‌ستم په‌ره په‌ره هه‌لده‌مه‌وه، لا‌په‌ره‌یه‌ک ده‌خوینمه‌وه به‌لام یه‌ک وشه

تی ناگه. دوو رۆژه لیکدا لیکدا باران دهباریت. خۆزیا کهسیک بۆ دیدهنیم دههات، ههواى تاران سههرهراى زستان و سههما، ههر ههتاویى بوو. له یلا له باره ی شوستهکانی بهیانانی ههینییهوه نووسیویهتی، ههمووان دهچن بۆ شاخ و لهچایخانهکهی سههر ری بهرچایی دهکهن. داریوش (ئا) پینکه نینی بهو قسانه دئ و نووسیویهتی که تهنا تهت چیاکانیش جلکی پرسهیان پۆشیوه و بهفری رهش له ئاسمانهوه بهسههر خه لیکدا دهباریت.

مناله کانم نوستوون. ههردوکیان (تا) یان ههیه، دلم له مهراقدایه، خۆزیا کهسیک بۆ دیدهنیم دههات. بهخۆم ده لیم: دهگه پیمهوه. لانی کهم له شاری خۆمدا خال و مام و دایکیکم ههت که دهکرئ هانایان بۆ بیریته. نه کهسی له ژیرهوه و نه کهسیکیش له ژورمهوهیه. له هاوهریکانم ناترسم و دهتوانم له مالى خۆمدا هاوارکهم، زرمه زلی بکهم، پینکه نم، بگریم و سهماکه م.

له سههینی زووتر نییه دهگه پیمهوه. داریوش (ئا) تاقه کهسیکه هانم دهدا بمینمهوه. ده لئ: تازیه کهم لیره مافی ئه وهت نییه پینچه وانیه یاسا و بنه مای دائراو هه ناسه بدهت، قسان بکهیت، بیریکه یتهوه، جلک له بهر کهیت و بخۆیت. تهنا تهت بۆ پینشاو چوونیش یاسا و ریسای خۆی ههیه. عاشق بوون، شووکردن و مردنیش تازاد نین و تهواوی گهردیله و له حزهکانی ژبانت پینش وهخت بریاریان له سههر دراوه. ئه دی چ بکه م؟ بمینمهوه یاخود بکه پیمهوه؟

له درگا ده دیرت! گوئ راده دیرم، له نیسو نوینه کهم ده رده په پرم، ده بی کئ بی؟ زهنگی درگا که شکاوه و به مست لئی دهن، دلم راده چله کئ، ده شئ هه والیکى ناخۆش بی. دلنیام دایکم شتیکی لئ هاتوه، براکه میان دهسگیر کردوه، پۆلیسه، هاوهریکه کی راکردوه. کتیبه که له دهستم دهکه ویتته خوارهوه، قاچم له وایه ری گلۆپی پال سیسه مه که دهگیریت، به په له کراسیک به سههر جلکی خه ودا له بهر ده کهم. مناله کان نوستوون، ده بی کئ بی؟ وا هاتم... به فارسی و به فه ره نسبی هاوار ده کهم وا هاتم، به په له هاتم، درگا که ده که مهوه... چیه؟ ژنه کهی نهۆمی خواره ویه! چاره پیتی ئه وه نه بووم ئه و بیت! له بهر ئه وه ی له م کاتانه ی شه ودا ئه و نوستوه و چ پاساو یک بۆ هاتنه که ی نییه!

ساکوام و ههست ده کهم په نگم پئ نه ماوه. دلم په له په ل لئ ددها و له وه زعی گیت و ویت و لاله په تی قسان کردنی خۆم شپه زه م. گورگه خان که دلته راوکه و زنده قچووی و زمان تیکه لاتم ده بینئ، روخساری ده گه شیتته وه، دهنگی بهرتر ده کاته وه. ده لئ: چیه...

خهریکی چین؟

- کئ؟

- ئه و قه ره بالخیی و ههرا و زه نایه تان له چیه؟

- کام ههرا و زه نا؟

وا رها تووم هه میسه حه ق بده مه ئه و و پیم وای که هه ره به راستیی مناله کان خه بهریان بۆته وه و خهریکی زرمه زلین. دوو ههنگاو به ره و لای هۆده که یان ده چم، ده وه ستم، گوئ راده دیرم، بیده نگیه که نه بیته وه. که واته گورگه خان درۆ ده کا و چ بیانویه ک بۆ هاتنه که ی نییه. ئه م جار هیان حه ق به منه، مه سه له ی دوو زائید دوو ده کاته چواره، زانینی زوبانی فه ره نسبی و ناسینی کلتوری خۆره هلات و خۆرئاوای ناویت، ئه وه لۆژیکی ساکاری خه لکییه، هه چ دهنگه دهنگیک له ماله که ی ئیمه دا نییه و خانمه که ی نهۆمی خواره وه سه هوه. ئیتر ئه م جار هیان ناچه ژیر باری زولمه وه، حه ق به منه و ئه م له سه ره حه ق بوونه ش ئیمتیا زیکی گه وره یه که هیزو تازایه تیم پی ده به خشیت. سه ره بهرز ده که مه وه، دهنگ هه لده بپرم. ده پرسم: کام ههرا و زه نا؟

گورگه خان چاره پیتی لئ پرسینه وه نییه و دیت و ده چیت، سه ره دینیتته پینشه وه و سه هیریکی ناوه وه ده کات. بهرتر لئی ده پرسم: کام ههرا و زه نا؟

منگه منگه که ی تازاتم ده کات. تو په ییه کی دیرینه له ریخۆله مدا خۆی حه شارداوه، کتوپر هه لده چی و وه کو (تا) به نیو جه سته مدا بلا و ده بیته وه. گه رم گه رم دادیم، ئاره قه ده که مه وه و هاوار ده که م. ژنه که ی نهۆمی خواره وه، خۆی بۆ ئه م هاواره ئاماده نه کردوه، راده چله کئ، تازاتم ده بم، زگم قۆره قۆری پی ده که ویت، پینیک ده چه پینتر، ئه مجاره یان ده ویرم ورد له روخساری گورگه خان بنۆرم و بۆ یه که م جار به و جۆره ی که هه یه بیینم. من ویتنه یه کی ترم بۆی هه بوو، پیم و ابووه پیریزنه و تهنا تهت قۆچ و ریش و تووکی لئ روو بیت، پیم و ابووه له دراکۆلا بچی و ددانی زلی هه بیت. به لام هه چ کام له وانیه نییه، به لکو ژنیکه هاوته منی خۆم، بالای هینده ی بالای خۆم، قژی کورت و خه نیی و چه ور و چلکن، جلک پۆشینی، پینچه وانیه ژنانه ی فه ره نسبی ریکو پیک نییه، دوو هیللی قول له دوولای لیبیدا هه یه که روخساری گرژ و مۆن وه دیار خستوون. هیلاک و تووره یه، دوو گیانه، له تهواوی ژنانیکی خه مبار ده چیت که هه ره له گه ل سپیده دا ده چه سهرکار و شه وانیش ناھومید و ماندوو مردوو و به دیار ته له فیزۆنه وه خه ویان لئ ده که ویت.

به فەرهنسییه کی شکاو تیی دهگه یه نم مناله کانم نوستون و خویشم له نیتو نوینه که مدا بووم. ناكاو به نه قلمدا دیت که قسه کانم به زوبانی خۆم بکه م، یاخود به زوبانی ئینگلیزی که بۆ من هاسانتره. ناخر فەرهنسییه کان له زوبانی ئینگلیزی ده ترسن و به شانازییه کی منالانه و به سافیلکه ییه کی دواکه وتوانه وه گوئی له فیربوونی ئەو زوبانه دهخه وین، به لام ئەو گوئی خهواندنه یان روواله تیییه و له قوولایی دلّه وه شیت و شهیدای ئەمه ربیکا و ئەمه ربیکاییه کانن. ده مم ده کریتته وه، پنده چی پهر و بالم ده رکردیت، چیدی که س ناتوانی پیشم بگری، وهک بولبول ده که مومه خویندن و له ناو ئوقیانوسیتک وشه دا مه له ده که م، خه یالم له گه ل زوباندا ده بنه یهک، ئیتر ناچار نیم پاساو بینمه وه و رسته کانم ساکار و کورت ده برپم. حه ز ده که م بناخقم، مه ست له نیتو ده سه لاتتی ده برینی خۆدا، ده توانم به م زوبانه ی که هه مه جنیتو بده م و هه رواش ده که م. نازانم گورگه خان له مانای قسه کانم ده گات یان نا! به لامه وه گرینگ نییه، به زرینگه ی ده نگ و بروسکه ی نیگا و هیرشیک که له جولانه وه مدا هه به، له خانمه که ی نهومی ژیره وه ی ده گه یه نم که ده بی گۆری خۆی ون کا و پروا و ملی بشکینیت، تیی ده گه یه نم گه ر جاریکی تر له م ده وره به ره وه دیار که ویتته وه، ئەوا گوئی له بنا هه لده کیشم، وای چ ژنیکی گوواوی و پیس و به دبه خت و که ر و بی شعوره. ده زریکیتیم، ده ست ته کان ده دم و قاچم به نیشانه ی له قه وه شانن هه لده برپم، هه رچی زیاتر ده وره ژیم، گورگه خان چکۆله تر ده بیتته وه، له مه ریک ده چیت بیان هه ویت سه ری بپرن. له به رانه بریشدا من بالام کردوه و ددانه کانم وهک دراکۆلا ده ره ریون، هه ست ده که م قوچ و ریشم ده رکردون و له هه ژدیها ده چم و خه نیم. گه ر لیگه رین ئەوا گورگه خانی داماو هه ر به ساخیی قووت ده دم، هیرش ده به م، گورگه خان قیژه یه کی نرمی لی هه لده سی و به ره وه رگای ئەسانسۆره که راده کات. وازی لی ناهیتیم، خودا ده زانی چیی پی ده لیم، عاشقی پی شاندانی قوده تی خۆم و ده خوازم به ره وه نهومی سه ریشه وه راوی نیم، له ده رگاگان بده م و شکایه ت له هه موویان بکه م، فه رمان ده رکه م له مه ولا که سیان مافی قسه کردن و ری ژیشتنیان نییه و ده کارم چنگ له دم و چاویان بگرم.

ژنه که ی نهومی خواره وه هه ر به کردنه وه ی ده رگای ئەسانسۆره که، خۆی تی فری ده داو به هه ناسه برکیته دیار نامیتتی. هه ر به راستیی دیار نامیتتی، رۆژی دواتر و رۆژانی تر و مانگ و مانگه کانی دواتریش دیار نامیتتی. وهک ئەوه ی بوویته ئاو و عه رد هه لیم ژیتتی. دوا ی ماوه یه کی زۆر، به ریکه وت له راره وه که دا، له نیزیکی ده رگای ده ره وه ی ئاپارتمان ه که به کتری ده بینن. هه ردو کمان به خیرایی روو له یه کتر وه رده گیرین و ده رۆین، ته نه ا

شتیک که له یه کتر بیننه خیرایه له زه بنمدا ده چه سپی، زگ و چاوه ماندوه کانییه تی، دوا یین رۆژه کانی زگ پری ده گوزه راند.

به دیارنه مانای درێژ خایه نی گورگه خان، ژیان هیور هیور شیتوه ی سروشتی خۆی وه رده گرتته وه، ئیدی به پیتلا وه وه به ژوره کانا ده رۆین و بی ترس قسان ده که یین و ته نانه ت کاتی هه تاو بیت له بانێزه که داده نیشین و ده ویرین پی بکه نین. مناله کانم ئارامتر ده بنه وه و تارمایی دراکۆلایان له سه ر نامیتتی. خۆگه ر حه زیش که یین، ده چینه ده ری و له ده ره وه مانه وه مان به زۆر نییه.

هاوینه و ده مه و به یانی، له گربانی یه ک بینه ی ساوا یه ک وه ئاگا ده به وه. که باش گوئی راده دیرم، ده بیستم ده نگه که له نهومی خواره وه یه، پیکه نین ده مگریت، گورگه خان تیه و گلاوه و ئەوجا نۆره ی خیشه خیش و بی خه ویی و بیه.

سالان تیده پهرن و ئیمه هیشتا له خه یالی بۆ ولات گه رانه وه یین. مناله کانم گه وره بوون و له چوون بۆ قوتابخانه دا، بیانوو ناگرن، خۆیان ده رۆن و بۆ ماله وه ده گه ریتته وه، دلّه راوکیتیان که متر بووه و ترسی خانمه که ی نهومی ژیره وه یان بیر چۆته وه.

سه ره تای پاییزه و له یه ک شه ممه ئاساییه کانه، دونیا سارده و کزه به کی سارد هه لیکردوه، مناله کانم له ماله وه ن و شه و میوانمان هه به. ده چم تا له و عاره به گرانجانه شمه ک بکرم که رۆژانی پشوش دوکانه که ی هه ر کراوه به. به لای پارکی سواله که ره کاندا تی ده په رم، چاوم به گورگه خان ده که وی که له سه ر سه کۆیه ک دانیشتوه و چاوانی بریونه ته خالیکی دوور. سه رمایه تی و یه خه ی چاکه ته که ی به رز کردۆته وه و شانی هینا وه ته وه یه ک، کتیبیکی نیوه کراوه ی له سه ر کۆشی داناوه، جگه ره یه کی نیوه کۆژاوه ییش له نیوان قامکیداو پرچیشی وهک هه میشه چه ور و بژ. قاچی راستی درێژ کردوه و پای پیچاوه و پیتلا وه که ی له پی داکه نراوه. مناله که ی له نیتو خۆله که دا سه رگه رمی وازییه، هیند خه مبار و بیتاره که به زه بیم پیتیدا دیتته وه. له خۆم ده پرسم ئەدی بۆچی له م کزی سه رمایه دا، له م پارکه شه ق و شه رده ا دانیشتوه؟ ئاگادارینامه که ییم بیره که وته وه. هه لبه ت هاوسیتیه ک شکاتی لی کردوه و ئیدی فه رمانی به سه ردا دراوه که ده بی له ده ره وه مناله که ی ژیرکات. که واته گورگه خانیکی تر ددانی لی تیژ کردۆته وه. دلّم ته نگ ده بن، له م ئاپارتمان ه خۆشه دا که به رانه ر پارک و کلتیسیایه، (ده) دانه گورگ بۆ یه کتری چونه ته بۆسه وه و به دبه ختییه کانی خۆیان ده خه نه ئەستۆی یه کتر. چ گه له گورگیکی شه که ت و ماندوون!

گهله گورگیتیک به حهزی چکۆله و ئومیدی هیچهوه، له چاوهروانیی شت گهلی باشتردان. له خۆم دهپرسم: چما نهدهکرا جوریکێ تر با؟ دهکرا؟

دوو سی تهنۆکه باران بهر پوخسارم دهکهویت. پێ ههلهدهگرم. خانمی نهۆمهکهی ژیرهوه ههروا حهپهساو و وێل دانیشتووه. سوآکهریکی سهرخۆش لهژیر درهختیکدا له هۆش خۆی چووه. پهنگیشه مردبێ. کهس تهماشای ناکات. زیاتر پا ههلهدهگرم. له خه یالی هاتنی میوانه کاندام. له پهله پروژیکێ کرینی خواردن و خۆراکدا، ئه و پرسیارهه بیرچۆوه که قهیرتیک له وه بهر له خۆم کردبوو!

جیگایهکی تر

ژیانی هیتورو بێ سهه ئیشهی ئه میر عهلی (با بلیین ئه میر عهلی ئیکس)، له زهرفی شهوینکدا، که ته نانهت دهتوانی بهوردی سالی و رۆژ و سهعاتی ئه و شهوه دیاری بکریت: ههینی، حه قدهی میهرماهی سالی ههزار و سیسهه و حهفتا و ههوت، سهعات یازده و ده دهقیقه، بههزی هۆکاریکی نه ناسراوهوه، دهشی بتوانی بگوتری بههزی جوره نه خۆشییهکی سهیری جهستهیی - باویشک دوای باویشک و رشانهوه - وه، بهوه دیارکهوتنی جوریک له پشپویی دهروونی (گهرچی ئه میر عهلی له رووی ئه قلییهوه تهواویک ساخ و سهلیم بوو)، ئاوه ژوو بووه.

یاداشتهکان، نووسینگه لی په رته وازه و نامهکانی ویم له بهردهستدان. هۆکاری ئه م متمانه و پشت پێ بهستنه شتیکی ساکاره. ئه ویش ئه وهیه که من و ئه میر عهلی پیکه وه گهوره بووین و هه میسه پیکه بووین. ئه و که سانهی له دووره وه ئیمه یان ناسیوه، پیتیان وابوو که ئیمه برا یان خزم و خویشی نیزیکی یه کترین. له یه کدی ده چووین، لیکچوونیکی خۆ کردی. رهوتار، جوری ری رۆیشتن و پیکه نین، به تایبه تی جوری قسان کردمان وهک یهک بوو. ئه وه من بووم که لاسایی ویم ده کرده وه. بێ ئه وهی به خۆم بزانه هه ر له سه ره تای هاورپیه تیمانه وه - هاورپیه تی دوو مندالی هاورپول - خۆ به خۆ ئه میر عهلی له چاوی منه وه بووه که سیکی گرینگ، که سیکی تایبهت که جیاواز له هه مووان بوو. ژبان ئه وی کردبووه که سیکی هیمن و ماقوول، که سیکی شارستانی، شوویه کی گوترا یه ل، یاری ده ده ری کۆمپانیایه کی ناودار، ئه هلی سه ودا گه لی پتیوست و مامله گه لی به رامبه ر. له گه ل هه موو ئه مانه شدا، من که ئه وم هه ر له تافی منالییه وه دناسی، ده مزانی له ودیو رووکاری ده ره کیی ماقوول و سروشتیی و بییه وه، ئه میر عه لی یه کی تر خۆی حه شاردا وه.

ئەمىر عەلىيەكى زىندانىي لە قوولايى خامۆشى ناخدا، ئەمىر عەلىيەك چاودەرتى ھەلاتن. سالانتيكە لە ھەوالىي بىن ناگام، بەلام دلنيام لە ھەركوتيهك بىن (ئاخر خودا بۆ خۆي دەزانى لە كوتيه)، لەو سەرى دونيا بىن، لە قوتىي باكور، بەسەر ئوقيانوسىيكي ھەلچووھە، لە نىو دارستانگەلى بىن ناوئيشاندا، ياخود لە گونديكي چكۆلەي ھەمان ئەم دەوروبەرى خۆماندا بىن، دەور يان نىزيك، رۆژتيك دى كە سلامەت و زىپ و زىندوو، سەر و كەللەي پەيدا دەبىتتەوھ. كاتى دەلتىم سلامەت، مەبەستم لە سلامەتتەيەكى تايبەتتەيە كە پەيوەستە بەتەرزى فيكر و دونياي ئەمىر عەلىيەوھ. ئاخر ئەو لە جۆرى من و ئىوھ نىيە. من و ئىوھ و ئەوانى تر، خەلكانى خۆپارتىز و ترسنۆك، خەلكانى گوئى رايەل دەبىترم. نووسىنەكان، نامەكان، ياداشتنامە پەرتەوازەكەي دەنيمە لاوھ و بەنىو يادەوربەيەكانمدا دەگەرپىم - رۆژانى منالىي، ھاوئىنانتيك كە لەگەل من و خىزانەكەمدا دەھاتن بۆ ھاوئىنەھەوار، قسەگەل، ئارەزووگەل، خەون و خەيالى سەير و سەمەرەي، ئەفنىيەك كە بۆ رووداوى ئاسمانىي و نەيتىي گەردوونىي ھەيوون (ئاخر ئىمە ناومان نابو ئەستىرە ناسى چكۆلە)، شەرى نەيتىي لەگەل باوك و مامۆستاكانيدا، لەگەل ھەموو ئەوانەدا كە دەيانويست كور يان قوتابىيەكى نمونەبى لى دروست بكەن، يادەوربەرى ئەو رۆژەي كە بۆ درتتەدان بەخوتىندن بەرەو ھەندەران چوو، ئەو رۆژەي كە گەرپاھەو، شەوى ژن ھىنانى، دوايەمىن جار كە بىنىم - ھەولتەدەم سەرلەنوئى ژيانى رۆ بنيمەوھ، دەمەوئى بىناسم، دەمەوئى ئەمىر عەلى واقىيەيى بناسم، بەروانىن لە وى، بەروانىن لە پەيوەندىيەكانى بەخەلكەوھ، بەشەر و شۆرەكانىيەوھ، بەتوورەيەيە شاراوھ و بىدەنگىيە قىرسىچمانەكەيەوھ، بەدەمامكىك كە لە روخسارى دەنا و بەكلاويك كە لەسەرى خۆي و خەلكانى ترى دەنا، بەكردنەوھى گرى كوتىرەي كەسىتتىي و رابردووى، شتتىكي تازە دەدۆزمەوھ - شتتىكي تازە دەربارەي ئەو و راست بىترم زياتر دەربارەي خۆم. دەبى لە زۆر شت بگەم. ئاخر بۆچىيەكان زۆرن.

لەو شەوھ تايبەتەوھ دەست پىدەكەم، لەو ميواندارىيە ھاكەزايىيە و ھەدياركەوتنى ئەو مەخلوقە سەيرەوھ، لەو سىپەرە نەبىنراوھە (ئاخر گوتنى سانان نىيە)، لەو ئەمىر عەلى دووھەوھ.

چما ھەر دەلتىي دىمەن بەدىمەن تەماشاي فيلمىك دەكەين: ئەمىر عەلى نوستووھ، شەوان زوو دەنوئى و پىاوتىكى خەو خۆشە. كەمتر روو دەدا خەون بىنىن، بەتايبەتى خەونىيكي

ترسناك و ناخۆش. ھەر كە چاوانى لىكدەنى، ئىدى رووپۆشكى تەنك و سىپى بەسەر بىر و خوليا و خايلەكانيدا دەدرى، ھەك بەفرتىكى قورس و بىدەنگ كە بەسەر شاردا بنىشى - بەفرى فەرامۆشىي. ئەو لەو پىرە پىاوھ دەگمەنەيە كە لە خەودا ناپرخىتتە، نىوھشەوان تىنووى نابى و ھەر لەگەل شەبەقىشدا بۆ دەستشۆرىي ناچىت. بەيانىان تەمبەلە و دەخوازى بنوى. ياخود نىوھ بىدار، سەر لەژىر چەرچەفدا، بىر لەو شتەنە دەكاتەوھ كە ھەزىان پىدەكات، بىر لە سەفەرە خەيالىيەكانى نىو بىابانتيكى خالىي، بىر لە دەشتگەلى پۆشراو بەبەفر لە سەرزەمىنە شەختەبەندەكاندا، بىر لە رووداوكەلى گەردوونىي و ئەگەرى ھەبوونى ژيان لە ئەستىرەبەكى تر و ئەگەرى كردنى ژيان بەشىوھەكى تر و لە جىگەيەكى باشتر. لە كوئى؟ خۆشى نازانى لە كوئى. رەنگە ھەر لىرە، ھەر لەم شارەدا، ھەر لەم سەرزەمىنەي مىراتى باو و باپىراندا، لەوسەرى ھەسارە چىمەنتۆيەكانەوھ، جىگەيەك ھاواھەنگ لەگەل ھەز و خايلەكانيدا، ھاوسى لەگەل شتگەلىكدا كە خۆشى دەوتىن، ھاوسى لەگەل ھەلكشان و داكشانە رۆحىي و راجلەكىنگەلە دەروونىيەكانيدا، نىزيك لە خۆي - خودى واقىيەي خۆي. بەلام ئاوا روخسەتتىك ناداتە خۆي. ئاخر دەزانى كە دەبىت سەعات ھەشتى رىك لەودىو مىزى كارەوھ بىت. دەبى و ئەم (دەبى) يەش بەپىتى سوور لەسەر مىشكى نووسراوھ ياخود خەلكانى تر نووسىويانە. بەر لە بەرچايى، بەھاندان و ئافەرىنى ژنەكەي دەكەوتتە ھەرزى كردن، ھەمدىس ھەر بەھاندان و ئافەرىنى ژنەكەي چاودىرى كىش و لەش جوانىي خۆي دەكات. وى پىاوتىكى قۆزە و لانى كەم بىست سالى لەتەمنەي واقىيەي خۆي، جىھىلتەر دەنوئىن. ژنان بەدەورو خولىدا دىن و ژنەكەي خۆشىي (مەلەك ئازەر) وردە ئىرەبى لىدەكات، بەلام خەيالىي لەو رووھە ئاسوودەيە. ئاخر دەزانى كە ئەم پىاوھ، ھەك منالەكانى، ھەك ناسنامەكەي، ھەك خانوو و دار و نەدار و عەتىقەجاتى دىرەنەي، رايەلە بەمەوھ بەبى ئەم، تواناي بەرجەستە كردنى بوونى خۆي نىيە. ئەمەش كەم و زۆر باوھەرى ھەمووانە. جگە لە من.

مەلەك ئازەر ھەر ھەكى چەپكە گول - ناسك، جوان و بۆنخۆش - لە پال ويدا نوستووھ. ھىور ھەناسە دەدا و لە خەويشدا ھەر زەردەخەنەي دىتتى. رەنگى خەون بەمىرد و منالەكانىيەوھ بىنى و خۆشچالە. جارجار نوستوو و بىدار دەستى رايەل دەكات و سەر پەنجەكانى بەشانى يان لاملە ئەمىرەلىيدا دىتتى. ھەك ئەوھى بىھوئى لە بوونى وى لە پال خۆيدا دلنيا بى. بەدرىژايى شەو، چەندىن جار چاوانى دەكاتەوھ و لە شووھەكەي

دهنۆرئ. خۆی پیتوه دهلكیتنی و بهدهنگیتکی نهرم و نزم قسانی عاشقانهی بهگوتیدا دهچریتنی. ههندهئ جار خه بهری دهکاتهوه تا دهنگی بژنه قیت، تا دلنیا بیت که وه زعی باشه، تا دلنیا بی که بهخته وه ره، تا دلنیا بی که له ژانییدا له گهل ئه م بهخته وه ره و ئه وی ههروه کو به که مین رۆژانی به به کتر ناشابوون به هه مان تینوتاوه وه خۆش دهویت. رهنگه زیاتریش. به لئ یان نا؟ به لئ یان نا؟ ئه میر عه لی بونیاده میکی خه و خۆشه، خه بهری ده بیته وه، تل ده دات، یه ک دوو وشه ی هه لیت و پللیت له ژیر لیتوه وه ده لیت، ده ستیک به شانی رووتی ژنه که یدا دینیت و ئیدی هه مدیس خه وی لی ده که ویتته وه. له گهل ئه وه شدا، هه زناکات نیوه شه وان خه بهری به که نه وه له گهلیدا بناخفن. ده توانی پیتیلی: "خانم گیان، لیمگه ری، به هیله با بنوم، تا به یانی رۆژ ده بیته وه چاوه پیکه!" به لام نایلی. رهنگه به هۆی ئه وه وه بیت زۆر میهره بانه یاخود له بهر ئه وه بیت تاقه تی نییه. ئاخو ده زانی که به تاییه تیی قسه یه کی وه ک: (نازیزه که م، مه زاحیم مه به، ده مه وی بنوم!) له و قسه خه ته رناکانه یه که هه زار جوړ گوزارشت و راقه هه لده گری و ئه وه نه یترئ بگوترئ. مه له ک نازه ر عاشقی ئه م پیاوه یه وه له مناله کانی خۆشتر دهویت. ئه و خۆی وا ده لئ، ئه مه ئه و قسه یه یه که به هه موو که سیکی ده لئ، به منی ده لیت، ته نانه ت به خه لکانی غه ربه شی ده لیت، له زه ت له م دان پیا نانه ده بات، له زه تیک که هاوا هه نکه له گهل دله راوکی و نیگه رانیدا، قسه یه ک که هاوا هه نکه له گهل وروژانیکه خاموشدا، په نهان له و دیو زه رده خه نه یه کی توخ و هیوری روو که شی ده نگیه وه. حیرسیکی سه یری هه یه له منی بگه یه نی و پیتی به لمیتنی که ئه میر عه لیبی زیاتر له هه میشه، زیاتر له یه که مین رۆژ، زیاتر له هه موو دونیا خۆشتر دهویت. چ قسه م نییه، وایه. به لام واز نه یینی. ده بی خه نجه ره نه بیرواوه که ی تا قولایی دل و ریخۆله م رۆبه ریت و به زه برو زهنگیتکی ژنانه وه، خوی به سه ر زامه دیرینه کانی دلندا رۆکات (حه قی خۆیه تی، ده زانم. ئه وه حه کایه تیکه کۆنه و په یوه ندی به که سه وه نییه، شوینی ئیره و ئه م چیرۆکه نییه). له روخسارم ناروانیت، ئاخو له چکۆله ترین شه پۆلی دوو دلایی له روانیندا زیره دهکات. ده زانیت که من روخساری، ئینج به ئینجی روخساری، تا قولایی ده بینم و سیما جوړاوجۆره کانی، شاراه له و دیو ده سامکی جوړاوجۆره وه، ده ناسمه وه. وه ک میژووی تابلویه کی رهنگاو رهنگ، قوناغ به قوناغ، له یه که مین سکیتچی کاله وه به قه له می رهش تا دوا یین ده سپیاهیتان، به پرواله ت ته و او، به لام هه میشه ناته و او.

ئه میر عه لی ناوی یه کیتک له خاله کانی مه له ک نازه ره که له جحیلیدا مردوه. چ

که سیکی له باره یه وه قسان ناکات و ناوی به سه ر زاردا نه یینی. وینه کانیان کۆکردوونه ته وه وه هه ولیانداوه یادی وی له بیر خۆ به رنه وه. ئاخو ئه م ناوه یاده وه ربیه کی تال و یادا دینیتته وه و ئه ندامانی خیزانه که خه مین دهکات. ده بی وی به ناویکی دی بانگ که ن. مه له ک نازه ر شیت و شه یادی ئیرانی دیرینه. هه ز دهکات ناویکی ره سه نی وه ک هه خامه نشی یان ئه شکانی له و بنین و هه رچی ئه میر عه لی شه به و ناوه دیرینه ناشنا نییه. ناوه که ی خۆی خۆشده وی و ئه وه به به شیک له جه سته و رۆح و چاره نووسی خۆی ده زانیت، ههروه کی میژووی له دایک بوونی. ههروه کی رهنگی پیست و زراقیی بالای به م ناوه ناشنایه و به بی ئه و ناوه ده بیته که سیکی دی. ته نانه ت هه ز ناکات که (ئه میر) و (عه لی) ییه که لیکتر جیا که نه وه وی به یه کیتک له و دووه بانگ که ن. له کاتی نووسینی ناوی خۆیدا خه تیکه چکۆله ی تیره له نیتوان ئه و دووه دا داده ئی و ده نووسی: (ئه میر - عه لی) و ئیدی ئه و خه تی تیره ی په یوه ندیه، ههروه کی ناوکی ژیان، وی به خۆیه وه رایه ل دهکات. مه له ک نازه ر ده بینی که چاوانی مه زلومی شووه که ی ههروه کی چاوانی ئاسکه و ئیدی ناوی ده نی مه له ک ئاهوو. نیوه یه ک له ناوه که ی خۆی ده به خشبته وی، نیوه یه کی گرینگ، به و جوړه ئه و ده کاته به شیکه ره های سه جه ره که ی خۆی. گه ر بوار هه با یاخود رووی هاتبا، ئه و هه موو ناوه که ی خۆی ده به خشبیه وی، ئیدی هه ر دوو کیان له قالی یه ک ناودا شپوه یان ده گرت و ده بوونه یه ک که س، که سیکی له جوړکردنه وه نه هاتوو. چه ندین جار به وی گوتوه که ئه گه ر رۆژتیک جوئ بینه وه، ئه و هه مان رۆژ، هه مان سه عاتی یه که م، وه ک که سیکی که دل و مۆخیان هه نجن هه نجن کردیت، ده مریت. ئه میر عه لی پیکه نیینی به قسه کانی ژنه که ی دی و خۆی به ده سستییه وه ده دات، ژیان و چاره نووسی خۆی به ده سستی وی سپاردوووه چ به ر خۆدانیک ناوینی. خه لکانی تر پیتیا نوايه که خۆ به ده سته وه دانی ئه میر عه لی به هۆی به هیتزی په یوه ندی و عه شقییه وه یه تی به ژنه که ی. به لام من که ئه و وه کی له پی ده ستم ده ناسم، ده زانم ئه میر عه لی له کاتی کشانی ئه ستیره یه کی کلکداردا له دایک بووه مه خلوقیکه سرک و بزیه. په یوه ند به چ که سیکی نییه. هیچ که س. خاوه ن دونیا یه کی شارویه که تایه ت به خۆیه تی و ئه وه به هیچ که سیکی پیشان نادات. ئاخو من بویه له دونیای ناوه وی ئه و ئاگادارم، چونکه هه ر له منالییه وه ده یناسم. ده زانم حه وسه له ی به ره ره کانیی له گهل ئاره زووه کانی ژنه که یدا نییه. هه ر زو و سه ری قاییل بوون داده نویتنی تا ده سستی لیه لگه ریت. بۆ نمونه، مه له ک نازه ر خۆی، کارو پیشه که ی بۆ ئه میر عه لی هه لئژاردوووه دانیشتنیش له و دیو میزی کۆمپانیایه کی بازرگانییه وه، بۆ

که سیکی ههستیاریو خه یال پلاوی وهک وی، بیژه وهرو کوشندهیه. بهلام ددان به خۆدا دهگریته چونکه بووه ته که سیکی ته مبهل و بیباک و وای پچ باشتره له بری ئەم بریار بدریت. گهر ههلبژاردنی پیشه کهی له دهستی خۆیدا با، ئەوا دهبووه ئەستیره ناس و چ باشتریش که نه بوو. ناخر باوه ربه زانستییه کانی وی، به خه یالی سهیر ناویتهن و خۆ گهر که سیکی باش نهیناسی و گوئی لیتیسی، ئەوا له دلی خۆیدا دهلی ئەم جه نابه به ریزه - به ریزه بهری کۆمپانیای به کره و ده زوو، له هه نده ران خۆیندن ته واو کردوو، له راستیدا که میکی چهپ و حۆل - ههروه کو زۆریه خه لکیی، شهرو شۆرش له ته رزی بیر کردنه ویدا بی کار یگه ریبی نه بووه. هه رچی بهک بی، ئەمیر عه لی خۆشی له گو رینی ناو نایهت و پیتی دلته نگ ده بیته، هه ر جار یکی که ژنه کهی، به مه له ک نا هوو بانگی ده کات، ئەوا ناسکیکی تر ساو و هه ل له رزیو له بهر چاوانیدا وه دیارده که وی که راویان کردوو و ده یانه وی کوت کوتی کهن.

مه له ک نازهر ژنیکی به مشوور و ئاقله، ئەندازه و پێوانه ی شته کانی به دهسته وهیه، بهر له قسان کردن بیر ده کاته وه ههستی گرد و کۆیه، بهرووالهت سارد و خۆپاریزه و به له د نییه له دل وه پێکه نهی یا خود خه لکانی تر بخاته پێکه نهی. جله وی خۆی ده گری و زات ناکات خۆی ته سلیمی خواسته کانی دلی بکات، یا خود خواسته ساکاره جهسته ییه کانی - وهک درێژکردنی قاجیکی کاتی خه و بردویه تییه وه، یان پال دانه وه و به ئیسراحت دانیشان له سه ر کورسی، یا خود داخستن پیلوو له چه ژمهت خه و شه که تیی. جهسته و بیر و هۆشی به دوو هه زار یاساوه رایه له، دوو هه زار تیبینی و چه زهر و دوو دلیی، دوو هه زار وه سه وه و ترس. ته نانهت ناتوانی به شووه کهی بلتی که ئەوی تا راده ی شیتیبوون خۆشده ویت. ناخر "شیتی" له میشکی ویدا وشه یه کی قه دهغه و ترۆیه و شانازییه کی بۆماوه یی ده ست و پیتی به خۆیه وه شه ته ک داوه. ئەمیر عه لی، پێچه وانه ی روواله ته خۆپاریزه و پاکزه کهی، ئەهلی حیساب و کیتاب نییه. جیگه یه ک له رۆحیدا کتیبیه و ئەگه ر لیتیگه رین ئەوا سه ر له کیتو و بیابان ده ردینتی، سه ر له شارگه لی نه ناسراو و قه بیله گه لی سه ره تایی ده ردینتی. به لامه وه سهیر نابتی ئەگه ر ئیسقانه کانی وی له دارستانه کانی ئەفه ربقا یا خود نێزیک قوتیبی باکور بدۆزیته وه. سه رم ناسورمی گه ر بژنه قم به که شتییه کی فه زایی سه فه ری بۆ هه یف یان هه ساره یه کی دوور تر کردوو. هه موو کار یکی له م پیاوه به رووالهت هیمن و بیده نگه ده وه شیته وه، هه ر جوژه کار یکی شیتانه. ده بی هه میشه سوژنی تیوه بژهنری و جله وی بگیری. مه له ک نازهر ده زانی چ بکا و

چونا و چۆنیی جله وی بگری. ئەمیر نا هوو بووه ته پیاویکی ئاقل و گوئی رایه ل و پیده چی له ژبانی قایل بیت. له دووره وه ته ماشای ده که م. چاوه ریم. وهک هه میشه. به شکم موجیزه یه ک روودات. به شکم ده رگایه ک بکریته وه. ئەدی کام ده رگا؟ نازانم. یان نامه وی له باره یه وه بدویم.

ئیمه له کوئی بووین؟ خه ریکبووین ته ماشای ژن و میتردی له پال یه کدیدا خه و توومان ده کرد. ئەمیر عه لی، بۆ یه که م جار، له سه ر ئەو ته خته نوینه یان و پۆره تل ددها و خۆی گرمۆله کردوو. تینوویه تی، گه رمایه تی و له پی دهسته کانی ده برژینه وه. پیده چی تایی هه بیته. میشو له یه کی موزیر به ده وری روخساریا ده سوو رپیته وه و دوور ده که ویته وه. ئەمیر عه لی، نیوه خه و توو، چاوه روانی هاتنه وه و شالاوی بی روحمانه ی میشو له که یه. که هه ست ده کات چ خه به ریک له و شالاوه نییه، ئەوسا هه ناسه یه کی ئاسووده هه لده کیشتی. چه رچه فه که له سه ر خۆی لاده باو هه ر ریک له و کاته دا، ویزه ویزی تر سناکی میشو له که له نیو کونی گو تیدا دهنگ ده داته وه و به نیوچه وان و ملییه وه ده دات. ئەمیر عه لی هیتد تووره ده بیته که بۆی هه یه شتیکی هه لگری و بی شکی نیته، شتیکی وهک ئەو چل چرا گه وره یه به سا پیته ی ژووره که دا هه لواسراوه - به و هه موو مه نگۆله و زه نگۆله و پلپله و ناویزه بلووره یه وه - یان کاسه گرانبه ها که ی سه ر میزه چکو له که ی پال ته خته نوینه که. رقی له و کاسه دیرینه ده بیته وه که بونی پیری و رۆژانی رابردوی لیدیت. تاکیکی ئەو کاسه یه له مالی نه نکیه ته تی و مه رگ و کویره وه ریبی وه بیر دینیته وه. ئەمیر عه لی سروشتیکی ههستیاری و ساکاری هه یه و عاشقی جوژه کانی گو و گیای ناو ماله - عاشقی شتگه لیکه که زیندوون و گه شه ده کهن. ئەو عاشقی هه وای نازاد و ناسمان و ناسۆگه لی کراوه یه. چه ز ده کات له سه ر یان یان له باخدا بنوی و له ژووری سا پیته نزم و قه ره بالخ بێزاره. له دل وه چه زده کات ته واری عه تیقه جات و کاسه و گوژه ی گرانبه ها و تابلوگه لی قاجار و شتی دیرینه ی ژیر عه رد، له سه ر میز و تاقه کان لادا و گو و گیا له جیاتییان برویتنی، چه ز ده کات په رده کان لادا، ته خته نوینه که ی بۆ نێزیک په نجهره که بگوژیته وه و له هه یف و ئەستیران رامیتنی و ئەوسا خه و بیبا ته وه. به لام باشه، مه له ک نازار به گزاده یه. له گه ل قالیی ناو ریشمی و په رده گه لی مه خمه لدا گه وره بووه و له شوینی چۆل و ژووری چۆلدا، ترسی لی دهنیشیت. ئەو وینه تر سناکه ی به دیواری ژووری نوستنه وه هه لئواسیوه (دیواری به رامبه ر)، وینه ی با پیره گه وره یه تی که به درێژایی شه و، به روانینیکی برنده و هه ره شه نامیزه وه لیبی ده نوړی. مه له ک نازهر له نیو ئەم قاپوقا چاخه

کۆنانەدا، که میراتی باو و باپیرانین، هەست بەئاساییش دەکات و بەردهوام ئەم بارستە تەمەن چەندین سالانە، هێژ دەدەنە دلێ. پەییوەندییەکی عاشقانهی بەم تشتانەوه هەیه و بەهی خۆیان دەزانێ. هینی خۆی.

ئەمیر عەلی لەو نیووشەوهدا، گۆل و گیای لە بییری خۆ بردۆتەوه و بییری تەنها لەلای رووبەر و رووبوونەوهی ئەو میتشوو له نەفرەتییهیه. بەتوندی بەنیوچەوان و ملی خۆیدا دەکێشێ. جەستەیهکی لینج و خوتناویی لەژێر پەنجەیدا هەستپێدەکا و زەرەخەنەیهکی بەرینی دیتێ. خۆی درێژ دەکات. باویشکیکی گەوره دەدا و روو خساری بەداوینی فینکی سەربنەکهیهوه دەنووسینێ. خەو لەودیو بیرو گۆشەیی پێلۆوهکانییەوهیەتی. نیووهک لە میتشکی خامۆش بووه بەلام جەستەیی نارهت و پەشیتوه. دەستەکانی بیدارن و جیگەیی سروشتی خۆیان نەدۆزبۆتەوه. چاوانی لیکنراون بەلام چل چراکەیی ژوور سەری دەبینی و قورساییی ئەو حەمکە پلپلە و گۆپ و ئاوێزە بلوورینانە لەسەر سینگی هەست پێدەکات. بییر لە ئاسمانی ئەودیو ساپیته ئەستورە گەچکراوهکە دەکاتەوه، بییر لە فەزاگەلی کراوه، بییر لە ژووری کراوه و ئەگەری ژیان بەشیتوهیهکی تر و لە جیگایهکی باشتەر.

مەلەک ئازەر تل دەدات، سەر پەنجە تەزبۆهکانی بەپیی شووهکەیهوه دەنووسینێ و لەرزێک رۆدەچیتە جەستەیهوه. پشیلەکانی دەر و دراوسێ دەزریکێن. بەسەر یەکدا باز دەدەن و پشیلە مێ بەنالەبهکی بەسوێ تاکەهەیی خۆی بانگ دەکات. ئەمیر عەلی دادەنیشیت. دلێ دەکەوێتە تەپە تەپ، هەناسەیی دەرنایه. پێیوایە خواردنیکی خەراپی خواردوه و هەوکردنی سەیری جەستەیی بەهۆی زۆر خۆری و شەکهتییهوهیه. ئەو شەوه میوانیان هەبوو، ئەمیر عەلی، هەر لەسەرەتای خۆرئاوایوونەوه تا کاتی دانیشتن لەسەر سفەری شیو، لیکدا لیکدا باویشکی دەدا - لە باویشکە زل زله لە کۆتا نەها تووهکان، لە قولایی دل و ریحۆلەوه، هاواهەنگ بەکشان و هاتنەوهیهکی جەستە و ئاو بەچاودا هاتنە خواروه. ئاخەر ئەو جۆرە باویشکدانە (ئەو جۆرە وەک دیو باویشکدانە) لە پیاویتی بەنەزاکەت و شارستانیی وەک وی نەدەوشایهوه. باویشکی یەک لەدوای یەک، دە جار، لە میانی قسەیی ئەم و ئەودا. میوانەکان لەژێر چاوهوه سەریان دەکرد و ئەمیر عەلی، شەرمەزار، دەستی گرتبوو بەدەمییهوه و زۆری لەخۆی دەکرد تا دەمی بەداخراوی بێنیتەوه. گەر لێگەر اباان ئەوا سەری دەنایه سەر میتزەکه و دەنوست. هەرچییهک بێ، خەو بردنەوهی خانەخۆی لەبەردەم میواندا شتیکی جوان نییه. ئەمیر عەلی نیگای سەرزەنش ئامیزی

ژنەکهی لە دووروه هەستپێدەکرد و بەخۆیدا شکایهوه. یەک دوو جار، لە هەوانتە پیکهکی - پیکه نینیکی نابهجێ و بێ گیان - و دەربارەیی باسیکی جیدی، رایهکی هەلیت و پلینتی دا. پێلۆوهکانی، لەگەڵ ئەو هەموو هەولەدا که دەیدا تا بەروالەت بەئاگا و بیدار بنوێن، کهچی بەسەر یەکدا دەکەوتن و بەزەحمەت چاوانی بۆ دەکرانەوه. زەق زەق لە دەموچاوی میوانەکانی دەنۆزی (واتە من بیدارم و دلەم لاتانە) و سەری بەئامازەیی رەزامەندی دەلهقاند. حالەتیکی تاییهتی هەبوو. وای هەستەکرد که شتەکانی دەوروپەر، دەرەکانی سەر میتزەکه، پارچە گۆشتی مریشک لەناو قاپه کاشییەکهدا، ئاوێزە بلوورینەکانی چل چراکه لە حالەتی زۆربووندان و درپۆنگییەکی سەیر لە دلیدا پێچی دەخوارد. میوانیتی لایهوه خەریکی خواردن بوو بەلام قاپهکهی هەر تەواو نەدەبوو. هەر جارێک ئەمیر عەلی لە قاپهکهی ئەو نەفرەیی دەنۆزی، دەبینی هەموو خوارنەکه لە جیبی خۆیدا، پەتاتە، رانی مریشک، گەلا کاهوو، برنج و توور. لەوێش خەراپتر پارووهکهی دەمی بوو که قووتی نەدەدا، دەبجوویی، لەم لای گویییهوه دەبیردە ئەولا، دەیسووراندهوه و هەمدیس دەبجوویییهوه. ئەمیر عەلی وەزعی که سیتی هەبوو که شەرابیکی خەراپی خواردبیتەوه، یاخود دەرمانیتی بەهەلە خواردبیت. چاوانی لیکنا. یەک چرکه، خۆنەویستانە خەوی لیکهوت و سەری بەسەر سینگیدا کەوت. جەستەیی شل بوو. لەوێدا بوو لەسەر کورسییهکهی بکهوێتە خواروه، کۆت و پڕ لە خەو راجلەکی و گێژ و وێژ لەدەوروپەری خۆی رووانی. خاتونیک گوتی "وای!" و که سیتک پیکه نیی. چاوانی مۆنی مەلەک ئازەر وەک تیریتی ژەهراویی، بەلای پەرداخگەلی کریستالیی و بەژوور سەری میوانەکانا تێپەری و بەدلێ ئەمیر عەلیدا چەقی. ئاخەر ئەو یەکه مین جاریبوو شووه بەنەزاکەت و شارستانییهکهی جوولەیی ناماقوول و دوور لە ئەدەبی موعاشەرەت بنوینیت. میوانەکان بۆ لەبیر بردنەوهی مەسەلهکه، شالایان بۆ جووجه کهبابهکه برد و که سیتک چەند نوکتەیهکی کۆن و دووردریژی گێراییهوه که هەمووان سەدان جار گوێیان لیبسوو، بەوپەری تینوتاو گێراییهوه. خۆی خەریک بوو لە پیکه نینا ژانی دەکرد و ئەوانیتریش بەزۆر خۆیان هینایه پیکه نین.

ئەمیر عەلی بەخەوالوویی و سستییهکی قورس که وەک مۆتەکه بەسەریدا کهوتبوو، خەریک بوو سەر چیچ دەچوو. هەستی دەکرد باویشکی قورستر لە باویشکەکانی پێشوو لە قولایی ریحۆلەیهوه هەلەدەستی و بەرهو قورگ و دەمی بەرز دەبیتەوه. توند لیبوی کلۆمدا، پەرەکانی که پووی کرانەوه و گۆناکانی وەک دوو میزەلانی تەنک، فوویان تیبوو.

له خووه دهستی رایه ل کرد و دسه سړی سهر سفره دی خاتوونه که ی ته نیشتی هه لپچورقاند و ترنجانییه ده مییه وه. به وده شه وه، دهنگیکی سهر، دهنگیک وهک باعه باعی مهریکی به سته زمان، له قولایی گه روویه هاته دهره وه و قسه ی به ژنه که ی بری. بیده نگیی بالی کیشا و مه له ک نازهر به درووه پیکه نی. کاشیی زه لات ته که ی گپرا و به لاساری و حیره وه، که وچکیک له شله ی فیسینجانی کرده قایی نم و نه وه وه. له زهنگی دهرگا درا. خانگیکی گهنج، په شپو و تووره، به هات و بات و قیژه قیژ و ناره زایه تیسه وه هاته ژووره وه. سه ریوش و په چه که ی بو گوشه به ک توور هه لدا و ته وای گونا هه کانی دویای خسته ملی شووه بی غیرهت و بی ناموسه که ی. روونبووه که خانم، له بهر دهرگای مالی خویاندا و نه کاته ی که ویستویه تی سوار ی ترومبیله که ی بی، به تاوانی نه پویشینی په چه، گیراوه - قسه به ک له م و قسه به ک له وان. ئیدی خانم هه رچه ندیک له زهنگی دهرگا که ی مالی خویانی داوه که س دهرگای نه کردو ته وه. ناخر شووه که ی خهریکی پاک کردنی تری بووه بو نه وه ی بیکاته شه راب و نه بو تیراوه دهرگا که بکاته وه. خانم ناچار ده بی په نا بو دراوسپکانیان به ریت. دراوسپی ده سته راست، دهرگا که ی که لا کردوه. به چاو و ئیشارهت خانم تی گه یان دووه که میوانی هه یه و میوانه که ش ی خهریکی تریاک کیشانه و ئیدی به په له دهرگا که ی داخستو ته وه. دراوسپکه ی لای چه پیشیان (خودا بو خوی ده زانی خهریکی چ بووه) دهرگا که ی نه کردو ته وه. خو شبه ختانه، ناسبا ویک له و توه رت بووه. له گه ل پاسداره کانا دو اوه. ناسنامه و مؤله تنامه ی شو فی ریه که ی به بارمته داناوه و لی کولینه وه که بو کاتیکی تر هه لگیراوه.

پیاوه کان حقیان دایه شووه ئاقله کار قایه که ی. هه رکه سیکی تریش له جیی نه و با، هه ر دهرگا که ی نه ده کرده وه. خانمی تووره چاوی په ریه پستی سهری و زیاتر هه لچوو.

گوتی: "من بام دهرگام ده کرده وه ته نانهت گه ر سوور بی شمزانیا ده گیریم. نم شو رشه دهستی زور که سی خسته روو. به تاییه تی دهستی ئیوه نه ی پیاوه تر سنوکه پووجه کان!"

پیاوه پووجه کان پیکه نین و چاویان له یه کتر داگرت و له سهر چیتشت خوار دنه که ی خویان به رده و ام بوون. خانمه کانی تر دهرفه تیان قوسته وه و که و تنه هیرش بردن بو سهر شووه کانیان. سهری تومهت و گله بی دامه زرا.

خانمه کان گوتیان: "نه وه ئیمه یین کار ده که یین. (راستیان ده کرد، یه کیتیکیان جلکی منالانی ده دوری. یه کیتیکی تریان شیرینی دروست ده کرد و کتیبی ته رجومه ده کرد و

ره خنه ی سینه مایی دنووسی، یه کیتیکی تریان بووکی دهر ازانه وه و زوبانی ئینگلیزی ده گوته وه) کاروباری مال به رتوه ده به یین و بهر پرسیاری له نه سته ده گرین. ئیوه ییش نه ی جه نامه به رتزه کان، هه ر له یه که مین روژه وه خوتان دو راند، هه زار نه خوشیی دهر وونیتان گرت و به دیار مه قه لیه وه لوولتان خوارد."

پیاوه کان له بری بهرگری له خو کردن، زهرده خه نه یان هاتی و سهریان به نیشانه ی یه کگرتووی و هاوده ردیی بو یه کتر، له قاند.

نمیر عه لی نه و دهرفه ته ی قوسته وه. هه ستایه سهری و بو دستشورییه که چوو، سهری خسته ژیر ناوه سارده که وه. قویچه ی یه خه که ی ترازند. هه ناسه ی قولی دا، هیرتر بووه و ورده ورده باویشکدانه که ی نیشته وه. مه له ک نازهر به نیگه رانییه وه، له دهرگای ده دستشورییه که نیریک بووه.

پرسی: "نه وه چ ده که ییت؟" وایگوت و ده سکی دهرگا که ی با دا.

نمیر عه لی له بری وه لام، سیفونی ناوده سته که ی راکیشا.

مه له ک نازهر نیگه ران تر بوو. له دهرگا که ی دا، خهریکبوو ده سکی دهرگا که بشکیتیت. دهنگی ته په ی پییه ک هاته گوتی. ناو ریدایه وه و له داوه ی رووانی. ده سه سرتیکی له گیرفانی ته نووره که ی دهره یین او له سه رخو هنگیکی کرد. زهرده خه نه ی هاتی و داوی لیبورونی له و میوانه کرد که ده یوبست بو دستشورییه که بچیت. میوانه که په له ی بوو. پرسیی چما ده توانی دستشورییه که ی سهره وه به کاربیتی؟

مه له ک نازهر گوتی: "به لئی، بیگومان!" وایگوت و هه ر له گه ل دوور که و تنه وه ی میوانه که دا، دیسان له دهرگای ده دستشورییه که ی دایه وه.

هه مدیس گوتی: "وه لام بده وه، باشیت؟"

یه که مین جار بوو نمیر عه لی کاری ناوها گیلانه ی لی ده وه شایه وه. دانه وییه وه. له کونی کلبله که وه ته ماشای کرد. له پشتینه به ره و ژوور دهستی نه وی بینی و دهنگی کوکینه که ی هاته گوتی. نه دی بوچی وه لام ناداته وه؟ میوانه کان بانگیان ده کرد. ناچار بوو بگه ریتنه وه.

نمیر عه لی قه ریریک نارامی گرت و پاشان، به کاوه خو، سهریکی له دهرگا که وه هینایه ده ری. که بینی چ که سیک له و ناوه دا نییه. له سه رخو، بی هات و بات هاته دهره وه. چوو

بۆ حەوشە و لەودیو درەختەکانەوه راوەستا. سستییه قورسەکەى چەند دەقیقە لەوه و پێش، کە وەک دەرمانیکی بێهۆشکەر جەستەى سێ کردبوو، لەسەر میتشکی هەلگیرا و لە جیبی ئەوه نەوايه کى هیتور و شیرین خۆى هەلخست. گەلایەک بەسەر سەربیدا کەوتە خوارەوه، سوورایەوه، بەسەر نووکى کەپوویدا خلیسکا و لەسەر پینلەوهکانى کەوت. شەپەیه کى تەر لە رووخسارى دا و لەرزى خۆش بەژێر پێستیدا رەتیبوو. هەناسەى تێهاتەوه. شەوێکى رووناک و ئەستێرەى حەوتەوانەى ئەبەدی، درەوشانەوهیە کى سەرنجراکێشى هەبوو. کەسێک لە قوولایى سەربیدا گۆرانیه کى دێرینى لەژێر لێوهوه دەچرى و کەسێک لەودیو پینلەوهکانیه وه لە ئاسمانى دوورى دەنۆزى. بۆنىکى خۆش لەوسەرى حەوشەوه دەهات، لەودیو دیوار و باخى ماله کەى دراوسێیانەوه. ئەستێرەکان، ئەستێرەگەلى خوشک. لە شوێنێکدا خۆندبوویەوه کە ئینسان لە هەسارەى گەردوونیه وه لە دایک بووه و هەسارەکانى ئاسمان، قەومگەلى یەکەمى ئینسانەکان. کە منال بوو لە سەریان دەنوست و ئەستێرەکانى دەژماردن، دەژماردن، دەژماردن تا ئیتر سەرى لەگێژەوه دەهات و بیری دەچوو لە کویدا بووه. ئەوسا لە سەرەوه دەکەوتەوه ژماردن، ئەمجارەیان لە لایە کى تری ئاسمانەوه دەکەوتەوه ژماردن. ئەمیر عەلى هەیف زەده و ئەستێرە باز بوو. سەر بەدەرەوه بووی ئەو، لە ئەقینیه وه بوو بۆ ئاسمان و روانین لە رووداوغەله گەردوونیه کان. ویسەتى ئاسمان لەمیتشکیدا جیبی نەدەبووه و دلێ دەپخواست سەر لە نەینیه مەحاله کان دەریتی. یەکەمى دیارى کە بەبۆنەى چواردهەمى سەل وەگەرى لە دایک بوونیه وه پێم بەخشى، تەلیسکۆپێکى چکۆلە بوو کە سەلەهەى سەل لە تاقى پەنجەرى ژوورە کەیدا دایا. سێزده چوارده سەل زیاتر نەبوو کە نیمچە فەیلەسوفێک بوو بۆ خۆى. لە منالەکانى هاوتەمەنى خۆى، یەک سەر و مل، بەژن زراش تر و هەزار فەرسەخ پێشقەتر بوو. پێشقەتر لە نەزەرى ئەقل و زانستەوه. روانینی خەلکانى گەورەى هەبوو، خەلکانى گەورەى بیریار. هەمیشە سەرى لەنیو کتیباندا بوو، کتیبگەلى میترووی - میترووی میسرى دێرین و شارستانییه سەرەتاییه کان - میترووی خەلیقەت و سەرەتایى ژبانى ئینسانى. یەک سەل لەمن چکۆلەتر بوو، بەلام جورێک پەوتارى دەکرد کە وەک بلیتی ئیمە، کورپە نازدارەکانى کۆلان، پالەوانانى تۆپ تۆپى گەرەک، لە قسە گرینگەکانى وی تینەگەین و خاوەن تیگەیشتن و شعورێکى ئەوتۆ نەبین. فیز و بەخۆدانازى نەبوو. ئاوهایی بوو - بێدەنگ و گۆشەگیر - و ئاوها قەبولمان بوو. میهرەبان و جوان و کارى بەکارى کەسەوه نەبوو. نوقووم لە دنیای خۆدا و لەو دنیایەدا

سەفەرى بەم لا و لای دنیادا دەکرد. خەرىتەى جیهانى بەدیوارى ژوورە کەیدا هەلواسیبوو. ناوى تەواوى شارەکان، بەندەرەکان، تەنانت ناوى دوورگە چکۆلەکانى نیو ئوقیانوسە دوورە دەستەکانیشى دەزانى. بەقەلەمى سوور بازنەى بەدەورى هەندى شار و بەندەر و دوورگەدا کێشابوو. چاوانمان لێکدەنا. ئەمیر عەلى ریتوینی سەفەرە کە بوو. ئەو بوو بریارى دەدا بەرەو کام لا بۆین. لە تارانەوه بەترومبیل بەرەو تورکیا. جادەى خۆل، چیاکان، چایخانەکانى سەر رینگە و منارەکانمان لە زەینماندا بەرجەستە دەکرد. لە گریکستان هەر لای سنوورەوه، ئەمیر عەلى تەواوى ئەو جینگەیانە بەلەد بوو کە شایستەى بین، پەرستگا و ساختمانە میتروویەکان. دەیگوت بنۆرە، باش بنۆرە، منیش گێژ و وێژ لە دووى دەریژستم و شتیکی ئەوتۆم نەدەبینى. ماندوو دەبووم و خەو زۆرى بۆ دەهینام. پێم باشتەر بوو لە هەمان جینگەدا بێنمەوه. هەمان جینگە کە ناوى نیشتمان و خەلکە کەى بەزوبانە کەى من دەدان. ئەمیر عەلى، تەنهای تەنھا درێژەى بەسەفەرە کەى دەدا. هەموو ئەوروپا بەقبتار دەگەرا، دادەبەزى، دەستى لە ترومبیل رادەگرت و سواری لۆزى دەبوو، خۆى دەگەیانە کە نارێکى شینی فەرەنسە. لەوى سواری کەشتى دەبوو، بەرەو ئەمەریکا دەکەوتە رێ، دواى ئەویش ئەمەریکای باشوور و جارێکیشیان ئەفەریقا. خۆى لەمن نەدەگەیاندا، ئاخەر دەبزانى کە من هاوسەفەرێکى ترسنۆک و بەمشوورم. وازى لێدەهینام. بەلام هەمیشە دایکى لەگەلدا بوو، دایکى هاوسەفەرێکى هەمیشە یى وی بوو. بۆ هەر کوپێک چووا، ئەویشی لەگەل خۆیدا دەبرد و ئەوه مەرجى گرینگى سەفەرە کەى بوو، سەفەرگەله خەپالییه کانى.

لەودیو پەنجەرەکانەوه، دەنگى قاقای پیکەنین و زرنگە زرنگى کەوچک و چەنگالى زبۆین دیت، دەنگى دەرگایەک دیت کە بەردەوام دادەخرى و دەکرێتەوه، دەنگى رستەیه ک کە تەواو بوونى نییه، رستەیه ک کە بۆى هەیه تا بیانى رۆژى دواى و دواى و دواتر، هەروا درێژەى هەبیت. ئەمیر عەلى لە گەرانەوه بۆ ژوورى میوان و دانیشتنەوه لەگەل ئەو جەمەدا، دەترسا. ئاخەر دلنیا بوو کە هەر لەگەل چوونە ژوورە وەیدا، هەمدیس باویشک هورۆژمى بۆ دینیتەوه و خەوى لێدەکەوتەوه. بەلام جگە لە گەرانەوه، چ رینگە چارەیه کى تری نەبوو. دەبزانى کە مەلەک نازەر، بەناتارامى چاوه رپى ئەوه و رەوتارە کەى قابیلی چاوى پۆشین نییه. حەجمینی نەبوو، سوورێکى بەحەوشەدا لێدا، هیشتا هەر دوو دل بوو. لەبەر پەنجەرە کەدا راوەستا و لەودیو پەردە تۆزیه کەوه سەیریکى ژوورە وهى کرد. نا، نەیدەویست بگەرێتەوه. میوانەکان سەرگەرمى قسان بوون و مەلەک نازەرى بەدوایدا

دهگه را. ئەمیر عەلی خیرا خایله پەرتەواژەکانی گردکردنەوه. گەراپەوه بۆ ژوورەوه و بەزۆر، بەدەمی داخراوەوه، زەرەخەنەیهکی بۆ میوانەکان کرد. وا خۆی نواند ئەو بابەتەمی مەتلەبە که ئەمان وتووێژی لەبارەوه دەکەن و سەری بەنیشانەمی قایل بوون و دژ بوون (یانی من گویم لە هەموو قسەکان بووه و هەر لێره لەگەڵ نێویدا بووم) لەقاند. میوانەکان هەستیان کرد وەزعی ئەمیر عەلی باش نییە و لەکاتی قسەکردن لەگەڵیدا - قسەکردن لەبارەمی بابەتیک که هەر ئەلعان دەستی پیکردبوو - کورتیان هێنا، ئیدی ناچار سەری قایل بوونیان بۆ قسە ناکۆکهکانی وی لەقاند و حەقیان بەودا.

مەلەک ئازەر لەو ژنە ئارام و ئاقلانە بوو که گوشاری نەدەنواند. لیتگهرا تا شووه منالەکهی، لە دەرفهتی گونجاودا، سەری قسان دامەزرتنی و نارەحەتی و گرفتارییهکهی خۆی بۆ باسکات. ئاخر کێ باشتر و میهرهبانتر بوو لەو. ئەمی مەگەر نیوهی ناوهکهی خۆی بهو نەبەخشیبوو؟ نیوه گرینگهکهشی؟ ئەدی مەگەر مەلەک ئاهوو، کوتیک ژبان لە بوونی وی نەبوو؟ وهک دەست و پیتی؟ وهک دل و میشک و فیکری؟

با بگهڕێینهوه جیگای یهکهمان. مەلەک ئازەر نوستوووه و خەوی شیرین و ئارامی وی، شووهکهی ئازار دەدا. ئەمیر عەلی گینگل دەدات. وەزعی خهراپه و نازانی چۆناوچۆنی ئەم وەزعه خهراپه رافهکات. جوړیک دل تیکهلاتن و په شیبویهکی بی وینه له نیو ریخۆلهکانیدا پیچ دهخوات. بی خهویی ئەزمونیکی نیویه و دهترسینی. به تاییه تی ئەو کاتهی که ژنهکهی نوستوووه و ئاگای له نارەحەتی ئەم نییە. حەز دەکات په نجهرهکه بکاتهوه. پیتوستی بهههواي تازهیه و حەز دەکات بهرووناکیی و له نیو رووناکییدا بنوی. بهلام مەلەک ئازەر بهکه مترین دەنگ یان پرشنگی رووناکیی خهبری دهبیتهوه، گەرچی بهمۆمی نەرم گوێچکهی دهناخنی و بهدهسهسریکی رهشیش چاوانی دهبهستی. نارەسه نیی ئەمیر عەلی، دهقیقه بهدهقیقه زیاتر دهبی. برینیکی چکۆله، له ناوهه پرا هاتۆته سوێ. گەرما و میشووله و زۆرخوویی، بیانوان. له قوولایی دلوه دهزانیت که هۆی وەزعی خهراپ و دل تیکهلاتنهکهی، نامەیهکه که به یانی ئەو رۆژه، بهزۆر و به پیچهوانهی خواستی ناوههی خۆیهوه، بۆ کهسیکی دهسهلاتداری، له دایرهیهکی حکومیدیدا نووسیوه. نامەیهکی پر مامه حەمهیی، سهراپا درۆ، به پیتشینیازی بهرتیل دان و به لیتی ئەلقه له گویتی. ئاخر وەزعی کۆمپانیاکه باش نییە و نووسینی ئەم جوړه نامانهش شتیکی پیتوسته. له وهش سهختتر به شداری درۆزانەمی له نوێژی جومعهدا. براکانی مەلەک ئازەر

زۆریان لیکردبوو که دهبی خۆی پیتشان بدات. گرینگ نییە سووره تهکان نازانیت، هیتنه بهسه که پت به پیتی ئەوانی تر دانه ویتتهوه و راستیتهوه. هه مان ئەو شتهی که فلان و فیسار دهیکەن. ژماره ی ئەو فلانە ساختانه زۆر نەبوون. ئاخر زۆربه، موسولمانی ئیماندار بوون و دوعاکانیان له قولایی دلوه بوو. براکانی مەلەک ئازەر کراسی رهشیان له بهر دهکرد و تهسبیح بهدهست، دهچه مینهوه و راست دهبوونهوه. جووله یان هاوئاهاهنگ له گەڵ ئەوانی تر دا بوو. دیار بوو که جارەهای جار پهراوه یان له سه ر کردبوو. بهمۆنییهوه له ئەمیر عەلییان دهتۆری و بهچاو و برۆ و جووله ی تووره، لیتیان دهپرسی: چ مه رگته؟ بۆچی وهستاویت و تاس بردوو تییتهوه؟ ته ماشای کی دهکەیت؟ حه واست له کوئییه؟ دانهوه، بچه مپوه. دوعا بخوینە و لیتوت بجوولینە. ئەوه چ دهکەیت؟ بۆچی سه رت له سه ر بهرده نوێژه که ماوه تهوه؟ ههسته. بۆچی پشتت کردوو؟ وا خه ریکن سه رت دهکەن. وا پیتیان زانیت. گیلە، گه مژه، ولاخ. بجوولنی.

ئەمیر عەلی، سپیی وهک گه چ و شه لال له ئارهقه، گینگلی دەدا و له گەڵ جهسته یدا کهوتبووه شه رهوه. رهوتاره کهی به ئەنقهست نەبوو. ئاخر نه یده توانی له کاتی خۆیدا و پت به پیتی ئەوانی تر دانه ویتتهوه و راستیتهوه. نیتوقه دی، پا و سەری، به قسه یان نەده کرد. وهک بلیتی ئەندامهکانی جهسته یان به گوریسیکی نه بینراو، شه تهک دابی و سەری گوریسه کهش به دهستی سیحربازتیکی نادیاره وه بیت. رهنگبی ترسابی یاخود شه رمی کردبی؟ رهنگه حه پ و حۆل بووبی؟

دوای تهواو بوونی نوێژ، برا تووره کان به خه بان گرت و به پرسیار دایانگرتوهوه: ئەری ئەوه شیت بوویت؟ ئەوه چ بوو کردت؟ دهتهوی بتگرن و له زیندانت بشاخن؟ دهتویست گه مه به گیانی خۆت و حه یای ئیمه بکهیت؟ ئەمیر عەلی گیت و ویت و شه کهت، تیکه ل و پیکه لیبیه کی گه وره له سه ریدا خوولی دهخوارد. نه یده زانی چۆن پاکانه بکات. هه وریتی قورس له سه ر بیری نیشتبوو، رووداوهکانی بیر نه ده که وتنه وه. له و دهقیقه یه وهی چوه ناو جه معه که وه تا ساتی هاتنه دهره وهی، قسه کان، دهنگه کان، جوولانی جهسته کان، دانه وینه وه و راستبوونه وهکان، ده تگوت هه ر هه مووی له خه وندا روویانداوه، له زه مه نیتی وندا که رایه ل به واقیعییه تی به یانی ئەو رۆژه وه نەبوون. وەزعی خویشی سه ر و سه مه ره (بیره وه ربیه کانی ئەمیر عەلی تیکه ل و پیکه ل و دیاره ناتوانی مه به سه ته که روون کاته وه) ته نها یه ک تشتی بیردیتته وه و لیکدا لیکداش دووباره ی ده کاته وه: "به

دهست خۆم نه بوو! هەر ئه وهش به مه له ک نازهر ده لئ و دلنباشم، که له م رسته به پرواله ت ساکاره وه (به دهستی خۆم نه بوو)، ئه و رسته به یه که ئه وانیت به جیدی وه ریان نه گرت و په ییان به گرینگی و به مانا نازاراوییه که ی نه برد، رووداوه کانی دواتر که وتنه وه.

ئه میر عه لی ده زانیت که نیوه ی زیاتری قسه کانی له ناچارویه وه، له پرووی ترس و حیساب و کیتابه وه. باوه ری به و کاره نییه که ده یكات به لām قهیدی ناکا، زۆریه ی خه لکی له پرووی ناچارویه کار ده که ن و رینگه چاره یه کی تر شک نابهن. مه له ک نازهر نامۆزگاری ده کا و قسه کانیشی حیسابین: "سیاسه ت، بازرگانیه، ته نانه ت په فاقه تیش پیتوبستی به درۆی چکۆله چکۆله هه یه، درۆگه لی به رژه وهندی ئامیتر. تیده گه یه ت نازیرم؟" نازیرم تیناگات به لām به ربه ره کانی نانوتیت. رقی له قسه و باس و به حس و جه ده لی بیزارکه ره. مه له ک نازهر له کاتی ئاخواتندا ریز ریز قسان ده بیترۆ و هۆشی ژنانه ی تیرۆ. ده توانیت بابه ته که ئالۆزکا و ده شانیت چونا و چونی خۆی به پینیتته وه. ده توانیت له کاتی خۆیدا دهنگی به رز و نرم بکاته وه، ده شانیت چلۆن له کاتی خۆیدا شالاو به ری و له کاتی خۆیدا پاشه کشه بکات. ئه میر عه لی توانای ده مه ده می یان تاقه تی به ربه رچه دانه وه ی وی نییه و خۆی به ده سه ته وه ده دات. مه له ک نازهر ژنیکی باشه، هه زار باشی هه یه. ده توانی پهنای بۆ ببری و متمانه ی پێ بکریت، ئه میر عه لی پیتوبستی به قودره تی ژنانه و به ده نی تۆکمه و جێ پشتیوانی وی هه یه، وه ک جوړیک له خوو گرتن. خۆ به نووسینی چهنه نامه یه کی مامه حه مه بیانه و چهنه جاریک کرنۆش بردن و خۆ چه ماندنه وه، ئه ویش بۆ خاتری مه له ک نازهر و ناو و ناوبانگی کۆمپانیا بازرگانیه که ی وی، قیاسه ت هه لئاسیت.

خه راپترین شت به رکردنه وه یه له تاریکیدا. ئه میر عه لی هیتور هیتور هه ناسه ده دات، جووله ی بۆ ناکات. دلنیا یه که چهنه ده قیقه یه کی تر خه و ده بیاته وه. دهستی مه له ک نازهر که وتۆته سه ر شانی و ئه م ده سه شه، به پیتچه وانیه هه میشه، سارد و هه راسان که ره. دهنگه دهنگه که ی ئه و شه وه، قسه کان، پیکه نینه کان، زه ی په رداخه کانی له گویدا ماون. وای چهنه رقی له و میواندارییه بیزه وه ره یه. هه مان خه لک، هه مان به حس و جه ده لی سیاسی، هه مان خواردن، هه مان مه زه ی دووباره. وه ک ده رزی گرامافونیک کۆن، گه یشتوو به کۆتایی شریتیکی رووشاو، له سه ر دوواین هیل گیری کردوه، له سه ر دوواین دهنگی بێ مانا.

مه له ک نازهر، پیتچه وانیه شووه که ی، عاشقی میواندارییه. به رگه ی ته نهایی و له ماله وه مانه وه ناگریت. قورسای ده لراوکی ئامیتر ده قیقه کان و ناماده ی هه ستییکراوی زه مه ن نازاری ده دن. به ر له ناینده ده کاته وه و دلئ ته نگ ده بیت. په ریه له مردن زیاتر ده یترسینیت. هه ز ده کات خۆی برازینیتته وه و روخساری راسته قینه ی خۆی به شاریتته وه. هه ز ده کات خه لکانی تر ته ماشای بکه ن و ستایشی جوانیه نه به دییه که ی که ن و به خۆله میشی جوانیه که یدا هه لبلین. درۆکانیان هتیزی پێ ده به خشیت. واقیعییه تی بوونی وی، راپه له به سه رنج و ستایشی ئه وانئ تره وه.

ئه میر عه لی هه مدیس و یزه ویزی پێ هه لچه قینانه ی میتشوله که ده ژنه قی و گوژم ده خواته وه. ئه دی کوا؟ دهستی ناماده ی شالاو بردنه. چاوه داخراوه کانی له تاریکیدا به دوا ی ئه و میرووه خۆن مژده ده گه رین. چه رچه فه که له سه ر روخساری لاده بات. خه ریکه خه و ده بیاته وه که میتشوله که به پارژنه ی پیتیه وه ده دات. ئاخه ر پیتی له ژیر چه رچه فه که وه بر دووه ته ده ری و دوژمنیش شالای بۆ هه مان جیگا بر دووه. تشتیکی گرینگ و گه وره نییه. پیتهدانی میتشوله یه کی ناچیزیه، به لām ئاخه ر جاروبار روودای گه وره به روودای چکۆله ده ست پیده کات. له و تاریکیدا، له و پشویه زهینی و له و بیه ویه دا، ئه میر عه لی پیتیه یه دوژمنیکی نادیار له دوا وه شالای بۆ دینئ. خوورووی پیتی له ژیر پیتسه که یدا ده بیته ئیشیکی به سوئ. داده نیشیت، شه لاله له ئاره قه. تیریتیک روونایی سپیی، له درزی په رده مه خمه لییه قورسه کانه وه که وتۆته سه ر چه رچه ف و روخساری مه له ک نازهر. ته ماشای ژنه که ی ده کات و دلئ داده که ویت. هه ست ده کا ده می کراوه ی ژنه که ی خۆش ناویت. هه ست ده کات شتیه ی ئه و نییه، ئه وی هه موو رۆژه کان، ئه وی کاتی بیداری. شتیه یه کی تر - شتیه یه کی په رتر - جێ نشینی روخساری هه میشه یی ژنه که ی بووه و ئه م قلاقه ته به مه زنده ی ئه میر عه لی، هه ی که سیکه غه ربه یه. ئاخه ر مرۆقتیک له خه و و له تاریکی یان له ژیر تریفه ی سپیی مانگدا روخساری ده گوژیت. ئه وه تشتیکی ساکار و سروشتیه. به لām ته وای رووداوه ها که زاییه کانی دونه، له و شه وه وه، به پروای ئه میر عه لی، ناماقوول و سروشتیه دینه پیتش چاو. دلئ تیکه ل دئ و به به لگه یه کی نادیار، وه زعی خه راپه. هه ر ئه م تووریه ی و پشویه زه بنیه یه که روودای سه ر به دوا ی خۆیدا دینئ. دهستی راستی، له ناکاو کرا و خۆبه خۆ، وه ک بلتی به فه رمانی که سیکه تر، هیتور هیتور، به رز ده بیتته وه و وه ک په لکیکی هیشک، به ژوور سه ربه یه وه ده میتیتته وه. مانای چیه؟ تیناگات. گیت بووه. هه ول ده دات ده سه ته که بخاته وه شوتنی

خۆی، ناتوانیت، وهک بلیتی ئەم دەسته ئەندامیک نه بێت له جهستهی. مستی هاتۆتهوه بهک و دهمارتیکی ده رپه رپو لای مه چه کیه وه خۆی ده نوێنیت. جارتیکی تر، به هه موو هیزی خۆی ههول ددهات دهسته که بخاتهوه ته نیشتهی خۆی و ناتوانیت. پاشان له وه پری ترس و سه رسورماندا، ده بینهی که ئەم دهسته گومان لیکراوه، ئەم بارسته ده ره کیه، جووله یه کی سه یری کرد، ژوو تر رۆشیت. خۆی بو دواوه کیشایه وه. وچانیککی دا، سوورایه وه، به ده ره له سه ز و ئیراده ی وی، وهک هه رهس که وت به سه ره سه ری ئازیز و ناسکی ژنه که یدا. مه له ک نازه ره به قیژه یه کی به سوته له جیکه که ی راپه ری، قیژانندی، گلۆپی پال ته خته نوینه که ی داگیرساند و شووه که ی بانگ کرد. ئەمیر عه لی، له ژنه که ی زیاتر زهنده قی چوو. سه ری لی شیواوه، نازانی چ روویداوه، واق ورمای له ژنه که ی ده نوێی، زوبانی له کلله وه چوو و جهسته ی ته زیوه. مه له ک نازه ره بێ ئەندازه زیه ی کردوو و سه ری له گیزه وه چوو. پیتی وایه ره نگیی له تیک له گه چی ته ره شو عاوی ساپته ی ژوو ره که که وت بته خواره وه، یاخود بومه له رزه روویدا بیت، ماله که له ربه وه ته وه و کتیبیک له کتیبخانه که په ربه وه. ره نگیی پشیله یه کی کبوی خۆی هه لدا بیته سه ره سه ری؟ یان ره نگه ده ستی خۆی بوو بیت که له خه ودا داویتی به سه ری خۆیدا؟ بیه ره هه زار و یه ک هۆکاری ناماقوول ده کاته وه و دلێ وه خوربه ده که ویت. چاوی به ئەمیر عه لی ده که وئ و راده چله کیت. زیاتر ترس دایده گرت. ده بینهی ره نگه ئەمیر ئاهو سپیی هه لگه راوه، ده می داچرپه وه، چاوانی ده ربه رپون. په رسیاره ژبان زاکانی مه له ک نازه ره بو شووه که ی بوونه ته په رسیاری نیگه رانیی زا. ده ستی ده گرت (هه مان ده سته فلانییه که) و ته کانی ددهات. بانگی ده کات. ده بینهی زوبانی ئاسکه دل سافه که ی له کلله وه چوو و ده سته کانی شی وهک ده ستی مردوو ساردن. هه رچه ند په رسیاری لیده کات، وه لام ناداته وه.

له به ره خۆبه وه ده لیت: "خودایا، سه کته لیتی نه دا بیت!" وا ده لیت و به هیهوری سه ری ده نیته سه ره سه رینه که ی. ده ست به هه نیه یدا دینهی، ترپه ی دلێ ده ژمیریت، گوی به دللییه وه ده نیت.

له فیکره وه ده چیت: "سه کته ی ده ماخ لیبداوه، مردوو!" له به ره خۆبه وه وا ده لێ و وهک شه نگه ببی ده له رزی، واق ورمای، خه ریکه ته له فون بو دختو رتیکی ناسیا و بکات که زوبانی ئەمیر عه لی، لال و پات ده کرتیه وه. ته له فونه که ی لێ وه رده گرت، له ژیر لیه وه دوو سن رسته ی پچر پچر ده بیژی، له ژیر لیه وه له به ره خۆبه وه ده ناخقی. راقه ی بێ سه ره

به ره و بێ مانا ددها و به دوا ی درۆبه کی قایل که ردا ده گه ریت، تیکه ل پیکه لیه به زه نینه که ی له چاو په شتوبی ژنه که یدا هه ره هیه نییه. هیند ترساوه که توانای بیه کردنه وه ی نییه. باوه ر ناکات. ده بی مه سه له که روون کاته وه. ده بی ژنه که ی هیهورکاته وه و جله وه ی هات و هاواری وی بگرت. ده یه وی هه رچۆنیک بووه، کیشه که چاره سه رکات. به په له رسته یه ک ده لیت - به منگه منگ - و رسته که به ناته واوی جیدیلێ. ته ماشای ده ستی خۆی ده کات، له خۆی ده ترسیت. ده ترسێ ئەندامه کانی له شی بکه ونه جووله یان روخساری چرچ و لۆج بیت. ده ست به ددانه کانی دینهی، وای به خه یالدا دیت که دوو ددانی سه ره وه ی گه وره بوون و وهک ددانی درا کۆلایان لیهاتوه. ته ماشای گه ردی سپیی ژنه که ی ده کات و روخساری به ده سته کانی داده پۆشیت. ده بی خۆی بینهی. دلنیا بیت. ره نگه ئەوه ی ده بینهی خه ون بیت. تایی هه یه، ورینه ده کات، هه لده سی و به په له به ره و لای ئاوینه ی قه د دیواره که ده چیت. به دوا ی چاویلکه که یدا ده گه ریت. مه له ک نازه ره سه ری له کاره کانی وی ده رناچیت. سه ری لی شیواوه. ده قیژنیت. ئەمه ئاکاری دیرینه ی ئەوه. کاتی ده گاته بن به ست، کاتی هه ستده کات که گه ری خواره وه و ده رگا کانی به روودا داخراون، ده قیژنیت. ئەمیر عه لی له ئاوینه که دا له خۆی ورد ده بیته وه. قلافه تی سه روشتییه. چ گۆرانیکی تابه تی له روخساریدا رووینه داوه، ددانه کانی له جیی خۆباندان، به هه مان شپه و ئەندازه ی ئاسایی. هیهور ده بیته وه. قیژه که ی مه له ک نازه ره رایده چله کینیت. بو جیکه که ی ده گه ریته وه و ده سته له رزیه کانی ده گری و ماچیان ده کات. به دیرژیایی ئەو ماوه یه میشکی وهک ترومیل کاری کردوو. به دوا ی راقه یه کی به رووالته قاییل که ردا ده گه ریت. ده بی چیرۆکیک دروستکات و سه رپۆش به سه ره رووداوه که دا بدات. هه ره ئەمشه و رۆژیته وه، بو سه بینهی خودا ده مینهی و مولکی. ئاخ ره رووناکیی رۆژدا رووداوه کان ماقوولتر خو دنوین. ده توانی دانیسی و به کاوه خو بیه رکاته وه و بزانی چ شتییک روویداوه. هه ره به راست، ده بیت ئەم ژنه هیهورکاته وه. دوا جار، له وه پری شه رمه زارییدا، ده لێ ویستویه تی میشووله یه ک بکوژیت، میشووله یه ک که به سه راپای جه ستی ئەمییه وه داوه - ده ست و مل و روخسار و پاژنه ی پای خۆی پیشانی مه له ک نازه ره ددهات و - ئەمیش، ئەمی گیل، گیل و خه والوو، سه ری جوان و نازه نینه ی ئەوی به هه له له گه ل سه ری ده به نگه خۆیدا لی تیک چوو، نازانی چوناوچونی مه عزه ره ت بینهیته وه، نازانی چ بلێ و نازانی قوری کوی به سه ری خۆیدا کات.

مه له ک نازه ره نیوه بیدار و نیوه نوستوو، له مانای وشه کانی تیناگات. هیند ترساوه که

توانای بیرکردنه وهی له ده ستداوه. سه ری له گیتزه وه ده چیت. ئەمیر عه لی شه رمه زار و واق ورم او و حه په ساو. وای به خه یالدا دیت راستیه که بلیت، به لام زات ناکات. ناخر ئە وهی روویداوه شتی که ناچیته ئە قله وه، ته نانه ت بۆ خویشی. مه له ک نازه ر لاجانگه و نیوچه وانی ده شیلیت، ژانیکی قورسی تیدیت و چاوی ره شکه و پیشکه ده کات. دوو حه پی هینورکه ره وه که هه میسه پاکه ته که ی لاهویه، قووت ده دات. سه ری به شانی له زرۆکی ئەمیر عه لی یه وه ده لکینتی و ئارام ده گری تا به شکم شله ژانی دلی بنیشیته وه. هه موو شتی که له بهر چاوانیدا سه یر خۆده نوینتی. میوانداریه که ی ئە وه شه وه، باویشکه کانی ئەمیر عه لی و کاره ئااساییه کانی، ره وتاری خه لکه کانی تریش وه ک جاران نه بوو، هه مووان له گه ل یه کتربدا ناکوک بوون. هیچ که سیان خو شحال نه ده هاتنه پیش چاو. ته نانه ت خۆراکه هه میسه بیه کان تامیکی تایه تیبا هه بوو، یه ک دوو نه فه ر گوشتی ناو شله که یان نه خواردبوو، مه له ک نازه ر ئە و شتانه ی ده بینی و ههستی ده که وته گه ر. نیوه ی زیاتری که باب و جووچه که بابه کان به ده ست لی نه دراوی، بۆ مویه ق گه راپوونه وه. ئە دی بۆچی؟ ناخر میوانه کان، به زرۆری زۆر خۆر و ئیشتیاکراوه بوون و ئە هلی سوعه ت و پیکه نین و به زم و قون بادان بوون. به لام ئە و شه وه تاقه تی هیچبان نه بوو. زووتر له کاتی خۆی، هه ستان و رویشتن. باویشکه کانی ئەمیر عه لی بۆ ئە وانیش گوێزراپووه. ته ماشای هه ر کامیکیان کردبا، ده تبینی ده می تا نیوه کراوه ته وه و زۆر له خۆی ده کات تا خۆی له ده م داچه قانندن ببویریت. ئە م خویشی هه ر شه که ت و دلی له قوولا بیه ر هاتبوو. نیگه رانی شتیکی نادیار بوو. نیگه رانی ئەمیر عه لی و پاشانیش نیگه رانی ئە و رووداوه سه یره. راستیت ده وی رووداویکی هیند گه وره نه بوو. ته نها ئە وه بوو که دهستی شه وه که ی بهر سه ری که وتبوو. ناخر کاتیک دوو کهس له سه ر یه ک ته خته نوین بنوون، له م جووره شتانه روو ده دن. میرد هه یه تا به یانی به زگ و ناو قه دی ژنه که یدا ده مالیت. له ناوه راستی دۆشه که ده نوئ و هه موو جیگه که بۆ خۆی قۆرخ ده کات.

مه له ک نازه ر ژنیکی به شعوره، بی بوار له ئا و نادا و له خۆرا نایقه ومینیت. چ پاساو یک نییه که باوه ر به قسه و روونکردنه وه کانی شه وه که ی نه کات. به تیه لی چاو ته ماشایه کی ده کا و دلی به ئاهووه ترساوه که ی خۆی ده سووتیت. ده بینیت ده نالینتی و به روانینیکی تکاکارانه، به نیگای منالیکی گونا هبار، به تیه لی چاو ته ماشای ئە م ده کات. ئیدی ئیش و نازاری خۆی بیر ده چیته وه.

له دلی خۆیدا ده لیت: "خودایا، چه ند ده ست و پی سپیه. ئە دی به بی من چ ده کات؟" واده لی و ئە وسا به میهره بانیه دایکیکی له خۆپردوو، ده ست به لامییدا دینیت. به خۆی ده لیت: "سه ری منی به هه له له گه ل سه ری خۆیدا لی تیک چوه!" پیی وایه ئە م هه له یه واتا و به لگه یه کی عاشقانه ی هه یه. ناخر ئە م پیاوه هیند پییه وه په یه سه ته، که هه ر ده لینی خودی ئە وه و بوونیکی جودای نییه. قسه که ی دووباره ده کاته وه: "به هه له سه ری منی له گه ل سه ری خۆیدا لی تیک چوه!" واده لی و له ژیر لینه وه پیده که نیت. به رای ئە و، ئە م رسته یه، و اتایه کی گه لیک عاشقانه ی هه یه، ته نانه ت ده توانریت بگوتریت و اتایه کی سو فیانه ی هه یه، و اته مه حف بوون له وی تردا. به م مه زنده دل فین و شیرینه یه که مه له ک نازه ر چاوانی لیک ده نی و ده نویته وه، خه وتنیک له و خه وه بیده نگ و ئارامانه ی تایه ت به ژنگه لیک به خته وه رن.

ئەمیر عه لی خو شحال بوو که رووداوی ترسناکی ئە و شه وه به خیر و خویشی کوتایی پیهات و باه ته که به شیه یه کی کاتی به دهستی فه راموشی سپیردا. مه له ک نازه ریش به نییه ت پاکیی و زه رده خه نه و - زیاتر زه رده خه نه یه کی به زۆر تا واقیعی - ئە وه ی بۆ خه و الووی سروشتی و گیتی عاشقانه ی شه وه که ی گه رانده وه و هه ولیدا بیر له رووداوه کانی پیشوو - وه نه وز و باویشکدانی ئەمیر عه لی له سه ر سفره ی شیو - نه کاته وه. ناخر ئە م جووره شتانه رووده دن. خه لکانیک هه ن له خه ودا تشتی سه یر و سه مه ره ده کن، به سه ر دیواردا ده روون، ته نانه ت تاوانیش ئە نجام ده دن. هه ر له م باره یه وه، سالانیک له وه بهر فیلمیکی له سه ر هه مان باهت بینوه، له و فیلمه قۆزانه ی دهستی سی. ناوی فیلم و ئە کته ره کانی بیر نه ماون، به لام یه ک دوو دیه نی ترسناکی فیلمه که، به پی چه قینییه کی به سوپه له نیو سه ریدا ماونه ته وه: ئە کته ری پیاوی فیلمه که (که به ریکه وت له ئەمیر عه لی ده چی) ژنه که ی له خه ودا ده خنکینیت. ژن و میرد، عاشقانه له پال یه کدیدا نوستوون. ژنه خۆی به شه وه که یه وه ده لکینتی و زه رده خه نه ی دیتتی. پیاوه که یش به میهره بانیه وه ده ست به پرچ و شانی ژنه که یدا دینیت. پاشان په نجه کانی ده نیته سه ر ملی و ده خنکینیت. چاوانی کراوه ن به لام نا هوشیار. ژنه که تا دوو ایین له حزه، واق ورم اوو عاشقانه، به هه مان زه رده خه نه ی به خته وه رانه وه، ته ماشای وی ده کات، وه ک بلی پیاوه ر نه کات. پیاوه که به ره و لای خه سووی ده چیت. سواری ترومبیل ده بیت، ده یناژوی. ئە و نوستوه و فیلمه که ش هه ر درێژه ی هه یه.

سه بیته ی ئە و شه وه (شه وی زله وه شانده که ی ئەمیر عه لی) و به درێژی هه فته ی

دواتر، دیمه‌نی خنکاندنی ژنی فیلمه‌که، به‌و زه‌ده‌خه‌نه دل‌سافانه‌یه‌وه له‌بهر چاوانی مه‌له‌ک نازهدا، به‌رجه‌سته ده‌بووه و وه‌ک ته‌پ و توژیکی قورس له‌سه‌ر دل‌ی دهنیشت. سه‌ری سورما که چون به‌تپه‌رینی نه‌و هم‌موو ساله، هیتستا چهنده‌نیک له‌و فیلمه‌ی له‌یاد ماوه، فیلم‌یکیش به‌و قوزیبه. شانی له‌قاند، به‌خوی گوت:

"هم‌میشه هه‌ر ناو‌هایه، یاده‌وه‌ری ناخوش بی‌ری بونیا‌ده‌م ناچیته‌وه. "وايگوت و هه‌ولیدا بی‌ری خوی به‌ریته‌وه. ته‌له‌فونی بو‌من کرد، ناخه‌ر هه‌ر کاتیک تووره و وه‌زی خه‌راپ ده‌بوو، په‌نای بو‌من ده‌هینا. خوشبه‌ختیه‌کانی قه‌رزاری ته‌میر عه‌لی و به‌دبه‌ختیه‌کانیسه له‌سه‌ر من ده‌نووسین.

تاقه که‌سیک که نه‌یده‌توانی رووداوه‌کانی نه‌و شه‌وه بی‌ری خوی به‌ریته‌وه، ته‌میر عه‌لی بوو. ساتگه‌له نیگه‌رانیه‌ی نامیزه‌کانی نه‌و شه‌وه‌ی وه‌یادی خو‌ده‌هینانه‌وه و جه‌سته‌ی ده‌که‌وته هه‌له‌رزین. مه‌له‌ک نازهر، متمانه‌ی هه‌بوو به‌شوه‌که‌ی و له‌وباره‌یه‌وه خه‌یالی تاسووده بوو. هه‌له‌ته هه‌ر زور زوریش تاسووده نه‌بوو. به‌لکو به‌چوار چاو چاودیری وی ده‌کرد، لیته‌ده‌گه‌را بو‌یه‌ک ساتیش به‌ته‌نها بی‌ و بی‌ریکاته‌وه، بی‌ریکرده‌وه‌ی بی‌ سوود و موزیر، بی‌ریکرده‌وه‌ی به‌ده‌ر له‌ سنووری ماقوول. ناخه‌ر مالیی کردنی ته‌میر عه‌لی تشتیکی سانا نه‌بوو. ته‌میر عه‌لی ماوه‌یه‌کی دریتی ویستبوو تا تیگه‌یشتبوو که زاوی بنه‌ماله‌یه‌کی به‌ریته‌وه و وه‌رگرتنی پله و پایه‌یه‌کی نه‌و‌هاش هه‌وانته نییه، به‌لکو یاسا و رتسای خوی هه‌یه. هه‌روه‌کی فیربونی زوبانیکی بیانیی وایه به‌قیرب و رسته‌به‌ندیی تاییه‌تی خویبه‌وه. خو‌ناکرئ وشه‌کان هه‌ره‌مه‌کیی له‌پال یه‌کدا دانرین و رسته‌گه‌لی بی‌ مانایان لی‌ پیک به‌یتری. ده‌بی‌ له‌گه‌ل نه‌و زوبانه‌ نو‌یه‌دا، بی‌ریگه‌لی نو‌ی هه‌بن، هه‌ستگه‌لی نو‌ی، نیگا و ده‌نگ و خه‌ون و خواستگه‌لی نو‌ی. به‌هه‌مان قلاقه‌ته‌وه ناکرئ خو‌بکرئ به‌قه‌له‌م‌رئ نه‌ناسراودا و له‌ ژوو‌روی دیوه‌خانه‌وه پالی لی‌ بدریته‌وه. چونه ژوو‌روه بو‌نه‌و دونه‌یایه، رایه‌له‌ به‌ له‌به‌رچا‌گرتنی دابو نه‌ریتی باو پتویستی به‌هه‌زار جو‌ر سه‌ودا و مامله‌ هه‌یه. ره‌شبینی من له‌و رووه‌وه له‌ خو‌را نه‌بوو، باوه‌رم نه‌ده‌کرد ته‌میر عه‌لی ده‌ره‌قه‌تی نه‌وه بیت. خودا بو‌خوی ده‌زانیت چه‌ندیک له‌گه‌ل خو‌یدا جه‌نگیوه و ددانی به‌جه‌رگی خو‌یدا ناوه تا قایل بیت پستی جیگری به‌رتیبه‌ری کو‌مپانیای به‌کره و ده‌زوو وه‌رگرت. له‌ چاوی خه‌ل‌کانی تره‌وه، نه‌و پیاویکی به‌شانس بوو، ناخه‌ر زوریک له‌ خه‌ل‌کیی، له‌و هه‌لومه‌رج و راکه‌ راکه‌ی شو‌رشه‌دا، گیان و مالیان له‌ده‌ستدابوو، نه‌میش، ته‌میر عه‌لی، به‌شانشی ژنه‌پینانیکی مؤفه‌قه‌وه، بی‌وه‌ه‌و خاوه‌ن ژیانیکی خوشگوزهران و

به‌شکو و به‌ریت. ده‌بوو سوپاسگوزار بیت، که وا ده‌هاته پیتش چاو سوپاسگوزار بیت و قه‌دری نیعمه‌ته به‌سانایی وه‌ده‌سته‌پتروا‌که‌ی بزانیته که به‌رواله‌ت واپته‌چوو بی‌زانیته. خو‌که‌ر نه‌بوو سوپاسگوزار نه‌بیت و قه‌دری نیعمه‌ت نه‌زانیته. ناخه‌ر مه‌له‌ک نازهری نه‌ناسیبا، نه‌وا هه‌نوکه خودا ده‌یزانیته له‌ ترۆپکی کام شاخ و له‌ کام بی‌باندا خه‌ریکی ژماردنی ته‌ستیره و گه‌شت و گوزاری نی‌و دونه‌یای کاکیشان بوو.

یه‌ک دوو مانگیک به‌تارامی تپه‌ری، واپته‌چوو شته‌کان گه‌را‌بیتنه‌وه ره‌وتی تاسایی خو‌بان و ژبان چوو‌بیتنه‌وه باری پیتشوی خوی. به‌لام نه‌و مه‌خلوقه نه‌بینراوه، نه‌و تارماییه قورسه، هه‌مدیس له‌ چاوه‌روانیی ده‌رفه‌تیکي گونجاودا و بو‌شالاو بردن، خوی له‌ بو‌سه نابوو.

ته‌میر عه‌لی و خه‌سووه‌که‌ی، هه‌ردووکیان له‌ یه‌ک روژ و مانگدا - هه‌له‌ته به‌مه‌ودای بیست سال - له‌ دایک بی‌وون. مه‌له‌ک نازهر ته‌م رووداوه‌ی ده‌دایه پال دوور ته‌ندیشی سروشت و نه‌وه‌ی وه‌ک ناماژهی مانه‌وه و یه‌کانگیری هه‌ر دوو خیزان لیک ده‌دایه‌وه. هه‌موو سالیک له‌و روژه‌ پیرۆزه‌دا تاهه‌نگی ده‌گپرا و هه‌ر هه‌موو خیزان و هاو‌رپتیانی بانگیشت ده‌کرد. ته‌میر عه‌لی خوشحال نه‌بوو به‌وه‌ی که خوی و خه‌سووه‌که‌ی له‌ یه‌ک مانگ و له‌ یه‌ک روژ و له‌ یه‌ک سه‌عاتدا له‌دایک بوون. به‌لام نه‌و ناخوش‌حالییه‌ی پیتشان نه‌ده‌دا و شان به‌شانی ژنه‌که‌ی خوشی و شانازی ده‌رده‌بری. خه‌سوویشی، چ خوشی به‌و زاویای نه‌ده‌هات و له‌ قوولایی دل‌وه متمانه‌ی پی‌ی نه‌بوو. ته‌میش نه‌و هه‌سته‌ی وه‌دیار نه‌ده‌خست و خوشه‌ویستیه‌کی درۆینه‌ی ده‌رده‌بری. هه‌ردووکیان ده‌یانزانی کلاو ده‌نینه‌ سه‌ری یه‌کدی و ده‌یانزانی که جگه له‌ درۆ، چ رتگه‌چاره‌یه‌کی تریان له‌به‌رده‌مدا نییه.

جیترنی هه‌فتا و پینج سالیی خه‌سوو و په‌نجا و پینج سالیی زاوا، جیاوازی له‌گه‌ل سالانی پیتشودا هه‌بوو، خاوه‌ن گرینگیه‌کی زیاتر بوو. مه‌له‌ک نازهر ده‌خواست شتیک بکات که پراو‌بری نه‌و جیترنه‌ بیت. سه‌ره‌رای نه‌وه‌ی که هات و بات و می‌وانداری تیر و ته‌سه‌ل، ره‌نگه سه‌رنجی ده‌ر و دراوس‌ و کو‌میتیه‌ی گه‌ره‌ک راکیش‌ و سه‌رتیشه‌ بنیته‌وه، که چی می‌واندارییه‌که‌ی هه‌ر رتک‌خست. ته‌مه نه‌وو‌ه‌لین جار بوو کار قاییمی نه‌ده‌کرد. ناخه‌ر له‌دایک بوونی ته‌میر تاهوو، به‌بروای وی، رووداویکی گرینگ بوو. گرینگ بوو وه‌ک دۆزینه‌وه‌ی کیشوه‌ری ته‌مه‌ریکا، ده‌شی له‌وه گرینگ‌تریش بو‌بیت.

ته‌میر عه‌لی ویستبووی بی‌تی: "نا، تکا ده‌که‌م، مه‌حز بو‌ره‌زای خودا نه‌و می‌واندارییه

ویستبووی بیژی: "ئەم میواندارییە قۆزە دووبارە بەسە!" بەلام زوبانی خۆی گرتبوو. ئاخر مەلەک ئازەر ژنیکی بوو ناسک و زوو دلێ دەپەشا. کاتێکە عاجز دەبوو قەھر و توورەیی خۆی دەرنەدەپری. بەرەره کانیشی نەدەنواند، بەلکو زەرەخەنە دەهاتی، زەرەخەنە یەکی زۆرە ملی و سارد. دەکشایەوه و دوور دەکەوتەوه، وەکی کێویک لە سەهۆل. تۆلە دەسەندەوه و تۆلە سەندنەوه کەیشی هیتوو بێدەنگ بوو، لە ئەشکەنجە دانێکی چینی دەچوو. بێدەنگ دەبوو، برۆ باریکە کانی گرز دەکردن، بەوپەری ئەدەبەوه و ەلامی هەر هەموو پرسیارە کانی ئەمیر عەلی دەدایەوه و بەوپەری خۆنەویستی سەری قایل بوونی بۆ هەموو قسە و کارە کانی وی دەلەقاند. هەر وشە یەکی ئازیزی که لە سەرەتا یاخود کۆتایی رسته کانییدا بە کاری دەهیتنا، لە سەد جینیو خەرپتر و سوتی رۆ دەبرده دلێ ئەمیر عەلییەوه. مەلەک ئازەر بۆ هەر هەلومەرجێک، دەمامکیکی تاییەتی هەبوو، نەدەکرا مەزەندە بکریت که لەژێر ئەو دەمامکانەوه بیر لە چ دەکاتەوه و هەستی واقعیانی چۆناوچۆنییە. هەلبەت ناتوانی بگوتری که بەختەوه ریان بەدبەخت بوو. ئەمیر عەلی وای بەلاوه باشتەر بوو که ژنەکە، وەک هەموو ژنیکی سروشتی و ساخ، بکەوتتە هات و هاوار، قسە کانی بکا و مەسەلەکە لە هەمان شوێندا کۆتایی پێ بیت. بەلام مەلەک ئازەر، بۆ هەر رووداویک، دۆسیە یەکی دەکردەوه. دۆسیە کانی لەژێر زەمینە تارێک و پێچاوپێچە کانی زەینیدا ئارشیف دەکردن و دواتر، لە دەرفەتی گونجاو و بەپیتی پیتوست، دەری دەهیتان و سەرلەنوێ ناوەرۆکە کانیانی تاووتوی دەکردن. هیچ رووداویک یان تاوانیکی بیرنەدەچۆوه. هەموو شتیکی لە میشتکی ویدا، بەمیژوو و سەرچاوه و ورده کاریە کانییەوه یاداشت دەکران. ئەمیر عەلی فەرماوشکار بوو، تاقەتی بینە و بەردە و سەرئێشە ی نەبوو، لیکدا لیکدا زویر بوونە کانی بیر دەچوونەوه، ئەمەش یەکیک لەو گوناوه گورانە بوو که مەلەک ئازەر ئەوی لەسەر نەدەبەختی.

با بگەڕینەوه میوانداریتی یادی سالتۆژی لەدایک بوون. مامە گیان (مامی گەورە ی مەلەک ئازەر) سەر لەشکرێکی خانە نشین و تەنها بوو، زۆرینە ی هاوڕێکانی لە سەرەتای شوێرشدا لە دەست دابوو، حالی حازریش بۆ کات بەسەر بردن و فەرماوش کردنی غەمە کانی، چ کارێکی تری نەبوو جگە لە بۆ مائی ئەم و ئەو رۆیشتن. شیت و شەیدای میوانداری و عەروسی و بەرنامە گەلی تەرفیهی و قومار بوو. لە تەواوی بۆنە کانی خەتەنە و لەدایک بوون و خەتەنە سووراندان ئامادە و بەیانانی هەینی لە پیتی پێشەوه ی

چیا هەلزانێ تر، بەهەناسە برکیۆه بەچیا دا هەلده گزا. زستانان جلکی خلیسکیته ی سەر بەفری دەپۆشی - چاویلکە و کلاو و دەسکیش و پیتاوی تاییەتی - و لە چاخانه یەکی بناری چیا، لەژێر هەتاودا، جگەرە بەلیۆ دادەنیشتن. لە تاو ترسی هەلخلیسکان لەسەر عەرەه خلیسکە که زاتی رێرۆیشتنی نەبوو. دلێ خۆش بوو که لەوییه و لە چ پیتاویستییه کی کم نییه. ئاخر دەترسا که ئەوانی تر - جحیلترانی بەختەوه و بێ پەروا - وەلاوه ی بنین و حەوسەلە ی وییان نەبیت. هەر بەرەبەیان، تەلەفۆنی بۆ هەر هەموو ئەو کەسانە دەکرد که دەیناسین و بەسلاو و سەلەوات، بوونی خۆی وەبیران دەهیتنا یەوه. گەر بۆی دەرکەوتبا لە مائی ناسیاویک میوانداری بووه و ئەمیان بانگیشتن نەکردوو، ئەوا لە خەفەتا نەخۆش دەکەوت. هەزار جۆر بیر و خەیاالاتی ناچۆری بەمیشکدا دەهات و ئەوه ی بەپیلانیکی گەورە لە قەلەم دەدا. خۆ گەر بانگیشتیان کردبا، ئەوا دەخروشا و ئیدی نەیدەتوانی جلەوی چەنەبازییه بێ ئەندازەکە ی بگرت. هیتنە ی دەرست که ئیدی خۆی و خەلکانی تر، دلێان تیکەل دەهات. که رۆژی میوانداریتی دەهات، هەر لە سویای سالتحانەوه سەعاتی دەژمارد. هەر لە ئیوارەوه جلکە کانی بەتامادە کراوی دادەنان، پیتاوه کانی بۆیاخ دەکردن، سەد جار تەماشای سەعاتە گەورەکە ی قەد دیوارەکە و خۆی لە ئاوینە کەدا دەکرد. قژە رەنگ قورقوشمی و سمیلە بۆیاخ کراوه کە ی شانە دەکردن. شالێکی ئاوریشمی لە ملییه وه دەپیتچا و یەک سەعات زووتر لە میوانە کانی تر لەوی ئامادە دەبوو. گا لەخوت و خۆرای نیگەرەن و قورگی پر لەگریان دەبوو. فلیمگەلی سۆزداریی و شیعەرگەلی خەم وروژین دەیان خرۆشان و بەسەعات لە تەنیا ییدا دەکەوتە فرمیسک رشتن. گا نارەسەن و بوغزن دەبوو، ئیدی کۆنترۆلی بەسەر زوبانی خۆیدا نەدەما، قسە ی رەقی بەم و بەو دەگوت و خەلکەکە ی لە خۆی دەکرده دۆژمن. ئەو شەوه هەر بەراست، زوو تەشریفی هیتنا و خاوەن مأل لەو سەعاتە دا چاوه ریتی میوان نەبوو.

مەلەک ئازەر تازەکیی لەژێر دوش هاتبووه دەرەوه و جلکی مألەوه ی لەبەردا بوو. بۆلە یەکی کرد، لە دلێ خۆیدا جینیویکی بەم مامە مەزاحیمە بێ شعورە دا و بەپەلە کەوتە خۆی. بۆبیاخی شووه کە ی بۆ بەست. رەخنە ی لەو کراسە سادە یە گرت که لەبەری کردبوو. تکای لیکرد بیکۆرێ و ئامۆژگاری کرد که کام پانتۆل لە کامە چاکەت دیت.

مامە گیان ئەم برازیه ی خۆش نەدەویست و سالی لە جوولە ی رووناکییرانە و زەرەخەنە لە خۆباییه کە ی وی، دەکردەوه. بەوه شەوه، سینگی برده پیتشەوه و باسکە کانی کردەوه تا

بۆمباخه كەى بۆ بەستىت.

گوتى: "بووكەكەم، نازدارەكەم، بەقوربانىم، بىوورە زوو ھاتم. دەزانىت....." و ئىدى كەوتە پىياھەلدا نە درۆيىنە كانى. مەلەك ئازەر قەسە كانى پى بىرى. روخسارى بەساردىيەكى تەواو برده پىتەش. دەمى لە روخسارى چەورى مامە گىيان دوور خستەوہ و ھەواى ماچ كرد، دللى بەبۆنى تىزى قۆلۇنياكەى تىكەل ھات.

گوتى: "باشت كرد. سەفەتان ھىنا. پىلاوتان سەر چاوان."

ئەمىر عەلى، شەكەت و زورىر، لە دوورەوہ تەماشاي دەكرد. لە دللى خۆيدا بىرى كردهوہ كە دەبى لانى كەم، دە سەعاتى تر، بەرگەى ئەم بەيەكدا خوتىندە درۆيىنە و ئەم ميوانداریيە دەبەنگانەيە بگرى. خەو زۆرى بۆ ھىنا. باوتىشكەكەى قوتدايەوہ. قورگى پاك كردهوہ. گوتى لىسوو مەلەك ئازەر بانگى دەكات. زەردەخەنەيەكى بى ماناي ھاتى و بەرەو پىتەشازىيە كردنى مامە گىيان چوو.

ميوانەكانى دوايى برىتىيە بوون لە شەرىكەكانى كۆمپانىا و ژنەكانىيان. مامە گىيان عاشقى ژنى جوان بوو، پىش وەخت نوكتەى خۆش و قەسەگەلى زانستى بۆ ئامادە دەكردن. سەر لەشكرى خانەنشەن، حەزى بەوہ بوو، خۆى وەك پىياوتىكى مۆدېرن و بەئاگا لە رووداوكەلى زانستىيە رۆژ پىتەش بىدا و زانىبارىيەكانىشى لە گۆقارە بىيانىيەكان و رادىو بىيانىيەكان ھەلدەگۆزا. برىك شتىشى لە خۆوہ بەو قسانەوہ دەلكاندن و بەسەر ميوانەكاندا ساخى دەكردنەوہ. ئەو شەوہ برىارى دابوو لە بارەى وەدباركەوتنى ھەيڭگەلى ئاسمانىيەوہ نوتق بدات.

ھىچ كەس حەوسەلەى قەسەكردنى لە بارەى ھەسارە و ئەستىرانەوہ نەبوو. ئاخىر بابەتى رۆژ دادگايى كردنى پارىزگارى تاران و چارەنووسى كۆمپانىا بىناسازىيەكان بوو.

مامە گىيان ھەولتى دەدا بابەتى و تووتىژەكان بەلای ئاسمان و ھەسارەكاندا پاكىشى، بەلام تا زارى ھەلدەھىنايەوہ، كەسپىك قەسەكەى پى دەپرى و ئىدى پستەكەى بۆ تەواو نەدەكرا. كە شىويان ھىنا قەسەكان بەئاراستەيەكى تردا بران. ئەوانەى تازەكەى لە فەرەنگستانەوہ گەرپوونەوہ، دوا ھەواللى سىنەمايىيان بەوانى تر گەياند. بەرپىزىك جىتوى بەسىنەماى ئەمىرىكايى دا و بەرگرى لە سىنەماى دونىاي سىن كرد. خانەكان بەرەركانىيان نوواند. دايكى مەلەك ئازەر خوويەكى تايىبەتەيى ھەبوو. گوتى لە قسان نەدەگرت. بەلام كە دەگەيشتە دووايىن پستە، دەبىرسىيە: "كەنگى؟ لە كوئى؟" ئىدى دەبوو لەسەرەوہ دەست

پى بىكەنەوہ و سەرلەنوئى قەسە گوتراوہكان بلتەنەوہ. خەسووى بەرپىز، ھەمىدىس بەباشى گوتى دەگرت و لە نەفەرەكەى لايەوہ دەپرسى: "كام فىلم؟ سەبارەت بەچىي قەسەيان دەكرد؟" ئەو شەوہ لىكدا لىكدا پرسىارى دەكرد و ميوانەكانى ھەراسان كردبوو.

ئەمىر عەلى گوتى: "ھىچ. خەوت دىت؟" واىگوت و مەلەك ئازەر مۆرەيەكى لى كرد. بۆ ساتىك بى دەنگ و ئىدى مامەگىيان دەرەتەى قۆستەوہ و پرسىارى كرد: "ئەرى كەس فىلمى مېژووى پەيدا بوونى گەردوونى بىنيوہ؟" كەس نەى بىنيوو.

مامە گىيان گوتى: "كەواتە بفرەموون بۆتان بگىرەمەوہ!" ھىشتا نەكەوتىوہ گىرەنەوہى، كارەبا كوژايەوہ. ئەوہ باشترىن كات بوو بۆ ھىنانى كىكى لە دايك بوون. بەرداخى كەسپىك كەوت و شكا. ئەمىر عەلى ئەو ھەلەى قۆستەوہ و باوتىشكىكى زلى دا. خانمىك پىتەشازى كرد كە كىكى لە دايك بوون لەگەل سەمفۆنىيەى نوئى بىتەھۇندا بۆن. ھەمووان قايل بوون و پىكىيان لە سلاھەتى خانەخوئى ھەلدا. برىار بوو ئارام بگرن تا كارەبا دىتەوہ. كاك عەلى چىشت لىنەر خەبەرى ھىنا ئاويش براوہ. كەسپىك گىرەنەوہ دىزىك چۆتە سەر مالى دراوسپىكەيان و گۆشاو گۆش سەرى دوو ژن و پىياوتىكى برىوہ. مامە گىيان بەگوتى رادىران بۆ ھەواللى ناخۆش، ترس دايدەگرت. گوتى: "قەسەى وا مەكەن!" واىگوت و خانەكان بەئاھ و نالەى نزمەوہ قەسەكەى و بىيان سەلماند.

مەلەك ئازەر گوتى: "دونىاي دەرەوہ برىتىيە لە ئوقيانوسىك تارىكىيى. ئىمە لە نىوئەندى ئەو زەريا تارىكەدا - سوپاس بۆ خودا - لە دوورگەيەكى رووناكدا دانىشتووين و پەيوەندىمان بەوہ نىبە كە چ لە دەورەبەرمانا دەگوزەرى. ئىمە ھىشتا ھەر خۆمانىن!"

پىياوتىك گوتى: "ئىمە پىيمان وايە ھەر خۆمانىن، ئىمە، بەندە و ئىوہ و تەواوى ئەم ھاورى بەرپىزانە لە دەرەوہى گەردوونىن، لە دەرەوہ!" ئەم وشەيەى دوايى لە نىو ددانەكانىدا گوشى و وشەكە، وەك تفىك بۆ سەرەوہ، لەنىوان لىتوہكانىدا دەرپەرىيە دەرەوہ.

ئەمىر عەلى، كە پىيە چەپى سىر بىوو، جوولاند و ئاسوودە تر لەسەر كورسىيەكە دانىشت. دوو دەقىقە دواتر ھەستى كرد بنى پىيە چەپى دەپرژىتەوہ، چزە چزى دى و دەسووتى. ئەم پىيە نارەحەت بوو، باى كردبوو، گوشارى بۆ پىلاوہكانى دەبرد. ئەمىر عەلى، بەنىگەرانىيەوہ، كەمپىك كورسىيەكەى ھىنايە دواوہ و لە قەراخى مېزى نان خواردنەكە دوور كەوتەوہ.

مامە گىيان گوتى: "با مەزەندە كەين لە سەرەتاي خەلىقەتى دونىاداين. تارىكىي پەھا

پیتی چه پی ئەمیر عەلی لە ئەرزەکه دوور کەوتەوه و بەرز بۆوه و بەلای چەپ و راستدا لار بۆوه. ورده گوژمی به خۆی دەدا و چ وجوویەکی ئەری و نەرتی خاوەنە زەندەق چوووەکی خۆی نەدەزانی. نووکی ئەو پیتی، لە پیتاوه رەشە چەرمە کە یەوه، وەک لوولە ی دەمانچە یەکی حەوت تیر، لە ژێر مێزە کەوه، بەدوای نیتجیری دەست بژیری خۆیدا دەگهرا. ئەمیر عەلی، بە ترسەوه تەماشای دەستی خۆی کرد. بینی دەستە یاخییە کە ی ئارامە و لە جیگە ی خۆی جوولە ناکات. لەو بارە یەوه خە یالی ئاسوودە بوو، بەلام بەسەختیی نیگەرانی پای بوو. پاژنە ی پیتی دەخوورا و ختووکە ی دەدا. سەری پەنجە گەورە ی ژانی پیتا دەهات و دلی لەسەر خۆ دەچوو. هەرچەند هەولێ دەدا پیتی لەسەر عەردە کە دابین کات، بەلام هەمدیس ئەو ئەقلە موزیبە، ئەو ئەو بترە خۆ حەشارداوه، ئەمری بەسەر پایدا دەکرد و ئاشکرا نەبوو چ مەبەست و ئامانجیکی هەیه و چ گوڵمەزێکی لە بن سەردایە. مەلەک نازەر لەوسەری مێزە کە دانیشتبوو، قاچی شوووە کە ی لیتو دەور بوو. چ مەترسییە کە لەسەر نەبوو. بەلام دوو زەلامی تر - خەسووی بەرتزو مامە گیان - لە هەردوو لایەوه دانیشتبون و قاچیان لە ژێر مێزە کە دا زۆر لیبەوه دوور نەبوو. ئەمیر عەلی گێژ و وێژ و شیرزە، بەردۆنگییە کە کپ و هۆشیارییە کە غەریزییەوه، مەزەندە ی کرد شتی سەیر روو دەدا و بریاری دا هەرچی زووه و تا خەرپ نەقەوماوه، هەستی و بچیتە دەرهوه. دەستە نازاد و گوێ رایەلەکانی لەسەر دەسکی کورسییە کە دانا، نیوه هەستانیک هەستا و نیوه دانیشتنیک دانیشتەوه. پایەکی - پای چه پی - جوولە ی نەدەکرد و بەعەردە کەوه نووسابوو. هەرچەندیک زۆری لە خۆی کرد و هەولێ دا تا ئەو پایە جیگۆرکێ پین بکات، سوودی نەبوو. مەلەک نازەر لە تاریکیدا چاودیری وی دەکرد و ئەمیر عەلی وژە ی روانینی ئەوی لەسەر روخساری هەست پیتە کرد. کارەبا هاتەوه. کیتی لە دایکبونیان هینا و سیمفونیای نۆبی بیتەوقنیان ئامادە کرد. پای ئەمیر عەلی، وەک بلتیی بووبیتە بەرازیکی کتویی و هەراسان، پەنجەکانی بەفەرشە کە دەخووراندا.

مامە گیان گوتی: "دەبی لە بۆنە ی لە دایک بوونی ئینسان و لە دایکبوونی گەردووندا زەماوەند سازیدریت. "وایگوت و مەلەک نازەر یە کەمین پارچە کیتی لە دایکبوونی نایە دەفرە کە ی و بیبەوه.

پیتی چه پی ئەمیر عەلی، خۆبەخۆ، جوولە ی سەیر سەیری دەکرد. خۆی بۆ دوواوه کیشایەوه. بۆ ساتەوهختیک وچانیدا و پاشان، بەهەموو هیزی خۆی، خۆی کیشا

بەقۆزینگی پای سەرلەشکری خانەنشیندا. کەوچکی پر لە خامە لە دەستی مامە گیان بەربۆوه و هاواری لی هەستا. خەسوو لە جیگە کەیدا راپەری و مەلەک نازەر نیوه هەستانیک هەستا و میوانەکان هەموو بە یە کەوه کەوتنە قسان. بووه هات و بات. مامە گیان دەستی بەقۆزینگی پایەوه گرتبوو، دەینالاند. ئەمیر عەلی ئارەقە ی دەردابوو. هەنووکە چیی گوتبا؟ چۆناوچۆنی ئەم رووداوه خەمینە ی راقە کردبا؟ چۆناوچۆنی پاکانە ی لە خۆی کردبا؟ تەنھا یە ک رینگە چارە ی لە بەر دەمدا بوو: راکردن!

مامە گیان دانەوبیەوه و لە ژێر مێزە کە ی روانی. یە کتیک بەقۆزینگی پایدا کیشابوو. کت و بۆچی؟ پا و پووژە ناسکە کە ی خەسوو، لە ژێر مێزە کە دا سەرنجی وی راکیشا و یادەورییە کە دیرینی ئەقینداری، لە زەینیدا ژیا یەوه. دەرهنگی پانتۆلە کە ی بەرز کردەوه و قۆزینگی پای شیتلا. ئاخ پیتلە قە یە کە توندی خواردبوو. ئیسکەکانی لەو عومرە دا کلۆر بوون و ئەگەری شکانی ئیسکی پای زۆر بوو. ئاویان بۆ هینا. مەلەک نازەر بینی وا شوو کە ی بەپەلە لە ژووری میوان دەچیتە دەرهوه و ئیدی دلی دا کەوت. مامە گیان، بەچاوانتیک ئەبلەق، تەماشای دایکی مەلەک نازەری دەکرد. دیار بوو ئەو لقه لیدانە ی خستبوو ئەستۆ وی. بەلگە ی هەبوو، ئەم بەلگە یەش دەگهرا یەوه بۆ رابردوویە کە دوور، رایەل بوو بەقەر و زویر بوونیک عاشقانەوه، هینی سالانیک لەوهوبەر. وا ئەمشەو، لە شەوی ئاهەنگی حەفتا و پینج سالەیدا، ئەم قەهرە، ئەم برینە دیرینە ساپژ نەبووه (خایەلە گەلی مامە گیان) هاتبۆوه سوێ و ئەو پیتلە قە خۆ کردە، ئامازە یە ک بوو بۆ عبشقیکی شاراوه و مانایە کە بەسوێ و دلرفین، لەودیبووه شاردرابوووه.

سەرلەشکری بریندار، لە میانە ی نالە نال و دەرپرینی نازاردا، بەروانینیک خومار و سوپاسگوزارییەوه لە دایکی مەلەک نازەری دەنۆری و بەو روانینە، پیتی دەگوت کە ئەم پیتلە قە یە بۆ وی، لە هەر جۆرە نەوازشیک شیرینتر بووه. تەنانەت، لە ژێر لیتووه، بەجۆرێک کە دایکی مەلەک نازەر گوتی لیبی، بەدەنگیک شاعیرانە گوتی: "گەرچی پیرم، دە تۆ لە شەویکی تاریکدا لە ئامیزم بگره..."

باقی شیعەرە کە ی لە بییر نەبوو. هەناسە ی هەلکیشا، پیکەنی، پیکەنینیک ئاوتتە بەخەفەت و ئەفسوس. کەسێک دەستی نایە سەر شانی و ئیدی ئەو میهەربانییە چاوهروان نەکراوه، مامە گیانی خستە کۆلی گریان. روخساری بەو دەستە پیاوانە یەوه لکاند و کۆلی گریانی بەر بوو.

ئەم پیکەنینە و ئەو گریانە لە میوانەکانی گە یاند کە سەرلەشکری بەرتزو، بیگومان،

به هۆی شوپش و جهنگ و له سیداره دانی ژماره یهك له هاوړیكانییوه، دوو چاری قهیرانی رۆحیی بووه و ئه و روانینه خومار و وت و ویره شاعیرانه یه، له هه لومه رجه دا، به ناشكرا ئاماژه بۆ دتیوانه یی هه نوکه یی وی دهكات و ده توانی به سانایی خو بگه یه نریتنه ئه و ئاكامه ی که مه سه له ی پیله قه ی ژیر میزه که، پیداو یستیه کی دهرونی بووه بۆ سه رنج پراکیشان و خو شه و یستی ئه وانی تر. به پزیتیک که له رابردوی مامه گیان ئاگادار و هندی نهینی ئه وی ده زانی، زه رده خه نه یه کی ماناداری هاتی و خانگی جحیل، به خه فته و مه خابنه وه، له ژیر لیوه وه گوتی، پیره کان وه ک منالیان لیدی. وایگوت و سه ری راوه شاندا.

مامه گیانیان له سه ر میزه که به رز کرده وه. چوونه ژیر بالی. به مه زنده ی میوانه کان مامه گیان به هه وانته، ده شه لی و خوی دهنواند، بۆ ژووری پیشواز بیان برد و له سه ر قه نه فه یه کی پان و پۆر دایاننا. مامه گیان هه ناسه یه کی قوول و ئاسوده ی هه لمرت. ئاوری دایه وه، سه رنجیکی عاشقانه ی دایه دایکی مه له ک نازه ر. ماچیکی چکوله ی به سه ر په نجه کانی بۆ هه لدا و چاوه فرمیسک تیزاوه کانی لیکنا.

مه له ک نازه ر، خه رامان خه رامان چوو بۆ لای شووه که ی و هه والی پیدا که مامی گیلۆکه ی شیرازه ی حه واسی تیک چووه و شتی ناماقوول ده کات. پیده که نی. چاوه له دایکی داده گری. ماچی بۆ هه لده داو له ژیر لیوه وه شیعرگه لی عیشق بازانه ی به سه را ده خو نیتنه وه. دیاره که چ پیله قه یه ک له میانا نه بووه و مه به ستی مامه گیان، مامه گیانی کلۆل، له راستیدا سه رنج پراکیشان و مه حبه تی خه لکانی تر بووه. ته وای شه و ده بو یست قسان بکات، خوی بنوین، که چی میوانه کان چ گرینگه گیان نه داوه ته خوی و قسه کانی. هه ی داماو، به لām شتیک هه یه هیشتا نادیار و جیی گومانه. ئه گه ر چ پیله قه یه ک له میانا نه بی، ئه دی بۆچی قۆزینگی پای سوور بۆته وه و په نماوه؟ ئاخه مه له ک نازه ر هیند ژینگی بی هه ست نه بوو. به چاوی خوی بیی بووی که قۆزینگی پای مامه گیان ئاوساو و شین هه لگه راوه.

ئه میر عه لی ئاره قه ی دهردا. سوور بۆوه و ئه و سوور بوونه وه یه شی له چاوی په یجۆری ژنه که ی، نادیار نه مایه وه. گوتی: "نازانم. به لی. راست ده که یه ت. مامه گیانی داماو!" وای گوت و سه ری بادا، ته کانیکی بی مانای دا و به هه وانته پیکه نی. پیکه نیکی بی مانا تر، به ده میکی زۆر کراوه وه. سه ری وه رگپرا. پشتی له ژنه که ی کرد، پشت سه ری خوراند و بی پیشه کیی ئاماژه ی بۆ درزه ورده کانی قه د دیواره که کرد و گوتی پینو یسته له

نیزیکترین دهر فه تدا ماله که بۆ باخ بکرتنه وه. ئاخه مه له ک نازه ر له وه زیره کتر بوو کلای له سه ر بنریت. ئه گه ر نه یوستی مه سه له که گه وه بی و پیی باشتر نه بووی که بابه ته که له هه مان شوینی خۆدا له چال نریت، به لگه ی هه بوو. ئاخه نه یده ویست میوانه کان سه ر له ورده کارییه کانی ئه و چیرۆکه (که خویشی نه یده زانی چیه) دهر بینن. به لām بریاری دا دواتر، له کاتی خۆدا، مه سه له که تاوو توی کات.

ئه میر عه لی، له رزۆک و رهنگ په ربو، بۆ ژووری میوان گه رایه وه و هۆی بز بوونی خوی، به چهنده رسته یه کی سوواو راقه کرد. جگه ره یه کی هه لگرت، له نیو په نجه کانیدا هیشتییه وه، نایه لا لیوی، به دوا ی شقارته دا گه را و وازی له کیشانی هینا. جگه ره که ی له سه ر میزه که دانایه وه. چوو بۆ مویه ق و دهرگای یه خچاله که ی کرده وه. نه یده زانی به دوا ی چیدا ده گه ری و ئه و جا دهرگای فریزه ره که ی کرده وه. کاک عه لی چیشته لیته ر ته ماشای ده کرد. تووریکی هه لگرت و به حیره وه که وه ته داخرماندی. دهرگای یه خچاله که ی داخست. گه رایه وه. چوو بۆ ده ستشۆری. له ئاوینه که دا ته ماشای خوی کرد. نو قورچیکی توندی له سه ر رانی گرت و به مشت به قۆزینگی پای خۆدا مالی. پای خوی بوو نازاری دا، جوولاندی، هه لیبری، هینایه وه سه ر عه رد، ئه مر و نه ی به سه ردا کرد، چ عه یب و نو قسانیی نه بوو. پا گوی رایه له هه میشه یه که ی خوی بوو.

کیکی له دایکبوونیان که رت کرد و خواردیان. به شی سه ر له شکری به خته وه ریشیان دا و له به رئه وه ی که س گوتی له سه مفونیای بیته ژن رانه گرتبوو، بریار درا له بیده نگیدا گوتی بۆ رادیرن و ئیتر پاشان پرۆن.

پا شیته که ی ئه میر عه لی بیده ننگ و ئارام بوو. له بری ئه وه، دلی توند لیبی ده دا، تیکه ل پیکه لییه کی سه ر له جه سته یدا پیچی ده خوارد. ده یزانی که مه له ک نازه ر لیبی ناگه ری و قیره سیچمانه تر، له بیر تیژی و ناقلییه وه، موو به موو، ده که ویتته دوا ی رووداوه که. ده شی باشتر باستییه که ی بۆ گپرا بایه ته وه و یارمه تی لی خواستبا. دانی پیدا نابا که جه سته ی شیت بووه و مه خلوقیکی نه بینرا و، رۆحیکی ئه هریمه نانه رۆچۆته ناو جه سته یه وه. نا، که س باوه ری بی ناکات. ده لپن حه پ و حۆل بووه ئیتر ئا پرووی ده چیت. ده بی ئارام بگیری و به شتیه یه کی کاتیی به ردیک له سه ر ئه و رووداوه دانریت.

قۆزینگه به خته وه ره که ی مامه گیان هه ر به راستیی ده ئیشا، به لām ئیشانیکی شیرین و عاشقانه. ماله که ی له سه ری کۆلان بوو. ئه میر عه لی گوتی ده یگه یه نی و مه له ک نازه ریش سه رنجیکی تاییه تی، تژی به دردۆنگی و خانه گومانیی له شووه که ی دا. ویستی پیی

بالتی نا، بهلام زوبانی خوی گرت. ویستی بالتی منیش دیم و کهچی هیچی نهگوت. ههنوکه له هیچ شتییک دلنیا نهبوو. دهبوو نارام بگری و وهک ههمیشه ئاقل و نارام بیت.

مامه گیان، نیوه مهست، شاد و خوشنوود و بهشهله شهل، خوی ههلواسیبوو بهباسکی ئەمیر عهلیدا و لهژیر لیتوهوه ورته ورتی بوو. ههزی بوو له بارهی ئاوری عیشقی دیرینییهوه، که ههمدیس کلپهه سهندبووهوه، قسانی بۆ بکات. بهلام رووی نهدههات. یهک دوو نامازهی ژیر بهژیری بۆ داستانی لهیلا و مهجنوون و رۆمیو جولیت دا و ههناسیهکی ههلکیشا. یهک دوو جاریکیش بۆی وهستا و دهستی هیتا بهقۆزینگی پایدا و نالهیهکی ئاویتته بهپیکهینیی بۆ کرد.

ههسهسهکهی شهوان فیکهه کیشا و مامه گیانی له دونیای خوی دهرهینا. دهستی ئەمیر عهلی گۆشی و قایل و بهختهوهر، خوی بهمالدا کردهوه.

ههسهسهکهه سلاوی کرد. راوهستا و چاوهرپتی بهخشیش بوو. ئەمیر عهلی گوتی جزدانهکهی پتی نییه و ئیدی زهردهخهنه فراوانهکهی کابرای ههسهسه رهوییهوه.

گوتی: "ئیمه خزمهتکاری ئەنگۆین. بهلام دهنگی ههمان چهوری و نهرمی چرکهیهک لهوهوبهری نهبوو.

گلۆیهکان کوژابوونهوه و بهژوور دهراگی یهک دوو مالهوه پهچهمی تازیه ههلواسرابوو. دهرهوهی مال دونیایهکی دی بوو. چ کهسییک له میژووی له دایکبوونی ئەو و ههسووی وهتاگا نهبوو، چ کهسییک بهبۆنهه هاتنه دونیای ئەوهوه ئاههنگی نهدهگیرا. پیاویک له سهربان، سهرقالی داپۆشین و ههشاردانی سینی سهتهلايتهکهی بوو. که ئەوی بینی هاته ئەم لاوه و له تاریکیدا دیار نهما. ترۆمبیلی کۆمیتته لهویته تیهپهری. بهتوندی ئیستوی گرت. پاسدارهکان تهماشای ئەمیان کرد، هیچیان نهگوت. رۆیشتن. پیاویک له بهردهم مالهکهیدا پیاسهه دهکرد. لپی پرسی سهعات چهندی ریکه. دوو سهعات له نیوهشهو لایدابوو. پیاوهکه شلهژاو و پهشوکاو. پتوبستی بهوه بوو لهگهڵ کهسیکدا بناختی.

گوتی: "ئهری ئیوه منالتان ههیه؟"

ئەمیر عهلی سهری لهقاند و بیری له کورهکانی کردهوه که له ههندهران بوون. دلای بۆبان تهنگ بوو.

پیاوی شلهژاو گوتی: "خۆش بهحالتان. من کچ و کورپیکم ههن. ههموو شهویک تا درهنگانی له کۆلان دیم و دهچم تا له میوانیی دهگهپینهوه. ئاختر ناتوانم له مالهوه زیندانییان کهم. دهترسم پتوه بن و قامچی بخۆن."

ئەمیر عهلی بهخوی گوت: "من پیاویکی بهختهوهرم و پتوبسته قهدری ژبانی ئاسووده و خۆشگوزهرانی خۆم بزنام." وایگوت و میوانداریتی دوور و درپژی ئەو شهوه، میزگهلی پر له جوهره خواردنی خۆش، کهوچک و چهنگالی زیو، پهراخی کریستال، کاسه و قاپی دیرین، تهپلهکی گرانبهههه جگهره، کلیم و فهرشه دهگهمن، تابلوگهله و پهرددی مهخمهله هاتنهوه پیش چاوی و ئیدی دلای گیرا. قورسایه ههر ههموو ئەو شتانهه له سههر جهستهه ههست پتی دهکرد. بینی بهشیتوهیهکی سهیر ماندووه و نایهوی بگهپتتهوه. لهو کۆلانه تاریکه نیوه گلانه، لهم شاره پر قسه و قهرهبالخ و لهنیو ئەم بورجه خشتیانهدا، لهم دونیای سلاو و سهلهوات و جهنگهه شوتینیکی نییه و له پهراویزی رووداوهکانا ژبان دهگوزهرینیت. رایهله نهبوو بهچ شتییکهوه و چ کهسییک پیروزیایی له بوون و نهبوونی نهدهکرد.

ئەو شهوه و شهوانی تر، ژن و میتر، بهپیدههنگیی و پشت لهیهک نوستن و ههویان لی نهکهوت. ههر دووکیان بیریان له یهک روودا و دهکردهوه و ئەو (رووداو) هه، رووداویکی تیکهله پیکهله بوو وهک سیبهریکی سهراو - سرک و ئینسان دهستی نهیدهگهیشتی. نهیاندهرانی له کوتیه دهست پتی بکهن و چ بلین. ههر بهراست پتیان باشت بوو، قسانی لهبارهوه نهکن. بهلام ههریهکهیان، له تهنیاییدا، بهرووداوهکهه دهچۆوه، له شهویکهوه بۆ شهویکی تر دهرویشتن، لیروه بۆ ئەوی دهرویشتن، لهم قسهوه بۆ ئەو قسه و ئیدی دهگهییه بن بهست. مهلهک ئازهر سهرنجی دهههه رووداوی دوورتر، له سههرهتای ئاشنابوونیانهوه دهستی پیدهکرد، دههاته پیش، وچانیکی له سهراکۆکییه چکۆلهکان، بهدحالیی بوونه هاکهزاییهکان، عاجز بوون و ئاشت بوونهوه له یاد چوههکان دههه و ئەوسا قههپری دهکردن. ههمدیس دهگهراپهوه، رووداویکی دهکردهوه، راقه و شیتتهلی دهکرد، مهزندهگهلیکی دهکرد، دهگهیشته ئەنجامگهلی ههله و ئیدی بهچ شوتیک نهدهگهیشتن. ئەمیر عهلی، له ترسی لی پیچانهوه و داننان بهگوناها (ئهدی کام گوناها؟)، تا ئەو شوتینهه که دهلوا، بهههزار و یهک بیانو، خوی له ژنهکهه دوور دهخستهوه. دهیزانی که رووداوهکهه ئەو شهوه چ پهیوهندییهکی بهژنهکهیهوه نییه. له چۆنی و بۆچییهکانی ئەوه

نه ده گه یشته و نه دیده ویست بیبری لی بکاته وه، چونکه دلنیا بو هر راقه یهک له و باره به وه بو خوی، یان بو ژنه که یه بهینیتته وه، راقه یه کی ساکار و بی کۆله گه یه. زه من نهینیی وده رخره ری روودا و گه له چاوه پروان نه کراوه کانه، روودا و گه لی به پروالته نادیار و له تیگه یشته نه هاتوو، ئەمیر عه لی وای به باشتر ده زانی نارام بگری تا شته کان ره وتی ناسایی خو بان وهرده گرنه وه و هوکاری ئەم به زمه ی بو ناشکرا ده بیت. مه له ک تازه، به پیچه وانه وه، ناآرام و تووره و له مانای خو دووره پهریز گرتی پی هه لچه قیتانه و کاره سه بر و سه مه ره کانی وی نه ده گه یشته. بیده نگیی دیوارکی نه ببنراوی له نیوانیاندا رو نا بوو، قسه و زهرده خه نه کانیا ن درویننه و ده سکرد ببوون. هه ردووکیان ترسیان له روودانی کاره ساتیکی دلته زین لی نیشته بوو، نه یاننده ویست په رده له سه ر واقعییه تیکی تالی هه لمانن. هه ردووکیان، به شه رمیکی شاراوه وه، مه و دایان له یه کتر ده گرت و زاتی ده برینی خایله گه لی په شتو و دردو نگییه نادیاره کانی خو بان نه بوو. نه یاننده ویست باوه ری به وه بیتن به وه ی که رووداویکی نااسایی دزه ی کردو ته نیو ژبانی بی روودا و ماقولیانه وه. قسه یان له باره به وه نه ده کرد و ئەم قسه نه کردنه ش، وه ک برینیکی بزوز، له نیو جه سته و رو حیاندا ده سووراپه وه و عه زایی ده دان. هه رکامیان چاوه ری بوو تا ئە ویتریان ده سپیشخه ری بکا و بکه ویتته راقه کردن، ئاخه ئە و ئە ویتره، له هه ژمه ت غروور، یان له رووی ترسنوکییه وه، ده سپیشخه ری نه ده کرد.

مه له ک تازه پیتشبینیی ده کرد شووه که ی، وه ک منالیکی هه ستیار، سه ری قسان دامه زرتینی و گرفتارییه کانی خو ی بو باس کا و وه ک هه میشه، داوای رانومیی و یارمه تی لی بکات. به لام له و په ری سه رسوورماندا، ده بیینی و ئەمیر عه لی به قیرسیچمه یی منالیکی لاسار و بزبو، بابه ته که ده شاریتته وه و قسه ی دلی بو ناهینیتته سه ر زوبان. مه زنده ی ئە وه ی که ئەمیر عه لی قسه یه کی لی بشاریتته وه و نهینیه کی له دلدا هه بیت، ئە وه ی هه راسان ده کرد. ئاخه چون ده بوو؟ ئە دی مه گه ر تا ماوه یه ک له مه و به ر گیانیک نه بوون له دوو جه سته دا؟ بیده نگییه که ی ئەمیر عه لی شایانی به خشین نه بوو، شتیک بوو تیگه یشته لپی مه حال بوو. هه سته ده کرد سووکایه تی پی کراوه. پی و ابوو ئەمیر عه لی به سه رپوش دانان له سه ر نازار و گرفتارییه کانی، سووکایه تی پی ده کات. ئاخه ده ره وه و ناوه وه ی ئەم پیاوه هی ئە و بوون، هه قی ئە وه ی نه بوو چ شتیکی لی بشاریتته وه. تا ئە و روژه شتی وای لی نه وه شابوه وه. هه رگیز.

بی خه ویی ببوه عه زابیکی نو ی و نااشنای ئەمیر عه لی. هه ر که چاوانی لیکده نان، ئیدی میشکی ده که وته کار و وینه گه لی شپه زه له و دیو پیتلوه لیکنراوه کانیه وه وه دیار ده که وتن. لیکدا لیکدا له ده ست و پای خو ی ده نو ری و وریای ناماده گیی جه سته ی بوو. ده ستیک که تا ماوه به ک له وه به ر وه ک دایکیکی میه ره بان، قژی بو شان ده کرد، خو اردنی ده نایه ده می، قوچیه ی کراسه که ی بو داده خست، ده بشوشت و قهیتانی پیتلوه کانی بو گری ده دا، ده ستیک که ده بنوسی، که نه وازشی ده کرد و ناماده له خزمه تیدا راوه ستابوو، کو توپر، به به لگه یه کی نادیار، ببوه دوژمنیکی موزیر و له لایه ن که سیکی تره وه، که سیکی نه ناسیا و نه ببنراوه وه، ئە مری پیده کرد و خودا ده یزانی ده بو یست چ په نگیکی پی بدات. بو ی هه بوو هه زار جوژ تشت رو ویده ن. ئاخه چ بکات ئە گه ر ئە و ده سته بی ئە وه ی ئە م بیه وی یان تیبگات، قورگی ناسکی مه له ک تازه ر بگوشی و بیخنکینی؟ ئە دی چ بکات گه ر ئە و ده سته گولدانی کانزایی سه ر میزه که هه لگری و بیکیشی به سه ری مه له ک تازه ردا؟ یان چ بکا گه ر ئە و ده سته به چه قوکه ی مویه ق بکه ویتته گیانی و سه ری بریت؟ عه زاب و خه فه ت و شه رمه زاری له ولاره بووه سته ی، ئە دی چون بو خه لکانی تری راقه بکات؟ ده لیت ده سته کانم له ژتیر فه رماندا نه بوون و میشکم فه رمانی له که سیکی تره وه وهرگرتوه؟ هیچ که س باوه ری پی ناکات. گونا هه که ی دیار و سزاکه شی روژن. له سیداره دان یان خه سته خانه. به ئە گه ری زو ریش له سیداره دانه، به سلنگیکی قورسه وه له به رده م مالی خو باندا هه لده واسریت. شه و تا به یانی له گه ل ئە م وه هه مه دردو نگیی وروژتینانه دا ده جه نگی و له ژتیر چه رچه فه که یدا بی خه و، هه راسان و شه که ت که له که ی ده گو ری. گومانی تیدا نه بوو که هیچ کام له و ئە گه رانه روونادات، مه حال بوو. ئاخه ئەمیر عه لی خاوه ن رو حیکی هه ستیار و ناسک و دلکی گه وره و میه ره بان بوو. به لام، له دوا ی رووداوه که ی ئە و شه وه وه، ئیدی چ متمانه یه کی به و روچه هه ستیار و دلّه میه ره بان ی نه مابوو. شه وانه، ده سته کانی ده خستنه ژتیر جه سته به وه و به چکۆله ترین جووله له خه و پاده په ری. شه ویک، دوو شه و، دوو هه فته، دوو مانگ - ئاخه ده بوو تا که نگی درتزه به و وه زعه بدات؟ ئاقلیتنه ترین کار ئە وه بوو بو ماوه یه کی کورت له مه له ک تازه ر دوور که ویتته وه و له ژووریکی جیا وازدا بخه ویت. له ژووری کوره کان، یان له ژووری میوان. جیا وازی نییه، له هه ر جیه یه ک. مه له ک تازه ر گوپی بو پیتش نیازی سه بری شووه که ی رادیرا و وای بیبری کرده وه که به باشیی گوپی لی نه بووه یان لپی حالیی نه بووه. پیتکه نی. ده ستیکی میه ره بانانه ی هینا به گونای ویدا و قوچیه ی کراوه ی کراسه که ی داخست.

کراسیتیکی ئوتوو کراو و پاک و تممیز. ئەمیر عەلی رەنگی شینی لی دەهات. ئەم هەر خۆی کراسه‌کانی شووه‌که‌ی هەڵدەپژاردن، هەروەها پیتاوه‌کانیشی. ئەمیر عەلی، شەرمەزار، چاوانی بری بووه‌ عەرده‌که، قسه‌که‌ی دووباره‌ کردووه‌ (به‌ لاله‌ پەتە و کۆکه‌ کۆک و رسته‌گەلی ناتەواو) گوتی، ئەو کاره‌ به‌ پاساوێک که‌ به‌ راستی ناتوانی بگوتریت، له‌ به‌رژوه‌ندی هەردوو لایاندايه. نه‌یده‌توانی له‌ وەنده‌ زیاتر بپێژێ، چونکه‌ قسه‌کانی هی گوتن نه‌بوون.

"له‌ به‌رژوه‌ندی هەردوو؟ کام دوو؟ مه‌گەر مه‌سه‌له‌که‌ لێک جوئ بوونه‌وه‌ی من و تۆیه‌؟" ئەمیر عەلی توانای پراڤه‌کردنی نه‌بوو. قسه‌که‌ی دووباره‌ کردووه‌ و ئەو سێ دوا وشه‌یه‌ی (له‌ به‌رژوه‌ندی هەردوو) به‌جۆریک گوت که‌ ئیدی شتیکی بۆ قسه‌کردن و باس و خواس نه‌هێشته‌وه‌. مه‌له‌ک نازەر مرد و زیندوو بۆوه. سه‌ری له‌ گێژوه‌وه‌ چوو، هەزار جۆر فیکر و خه‌یالی بۆ هات. هه‌ریه‌کیک له‌ ژووریکی جوودادا؟ یه‌کێ له‌ سه‌ره‌وه‌ و ئەویتر له‌ خواره‌وه‌؟ ئاخ‌ر بیست ساڵ بوو ئەو دووانه‌ وه‌کی دوو جمکی پیکه‌وه‌ لکاو، له‌ پال یه‌ک‌یدا دهنووستن، پیکه‌وه‌ لکابوون و جوئ کردنه‌وه‌یان سانا نه‌بوو. ئەوه‌ نه‌شته‌رگه‌ری ده‌ویست و ئەو جوئ کردنه‌وه‌یه‌ش تشتیکی به‌سوئ بوو. بۆ هه‌ردووکیان به‌سوئ بوو (بۆ ئەمیر عەلی که‌متر). شتیکی له‌وجۆره‌ مه‌حالی بوو، مه‌گەر یه‌کیک له‌و دووانه‌ مردبان. مه‌حالی بوو. ئەوسا هه‌واله‌که‌ به‌گوئی ئەم و ئەو ده‌گه‌ییشت، خه‌لکیی چیبان ده‌گوت؟ ده‌که‌وته‌ سه‌ر زوبانی خه‌لکیی که‌ له‌یه‌کتر زویر بوون، نینایان تیکچوو، ئەوسا ده‌نکه‌ نيسکیک ده‌کریته‌ شاخێک، هه‌کایه‌تی ژیانبان ده‌که‌وتیه‌ سه‌ر زاری خه‌لکیی و ئابروویان ده‌چیت. نه‌خێر. هه‌رگیز. تشتی و نابیت، قه‌بوئی ناکات.

ئەمیر عەلی له‌گه‌ڵ خۆیدا ده‌جەنگی، حەقی به‌ ژنه‌که‌ی دها و خه‌فه‌تیکی ئاویته‌ به‌شه‌رم له‌سه‌ر دلێ که‌له‌که‌ ده‌بوو. مه‌له‌ک نازەر گوتی: ئەم جۆره‌ جوئ بوونه‌وه‌یه‌ - نوسن له‌ ژووری جیاوازا- سه‌ره‌تای دوورکه‌وتنه‌وه‌یه‌کی واقیعییه‌. نمونه‌ی فلان و فلان و فیساری هینایه‌وه‌ - ژن و میترده‌گه‌ لێک که‌ رێک که‌وتبوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی له‌ ژووری جیاوازا و بنوون و ئیدی کاریان به‌ته‌لاق و به‌ده‌ختی گه‌یشتبوو. سێیه‌مین فلانیی نمونه‌یه‌کی خه‌راپ بوو، چونکه‌ پیاوه‌که‌ نه‌ک هه‌ر به‌ده‌خت ببوو، به‌لکو کاله‌کی به‌ئەژنوی خۆی ده‌شکاند، ئاخ‌ر خانم شوویه‌کی جحیلتر له‌ خۆی دۆزبۆوه‌ که‌ نه‌یده‌پرخاند و شه‌وانه‌ له‌ ته‌نگه‌ی دلێ ویدا دهنوست.

ئەمیر عەلی راستگۆبانە، به‌خایله‌گه‌لی بی بناغه‌ی ژنه‌که‌ی پیکه‌نی. مه‌له‌ک نازەری له‌ نیتوان باسکه‌کانیدا گرت و به‌سینگی خۆیه‌وه‌ گوسی. خه‌ریک بوو ته‌سلیم ببێ، خه‌ریک بوو بلتی: "زۆر باشه، قه‌بولمه‌!" به‌لام کاتێ چاوی به‌مقه‌ستی خه‌یاتیه‌که‌ی سه‌ر میژه‌که‌ که‌وت، دلێ داخوړیا. هه‌مدیس هه‌مان تاس و هه‌مان حه‌مام، هه‌مان وړپنه‌ و هه‌مان ترس. "ئه‌گەر مقه‌سته‌که‌ هه‌لگرم و... "نا. نا. ده‌بی دوور که‌ومه‌وه. چ رینگه‌چاره‌یه‌کی تر نییه‌. ده‌بوو دانیشی. فیکره‌کانی گردکاته‌وه‌ و هۆکاری ئەم نه‌خۆشیه‌، ئەم بی سه‌روبه‌رییه‌، ئەم شیتیتیه‌ کوتوپره‌، ئەم شیتیتیه‌ ناکاوه‌ تپینگات. شیتیتیه‌ک که‌ له‌ جه‌سته‌یدا بوو، له‌ ئیسکه‌کانیدا، له‌ پیکه‌اته‌ی کیمیایی خۆینه‌که‌یدا. مه‌له‌ک نازەری له‌سه‌ر رینگه‌ی خۆی لادا و بی ئەوه‌ی چاوه‌رپتی درێژه‌ پیدانی باس و قسه‌ی تر بیت، بیجامه‌ و سۆله‌کانی هه‌لگرتن و بۆ ئەو ژووره‌ گه‌وره‌ و پان و پۆره‌ی که‌ بۆ میوانان ئاماده‌ کرابوو، چوو. ئەوی ژووریکی رووناک بوو به‌په‌رده‌ی ناسکی تۆرییه‌وه‌، چۆل له‌ ئەشیاو عه‌تیقه‌جات و تابلۆ و ئاوینه‌ و چل چرا.

یه‌که‌مین شه‌و بۆ هه‌ردووکیان دژوار بوو. ئەمیر عەلی دوا ته‌پاوتلی یه‌ک له‌ دوا یه‌ک و هه‌ست کردن به‌گوناھ و ته‌نیایی، خه‌و بردیه‌وه‌. حەزی له‌ هه‌وای فیتکی ژووره‌که‌ و هه‌ستی به‌ئارامیی ده‌کرد که‌ ده‌روبه‌ری خۆی چۆل ده‌بینی. له‌م ژووره‌دا، ته‌نها له‌م ژووره‌دا، گیایه‌کیان له‌ تاقي په‌نجه‌ره‌که‌دا داناوو که‌ زیندوو بوو. (ئاخ‌ر مه‌له‌ک نازەر به‌بۆنی گیا ئەله‌رژیی هه‌بوو، له‌به‌ر ئەوه‌ هه‌موو گۆله‌کانی نیو ئینجانەکان ده‌سکرد بوون). ته‌خته‌نوینی ئەو ژووره‌ش گه‌وره‌ و پان و پۆر و ده‌کرا به‌ئاسوده‌یی ده‌ست و قاچی له‌سه‌ر راکیشری و بای بالی خۆی تیدا بدریت، دووه‌مین شه‌و گلۆبی پال ته‌خته‌نوینه‌که‌ی داگیرسان و کتیبی خۆینه‌وه‌. په‌رده‌کانی لادا. خولخۆکه‌ ته‌خته‌بیه‌کانی کردنه‌وه‌ و له‌گه‌ڵ تریفه‌ی چری مانگدا نوست و پێچه‌وانه‌ی هه‌میشه‌ که‌ پیاویک بوو له‌گه‌ڵ شه‌به‌قدا خه‌به‌ری ده‌بۆوه‌، تا دره‌نگانێ له‌سه‌ر سیه‌مه‌که‌ی مایه‌وه‌.

مه‌له‌ک نازەر گینگلی دها. چه‌رچه‌فه‌که‌ی له‌سه‌ر خۆی لاده‌برد و سه‌رینه‌که‌ی به‌م لا و لادا ده‌گۆزی. گه‌رما و سه‌رمای بوو. پیتی وابوو برسیه‌تی. ده‌چوو به‌ره‌و لای یه‌خچاله‌که‌ و که‌وچک که‌وچک هه‌نگوین یان مره‌بای توی فه‌ره‌نگیی ده‌خوارد. سوراخی ئاوه‌که‌ی هه‌لده‌گرت و له‌سه‌ر یه‌ک، دوو سێ په‌رداخ ئاوی ده‌خواردوه‌. بای ده‌کرد و دلێ کزه‌ی توش ده‌بوو. ده‌گه‌راپه‌وه‌ بۆ ژووره‌که‌ی و له‌سه‌ر لیواری ته‌خته‌نوینه‌که‌ی پال ده‌که‌وته‌وه‌.

چهرچه فه که ی به روخساریدا ددها، ههولئی ددها بنویت به لآم خهوی لی نه ده که وت. ئیدی گینگل دان و ته پاو تل هه تا شه به ق.

شه و یکیان ههستا و به پیتی به پیتلیکانه کاندای چوره سه ری. دلئی وه خورپه که وتیبوو، هه ناسه ی له خو پیری و له وودیو ده رگای ژووره که ی ئه میر عه لیه وه پاره ستا. دهستی نایه سه ر دهسکی ده رگاکه و هه روا مایه وه. هزی ده کرد به یه ک مشت ده رگاکه بخاته سه ر پشت و وه ژوور که ویت، سه ر بنیتته ژیر چهرچه فه که ی ئه میر عه لیه وه و خو ی پتوه بلکیتنی. هیند جهسته ی به جهسته یه وه بلکیتنی که ناچاری دان پیا نانی کات، بیر پتیکی حیسابی بوو. که چی غیره تی نه کرد ده رگاکه بکاته وه، غرووری مؤله تی نه ددها. ئاخر ئه م زویر بیوو، نه یده ویست خو ی چکۆله بکاته وه. چاوه ری بوو ئه میر عه لی، سه ر شوړ و ژتیوان بگه رپتته وه، نازی بکیشنی، بکه ویت به سه ر دهست و پایدا و داوای لیبووردنی لیبکات. ئه دی کن نالی هه نو که ئه میر عه لی چاوه رپتی ئه م نیبه و پتوبستی به گرینگی پیدان و عیشقی وی نیبه؟ ئاخر پیاوان ئاوه یین. به پروو که ش له خو یایین به لآم له راستیدا منالانی دهست و پتی سپین و ئاتاجیان به دایکیان هه یه. مه له ک نازهر، به پشت به ستان به م ئه نجام گیریه، له پیتلیکانه کان چوره سه ری. هه ناسه یه کی درژی وه رگرت و به هه موو هیزی خو ی دهسکی ده رگاکه ی بادا. ده رگاکه له ناوه وه داخرا بوو. نا، شتی وانا بجن. هه مدیس و هه مدیسان دهسکی ده رگاکه ی بادایه وه و له شی گهرم داها ت. پینه چوو هه زار برین که وتیبنته جهسته ی. ئاخر به چ حه قیتک ده رگای له سه ر ئه م داخستوو؟ به مؤله تی کن و بچی؟ نه یده زانی چ بکات؟ له ده رگاکه بدات؟ هاوارکات؟ ده رگاکه بشکیتنی؟ گه رایه وه خواره وه، به هات و با ته وه گه رایه وه، به ده نگه ده نگیتی لاسارانه وه. واته من بیدارم. لیره م. تیده گه ییت؟ رادیو که ی کرده وه. کاتی خو تینده وه ی قورنان بوو. ده نگه که ی به رز کرده وه. تا ئه و پیری به رزی کرده وه، ده رگایه کی کرده وه و دای به یه کدا. جار پیک، دوو جار، سنج جار. گویت لیه به؟ رابه. ده ی یاللا. ده رگات له سه ر من داخستوو؟ من؟ - مه له ک نازهر - وایگوت و قیژاندی. گلۆپه کانی ماله که ی داگیرساندن. شریتیکی خسته سه ر ریکۆزده ره که. گۆرائی ستران بیژتیکی ره ش پتست بوو. ده نگه که ی به رز کرده وه. گۆقه ندیک بوو وینه ی نه بوو. ئه میر عه لی هه ر نوستبوو. نوستو و که ر، رهنگی مردبج یان به لایه کی به سه ردا هاتبج؟ مه له ک نازهر، شپزه و دهسته وه ستان، به پیتلیکانه کانا چوره سه ری و به مشت و پتله قه، له ده رگای ژووره که ی دا. ئه میر عه لی، خه والوو، به باویشکدانه وه، ده رگاکه ی کرده وه و به ده نگه نگی رادیو و موسیقا جازه که راجله کیی.

گرژ و مؤن. مه له ک نازهر له سه ر قلا فه تی مؤن و تووره ی وی رانه هاتبوو. بینی زرپ و زیندوو، چ به لایه کی به سه ر نه هاتوو، سوور هه لگه را. زوبانی له کلپه وه چوو، رستی بیر و خایله گه له کانی لی نالۆزکان. پرووی وه رگپرا، له ژیر لیوه وه شتیکی گوت. بو ساتیک دوو دل راره ستا و پاشان خیرا به پیتلیکانه کاندای هاته وه خوار. رادیو و گلۆپه کانی کوژاندنه وه و چوو ژووره که ی و ده رگاکه ی داخست، له سه ر ته خته نوینه که ی راکشا و چوانی له میچی ژووره که ی ری. نه یده زانی چونا و چۆنی سه بووری خو ی بداته وه. ئاخر بریندار کرابوو، سوکایه تیی پیکرابوو، نه یده زانی مه سه له چییه. گه ر شه ریان با، شه ری باوی نیوان ژن و میردان له سه ر تشتی هیچ و پوچ، گه ر نا کوکیسه کی جیدی پتیش هاتبوو، به هه رحال تیده گه یشت و قه بولی بوو، ده کرا قسه ی له باره وه کرابا، سازشی له سه ر کرابا. کیشه که یه کلایی کرابایه وه یا خود درژه به شه ر و شوړه که درابا. هه موو ئه م شتانه ئاسایی بوون گه ر ئه میر عه لی پاساویتی ماقوول و مه نتیقی بو کاره کانی خستبایه ته روو، که نه یده خسته روو. هه لده هات، خو ی به گیل پیشان ددها، هه لیت و پللیت قسانی ده کرد، ته مسیلی ده کرد، منگه منگی ده کرد، روچی بونیاده می ده کیشا، که چی قسانی نه ده کرد. هه موو شتیکی له تاریکیدا تیده په ری. له شاراره ییه کی به سویدا، له مه زنده و دردۆنگیدا، له قسه ی دوو لایه نه و ره وتاری مودارا ئامیتزا. نه فره تیی. پتوبست بوو بدویت. ئاخر سنج چوار وشه ی بی مانای له زار دیتته ده ری و ئیدی سه ری داده خات. (له به رژه وه ندی هه ردوو کمان دایه!) یانی چیی؟ پرونی بکه وه. ئه ری شه وه زوبانتی رفاندوو؟ ئیمه بیست ساله له سه ر یه ک ته خته نوین دهنوین. هه نوو که، کوت و پر له به رژه وه ندیمان دایه له ژووری جودادا بنوین؟ بوچی؟ دوا بیس هه مان ئه و جوولته بیمانایانه. ئه گه ر شیت بوویت، باشه، تیده گه م. ده چی نه لای دکتوری می شک و ئه عساب. ده چی نه لای دکتوری گو ی و قورگ و چاو. ده چی نه لای دکتوری پسپور له بواری هه رس و گه ددها. چوزانم... ده چین بو سه فه ر، ده چین بو هه نده ران بو لای مناله کان. شتیکی هه ر ده که یین. ئاخر چ ده ردیک نیبه هه توه نه کریت.

قسه کانی مه له ک نازهر له گه ل خۆدا ته واو بوونی نه بوو. دووری له ئه میر عه لیبی نازاری ددها. ئاخر خووی به ئاماده گیی ئه م پیاوه وه گرتبوو، خووی گرتبوو به بوئی جهسته یه وه، به ده نگی خو شی هه ناسه کانیه وه، به قریوه چکۆله و هپوره که یه وه، به خشه خشی ئه و رۆژنامه یه وه که به ر له نوستن ده یخو تینده وه و به قولته قولتی ئه و ئاوه ی که له کاتی له خه و و ناگابوونه وه یدا ده یخواره وه. ئه میر عه لی به رجه سته ده کرد که به ئاسووده بی نوستوو

(ئەمەش شتتیکى درۆ نەبوو) ئىدى ھەراسانتر دەبوو. سەرى دەنایە ژۆر سەرىنەكەى و دەینالاند. ئارەزووی بوو شتتیک ھەلگىرئ و بېشکىنیت. ھەزى بوو چنگ بگىرئ لہ دەم و چاوی مەلەك ئاھوو، ئازارى بدات، کارىك بکات کە نىگەرەن و ھەسوود و بېچارەى کا و ئىدى تا ماوہ خەوى بىزىنیت. بەخۆى دەگوت باشترین ىم، گرىنگى بېنەدانىيەتى. ھەرەك بلىتى ھېچ ىرۆى نەدايىت، سلاو ئازىزەكەم، باش نوستىت؟ ژۆر چاکە؟ چ رۆژتیکى خۆشە، وەى چ ھەتاوئیکە. چ بۆنىکە. چ بۆنىکى خۆشى نانى بىژاو دىت. دەکرا لەگەل دەربىنى ھەستى بەختەوہرىدا، فیکە بکىشىرى يان گۆرانىيەك لەژۆر لىئوہوہ بگوتىت. دەکرا لەوہىرى قايل بووندا باى بالى خۆ بدرىت، لەسەر کورسىيە پان و پۆرەكە پان بىتەوہ و لە ھەوانتە خۆت بخەیتە پىکەنەن. دەکرا خۆ برازىنرىتەوہ، مىکياژىکى تۆخ تۆخ بگىرئ، دەستىک لە دوورەوہ تەکان بدرى و بچىتە دەرى. دەکرى شەو درەنگ بىتەوہ و نەلىت لە کوئى بووت. بلىت شىوم کردوہ و نەلىت لەگەل کى و لە کوئى. دەکرى وا پىشان بەدەت کە ئاسوودە و خۆش نوستووت، ئاسوودەتر لە ھەمىشە و بەو بىرارە دروستەى شووہکەت خۆشئوودىت. خۆ ئەگەر ھەموو ئەم کارانە بېھوہە و کىشە و زەحمەت بوون، ئەگەر ھەموو ئەم گەمانە کارىان لە ئەمىر عەلى نەکرد و غىرەتبان نەھىنايەوہ بەر، ئەگەر کوئىر و کەپ و ئاشکرا نەبوو چ مەرگىيەتى، ئەوا دەکرا کاسە چىنبيەكەى سەر مېزەكە ھەلگىرئ و بەتوندى بەسەرىدا بکىشىرىت.

ئەمىر عەلى، گىژ و خەوالو، بى خەبەر لە خايلە و بەرنامەگەلى ژنەكەى، لەسەر مېزى بەرچايى ئامادە بوو. لەژۆر چاوەوہ سەرىکى وى کرد و ھەناسەيەكى ئۆخەى ھەلکىشا. ئاخىر چاوەرپى مەلەك ئازەرىکى خەمىن و مۆن بوو، کەچى پىچەوانەى ئەوہى چاوەرپى دەکرد، لەگەل مەلەك ئازەرىکى سەرحال و دەم بەپىکەنىندا رووبەرۆو بۆو، مەلەك ئازەرىکى خۆ ئارايشتکردوو، شۆخ و نازدار، رووخۆش. شوکرى خودای کرد کە کىشەكەيان بەزوبىرى و گلەبى نەشکاوہتەوہ و ئىدى وىژدانى ئاسوودە بوو. بەئىشتياوہ بەرچايەكەى کرد و نەبىنى لە قولايى چاوە بەرووالەت بەختەوہرەکانى ژنەكەيدا، چ توورەبىيەكى گەورە و چ ھەستىکى تارىک شەپۆلانیتى.

شەوانى دواترىش ھەر بەو شىوہە تىپەرىن. مەلەك ئازەر گىنگلى دەدا و ھەلدەسايە سەر پا و دەرۆيشت. جگەرى دەکىشا. لەسەر تەختەنوئىنەكە دادەنىشت و چاوی دەپرىيە سىبەرە خەمگىنەکانى دەوروبەرى. خەوى لى نەدەكەوت و خۆ ئەگەر خەوىشى لى کەوتبا

ئەوہ خەوىکى کاتىبى بوو. جاروبار، لە جىگەكەى رادەپەرى. پىبوابو کەسىک وا لەودىو دەرگاکەوہ و ئىدى دلئى دەکەوتە تەپە تەپ. پىبى وابو ئەوہ ئەمىر عەلىيە و ئىدى خۆى دەکردە نوستوو. ئارامى دەگرت، دوو دەقىقە، سى دەقىقە، جوولەى لە خۆى دەپرى. پىنج دەقىقە. بەتيلەى چاوە دەپنۆرى. چ بوو؟ کوئوہ چو؟ لەسەر تەختەنوئىنەكەى دەپەرىيەوہ دەروہ، ھەموو شۆپىنک دەگەرا و چ ئاسەوارىکى ئەمىر عەلى نەبوو. شەوانى دواترىش، ھەمان بەزم دووبارە دەبۆو. ھەمدىس واى بەخەيالداھات ئەوہ ئەمىر ئاھووہ ھاتووہ بۆ لای و ھەمدىس بۆى روون بۆو کە ئەمجارەيش بەھەلدەا چووہ. ئىدى دواجار رۆحى گەبىيە سەر کەپووى، ئاخىر دەبوو تا کەنگى درۆژە بەم گەمەيە بدات؟ بىنى ئىدى لەمەندە زىاتر ناتوانىت زەردەخەنە بىگىرئ و رەوتارى خەلکانى بەختەوہر بنۆنىت. دەبوو چەند رۆژتیک دوور کەوتبايەوہ. لەگەل دايكى و مامە گياندا بۆ سەفەرىکى چەند رۆژە رۆيشتبا (واتە ئەى مىردە ئازىزەكەم، ئىدى من پىويستم بەتۆنىيە و من بۆ خۆم بەسم)، کەچى سەفەرەكەى ناخۆش لى تىپەرى، ناخۆشتر لەوہى کە مەزەندەى دەکرد. نەبتوانى، تەنانەت بۆ يەك چرکەيش، خۆى لە بىرکردنەوہ لە ئەمىر عەلى بىوتىت. پىاسەى دەکرد، دەنوست، ھەلدەسا، قسانى دەکرد، بۆ ھەر جىگايەك دەرۆيشت و ھەر کارىکى دەکرد، ئەمىر عەلى دەبىنى و ئەوسا دلئى تارىک دادەھات. ئاخىر خۆ بەختەوہر پىشاندان، لە بەرگە گرتنى بەختەوہرى بەسوئى ترە. بىر بار بوو ھەفتەيەك بىنۆنىتەوہ، بەلام تاقەتى نەگرت و زووتر گەرايەوہ. ئەمىر عەلى لە مالىوہ نەبوو. بەخۆى گوت ھەبى و نەبى چووہ بۆ سەردانى دايكى. تەلەفۆنى کرد، ژۆر ئاسايى و بەخوئىن ساردىيەوہ، سەرەتا ھەوالئى خەسووى پرىسى و پاشان تکای لە کارەكەرى مالىەكە کرد تەلەفۆنەكە بداتە ئەمىر عەلى. نەنە خانم وەلامى دايەوہ کە وەزعى خانمى گەورە باش نبىيە و ئەمىر عەلىيش لەوئى نبىيە.

گرىنگ نەبوو. بىگومان چووہ بۆ مالى يەكىك لە ھاوړىکانى. درەنگ يان زوو سەر و کەللەى پەيدا دەبىتەوہ. خۆ نەمردوہ. ھەوت و نبو بوو بەھەشت. ئەو سەعاتەى کە دەبوو پىاوى مال خۆى کردبايەوہ بەمالدا، ئەو خۆى نەکردوہ بەمالدا. سەعات نۆيش ھەر خۆى نەکردوہ بەمالدا. دىمەنگەلى تىكەل و پىكەل، وەك ورتنەيەكى بى سەروبەر، بەبەر چاوانى مەلەك ئازەردا تىپەرىن و جەستەى بەزەبرى شەژان، ھاتە ژان.

"دەبى لە کوئى بىت؟"

دەنگى وەستانى ترومبىلىك ھاتە گوئى و لە جىگەكەى راجلەكەى.

به خۆی گوت: "وا هاتهوه!" وایگوت و دلێ كهوته ته په تهپ. ئەوه ترومبیلی هاوسیکه یان بوو. به خۆیدا شکایهوه. نائومید بوو. خۆی خواردهوه، كهوته سه رزه نشت کردنی خۆی. نهیدهویست بیته دیلی ترس و دردۆنگیی، دیلی ئیرهیی، دیلی هه موو شتیک و هیچ كه سیک. شانی له قاندا. گوڤاریکی هه لگرت و كهوته هه لدا نه وهی په رپه کانی. دلێ تیکه ل هات. درۆی له گه ل خۆیدا ده کرد و له نواندنی ئەم گه مه یه شه کهت ببوو.

ته له فۆنی بۆ من کرد. هه والی پرسیم. له م په لکه وه فریبه سه ر ئەو په لک. چه ند تیرتیکی هاویشته - له و تیره به سوێیه دیرینه - و پیکه نی. تا ئەوهی که دوا جار چوو سه ر ئەسلی بابه ته که و پرساری کرد: "ته رۆ ئەمیر عه لی له وێیه؟"

ده یزانی له لای من نییه. ئاخو ده یویست شپه رزه یی خۆیم له گه لدا دابه ش کات. توورپه یی، خه فه ت، هاوار و نا له ی هی من بوون. چ پێویستی به ده مامک و خو نواندن نه بوو. خودی خۆی بوو. ته له فۆنه که ی داخسته وه.

"له کوێیه؟ له کوێ؟ له کوێ؟" ئەم پرسیارانه، ئەم دلێ راوکییانه، ئەم جه نغه ده روونییانه، رووداوێکی نوێی نیو ژبانی مه له ک نازه ر بوون. له وه وه به نه بوون. ئاخو پێشتر وا بیری کردبووه که هه موو شتیک له شوێنی راسته قینه ی خۆیدا یه تی و سیستیمی ژبانی، جیگه ر و چه سپاوه. پیتی وابوو ئەم جوژه رووداوانه هه ر له خه لکی تر روودده ن و مه رگ هه ر له ده رگای ما لی دراوسیکه یان ده دا. که چی وا هه نووکه، ده سو برد و ناخا فل، ئالو گوڤر به شتیک کرابوو. ئەرزى ژێر پیتی ده له رزی و زاریکی یاخی له به یه ک دووا هاتنی ماقوولی بیانووگه له کان په ریبوو ده ره وه. نه یده زانی کوێی کاره که خه راپ بووه، یاخو ده ر خۆی له سه ره تا وه خه راپ بووه.

ده نگی بادانی کلیل له ده رگا که دا هات. مه له ک نازه ر گوێی تیه ژ کرده وه. ئەوه کاک عه لی چیشته لینه ر بوو له ده ره وه ده گه راپه وه. هه مدیس سه یری کاتژمیره ی کرده وه. کات تی نه ده په رپی. میله کان نه ده جوو لان. ده سته نایه سه ر ته له فۆنه که و چاوهر پیتی کرد.

له ژێر لیه وه گو تی: "زه نگ لیده. زه نگ لیده. زه نگ لیده!" وایگوت و زه نگ لیدرا. با وه ری نه ده کرد. زاتی هه لگرتنی ته له فۆنه که ی نه بوو. خۆی ئارام کرده وه. ویستی ساردوسر و بی خرۆشان بیت. یه کسه ر و اهات به خه یالیدا وه لام نه دا ته وه، بۆ ئەوه ی ئەمیر ئاهوو ته مبی بکا و تیبی بگه یه نیت که ئەمیش به رنامه گه لی خۆی هه ن و له

ماله وه نامینیته وه. زه نگی شه شه می ژمارد و ئیدی ته له فۆنه که ی هه لگرت. دلێ وه خو رپه که وتیوو.

مامه گیان بوو: "سلاو. ناسک و نازداره که م، بوو که که م... ئەلو..."

مه له ک نازه ر قیژه یه کی کرد و ته له فۆنه که ی داخسته وه. قه سته ی بوو ده ست بنیته بی نی مامه گیان و بیخنکینیت. هه مدیس زه نگی ته له فۆنه که لیدایه وه. هه مدیسان مامه گیان بوو ده یویست بزانی چ روویدا وه.

مه له ک نازه ر هاواری کرد: "وازم لی بینه!" وایگوت و هیند توند ته له فۆنه که ی داخسته وه که ته له فۆنه که له سه ر میزه که كه وته خواره وه و شکا. خودا ده یزانی گه ر له و کاته دا ده نگی کۆکه ی ئەمیر عه لی له وه سه ری را په وه که وه نه ژنه قتها، چ رووی ده دا. یه ک دوو چرکه ی خایاند تا مه له ک نازه ر پیدایا را گه یشت خۆی کۆکاته وه. جه سته ی گه رم بوو به لام ده ست و پیتی هیزیان تیدا نه ما بوو.

به خۆی گوت: "دلنیا بووم ده گه رپته وه. کوێ لیره گه رمتر و خو شتره!" ویستی هاوار بکا و قسه یه کی ره قی پی بلێ، به لام زوبانی خۆی گرت. بۆ ساتیک به خه یالیدا هات سه ر و روخساری ماچکا و خو شحالی خۆی له گه رانه وه ی پێشاندات. هه نگاو یکیشی بۆ پێشه وه نا. چوو پێش و هیشتا نه گه یشتبووه لای، هیشک بوو. روانینی له عه رده که بری و روپوشیکی به سه ر هه سته کانیدا دا. نا، ئەدی بۆچی خۆی چکۆله کاته وه؟ ئارامی گرت. هیند چاوهر پیتی ده کات تا رۆحی ئەمیر عه لی ده گاته سه ر که پووی. ئاخو یه که ی هه ر شه که ت ده بوو، دوا جار خۆی به سه ر ده ست و پایدا ده خست.

شێوبان ده کرد کاتی بیده نگی ماله که شکا. که سینک په نجه ی نابوو سه ر زه نگی ده رگا که و هه لی نه ده گرت. ئەوه مامه گیان بوو که نیگه ران و هه راسان، خۆی گه یاندبووه ئەوی تا بزانی چ روویدا وه. مه له ک نازه ر له ژێر لیه وه مه ره یه کی کرد، هه سته، مستی له سه ر میزه که دانا و به په له دوور كه وته وه. ئەمیر عه لی له هه موو شتیک بی ناگا بوو. گوێی لی بوو که مه له ک نازه ر وه ک شیت زربکاندوو یه تی و هه ر له گه ل بیستنی ده نگی مامه گیاندا ته له فۆنه که ی داخسته وه ته وه.

مامه گیان گو تی: "فه رموو بنۆره!" وایگوت و ئاماژه ی بۆ ته له فۆنه شکا وه که ی سه ر عه رده که کرد.

ئەمیر عه لی گو تی: مه له ک نازه ر نا ره حه ت و توورپه یه. ماندوو ه. بارو دۆخی کۆمپانی

خهراپه و به کورتی، هەر چیی بهئه قلییدا هات - راست و درۆ - کۆی کردوه تا له نیگه رانیی مامه گیان کهم کاتهوه. مامه گیان دوو چاری نه خوشیی خانه گومانیی ببوو. هه میسه بیی ده کردهوه که که سیک یان که سانیک دژی وی پیلان ده چن و له و دیو هه موو رووداوه کانهوه پیلانیکی نهیینی خۆی مه لاس داوه. بئ چ به لگه یه که ههستی به گونا هه ده کرد و خۆی به بهر پرسیاری رووداوه خهراپه کان ده زانی. رهوتاره سهیره که ی مه له ک نازه ره ئه وی له خۆی خستبووه گومانه وه. دلنیا بو که ناسیاویکی ناره سهن و دهم شر، له پاشه مله، قسه ی به ده مییه وه هه ل به ستووه. ئاخ ره تووره ییه که ی مه له ک نازه ره بئ پاسا و نییه. مامه گیانی هه میسه گونا هبار، بۆ سه لماندنی بئ گونا هیی خۆی، ماوه یه که قسانی کرد، له م په لکه وه فریبه سه ره ئه و په لک، ددانی به چه ند گونا هیک چکۆله ی سافیلکانه دا نا که ناکرئ ناوی به دگۆبی لیبزئ. خۆی په رانه وه. پاشانیس گریا و سویندی خوارد نییه تی خهراپی نه بووه و ئه وه ی که له پاشه مله ی برازا که ی گوتووه تی گله ییه کی باوکانه بووه. خۆ ئه گه ره له شوینیکدا گوتیبیتی ئه میر عه لی هه له په رسته، ئه وه مه به ستیکی خهراپی له وه قسه یه نه بووه، ئاخ ره ئه م خۆشی هه ره هه له په رسته. ئه دی کئ هه یه هه له په رسته نه بیته؟ ناکرئ ده می خه لکی بگبیرئ؟ هه مان هاو ریبیانی به روا له ت گیانی به گیانی، فلان و فیسار، له پاشه مله زه می هه موو که سیک ده که ن. به گوتی خۆی گوتی لیبووه که گوتوویانه ئه میر عه لی له به ره خاتری پاره و سامان، مه له ک نازه ره ی خواستووه و هه موو ئیسه کانی ورد و به حبسا به. مامه گیان سویندی خوارد که له و باره یه وه به رگری له م کردووه و ئاماده ی هه ره رووبه روو بوونه وه به کیشه تا راستیی قسه که ی سه له یینئ.

ئه میر عه لی گوتی رانه ده دتیرا. روانینی له سه ره قۆچه ئالتوونییه کانی چاکه ته سورمه ییه که ی مامه گیان بوو. باوکیشی هه ره چاکه تی چوار قۆچه یی له به ره ده کرد و هه ره وه کی مامه گیان شالیکتی ئاوریشمیشی له ملییه وه ده پیتجا. ئه ویش هه مان بۆنی لیده هات - بۆنی قۆلۆنیای هه رزان قیمه تی فه رهنگیی. شه وانه، به ره له نوستن، شالیکتی به ژیر چه ناگه یه وه ده به ست تا غه بغه به شه ره که ی گرد و کۆکات. به روژیش، له ژیر کراسه که یدا، پشتینی ده به ست، ره پ و ریک به ریکه دا ده روژیش و به در دۆنگیه کی به سوپوه هه ولئ ده دا پاشماوه ی جه سه ته غه مگینه که ی، وه ک جه سه ته به کی مۆمیا کراو، له غه در ی زه مه ن به راریزئ. خۆی فریو ده دا و کلاوی له سه ره ی خه لکیی ده نا. کلاویکی کاتیی. وینه ته م و مژاوییه که ی به به رچاوی ئه میر عه لیدا تپه پری - وینه یه کی مه حف بووی خۆی له ئاینده دا - بینی که ئه میس هه ره له باوکی و مامه گیان ده چن و ئیدی دلئ

به توندیی گیرا. مه رگ له ژیر چاکه ته که ی مامه گیاندا خۆی شار دبووه و قژه بو باخ کراوه که ی بۆنی پیریان لیده هات. زه مه ن خیرا تر له ناره زووه کانی وی تپه پری بوو. خیرا تر له وه قیتاره ی که له خه وه کانی ویدا رووه و شاره نه ناسراوه کان له هه ره که تدا بوو.

هه فته کان به و ته رزه تپه پری تا ئیتر کار گه ییه ئه وه ی هه وه سه له ی مه له ک نازه ره چۆپر بوو. نه ده کرا درێژه به م گالته جار یبه بدریت. نه یده توانی له وه زیاتر خۆی فریو بدا و وه ک که وه سه ری خۆی له ژیر به فره وه بنئ. ئاخ ره واقعییه ت، هه ره چه ندیک تالیس بن، باشتره له خۆنواندنیکی درۆینه. ده یویست دهم و ده ست هه موو شتیک بزانی و له زوبانی شووه که یه وه حه قیقه ت بیته. ئه دی چما چ له که لله ی ئه م پیاوه دا ده هات و ده چوو؟ ئه دی مه سه له چ بوو؟ به ره له وه ی ئه میر عه لی له مال بچیته ده ره وه، خۆی گه یاندئ. ده رگای ژووره که ی داخست. به زۆر له سه ره کورسییه ک داینیشاند. ده ستی نایه سه ره شانی تا نه توانی هه ستیت و ئه وسا رووبه رووی دانیشت.

ئه میر عه لی ته ماشای کاتژمیره که ی کرد. گوتی واده ی هه یه. واده یه کی گرینگ. واده یه ک په یه رنه د به بارودۆخی کۆمپانیا وه. باشتره شه و له کاتی خۆیدا قسان بکه ن. وایگوت و هه ستایه سه ره پین. مه له ک نازه ره سوور بوو له سه ره به رباره که ی خۆی و به گالته ی نه بوو. به دوو ده ست چاکه ته که ی ئه میر عه لی گرت. رایکیشا و داینیشاندوه.

پرسی: "ئه و شه وه، شه وی ئاهه نگی له دایکبوونه که، کاتی که کاره با بر، چ روویدا؟ کئ کیشای به قۆزینگی پای مامه گیاندا؟ ئایا، هه ره به راست، دایکی وی، دایکی به ریز ی وی، لقه ی له قۆزینگی پای مامه گیان دا؟ ئه دی باشه بۆچی تو، به ره نگی و روخساری په رپه وه، له ژووره که چوویته ده ره وه؟ بۆچی؟"

ئه میر عه لی، هه ره وه ک ئاسکیک که به داوه وه بوو بیته، لنگه فریتی ده کردو ده نگی ده رنه ده هات.

- "بۆچی؟"

بیده نگیی.

مه له ک نازه ره سه رنجی دا ئه میر عه لی سه یری ئه م لا و لا ده کات و چاوه رپتی ده رفه تی گونجاوه تا مه سه له که بیی خۆی به ریته وه و بچیته ده ره وه. مه له ک نازه ره کورسییه که ی زیاتر برده پیشه وه. ئه ژنۆی نووسان به ئه ژنۆ نه سه ره وه ته که یه وه. ده ستی خسته ژیر چه نه ی ویی و سه ره شه رمنه که ی به رز کرده وه و رووی له خۆی کرد. وه ک بلتی بیه وی منالیکتی هار و

هاج نامۆزگاریی کات. دهنگی میهره بان و خالیی له هه ره شه و سه رزه نشت.

پرسی: "نازیه کهم چ بووه؟ گیانی گیانه کهم، بدوی. من ژنی تۆم. خودی تۆم. عه شقی تۆم. ئەدی بیرت چۆتهوه؟"

وا پینده چوو گیانی گیانه کهم بیری چوو بیتتهوه. دهست و برد به دهنگیکی تۆکمه و دلنیا که هینی ئەم نه بوو، گوتی: "هه که سیک نهینیه کی هه به و گۆشه به کی ژنیانی هه که سیک، تایبهت به خودی خۆیه تی."

قسه به کی خهراپی به زارا هاتبوو. تایبهت به خودی خۆی؟ ئەدی کام خودی خۆ و کام گۆشه ی ژیان؟ مه گه ره مه له ک ناھوو، (خود) یکی جودا له بوونی ژنه که ی هه بوو؟ بی ئیراده قسه به کی بی مانا له زاری ئەمیر عه لی ده ره پریوو. خۆبشی نه یده زانی چۆناو چۆنی زوبانی جوولاوه و وشه کان له زاری به وه هاتوونه ته ده ره وه.

مه له ک نازه ره چاوه پتی وه لامیکی له و جووره نه بوو. گوتی: "ئەدی من له چاوی تۆوه که سیک غه ریبه م؟ متمانهت پیم نیبه. وایه؟"

ئەمیر عه لی متمانه ی به زوبان و دهنگی خۆی نه بوو. ده یینی ده سه لاتی به سه ره قسه کانیدا نیبه و ده ترسا وشه کان پیچه وانه ی ویستی خۆی له زاری به وه هوروزم بیننه ده ری. سوراحیه ناوه که ی له سه ره میزه که هه لگرت و پیچه وانه ی هه میشه، که پیاویکی به نه زا که ت بوو، نای به سه ریبه وه. مه له ک نازه ره ناره زایی ده ریپی و ره خنه ی له و کاره بی نه زا که ته ی گرت. ناویکی سازگار بوو، هه مدیس نایه وه به سه ریبه وه - قولپ قولپ قولپ - تا دوا یین قه تره هه لیقوراند و هیورتر بووه. مه له ک نازه ره تووره ببوو، به لام دانی به خۆیدا گرت. به خۆی گوت: هه ره به راستیی کاتی سه رزه نشت نیبه. ئەم پیاوه هه ره وه کو منال وایه، لاسار و قیرسیچمه یه. ده بی هه لبه خه له تیتری. ئەوجا که وته به شان و بالدا هه لدانی. ناخر پیاوان شیت و شه یدای به شان و بالدا هه لدان و ستایش کردن. ته نانه ت پیاویکی سه ختی وه ک ئەمیر عه لی، ده توانی به زوبانی نه رم و چه ور ئەقلی وه به ره به یتریته وه. دهنگی میهره بانتر کرد (ره نگه زۆریش میهره بان) و پیکه نی. تالیبه کی خه مین له قولایی پیکه نینه که یدا و شه پۆلیکی درۆبینه ش له دهنگه زۆر میهره بانه که یدا هه بوو.

دهستی ئەمیر عه لی گرت (هه مان ئەو دهسته دل ره قه ی که خۆی کیشابوو به سه ریبا) و نه وازی کرد. دانه ویبه وه و سه ره په نجه کانی ماچ کرد. بینی هه ستیکی ئەوتۆ له و دهسته

خامۆشه دا نیبه و ئەوسا له حه ژمه تا راچله کی. ده یتوانی به رگه ی سوئی هه ره برینیک بگری ته نه ها برینی غرور بریندار کردن نه بیت. به وه شه وه، دانی به خۆیدا گرت و تووره بیبه که ی خۆی خوارده وه.

گوتی: "ئەمیر عه لی، من و تو له گه ل په کدیدا میهره بان بووین. هیچ شتی کمان له په کتر نه شار دۆته وه. وه کو گیانیک بووین له دوو جهسته دا. بیرت چۆته وه؟ شتیکی نیبه بو م نه کرد بیت. (ویستی بلّ له سایه ی منه وه بوو یته ته خاوه نی مالّ و خاوه نی ژیان، به لام نه یگوت، خیرا قسه که ی گه رانده وه). ده بی بدوی. راست و بی ئەم لا و لا. بوچی ژووره که ت جیا کردۆته وه؟ بوچی لیم دوو ده که ویتته وه؟ بوچی؟"

بی ئەوه ی خۆی بیه وی دهنگی به رز ببۆوه و وشه ی (بوچی) دهنگدانه وه یه کی هه ره شه نامیزی هه بوو. ئەمیر عه لی چاکه ته که ی دا که ند. جگه ره که ی ته واو ببوو. پاکه ته به تاله که ی لوول کرد و له سه ره میزه که داینا. پاکه تی شقارته که ی هه لگرت و له نیوان په نجه کانیدا سوورانیبه وه. ته له شقارته یه کی داگیرساند. کوژاندیبه وه و ئەو به شه ی که نه سووتا بوو، خسته وه ناو پاکه ته که. ته له شقارته یه کی تری داگیرساند. هیند به داگیرساوی هیشتیبه وه تا سه ره په نجه کانی سووتان. مه له ک نازه ره دوژمنی باوه کوشته ی شقارته ی نیوه سووتاوی ناو پاکه ته شقارته بوو. مامه گیانیش هه ره وای ده کردو به و کاره مه له ک نازه ری که لله یی ده کرد. پاکه ته شقارته که ی له ئەمیر عه لی وه رگرت و ته له شقارته نیوه سووتاوه کانی له پاکه ته شقارته که ده ره ینان. بینی وه زعی ئەمیر عه لی باش نیبه و ده ماریکی شین له روخی هه نیه یدا هه لاوساوه. ئەدی بوچی و شپه ره ببوو؟ ئەم پیاوه ی نه ده ناسی. ناخر ئەم پیاوه، ئاسکه نازیه که ی خۆی نه بوو. ببوو که سیک غه ریبه و فیتلی لی ده کرد. ئاشکرا بوو نه یده ویست قسان بکات. مه له ک نازه ره له رووداوه گه لی نالۆژیکی، له و په یوه ندیبه شاراوانه ی که له ده ره وه ی سه لمینراوی و ئەنجامگیریه وه بوون، بیزار بوو. هه موو رووداویک لای وی خاوه ن عیلله تیکی زانستی و ئەقلانی و ژیان لای وی کۆمه لیک هه لژاردن بوو. ئینسانی سه ره که وتوو لای وی که سیک بوو که له سه ره وه ی ده نوپی، ته ماشای به ره پتی خۆی نه ده کرد. به رزه وه ندیبه کانی خۆی دیاری ده کردن، هه موو شته کانی له جیگه ی راسته قینه ی خۆیان داده نا و به ره پسیاریبه تی چاره نووسی خۆی له کۆل ده گرت. ئەمیر عه لی نه یده زانی جیگه ی راسته قینه ی شته کان له کۆتین. فیریش نه ده بوو. بۆ نمونه، بیری ده چوو که ده بی جلکه کان به عه لاگه وه له که نتۆره که دا هه لئاسرین (له بری ئەوه ی له سه ره ده سکی کورسی یان له سه ره نوینی نوسان

داترین). زۆر جار بیرى ده چوو که جیگه ی کتیب سهر میزی موبه ق یان ده سشوریه که و
 همهام نییه، یان ناکرئ پیلای له ناوه راستی راره وه که دا له پی داکه نرین، داترین و
 جبهیلرین. یان تا شه و له دووی چاویلکه و چه رخ و دفته ری ته له فۆن و فلان نووسین و
 به لگه نامه ی گرینگ بگه ردرئ. مه له ک نازهر، جاروبار، له خوئی ده پرسیی، ئەدی بۆجیی
 ئەم پیاوه ی خوئ ده وئ و ئەوسا یه که مین وه لامیک به میشکیدا گوزهری ده کرد ئەوه بوو
 که ئەم پیاوه رابه له به مه وه و عاشقی ئەمه و ئەم پیاوه به بی وی ده مریت. ده شی
 هه لپژاردنی ئەمیر عه لی ته نی بریاریکی به له ی ژیانى بوو بیت. چما ههر به راستیی
 عاشقی ئەو بوو یان له پا چه قینیی من بوو؟ هه رجیبه ک بی، مه له ک نازهر خوئی نه ددها
 به ددهست شکسته وه و دانی به هه له دا نه ددها. مه حال بوو. ئەو رینگه یه هه لپژاردبوو تا
 کو تاییه که ی له گه لیدا ده رۆیشت. عه رد و زه مه نی پیکه له پیوه ددها تا بیسه لینی حه ق
 به ویه. بریاری دابوو مه خلوقیکی هاوگونجاو، له گه ل حه ز و ناره زوه کانی خویدا له ئەمیر
 عه لی بسازینی و له وه بشدا سه رکه وتوو بوو. سه رکه وتینی ته مه ن بیست سالیی. گالته
 نه بوو. سه ره رای کیشه و گرفت و شوړش و شه ر، به ئاکامی باش گه یشتبوو. ده ستیان
 به سه ر خانوه که بیدا گرتبوو، دوو جاریش کو مپانیای به کره و ده زوو یان داخستبوو. ماوه ی
 چوار سال، له م کو مپته وه بۆ ئەو کو مپته، له م دادگاوه بۆ ئەو دادگا چوو بوو تا توانیبوو
 خانوه که ی وه ریگرته وه، سه ره له نوئی کو مپانیای نیوه نابوت بژینیتته وه و هه مدیس ئەمیر
 عه لی له ودیو میزی جیگریه وه دانبشینیته وه. ئەلعانیش که ده بوست قاچ درتژکا و
 به خه یالی خوئی جیژن بۆ سه رکه وتنی خوئی و شووه که ی بگپئ، ئەمیر عه لی نه زمی باوی
 ژیانانی به سه ر به کدا دابوو. بی هۆ بیانوی ده گرت و لاساریی ده نواند. ده شی پیری
 تو قان دیتی؟ ره نگه له مه رگ ترسابی؟ بیستبووی که پیاوان ده گه نه ته مه نی شه ست
 سالیی، ئیدی کوتوپر وه زعیان تیک ده چیت، له بری گه شه و کاملیی، ده سته وه ستان ده بن
 و ده که ونه پیش خوار دهنه وه. ده بیان که ئەی هاوار، چ کاتیکی ئەوتو له به رده میاندا
 نه ماوه، ده بی مل بدن و ته سلیم بن. له بارودۆخیکی ئاهاشدا، وه زعی ئەمیر عه لی
 ساته وه ختیکی کاتیی بوو، تیده په ری. ده بوو دان به خویدا بگرئ و حه وسه له ی هه بیت.
 مه له ک نازهر به نه ویی بوونی گه وره تر له غه م و خه فه ت و نه خوئیی ئاشنا نه ببوو.
 شکستی قه بول نه دده کرد و ده جه نگی.

دوای ماوه یه کی درتژ، ئەمیر عه لی به گیر هیتنا و ده سه به رداری نه دده بوو. ئاخ وه لامی
 ده و بست. وه لامیکی ئاشکرا و راشکاو.

پرسیی: "مانای ئەم کارانه چین؟ وه لام بده وه. شیت بوویت؟ نه خوئیت؟"
 وشه ی نه خوئیی به فریای ئەمیر عه لی که وت. گوتی: "زۆر باشه. تو راست ده که ی ت.
 ده بی بزانی ت. به لئ. نه خوئشم. ئیسراحه ت کرد؟ نه خوئش. نه خوئشی ده روونیی.
 نه خوئییی که خه ته رناک. ده توانم زه لام بکوژم. ده توانم هه ر کاریک بکه م. کو تترۆلم به سه ر
 کاره کانی خوئما نه ماوه. گویت لیوو؟ تینگه یشتیت؟"

گه ر لپی گه رابان ئەوا چه ند سه عاتیک درتژه ی به قسه کانی ددها. تو وره بیبه کی بی وینه
 له قولایی رۆحیه وه هه لده قولای. تو وره بیبه کی په رته وازه و نادیار به رامبه ر خه لکانیکی
 نه بیئراو، به رامبه ر که سپک که نوئینه ری هه مووان و روخساریکی دیاریکراوی نه بوو،
 تو وره بیبه کی ئاراسته کراو به رامبه ر شته کانی ده رو به ر، به رامبه ر رۆژنامه ی سه ر میزه که و
 هیتلی خوار و ختیجی بارسته کان، به رامبه ر ئەو ده نگه نا قولایی که له ده ره وه ده هات،
 به هۆرن و به درۆکان، تو وره بیبه ک به رامبه ر خوئی و به رامبه ر مه له ک نازهر و به رامبه ر
 ناشیرینیبه کی بیزه ره ره که وه کی ته پ و توژیکی خوئه میشیی له هه وادا خوولی ده خوارد.

مه له ک نازهر ترساو و واق و رماو، ته ماشای کرد. هه رگیز له وه به ره ئەوی ئاوها
 هه لایساو و شپزه نه دیتبوو. به هه ناسه ی توند و سه ر لیوه ئاره قه کردوه کانی رانه هاتبوو.
 پیی و ابوو خه ریکه ده یه وئ گه مان بکات، فیل ده کا و ده یه وئ زوبانی ئەم بخاته کلیله.
 وای چ ئەکته ریکی خه راپ بوو. نه خوئییی ده روونیی! خه ته رناک! نه خیر. حه قیقه ت
 شتیکی تر بوو. شتیکی بوو که ئەمیر عه لی له وی ده شارده وه و جو رته تی گوزارشت
 لیکردنی نه بوو. چه ند ساتیک له بیده نگیدا تپه ری. هه ردووکیان به رسته یه ک ده ستیان
 پیکرد. رستی قسه کانیان لیک ئالۆزکا و تی نه گه یشتن چما چیان گوت و گوئیان له چ
 بووه و ئەوسا وه ک بونیاده می گیژ و خه وائو له یه کترین رووانی. ئاخ شتیکی شکابوو،
 باوه ریان نه دده کرد. قه بول کردنی ئەوه شتیکی بوو به سوئی. ئەمیر عه لی رووی خوئی وه رگپرا
 و مه له ک نازهر، بی ئەوه ی خوئی بیه وئ، بۆ یه که مین جار له ژیانیدا، قیژاندی به سه ر
 شووه که بیدا و هاواره که ی له ژووره کانی ماله که دا ده نگی دایه وه. کاک عه لی چیشت لینه ر
 گوئی له هاواره که بوو، که فگی ره که ی له ده ست که وته خواره وه. پشیله یه ک له ودیو
 په نجهره که وه راجله کی و تپی قووچاند.

بارودۆخی کو مپانیای به کره و ده زوو باش نه بوو. شه ریکه کان له گه ل یه کتر ناکۆک بوون
 و شاره وانیی پاره کانیان نه ددها. ئەمیر عه لی به زۆر و به ناچاریی، چوو سه ر کار و

کۆبۆنوهی سازاند. براكه‌ی مه‌له‌ك ئازهر به‌رپۆه‌به‌ری كۆمپانیاكه و هه‌موو كه‌مه‌رخه‌مییه‌كانی خسته ئه‌ستۆی بی توانایی ئه‌میر عه‌لی و دزیی ژمیریاره كۆنه‌كه‌وه. ژمیریاری پیر به‌رگری له‌خۆی كرد، وه‌زعی خه‌راپ و دل‌ی گیرا. شه‌ریكه‌كانی تر كه‌وته‌نه ناوژیی، چوونه ژێر بالی ژمیریاری پیره‌وه و ئه‌و كه‌ ته‌نگه‌نه‌فس و په‌خه‌كه‌ی به‌رز بپۆه، له ژووره‌وه بردیا‌نه ده‌روه. ئه‌میر عه‌لی گوتی خۆی ده‌چیت بۆ سه‌ردانی پارێزگار یان جیگره‌كه‌ی و كیشه‌كانی كۆمپانیا‌ی له‌گه‌ڵدا په‌كلا‌یی ده‌كاته‌وه.

سبه‌ینی ئه‌و رۆژه بۆ لای من هات و پیکه‌وه چوین بۆ سه‌ردانی مام كه‌ له بازار و له ده‌زگا و دايره حكومییه‌كاندا، سه‌ری ناو سه‌ران بوو. ئه‌و مامه‌م پیاوی‌تیكه‌ به‌ویژدان و له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا كه زۆر رقیشی له‌ بابی ئه‌میر عه‌لی (باوكه‌ خودا لی‌خۆشبووه‌كه‌ی) بوو، به‌لام له‌به‌ر خاتری من، به‌لینی هاوكاری دا و گوتی، خوالی‌خۆش بوو له‌ گونا‌هی زۆر گه‌وره‌وه گلاوه. به‌لام نابێ خه‌راپییه‌كانی وی له‌ئه‌ستۆی مناله‌كانی بنێ. ئاخ‌ر هه‌ركه‌سێك به‌رپرسیاری کاری خۆبه‌تی و له‌م جۆره قسانه، قسه‌كان درێژ بوون و بی‌رم نه‌ماون.

سێ رۆژ دواتر كارمه‌ندی‌کی بالای شاره‌وانیی پێشوازیی له‌ ئه‌میر عه‌لیی كرد. دوو كه‌سی تر له‌و كۆبۆنوه‌وه‌یه‌دا به‌شدار بوون. ئه‌میر عه‌لی، بۆ به‌شداربوون له‌ كۆبۆنوه‌وه ده‌وله‌تییه‌كاندا، ریشی‌کی ته‌نکی ده‌هێشته‌وه و چاكه‌ت و پانتۆلی‌کی كۆنی له‌به‌ر ده‌كرد. چهند رسته‌یه‌کی مه‌زه‌بیبی ئه‌زه‌ر و شتگه‌لبێکی عاره‌بیبیش - كه‌ له‌ كاتی پێویستدا به‌كاری ده‌هێتانه.

كارمه‌نده‌ بالاكه‌ی شاره‌وانیی كه‌وته قسان و ئه‌میر عه‌لی ستایشی هه‌ست و ئینسانییه‌ت و زوهد و ئیمانی وی كرد و ئه‌وسا ئه‌و دووه بۆ ماوه‌ی یه‌ك سه‌عات قسانیان كرد. ئه‌میر عه‌لی به‌سه‌ر له‌قاندن، قسه‌كانی وی ده‌سه‌لماندا. هه‌موو شتی‌ك به‌باشیی ده‌چوو په‌ش تا كوتوپر زگی ئه‌میر عه‌لی كه‌وته قۆره قۆر. پێده‌چوو دو هه‌زار بۆق له‌ ریخۆله‌یدا بقیری‌تن و قیره‌كانیان له‌ بلندگۆبه‌کی نه‌بیراوه‌وه په‌خش ببێ. زگ و هه‌ناوی خه‌ریك بوو ده‌ته‌قی. كارمه‌نده‌ بالاكه‌ی شاره‌وانیی سه‌ری سوپما و به‌ناچاریی كشایه‌وه. دوو زه‌لامه‌كه‌ی تریش به‌ترسه‌وه دینه‌تی و بیان دده‌ا. كوتوپر بینه‌نگیی بالی كیشا. قۆره قۆره‌كه‌ نیشته‌وه و كۆبۆنوه‌وه‌كه‌ ده‌ستی پێكرده‌وه. به‌لام هێشتا كارمه‌نده‌ بالاكه‌ی شاره‌وانیی رستی قسه‌كانی به‌ده‌سته‌وه نه‌گرتبووه‌وه، كه‌ قۆره قۆره‌كه‌ی زگی ئه‌میر عه‌لی

بووه نژگه‌ره‌ی به‌رز به‌رز. نژگه‌ره‌ی ناسایی، نژگه‌ره‌ی هیند به‌رز كه‌ خۆی و زه‌لامه‌ حه‌په‌ساوه‌كانی راچله‌كاندا. ئه‌میر عه‌لی گینگلی دده‌ا و هه‌ناسه‌پرکیی پیکه‌وتیبوو. هه‌ستی ده‌كرد دلی تیکه‌ل دی و ئیدی له‌وه‌دابوو به‌سه‌ر دۆسییه‌كاندا برشیته‌وه. شتی‌ك، وه‌ك وه‌حشی‌ك، وه‌ك هیولا‌یه‌کی ترسناك، له‌ نیو زگی دا بوو كه‌ گۆرمی ده‌دایه‌ خۆی تا جه‌سته‌ی وی هه‌لتیشینی و بیته‌ ده‌ری. قلاقه‌ته‌كان تووره و مۆن بوون. ده‌نگه‌كان له‌ گوتی ئه‌میر عه‌لیدا ده‌نگیان ده‌دایه‌وه و روانینه‌ تووره‌یی نامیزه‌كان به‌نیو جه‌سته‌یدا رته‌ ده‌بوون. داوینی كاغه‌زی‌کی ئیمزا كرد و هیشتا قه‌له‌مه‌كه‌ی به‌ده‌سته‌وه بوو كه‌ ناخافل، به‌دوور له‌ چاوه‌روانیی، ده‌نگی‌کی زلی لی به‌ریبووه‌وه و هه‌مووانی راچله‌كاندا. كارمه‌ندی بالای شاره‌وانیی به‌تووره‌یی هه‌ستا و ئه‌وانی تریش دۆسییه‌كانیان له‌ بن هه‌نگل ناو كۆبۆنوه‌وه‌كه‌یان جیه‌شت. هیشتا له‌ ده‌رگا‌كه‌ نه‌چووبوونه‌ ده‌روه كه‌ ئه‌میر عه‌لی، به‌سه‌ر دۆسییه‌كاندا رشا‌یه‌وه.

كه‌ بۆ مه‌اله‌وه‌ گه‌راپه‌وه داخ داخ ببوو. یه‌ك راست چوو بۆ ژووره‌كه‌ی. ده‌رگا‌كه‌ی له‌ودیوه‌وه‌ كلیلدا و له‌سه‌ر ته‌خته‌ نۆینه‌كه‌ لیبی درێژ بوو. ئیدی زگی قۆره قۆری نه‌ده‌كرد و پێچی نه‌ده‌خوارد. وه‌ك بلایی سه‌عاتی‌ك له‌وه‌وبه‌ر ئه‌م زگه‌ بی هونه‌ره‌ پێچ خواردوو، به‌لیواری ته‌قینه‌وه‌وه‌ نه‌بووبیت. ئاخ‌ر ئه‌م جه‌سته‌یه، جه‌سته‌ خۆشه‌ویست و ئازیزه‌كه‌ی وی نه‌بوو. ته‌واوی توخمه‌كانی ئه‌و جه‌سته‌یه له‌ گه‌لیدا له‌ شه‌ردا بوون و لیبی یاخیی ببوون. می‌شکی خیا‌نه‌تی لی ده‌كرد و ده‌ستی له‌گه‌ل قودره‌تی‌کی تر - قودره‌تی‌کی شه‌یتانیدا - تیکه‌لا و كردبوو، ئاشكرا نه‌بوو چ پیلانی‌کی له‌ دژی چنیوه.

مه‌له‌ك ئازهر له‌ مال نه‌بوو، ئه‌میر عه‌لی هه‌ناسه‌یه‌کی ئاسووده‌ی هه‌لكیشا. ئاخ‌ر ئیدی ناچار نه‌بوو مه‌سه‌له‌كه‌ بۆ كه‌س را‌قه‌ بكا و ناچار نه‌بوو خۆی به‌سلامه‌ت و به‌خته‌وه‌ر پێشاندات. هیچ كه‌سێك له‌ده‌رده‌كه‌ی وی نه‌ده‌گه‌یشت. یه‌ك دوو جار، بریاری دابوو سه‌ردانی دختۆری‌کی ده‌روونی بكا و ژێوان ببۆه. باوه‌ری به‌ده‌رووناسی نه‌بوو. كات و حه‌وسه‌له‌شی نه‌بوو. رینگه‌چاره‌شی هه‌ر حه‌بی ئه‌عساب و شرووبی خه‌و نه‌بوو. ئاخ‌ر ده‌یزانی ئه‌م نه‌خۆشییه - گه‌ر بکری ناوی نه‌خۆشیی لی بنریت - ره‌گی‌کی له‌ رابردوی ویدا هه‌یه. فی‌رۆسی‌کی دیرینه‌یه‌ كه‌ هی‌لان‌ه‌ی له‌ رۆح و جه‌سته‌یدا چن کردوو. ئه‌م جه‌سته‌یه، له‌ خۆه‌ شیت نه‌بوو. له‌هه‌وانته‌ سوژنی تیوه‌ نه‌ده‌ژهند. ده‌بوو تی بگات. به‌لام له‌ کۆبه‌ ده‌ستی پێ كرده‌با؟ له‌ چ می‌ژوویه‌كه‌وه؟

ئەمىر عەلى يادەۋەرىيىگەلى پەرتەۋازە و شاراۋەى لە بارەى تافى مندالىيى خۆبەۋە ھەيە. پۆژەكان، پروداۋەكان، بەشگەلىكى گولەۋەچن كراۋى لە رابردو، لەزەنىيدا پاراستبو (ئەۋەى كە لەگەل ھەز و ئارەزوۋەكانى خۆيدا دەھاتەۋە) و بەشگەلىكى دىربىشى بەدەستى فەرامۆشىي سپاردبو. يادەۋەرىيەكانى پر لە چالى رەش رەش بوون، پر لە راۋەستانى زەمەن و بىدەنگىي. دەبوو يارمەتى بدرى تا شتەكانى ۋەبىر بىتەۋە. من ئەو ھەر لە تافى مندالىيەۋە دەناسم. ھاۋرې و ھاۋپۇلى يەكدى بوون. ۋىنەكەى لەبەر چاۋاندايە. بەژن زراف و رېك، گۆشەگىر و كەم قسە. ئەھلى تۆپ تۆپىن و پىشېرېكىي راکردن و وازى كردن لەگەل منالانى گەرەكدا نەبوو. گەرەتەرىن سەرگەرمىي ۋى ھەلدانى كۆلارەى رەنگاۋرەنگ و بۆسىنەما چوون بوو. ماۋەيەكى دىرتى دەۋىست تا خۆى لە ھەكايەت و پروداۋى فىلمەكان بەئىنئىتە دەرەۋە. عاشقى پروداۋگەلى زەربايى بوو، شىت و شەيداي داستانى كاپتىنە تەنھا و بەلەمەۋانە ھەمىشە موسافىرەكان بوو، شەيداي ئەو كاپتىن و بەلەمەۋانانەى كە ھەموو تەمەنيان ھەر بەرېگاۋە بوون، لەبەندەرگەلى جىاۋاز جىاۋاز لەنگەريان دەگرت و جېگا و شوتىكى دىبارى كراۋيان نەبوو. لەگەل ئەو فىلمانەۋ پروداۋەكانىاندا سەفەرى دەكردو دەكرا لە روانىنە رامادەكەيدا، بونىادەم ھالى بىت لەۋەى كە ئەو لەدونىايەكى ترە. پاشان نۆزەى ھەلدانى كۆلارە دەھات. منىشى خستبوۋە ئەو وازىيەۋە، ئاخىر منىش ھەزم لە راکردن نەدەكرد. ھەردوۋكمان لە شەمىران دەژايىن و گردەكانى ئالھىيە و ئەمانىيە، ئەو سەردەمە، دەست لىنەدراۋو لاکەۋتە بوون. كۆلارەكەى ئەمىر عەلى سى دانە كلكى رەنگاۋرەنگى ھەبوون، تا نىزىك ھەۋرەكان بەرز دەبۆۋە. ھىند دوور كە لەئاسماندا دەبوۋە پەلەبەكى كال و بى رەنگ. كۆلارەكەى من، بەزۆر بەرز دەبۆۋە دۋاى چەند دەقىقەيەك، يان بەتاقە عامودى كارەباكەۋە ياخود لە تاقە درەختەكەى ئەو نىزىكانە دەگىرا. ھەرگىز قاقاي پىكەنىنە پر لە خروشان و روانىنە پر لە سەرسامىيەكەم بىرناچىتەۋە. كاتى دەۋىست كۆلارەكەى ھەلدا، بىدەنگىي دايدەگرت، بەخۆيدا پۆدەچو، پىلۋى نەدەتروكاند و ھەناسەى لە خۆ دەپرىي. كارەكانىم بەلاۋە پىكەنىناۋىي بوون، بەلام ھىچم نەدەگوت. ئەمىرۆ كاتى بىر لەۋ دىمەنە دەكەمەۋە، لە شتىك ھالىي دەبم كە ئەو زەمانە ئەقلى مناللىم تواناي دەر كىردنى نەبوو. پوخسارى لەزەنىندا بەرجەستە دەكەمەۋە، پوخسارە بەختەۋەر و ئەفسوون بوۋەكەى. دەبىنم ھەستىكى گەرەتر لە قوۋلايى چاۋانيدا شەپۇلى داۋە و دللى لە جىگايەكى تر بوۋە، گەر بانگم كىردبا، نەيدەژنەقتەم. گەر بەپايدا كىششابا، بەخۆى نەدەزانى، روانىنى لاي

كۆلارەكەى بوو، لەۋ ساتەدا چ كەستىك و چ شتىك لە لاي ۋى بوونى نەبوو. ھاۋرې لەگەل كۆلارەكەيدا و بەنىو پانتاييە بەرفراۋانەكانى ئاسمان و دوورگەگەلى گەردوونىدا سەفەرى دەكرد. كۆلارە رەنگىنەكەى ۋى، بەپىچەۋانەى كۆلارە تەپۆ و بى گىيانەكەى منەۋە، ھىند ھەلدەگىزا و ھىند دوور دەكەۋتەۋە كە ئىدى لە چاۋان بىر دەبوو. بىر نىيە ھەرگىز ئەمىر عەلىم لە جىگە و شوتى تىدا، ھىند بەختەۋەر بىنىيى. يەكلى لەۋ رۆژانە، كۆلارەكەى نەھاتە خوارەۋە، خۆى رادەپسكاند، خۆى رەھا دەكرد، لە ساتەۋەختى ھاتنە خوارەۋەيدا بوو، ھەمدىس بالى گرتەۋە. سەرى دەخستە سەر ئەمىر عەلى. ئاخىر كۆلارەش گەمە و سوعبەتى تايبەت بەخۆى ھەيە. ھىتور ھىتور، بەرز و بەرزتر بۆۋە و لەۋدېۋ پەلە ھەۋرىكەۋە خۆى شارەۋە. كوتوپر خۆى پىشاندايەۋە و ئەوسا بەلاسارىي تەپرىكى سەرخۆش، ھىند بالى گرت كە سەرە دەزوۋەكەى لەنىۋان پەنجەكانى ئەمىر عەلى دا ھەلچوققاندا. وغان كىرد. دانىشتىن و چاۋەرې بوون. چ ھەۋالى نەبوو. دىبار نەمايوو. لە جىگە و زەمەنىكى تىدا لە گەشت و گوزاردا بوو، جىگەيەك دوور لە چاۋ و دەستى ئىمە. من دلنىا بووم كە ئەمىر عەلى، تا شەۋ لەسەر گىردەكان دادەنىش و چاۋەرېي گەرەنەۋەى كۆلارەكەى دەكات. بەلام نا، بەپىچەۋانەۋە، چاۋەرېي كۆلارەكەى نەكرد.

گوتى: "رۆژىك خۆى دەگەرېتەۋە!" واىگوت و ئەوسا لەگىردەكەۋە تا خوارى خوارەۋە رايكرد. باسكەكانى كىردوونەۋە و ھەۋا خۆى بەنىو سەر قۆلەكانىدا دەكرد. لە پەلكى درەختىك گىرا و سەرسى دا.

ھەمدىس گوتى: "خودا دەزانى لە كوتىيە!" واى گوت و پىكەنى. دەستەكانى رەھا كىرد و لەسەر پىشت لەسەر عەردەكە راكشا. چاۋانى لىكنا و نوست. ۋەك بلىيى بوورابىتەۋە. جوۋلەى نەدەكرد، خۆى كىردبوۋە مردوۋ. مردىكى كاتىي و بەچىژ.

ئەمىر عەلى مندالىكى تايبەت بوو. لەگەل ھەموۋاندا جىاۋاز بوو. ئەۋ كاتەى چكۆلەتر بوو، شتى دەشكاند. دەفر، كاشىي، گولدانگەلى چىنىي. بەتايبەتى ئەۋ شتەنى دەشكاندن كە ھىي بابى بوون. ھەرچەندىك لىيان دەپرسى: ھەى منالەى ولاخ، ئەمە چىيە دەيكەيت؟ ۋەلامى نەدەدەيەۋە. بەدەست خۆى نەبوو. نەشەدەكرا ئاقل بىرېت. بابى توندوتىرۇ بەزەبروزەنگ بوو. فەرمانى دا زىندانىي كەن. يەكەم جار لەژوۋرەكەى سەرى و پاشان لەئىر زەمىنە تارىكەكە. داىكى خەرىك بوو لە خەفەتا دىقى دەكرد. دەيگوت منالەكەم لە ترسا زىرە دەكات و دەمىرېت، كورەكەم لەدەست چوۋ. ئاگاي لەۋە نەبوو كە منالەكەى، بۆخۆى لەۋ تارىكىيەدا كەيفى ھەيە. ساپىتەى ژىر زەمىنەكە كلاًۋرۆژنەيەكى

شوشه‌یی هه‌بوو که له‌وتیه وینه‌ی هه‌یف و ئاسمانی له‌سه‌ر پینچه‌وانه ده‌بووه. ئەمیر
عه‌لی، ده‌ست شوشتوو له‌ دونیا، له‌به‌ر کلاو رۆژنه‌که‌دا داده‌نیشت و ته‌ماشای ئەستیرانی
ده‌کرد. سه‌فه‌رگه‌لی خه‌یالیی ده‌کرد و له‌ هه‌سه‌ره‌یه‌که‌وه بۆ هه‌سه‌ره‌یه‌کی دی ده‌چوو.

که‌ گه‌وره‌تر بوو، ده‌ستی له‌ شکاندنێ شت هه‌لگرت به‌لام به‌شیتویه‌کی تر خه‌لکانی
ده‌وروبه‌ری هه‌راسان و نیگه‌ران ده‌کرد. بۆ نمونه، قسه‌ی له‌گه‌ل باوکیدا نه‌ده‌کرد، له
پوخساری ئەو پیاوه‌ی نه‌ده‌نۆری. باوکی به‌زۆری له‌ مال نه‌بوو. به‌لام ئەو یه‌ک رۆژه‌ی که
له‌ هه‌فته‌دا، یان ئەو دوو رۆژه‌ی که له‌ مانگدا له‌ ماله‌وه‌ ده‌بوو، ده‌یویست خۆی به‌سه‌ر
مناله‌کانیدا بنوێت و بوونی خۆی به‌سه‌لمێت. ئەمیر عه‌لی له‌ حه‌وت کون خۆی ده‌شارده‌وه و
هه‌رچه‌ندیک بانگیان کردبا، وه‌لامی نه‌ده‌دانه‌وه. لێدان و سزادان و چاولیتسورکردنه‌وه
سوودیان نه‌بوو. ئەو په‌یوه‌ندییه‌کی دوو لایه‌نه‌ی به‌دایکییه‌وه هه‌بوو. که‌ چکۆله‌تر بوو
خۆی به‌دایکییه‌وه ده‌لکاند، زۆر خۆی پێوه ده‌لکاند. ته‌نانه‌ت شه‌وانه له‌سه‌ر ته‌خته
نوێنه‌که‌ی وی ده‌نوست. له‌ قووناخیکدا له‌ دایکیشی زیز بوو. خۆی کشانده‌وه و ئیدی له
جاران کرێتر بوو.

به‌وردی نووسینه‌کانی ئەمیر عه‌لی ده‌خوێنمه‌وه. له‌ هه‌یج شوێنیکدا ئاماژه‌ بۆ ئەو
زویری و پاشه‌کشه‌یه‌ ناکات. قسه‌کانی وی له‌ باره‌ی دایکییه‌وه، له‌ خسته‌یه‌کی ناته‌واو
ده‌چیت. ده‌بێ پیتگه‌لی پتویست بدۆزمه‌وه و له‌ خانه‌ به‌تاله‌کانی خسته‌که‌دا دایان نێم.
به‌وه‌شه‌وه‌ چ شتیکم ده‌سگیر نابیت. هه‌میشه‌ وشه‌یه‌ک نوکوستان ده‌مپینێته‌وه و ئامرازی
په‌یوه‌ندییه‌که‌ نادۆزمه‌وه. وینه‌ی دایکی، وه‌ک ئەیکۆنیک پیرۆز، له‌ودیو رووپۆشیک له
وشه‌گه‌لی شاراه و ئاماژه‌گه‌لیکی خۆپارتیزانه‌وه شاردراره‌یه. له‌ هه‌ر شوێنیکدا شتیکی له
باره‌ی دایکییه‌وه نووسییت، ده‌ستخه‌ت و ستیلی خه‌ته‌که‌ی جیاوازی هه‌یه. وه‌ک ئەوه‌ی
ترسا بێت یاخود رووی نه‌هاتبیت. قه‌له‌مه‌که‌ی کیشاوه‌ته‌وه و دوو دل بووه. رسته‌یه‌کی
نوسیه‌وه و هێلی به‌سه‌ردا هێناوه. دیاره له‌گه‌ل خۆیدا جه‌نگیه‌وه. ویستویه‌تی بدویت،
نه‌هێنیه‌ک بدرکیتیت، به‌لام نه‌یتوانیه‌وه. دایکیم له‌ بیر، دایکه‌ جیته‌که‌ی ده‌لیم، باریک
و ناسک و خاوه‌ن جوانیه‌کی مام ناوه‌نجیی. له‌ بینینی یه‌که‌مدا، مام ناوه‌نجی بوو، نه
جوان و نه‌ ناشیرین. سه‌رنجی پانه‌ده‌کیشا. له‌ بینینی دووم و سێیه‌مدا بوو که‌ ئیدی
ده‌چوو ده‌له‌وه، روانینه‌ ته‌نک و زاوه‌ شیرینه‌که‌ی خۆیان نومایش ده‌کرد. پاش ئەوه، هه‌ر
جاریک که‌ سه‌یریت ده‌کرد، شوخ و شه‌نگ ده‌ینواند.

ئەمیر عه‌لی په‌یوه‌ندییه‌کی زۆری به‌دایکییه‌وه هه‌بوو، عه‌شقیکی ئارام و بێ هات و
بات، به‌لام ده‌ست و پێ شه‌ته‌کده‌ر. له‌ هه‌ر کوێ ده‌بووین، له‌ گه‌رمه‌ی کاردا، یه‌کسه‌ر بۆ
دایکی نیگه‌ران ده‌بوو. ده‌یگوت ده‌بێ بروات. ده‌بێ. پاساوه‌کانی درۆیننه‌ بوون. ده‌یگوت
واده‌ی لای پزیشکی ددان هه‌یه یان بابی چاوه‌رپێ ده‌کات. هه‌مسووی درۆ. منالانی تر
مۆنیان ده‌کرد و من تاقه‌ که‌سه‌یک بووم که‌ به‌لگه‌ی رۆیشتنه‌که‌م ده‌زانی. ئاخ‌ر ده‌ترسا
دایکی به‌ته‌نها بێ و خه‌فته‌ بخوات. متمانه‌ی به‌رواله‌ته‌ ئارام و خۆشحاله‌که‌ی دایکی
نه‌بوو. ده‌یزانی ئەو وا خۆی ده‌رده‌خات و هه‌مسووه‌وتی بۆ ئەوه‌یه ئەمیر عه‌لی په‌ی
به‌عه‌زاب و ره‌نجی وی نه‌بات. وا ده‌هاته‌ پێش چاو له‌ هه‌یجی که‌م نه‌بێ و له‌ ژبانی خۆی
قایل بێت. به‌لام له‌ودیو ئەو روواله‌ته‌ پته‌وه و به‌خۆدا نازه‌وه، ژنیکی نیوه‌ منال،
به‌ساده‌یه‌کی خه‌مینه‌وه، که‌ له‌ سیمای کێژۆله‌گه‌لی دلپاکدا هه‌یه، کێژۆله‌گه‌لیک که‌ له
ژوورگه‌لی به‌شکۆ و دلگه‌یر بێزارن و دوور له‌ چاوی ئەوانی تر، له‌ژێر چه‌رچه‌فدا ده‌گرین.
ئاخ‌ر ئەو ته‌واوی رۆژان و ته‌واوی شه‌وان چاوه‌رپێ هاتنه‌وه‌ی مێرده‌که‌ی و زاتی نه‌ده‌کرد
لێ نێزیک بێته‌وه.

ئەمیر عه‌لی چکۆله - چوار پینج ساڵه - له‌ ژووره‌که‌ی دایکی ده‌نوست و ده‌یزانی
دایکی، به‌و زه‌رده‌خه‌نه‌ میه‌ره‌بان و ده‌سته‌ میه‌ره‌بانانه‌یه‌وه، زۆر خه‌مینه‌ و دوور له‌ چاوانی
خه‌لکانی تر، ده‌گری، گریانیک بێ ده‌نگ، له‌ژێر چه‌رچه‌فدا، به‌پوخساری رۆچویه‌وه له
نیو سه‌رینه‌که‌یدا. ته‌نها کاریک که‌ له‌ ده‌ستی ئەمیر عه‌لی ده‌هات (ده‌سته‌ چکۆله‌کانی)
شکاندنێ قاپ و قاچاخ بوو. گریانکه‌ی دایکی هه‌ی شه‌وه‌ بوو، به‌یانیان هه‌مسو شتیکی
ده‌چوووه شوێنی خۆی و دایکی پوخساری ده‌گۆزا. گۆناو لێوی سوور ده‌کردن، سووریه‌کی
کاتیی که‌ ده‌ده‌قیقه‌ دواتر به‌سه‌ر گۆنای ره‌نگ په‌ریوو لێوه‌ شینه‌که‌یه‌وه نه‌ده‌ما و له‌ بری
ئەوه‌ ره‌نگیکه‌ی خۆله‌میشی ده‌نیشت، ره‌نگی قسه‌گه‌لی بێده‌نگ کراوه‌ خه‌فته‌ی هیتور.
تاقه‌ سووریه‌کی درێخایه‌ن و جیگیر له‌سه‌ر ئەو پوخساره‌ شه‌که‌ته‌ بێ گیانه، سووری
چاوان و ده‌وروبه‌ری پێلوه‌کانی بوو. ئەدی بۆجیی دایکی به‌خته‌وه‌ر خۆی ده‌نواند؟
شه‌رمیی ده‌کرد؟ ده‌ترسا؟ ده‌شی خه‌لکانی گه‌وره‌ به‌و جوړه‌ بن و هه‌ر هه‌مسو دوو دانه
پوخساریان هه‌بیت. پوخساری رۆژ و پوخساری شه‌وه. ئەمیر عه‌لی خه‌لکانی خاوه‌ن دوو
پوخساری خۆش نه‌ده‌ویست و مێشکه‌ چکۆله‌که‌ی له‌ مانای دووانه‌یی و هاودژی
نه‌ده‌گه‌بیشت. گێژ ده‌بوو، ده‌ترساو هه‌مسو شتیکی له‌به‌رچاوانیدا ناواقیعی خۆی ده‌نواند
- تارمایی له‌سه‌ر تارمایی. له‌به‌ر ئاوینه‌دا راده‌وه‌ستا و ته‌ماشای خۆی ده‌کرد. ده‌ببینی که‌

همان روخساری دوینج شهو و دوینتی هییه و ئیدی خه یالی ئاسووده ده بوو. به لیتی به خوی دابوو، کاتی گه وره بوو، یهک روخسار زیاتری نه بی. روخساری راسته قینهی خوی. ههمان ئه روخساره کی هه بیوو.

باوکی چوار دانه، شهش دانه، ده دانه روخساری هه بوون. روخسارگه لی مقه بایی. هیچ کام لهو روخسارانه په یوه ند به دایکییه وه نه بوو. که به دایکی ده گه یشت، روخساری نه بوو. به لکو یهک بازنه ی به تال بوو، به دوو دانه گویتی ده په ریو له م لا و لای بازنه که وه - ته و اویتک وهک ئه و زه لامه دارینانه ی که منالان وینه یان ده کیشن. که باوکی به کاره که ری ماله که یان ده گه یشت، چوار دانه گویتی لی دروست ده بوو، به قه پۆزتیکی زلی پر له لیک و لیتی شو ره وه. هه ندی جار، ئه روخساره باریک و دریز ده بووه، برۆکانی ده هاتنه وه یهک و پریشکی ئاگر له چاوانیسه وه ده ره په ری. ئه وه دزیتو ترین روخساری بابی بوو، روخساریکی ناره سن، روخساریکی به خیل و ترسناک. ههمان ئه روخساره بوو که ده مانچه ی له کو ره گه وره که ی پراکتیشا بوو. برا که ی، له سه ر چوار په ل له سه ر عه رده که ده ریشت، نیوه هه ستانیک هه ستا، ده یویست راکات که له دواوه پیله قه یه کی پیدا کیشرا و که وت. لوله ی ده مانچه که به ده وری روخسارو ملیدا ده سوورایه وه. له ترسا زمانی له کلپه وه چوو بوو، دهنگی ده رنه ده هات. باوکی زه لیلی و ترسه که ی وی بینی و له خوشیدا دانه چیره ی پیکه وت. شه ره که له سه ر ژنه که ی دراوست بوو. دایکی له و دیو په نجه ره وه ته ماشای ده کرد، روخساری خه مین و خه ندانی به یه کدا دابوو، هه ره که وینه گه لی به مه ره که ب کیشراوی سه ر کاغزی ته ر. ئه میر عه لی له پال دایکیدا راوه ستا و هه لده له رزی. تینه ده گه یشت بوچ دایکی شتیک ناکات؟ بوچ نا قیرتینی؟ بوچ ده سته کانی ناوه ته سه ر ده می و چاوانی لیکناوه؟ ئه میر عه لی ده یویست هاوار بکا و داوی یارمه تیی بکات. ده یویست برا که ی رزگارکات، دراوستیکان یا خود خزمه تکاره کان ئاگادارکاته وه، ده یویست گولدانی سه ر میزه که هه لگرئ و له دواوه بیکیشتی به سه ری بابیدا. به لام، دایکی موله تی کاریکی له و جو ره ی پی نه دا. سه ری ئه میر عه لی نابووه نیو کوشی تا هیچ نه بینیت. ئاخر ئه وه ی بینیبووی، زور بوو. منالانی هاوته مه نی وی، مافی بینینی دیه نکه لی له و جو ره یان نییه و په نجه کانی به ئامازه ی بیده نگ به، له سه ر لیتی وی دانا بوو.

ئیواره ی ئه و رۆژه میوانیان هه بوو، باوکی دل خوش و دم به پیکه نین و بونی قوئونی

فه رده نگیه که ی، به ر له خوی بو به خیره تینانی میوانه کان چوو. چ ناسه واریکی رق، بوغز، تووره یی و هه لچوون له روخساریدا نه ده بینرا. دهنگی ئارام و جووله ی هاو رپتیانه بوو. وهک بلتی له سه ر خه ویککی شیرین وه ئاگا بوو بیته وه و رۆزتیکی خوشی به سه ر برد بیت. له شیوه و جلکی میوانه کان، سه رسورمان - به راست یان به درۆ، ده شی زیاتر به درۆ - ی خوی ده رپری. دایکیشی وا ده هاته پیتش چاو به خته وه رترین ژنی دونیا بیت. جوانترین جلکی خوی پۆشیبوو. جلکیکی ره شی به خه کراوه، پیتلاوی پاژنه به رزی ئالتوونی، گواره ی قورسی تایبه ت به میوانداریه گرینگه کان و نه نگوستیله یه کی زومرود که له خوشکه گه وره که ی قه رد کرد بوو.

میتری شیو له حه وشه بوو. روپۆشیتیکی سپیی و گه وری درابوو به سه ردا که داوینه که ی تا عه رده که ده گه یشت. ئه میر عه لی، به بی ئه وه ی بینری، خزیه ژیر میزه که وه، نه ژنۆکانی له باوه ش گرتن و خه میگی گه وره و نه ناسراو، له سه ر سینگه چکوله که ی نیشت. چ که سیک بیری لای وی و هیچ که سیک به دوایدا نه ده گه را. میوانه کان به ده وری میزه که دا دانیشتبوون و قاقای پیکه نینه که ی بابی له ژووره کاندان دهنگی ده دایه وه. خه وی لیکه وت و کاتی وه ئاگا بووه، زۆره ی میوانه کان رۆشیتبوون. پیاویکی به ریز، به چاکه ت و پانتولی ره ساسیی له گه ل خانم په روین لده وله، که کلایویتی لاری پووشی له سه ردا و خاوه ن جه سته یه کی خرو خه پان، له قه راخ حه وزه که دا راوه ستا بوون و چیه چیمان بوو. ئه میر عه لی له ژیر میزه که هاته ده ره وه و له نیزیک ئه و دووانه وه راوه ستا. گویتی لیبوو له باره ی دایکییه وه ده وان. پیاوه ی به ریز ناو ری دایه وه و ئه میر عه لی بینی و بیده نگ بوو. خوی خسته کۆکه و خانم په روین لده وله ی تیکه یانده که منالیکی لاسار له دواپانه وه یه. ئه میر عه لی به شه قاوی هیسور به لای پیاوه که دا رۆشیت. چاوانی کراوه بوون و پیتلووی نه ده تروکاند. وهک بلتی به خه وه بروت. سووریتیکی به ده وری حه وزه که دا لیدا و بو شوتنه که ی جاری یه که می گه رایه وه. روانینی بریبووه قونی پان و گوشتنی خانم په روین لده وله. ئه وه ی که چند ده قیقه دواتر روویدا، هیتند کوتوپر و خیرا بوو، که هیچ که سیک هۆکاری واقعییی رووداوه که ی بو روون نه بووه. هه ر که سیک بو گریمان به که ده چوو. یه کنی ده یگوت خانم په روین لده وله خلیسکاوه و که وتوه. ئه میر عه لی سویندی خوارد که هیچ شتیکی بیر نایه ته وه، خه وی لیکه وتوه و ده سه لاتی به سه ر کاره که پیدا نه شکاوه. له پرس و راکانی دواتردا، پیاوه به ریزه که گوتبووی، ئه میر عه لی له و کاته دا، چاوانیکی ناتاسایی هه بوون، چاوانیکی نا ئاگا و چۆل له روانین. گه ر چاو له گه واهیدانی ئه م و ئه و بپوشین،

ئەوا راستىيى رووداۋەكە بەو شىۋەبە بوۋە كە پىيى خانم پەروين لدهوله، كوتوپر، لە عەرد بۆتەو، جانتاكەي لە دەست كەوتۆتە خوارەو، زىكەيەكى كپى كرووۋە و ئىدى بەسەرا كەوتۆتە حەوزەكەو.

سزادانى ئەمىر عەلى بىن ھودە بوو. چ شتتىكى نەدەگۆرى. داىكى لە بەتانييەكى پىچا و روخسەتى نەدا كەس نىزىكى بىتەو. ئەو يەكەمىن جار بوو لە بەردەم شوۋەكەيدا راۋەستى و بەرگرى لە كورەكەي بكات، بەتاييەتى كە گىيانى ئەمىر عەلى لە خەتەردا و دەستەكانى بابى، لە دوۋى ملە بارىكەكەي دەگەران.

چەند مانگىك دوای ئەم رووداۋە بوو كە باوكى فەرمانى دا تەختە نوپنەكەي ئەمىر عەلى لە ژوورەكەي داىكى بىننە دەرى و لە ژوورى برا گەورەكەي داينىن. يەكەمىن شەوى بەزەحمەت لى تىپەرى و گرىا. تەواۋى شەوكانى دى - يەك ھەفتە تەواۋ - خەوى لى نەكەوت و ئەوسا ناچار، ھىپور ھىپور راھات. ئەوسا ئەو ھى قەبول كەرد كە گەورە بوۋە و تىگەبىشت گەورە بوون ھاۋاھەنگە بەتەنبايى. براكەي بەر لە نوستن جگەرەي دەكېشا - پىنج شەش دانە جگەرە لەسەر يەك - و بەعەينەكى زەرەبىن لەسەر كەپوۋى و گۆپى داگىساۋى پال تەختە نوپنەكەي و جلكى رۆژ لەبەردا و دەم و ددانى نەشۋاۋەو خەوى لى دەكەوت.

يەككىك لەو شەوانە، ئەمىر عەلى بىدار و براكەي بەدەم خەوۋە قسانى دەكرد. ھەيڤ، ۋەك چاۋىكى بىدار و تەنك، لە نىۋەراستى ئاسماندا دانىشتىبوو، ئاگاى لە ھەموو نەيتىيەكانى دۇنيا بوو. گۆپەكانى مالەكە كوزاۋبونەو. ئەمىر عەلى، چەرچەفەكەي لەسەر خۆى لا برد. وچانىكى دا، نىۋە روانىنىك تەماشايەكى براكەي كەرد. لە تەختە نوپنەكەي ھاتە خوارەو. لەسەر پەنجەي پى، بەكاۋەخۆ بەرەو دەرگاگە چوو. پىيى پەتى و قاچى كەوتە سەر شتتىكى تىژ. ئاخىكى نزمى لە دەم ھاتە دەرى و پاشماۋەي نالەكەي قووت داپەو. دەستىشى بەر پەرداخى ئاۋەكە كەوت، پەرداخەكە ھەلگەراپەو و غلور بۆۋە و تا نىزىكى لاي تەختە نوپنەكەي براكەي رۆبىشت، لە پاي كورسىيەكە گىرى كەرد و ھەر لەۋىدا مايەو. كەس ۋەئاگا نەبۆۋە. كەوتەو رى - لەسەر نوۋكى پى. دەرگاى ژوورەكە قەرچەبەكى لىۋە ھات و بەجىرەبەكى ناخۆش كراپەو. شەو بەشپۆبەكى سەير رووناك بوو. پىاۋىكى بەژن زراف، پشتى لەو، لە ناۋەراستى ھەوشەكەدا، لە لاي حەوزەكەو، لە رۆخى باخچەكەدا راۋەستا بوو، پىاۋەكە نەدەجوۋلا. دلى ئەمىر عەلى

ۋەخورپە كەوت و دەمى ھىشك بوو. ويستى راكات بەلام پىكانى قورس و سارد و بەعەردەو لىكاۋون. ويستى ھاواركات بەلام دەنگى دەرەدەھات. پىاۋەكە مەودايەك لەم دوور و لە تارمايەكى رەش، لە مەخلوقىكى ناۋاقيى دەچوو. تارمايەكە، دەستى لەژىر چاكەتە دىرژەكەي دەرھىنا و كاتزىمىرەكەي باخەلى لەژىر تريفەي مانگدا راگرت. ئەوسا تارمايەكى سىپى، پەچە كروو، لەۋدىو دەرەختەكانەو ۋەدىار كەوت. چەند ھەنگاۋىك ھاتە پىشى، دەستى لەژىر پەچەكە ھىناپە دەرى، كەسىك ناماژەي بۆ كەرد و راۋەستا. تارمايە رەشەكە ئاۋرى داپەو و نىگاىەكى وربايانەي برىبە پەنجەرەكان. ئەمىر عەلى لەلاۋە روخسارى بابى ناسىيەو. ئەدى باشە بەو شەو لەۋىدا چىي دەكرد؟ ژنەي پەچە سىپى لەۋدىو دەرەختەكانەو داگەرا و باوكى ئەمىش، بىن دەنگ و بەكاۋەخۆ، دوای كەوت. يەك چرەكە دواتر، گۆپى ژوورىك لە ھەوشەكەدا داگىرسا. ئەو ژوورى كارەكەرە گەنجەكەيان بوو. ھەمان ئەو كارەكەرەي كە دىقەتى براكەي دەدا و بەگۆپى باوكىشىدا دەپىچاند.

ئەمىر عەلى حەپەساۋ و شەرمەزار، بۆ ژوورەكەي گەراپەو و برىارىدا ھىچ شتتىك بۆ داىكى نەگىرتتەو. ئىدى خورى بەبىدەنگىيەو گرت و فىر بوو ھەر ۋەك داىكى، ھەرۋەك خەلكانى گەورەي خاۋەن دەمامكەگەلى مقەبابى، لەژىر چەرچەف و لە تارىكىي شەواندا بگرى. ئىتر نەبىدەتوانى ۋەك جارن، قاپ و قاچاخ و كاسەگەلى چىنى بىشكىنىت. ئاخ ئەو جۆرە كارانە ھىنى تافى مندالىي بوون. سەرى داخست و لىۋەكانى لىكنا و بىدەنگىيەكى گەورە لەنىو جەستە چكۆلەكەيدا نىشت، كە بەمرورى زەمەن، بوۋە جۆرىك خاۋبونەو و ئاسوودەيىەكى خامۆش. خەلكى، بىن باكىيە خۆبەدەستەو دەرەكەي و بىيان بەحىسىبى ئاقلىي لىك دەداپەو. بەگۆپى يەكدا دەيانچاند و ئەويان بەئىنسانىكى زىرەك و حىسابىي ناۋ زەد دەكرد.

مەلەك نازەر، پىكراۋ و پەرىشان، دانىشت و لەگەل خۆيدا بىرى كروو. رووداۋەكانى لەپال يەكدا دانان و بەو ئەنجامە گەبىشت كە ئىدى ئەمىر عەلى ئەوى خۆش ناۋىت. ئاخ شىۋەك كە لە ژنەكەي راكا و لە ژوورى تر بنۋىت (دەرگاگەش كلىل بىدا)، شىۋەك كە بكىشى بەسەرى ژنەكەيدا (مەلەك نازەر دلىيا بوو كە ئەو ئىشى خودى ئەمىر عەلى بوۋە بەدەستى ئەنقەست و بەپلانىك كە لەۋەوبەر دايرىشتوۋە، ئەو كارەي كروو)، شىۋەك كە بەسەر دۆسىيەكانى شارەوانىدا پرشىتتەو تا كۆمپانىياكەي ژنەكەي نابوت

کات، ئەو شووه نەک هەر بەتەنەها ژنەکەى خۆش ناوێت، بەلکو عاشقى ژنیکی تریش بووه.

ئەدى بۆچی تا ئیستا بیری لەو مەسەلەیه نەکردوووەتەوه؟ ئەمیر عەلى و کەسیکی تر؟ دەس و برد وینەى شاراوەى ژنیکی جحیل و شوخ و شەنگ، هاتە بەر چاوانی و پەوییەوه. ئەو یەكەمین جاربوو بیری لە ئەگەریکی لەو جۆرە دەکردهوه. ئەو کەسەى ترە نەبیراوەش، کوتوپر ئامادەبیبەکی بەلگە نەویستەتەری لە تەواوی واقع گەلە هەبوو، پەیدا کرد، واقعیی تر لە پەرداخى سەر مێزەکە، واقعیی تر لەو شەنە بایەى کە لە پوخساری ددا، واقعیی تر لە پیتاوانەى کە لە پیتی دەکردن و واقعیی تر لە خودی خۆی. پەنگبێ خەلکانی تریش ئاگیان لەو کەین و بەینە بوویت بەلام نەیانداوەتەوه بەروویدا. مامە گیان زوبان بەد و دەم شێ بوو، زۆریەى جارن لە پاشەملە زەمی خەلکی دەکرد. مەلەک نازەر بەخۆی گوت کە هەلبەت ئەم مامە دەم شێ، ویستووێتەى شتییک لە بارەى ئەمیر عەلییەوه بەرکیتیت. ویستووێتەى لە پرووی ناپەسەنبیبەوه ئامازە بەپەییەندی وی، بەفلانە خانمەوه بەکات و ئەمیر عەلییەى لەژێر مێزەکەوه کیشاویتی بەقۆزینیکی پایدان قەسەکەى پێ برپوه. خۆبەتى، خۆبەتى، خۆبەتى. چ بیانووبەکی تر بۆ ئەو لەقە پێدا کیشانە نییە. ئەوسا کلاورژنەیهکی تر بەرووی خایەگەلى مەلەک نازەردا کرایهوه و پەردەى رەش لەبەر چاوانیدا هەلگیرا. رێک و رەوان، ئەو شتەى کە لۆژیکی ژنانەى خۆی لەو دەقیقەیدا حوکمی بەسەردا دەکرد، وەک حەقیقەتیکی تەواو لە لای چەسپى. کەواتە ئاوا، ژنیکی تر لە بەزەمەکەوه گلاوه! یەكەمین هەستییک کە تیبیدا وروژا، ترس بوو، ترسی ئینسانیتی بێ پشت و پەنا، ون بوو لە بەرەهوتیکی تاریکدا، ئینسانیتیک تەنیای تەنیا. هەستی کرد دەستی ناگاتە هیچ کەس و هیچ شوینییک و عەردى ژێر پای دەلەرزى. هەستییک بوو کۆت و مت وەک مردن، وەک تەماشاکردنى کفن و دفن کردنى خۆی. جەستەى سارد هەلگەرا و دلێ تیکەل هات. چنگی کرد بەپرچە درێژکەى خۆیدا و بەتوندی راپیکش. بیخی سەرى برژایهوه و ئیشی تیهات. ئیشی هەستیکی واقعییانە، راپەل بەجەستەیهکی زیندوووه، جەستەیهکی نارازی و هەلايساو، سەرمای گەوره.

مەودای لێ گرت، جەستەى داخ و توورەیبەکی نائارام لەژێر پێستیدا تاوی سەند. دەریچەکانی دلێ بەهەوکردنیکی بەتاو، دەکرانەوه و دادەخران و ئەقینەکەى سات بەسات دەبوو رِق و بوغز. دەیتوانی لەو ساتەوهختە تاییهتەدا، مەلەکە ئاگر تیبەردات، دەیتوانی

خۆی و ئەمیر عەلى نابووت کات. باوەرى بەیهک حەرفى قەسەکانی ئەمیر عەلى و حەکایەتى نەخۆشیی دەروونیی نەما. بەخۆی گوت تەواوی ئەو گەمانە فیل و فېر بوون و پاساوی خۆیان هەبووه، پاساوی حیساب بۆ کراو و ورد. ئەمیر عەلییەش هەر وەک تەواوی پیاوان - فلان و فلان و فیسار - درۆزن و بێ وەفایە و ئەمیش، مەلەک نازەرى خۆش باوەر، لە تەواوی ئەو ماوەبەدا، فریوی پروالەتە بێتەیهکەى وی خواردوووه. چ هەلەیهک! تەنانت بۆ یەك جاریش هەولێ نەداوه، سەر لە کارەکانی وی دەربیتێ. هەنووکە تێ دەگەبشت کە بۆچی هەندێ شەو درەنگ دەگەرایهوه مەلەوه و بۆچی هەر لەگەل بێنیی ئەمدا تەلەفۆنەکەى دادەخستەوه. هەولێ نەداوه بزانیت بۆ کوێ دەروا و هاموشۆی کێ دەکات؟ هەموو کار و قەسەکانی ئەمیر عەلى گومانایى هاتنە پێش چاوانی. تەنانت قەلەتیشی دزیوو هیولایی دەینواند. بێگومان، دەستی ژنیکی تر لە مەسەلەکەدا بوو، ژنیکی جحیل. وشەى جحیل وەک دەنگدانەوهی نالەیهکی لە گوێدا ناوۆلا - جحیل، جحیل - جحیل - جحیل، لەنێو سەریدا دەنگی دایهوه و لە دوایهوه ئیرەیبەکی کوێر، تیزتر لە سوێی هەزار برینی تەر، لە رۆح و جەستەیدا هیلانەى چێ کرد. ئاخەر مەزەندە کردنى کێبەرکێ لەگەل ژنیکی جحیلدا، شتییک بوو دلەراوکی وروژتین. وینەى کالی ئەو ژنە، ئەو حەرفە لە شکست نەهاتوو، لەبەر چاوانیدا وەدیار دەکەوت و چنگی دەکرد بەدل و رپخۆلەیدا. دەبویست هەموو شتییک بزانیت: کەنگی یەکتریان ناسیوه و لە کوێ؟ ناوی، تەمەنى، ناوینشانى مەلەکەى، ژمارەى تەلەفۆنەکەى، لە هەموویشى گرینگتر، قەلەتێ؟ ئەدى بەژن زراشە؟ بەژن زراشتر لەم؟ لاواز، گوشتن، سوور و سپیی، گەنم رەنگ؟ دەبویست بزانی و ئەم نەزانینەش شیتی دەکرد. رۆژی سەد جار لە خۆی دەپرسی: "کێبە؟" وایدەگوت و ئیدی دەکەوتە ئیرەیبی بردن بەژنگەلیکی خەبالیی. لە سەرەتای ئاشنا بوونییهوه بەئەمیر عەلى، هەستیکی غەریزی، ئاگاداری دەکردهوه کە ئەم رووداوه، درەنگ بیان زوو، هەر روودەدا و هەمیشە لە قوولایی دلیدا درۆنگ بوو. تا ئەو شوینەى کە دەلوا، بە وشەگەلى شیرین و نەوازشگەلى دلنیاکەرەوه، بەو دەیهیتانی ژبیانیکی ئاسوودە - چۆل لە تەنگرەى مادى - بەهەزار فیل و فری عاشقانە، ئەمیر عەلى جەلەو کردبوو. بەلام دەیزانی گوێشەیهک لە بوونی ئەو پیاوهدا هەیه کۆنترۆل ناکریت، گوێشەیهک لە جەستەى ئەو پیاوهدا کێبیبە و ئەمیش لەو گوێشە تاریکە نەناسراوه دەرترسا. خایەکانی لە لۆژیکی رووداوهکان ئەولاوەتر دەچوون. خۆزبای بوو ئەمیر عەلى بگریت. رێک لە جێ ژواندا، ئەو کاتەى کە لەپال دۆلبەرەکەیدا تلیساوهتەوه، دەرگای ژوورەکە بەکاتەوه و

(دهرگای کام ژوور؟) و ریتک له قولایی چاوه ئەبلەق بووه کانی بنۆرئ. ئەدی پاشان؟ پاشان له میانا نه بوو. تاخر زه من له زهینی شپرزهی مه لهک نازهدا، لهو دهقیقه یهوه کوژی پی دههات و دونیا له جووله دهکوت. نهیده توانی رووداوه که له بهرچاوانی خۆیدا بهرجهسته کات. دهگه رایهوه دوواوه، سه ره له نوێ دهستی پی ده کردهوه. سیناریۆکهی دهسکاری دهکرد. دیمه نه کان، کات و شوینی خیا نه ته کهی ئال و گۆر پی ده کرد، دهگه بشته ئەو ساته ی که دهرگای ژووره که دهکاتهوه. ژووری نوستنی خۆیان؟ ژووریتک له ئوتیلێکدا؟ گرینگ نه بوو. کامیرا زهینیه کهی دهرگایه کی پیشان دهدا. دهرگایه کی داخراو، دهسکه کهی بادهدا. دهرگا که به کاوه خۆ درزیکه تیده بوو، دهکرایهوه. کامیرا که دهچوه پیشتر، به دهوری په نجه ره کهدا دهسوورایهوه، به لێواری تهخته نوینه کهدا دهچوه سه ری و له سه ر روخساری ئەمیر عه لی و دولبه ره کهی راده گیرا. که دهگه بشته ئەو، ئیدی مه لهک نازهر گوری خه یالی به هانا یه وه نه دههات. فیلمه که له ناو کامیرا کهدا نه دهسوورایه وه و له سه ر ئەو دووایین وینه جیگیره ده وهستا. دوا ی ئەوه تاریکیه کی ره ها بوو. بیده نگیه کی چر، په رده یه کی ره ش، دوا ی ئەوه کوژی پی بوو.

سیناریۆکان ته واو بوونیان نه بوو، خایله گه لی په رته وازه، خه ونه گه لی تیکه ل پیکه لی ویرانه که له زهینی مه لهک نازهدا جیگه ی واقیعییه تی ساکاری رۆژانه ی گرتبووه وه. ههستی ده کرد جوگرافیا ی رۆخی تیکچرژاوه به سه ر یه کدا و خۆره لات و خۆرئاوا ی ناخی جی گۆرکییان کردوه. خۆی بۆ نه ده دۆزرایه وه. خۆی نه ده بینی و له کات و شوینیکی دیاری کراوا دانه سه کنا. به وه شه وه، ژیان هه ر ده گۆزه را و به نامه گه لی رۆژانه: ههستان، سلاو کردن، زه رده خه نه کردن، جلک پۆشین، وه رزشی به یانیان، ته له فۆن کردن بۆ ئەم و ئەو، حیسانی داها ت و خه رجیی رۆژانه و بۆ میوانیی چوون، هه ر وهک جار ان به رتوه ده بران. شته کان شوین گۆرکییان ده کرد. ده فر و کاسه ی دیرینه، پلپله ی به رزی بلوور، گۆلدانی کریستالی له ژووریکه وه بۆ ژووریکه دی ده گۆزرانه وه. په رده کان هه لده درانه وه، رۆژنامه یه کی گرمۆله کراو ده خرایه ته نه کهی خۆله وه، په نجه ره کان ده کرانه وه و داده خران، هه موو ئەو کارانه ش که سیکه غه ربیه ده یکردن، مه لهک نازهریتکی بز که یاده وه ربیه کی بی رهنگی له رابردو دا هه بوو، یاده وه ربیه کی له و ژنه به هیزو به ده سه لات هه بوو که له ژووره روونا که کانداه لده سوورا و باوه ری به به رماوه ی به خته وه ربیه که ی هه بوو. ئەلعانی ش، به بی چ ناگادار کرد نه وه یه کی پیشینه، نااماده و خافلگیر، مسته کو له یه کی پیداکیشرا بوو. وهک بلایی دهستیکی غه ییبی، له دوا وه پالی پیوه نابیت.

هه لخلیسکا بوو، تلی دابوو، که وتبووه ئەو دیو که لاوه نه ناسراوه کانی ژبانه وه، که وتبووه بنی چالی حه زه کاکه به کاکه و غه ربزه تاریکه به راییه کانه وه. فیکر و زیگری لای ئەوه بوو ئەمیر عه لی له کوژی و چ دهکات. گوئی له ته له فۆنه کانی راده دیرا. له و دیو دهرگا وه راده وهستا یان گوئی ده نا به جی کلیلی دهرگا وه. ناو چه کمه جه و گیرفانی چاکه ت و شه رواله که ی ده گه را. نامه کانی ده کرده وه. جزدانه که ی ده دزی و حه واله و قه بز و سه ره قه له مه کانی به وردیی ده خوتنده وه. ئەم دیو و ئەو دیو، وشه به وشه. ئەمیر عه لی تاقیب ده کرد، ناوه خت خۆی ده کرد به کو مپانیادا، به بی له دهرگادان، دهرگای ژووره که ی ده کرده وه و ده ییبی له و دیو میتزه که یه وه دانیشتووه و سه رقالی خوتنده وه ی نامه یه که. نامه ی ئیداری؟ رهنگی تابه تیش؟ خۆی ده گه یانده پال یان ئەو دیو یه وه و به هه ر بیانوویه ک با، نیوه سه رنجیکه بزێوانه و دزانه ی ده دایه نامه که ی بن دهستی. چاوی له سه ر نامه که بوو که هۆش و گۆشی له دووی زهنگی ته له فۆن رایده کرد. ئەدی کی بوو؟ گوئی قولاخ ده کرد. نه یده توانی گوئی لی بی. تاخر ئەمیر عه لی توند ته له فۆنه که ی ده نووساند به گوژی وه. ده بوو تیبگات. په یجۆریه که ی به هیزتر له شعوری بوو، توندوتیژتر له ئارامیی و به هیزیه هه میشه یه که ی بوو. ده پیرسی ئەوه له گه ل کیدا ده دویت و ته له فۆنه که ی له دهستی هه لده پچورقاند. دهنگی پیاویکی نه ناس له گویتیدا دهنگی ده دایه وه. رهنه گه، کپاری به که یان نوینه ری بیمه یان کارمه ندیکه ئیداره بوویت. شه رمه زار ده بوو. سه ری داده خست و سه رزه نشتی خۆی ده کرد. چه ند رۆژیک ئارام ده بۆوه. ده که وته وه وه رزش کردن، بۆ سه ردانی هاو رپییانی ده چوو، ته له فۆنی بۆ مناله کانی ده کرد و به خۆی ده گوت: کوره کانم هۆگرمن. جگه له وان، چ شتیکی تر گرینگ نییه. وینه ی کوره کانی ده هیئانه وه زهینی و ئەوسا ئه ییکی تی ده گه رایه وه. به لام ئیره یی، وهک زه روویه کی برسیی، لکابوو به په رده ی دلاییه وه و خوتنی هه لده مژت. هه مدیس خایله گه لی ره ش ره ش هور و ژمیان ده هیئانه وه و میشکیان داگیر ده کرد. به خۆی ده گوت: چ که ریتک بووم! تاخر چۆن ده بی ئەمیر عه لی له ژووری کاری خۆیدا ژوان له گه ل دولبه ره که یدا دانیت؟ خۆ شیت نه بووه؟ رهنگی، له جیگه یه ک دوور له چاوی خه لک، له کۆلانیکی نه ناسراو، له گه ره کیکی دوور، یان به پیتچه وانه وه، له جیگه یه کی ئەم ده روویه ره ژوان له گه ل دولبه ره که یدا دیاری بکات. به لام تاخر له کوئی؟ ئیدی ئەم له کوئی نه حله تیبه ده کرا هه ر جیگایه ک و هه موو جیگایه کیش بیت. ته نانه ت له مالی خویشان. ده بوو تی بگات. ترومبیله که ی له و دیو دره ختیکه وه راگرت، چاویلکه ره شه که ی له چاو کرد، روو پۆشه که ی

تا حاست برۆی هینایه خوارهوه. لهودویو سوکانهوه دانیشته، چاو له ریتی هاتنی ئەمیر عەلی، دەستی لهسەر سوپج، نامادەدی داگیرساندنی مەکینه. پای لهسەر بەنزین دەلهرزى و زگی له حەژمەت شلەژاوی، پیچی پێدا دەهات. بینی وا هات. له بەردەم دەرگای کۆمپانیاکەدا راوهستا (ئەوه بۆ خۆی ناماژەیهکی گوماناوی بوو) ناو گیرفانهکانی گەرا، گیرفانی چاکەتەکی، گیرفانهکانی پانتۆڵەکی. ئەری بەدوای چیدا دەگەڕێ؟ ناو نیشان؟ ژمارەى تەلهفۆن؟ هەمدیس بۆ ژوووهوه دەچیتەوه. پینج دەقیقه، دە دەقیقه، چارهکه سەعاتیک تێ دەپەرێ. چ سەهوویهکی کردووه؟ رەنگه له دەرگای دواوه رۆشیتێ؟ رەنگه ئەمی بینیت؟ ناخر ئەو راوهستان و هەمدیس گەرانەوهیه بێ ملامەت نییه. ئەوه بۆ خۆی جوریک له ناماژەیه. ئەوه پەيام ناردنه بۆ کەسیک له دەرۆبههه، بۆ ژنیک لهودویو پەنجەرەوه، یان راوهستا و له سەری چوار پراکەدا، یان دانیشتوو له ترومبیلێکی ئەو دەرۆبههه. پەيامیک واتە بەرێ کەوهو پرۆ. یان نارام بگره. یاخود وەرە سەر چوار پراکە. یان له مالهوه بمیتەوه. له حەیس و بەیسی ئەوهدابوو کە بینی وا سەر و کەللهی ئەمیر عەلی پەیدا بۆه. هەنگاوهکانی ژماردن، هەنگاوی خیرا، خیراتر لەپرادهی ئاسایی، هەنگاوهکی شپرزە. رەنگه کەیفی هەبێ و بێ ئۆقره، هەنگاوهکی کەسیکی عاشق. سواری ترومبیلەکی بوو. جوولاً. مەلەک نازەریش پیتی نا بەبەنزیندا و بەمەودایهکی کەم له دوايهوه ترومبیلەکی ئاژوو. ئەمیر عەلی بۆ لای راست پیچی کردووه. ئەوه رینگەى مالهوه نەبوو. بۆ لای دەسته چەپ پیچی کردووه، له چوار پراکە تپهپهري، چەند خیرا دەپاژوو. پەلهی بوو. له گۆی سوری دا. ئەری بەهه کوی چوو؟ دیار نەما. رەنگه تپهپهريستێ کە تاقیبی دەکەن (خایله گەلی مەلەک نازەر). تپهپهريستوو. کەلەکچی. خایین.

خۆزیا یارمەتی له من داوا کردبا، یارمەتی له منیک که له هەموو دونیا لهو نێزیکتر بووم.

گەمەى ئیرهیی و خانەگومانیی ماوهیهکی زۆر، تا دواى ئەو ریکهوتە فلانیهی درێژەى هەبوو. رووداوهکه ئاوهایی بوو: مەلەک نازەر شپرزە و تووره، شەلال له ئارهقهی گەرمای چلهی هاوین، سەعات دووی پاش نیوهرۆ، برسی و تینوو، سەرلهنوێ، لهبەر دەرگای کۆمپانیا دا ئیشک دەگرێ و ئەمیر عەلی تاقیب دەکات. پێ دەنێ بەبەنزیندا و بەخیرایی له پاس و لۆریههک، کە کۆلەگەى ئاسنی بارکردووه، تپهپهريست. ترومبیلێک رووبهرووی

دیت. هەردووکیان ئیستۆپ دەگرن، لا دەدەن و بەمەودایهکی کەم بەلای یەکدا تێ دەپەرن. ترومبیلەکی مەلەک نازەر بەهه شوستهکه دەچێ و خەریکه ریتواریک بکات بەژیرهوه، بەلام سوکانهکه له کاتی خۆیدا وەردهچەرختێ. بەدەوری خۆیدا دەسورپیتەوه و لهگەڵ تەکسیههکی چکۆله و کۆلهواردا که خەخن، له کەناری جادهکهوه تپهپهري، له یهکتري دەدەن. مەلەک نازەر ترومبیلەکی خۆی گەوره و تۆکمەیه، هیندهی لۆریههه، ئەزیهتیکى وای نابیت، تەنها لایتهکهی دەشکیت. بەلام تەکسیهه داماوکه، لیک بەر هەلدهوشیت، تەنها یهک لیدان بەس بووه تا تیکوپییک بشکیت. دەرگاکی له لایهک، تاپهکی له لایهکی تر، شوپیرهکەشی بێ هۆش.

ئەم جۆره کارانه له ژنیکی بههتیز و ماقوولی وهک وی نەدەوشایهوه. خۆ گەر بیستبای ژنیکی تر کاری لهو جۆرهی کردووه، ئەوا سەری بەنیشانهی سووکایهتی و ئەفوس باهدا و سوپاسی خودای دەکرد که خۆی لهو پیره ژنه کەلله پووته نییه. سەرزهنشتی خۆی دەکرد، لهگەڵ خۆیدا بهشەر دههات و توانای کۆنترۆل کردنی بارودۆخه نەسرهوتەکی خۆی نەبوو. بێ هەدادان و وهک دوورگهیهکی سەرگەردان بەدەوری خۆیدا دەخولایهوه. دەمامکی ژنیکی بهختهوهر و سەرکهوتوو، له روخساری کەوتبووه خوارهوه و حەزی نەدەکرد کەس تەماشای بکات. هەر جارێک که لهئاوینهدا چاوی بهخۆی دهکەوت، رادهچلهکی و پروی خۆی وەردهگیرا. خۆزیای بوو ئەمیر عەلی بمریت. هەروا بەسانایی. تا هەنوکه ئەوی بههینی خۆی زانیبوو. گەر بریاربا کەسیکی دی لهگەڵ ئەودا با، ئەوا ئیدی باشتەر بوو بمریت.

هەندێ رۆژ، بەپاساوێکی نااشکرا، له کەری شەیتان دەهاته خوارهوه. نووریک له دلیدا پرسنگی دەدا و سەبارەت بەخایلهگەله رەشەکانی، دووچاری دوو دلێی دەبوو. بەخۆی دەگوت رەنگه هەلە بێ و چ دولبەرێک له میانا نەبیت. ناخر نەیتوانیبوو ئەمیر عەلی بگریت. ئەدی چۆن لهوه دلنیا ببوو؟ رەنگه شوه بێ گوناوهکی راست بپێرێ و بەنەخۆشیههکی نەناسراو گیرۆده بووبیت؟ دەبوو بەهەر شتیهیهک با، قسهیهکی لهگەڵ کردبا و دلێ و دەدەست هینابایهوه. لهبەر ئاوینهکهدا دانیشته و خۆی رازاندهوه. جوانترین جلکهکانی پۆشیی و لهبەر چاوی ماندووی شووهکهیدا کەوتە خۆ نوواندن. پیتکهنی. بەزوبانیکی خۆش لهگەلیدا کەوتە قسان. روخساری جوان و جهسته نیوه جوانهکی خۆی بۆ نومایش کرد. قسانی خۆشی بۆ کرد. له بارهی بەرنامهگەلی ئایندهوه ناخفت. له بارهی

مانگی ههنگوینی دووهمهوه، له باره‌ی ئه‌و سه‌فه‌رانه‌وه که ده‌کرا پیکه‌وه بیکه‌ن، له باره‌ی ده‌سپیکردنه‌وه‌ی ژبانیکی نوپه، له‌گه‌ڵ کوره‌کانا، بچ کوره‌کان، له ناو ولات، له ده‌روه، له هه‌ر شوپنیک ئه‌و سه‌ز بکات. له باره‌ی ئاسمانه‌وه دووا و له باره‌ی هه‌سه‌ره‌کانی (ئه‌گه‌رچی شتی زۆری له‌وباره‌یه‌وه نه‌ده‌زانی). له باره‌ی کتیبه‌وه، له باره‌ی سپنه‌ماوه، له باره‌ی شیع‌ر و عی‌رفانه‌وه، له باره‌ی خۆبه‌وه، له باره‌ی کۆمپانیای به‌کره و ده‌زووه‌وه، له باره‌ی شو‌رش و سیاسه‌ته‌وه و ئیدی کوت و پر ماندوو بوو. بینی ئه‌میر عه‌لی یه‌ک وشه‌ی له قسه‌کانی نه‌ژنه‌فتووه و دل‌ی له جی‌گایه‌کی تره. ئه‌وسا مه‌له‌ک نازه‌ر دل‌ی وه‌خورپه کهوت.

ئه‌میر عه‌لی گرفتاری خۆی بوو، تین و مه‌راق و حیرسی مه‌له‌ک نازه‌ری نه‌ده‌بینی. خۆ گه‌ر بینیباشی ئه‌وا نه‌یده‌زانی چ بیه‌ژی و چۆن کاره‌کانی ئاراسته‌کات. جاره‌های جار به‌وپه‌ری راستگۆبیه‌وه، بره‌باری دابوو له‌گه‌ڵ ویدا بدویت و هه‌موو شتیکی بۆ بگه‌یته‌وه. هه‌رچی زیاتر ئه‌و نه‌تیبه‌ی له‌دلیدا هه‌شتبایه‌وه، خه‌راپتر ده‌بوو. گوتبووی نه‌خۆشم، به‌لام پرونی نه‌کردبووه‌وه چۆناوچۆنی ده‌ستی، خۆ به‌خۆ به‌رز بۆته‌وه و چۆناوچۆنی پای، سه‌رپه‌چی له‌ فه‌رمانی وی کردوو. جارێک، قیروسیای کرد و ده‌ستی پینکرد، به‌لام مه‌له‌ک نازه‌ر پتی پتی نه‌دا. ئاماده‌ی شه‌ر و چاوانی پریشکی ناگریان لیده‌بووه. دلنیا‌بوو ئه‌میر عه‌لی درۆ ده‌کا و هه‌سه‌له‌ی گه‌مه‌کانی وی نه‌بوو. جاری دووه‌میش، هه‌مدیس به‌تکا و ره‌جای ئه‌میر عه‌لی، دانیشتن تا بدوین، به‌لام کاره‌که‌یان به‌شه‌ر گه‌یشت. مه‌له‌ک نازه‌ر ته‌قیبه‌وه، هه‌رشه‌ی برد و ئه‌وی به‌خایین و خۆبه‌رست و فی‌لباز ناو‌زه‌د کرد. تۆمه‌تی ئه‌وه‌ی دایه‌ پالی که ته‌نها له‌ پیناوی سه‌روه‌ت و سامان و ناو و شو‌ره‌تی خه‌زانه‌که‌یدا ئه‌می هه‌یناوه و به‌بچ دوو دل‌یش هه‌نوکه‌ که‌سیکی له‌م باشتری دۆزبوه‌ته‌وه، که‌سیک که‌ خانویه‌کی گه‌وره‌تره‌ کۆمپانیایه‌کی به‌شکۆتری هه‌یه. خۆبشی نه‌یده‌زانی ئه‌م قسانه‌ی چۆن له‌ زار هاتوونه‌ته‌ ده‌ر. ژتیوان بۆوه. به‌لام تازه‌ کار له‌ کار ترازا بوو. ئه‌میر عه‌لی، هه‌رگه‌ز مه‌له‌ک نازه‌ری ئاوها شه‌رانگه‌یز و شالاهه‌ین نه‌بینیبوو. قسه‌کانی له‌ دل نه‌گرتن، به‌لام پاشه‌کشه‌ی کرد و نه‌یتوانی له‌ ژنه‌که‌ی نیه‌زیک بیه‌ته‌وه. ئاخ‌ر ئه‌وه ترس بوو که ئه‌وی له‌ په‌ل و پۆ خستبوو.

پۆزانیکی خه‌راپ له‌ پینش بوون. برا شه‌ریکه‌ به‌شه‌کانی مه‌له‌ک نازه‌ر بۆ سه‌ردانی هاتن و پینان گوت بره‌باریان داوه ئه‌میر عه‌لی له‌ جی‌گه‌ری کۆمپانیایه‌که‌ لابه‌دن. له‌ راستیدا، هه‌ر

وه‌ده‌ری نین و ناو و ناوبانگی کۆمپانیایه‌که‌ قووتارکه‌ن. گوتیان خوشکی نازیز، ئه‌و زه‌لامه، هه‌رچه‌ندیک باش و میه‌ره‌بان و نازه‌نین بیت، له‌ قوماشی ئیمه‌ نیبه. زۆر هه‌ول‌ی داوه له ئیمه‌ بچیت، به‌لام ناتوانیت. لاسایی قسان کردن، ری رۆیشتن، جلک پۆشین، هه‌ستان و دانیشتنی ئیمه‌ ده‌کاته‌وه. به‌لام شوپنیکه‌ی مه‌سه‌له‌که‌ خه‌راپه، جی‌گایه‌کی به‌ره‌تیبی. ئه‌و قه‌ت نه‌یتوانیوه‌ وه‌ک ئیمه‌ به‌ر بکاته‌وه. ئه‌و غه‌واره‌ بووه و هه‌ر به‌غه‌واره‌ بیه‌ش ماوه‌ته‌وه. متمانه‌ی پتی ناگریت. که‌سیکی خه‌ته‌رناکه‌. دار به‌رۆحی هه‌مووماندا ده‌دات، نه‌ک به‌ده‌ستی نه‌تقه‌ست، نه‌ک به‌نه‌خشه‌یه‌کی پتیشینه، به‌لکو به‌جه‌هاله‌تی خۆی.

مامه‌گیانیش له‌و دانیشتنه‌دا بوو. سه‌راپا گوی و به‌سه‌ختیی که‌وته ژێر کاریگه‌ری قسه‌ی برازاکانییه‌وه. سه‌ری به‌نیشانه‌ی ره‌زامه‌ندی له‌قاندو گوتی: "دۆزمنی دانا‌به‌و دۆستی گیل."

مه‌له‌ک نازه‌ر گینگلی ده‌دا، ره‌نگی سوور هه‌لگه‌را و دل‌ی که‌وته ته‌په‌ ته‌پ. رووداوه‌کانی ئه‌و دواییه، که‌شمه‌که‌ش هه‌روونییه‌کان و بچ خه‌ویی، ئه‌عسابیان دارزاندبوو، به‌هاسانی که‌له‌یی ده‌بوو. له‌ شه‌ر ده‌گه‌را و له‌ خودای ده‌ویست. به‌تایبه‌تی له‌ مامه‌ گیان پر بوو. برای نوتقه‌ده‌ر سالی‌ک له‌ مه‌له‌ک نازه‌ر گه‌وره‌تر بوو، سالی‌ک به‌ر له‌و پای نابووه‌ گۆره‌پانی ژبان‌ه‌وه و پتیشپرکی هاتنه‌ دونه‌ی له‌و برده‌بووه. به‌تایبه‌تی که‌ کورپش بوو، کوره‌ گه‌وره، جی نشین و کوره‌ عه‌زیزی دایک. ته‌واوی ئیمتیا‌زاته‌ خودایی، فه‌زایی، شه‌ری، ئیرسی و هه‌ستیه‌کان هی خۆی بوون. ئه‌م بره‌یه، وه‌ئاگا له‌و قوده‌ته‌ی که‌ به‌خۆراییی پیتی برا بوو، خوشکه‌ چکۆله‌که‌ی عه‌زاب ده‌دا. قسه‌ی ره‌قی پتی ده‌گوت، ماجیک و کتیبه‌کانی ده‌برد، تایه‌ی پاسکیله‌که‌ی په‌نچه‌ر ده‌کرد، قژی له‌ بیخه‌وه راده‌کیشا و پاره‌ی ده‌خه‌یله‌که‌ی ده‌دزی. که‌ گه‌وره‌تر بوون، لیکتر دوورکه‌وتنه‌وه، به‌لام کتیبه‌رکی و شه‌ره‌که‌یان، له‌ژێره‌وه هه‌ر به‌حه‌شاردراوی درێژه‌ی هه‌بوو.

مه‌له‌ک نازه‌ر گوتی خۆی ئه‌رکی جی‌گه‌ری کۆمپانیایه‌که‌ له‌ ئه‌ستۆ ده‌گرێ و کاره‌کان ریک ده‌خاته‌وه. برا گه‌وره و شه‌ریکه‌کان، به‌زوبانیکی لووس، مه‌له‌ک نازه‌ریان تیگه‌یاند که‌ ژن عه‌قلی که‌مه و بۆ سه‌لماندنی قسه‌ و مه‌نتیقی پیاوانه‌ی خۆشیان، په‌نایان بۆ گووته‌زای گه‌وره‌ پیاوانی خیل و ئیمانداران برد.

مامه‌گیانیش چه‌ند به‌شیک له‌ کۆمپانیایه‌که‌دا هه‌بوو. به‌لام به‌ده‌ر له‌ سنوره‌بندیتیی قوده‌ته‌ی خۆی، بوونی خۆی راگه‌یاند و رای خۆی ده‌رپیی، ده‌نگی به‌رز کرده‌وه و قورگی

ساف کرد. زانی بووی شه‌ر دهب، بۆبه نوتقیکی ئەدیبانە و شایستەیی ئەو مەجلیسەیی ئامادە کردبوو. برازاکانی ماوەبەک گوئیانی لێ راڊتیرا و پاشان حەوسەلەیان نەما. بەکیتک پۆمیی، بەکیتک تەلەفۆنی هەلگرت و ژمارەیی لێدا و دوو شەریکی تریش باوئیشکیان دا. مەلەک نازەر نارەزایی دەریپیی. گوئی جیگیری کۆمپانیاکە بۆ خۆی دەبێ و قسەکانیسی بەرپێگەگەلی یاسایی بەگوئی هەمووان گەیاندا. بۆ بەکەمین جار، لەنیوان خوشک و برایاندا، ناکۆکیی روویدا. عاجزییەکان کەوتنە روو. خوشک و براگەلی میهرەبان و بەمشوور، کە تا دوو رۆژ لەووبەر، بەرووالەت، لەگەڵ بەکەیدا کۆک و بەکانگیر بوون، بەکەندەردوو بوونە دوژمنی بەکەدی و نیوانیان تیک چوو. ئەدی ئەمیر عەلی چیی گوئ؟ هیچ. چ کەسێک هەر حیسابییسی بۆ نەکرد. بتهوئ و نەتهوئ، خەسووی بەرپێزیس هینرایە ناو کیشەکەو. دەبوو لەنیوان کچ و کورەکانیدا، بپیته حەکەم. ئەو کارێکی قورس بوو. چەند بەشپیکیش بەناوی دایکی مەلەک نازەرەو بوو (مامە گیان ئەو بەشەشی بۆ خۆی پچری بوو، هەر بەراست با نەچینە ناو ئەم بابەتەو!) دایکی بەرپێز قەبیریک بییری کردەو و دواجار رایەکی بەقازانجی کورەکانی گوئ، بەقازانجی کورە نازدەرەکانی. مەلەک نازەر هەرەشەیی کرد کە دەرگای کۆمپانیاکە دادەخا و حیسابپیکیش بۆ مامە گیان دەکات.

مامە گیانیسی کە هەروا لەبییری نوتقە گرینگەکەیدا بوو، هاواری کرد: "بێ دەنگ. مۆلەت بدەن."

کەس مۆلەتی نەدا. هەمووان لەگەڵ بەکەیدا دەوان. برا میهرەبانەکان، کەوتنە هاوارهاوار. چاوانیان باریک بوونەو و سەری کەپوویان رەش هەلگەرا. ئەوجا مەسەلەیی حیساباتی پارە هینرایە پێش. ژمیرباریان هینا و تۆمەتی بەرژەوئندیی خوازییان دایە پال ئەمیر عەلی. ئەمیر عەلی لە هەموو شتیک بێ ناگا و گێژ و وێژ تەماشای خەلکەکەیی دەکرد. ریسواییەکی سەرنج راگیش لە کۆمپانیاکەدا روویدا بوو. مامە گیان، بەبێ چ مەدرەک و بەلگەبەکی دیاری کراو، ژمیربارە پیر و دیربەکەیی کۆمپانیای، بەکلاوچیتیی تاوانبار کرد، رەنگی ژمیربار سپی هەلگەرا. دایکی مەلەک نازەر پشستی مامە گیانی گرت و گوئی ئەویش ناگای لە زۆر شتە. ژمیربار وستی بەرگری لە خۆی بکات، بەلام دەنگی دەرنەهات. دەستی نایە سەر دلی و بوورایەو. بوو قەرەبالخیی. مەلەک نازەر ئەو ژمیربارەیی وەک باوکی خۆی خۆش دەویست و تەنێ متمانەیی بەو هەبوو. زریکاندی و

دایکی بەخیانەت کردن تاوانبار کرد. ژمیرباریان لەسەر قەنەفەبەکی چەرم راکشاند و بەخەکەیان کردەو. تەلەفۆنیان بۆ نەخۆشخانە کرد و داوای ئەمبۆلانسیان کرد. ترسی ئەم رووداو کۆتوپرە هەمووانی داگیر کردبوو. کەس دەنگی لێو نەدەهات. چەند ساتیک لە بێدەنگیی و چاوەروانیدا تێپەری کە کۆتوپر مامە گیان دەستی نایە سەر دەم وچاویی و خۆر خۆر دایە قولیی گریان.

مەلەک نازەر لەو ماملەبەدا شکستی هینا. قەبوڵ کردنی شکست، کارەساتیی گەورە بوو. دایکی، براکانی و مامە گیان، لەووبەر کە بەشی زیاتریان لە کۆمپانیاکەدا هەبوو، قسەیی خۆیان سوار کرد و بریانیەو. مەلەک نازەر، شەکەت و نیوہ گیان، بۆ ماوەبەکی دیاری نەکراو، دەرگای ماملەکەیی بەرووی هەموواندا داخست. دیوارپیک نەبییناری بەدەوران دەوری خۆیدا رۆنا و هیتور هیتور خامۆش بوو. لەنیو ئەو هۆدە نیوہ تاریکەدا، هەستی بەئاساییس دەکرد. تەواوی رۆژ، لەسەر تەختەنوئینیکی درپێژکۆلە، روو و دیوار رادەکش و دەنوست. یان ئەگەر بیداربا، ئەوا بەچاوانییی کراووە لە خالیک رادەما و ورتەیی لێو نەدەهات. هەموو شتەکان مەودایان لێ گرتبوو - بۆن، تام، دزبویی و جوانی شیوہکان، چێژە ساتەوختییەکان و خۆشییە کاتییەکان. تا درەنگانی لەسەر تەختە نوئینەکەیی دەمایەو و پێی لە مال نەدەنایە دەر. حەوسەلەیی بیینی هاواریکانی نەبوو. گەر بۆ میوانییەک داوئت کرابا، نەدەچوو، خۆ گەر بەدوایشیدا هاتبان، ئەوا دەرگای ژوورەکەیی دادەخست. هیتور هیتور، خامۆش و خامۆشتر دەبوو، تا کار گەببە ئەووی دەمی بۆ خواردن نەدەبرد. هەموو جۆرە کارپیک بەلاو زەحمەت بوو. بەزۆر حەمامی دەکرد یان قژی دادەهینا. بەجلکی خەووە لە ژوورەکەیدا رادەکش. بەسەعات رادەووستا و مات دەبیردەو. حەوسەلەیی دایک و براکانی نەماو لە ئەمیر عەلی دەترسا. بەبیینی وی رەنگی سپی هەلگەرا و جەستەیی هەلگەلەرزی. دەچوو سوچیک تەختەنوئینەکەو و چەرچەفەکەیی دەدا بەسەری خۆیدا. لە من عاجز بوو. نە هاواری بەسەردا دەکردم و نە سەیریسی دەکردم. بەبیینی من خەمیک لەسەر روخسار و لەنیو چاوانیدا بارگەیی دەخست و سەری لەژێرەو دەنا. ئەدی بییری لە چ دەکردهو؟ لە رۆژانی منالیی؟ چما بییری لەو کاتانە دەکردهو کە لەسەر پاسکیلەکەم دادەنیشت و جاننا قورسەکەیی قوتابخانەیی دەدایە دەستم؟ بییری لەو شەوانە دەکردهو کە وەزیفەکانیم بۆ دەنووسیبەو؟ پەناگەبەکی باشتر لە پەناگەکەیی منی شک نەدەبرد. زۆری دەنواند، فەرمانی دەدا و منبیش بۆم جی بەجی دەکرد. هەر چیبەکی گوئبا، قەبوڵم بوو. وەک بلیی مانای ژیانم لە گوئی رایەل

بوونی ردهای ویدا بیت. رهنگبی دلی ویستبیتی له گهل ئەمیرعه لیدا بکهومه کتبه رکئی و ئیره بیم پیشان بدهم؟ ئەمیر علی هه لبارد تا شاهیدی هاوارکردن و ناره زایی من بیت و منیش دهنگم لیوه نه دههات. ههرچییهک ئەو گوتبای دها و ابا. ئەوه یاسای گه مه که مان بوو. رهنگه به لایه وه باشتر بوو بیت، ته نانهت گهر بۆ جارێکیش بیت، گه مه که به یه کدا بدهم، ئاوژووی که مه وه، خۆ ویستیم و سه ریچی بونیتم. شتیکم بۆ خۆم بویت. بۆ دلی خۆم به ویت نهک له پیناوی نه ودا.

ته نها که سیک که مافی نیزیکی بوونه وهی له مه لهک نازه ره هبوو، ئەو دایه نه پیره ی بوو که گه وهی کردبوو. ئەمیر علی چوو به دوا ی دایه خاندا و به شه له شهل و به چاوانیکی نیوه کوژاوه و به تکا و ره جا، بۆ ماله وهی هینا. مه لهک نازه نه زه رده خه نه ی هاتئ و نه خوشحالیی خۆی دهر بپی، به لام پرووی خۆی وه رنه گیترا. مۆله تی دا که نه نه خان دهستی بگری و پوخساری ماچ کات. چهند رۆژ دواتر، دوو سێ که وچک خواردنی خوارد که ئەو له به رده میدا داینا. تا ئەو رۆژه به پێ چه قینییه کی منالانه وه، ههر دهرمانیک که دکتوری ئەعساب بۆی نووسیوو، له مست، یان ژیر زوبانیدا ده هیتشته وه و دواتر، له یه که مین دهرفته تی گونجاودا، فریتی دها یاخود تفی ده کرده وه. که م که م، به پیتداگرتنی دایه نه که ی، قه بولی کرد چه په کانی به ره له خه وی قووت بدا و بی هات و بات ئەو شروبی مقه و بییه بخواته وه که بۆی نووسرابوو. دایه خانم جلکه کانی بۆ ده گۆری و که وچک که وچک خواردنی به ده مه وه ده کرد. مه لهک نازه وهک منالی لئ هاتبوو. هه زی ده کرد نازی بکیشری و له بری وی بریار بدریت، شتیکی که هه رگیز نه یکردبوو. وهک ئەوه ی هه ز بکات بۆ دوا وه بگه ریتته وه، له سه ره تاي منالییه وه ده ست پیکاته وه. له سه ره تاي له دایه کبونییه وه. رهنگه ریگه یه کی تری گرتبایه به ر. رهنگبی.

چله ی زستان بوو. دایه خانم به رگه ی سه رمای نه ده گرت و ده یویست بۆ کرمان بگه ریتته وه. پتیویستی به هه وای گهرم و هه تاو بوو. ئەدی مه لهک نازه ری به ده ستی کئی سپاردبا؟ له گهل دایک و براکانیدا قسه ی نه بوو. به بیینیان وه زعی خه راپ ده بوو. ده بوو ئۆقره یان گرتبا تا ئارام تر ده بووه. ئەمیر علییش مافی هاتنه ژووره وهی بۆ ژووره که ی نه بوو. ئەوه فه رمانی دختۆر بوو. ئاخ کاتی مه لهک نازه ر چاوی پیتی ده که وت، ده خرۆشا و هه رچی به ده سه تته وه هاتبا، به هات و بات و هاوار هاواره وه، ده یکیشا به دار و دیواردا و ده یشکاند. ئەمیر علی داوای یارمه تی له من کرد و من به چاودیری کردنی مه لهک نازه ر

راهاتبووم - راهاتنیکی ناوه کیی، ته نانهت ئەو کاتانه شی که لئی دوور بووم. رۆژانه به فر ده باری. مه لهک نازه ر خه مین و بیده نگ، له پال په نجه ره که دا داده نیشت و دیقه تی له خالیکی دوور ده دا. که سیک رتی نه ده که وته ناو دل و رۆحیه وه. ئەمیر علی له نیوان دایکی و مه لهک نازه ردا هه لده سوورا و ببوه دیلی ئەو دوو ژنه - ئەو دوو ژنه خامۆش و خه مینه. رۆژانی هه فته، چیش لیتان له نیوان من و کاک علیدا دابه ش کرا. مه لهک نازه ر به هات و چۆی ئیمه، به هات و چۆی ئەو دوو که سه له ماله که دا ناره زایی نه ده نواند. سینی دهرمان و خواردنه که میان له سه ر میتزه که بۆ داده نا. گهر کاریکی هه با، بۆمان جئ به جئ ده کرد و ئیدی ئەومان به ده ستی خایله و خه ونه کانی ده سپارد. ئەمیر علی ئەو هه له ی ده قۆسته وه و بۆ سه ردانی دایکی ده چوو. له و ماله شدا نه نه خانمیکی تر هه بوو که کۆمه کی دایکی وی ده کرد و ئیشی ماله که ی بۆ راده په راند. هه فته ی دو رۆژی ش سیسته ریکی ده هات و خانمی خه له فاوی به سه ر ده کرده وه. ئەمیر علی، به سه عات له پال ته خته نوینه که ی دایکیدا داده نیشت و لئی راده ما. ده یزانی که تاله ده زوویه کی باریک، ئەوی به یاده وه رییه کانی دایکییه وه رایه ل کرده وه و دلنیا بوو له وه ی ئەو مه خلۆقه بی قسه و روانینه، له قولایی رۆحه ته نگه که یدا، هه روا له گه لیدا له چه چه دایه.

کوژایی زستان بوو که مه لهک نازه ر که وته وه قسان و زاری کرایه وه. سه ره تا، ئاماژه ی بۆ چۆله که یه ک کرد که له و دیو په نجه ره که وه بوو، شتیکی له ژیر لیوه وه گوت. نانه ورده یه کی هه لگرت و له سه ر لیواری په نجه ره که داینا. سه به یینی هه مان رۆژی له گهل چۆله که چکۆله که دا قسانی کرد، له ژیر پیاله یه کدا برنجی بۆ دانا و ژیر پیاله یه کی تریشی له نیزیکی خۆیه وه دانا. ئەمجاره یان سێ چۆله که هاتن. هیرشیان هینا و رۆیشتن. رۆژی دواتر پۆلیک هاتن و مه لهک نازه ر پیکه نی. ته ماشای منی کرد و چۆله که کانی پیشاندام. گوتی: "برسییانه!" ئەم پرسته یه ی چهند جاریک دووباره کرده وه. خۆشی هه ستی به برسیتییی ده کرد و هه زی له شتیکی شیرین بوو. ئەمیر علی له و دیو دهرگاوه راوه ستابوو. له خوشحالییدا ده سه ته کانی به یه کدا مالی و به په له خۆی گه یانده یه خچاله که. شیرینی خامه ی له قاپیکی گه وه ناو، بی باک له ئاگادار کردنه وهی مه لهک نازه ر، خۆی کرد به ژووره که یدا. ئاخ تا ئەو رۆژه مافی هاتنی بۆ ئەو ژووره نه بوو.

مه لهک نازه ر پرووی له چاک بوونه وه ده کرد. که وه تبه وه ری کردن، که وه تبه وه په نجه ره کردنه وه و هه ناسه وهرگرتن. هۆش و گۆشی بۆ گه رابوونه وه و ده یزانی که

به زوویی به هار دیت. به بیده نگیی له ئه میر عه لی ده نۆری و قسه شی رووه و خه لکانی نادیار بوو، رووه و چۆله که کانی ئه و دیو په نجه ره که بوو.

پۆژه کان، چۆل له رینگ و بۆن، خاو و یهک تا رته ده بوون. ژبان فۆتۆکۆپی و اقبیعی پابردوو بوو، زاووزی و لاسایی کردنه وهی شتگه لیتیک بوون که شتیهی بنه رتهی خۆیان له دهست دابوو. بهرده و امیی ئه و بارودۆخه شتیک بوو بهرگه نه ده گیرا. ئه میر عه لی پریاری دا نامه یه کی دووردریژ بۆژنه که ی بنوسیته و هممو شتیکی بۆ روون کاته وه - هه ره له یه که مین شه وه تا دوو این رووداو. بۆ نامه نووسین دانیشته. نامه یه که م زۆر کورت بوو، دراندی. نامه ی دووهم و سیتیهم زۆر دریژ بوون. نامه ی سیتیهم و چواره م و پیتنجهم بۆ سهرتا و کۆتایی و تیکه ل و پیکه ل بوون. کاغه زه کانی ته و او بوون. کاک عه لی چیتشت لیتنه ری بانگ کرد و داوای کاغه زی لئ کرد. کاک عه لی، هه ره که سه ری به ژووردا کرد، که پووی خۆی گرت. گوته: "گه وره م، بۆنیکی سه یر له م ژوورده دیت!" و ایگوت و مۆله تی وهرگرت تا په نجه ره که بکاته وه. ئه میر عه لی خۆشی هه سته کردبوو که بۆنیکی ناخۆش له ژیر ته خته نوین و کورسییه که وه دیت. وای هات به خه یالدا مشکیک له ویدا مردبی و ئیدی هممو شوینیکی گه را، به لام هیچی نه دۆزییه وه. بۆزیویی له جه سته ی خۆیه وه ده هات. چه مامی کرد و سه راپای له شی شوست. به سابوون، به لفکه، ماوه یه کی دریژ له ژیر دوشی ئاوی له کولدا راوه سته تا ئیدی پیستی له شی که وه ته برژانه وه. بۆنی خۆی کرد و دلئ تیکه ل هات. ئاخه ر جیتیگه یه که له جه سته ی ویدا له گه نیندا بوو. له بهر ئاوتنه دا راوه سته و به وردی له یه که به یه که ی ددانه کانی رووانی. وای بۆ چو ره نگه برینیکی کیمای له شوینیکی نه ناسراودا، لای په نجه ی پایه وه، یان لای بن بالییه وه، ده می کردبیته وه. سه راپای جه سته ی خۆی پشکنی. ساخ و سه لیم بوو. نه رووشانیکی، نه برینیکی، نه دومه لیتیکی کیمای. به هممو ئه وانه شه وه، بۆنیکی ناخۆش له ده ریچه کانی پیستییه وه ده هاته ده ره وه. ئه دی ئه گه ره مه له ک ئازه ر ئاوها بینبایی؟ گه ره ئه م بۆنه گه نیوه، بۆنی گۆشت و پیستی گه نیوی وی، به که پووی کوره کانی گه بیبا؟ ته و او ی ده رگا کانی دونیای له روو داخرا بوون و دونیای له گه لدا که وتیوه جه نگه وه و له گه ل چاره نووسدا جه نگینیش له توانای ویدا نه بوو. دانیشته و گریا، به سه عات له قوولایی دلّه وه گریا.

جگه له راکردن چ پتیگه چاره یه کی تری نه بوو. جانتاکه ی پیچایه وه. پاره ی چیک و دراوه نه خدییه کانی هه لگرت. نامه یه کی دوو رسته یی بۆ مه له ک ئازه ر نووسی. روونی

کرده وه که نه خۆشه و چنه د پۆژیک بۆ سه فه ره ده چیت. رۆژیک، هه موو شتیکی بۆ ده گپرتیه وه. هه ره به راست، جگه له راکردن و دوورکه وتنه وه له نازیانی، چ چاره یه کی تری نه بوو.

ئه میر عه لی، بۆ مه به سته که وته ری. ترومبیله که ی گه وره و پان و پۆر بوو، ترومبیل ئاژوو تنیش به جاده کانی ده ره وه ی شاردا چیژی هه بوو. ده میتیک بوو به ترومبیل سه فه ری نه کردبوو. هه سته به ئازادیی ده کرد و ئازادییش ئه زمونیکی نایاب بوو. بۆنه خه مینه که ی جه سته ی ره وییووه و هه ناسه ی ئاسووده، له نیو سیه کانییه وه ده هاته ده ری. پیتی به به زیندا ده نا، ده رپیشته و نه یده زانی سه ره له کوی دینیتته ده ری. له که ره ج تپه ره یی، له هه مه دان یش تپه ره یی. راوه سته و له ریستۆرانیکی چکۆله به رچایی کرد. خه وی ده هات. له ژیر سیتبه ری دره خته کاندای لئی راکش. له ئاسمانی نیوه رووناک و تپه ره یی ئارامانه ی هه وره کان را ما و وه نه وزی سوکه له سوکه له ی ددها. پیتلوه کانی ده کرانه وه و داده خران و جه سته ی، قایل و به ئۆقره، چۆل له چه زی وه سه وه سه ئامیز بوو. مه لی ده نگ خۆش و بزیتو، له سه ره په لکی دره خته کان ویته ویتیان ده کرد و میرووله قایم کاره ئاقله کان، به په له، له هات و چۆدا بوون. که میتیک له ولاره تر، ژنیک ده فری له ئاویکی ره واندا ده شوشته و پیوانی ئاسووده، که پالیان به پالاشتی نه رمه وه دابوو وه، به چاوانیکی لیو ریژ له وه نه وزی دوا ی به رچایی، سه رقالی خواردنی کاله ک بوون. سه ماوه ریکی برنجیی له لای ده ستیانه وه قولته قولتی بوو. منالیک به سینیییه چاوه له به رده میدا راوه سته. گوته: "به ره رموون." و ایگوت و ئه وانیه که له ولاره بوون، سه ربان له قاند و به روویه کی گه شه وه سوپاسیان کرد. ژنه که ده فره کانی به داوینیی په چه نوژه که ی هیشک کردنه وه. هه ستایه سه ره پا. ده سته کانی نایه سه ره زگه دوو گیانه که ی و باویشکی دا. سه رنجیکی ئاشنایانه ی له ئه میر عه لی دا و نیگای تژیی بوو له ته مبه لیبی به چیژی ژنیکی دوو گیان.

شه وی له ئوتیل به سه ره برد. چنه د جاریک هه سته و له په نجه ره که وه ته ماشای هه یف و ورشه ورشی ئه ستیرانی کرد. به چاوانیکی پر له یاده وه ریگه لی ئه ستیره یی و دره وشانه وه ی گه رددو نییه وه، خه وی لئ که وت. له گه ل شه به قدا که وته وه ری. تا چا و بری ده کرد، خاک و ئه رزگه لی قاقری بوو، پاشان، له نیوه راستی ئه و بیابانه هیشک و چۆله دا، یه ک ریز سپیداری سه وز، وه ک منالانی ئاقلی قوتابخانه، پاک و ته میز، له پال یه کدیدا راوه ستا بوون. دوورتریش، له ناوجه رگه ی بیاباندا، میترگیکی چکۆله، وه ک رووداویکی

دهگهمن، خوئی نمایش دهکرد.

موسافیرتیک دهستی راگرت. بۆ کرماشان دهچوو. کرماشان جیگایهکی خوش و ناوهکهی بهدلی ئەمیر عهلیدا چوو. ئەو ناوه بهلەد نهبوو. بههیچ جیگایهک له تیران بهلەد نهبوو. ئاخر ئەو له تاران گهوره ببوو، ههر له ههمان جیگاش ماپوهوه. سهفههکانیشی بۆ دهرهوه له پیتاوی کرین و فرۆشتندا بوون، بۆ وهگرتنی ئیمتیاز بوون بۆ کۆمپانیای بهکره و دهزوو.

هیشتا نهگهیبوووه کرماشان، موسافیرهکه له پیتی ریگایهکی خۆلدا دابهزی و رۆشت. خهریک بوو خۆرئاوا دهبوو. کۆتایی ناسۆ بهدونیایهکی رهنگینهوه رایهڵ و پرووناکییهکی نارنجی له ناسمانهوه دهرژا. شۆفیری لهو جاده خۆلانهدا کارتیک هاسان نهبوو. بهک دوو جار تایه ترومبیلهکهی رۆچوو خۆلی نهرم و قورهوه و چهقی. کهوتهوه ری و ههمدیس چهقییهوه. دونیا رووه و تاریکی دهچوو. ترومبیلهکهی کوژاندهوه و دابهزی. چاکهتهکهی دهرهینا، لهسهه رهزهکه رایخست و لپی راکشا. نهرز خامۆش و ههناسه له کتبهکانهوه نهدههات. ویسههتی بیابان، هیتور هیتور، دهچوو بهدنهیبهوه و ئەوی وهک کۆلارهیهکی سوکهله، لهگهڵ خۆیدا دهربرد. هیتور وانیتیک دیقهتی ئەوی نهدهدا و چ کهسێک قهزاوهتی بهسهردا نهدهکرد. دهیتوانی ماهیهت و شپوهی خوئی بگۆریت. دهیتوانی بری و ههلیژاردنی مهرگ له دهستی خۆیدا بوو.

بیری له مهلهک نازهر کردهوه. دهنگه زهنگۆله ناساکی له قولایی گوتچکهیدا زرنکه زرنگیکی هیتوری هات و یادهوهری جهسته ههمیشه بۆندارهکهی، وهکی رووشانیکی خوش، بیخی گهرووی ختووکهدا. چهند کوتیک لهم ژنه، هیشتا له نیو جهستهی ویدا پیتی دهخوارد و نامادهی بزری ئەو، وهک داوگهلی جالجالۆکهیهکی پیر، بهگۆشه و کهناری خایلهکانیهوه شۆر ببونهوه. کاتی له مهلهک نازهر دوور دهبوو، دلی بۆی تهنگ دهبوو، دلی بۆ مهلهک نازهرتیک خهیاالی تهنگ دهبوو که دهنگتیک خهوهینی ههبوو وهکی پهریگهلی زهزیایی و باوهشیک دنیای ههبوو بهپانتایی دهستتیک تهبهدی. ئەو ژنه خهیاالییهی گهرهک بوو، ئەو ژنه بزهری دهویست و بۆشی نهدهدۆزرایهوه. لهودیوهوه، لهو دوور دوورانهوه، دونیایهکی دی ههبوو، دونیای ئەو. ئاخر ئەو بهدوای جیگایهکی ئەفسانهیی، ناجیگهیهک له دهرهوهی کات و شویندا نهدهگهرا. بهههله تی مهگه. بهلکو ئەمیر عهلی عاشقی نهرز بوو، جیگایهکی لیره دهویست و بهدوای نارامیهی که نهزیدا

دهگهرا، نارامیی باخهوانیکی پیر، دانیشتوو له قهراخ ناوتیکدا، ئاشنا به نهیتیهکانی خاک.

ئەمیر عهلی دوو مانگ سهفهری کرد. بۆنه ناخۆشهکهی جهستهی نیشتهوه و جهسته بزیهکهی، پتجهوانهی جارن، سهرکیشیی نهدهنواند. لهو ماوهیهدا، چهند جارتیک ویستبوی تهلهفۆن بۆ نهکهی، یان دایکی یاخود بۆ یهکتیک له رهقیقهکانی بکا و نهیکردبوو. چونکه، جارتیک که تهلهفۆنی بۆ مالهوه کرد، بهرلهوهی دهرههتی قسهکردنی ههیت، مهلهک نازهر بهتوندی تهلهفۆنهکهی بهروویدا داخستبۆوه. جاری دووهمیش که تهلهفۆنی کرد گوتیان خانم لهوی نییه.

به خوئی گوت: "هیشتا زوو. کاتی گهراوهوه نههاتوه. ژنهکهم هیشتا توورپه. دهبی نارام بگرم، دهبی له خویشم دلنیا بم."

مانگیکی تریش له گهشتوگوزار تپهپیری، لهم گوندهوه بۆ ئەو گوند، لهم شارهوه بۆ ئەو شار، لهم چاخانهوه بۆ ئەو چاخانه، بی نامانج، خهوالوو، نیوه خومار، بی ناگا له زهمن، بی ناگا له جیگهگهلی دیاریکراو و خهلاکگهلی دیاریکراو، بی ناگا له کۆمپانیای بهکره و دهزوو و حسیبگهلی دووباره و رۆژهکان. بهقهرای بیابانه گهورهکانا ترومبیلی دهئاژوو، شهوانه، راماو له ناسمان و له ناسۆگهلی کراوه، دهنووت. ههستی دهکرد چهند کوتیک له سروشته خامۆش و بهخاک بووهکهی و بوونه تاکیهکهی، بهبهرکهوتنی لهگهڵ ئەو ههتاوه بهتینه و ئەو بیابانه بی کۆتاییانه و ئەو ناسمانه ساماله یهک رهنگهدا، زهره زهره شی دهیتهوه. لهگهڵ ئەوهشدا، رابردوو ههروا، بهئهوهوه رایهڵ و ئەقل حوکمی بهسهردا دهکرد که خهبهری ژن و منالهکانی بزانی و له نیگهراویی و دهسته وهستانی قوتاریان کات. جی هیشتنی کتو و دهشت و نارامیی بیابان بۆی کیشه بوو، بهلام خو دهبوو گهراپایاتهوه. دایکی هیشتا له ژیاندا ماپوو، ژیانیک بهباریکی تاله دهزویهک، بهبی ئەهمیهتی بلقیک له ههوادا، دهبوو دایکی بیینی و دهبوو تا دوا نهفەس بهرتی کات.

دهرگای مالهکهی قوفل و قوفلهکهیان گۆریبوو. ههر چهند زهنگی لیدا، کهس دهرگای نهکردهوه. بیینی بهو وهزعه شپزهیهوه ناتوانی بۆ کۆمپانیای بجیت. مالی مامه گیان له سهری کۆلاندای بوو. چوو بۆ لای و پیرهمیرد بهبیینی وی راجلهکی. گهراپهوه دواوه و دهمی کردهوه. خهسویشی ههر لهوی بوو. له پهنجهرهی ژووری نوستنهوه تماشای کرد و سهری بهخیرایی کشانهوه. ئەمیر عهلی ههوالی ژنهکهی پرسیی و مامه گیان

به چه په ساوییه وه لئی راما .

ئه میر عهلی تاقتی قسه کردنی نه بوو . پرسیاره که ی دووباره کرده وه .

مامه گیان هه ناسه ی هه لکیتشا . دهستی نایه سه ر شانی و قورگی پاک کرده وه . خۆی بۆ نوقتیکی دوورودرێژ ناماده کرد . دهستی راستی رایه ل کرد (دیاریوو له وه بهر له بهر ئاوینه دا پهراوه ی له سه ر ئه م دیمه نه کردبوو) ، له ره به کی تایبه تی به دهنگی دا و ملی هه لبریی .

گوته ی : "ژیان مه ته لئیکی گه وره به . سه ری و ژیرتی هه به . گا زین به پشت و گا پشت به زین ."

ئه میر عه لی پئیکه نی . خۆیشی نه بده زانی به چی پئیده که نی و ئیدی مامه گیان سه ری داگرت . خۆی گرد و کو کرده وه و هه مدیس چکۆله و خه مین و پیر بۆوه . به دهنگیکی چۆل له خرۆشان و هه بیهت ، وه ک ئه کته ریکی خانه نشین گوته ی مه له ک نازه ر چوو ه بۆ ده ره وه ی ولات . خانوه که شی خستۆته سه ر فرۆشتن و کلپله که شی به فلان داوه (فلان واته من) .

ئه میر عه لی ، نه ناره حهت بوو نه سه ریشی سوورما . وه ک بلئی چاوه رتی ئه م پئشهاته ی کردبیت . خواحافیزییه کی توندی کرد . سه ری له قاند . له وه دا بوو پروات که مامه گیان بانگی کرد . هه والئیکی تری پئ بوو . هه والئیکی ناخۆش . ئاخه ئه وه هه لئیکی باش بوو بۆ تۆله سه نده وه .

به دهنگیک که هه مدیس شاعیرانه ببۆوه ، گوته ی : "به داخه وه م . چۆن بیلیم ؟ گوته ی هاسان نبییه !"

دلئی ئه میر عه لی داکهوت . مامه گیان منگه منگیکی کرد . ئاخه دهیوبست رۆحی وی بکیتشی . دهسه سرتیکی له گیرفانی ده رهینا و هنگیکی کرد . هنگ کردنئیکی هیشکی درۆبینه . کۆکی . ئه میر عه لی چاوی له سه ر زاری وی هه لئه ده بری . دوا جار هه وه سه له ی چۆر بر بوو .

پرسی : "دایکم ؟" وای گوت و پهنگی سپیی هه لگه را .

له زهنگی ده رگا درا . هه مدیس سه ری خه سوو له ودیو په رده ی تۆرپییه وه وه دیارکهوت و به په له کشایه وه داوه .

مامه گیان گوته ی : "بئ زهحهت ، مۆلهت بفرموو ده رگا که بکه مه وه ."

ئه میر عه لی له دووی رۆیشت . خۆزیای بوو هه مدیس هه مان پئله که ی پئشوو

بهالئیه وه به قۆزینگی پای ویدا .

پرسی : "تکا ده که م ، پئیم بلئی چ روویداوه ؟"

مامه گیان گه یشتیوه به رده رگا . گوته ی : "جه ناب عالی ، سه مانگه بی هه وال بزر بوون و له م ماوه به دا چ هه والئیکی ژن و منال و دایکتان نه پرسیه... ئیدی چاوه رتی چیت ؟"

من و براکه ی مه له ک نازه ر پئیکه وه چوینه ژووره وه . ئه میر عه لی به بینینی من ، هه ناسه به کی ئاسووده یی هه لکیتشا و له مامه گیان دوور کهوته وه . ئاخه دهیزانی که من له هه موو شتیک به ئاگام . منیش بی سه و دوو ، کللی خانوه که ییم نایه له پی دهستییه وه . گوتم ئه مانه ته . ده بی بیده مه وه و ئارام و خوین سارد (ئاخه ئه م ده ناسی و ده مزانی له خرۆشان بیزاره) پئیم گوت دایکی له نه خۆشخانه به ، چ ئومئیدیکی نییه و له ئان و ساتدایه . ترومبیله که ی من له کۆلان بوو . پئیشنیا زم کرد بیگه به نم . قه بولئی کرد و هات . بهر له هاتنم ته له فۆنم بۆ نه خۆشخانه کردبوو ، ئه و سیسته ره ی وه لامی دامه وه تیی گه یاندم نه خۆشه که له دوواین ساته کانی ژبانیا به تی . دلئیا بووم ئه میر عه لی له واده ی خۆیدا گه یشتوه . نه خۆشخانه که له ناوه راستی شاردا و رتگه قه ره بالئ بوو . له رتگه ترومبیله کان راده گیران و ژیر کورسی و سندووقی دوواوه ده پشکنران . ئه میر عه لی بی تۆقره و دهسته کانی ده له رزین .

پرسی : "دوایین جار که له گه لئیدا دووایت ، کهنگی بوو ؟"

کوئوپر هه ستم کرد مه به سستی مه له ک نازه ره و دلئم داکهوت . ته ماشایم کرد . نا ، مه به سستی دایکی بوو . هه سستی لای وی بوو . له چوار راکه رووداوی ترۆمبیل روویدا بوو . که سیک ببوو به ژیر ترومبیله وه . خه لئکی هاوار هاواریان بوو . دوو زه لام له به کتریان ده دا . ده بوو داگه رتین و له رتگه به کی تره وه برۆین . ئه میر عه لی پرسیاره که ی دووباره کرده وه .

گوتم : "دوو رۆژ له مه وه بهر ."

نه مده توانی له به ک کاتدا ترۆمبیل بئاژووم و قسانیش بکه م . له به رده م قوتابخانه به کدا بووین . منالان راکه راکه یان بوو . رتگا گیرا بوو . ئه میر عه لی حۆل ببوو . شه لالی تاره قه بوو . دابه زی .

گوته ی : "به پئ زووتر ده گه یین . " وایگوت و کهوته رۆیشتن . کهوته راکردن . لئی گه رام . چ شتیکم له ده ست نه ده هات . ده مویست له باره ی مه له ک نازه ره وه قسانی بۆ بکه م ، له

بارهی په یامه که یه وه بوی بدویم. به لام نه کرا.

پاسیک له ویستگه راوهستا بوو. تا نیتزیکیی نه خوشخانه دهچوو. ئەمیر عه‌لی سوار بوو. لای راست هی پیاوان بوو. دانیشته. پیاویکی قه‌له‌و، نیوه‌ی زیاتری کورسییه‌که‌ی گرتبوو. مریشکیکی زیندوو، له‌ناو کیسه‌یه‌کی سهر کراوه‌دا، له‌سهر ئەژنۆکانی بوو. مریشکه‌که سهری هینایه‌ی ده‌ری. ملی دریتژ کرد و به‌سهرسورمانه‌وه له ئەمیر عه‌لی روانی. کورپکی گهنج، به‌قژیکیی نه‌ختیک دریتژوه، له‌پیش ئەوه‌وه دانیشته‌بوو. موسافیره‌که‌ی لایه‌وه، به‌بوغزه‌وه ته‌ماشای ده‌کرد. دواچار، حه‌وسه‌له‌ی نه‌ما و به‌توندی قژی راکیشا. کورپه‌گه‌نجه‌که له جینگاکه‌ی راپه‌ری و نار‌ه‌زایی ده‌رپری. پیاوه‌که‌ گوتی: "ئه‌ری شه‌رم ناکه‌یت؟"

کورپه‌که‌ گوتی: "جا تو حه‌قت چیه‌؟"

شۆفیره‌که‌ هاواری کرد: "ئه‌وه‌ی دهنگه‌ دهنگ ده‌کات، فه‌رموو با دابه‌زیتته‌ خواره‌وه!"

مریشکه‌که‌ ترسا. که‌وته‌ باله‌ فره‌. خاوه‌ن چاوانیکیی نیگه‌ران و له ئەمیر عه‌لی راما‌بوو.

به‌خوی گوت: "ده‌بی له‌ کاتی خو‌بدا بگه‌م. ده‌بی چاوانی، به‌ر له‌وه‌ی بکوژینه‌وه، ببینه‌وه. ده‌زانم چاوه‌رپتی منه. به‌بی خودا حافیزی ناروات. مه‌حاله‌!"

پاسه‌که‌ به‌ره‌وه‌ لای چه‌پ چوو. ئەمیر عه‌لی دابه‌زی و که‌وته‌ راکردن. ده‌ستی ته‌کاندا. ده‌ستی له‌ ترومبیلکی راکرت. ترومبیلی یه‌که‌م به‌که‌لکی وی نه‌ده‌هات. دووه‌میان سواری کرد. شۆفیره‌که‌ کورپکی گهنج بوو. به‌چاویلکه‌ و به‌کلاوی ره‌شه‌وه. نه‌ سلاوی کرد و نه‌ روویه‌کی خوشی پیشاندا. ئەمیر عه‌لی ئاراسته‌ی رینگاکه‌ی خوی پیگوت و شۆفیره‌که‌ش به‌ریه‌کانی نه‌نواند. هه‌موو رینگه‌که‌ له‌ بیده‌نگییدا تیه‌په‌ری. که‌ گه‌یشته‌نه‌ شه‌قامی سیبه‌م، شۆفیره‌که‌ پیچیکیی کرده‌وه و چوو به‌نزین خانه‌یه‌که‌وه. سێ ترومبیلی له‌ پیشه‌وه‌ بوون. جگه‌ له‌ ئارام گرتن چ رینگه‌ چاره‌یه‌کی تر نه‌بوو. منالیکیی گول‌ فرۆش له‌ جامی ترومبیله‌که‌ی دا. ئەمیر عه‌لی جامه‌که‌ی کرده‌وه و چه‌پکیک گولی کری. دل‌ی هه‌روه‌ک سیر و سرکه‌ ده‌کولا. خوزیا دابه‌زیبا. تاکسییه‌که‌ له‌ دواوه‌ بوو. ده‌شی ئەو خیراتر له‌م زه‌لامه‌ رویشته‌با. رینگه‌که‌ی قه‌د بر ده‌کرد، کۆلان به‌کۆلان به‌له‌د بوو. باشته‌ر بوو دابه‌زیت. ئەدی مه‌له‌ک نازهر له‌ کوی بوو؟ هه‌موو شته‌کان له‌ سه‌ریدا خه‌راپ ببوون. هیند دل‌ی لای دایکی بوو که‌ مه‌له‌ک نازهری بیر چوو‌بووه. شیعه‌ر بی ماناکه‌ی مامه‌ گیان له‌ گو‌بیدا

ده‌نگی ده‌دایه‌وه: "گا زین به‌پشت و گا پشت به‌زین!" ئەدی مه‌به‌ستی چ بوو؟ له‌ خوی پرسی بوچی مه‌له‌ک نازهر کللی ماله‌که‌ی داوه‌ته‌ فلانی (فلانی واته‌ من) و پاشان بیری کرده‌وه که‌ کاریکی دروست و ناسایی کرده‌وه. ئاخ‌ر ده‌یزانی که‌ من نیتزیکترین هاو‌رپی مه‌له‌ک نازهرم و یه‌که‌مین ئەقینی ژبانی وی بووم. مه‌له‌ک نازهر قسه‌یه‌کی له‌وباره‌به‌وه‌ له‌گه‌ل نه‌کردبوو. قسه‌ی نه‌ده‌ویست. هه‌رچی ببوو هی رابردوو بوو. ئەمیر عه‌لی له‌ مامه‌ گیانی ژنه‌قتبوو، به‌تین و تاوه‌وه‌ گپ‌رابوو‌یه‌وه. مامه‌ گیانی ده‌م شر.

ترومبیله‌کان جوولان، نۆره‌ی ئەوان بوو. پی به‌به‌نزیندا نرا و که‌وته‌ ری.

پیاوه‌که‌ گوتی: "ببوره‌ .. هینده‌ و ته‌وا و. ئەمه‌ ته‌نھا رسته‌یه‌ک بوو که‌ له‌ زاریه‌وه‌ هاته‌ ده‌ری. هه‌مدیس بیده‌نگ بووه. پیاوه‌که‌ له‌ به‌رده‌م خه‌سته‌خانه‌دا راوه‌ستا. سه‌یری به‌رامبه‌ری کرد. چاوه‌رپی بوو ده‌رگا‌که‌ داخ‌ریتته‌وه. ئەوسا پیتی به‌به‌نزیندا نا و رویشته‌.

خه‌سته‌خانه‌یه‌کی قه‌ره‌بالخ بوو. هه‌مووی هه‌ر ریز بوو. ریز له‌ به‌رده‌م ئەسانسۆره‌که‌دا، له‌ به‌رده‌م ئەجزاخانه‌که‌دا، له‌ به‌رده‌م ده‌ششۆریه‌کاندا، له‌ به‌رده‌م پرسگه‌دا... ریزی تیکه‌ل و پیکه‌ل و نارپک. ناوی دایکی له‌ لیستی نه‌خۆشه‌کانا نه‌بوو. پیاوی پرسگه‌ گوتی ره‌نگه‌ نه‌خۆشه‌که‌ مه‌ره‌خه‌س کرابیت.

ده‌نگیک له‌ قولایی گوتی ئەمیر عه‌لیدا چرپاندى: دره‌نگ گه‌یشتی، ته‌واو بووه!

ره‌نگی به‌ناویکی تر ناو‌نووسیان کردیت. ناوی بنه‌ماله‌یی دایکی گوت.

پیاوه‌که‌ی پرسگه‌ گوتی: "که‌نگی داخ‌ل کراوه‌؟"

ئەمیر عه‌لی نه‌یده‌زانی. سه‌ری با‌دا.

کارمه‌نده‌که‌ گوتی: "ده‌بی به‌وردیی روژی داخ‌ل بوونی نه‌خۆشه‌که‌ بزانیته‌. روژی سه‌د که‌س دین و ده‌رون. زۆر تکیان ده‌مرن. ئینشالاً نه‌خۆشه‌که‌ی ئیوه‌ چاک بوته‌وه‌ و مه‌ره‌خه‌س کراوه‌."

قسان کردن له‌گه‌ل ئەم کارمه‌نده‌دا کات به‌هه‌دردان بوو. چوو به‌رده‌می دکتۆرپک و ده‌نگ له‌ گه‌روویدا تیشکا بوو. دکتۆرکی میه‌ره‌بان بوو. گه‌رچی په‌له‌ی بوو به‌لام راوه‌ستا. له‌ نه‌خۆشیه‌که‌ی دایکی پرسیی.

گوتی: "ئەم جو‌ره‌ نه‌خۆشانه‌ له‌ نه‌ومی پینجه‌م ده‌خه‌وینرین. برۆ له‌ پرسگه‌ی سه‌ره‌وه‌ بپرسه‌."

ناسانسۆزه که تا نهۆمی سییه م دهچوو. هه ممدیس گه رایه وه و له نهۆمی دوهم وهستا. ئەمیر عەلی، بە پەله، له کاتی کدا که دوو پیتلیکانە ی بە یه کیک دهری، خۆی گه یانده نهۆمی پینج. که سوکاری نه خۆشه کان، له پال یه کدا، بیدهنگ له سه ر کورسیی دانیشتبون. سه ره کان رووه و ژیر و زۆریه ی چاوه کان فرمیسیان تیزابوو. وینه یه کی له چوارچیتوه گیرای سیسته ریک به دیواره که دا هه لواسرابوو. خاوه ن روخساریکی جوان و په نجی به نیشانه ی بیدهنگی نابوه سه ر لیتو. ده رگای ژووریک کرایه وه و دکتۆریک له گه ل چهند سیسته ریکدا هاتنه دهره وه. کور و کیریک له نیو که س و کاری نه خۆشه کانا هه ستانه سه ری. راوه ستان، چاوانی نیگه رانیان له زاری دکتۆره که بری. به دوایدا رۆیشتن. دکتۆره که له نیوه ی رینگا راوه ستا. پالی به دیواره که وه دایه وه و به دهسته کانی ده موچاوی دا پۆشیی. سیسته ریک به سینی دهرمانه وه تپه ری. ئەمیر عەلی چوه به رده می. گوتی به دوای دایکیدا ده گه ری و ناوه که ی پی گوت. سیسته ره که به سه ر ئاماژه ی بۆ ده رگا که ی به رامبه ر کرد. ژووری پینج سه د و سی.

که واته هیشتا زیندوه. گرینگ نییه گه ر دهرزیه ک له نیو ده مار و سۆنده یه ک به که پوویه وه رایه ل کرابی، گرینگ نییه گه ر له جووجه له یه کی ئاوه رووت کراو بچن، گرینگ نییه گه ر په نگ به روخسارییه وه نه ماییت و هیللی دلی له سه ر ئامیره که به زه حمه ت به رز و نزم بیته وه. به لکو گرینگ ئەوه یه هیشتا زیندوه. هیشتا ده نۆریت. چاوه رتی ئەمه. ئاخ به بی خودا حافیزی بی ئوغر ناکات.

ئەمیر عەلی حه په ساو و له رزۆک، له به ر ده رگا که دا راوه ستا. قاچی له دووی نه ده هات. هزی ده کرد ئەو مه خلۆقه چکۆله یه، وه ک مه لیککی واق ورماو بخاته زه رفیکه وه و له گه ل خۆیدا بۆ جیگایه کی دووری به ریت.

سیسته ریک هاته ژووره وه. ته ماشایه کی نه خۆشه که ی کرد. ترپه ی لیدانی دلی گرت. چه رچه فه که ی ریک خسته وه و سه ری له قاند. ئەمیر عەلی هه ستی کرد شتیک له ناخیدا جیگۆرکی ده کات، هه ستی کرد جه سه ته ی به لیتواری هه لا هه لا بوون و ویران بوونه وه یه و گه ردیله کانی گیانی، وه ک خۆله میشی جه سه ته یه کی سووتاو، به هه وادا به لاف بوونه ته وه. خۆی بۆ نه ده دۆزرایه وه و قاچی توانای جووله ی له ده ست دا بوو. ده ستی گرت به دیواره که وه و چوه پیشتر. چما دایکی، ئەمی له یاده؟ ده شی به چاوی رۆح لیتی بنۆریت، به چاوی سییه م، به زه یینیک له دهره وه ی جه سه ته ی؟ ویستی قسان بکا و ناوی خۆی دووباره

بکاته وه. گریانیکی به سوئی گه رووی ده گوشتی و دهنگی دهرنه ده هات. ده سه ته سپییه کانی دایکی، به ده ماره ناسکه شینه کانییه وه، که وتیونه سه ر چه رچه فه که. سه ر په نجی کانی ده جوولان. سه ر په نجی کانی ئەوی بینی و ناسییه وه. ئەمیر عەلی له سه ر لیتواری قه ره وینله که دانیشت و ده ستی نایه ژیر چه نه ی دایکی. رووی به ره و لای خۆی وه رگپرا. ته ماشای کرد و بینی وا دوو بازنه ی ته نک، له قولایی چاوانیدا دهره وشینه وه، دوو کلاورۆژنه ی کراوه به رووی ژیانیککی تردا، خۆشی بینی، خۆی له سه ره تای خه لقیه تدا بینی، وه ک نوتفه یه کی سه رئاوکه وتوو له ناخی کیسه یه کی گه رم و شیداردا، له به رایی له دایکی بووندا، له شیوه ی جۆراو جۆردا، له هه زاران وینه دا، په رته وازه له یاده وه ریگه لی خامۆشی دایکیدا، دهرۆیشت رووه کۆتایی و وه ک گه ردیله گه لی رووناک، هپور هپور، به ره و یاده وه ری مه زن راده کیشرا. هه مان یه ک چرکه به س بوو. وه ک بلتی خانی پیر، دانیشتوو به لیتواری مه رگه وه، چاوه رتی ئەم دوا پیک گه یشتنه بوو بیت، ئەم دوواین به ریه ک که وتنه ئاشنایانه یه.

ئەمیر عەلی ده سه ته سارده کانی دایکی نایه وه ژیر چه رچه فه که. چاوه کانی وی لیکنا و ده رگایه کی رووه و رابردوو داخست. به شیککی گه وره ی ژیانیان کۆتایی هات. هه ستی کرد ئیدی به هیچ که س و هیچ شتی که وه رایه ل نییه و که نار هه تاوییه کان، ئاسمانگه لی سامال و رووناک، ده شتگه لی سه وز و بیابانگه لی به رفه راوان له چاوه رتیدان.

دهره وه گه رم و قه ره بالخ. منالیککی ده س فرۆش هاته به رده می و بی ئەوه ی زۆریکات، پاکه تی جگه ره و بنیشته کانی بۆ راگرت. ئەمیر عەلی ئەو چه پکه گو له ی هیشتا به ده ستییه وه و بییری چو بوو به دایکی بدات، له سه ر سندووقی جگه ره که دانا و رۆیشت.

مه له ک نازه ر زۆریه ی ئەشیا و که لوپه له گرانبه هاکان، فه رش، کاسه و گۆزه گه لی قه دیی، هه موو ئەو شتانه ی که هی خۆی بوون، بردبوو. ته نها په رده کان له جیتی خۆیان ما بوون و ته خته نوینه کان، ته خته نوینی بی چه رچه ف و بی دۆشه ک. ده رگای گه نجینه کان کرابوونه وه و به تال. چه کمه جه کان راکیشرا بوون و به هه مان شیوه، ناریک، به راکیشراوی جی هیلرا بوون. سه ر ئەزه که پۆشرا بوو له رۆژنامه ی کۆن، کاغه ز و وینه ی دپاو - وینه گه لی وی. جلکه کانی: پانتۆلی ئوتوو کراو، کراسی سپی پاک و ته میز، چاکه تی چوار قۆچه، بۆمیخ و شالی فه رهنگی مل، وه ک سوپایه کی تیک شکاو، له پال دیواره که دا، تۆپه ل تۆپه ل، به سه ر یه کدا درابوون. هه ر پانتۆلیکی ره ساسی خه ت خه ت، هه ر ده سکیشیککی

چهرم، هەر دەسمالتيكى ئاوربشمىيى، هەر پىتلاوتيكي بۆياخ كراوى چهرم، ئاماژە بوو بۆ يادەوهرىيەكى دىربىن. ئاماژە بوو بۆ باوكى، ئاماژە بوو بۆ ئەو بەدەنە تۆكمە و روانىنە لىتورپىز لەهەزگەلە جەستەيىيە، ئاماژە بوو بۆ داىكى، بەو بېدەنگىيە مېرزادەيىيەنەى و بەو خەفەتە شارداروانەيەو، ئاماژە بوو بۆ ژنەكەى، بەو جەستە ناسك و دەمامك گەلە مقەبايىيەنەيەو، ئاماژە بوو بۆ مامە گيان، بەو ترسە خەمىنەيەو لە پىرىي و لە مەرگ. هەموو لە نىتو ئەو جلكانەدا، پىچىيان دەخوارد و يادەوهرىيى ژيانتيكى بزىيان پىتكەهيتنا. مەلەك ئازەر ياداشتتيكى لەسەر مېزى موبەق بۆ جى هېشتىبو، ياداشتتيكى سارد و سىر و كورت. نە سلاوتيك، نە (ئازىزم) يىك و نەهېچ. دوو قسەى نووسىبو، گوتىبوو لە خەياليدا نىيە بگەرتتەو. نايەوئى هەرگىز بىبىنيتتەو. هەرگىز. دوو خەتيشى هېتانبوو بەژىر ئەو دووايىن وشەيەدا. (نامەيەكى چەند دىرپيشى بۆ من نووسىبو. ناوئىشانتيكى كاتىبى و ژمارە تەلەفونتيكى نەيتىيى تىدا نووسىبوو كە نەدەبوو بەكەسى بەدەم.)

ئەمىر عەلى لەسەر تەختەنوئىنە چۆلەكە، لە ژوورى گەورەى نوستندا، راکشا و لە ساپىتەى نزم و چل چرا گەورە دىربىنەكە راماسا. دىمەنگەلى پەرتەوازە لە ژيانى، وەك فىلمىتيكى پارچە پارچە، بە بەرچاوانيدا تىدەپەرىن، فىلمىتيك بەبەشداربوونى خەللكانى غەربىيە. دەشتى هەموو شتەكانى لە خەوندا دىتەن. رەنگە خۆيشى مەخلوقىتيكى بى ناوئىشانى ناو خەونى كەسىتيكى غەربىيە بووتت. ويسەتەى بىيابان، هەروا، لەژىر پىستىدا دەبزووا و جوگەيەكى رەوان لە قوولايى گوتچكەيدا خورەى دەهات. دىوارەكان، دەرگاكان، پەنجەرەكان، تەننەت بۆنى ئەو مالىەى پى نااشنا بوو. مەلەك ئازەر، وەك تارمايىيەكى سىردراو، لە ژوورەكەدا دەسوورايەو و لە كۆتايى دونيايەكى ترەو تەماشاي ئەمى دەکرد. هەستايە سەر پى. بار و بنەى پىچايەو، بىرپىك پارە و دۆلارى، كە لە گەنجىنەكە شارەدبوو (قايم كارىيەكى غەربىيى) هەلگرت. پارەكانى ناخىيە گىرفانىيەو. گىيا نىو زىندووى ژوورى مېوانەكەشى لەگەل خۆدا برد و بەرىكەوت.

شەويك، لە چاخانى سەر پى، لە ئاوينەدا تەماشاي خۆى كرد و راپلەكى. پىياوتىكى تەمەن شەست سالىە لىي دەنۆرى. تا ئەو كاتە لەگەل پىرىدا جەنگىيى بوو. ئاخىر بىست سالى جىتلتەر لە تەمەنى واقىيەى خۆى دەينواند و ئەو بىست سالىە، بەزۆر و بەفيل، لە روخسارىدا شارەدبوو. زۆر بەوردىيى چاودىرى جوانىيى و بارىكيى جەستەى خۆى كردبوو. دەمى لە چەورى و شىرىنىيەو نەداو و جلكگەلىك كە مەلەك ئازەر، بەوردىيى و

و سەسەو، بۆى هەلئازدبوو، ئەوى وەك پىياوتىكى جىتلت و خۆش سەلىقە نوواند بوو. بەلام ئەلعان، بىووە كەسىتيكى تر: پىياوتىكى بەجىتماو بەغەبغەبەيەكى چكۆلە و گۆناى هەتاو بردووەو، بەهيتلى قوولى سەر نىچەوان و رىپۆقى ئاشكرائى ئەم لا و لاي چاوانىيەو، بەتەنكە ريشى ماش و برنجى و تالى سىپى نىو برۆ و قزىيەو. شەروالىتيكى دەلىي كوردىيى لە بازارى سەنە كرى بوو. ئىدى وركى بەخەيالى ئاسوودە دەرەدەپەران و چ واهىمەيەكى لە قەزاووت و روانىنى پەيجۆرىيەنەى خەللكىيى نەبوو. ئەمىر عەلى، بەسەر سۇرمانەو، لە وئىنەى پىچەوانە بووى نىو ئاوتىنەكەى دەنۆرى. بىنى ئەم وئىنە، ئەم نىگا ئاشنا و ئەو زەرەخەنە گالتەئامىتە، دەناسى و ئەوى لە جىگەيەك بىنىيەو. روخسارى زىاتر بردە پىشەو تا باشتىر بىبىنى. مەزەندەيەكى ترى بۆ خۆى هەبوو، ئاخىر ئەم مەخلوقە پىچەوانە بووى سەر ئاوتىنەكە، كەسىتيكى تر بوو. ئەو و ئەو ئەوتىرە غەربىيە، بەرامبەر بەكتر راوەستا بوون. ئەمىر عەلى خالىيى بوو لەوئى ئەم بونىيادەمە نوئىيە، بەو قلاقەتەو، هەمان كەسى دووهمى بوونى ئەو، هەمان ئەو كەسەيە كە فەرمان بەسەر دەست و پىيدا دەكات و دل و رىخۆلەى دەخاتە قۆرە قۆر، هەمان ئەو مەخلوقە نەبىنراو، كە وەك تارمايىيى تاقيىيى دەكات و شەرى پى دەفرۆشيت. رەنگىيى هەر ئەم تارمايىيە، ئەم كەسى دووهمە، لەگەل ويدا لە شەردا نەبووتت، رەنگىيى ھاوړىيەك بووتت فەرامۆش كراو، راوئراو، لە ئاكامىشدا، قەھر و برىن خواردوو. ئىدى خۆشيت با و ترشيت با، لىكتىر نىزىك بىوونەو و جگە لە ھاوړىيەتىيى، چ رىگە چارەبەكى تريان نەبوو. ئەمىر عەلى رقى لەم ھاوژادە ئاسوودە قزى بۆ، لەم زلامە روخسار هەتاو بردوو و ريش نەتاشراو، لەم ئەمىر عەلىيە لادىيىيە نەبوو. ئەم كەسەيان زىاتر لەم نىزىكتىر بوو وەك لەو دىترىيان، ئاخىر ئەم لەويان واقىيەى تر بوو. گەر مەلەك ئازەر، ئەوى بەم گەل و گىيالەو، بىنىيە، ئەوا وەزعى تىك دەچوو. فەرمانى دەدا جەستەى بەگۆگردا و قزى بەپەرمەنگەنات بشۆن. رايەسپارد پىي بەمەلحەمى دژە هەوكردن چەوركەن. هەروا فىكر و هەستەكانىشى بۆ چەوركەن. وئىنەى پىچەوانەبووى ناو ئاوتىنەكە، لەمى دەنۆرى. لە رىيەكى دوورەو دەهات و پىيى وابوو شەكەتە، دەخاوتت دانىشى و قاچى لى راکىشى. دەكارىت دواى ئەو هەموو سالى ديار نەمانە، دواجار بچىتتەو جىگەكەى خۆى و دانىشىت. هەردووكيان لىكتىر نىزىك بىوونەو. لەناو يەكدىدا رۆچوو بوون و جگە لە يادەوهرىيەك، چ لە ئەمىر عەلى پىشوو نەمابوو.

ئەمىر عەلى لە نىو ترومبىلەكە يدايەتى و بەجادە شاخاوييەكانا دەئاوتت. مەبەستىكي

دیاربکراوی له پش نییبه و خوشیبه له م ئاژووتنه بئ نامانجه، له م رویشتن پرووه و بیابانگه له نه ناسراوانه دیت. خوشحاله که چ کهسیک نه و نانسئ و له قالبیکی دیاری کراوا زیندانیی نییبه. ده توانیت، هرکهسیکی بویت بیته نهو. جهستهی بیدهنگه و دست و پای له ته بایی و ناشتیدان. جامی په نجه ره کهی لای خوی راکیشاوه و هتاوی پاییز که وتوو به سهر باسک و روخساریدا. ههست دهکات ده توانیت تا نه بهد درپژه به رویشتن بدات.

شو له گوندیکی چکولهی سهر ری دنوی و له نه ستیره و ناسمان دنوی و ههمدیس نهو ویسه ته مه زنه، له نیو جهسته ییدا دنیشئ و نهو به رهو خوی کیش دهکات. پشیله یه کی له ر له پالیدا کسکه دهکات، دهستی راستی نه میر عه لی بهرز ده بیته وه و سهری پشیله که نه وازش دهکات. دهستی پر له میهره بانیی. شیتیکی سووکی کردوو و سهر حال و خوشنووده. ته ماشای کوتایی ناسمان دهکات، ته ماشای هیلالی پروونای هه یف، بیر له کاکیشانی په رته وازه و لهو ناسمانه شینه دهکاته وه، بیر له جیتگایه ک دهکاته وه له و دیو دورترین هه یفگه لی گهردوونییه وه. بیر له دونیایه ک دهکاته وه هاو ته رب له گه ل دونیایه کی تر، بیر له ر ابردووه لیک که سهر له نوی دووباره ده بنه وه و زمه نیک که به رتویه و بو سهره تای خوی ده گه رتیه وه. کوتوپر، وا مه زنده ی کرد کولاره کهی منالیی به ژور هه وره کانه وه له هه وای خویدا یه تی. خوی ده بینی له نیو نهو هم که کاکیشانه دا، لهو گهردوونه ده له مه نده دا، بووه ته خالیکی چکوله و له فهزادا ده شنیتیه وه. جهسته ی له هژمهت له زهت، دهکشی و دیتیه وه یه ک و چیتیک، که له گوتن نایهت، له یه که به یه کهی نه ندامانی جهسته ییدا ده نشیت. کوتوپر وا دی به خه یالیدا که نییبه، که مه حف بووه و به شیره رتیه رایه ل بووه. کولاره که له گه ل نه مدا له فریندایه و به کاوه خو کلکه ره نگا و ره نگه کهی، راده ته کینیت. ده شی خه ون بیینیت. هرچی هه یه، نوستبیت یان بیدار، به خته وه ره. له جوری به خته وه ربی ئینسانیکی خوشگوزهران یان سهر که وتوو نا. به لکو له جوری به خته وه ربی خالیکی مه له وان له فهزادا. به خته وه ربیه ک که تیکه یشتن لپی هاسان نییبه و به رووالهت وه ک قسه یه کی پوچ دیتیه پیش چاو. پوچ بئ یان نا، نهو وه زعی نه میر عه لیبه و ناتوانی به زوبانیکی تر گوزارشتی لی بکرت.

لیی دنویم: قووقه ی که له شیتیک له خه و بیداری دهکاته وه. سوای سالحانه. له هه یوانی چاخانه یه کی سهره رتیدا، له سهر ته ختیکی دارین، له ژیر چهرچه فیکی نه تله سیدا

نوستوو و سهرمایه تی. نه ژنوکانی له باوهش گرتون و شنه یه کی خوش له رووخساری ده دا. بونی نانی گهرم دیت. برسیه تی. گوشه ی چاوه کانی دهکاته وه و لهو کوته خه ونانه راده مینئ که به ژیر پیلوه کانیدا هه لدین. روانینی به سهر گه لای په ژموورده و په لکگه لی شوړه وه بووی شیته بییه کی جحیلدا هه لده زنی و سه وزاییه کی ته نک، وه ک ناو ریشمیکی ناسک، به سهر خایله کانیدا ده که ویت. به دم خویبه وه نهو شیعه ره به ره خویبه وه ده لیتیه وه: "چ سه حه ریکی پیرۆز بوو، چ شه ویککی موباره ک" و نیدی هه مدیس خه و ده بیاته وه. که وه ناگا دیتیه وه، هه تاو که وتوته سهر روخسار و چهرچه فه کهی. هه وای ده ره وه فینک. هه لده سی و دهست و دم و چاوی لهو جوگه یه ده شوات که به ژیر دره خته کانا ری دهکات. چایچییه که نان و په نیر و چای بو دینئ. نه میر عه لی، بو یه که مین جار، دوا ی سالانیکی زور، موله تی خواردنی دوو دانه هیلکه به نانی له واشه وه به خوی ده دات. پاره ی به رچاییه کهی ده دات. سواری ترومبیله کهی ده بیت و پا به به نیندا ده نیت. نه دی بو کوی ده روات؟ نازانی و هه ر بیرشی لی ناکاته وه. خوی و جهسته ی و وینه ی نهو پیاوه به ته مه نه ریشه ی که له ناوینه که دا بینی بووی - نه میر عه لی دینئ و نه مریی - پیکه وه له ته باییدان. کاله کیک له سهر رتیکه ده کری. له قه راخ جاده که ترومبیله که راده گرتیت. له ناوجه رگه ی بیاباندا، دوو دانه سپیدار له پال یه کدیدا وه ستاون. له ترومبیله که دیتیه خواره وه و له سندووقه کهی دواوه حه سیریک ده ر دینئ و له ژیر دره خته کانا راید ه خات. داده نشیت. کاله که که کاله که سوورده یه. که میک گهرم به لام شیرین. راده کشی و دهسته کانی ده نیته بن سهری. بونی هاوینه کانی منالیی دهکاته وه که بووی. بونی کالگی ته ر و دیواره کانی باخ و بونی که تیره ی دار کاجه کان. ده توانیت له گه ل یاده وه ربیه کانیدا بفریت. ده توانیت تل بدات، هاوار بکات. ده توانیت قسه کانی بکات، ده توانیت نه گوتراوه زیندانییه کانی نیو سینه ی به نیتیه ده ره وه. ده توانیت هه لژیریت، نارهبایی بنونیت، بریار بدات. ده توانیت هه چیش نه کات. نه دی کئ گوتویه تی که ده بی قاییل یان دژ، مواهید یا خود جهنگاوه بیت؟ بیته بالیوی ئیران له ئینگلیستان یا خود بیته به رتیه بهری کومپانیای به کره و ده زوو؟ ده توانیت له ژیر دره خته کاندرا کاشئ و گوئ له ناوازی زیکزیکه کان رادیریت. ده توانیت بگاته حه زه دیرینه کهی و بیته نه ستیره ناس. یان بیستانی خه یاره کهی ناو بدا و نه زری کیتلگه کهی بکیتیت. ده یه ویت له سفره وه دهست پچ بکاته وه، له سهره تای خویبه وه.

مامه گیان له شوینیکدا خوندووبوویه وه که هه موو رووداوه کانی دونیا پیکه وه

گریدراون. ویستبووی له م بارهیهوه قسان بکات و رای خوئی بلتیت، کهچی بواریان پی نه دابوو. به لام بۆیه ک جار له ژیانیدا قسه کهی راست دهرچوو بوو، ئەوانه ی له و کاته دا له سه ر میزی شیو سه رگه رمی خواردن ببوون، تی نه گه یشتبوون که چ تاله ده زوویه کی باریک به هه ر وشه یه ک، به هه ر رووداویکی کوتوپر، به هه ر ماجه رایه کی لاوه کییه وه شۆر بۆته وه و چۆناوچۆنیی ئەو رستانه، وه ک ته ونی رهنگا ورهنگی فه رشپکی گه ر دوونی، پیکه وه چنراون. ئاخه ر ئەگه ر ئەو می شسوله نار ه سه نه، له و شه وه فلانییه دا، به پیتی ئەمیر عه لیه وه ی نه دابا، ئەوا رهنگه ئەلعان هه موو شته کان وه ک ماستی مه ییو بان و ره وتی چاره نووسی ئەمیر عه لی و مه له ک نازه ر و دایکی و مامه گیان و کۆمپانیای به کره و ده زوو، ئاوه ژوو نه بایه ته وه.

هه ره ها چاره نووسی منیش.

پیرست

- له باره ی نه زموونی نووسینمه وه 7
- نه نه هه نار و کوره کانی 11
- مالټیک له ئاسمان 37
- سه فیره گه وره که ی ئامینه 54
- خانمه مه زنه که ی رۆحی من 96
- پاسه که ی شه میران 107
- دار هه رمی 123
- گورگه خان 151
- جیگایه کی تر 164

بەرھەممەکانی ساڵی ۲۰۰۴

- (۲۴۴) ناوچەى كەركوك و هەولێ گۆرینی بارى نەتەوهیبی ئەم ناوچەیه (بەزمانى ئینگلیزى). دانانى: دکتۆر نوری تالەبانى.
- (۲۴۵) نامەكان بەر لە مردن ناخۆتێرنەوه - كورته چیرۆك. نووسینی: كازبوه سالتح.
- (۲۴۶) كۆمەڵەى ژبانهوى كوردستان. مێژوو. نووسینی: حامید گەوهەرى.
- (۲۴۷) هویە كركوك الثقافية والإدارية. تالیف: محمد علي قرداغي.
- (۲۴۸) رۆمیۆ و جوولیت - شانۆگەرى. نووسینی: شەكسپیر. وەرگێڕانى لە ئینگلیزییەوه: ئازاد حەمه شەریف.
- (۲۴۹) خەباتى پژگاربخوازی كورد و ئازەر لە ئێران. نووسینی: د. كەمال مەزھەر ئەحمەد. گۆرینی بۆ كوردی: ئازاد عوبید سالتح.
- (۲۵۰) بەفرنوس و ئەوانى تر - دیوانى شیعەر. شیعری: دلشاد عەبدوڵلا.
- (۲۵۱) خەون و خۆى گێراپەوه. دیوانى شیعەر. سەباح رەنجەدر.
- (۲۵۲) فیلسۆفەکانى مۆدێرنیتە لە دیکارتەوه تا هايدگير. نووسینی: بېرتران قېترۆلى. وەرگێڕانى: محەمەد رحیم ئەحمەدى.
- (۲۵۳) نقیسا. كۆمەڵێك بابەتى تېۆرى. بەرگی یەكەم.
- (۲۵۴) گەلالەى پارادایمى پەرەسەندنى كۆلتورى بۆ حكومەتى هەرتیمی كوردستان. نووسینی: بەختیار سەجادی.
- (۲۵۵) نەتەوهخوازی. ئەنستۆنى دى سمیس. وەرگێڕانى لە ئینگلیزییەوه: هوشیار عەبدوهرحمان سیوہیلی.
- (۲۵۶) ئۆكتافىۆ پاز: بەردى سپى و رەش - سان ژۆن پیترس: ئانا باز. وەرگێڕانى لە فەرەنسییەوه: د. موحسین ئەحمەد عومەر.
- (۲۵۷) إحياء القلوب - شرح مولانا الشيخ عبدالقادر الرافعي الفاروقي الطرابلسي على حكم شيخه محمود الكردي الخلوتي قدس الله روحهما ونور ضريحهما.
- (۲۵۸) ستایش. شیعەر: نەزەند بەگبخانى.
- (۲۵۹) ئەو پەشقانەى لە دلەوه هەلدەقۆلێن. شیعری: حەمەسەعید حەسەن.
- (۲۶۰) عەقیدەى ئېمان - عەقیدەى كوردی. كۆ و كورت كردنەوهى: خالید شارەزورى نەقشەندى (مەولانا خالید). ئاشناکردن و لیکۆلینەوهى: كەمال رەئوف محەممەد
- (۲۶۱) ئەدەبى نامەنووسینی كوردی. كەمال رەئوف محەممە. جزمى: ۱
- (۲۶۲) ئەدەبى نامەنووسینی كوردی. كەمال رەئوف محەممە. جزمى: ۲
- (۲۶۳) ئەدەبى نامەنووسینی كوردی. كەمال رەئوف محەممە. جزمى: ۳
- (۲۶۴) نظرات في القومية العربية مدأ وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الأول. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۵) نظرات في القومية العربية مدأ وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الثاني. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۶) نظرات في القومية العربية مدأ وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الثالث. جرجيس فتح الله.

- (۲۲۲) سياسة التعريب في إقليم كردستان العراق - دراسة وثائقية - إعداد: مجموعة من المؤلفين.
- (۲۲۳) دیوانى شێخ رەزای تالەبانى، کۆکردنەوه و ساغکردنەوهى: شێخ محەممەدى خال و ئومید ئاشنا.
- (۲۲۴) الأمير الكردي - مير محمد الرواندي. تالیف: جمال بێز. ترجمه: فخري شمس الدين سيلاحشور
- (۲۲۵) گەنجە ئازاکەى سەر جۆلانەكە. هەلبێژاردەهەك لە كورته چیرۆكى بیانی. وەرگێڕانى لە ئینگلیزییەوه: شێرزاد حەسەن.
- (۲۲۶) ئیسلام و ناسیۆنالیزم لە كوردستاندا. سەرەتایەك لە بارەى كۆمەڵناسیى ئایینەوه. مۆسڵح ئیروانى.
- (۲۲۷) دیدارى سەرەك كۆمار. شانۆگەرى. نووسینی: رەئوف حەسەن.
- (۲۲۸) داستانی حەسەن و حوسەین، داستانیكى فۆلكلۆرى كوردییه، ساخكردنەوه و لیکۆلینەوهى: هەردەوتیل كاكەبى.
- (۲۲۹) ملوانكەى ستیل - كۆمەڵە چیرۆك، محەممەد فەریق حەسەن.
- (۲۳۰) جووتیارىكى زېرەك، كۆمەڵە چیرۆك بۆ مندالان، وەرگێڕانى لە عەرەبیبیەوه: ئەمیری حاجی داود.
- (۲۳۱) پاپۆرى فېو، چیرۆك بۆ مندالان، وەرگێڕانى لە دانیماركیبیەوه، محەممەد فەریق حەسەن.
- (۲۳۲) دار گیلان، چیرۆك بۆ مندالان، وەرگێڕانى لە دانیماركیبیەوه: محەممەد فەریق حەسەن.
- (۲۳۳) كچه ئەستێره، چیرۆك بۆ مندالان، وەرگێڕانى لە دانیماركیبیەوه: محەممەد فەریق حەسەن.
- (۲۳۴) الكرد، دراسة سوسولوجية وتاريخية، ألفه: باسيلي نيكيتين، نقله من الفرنسية وعلق عليه: الدكتور نوري طالباني.
- (۲۳۵) فەرھەنگى قانونى. دانانى: د. نوورى تالەبانى.
- (۲۳۶) منطقة كركوك ومحاولات تغيير واقعها القومي، تالیف: د. نوري طالباني.
- (۱۳۷) هەولێر لە نێوان رابردوو و ئێستادا ۱۹۸۰-۲۰۰۰، سەمیر سالتح.
- (۲۳۸) ناوچەى كەركوك و هەولێ گۆرینی بارى نەتەوهیبی ئەم ناوچەیه، دانانى: دکتۆر نوری تالەبانى، وەرگێڕانى: محەممەدى مەلا كەریم
- (۲۳۹) چەند ئاسۆبەكى تری زمانەوانى. دانانى: پرۆفیسۆر وریا عومەر ئەمین.
- (۲۴۰) كوردستان لە چاپكراوه عوسمانلییەكاندا. فەیسەل دەباغ لە تورکیى عوسمانلییەوه كرددویە بەكوردی.
- (۲۴۱) كەس وەك من تۆی خۆش ناوی - كورته چیرۆك. نووسینی: سەحەر رەسایى.
- (۲۴۲) بارزانییە نەمر لە ۱۰۰ سالەى بوونیدا - كۆمەڵە وتار. نووسینی: سەریاز هەورامى.
- (۲۴۳) باوك - شانۆنامەى هاوچەرخی سویدی. نووسینی: ئۆگۆست ستەرندیپەرگ. وەرگێڕانى لە فەرەنسییەوه: د. فەرهاد پیربال.

- (۲۶۷) نظرات في القومية العربية مدأً وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الرابع. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۸) نظرات في القومية العربية مدأً وجزراً حتى العام ۱۹۷۰ تاريخاً وتحليلاً. الجزء الخامس. جرجيس فتح الله.
- (۲۶۹) گولزاري هورامان. ليكۆلينيوه و پشكنين و بهراوردكاري: محهمه دئمين هوراماني. بهرگي يه كه م.
- (۲۷۰) گولزاري هورامان. ليكۆلينيوه و پشكنين و بهراوردكاري: محهمه دئمين هوراماني. بهرگي دووهم.
- (۲۷۱) كورد تورك عه ره ب. سيسيل جۆن ئيدمۆندس. وهرگي پرائي له فارسبييه وه: حاميد گه وه هري.
- (۲۷۲) رۆژاني گولرنگ و شانۆي سالار. ئه حمه د سالار.
- (۲۷۳) سئ قوربانبييه كه. عه بدو لمونعيم غولامي. وهرگي پرائي له عه ره بييه وه: ئيحسان ئيرواني
- (۲۷۴) ريچكه كاني برسيتي - رۆمان. جۆرج ئه مادۆ. وهرگي پرائي له عه ره بييه وه: هيمه ت كاكه يي.
- (۲۷۵) سه رجه مي به ره ه مي شاكه فه تاح. كتيبي دووهم.
- (۲۷۶) سه رجه مي به ره ه مي شاكه فه تاح. كتيبي ستيه م.
- (۲۷۷) هه لسانه وه. شيعر: سامي شۆرش
- (۲۷۸) جيگايه كي تر- كۆمه له چيروك. گولي ته ره قئ. وهرگي پرائي: دلاوه ره قه ره داغي.
- (۲۷۹) دار تووه ته نياكه - سئ نۆقليت. چنوور ناميق هه سه ن.